

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנְחַל
חֵלֶק קז

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנוֹכֵחַ מִקּוֹר
חֲכָמָה יְסֻדְתָּם, עֲנִינִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה
וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

בְּנוֵי וּמֵיֻסָּד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגָּנוּז וְהַצֵּפוֹן
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלְאָ, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
מִגְּמָרָא וּמִדְרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.HTZDIK.com

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֻחִים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵיוֹתָם וְהַתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הֵיא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹאֲקַחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדָבָר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְף מְעַרְבִים מִכְתָּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הִרְבֵּה מִכְתָּבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבָר הַמְּסַתֵּכֶם בְּיֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלְף מִכְתָּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְתָּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְתָּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמּוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מֵרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מְפֻסְּוֹקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנֻנִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וּלְאַחַר עָמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עֵתָה אֶת כְּרֶךְ קִז,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְנֶה, שְׁכַל מִי שְׂיִקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלּוּ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֻמְדָּה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאמְרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֻמְדָּה בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבְּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ בְּאֶפְןֵי נִפְלְאָה וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיוֹן לְשִׁכַּל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלִיא לְעֻלּוֹ, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲצוּת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַרֵךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מְעַמָּד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדָד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בְּהֵם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ח' בְּלִים נִפְלוֹ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עִיִן ל' א ר' אֲתָה
אֲלֻקִּים זְיוֹלְתִּיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁל' מ' ה', אֲמֵן וְאֲמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג – הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה – דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סו), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-פן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-פן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידיים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הזים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה כשוראים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי פי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחמר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכמה ספרים לאֲלָפִים ולרבבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחומר בן בנו של קל וחומר כִּמָּה אלפי אלפים ורב רבי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אָנוּ צְרִיכִים לַחֲבֵר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֲצִמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הַרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וּכְבָר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בַּתְּאֻוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבַטְעִיּוֹתָיו וְכוּ', וְכִמָּה סְפָרִים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֶצֶה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל בְּלִם מְנִי שַׁחַת, וּלְהַחֲיוֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִיִּים, לְקַרְבָּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרְאִים שְׁכָבֵר נְמַצָּאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֶצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כִּמָּה סְפָרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מְכָל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן לָבוֹא לְחֻדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנָּה, עַדִּין אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאַלְף מַעֲמֵק רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלּוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלּוּ סִתְרֵי וְרוּי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דִרְךָ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזִּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּל־סֵפֶר צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוֹ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוֹ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצָמָן בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אֲחֵרִים מְחִיִּין אֶת עֲצָמָן בְּסְפָרִים אֲחֵרִים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כִּאֲשֶׁר יראה הרוֹאֵה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהיינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחביב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהיינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-פן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתובתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשבריה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-פן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקנות כל הדורות ותקנות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן פן יהי רצון!

ספר אשר בנחל כרף קז

כד תתקכו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ו אדר"א ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש" די בכל
אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם
מכל צרה ומכל צוקה, מכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה
בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! מה אמר לכם, כל זמן שאנו מלבשים
בלבוש גשמי וחקרי, איננו יכולים לתאר ולשער את גדל הזכות
הזו, שמתקבצים פעם בשבוע ומדברים דברי רבנו ז"ל. כי בזה
שמדברים דבריו ז"ל, נכנס חשק ורצון גדול להתקרב אל הקדוש-
ברוך-הוא, לכן עושה הסמ"ך-מ"ם כל מיני פעולות שבבועלם, שלא
נתקבץ על-כל-פנים אפלו שעה אחת ולדבר ממנו ז"ל, כי כל-כף
מפחד מרבנו ז"ל. וכמו שמספר רבנו ז"ל (ספורי-מעשיות, מעשה ח',
מהזבוב ועכביש); שבשעה שהצרכה נשמתו לירד לעולם, עשה
הסמ"ך-מ"ם רעש בשמים, שלא תרד הנשמה הזו, ואמרו לו:
הנשמה הזו חייבת לרדת, ואתה לך ומצא לך עצה. הלך הסמ"ך-
מ"ם וחזר עם איזה זקן צוחק, ואמר, שיש לו כבר עצה נגד רבנו
ז"ל — שיהיה כל הענין של רבנו ז"ל לצחוק בעיני העולם וכו'.

מה אנו רואים בחוש פה ביבנאל? הסמ"ך-מ"ם עושה צחוק
מאתנו, עובד על תושבי המקום, מסית ומדיח נגדנו יומם ולילה;

הִנֵּה בְּלִי בּוֹשָׁה מְסַלֵּף דְּבָרִים כְּאִלוֹ הָיָה כֶּף וְכַף וְכוּ', תֵּאֲמִינוּ לִי, לִי זֶה לֹא מַעֲלָה וְלֹא מוֹרֵיד, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד שֶׁעָבְרוּ עָלַי בְּחַיִּים כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסּוּרִים, שְׂאֲנִי כֶּבֶר יוֹתֵר לְמַעֲלָה מֵאֲשֶׁר פִּה לְמִטָּה, אֲבָל אֲנִי מְסַפֵּר אֶת הַסִּפּוּר רַק כְּדִי לְהִרְאוֹתְכֶם, כִּי צִד עוֹבֵד הַסֵּמ"ף-מ"ם יוֹמֵם וְלַיְלָה, מִסִּית וּמְדִיחַ בְּאִיזוֹ צוּרָה שָׂרָק יְכוּל, כְּדִי לְהַכְפִּישׁ אֶת שְׁמִנּוֹ. וְאֵינְנוּ מִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם דְּבָר, הַעֲקָר רַק לְשִׁבְרֵי אוֹתָנוּ. אֲבָל זֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ! אִם אֲנַחְנוּ נַחְזִיק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוּלָה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֵר חֲזוּק — לֹא יוֹעִיל לְסֵמ"ף-מ"ם כְּלוּם, אֲלֵא הוּא יִתְפַּגֵּר מִקְנָאָה, שְׂיִרְאֶה אֶת הַצְּלַחַת קַהֲלָתָנוּ. אֲבָל זֶה תְּלוּי רַק בְּיַדִּי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אִם תַּחֲזִיקוּ עֲצָמְכֶם בְּיַחַד — תַּצְּלִיחוּ מְאֹד מְאֹד.

יְדוּעַ, שְׂרַבְנוּ ז"ל קִדְּם שֶׁעֲזַב אֶת עִיר בְּרִסְלָב לְנִסְעַ לְעִיר אוֹמֵן, עָמַד בְּסִמּוּךְ לְמִזְוֵזָה וְאָמַר: אִם תַּחֲזִיקוּ עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי עוֹד פַּעַם אֲלֵיכֶם. וְדָבָר זֶה רָאוּ בְּמִשְׁךָ כָּל הַדּוֹרוֹת — הֵיכֵן שָׁהָיָה קְבוּצַת שֵׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, הָיָה לָהֶם בֵּית-הַכִּנְסֵת שְׁלָהֶם, דְּבָרוּ רַק דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לְמַדּוֹ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הַרְגִּישׁוּ מִמֶּשׁ שְׂאוֹר רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא שָׁם.

כְּשֶׁאֲנִי הַתְּקַרְבָּתִי אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, הֵייתִי פְּחוּת מְגִיל שִׁשׁ-עֶשְׂרֵה. וְכִי צִד הַתְּקַרְבָּתִי? עַל-יְדֵי שֶׁמְצָאתִי סֵפֶר קֶטָן שֶׁנִּקְרָא: "מְשִׁיבַת-נֶפֶשׁ". אֵף פַּעַם בְּחַיִּים קִדְּם לְכֵן לֹא שִׁמְעַתִּי אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, לֹא יְדַעְתִּי שֶׁיִּשְׁנֵם חֲסִידִים כְּאִלוֹ. מְצָאתִי סֵפֶר וְהַכְנַסְתִּיו בְּכִיסִי. כִּי הָיִיתִי שֶׁהִשְׁיִבָה שְׁלֵמֵדָתִי בָּהּ, הָיְתָה רְחוּקָה מִבֵּיתִי כְּשֶׁעָתִים נִסְיָעָה, וְכָל יוֹם הַצְּרָכָתִי לְנִסְעַ בְּרַכְבֶּת שְׁעָתִים הַלּוֹךְ וּשְׁעָתִים חֲזוֹר, עַל-כֵּן לְנִסְיָעָה אֲרַכָּה כְּזוֹ, נִטְלָתִי עִמִּי כָּל יוֹם אֵיזָה סֵפֶר לְמוֹד, שְׂאוּכַל לְלַמְדוֹ בְּנִסְיָעָה. וּפַעַם נִטְלָתִי עִמִּי לְנִסְיָעָה אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, וּבִדְרֹךְ הַחִילוּתִי לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ וְלִקְרֹא עֲמוּד אַחֵר עֲמוּד וְכוּ', וְהַשְׁתוּמְמָתִי — הַסֵּפֶר הַזֶּה מְדַבֵּר אֵלַי! הוּא מְכַנֵּן אֵלַי מִמֶּשׁ! וּבְאוֹתוֹ יוֹם לֹא לְמַדְתִּי כְּלוּם בִּישִׁיבָה, עַד שֶׁסִּימַתִּי אֶת הַסֵּפֶר וְהִתְחַלְתִּי אוֹתוֹ שׁוֹב, וְכֵן בְּמִשְׁךָ כָּל הַיּוֹם, עַד שֶׁשִּׁבְתִּי הַבֵּיתָה בְּלִילָה, לְאַחַר שֶׁסִּימַתִּי אֶת הַסֵּפֶר שֶׁלֹּשׁ פַּעַמִּים. אֲשֶׁר דְּרֹךְ אֲגַב, אֲנִי

עקשן גדול, וכשאני רוצה להוציא משהו מהכח אל הפעל, אני מתעקש, וברוך השם מצליח. וכך נקשרתי כל-כך אל רבנו ז"ל, עד ששום דבר בעולם לא יכול היה להזיז אותי. אבל לא ידעתי מאומה על רבנו ז"ל, ושאיתי וברתי, עד שהצלחתי לברר אצל אחי נ"י, שהוא בקי בהמון ספרים והסטוריה וכו', והוא ספר לי, שישנו דבר כזה רבנו ז"ל, וישנם חסידי ברסלב. ובארצות-הברית היה שם רע מאד מאד, שמי שמתחבר לברסלב נעשה משגע, וכן הוא מתגרש, רחמנא לצלן [כי הסמ"ך-מ"ם מוציא כל מיני שמות רעים על רבנו ז"ל, כדי שלא יתקרבו אליו]. אט אט עלה בידי לרכש עוד ועוד ספרים, עד שהשגתי את ספרי רבנו ז"ל בקשי רב מאד, אבל קבלתי על עצמי — מאחר שבא לי בקשי רב להשיג ספרי רבנו ז"ל, על-פני נספם בדעתי, שתכף-ומיד לאחר החתונה אדפיס את כל ספרי רבנו ז"ל. את הנדר קימתי על עצמי בשנת תשכ"ה, והדפסתי בשנה אחת את כל ספרי רבנו ז"ל: "לקוטי-מוהר"ן", "ספורי-מעשיות", "ספר-המדות", "שיחות-הר"ן", "חיי-מוהר"ן", "השתפכות-הנפש", משיבת-נפש", ועוד הרבה ספרים, והפצתי אותם ממש בפרוטות, כדי שיהיה מצוי לכל. פידוע דבר זה לאנשי שלומנו שהיו בתקופה ההיא; והייתי אז אברך צעיר כבן עשרים וארבע שנים, וקפצתי לחובות עצומים, אשר לא שיק במציאות, שאברך צעיר יפגס לחובות כאלו, אבל אצלי אין חכמות, נדר זה נדר, והצרכתי לקים את אשר קבלתי על עצמי, על-פני הדפסתי את כל ספרי רבנו ז"ל והפצתיים בכל תפוצות ישראל, וכן הקמתי תלמידים, שהם ידפיסו ויפיצו ספרי רבנו ז"ל בכל העולם כלו, והתלמידים הקימו תלמידים וכו'. ומדוע נכנסה בי תשוקה כזו להפיץ ספרי רבנו ז"ל? אלא אמרתי לעצמי, אם ספר קטן יכול היה לשנות אותי מן הקצה אל הקצה, כי הייתי ילד שובב, ולא היה לי חשק גדול ללמד, וברגע שנתקרבותי לרבנו ז"ל, רבנו ז"ל הכניס בי תשוקה כזו ללמד, שלא היה גבול להתמדת. אזי אמרתי לעצמי, שאם ספר קטן יכול כך לשנותני, אני מכרח לגלות את רבנו ז"ל בכל העולם כלו. וכן טעם נוסף שדחפני להדפסה והפצה — כי מהיכן הגיע הספר לביתנו? אלא האבא אבי מורי נ"י [זצ"ל] הוא גאון גדול,

בְּקִי בְעַל־פֶּה בְּכָל הַשָּׁמַיִם וּפּוֹסְקִים, הֵיכֵן שְׁשׂוּאֵלִים אוֹתוֹ בְּאִיזוֹ גְּמָרָא וְהִלְכָהּ, יוֹדֵעַ לַעֲנוֹת תַּכְף־וּמִיד. הִיָּתָה לוֹ יְשִׁיבָה בִירוּשָׁלַיִם, וּכְשֶׁחֲזַר מִהַלְמוֹד, תָּמִיד הִקְיִפוּהוּ תַלְמִידִים, וּפְלֶפֶל עִמָּהֶם בַּדֶּרֶךְ פְּלִפּוּלִים, וּשְׁאֵלוּהוּ בְּלִמּוּד וְכוּ', וְהָיָה עוֹנֶה וְכוּ', וְהִנֵּה כְּשֶׁהוּא בֵּין חֲבוּרַת הַלּוּמְדִים, בְּאֲמָצַע עִוּוֹן בְּסִגְיָה עֲמָקָה וְכוּ', נִגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדֵי עַם סִפָּר, וּבִקֵּשׁ: אוֹלֵי יֵשׁ לְכַבּוּדְכֶם מִשֶּׁהוּ לְצַדִּיקָה, וְזֶה בְּשִׁבְלֵיכֶם מִתְּנָה. אָבִי אֵף לֹא שָׁם לֵב מַה זֶה וּמִי זֶה, הַכְּנִיס אֶת הַיָּד לְכִיס וְהוֹצִיא מִטְּבַע, וְנָתַן לְיְהוּדֵי, וְהַכְּנִיס אֶת הַסִּפָּר לְכִיסוֹ. וּכְשֶׁהִגִּיעַ הַבִּיָּתָה, שָׁם אֶת הַסִּפָּר בְּמִדְרַךְ הַסִּפָּרִים. אָבֵל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אָב הַרְחֻמָּן, סִבֵּב סְבוּבִים, שְׁאֵנִי מְצֵאתִי אֶת הַסִּפָּר. עַל־כֵּן נוֹכַחְתִּי לְרֵאוֹת מַה זֶה הַפְּצָה, וְקַבַּלְתִּי עַל עֲצָמִי לְהַפִּיץ אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ.

הַהִכְרַח לומר לְכֶם, שְׁעָבְרוּ עָלֵי הַרְבֵּה הַרְבֵּה מִשְׁפָּרִים בְּחַיִּים, אָבֵל בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ לְמִדְתֵי הַרְבֵּה אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאוֹתָהּ הַתְּמִידָה שֶׁהַכְּנִיס הָאָבָא בְּגִמְרָא וּבְשִׁלְחָן עֲרוּךְ, אֵנִי הַכְּנִסְתִּי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וּבְרוּךְ הַשָּׁם, סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל שְׁגוּרִים עַל פִּי, וְזֶה אֲשֶׁר מְחַזְּקֵנִי אַרְבָּעִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים, בְּכָל הַמְּשָׁבְרִים וְגַלִּים שֶׁהֵם מִנַּת חִלְקִי.

מַה אָמַר לְכֶם, מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל עָבְרוּ עָלָיו הַרְבֵּה מְאֹד מִשְׁפָּרִים, הַכְּנִיסוּהוּ לְבֵית־סֵהַר פְּעָמִים, כָּל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי בָּאָה מִשְׁטָרָה לְבֵיתוֹ וְהַפְּחִידָה אוֹתוֹ, הִשְׁלִיכוּ עָלָיו אָבָנִים, לְכַלּוֹת אֶת שְׁמוֹ מְאֹד, אָבֵל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הָיָה עֵקֶשׁן גְּדוֹל מְאֹד, וְקַבַּל עַל עֲצָמוֹ שֶׁהוּא יִגְלֶה וַיִּפְרָסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם וַיְהִי מָה, בְּלִי שׁוּם פֶּחַד מִשׁוּם בְּרָהּ. וְהָיִיתָ שְׁלֵמִדְתִּי הַרְבֵּה "לְקוּטִי־הַלְכוֹת", וְהָיִיתִי מִתְּמִיד גְּדוֹל מְאֹד, עַד שֶׁזְּכִיתִי לְסִים שְׁלֹשִׁים פְּעַם בְּכָל חֹדֶשׁ אֶת כָּל הַסִּפָּר "לְקוּטִי־הַלְכוֹת" בְּעֵקֶשׁנוֹת הַכִּי גְּדוֹלָה, שְׁנַתִּים וַחֲצֵי בַּבַּת אַחַת בְּלִי הַפְּסֵק. וְכֵן לְמִדְתִּי אַחֲר־כֵּן כָּל כְּרֵךְ וְכְרֵךְ כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, אֲזִי מְאֹד נִקְשַׁרְתִּי לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל. וְכִמּוֹ שְׁמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הַפִּיץ אוֹר רַבְּנוּ ז"ל וְסַפֵּג בְּזִיוֹנוֹת וְעַלְבוּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין מִבֵּית וּמִבַּחוּץ, יוֹתֵר וַיּוֹתֵר נִקְשַׁרְתִּי לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְהַבְּנִתִּי מָה עָבַר עָלָיו.

מִסְפָּר, שְׁפַעַם בָּא מוֹהֲרַנְיָהּ ו"ל אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ו"ל, וְצַעַק כָּל הַלְיָלָה בְּבִכּוּיֹת עֲצוּמוֹת אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה: "כָּל מִשְׁבְּרִיךְ וְגַלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ", וְלֹא חָדַל, וּבִכָּה הִרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. לְצַעְרֵי הָרַב, אָנִי גַם-כֵּן יָכוֹל לֹמַר אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה עַל עֲצָמַי: "כָּל מִשְׁבְּרִיךְ וְגַלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ". עָבְרוּ עָלַי מִשְׁבָּרִים רַבִּים, וְעַדִּין עוֹבְרִים עָלַי, וּפְעָמִים רַבּוֹת אָנִי חוֹשֵׁב לְעֲצָמַי מַה וְלָמָּה הִיָּה כְּדַאי לִי לְהַפְנוֹס לְכָל הָעַסָּק הַזֶּה?! קְנִיתִי לְעֲצָמַי שׁוֹנְאֵי חַגְם עַל לֹא דְבָר, וְאָפְלוּ אֵלַי שְׂכָן נִקְרָאִים אוֹהֲבִים, הֵם בְּסַכְנָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי הָיוּ לִי אֲנָשִׁים כָּל-כָּף קְרוֹבִים אֵלַי, וּמַה לֹּא עָשִׂיתִי בְּעַבְרוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְאַחֲרֵי-כֵן בָּא אֲלֵיהֶם אֵינָה רִיק וּפּוֹחַז, וְדָבַר כָּל דְּבָר אָסוּר, וְהִסִּיתָם כְּנֶגֶד. בָּא הַסְּמ"ךְ-מ"ם וְלָקַח אוֹתָם עִמּוֹ... אָמַר לָכֵם אֶת הָאֱמֶת, הַיּוֹם זֶה כְּבָר לֹא כּוֹאֵב לִי, כִּי נִשְׁבַּרְתִּי כָּל-כָּף, עַד שֶׁאֵין שִׁיךְ לְהַשְׁכֵּר יוֹתֵר. כְּדֹגְמַת נִיר, אֲשֶׁר יְכוּלִים לְקַרְעוֹ לַחְצָאִים, לְרַבְעִים, לְשִׁמְיָנוּיֹת פְּעַם אַחַר פְּעַם וְכוּ', עַד שֶׁנַּעֲשִׂים הַנְּיָרוֹת חֲלָקִיקִים קְטָנוּסִים כָּל-כָּף, שֶׁאֵין יְכוּלִים יוֹתֵר לְקַחְתָּם וְלְקַרְעָם. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲד, שְׂכָן קָרָה אִתִּי, כָּל-כָּף שָׁבְרוּ אוֹתִי, הִכְפִּישׁוּ אֶת שְׁמִי, וְדָבְרוּ עָלַי כָּל-כָּף הִרְבֵּה שׁוֹנְאִים, שְׁמָה שִׁיךְ לְשַׁבְּרָנִי יוֹתֵר?! עִם כָּל זֹאת, אָנִי מִכְרַח לֹמַר לָכֵם, הִרְבֵּה פְּעָמִים נִכְנַס בְּמַחְשַׁבְתִּי, מַה וְלָמָּה אָנִי צָרִיךְ אֶת כָּל הַפְּאֵב רֹאשׁ הַזֶּה?! הָאֱמֶת רְצִיתִי לְהַקִּים קְהֵלָה כְּזוֹ, שְׁאוּכַל לְהַתְפָּאֵר בָּהּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׁבָרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים, אֵין לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קְהֵלָה כְּזוֹ, יְהוּדִים שִׁיּוֹדְעִים רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְשׁוֹב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה הַחֲנוּךְ שֶׁהֵילְדִים מְקַבְּלִים מִפְּעוּטוֹן עַד הַגָּנוּסִים, מִהַגָּנוּסִים עַד הַתְּלִמוּד-תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר, וּמִהַתְּלִמוּד-תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר עַד הַחֲתוּנָה, שֶׁהֵילְדִים אֵינָם יוֹדְעִים כְּלוּם רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עַל-כֵּן אֲמַרְתִּי: "זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי"; כְּבָר סִבַּלְתִּי בְּזֶה הָעוֹלָם מַה שֶׁסִּבַּלְתִּי, לְכָל הַפְּחוֹת תְּהִיָּה לִי קְהֵלָה כְּזוֹ, שְׁאוּכַל לְהַתְפָּאֵר לְפָנַי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּרְאֶה אֵיזוֹ קְהֵלָה קְדוּשָׁה שֶׁל יְהוּדִים, הָעוֹזְרִים זֶה לְזֶה, וּמְסִיעִים לְזוּלָתָם, וְגוֹמְלִים חֶסֶד עִם הַבְּרִיּוֹת. וְיִצְאֵתִי חוּץ לַמְדָּבָר. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סִבֵּב סְבוֹת לְמַעְלָה מִהַשְּׁגָתָנוּ, לְמַעְלָה מִהַכְּנַת דַּעְתָּנוּ, לְמַה דִּיקָא יְבָנְאֵל, בְּעֲצָמַי אֵינְנִי יוֹדֵעַ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

סבב כּף. אף את הכל תארתי לעצמי, אבל את זאת, שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, בכבודו ובעצמו יהיה פה ביבנאל, זה לא ידעתי, ולא תארתי לעצמי; ידעתי שיהיו לי מניעות וצרות, כי כל דבר שבקדשה יש עליו עפובים אין ספור למנע מעשותו, אבל שהסמ"ך-מ"ם יהיה פה עם כל כחותיו — זה לא חלמתי. אני עקשן — התחלתי ואגמר. בודאי מאד מאד קשה מפל מיני סבות. מה שקרה עכשו תאנת דרכים, שילד נפצע, זה צער אותי עד דכדוכי הנפוש, כואב לי מאד מאד, זהו רמז מהשמים, כי אין מקרה בעולם, אין טבע, יש בזה השגחה נוראה ונפלאה מאד, הקדוש-ברוך-הוא רוצה משהו מאתנו. הילד צריך רפואה שלמה, וכלנו מתפללים על הילד שיהיה בריא. אבל היו לילד נסי נסים שנשאר בחיים, גם בתוך גס. זה מוזעזע אותי עד עמקי הנפש, ומאז המקרה אין לי מנוחה. פי אם קרה דבר כזה בקהלה שלי, הקדוש-ברוך-הוא רוצה משהו, פי יומם וליילה אני מתפלל על כל אחד מאנשי שלומנו היקרים, על כל משפחה ומשפחה, שהקדוש-ברוך-הוא יתן להם פרנסה, שיהיה להם שלום-בית, שפע ונחת, והקדוש-ברוך-הוא ישמר אותם, ואם קרה דבר כזה, זה נתן לי זעזוע עמק, שאני מתחיל לחשב ולהתבונן ולחפש מה רוצה הקדוש-ברוך-הוא ממני !

עברו ימי הבחירות. וברוך השם הצלחנו לקשר קשרים עם תושבי המקום, בכל בית ובית שהיו נשות אנשי שלומנו, קשרו קשר נפשי, ואני מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, שימשיך הקשר הזה, ואני מבקש מפל הנשים להמשיך את הקשר, לא לדבר מפוליטיקה, מבחירות, נגמר הספור, נסתים ה'קרקס'. 'קרקס' זהו שלשה ימים, יום קדם הקרקס — מדברים מה יהיה וכיצד יהיה בקרקס, ביום הקרקס רואים את הקרקס וכו', וביום שאחר הקרקס מדברים אף היה וכו', ומחרתים שכחו שכבר היה קרקס. על-כן 'קרקס' זהו רק שלשה ימים. ברוך השם, נגמר הקרקס, ואין צריכים לדבר מהבחירות, ששקר יסודם, ועקרם הכל הכלים ורעות רוח.

סוף כל סוף אנו נצטרך לצאת מזה העולם, ולא יועיל לנו, אין התחמקיות מזה, "כי עפר אתה ואל עפר תשוב", אבל כל זמן שאנו

פה יכולים לעשות הרבה מצוות. ואלו המצוות שזוכים לעשות, הן מלוות לאדם בשעת פטירתו. מהי המצוה הגדולה שאנו יכולים לעשות? לקרב עוד יהודי אל הקדוש-ברוך-הוא. כי הלא כל אדם יודע מה עבר עליו בחיים, ואף אם נצטרף להתענות מאות ואלפי תעניות, מי יודע אם נצליח לתקן את כל עברנו המלכלך וכו' וכו', ומי יש לו כחות לצום? ! לזאת אמר רבנו ז"ל, בזה שמקרבים יהודי אחד להקדוש-ברוך-הוא, מעלים לפניו יתברך צרופים גדולים. ורבנו ז"ל עושה את החשבון (בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח', ובתי-מוהר"ן על התורה הזו), שעל-ידי שמקרבים יהודי אחד, נצטרף למעלה צרופים למליונים, ומכל שכן שמקרבים שני יהודים, עולה לעשרות מליוני צרופים, ועל-ידי שמקרבים כמה יהודים להקדוש-ברוך-הוא, נעשים מזה צרופים לבליונים, עד שאומר רבנו ז"ל, שכשמקרבים עוד יהודים — קבוצה שלמה, כבר אין מספר לספור אילו שעשועים עולים למעלה בצרוף האותיות. ממילא בזה שנדבר עם תושבי המקום משבח הקדוש-ברוך-הוא, מאמונה פשוטה, משבח המצוות, משבח הצדיק, נספר להם ספורים מהצדיק, כי כן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כט): טוב — הכל תפצים לשמע. כל אחד רוצה לשמע דבר טוב, על מי לא עוברים צרות? אין דבר כזה, כי כל אחד בזה העולם עוברים עליו צרות, מקריות ומריבות, ורוצה לשמע איזה דבור טוב. תפץ לשמע איזה דבור חזק, עזר. אמר רבנו ז"ל: איך יכולים לעשות טוב בדבור? כשהדבור בא עם דעת, כשיודעים איך לדבר. וכיצד זוכים לדעת? על-ידי שבח הצדיקים; אם מספרים הרבה ספורים מהצדיק, ספורי מופתים מהצדיק, זה מגביה את הדעת, ועל-ידי הרחבת הדעת, יש דבורים להגביה ולחזק ולעודד את הזולת.

לזאת אבקש את הנשים להמשיך לחזק את תושבות המקום. וכן אבקש את הגברים מאנשי שלומנו, שתדברו עם כל אחד ואחד דבורי אמונה. אף פעם לא להפגס בוכוחים, אף פעם לא להפגס במריבות או באלימות מלולית, רק לדבר אליו יתברך, לדבר מהתכלית, שיום אחד אנחנו צריכים לצאת מזה העולם, ודבר זה

מְדַבֵּר אֶל הַלֵּב; כִּי כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב שְׂיִחְיֶה לְנֹצַח, וּמִמִּילָא עוֹשֶׂה רְשָׁעוֹת לְזוּלָתוֹ, אֲבָל אִם יוֹדֵעַ שְׂיָבוֹא הַיּוֹם, וַיִּטְלוּ מִמֶּנּוּ אֶת הַנְּשִׂמָה, וּמִי יוֹדֵעַ אִם זֶה לֹא הַיּוֹם הַזֶּה, אִזּוֹ אֵין לוֹ כָּבֵד זְמַן לַעֲשׂוֹת רְשָׁעוֹת. הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, מִסְתּוֹבֵב וְצוֹחֵק, כְּאִלּוֹ יִחְיֶה כְּאֵן לְנֹצַח, וְעוֹשֶׂה רְשָׁעוֹת עַל גְּבֵי רְשָׁעוֹת. יָבוֹא גַם הַיּוֹם שְׁלוֹ. לְמָה אֵלּוֹ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים הַשִּׁיגוּ חֵיל? זֶה נִעְלָם וְנִסְתָּר מֵעֵינֵינוּ, וְאִסוּר לָנוּ לְשֹׂאֵל שְׂאֵלוֹת. כְּמוֹ שְׂאוּמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נה): לְמָה הַרְשָׁעִים מִצְּלִיחִים וְהַצְּדִיקִים לָאוּ? אֵין כְּדָאִי לְהַפְנִים בְּזֵה, כִּי רַבִּים נִתְּפָקְרוּ, הֵיזוֹת שְׂשֹׂאֵלוֹ שְׂאֵלוֹת אֵלּוֹ, אֲלֵא עֲלֵינוּ לְהִתְחַבֵּא בְּצֵל, וּמָהוּ? "בְּצֵל יָדֵי כְּפִיתִיךָ", צְרִיכִים לְהִסְתַּתֵּר בְּצֵלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הֵינּוּ תַמִּיד לְדַבֵּר מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֵה נַעֲשֶׂה צֵל, וְשֵׁם מִסְתַּתְּרִים וּמִתְחַבְּאִים, וְאִזּוֹ הַרְשָׁעִים אֵינָם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לָנוּ מְאוּמָה, וְאִדְרָבָה נוֹפֵל עַל רֵאשִׁים מֵה שְׂרָצוֹ לַעֲשׂוֹת לָנוּ.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנוּ, וַיֵּשׁ לָנוּ תִלְמוּד תּוֹרָה, בֵּית-סֵפֶר, פְּעוּטוֹן וְגַנִּים, אֲבָל עַדִּין אָנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, כִּי הַמְּבִנָה עַל הַהֵר, מְקוּם מְסַכֵּן מְאֹד. עַל-כֵּן הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן אָנִי פּוֹנֶה אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: דַּעוּ לָכֶם: דִּינָא דְּמַלְכוּתָא דִּינָא. כָּל מְדִינָה יֵשׁ לָהּ אֶת חֻקֶיהָ, וְהַעוֹבֵר עַל הַחֵק, עוֹבֵר עַל דְּבָרֵי חֻכְמִים וְחֻיָּב מִיתָה. אִם הַחֵק אוֹסֵר לְנַהֵג בְּרֶכֶב בְּלֵי רִשְׁיוֹן, תַּדַּעוּ לָכֶם שְׂאֵדָם זֶה הַעוֹבֵר עַל הַחֵק הוּא רוֹצֵחַ; מִי שְׂאֵין לוֹ רִשְׁיוֹן נְהִיגָה, וְהוּא נוֹהֵג — הוּא רוֹצֵחַ, וּבּוֹדָאֵי יִרְצַח אָדָם. וְכֵן אִם יֵשׁ לְאָדָם שְׁלִילַת רִשְׁיוֹן, וּמִמְשִׁיף לְנַהֵג — הָרִי הוּא רוֹצֵחַ, וְלֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, הוּא עוֹבֵר עַל דְּבָרֵי חֻכְמִים וְחֻיָּב מִיתָה. וּמִי שְׂיֵשׁ לוֹ רִשְׁיוֹן נְהִיגָה, צְרִיף לְדַעַת שְׂרָכֵב אֵינְנוּ מִשְׁחַק יְלָדִים, רֶכֶב זֶהוּ כְּלֵי מִשְׁחִית, רֶכֶב זֶהוּ כְּלֵי מְסַכֵּן. אוּמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשְׁלַיִם בְּרֻכּוֹת, פֶּרֶק ד', הַלְכָה א'): כָּל הַדְּרָכִים בְּחֻזְקַת סִכְנָה. צְרִיכִים לְהִזָּהֵר מְאֹד בְּכַבִּישִׁים, וּבְכַרְט כְּשִׂישׁ בּוֹ יְלָדִים. מָה הָעֵנִין לְנִסְעַ כְּפָרָא אָדָם? הֲלֹא אִם אָדָם הוֹרֵג אֶת זּוּלָתוֹ, אֵיף יוּכַל לְמַחֵל לְעַצְמוֹ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, הַמְצַפּוֹן יִיטְרְהוּ כָּל הַחַיִּים, הוּא הָרֵג אָדָם! עֵבֵר עַל לָאוּ שְׂפַתְתוֹרָה: לֹא תִרְצַח! לְזֹאת, צְרִיכִים לְנַהֵג בְּזִהִירוֹת רַבָּה עַד מְאֹד. וְאַבְקֵשׁ אֶת

אנשי שלומנו היקרים, תדעו לכם, שזוהי הלכה, חק זהו חק, ואסור לעבור עליו, וכל העובר עליו, עובר על דברי חכמים, וכל העובר על דברי חכמים — חייב מיתה, וענוש יענש מאתו יתברך. מי שאין לו רשיון נהיגה, או יש לו שלילת רשיון, אסור להלוות לו רכב, ונהמלוה — חייב. ומי שיש לו רשיון, צריך להזהר בנהיגה, הרשלנות באה מהפקרות, ונהפקרות באה מחסר יראת שמים; כי אם יש יראת שמים, כל החיים מתנהלים בצורה אחרת לגמרי. מה אמר אברהם אבינו לאבימלך, בשעה שלקח את שרה. אבימלך בא אל אברהם בטענה (בראשית כ, ט): "ויאמר לו, מה עשית לנו, מה חטאתי לך, כי הבאת עלי ועל עמי וגו', מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי". "ויאמר אברהם, כי אמרתי רק אין יראת אלקים במקום הזה ונהרגוני"; כי ברגע שאין יראת שמים, מסגלים לרציחה. הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, מתנבל אלינו בכל מיני התנכליות להפילנו בפת. אבל לא הצליח ולא יצליח, הוא יתפגר קדם, לא יועיל שום דבר. אבל מה שרוצים מאתנו מהשמים — יראת שמים, יראת אלקים, שנפחד מהקדוש-ברוך-הוא. איך זוכים ליראה? אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן טו): אי אפשר להגיע ליראה, אלא על-ידי תפלה והתבודדות, להתבודד בינינו לבין הקדוש-ברוך-הוא, לשפט איך התנהגותנו; הלא יכול לעבור יום שלם, ואין מתפללים במנין — לא שחרית, לא מנחה ולא ערבית, וכן עובר יום אחר יום, ואחר-כך מתאוננים שאין פרנסה. הלא אומרים חכמינו הקדושים (ברכות ח): אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללים; וישנם אנשים שהגדילו עצות, ואפלו בשבת אינם נכנסים להתפלל במנין, שמו שמים! איך יתכן כדבר הזה, שאדם לא ילך בשבת להתפלל במנין, ונשאך בבית, ומי יודע אם מתפלל בכלל. אזי אם אין יראת אלקים — יכולים להגיע לרציחה. יכולים להסתובב כל היום בלי ציצית, בשעה שהקפידו חכמינו הקדושים כל-כך על מצות ציצית, ואמרו (מנחות מג): כל מי שיש לו ציצית בבגדו — בחזקה שלא יחטא. למה? כי על ציצית כתוב: "וראייתם וזכרתם", אומרים חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה יז, ז): המראה מביא לידי זכרון, והזכרון לידי מעשה; ואמרו חכמינו

הקדושים (ספרי שלח): "והייתם קדושים" — זו קדשת ציציית, שהציציית מוספת קדשה לישראל; וכיצד, אם-כן, יתכן, שישנם אנשים ההולכים כל היום בלי ציציית?! ואפלו אלו שהולכים עם ציציית — הציציית פסולה. האם בדתם את הציציית שלכם?! וכך נתחיל לחפש ונמצא הרבה דברים בלתי רצויים אצלנו. הצניעות איננה צניעות, אשה הולכת עם פאה נלוזה ופרוצה, או עם חלצה או חצאית קצרה, שזו עזות גדולה. או בגלוי שערות, בשעה שהזהר הקדוש מקלל ואומר: קללה תבוא על אשה ההולכת בגלוי שערות. או איך יתכן שיהיו מריבות בבית — הבעל ישפיל את אשתו והאשה את בעלה?! לזאת מה שקרה אצלנו, זהו אות מן השמים, לעורר אותנו שיש לנו הרבה מה לתקן.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכל מה שדברנו עכשו, יכנס בתוך תוככם, ונזכה לתקן את הנצרך, ונתאחד יותר באחדות ובאהבה לעזר אחד לשני, לא לדקר זה את זה, לא לביש זה את זה, כל אחד ואחד יש לו את צרותיו ומרירותו, אני הבה נתאחד יחד, ונסיע זה לזה, איזה חן ויפי זהו אצלו! תברך, כשיש אהבה ואחווה, אם גלף באפן הזה — נצליח בדרבנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע בתפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם שפע ברכה והצלחה, ונזכה להתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקכו.

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ו אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אָשׁר כד תתקכו בַּנְחַל כא

לְנוֹכַח קִבְלָתִי אֶת הַמִּכְתָּב עִם הַדו"ח, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם.

דְּבַרְתִּי הַרְבֵּה עִם יְדִידֵינוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, וְאֲנִי מְאֹד מְעַנֵּן לְדַעַת מֵה יִקְרָה הַלְיָלָה בִּישִׁיבַת הַמוֹעֵצָה, נָא לְדוֹח לִי תִכְף-וּמְיָד.

הַשְּׁעוֹר לְבָנוֹת הַלְיָלָה יִהְיֶה בְּשַׁעֲה שֶׁבַע וְחֲצִי, נָא לְהִבִּיא אֶת הַבָּנוֹת, כִּי פְּשוּט אֲנִי לֹא אֶהְיֶה פֹה עַד שְׁעָה זוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה, שְׁשִׁמְעֶתָ אֶת הַשְּׁעוֹר שֶׁדְּבַרְנוּ עִם אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ. מֵה אֵמַר לָךְ, יְדִידִי הִיקָר! בְּעַנְיָן חֲנוּף הַבָּנוֹת וְהַבָּנִים, צָרִיכִים סִיעָתָא דְשִׁמְיָא גְּדוּלָה מְאֹד, וּבִכְרִט בְּעֵתִים הַלְלוּ, שְׁאַצֵּל הַחֲלוּנִים הַחֲנוּף מִדְּרֹדֵר מְטָה מְטָה, וְרַחֲמָנָא לְצִלָּן, שְׁמַעְתִּי שְׁבִכְתוֹת ד' ה' כְּבָר לִוְקָחִים סְמִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, מְלִבְד שְׁאָר זָבַל וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְחַסֵּן מְאֹד אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שֶׁלָּנוּ עִם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲמוּנָה טְהוֹרָה, לְהַצִּיל אֶת יְלָדֵינוּ.

אוֹדוֹת הַבֵּן שֶׁל ... גֵּרוּ יְאִיר, לְדַעַתִּי, כֵּן תִּקְבַּל אוֹתוֹ מִשְׁנֵי טְעָמִים: א. הוּא אוֹמֵר שְׁזָה רַק לְשָׁנָה, וַיְכוּל לְהִיּוֹת שְׁבִמְשֻׁף הַשָּׁנָה הוּא יִזְרַק אֶת הַכְּלִי הַטְּמֵא מִבֵּיתוֹ וְכוּ'. וְלְדַעַתִּי, בְּגִיל כְּזֶה זֶה לֹא יִזְיַק לְשְׁאָר יְלָדֵי הַגֵּן וְכוּ'. ב. אֲנַחְנוּ חִיבִים לוֹ הַפְּרַת הַטוֹב, וְלִכֵּן בְּשִׁבִיל שְׁנֵי טְעָמִים הָאֵלוּ פְּדֵאֵי כֵּן לְקַבֵּל אֶת הַבֵּן שֶׁלוֹ (דַּעַת לְנוֹכַח אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהַמְשִׁיף לְעַמֵּד בַּתְּקַנּוּן, לֹא לְקַבֵּל יְלָדִים שְׁיִש לְהֶם ... בְּבֵית בָּשׂוּם פָּנִים נְאֻפֵן).

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאַנִּי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁיִהְיֶה לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְחַנּוּף אֶת הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שֶׁל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה, בְּאֲמוּנָה טְהוֹרָה, וְלֹא לְדַחֵק עֲלֵיהֶם שׁוּם דְּבָר, רַק לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אוֹתָם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקכח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ו אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מיני
אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך, פי גדול אדוננו
ורב להושיע, ואנחנו צריכים רק את הקדוש-ברוך-הוא, פי הקדוש-
ברוך-הוא נותן טרף לכל בשר. ולכן תתחזק מאד, ואל תפחד משום
דבר, ואף שאני יודע שעוברים עליך עכשו משברים וגלים, תחזיק
מעמד ואל תשבר, פי סוף הכבוד לבוא, ועוד תראה את הנסים
נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ואף שנדמה לך עכשו כאלו
אבד מנוס ותקנה מך, עם כל זאת אני אומר לך עוד פעם ועוד
פעם — אל תתיאש, עוד תראה את הנסים נגלים שיעשה עמך
הקדוש-ברוך-הוא.

מה אמר לך, ידידי היקר! קבל את הכל באהבה, פי כף אמר
החכם "מי שאינו רוצה בגזרות הבורא, אין לשטותו רפואה", הינו
מי ירפא צערו ונדאגותיו, ואין הוא ולא אחרים יכולים להסירם
ממנו, ובשביל זה אנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, שהוא מחיה ומחזק
ומעודד ומשמח אותנו בכל צרותינו, ובכל מה שעובר עלינו. אל
תחשב שכל-כף קל, אני תקוע בשמונים אלה ש"ח רק בשביל מסים
וכו', שזה הולך לריק ממש, ואין בידי פרוטה לפרטה אפלו שנה
פרוטה, וגם הייתי לא עליכם חלוש, ולא הרגשתי טוב כל השבוע,
ותסדי השם יתברך, לאט לאט אני חוזר אל עצמי, ואין לנו אלא
את אבינו שבשמים, ואין לנו אלא את דברי בן השמחה הנכלל
במקור השמחה, ועוסק לקשרנו בשרש השמחה.

חוק ואמץ, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שיתרחב לך בגשמיות
וברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקכט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ו אדר־א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

ועקר השמחה שלי, שאתה כותב שאתה לא הולך לשחט לפני
שאתה טובל במקנה פשר. מה אמר לך, ידידי היקר! זה מאד מאד
חשוב בשמים — כששוחט נזקר בטבילת מקנה, ואינו שוחט בלי
מקנה, פי מקנה מכניס באדם יראת שמים, וכל זמן שאדם נזקר
בטבילת מקנה, לא יוצא מתחת ידו מכשול, ומכל שכן שאתה גומר
בכל חדש את הספר הנפלא והנחוץ לכל שוחט "שמלה חדשה",
אשריך ואשרי חלקך, כי כך מקבל, ששוחט שגומר בכל חדש את
ספר "שמלה חדשה", לא יצא מכשול מתחת ידו.

אודות החנוות, אני חושב שזו הודמנות פז בשבילך, וצריכים
לחשוב יצות איך להסתדר, שלא תפל בפח עם ... וכו', ואין בזה
כל־כך הרבה בעיות, רק צריכים עצה על זה, אבל לדעתי, אל
תפסיד את ההודמנות פז הזו, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, העקר
תקח את השחיטה של ר' ... גרו יאיר.

כאשר אתה נמצא ביבנאל, ראה להתפלל את השלש תפלות:
שחרית, מנחה, ערבית במנין, כי זה מביא לאדם ישועות גדולות,
ומה גם, אם אתה יכול להצטרף אל הכולל בליל ששי, שלומדים
אז אצל הרב ... גרו יאיר, הלכות טהרה, שזה מאד מאד נחוץ לכל

כד אָשֶׁר כד תתקל בַּנְחָל

אֲבָרָךְ, וְאֶפְלוּ שְׂכָרְךָ יוֹדְעִים אֶת הַהֲלָכוֹת, תָּמִיד מִתְבָּרְרוֹת הַלְכוֹת
חֲדָשׁוֹת וְצָרִיכִים לְדַעַת אוֹתָן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ו אָדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיְקָר! אַתָּה צָרִיךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם
חֻלְקֶךָ עַל אֲשֶׁר בַּנְחָל שָׁם חֻלְקֶךָ וְגוֹרְלֶךָ, וּמָה הָיִיתָ עוֹשֶׂה אִם לֹא
הָיִיתָ יוֹדֵעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל, רַבֵּנוּ ז"ל מְחַדִּיר בְּךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, רַבֵּנוּ ז"ל מְכַנֵּס בְּךָ תְּשׁוּקָה חֲזָקָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְרֵאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד עַל גְּדֹל הַזְכוּת הַזֹּאת, שֶׁזְּכִינוּ לְדַעַת מִכֵּן
הַשְּׂמֵחָה, שֶׁהוּא מְקַשֵּׁר אוֹתָנוּ אֶל שְׂרֵשׁ הַשְּׂמֵחָה, וְעֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק
לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת בְּגִשְׂמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יְחַד, וְכָכָל שְׂאֵדָם יוֹתֵר שְׂמֵחַ, זוֹכֶה לְהַפְלִיל לְגַמְרֵי
בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁהוּא אֵינוֹ רוֹאֶה שׁוֹם דְּבָר רַק אֶת אֲמִתַּת
מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאֲמִתַּת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְכֹל הַסֵּבֵל וְהַיְסוּרִים שֶׁבָּנִי אָדָם סוּבְלִים, זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁלֹּא
מְכַנֵּסִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּחַיִּיהֶם הַפְּרִטִיִּים, וּמִזֶּה בָּא יְאוּשׁ,
שְׂאֵדָם מִתְיָאֵשׁ מִחַיָּיו, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְנִמְאַסּוּ לוֹ הַחַיִּים, וְאִם הָיְתָה
לוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמִהֲנֶה וּמְקַיֵּם אֶת
הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהוֹלְכִים אֱלֻקוֹת, וְרוֹאִים אֶת אֱלֻקוֹת, וּמְרַגְּשִׁים
אֱלֻקוֹת, וְשׁוֹמְעִים אֱלֻקוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲזוּ הָיָה חַי חַיִּי נִצַּח.

אָשֶׁר כּד תתקלא בנחל כה

העקר להתבטל לגמרי אליו יתברך, ולא להיות משפּע אלא משפיע, וכבר אמר החכם: "הבקשה מהנבראים חסרון אמונת המאמין", כי ברגע שאדם מאמין בו יתברך, הוא אינו מבקש את אף אחד, והוא בוטח רק בהקדוש-ברוך-הוא, שביא לו מה שהוא צריך, אבל אפה צריך להיות מאד חזק בזה.

הנה אנחנו נכנסים בחדש אדר ב', חדש שבו תלו את המן-עמלק, שהכניס ספקות באדם, וזו היתה גדלתם של מרדכי ואסתר, שהיו יכולים להוריד את שער הנו"ן אל זה העולם, ודיקא על-ידי-זה נצלו עם ישראל, ומי יתן, שיהיה לנו בדור הזה מרדכי ואסתר, אז היינו נגאלים כבר, וכודאי יש ויש, אף צריכים הרבה לחפש אחריהם. מרדכי הוא היסוד, אסתר זו המלכות, והם צריכים להיות ביחד, ועל-ידי-זה מוחים את הסמ"ך-מ"ם, שזה סוד מסנה שהיה על פני משה, ו' ה' זה זעיר אנפין ונוקבא דליה, מ' ס' זה הסמ"ך-מ"ם, שהוא רוצה להשפיע את התורה, שכלולה בעשרת הדברות, ועל-פן מ' ס' שבלוחות בנס היו עומדים, כי הסמ"ך-מ"ם רוצה להשפיע את התורה מעם ישראל. ובאמת כשאדם מרגיל את עצמו ללמד תורה, מרגיש את עצמו אדם אחר לגמרי. ועל-פן ראה, ידידי היקר! להצטרף אל השעור שלומדים בכל יום בכלל של הרב ... נרו יאיר, משעה עשר עד אחת, וממש תרגיש חיים אחרים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקלא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, כ"ו אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מך.

עלי לומר לך, פי בְּרַחְמֵי הַרְבֵּה אֹדוֹת הַהֲצָעָה, וְזֶה יָכוֹל לֵהִיּוֹת שְׂדוּךְ טוֹב, אִם אַתָּה מְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר כַּמָּה שְׁלֹמֵדָתַי אֶת תְּלִמִּיּוֹדֵי בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְכַמְעַט שְׂאִין דְּרָשָׁה שְׁלֹא אֲדַרְשׁ בְּרַבִּים, שְׂאָדָם צָרִיךְ לֵהִיּוֹת סְבָלָן לְגַבֵּי אֲשֶׁתּוֹ, כִּי אִם לֹא, תִּסְתַּפֵּל אֵילּוֹ פָּנִים יֵשׁ בְּבֵית שְׁלֹךְ וְכוּ', וְתִסְתַּפֵּל מָה עוֹבֵר עַל אִמְךָ וְכוּ', וְכָל זֶה בֹּא פְּשֵׁהוֹלְכִים בְּאַלִּימוֹת, אֲלִימוֹת פִּיזִית, אֲלִימוֹת מְלוּלִית, אָסוּר לְלַכֵּת בְּאַלִּימוֹת לְגַבֵּי הָאִשָּׁה בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן, וְלִכֵּן אִם אַתָּה יָכוֹל לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ דָּבָר זֶה — לֹא לְדַקֵּר אוֹתָהּ, וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא לְהַגְבִּיחַ יָדַיִם, אֲזוֹ תִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה בְּזוּוּג הַזֶּה, אֲבָל אִם, חֵס וְחִלְיָהּ, לֹא תוּכַל לַעֲצֹר אֶת רוּחְךָ, וְתִהְיֶה כַּעֲסָן וְקַפְדָּן כַּאֲשֶׁר הֵייתָ בְּבֵיתְךָ, אֲזוֹ חָבַל לְהִתְחַיֵּל, וְיִכָּבֵר אָמַר הַחֲכָם: "הִמָּתֵן וְתִנָּצַל, מִהֵר וְתִתְחַרֵּט", כִּי כְּשֶׁאָדָם סְבָלָן וּמְמַתִּין בְּכָל דָּבָר, אֲזוֹ הוּא נִצָּל מִכָּל הַצָּרוֹת, אֲבָל אִם הוּא מְמַהֵר וְנוֹפֵל בְּכַעַס וּרְצִיחָה, אֲזוֹ הוּא מִתְחַרֵּט אַחֲר־כֵּן, וְהִתְרַטָּה עוֹלָה לוֹ הַרְבֵּה מְאֹד, וּמְכַל שֶׁכֵּן כְּשֵׁיִשׁ רִיב בֵּין הָאִישׁ לָאִשָּׁה — הַכֹּל אָבוּד. וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ פַּעַם וּלְתַמִּיד, וְתִקְנֶה לַעֲצָמְךָ אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֲזוֹ אֲנִי מְבַטֵּיחְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, וְאִם לֹא תִּהְיֶה לָּךְ סְבָלָנוֹת, יִהְיֶה רַע וְנֹרָא, וְלָמָּה לַצֵּעַר אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל! וְאָמַר הַחֲכָם: "הִמָּתוּן — אַחֲרִיתוֹ טוֹבָה, וְהִמָּהִירוֹת — אַחֲרִיתָהּ רָעָה", וְלִכֵּן רְאֵה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמְךָ מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, רְאֵה וְגַם רְאֵה מָה עֹבֵר עָלֶיךָ בְּשָׁנִים אֵלּוֹ מֵאֲזוֹ שְׂעוֹזְבֵת אֶת בֵּית מִדְרָשִׁי, אֲנִי יוֹדֵעַ בְּדִיּוּק מָה שְׂעֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', וְכַמָּה צֵעַר וְעִגְמַת נִפְשׁ עֹבְרָתָהּ, וְכַמָּה מְרִירוֹת סְבָלָתָהּ, וְלִכֵּן תִּהְיֶה כְּבֹר פִּקְחָה, תְּקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ לֹא לְהִסְתַּפֵּל מָה שְׂקָרָה בְּבֵיתְךָ, וּבְצוּרָה כְּזוֹ תִּצְלִיחַ מְאֹד, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שְׂאִם תְּקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ אֶת זֹאת, אַתָּה יָכוֹל תִּכְרֹם-וּמְדִד לְהִתְחַתֵּן וְלַצַּחֵק מִכָּל הָעוֹלָם. תִּסְתַּפֵּל הֵיטֵב עַל הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים, אֲשֶׁר הֵם צִיתוֹ אוֹתִי, וְזָכוּ לְהִתְחַתֵּן, וְעַכְשָׁו הֵם צוֹחֲקִים מִכֵּלָם, כִּי הֵם הֵכִי מְאֻשָּׁרִים, וְלָמָּה שְׂאִתָּה לֹא תִּהְיֶה מְאֻשָּׁר! — עַל-כֵּן רְאֵה לְקַחַת אֶת דְּבָרֵי אֵלּוֹ אֶל תוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְבָבְךָ, וְלֹא תִתְחַרֵּט.

אָשׁוּר כד תתקלב בנחל כז

אָנִי מְקַנְהָה מְאֹד לְהִיּוֹת אֶצְלָכֶם תַּכְּף־וּמְיָד אַחַר פּוּרִים, וְלִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה וְשִׂלְכֶם.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אָנִי מְקַנְהָה שְׂתַּחֲדִיר בְּעֶצְמִךָ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה.

כד תתקלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם וְתַבְרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וּבִקְהָל, כ"ח אֲדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֶצְמִךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא
יֻכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁאִתָּה עוֹבֵר עֲכָשׁוּ קְשִׁיִּים
גְּדוּלִים — הֵן בְּפִרְנֻסָּה, וְהֵן שְׁאָר יְסוּרִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵה
לְהַחֲזִיק מֵעַמֶּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יָבוֹא הַטּוֹב,
וְעוֹד יִגִּיעַ הַזְּמַן, שְׂתַּסְפֵּר אֶת זֶה בְּשִׂמְחָה, רַק תַּחֲזִיק מֵעַמֶּד וְלֹא
לְהִשָּׁבֵר.

אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הָיוּ הַרְבֵּה מְקָרִים שֶׁרָצוּ לְשִׁבֵר
אוֹתָם, וְכַמְעַט שֶׁפִּשְׁטוּ אֶת הַרְגֵּל, וְעַל־יְדֵי שְׂתַּחֲזִיקוּ בְּאַמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְרַךְ, וּבְכַח רַבְּנוּ ז"ל, עַל־יְדֵי־זֶה עָבְרוּ עַל הַכֹּל. וְזֹאת
עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כַּח רַבְּנוּ ז"ל גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, וְתַהֲלֶה לְאֵל, זְכִית
לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל צִיוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְנֻדָּאֵי יֵצֵא
מִשְׁפָּטֶיךָ לְאוֹר, וְיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינָיִם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִשְׁפִּים וְלְהַעֲרִיב בְּבֵית־הַפְּנֻסָּת, כִּי כֶּף אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (גִּטִּין ז:), שֶׁאִם יֵשׁ לְאָדָם שׁוֹנְאִים, עֲצַתוֹ —
שִׁשְׁפִּים וְיַעֲרִיב בְּבֵית הַפְּנֻסָּת, וְהַשׁוֹנְאִים כָּלִים מְאֲלִיהֶם, וְכֵן רְאֵה
לְהִיּוֹת קְבוּעַ בְּכֹל יוֹם בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כִּי כַּח הַתּוֹרָה גְּדוּל
מְאֹד מְאֹד, וְהַתּוֹרָה מְעַשְׂרֶת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְאִם תִּקְבַּע לְעֶצְמֶךָ חֶק

כח אָשֶׁר כד תתקלג בְּנַחֵל

וְלֹא יַעֲבֹר לְלִמּוֹד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשׁוֹ, פָּרָק מְשֻׁנִּיּוֹת, וְקִצָּת גְּמָרָא, וְקִצָּת הַלְּכָה, אָז תִּרְאֶה אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקָר לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, עַל כָּל אָדָם בְּזוֹ הָעוֹלָם עוֹבְרִים זְמַנִּים קָשִׁים, וְצָרִיכִים לְהַחֲזִיק מֵעֵמֶד לֹא לְהִשְׁבֵּר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁתִּשְׁלֹם...

כד תתקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרׁ וּיְקָהֵל, כ"ח אָדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּלַחֲץ מְדַבְּרִי ... כִּי הוּא סֶתֶם עֲצָבִי עֲכָשׁוּ, וְעוֹבְרִים עָלָיו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, שֶׁעוֹמֵד לְפָנַי גָּט, וְהוּא מְסַבֵּן וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן הוּא מוֹצִיא אֶת עֲצָבִי עָלֶיךָ, תִּאֲמִין לִי, שֶׁהוּא לֹא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוּם דְּבָר, וְאֲנִי לֹא מְדַפֵּיס אֹתוֹ שׁוּם דְּבָר, וְאֲנִי לֹא אֲדַפֵּיס אֹתוֹ שׁוּם דְּבָר.

וְעַל-כֵּן לְדַעְתִּי, תִּתְחַמֵּק מֵצָבוּעַ שְׁרוּאִים תִּכְף-וּמִידָ אֶת הַרְמָאוֹת וְהַצְּבִיעוֹת שְׁלוֹ, כִּי עֲשֶׂה חוֹזָה, שְׁלֹא יִדְפִיס מִבְּלַעֲדֵי פְּלוֹנִי, וְכִבֵּר עוֹקֵף אוֹתוֹ, וְרוֹצֵחַ לְהַדְפִיס אֹתוֹ, אָז אֲתָה רוֹאָה עִם אֵינְךָ רִמְאֵי וְצָבוּעַ וְשִׁקְרָן יֵשׁ לְךָ עֵסֶק.

וְאֲצִלִּי בְּרוּר, שְׁמִי שֶׁחֲתָם נְגִדִי, יִהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה וְאֵיךְ שְׁיִהְיֶה,

אִפְלוּ שְׁעֶבֶד בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם חֲמִשִּׁים שָׁנָה, עִם כָּל זֹאת אִם יִכּוֹל לְצֵאת מְכָשׁוֹל כְּזֶה תַּחַת יָדוֹ — לְחַתֵּם עַל סְפָרִים הַמְּגַלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְרָךְ, סִימָן שְׁעֵדִין צָרִיף לְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וְכוּ', וּמִכָּל שָׁכַן קַל וָרִיק וּפּוֹחַז כְּזֶה, שֶׁבְּכָלֵל לֹא נוֹלָד בְּקִדְשָׁה, מִי שִׁידַע אֶת הַהִיסְטוֹרְיָה שְׁלוֹ, וְחַתֵּם עָלַי, אֵיךְ יִכּוֹלִים לְהֶאֱמִין לוֹ?! וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה כֵּן רוֹצֵה לְהִדְפִּיס בְּשִׁבְלִי, זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת רַק עִם ... אֲבָל לֹא תַּחַת הַגֵּב שֶׁל ... וְשׁוֹב פְּעַם אֲנִי אוֹמֵר לָךְ, אֵין לָךְ מָה לְפַחַד מְשִׁנִּיהֶם, הֵם לֹא יִכּוֹלִים לְעֲשׂוֹת לָנוּ כְּלוּם, כְּמוֹ שֶׁלֹּא יִכְלוּ לְשַׁבֵּר אוֹתִי כְּבָר שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ שָׁנָה, כִּי לֹא יוֹכְלוּ לְשַׁבֵּר אֶת הַהִדְפָּסָה שֶׁל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, אֲלֵא נִדְפָּסִים וְנִדְפָּסִים וְנִדְפָּסִים עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת, לֹא יוֹעִיל לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם שׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וּמִכָּל שָׁכַן שֶׁלֹּא תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ, כִּי אֲנִי בְּכָלֵל לֹא מִתְכַּנֵּן לְהִדְפִּיס אֶתוֹ, פְּשׁוּט אֲצַלִּי בָּאִים כָּל מֵינֵי מְרֵי גִפְשׁ וְשִׁבּוּרִים וְרִצּוּצִים וְכוּ' וְכוּ', וַיֵּשׁ לִי סְבָלְנוֹת לְכֻלָּם, וְאֲנִי שׁוֹמֵעַ אוֹתָם, וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתָם אֲבָל מְלַבֵּד זֹאת אֵין לִי שׁוּם עֶסֶק עִם אֵף אֶחָד, אֲלֵא אֲנִי מִדְּפִיס רַק אֶתְכֶם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד, וְתוּכַל לְצֵאת מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְחֻבוֹתֶיךָ, וַיִּתְרַחֵב לָךְ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

אֵין אַתָּה יִכּוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי, שְׁזָכִיתָ לְהוֹצִיא כְּבָר לְאוֹר אֶת חֵלֶק ט"ו מְשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּחֲחִיל עֲכָשׁוּ לְהִדְפִּיס חֵלֶק ט"ז, וְזֶה עֲקַר הַשְּׂמֻחָה שְׁלִי — כְּשִׁיּוֹצֵא עוֹד כִּרְףָּ שֶׁל שׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", כִּי זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

נָא וְנָא רְאֵה אַתָּה וְאֲשַׁתְּךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתִבְשֵׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כּוּד תּתקלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר וּיְקָהּל, כ"ח אָדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְאוֹדוֹת מֵהַ
שְׂשֹׂאֵלֶת וְכוּ', תִּצְמִיחַ לִי, שְׁנֵה לֹא קָל, זֶה בָּא לִי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה
אֲתוֹ, אֲבָל אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהַחְזִיק אוֹתוֹ עוֹד, כִּי אִם
אֲנִיחַ אוֹתוֹ וְכוּ', חֶסֶד וְשְׁלוֹם, מִי יוֹדֵעַ מֵהַ יְקָרָה, וּמִכָּל שָׁכֵן שְׁלֹא
יֻכַּל לַעֲשׂוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שְׂדוּךְ.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי כָּל
אֵלוֹ הַיְלָדִים הַקָּשִׁים, לְבִסוּף מִתְהַפְּכִים לִילְדִים מְצַלְחִים.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים לְמִסְרָם לִיעֲדָם.

הַסֵּמ"ך־מ"ם עָשָׂה תְּרַגִּיל סְרוּחַ עִם הַחֲמִשָּׁה חֲבָרֵי מוֹעֲצָה,
שֶׁהֵם לְדַעְתִּי עָשׂוּ מַעֲשֵׂה טְפָשׁוֹת, כִּי הֵם הָיוּ צְרִיכִים לְהַפְּךְ אֶת
הַשְּׁלֵחַן, וְלֹא לְתַת לוֹ לְהַשְׁתּוֹלֵל, אִיךָ יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂרָאשׁ מוֹעֲצָה
יִקַּח אַרְבָּעָה נְגִיד חֲמִשָּׁה וְהוּא יִצְלִיחַ, אִין זֶה אֶלֶּא מַעֲשֵׂה חֲלָם...

תְּרַאֵה לְכַתֵּב לִי מֵהַ חֲדָשׁוֹת בִּיבְנָאֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

אֲשֶׁר כד תתקלה — כד תתקלו בַּנְחַל לֹא

כד תתקלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ח אֲדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדִל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, אִם תִּהְיֶי מְדַרְיָכָה לְבָנוֹת, כִּי אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְלֵהֲכָנִים אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלָכֵן רָאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּזוֹה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוּלָה מָאֵד.

נָא וְנָא הִרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לֹמֵר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, כִּי הִתְהַלֵּים פּוֹתַח שְׁעָרֵי הַרְחָמִים וְהַרְצוֹן, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הִתְהַלֵּים, כִּי הִתְהַלֵּים נִחְלָק לְשִׁבְעַת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְלָכֵן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לֹמֵר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים'.

גַּם תִּתְמַיְדִי מָאֵד בְּ"סֵפֶר־הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כד תתקלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ"ח אֲדָר־א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרָט שְׂאֵת מִכְנָסֶת אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל הַנְּשִׂמָה בְּחֻנוּף הַבָּנוֹת, זוֹ הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְּדוּלָה שְׁלִי, וְאֵין עוֹד יוֹתֵר שְׂמֵחָה אֲצִלִּי כְּמוֹ מִי שְׂמַחְדִּיר בְּבָנוֹת אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִדּוֹת טוֹבוֹת וּנְקִיּוֹת,

לב אֲשֶׁר כד תתקלו בנחל

אֲשֶׁר זֶה יְסוּד הַכֹּל, כִּי כְּשֵׁישׁ מְדוּת טוֹבוֹת וּנְקִיאוֹת, וְאִמּוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, אֲזִי כָּבֵד יְכוּלִים לְהִתְמוֹדֵד בְּחַיִּים נֶגֶד כָּל הַרוּחוֹת הַזְּרוּת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁהַנְּסִיעָה לִירוּשָׁלַיִם תֵּעָבֵר בְּהַצְלָחָה מְרֻבָּה, וְהַעֲקָר לְהַחֲדִיר בְּהֵן יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.

אוֹדוֹת סְפוּרֵי צְדִיקִים, יֵשׁ סְפָרִים מְדַפְּסִים סְפוּרֵי-מַעֲשֵׂיאוֹת עַל-פִּי פְּרָשִׁיאוֹת הַשָּׁבוּעַ מְהֻרָב זְוִין וְז"ל, וְהֵם סְפוּרִים מְסֻמָּכִים שֶׁקְּבָלָם מִפִּי סְפָרִים וּמִפִּי סוּפָרִים, רְאִיתִי אֶת זֶה לִפְנֵי שָׁנַיִם, וְאִינִי זוֹכֵר בְּדִיוֹק אֶת שְׁמֵם, זֶה סְפוּרִים כְּפִי פְּרָשִׁיאוֹת הַשָּׁבוּעַ וּמוֹעֲדֵי הַשָּׁנָה, וְלָכֵן אִם אַתָּה צְרִיכָה סֵפֶר סְפוּרֵי צְדִיקִים, כְּדָאֵי לָךְ לְקַנּוֹת אֶת זֶה, כִּי הוּא בְּעֶצְמוֹ הֵיזָה גַם-כֵּן רַב גְּדוּל בְּתוֹרָה וּבִירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.

הַעֲקָר תִּתְחַזְּקֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁתַּדְּלֵי שֶׁבְּבִיתְךָ תִּשְׁרָה אוֹיְרָה שֶׁל שִׂמְחָה וְסִבְלָנוּת, וְכֵן בִּפְתָה שְׂתַהֲיֶה אוֹיְרָה שֶׁל שִׂמְחָה וְסִבְלָנוּת, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלֵי לֹא לְהִלְחִיץ אֶת הַבְּנוֹת וְכוּ', אֲדַרְבֶּה שְׂתַהֲיֶה תָּמִיד בִּינִיחֵן שִׂמְחָה וְהִרְחַבְתְּ הַדַּעַת, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַיְסוּד בְּחַיֵּי הָאָדָם, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מְדַרְשׁ תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינֵי ב'): אֵינן הַשִּׂמְחָה מִמְתַּנְּת לְאָדָם, לֹא כֹל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמָחָר; וְלָכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְהַשִּׂמְחָה הִיא יְסוּד בְּקִיּוּם הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְעַל-כֵּן לֹא כְּדָאֵי לְהִלְחִיץ אֶת הַבְּנוֹת כְּמוֹ שְׂאֵת כּוֹתֶבֶת לִי, אֶלָּא לְמַסַּר לָהֶן אֶת הַשְּׁעוֹר בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׂתַהֲיֶה לָהֶן הַתְּעַנְיָנוּת בְּזוֹה, וְלֹא שְׁעֻמוֹם וְכוּ', וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד שִׂמַּח שְׂאֵת לּוֹמְדֵת בְּהַקְּדָמוֹת הָאֵלוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם בֵּית-סֵפֶר מְסֻדָּר, כִּי זֶה לִי בְּנִפְשֵׁי, שֶׁהַבְּנוֹת תִּצְאָנָה מִשָּׁם מַה שְּׂיִוֹתֵר מֵהָר, וְיִהְיוּ לָהֶם הַמְּכַנְּיִים לֹא רְחוּק מִהַתְּלִמוּד-תּוֹרָה, כִּי שְׂתַהֲיֶה לָנוּ קְרִיַת חֲנוּךְ מִשְׁלָנוּ, אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים אוֹתָם לְגַמְרֵי, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְבַדְּלִים מֵהֶם, כִּי אֵלּוּ שְׁהֵם מִחֲלָלֵי שִׁבְתָּ, וְאוֹכְלֵי טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת וְכוּ', וְכוּ', הֵם מְסֻכְנִים גְּדוּלִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע,

אֲשֶׁר כד תתקלוז בַּנְחַל לג

יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, יְפוּל נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, שֶׁהוּא גָרַם לָהֶם מַה שֶׁגָרַם, כִּי אִם הִיָּה רַב יָרָא שְׁמַיִם, הוּא הִיָּה יְכוּל לְהַחְזִיר מִזְמַן בְּתִשְׁבָּה אֶת כָּל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וּבַמְּקוֹם לְעֶסֶק בְּזָה, הוּא רוֹדֵף אוֹתָנוּ בְּכָל מִיָּנִי רְדִיפוֹת, וּמָה גַם שְׁמַסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נְגַדְנוּ, וְגוֹרֵם לָהֶם שֶׁהֵם יִהְיוּ יוֹתֵר שׁוֹנְאֵי הַדָּת מִמָּה שֶׁהָיוּ עַד עַכְשָׁיו, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְן. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֵר נִצָּל מִמְּנוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ וּבְעַד בְּעַלְךָ וּבְעַד הַיְלָדִים, שֶׁתְּרוּוּ רַב נַחַת מֵהֶם, וְתַהֲיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְע, וְתִזְכְּוּ לְעֶסֶק בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כד תתקלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר וַיִּקְהַל, כ"ח אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחֶיהָ נִצָּח.

ראו להתחזק ביחד באהבה גדולה מאד, תשמרו את עצמכם מאד ממריבות וכעס ופוכחים וכו' וכו', שדבר זה הורס את הבית, ואתם צריכים לדעת, שהבעל צריך לכבד את אשתו, כי אשה — בעלה משמחה (ראש השנה ו:); והאשה צריכה לכבד את בעלה, כי איזו היא אשה כשרה? העושה רצון בעלה (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט); ונמצא, שהבעל צריך לכבד את אשתו, והאשה צריכה לכבד את בעלה, ושניהם צריכים לחיות ביחד בהבנה הדינית, ולכבד את המשפחות של שני הצדדים, ואף-על-פי שיש טענות ומענות, עם כל זאת צריכים להיות ותרן, ואם הייתם חיים ביחד בשמחה ובאהבה אמיתית, הייה נשפע עליכם שפע גדול בגשמיות וברוחניות.

מאד מאד רציתי לדעת איך אתה מרגיש, ואיך היד וכו', ואני מקווה אל הקדוש-ברוך-הוא שתרגיש טוב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁיִהְיֶה לָכֶם תָּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְנָה
הַדְּדִית וְאַחַד יַעֲזוֹר לְשָׁנִי, וְתִהְיֶה הַשְׂמֻחָה וְהַחֲדוּהַ בְּבִיתְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כד תתקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַ וַיְקַהֵל, כ"ח אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחְיֶה נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְגִדְל שְׂמֻחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם
— אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

וְעַקֵּר שְׂמֻחָתִי לְשִׁמְעַ שְׂאֲתֶם גָּרִים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַתְּוָה וְרַעוּת,
אֲשֶׁר זֶה הַשְׂמֻחָה הַכִּי גְדוֹלָה אֶצְלִי, כְּשִׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁוֹג מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ חַיִּים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, זֶה כָּל נְחֻמָּתִי וְתַקְנוּתִי, כִּי זֶה מַה שְׂאֲנִי
רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּכֶם, שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם כְּבוֹד הַדְּדִי, שֶׁהַבְּעַל יִכְבֵּד אֶת
אִשְׁתּוֹ, וְהָאִשָּׁה תִּכְבֵּד אֶת בְּעָלָהּ, וְזֶה הִנֵּה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

תִּרְאוּ לַחֲזוֹק אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (ראש
הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה — בְּעָלָהּ מְשֻׁמָּחָה; וְאָמְרוּ (תָּנָא דְּבִי אֵלֶיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק
ט'): אֵיזוּהִי הִיא אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעָלָהּ; וְלִכֵּן הָאִשָּׁה
צָרִיכָה לְכַבֵּד אֶת בְּעָלָהּ, וְהַבְּעַל צָרִיךְ לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, וְלַחֲיוֹת
בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְכֶם, שְׁכָל דְּבַר שְׂאֲתֶם צָרִיכִים
לְבַקֵּשׁ תְּבַקְּשׁוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם
רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תִּטְעוּ אֶת עַצְמְכֶם כְּאֵלוּ יֵשׁ אֵיזָה
טָבַע, מִקְרָה וּמִזֵּל וְכוּ', אֵלָא הַכֵּל אֵלָקוּת, וְהַכֵּל בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרָאָה
וּנְפִלְאָה מְאֹד, כִּי דְּבַר גְּדוֹל וְדְּבַר קָטָן אֵינוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוּ.

אֲשֶׁר כִּד תִּתְקַלֵּט – כִּד תִּתְקַמַּ בְּנִחָל לֵה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָפְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כִּד תִּתְקַלֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל, כ"ח אָדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאִי לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי סוּף כָּל סוּף תֵּרְאִי יְשׁוּעָה גְדוֹלָה
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִזְכֶּי לְמִצָּא בְּן זוּג יָרָא שְׂמִים.
הָעֵקֶר תִּמְשִׁיכִי לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יִשְׁמַע
לְתַפְלָתְךָ.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי לֹאמַר בְּכָל יוֹם יוֹם שֶׁל תְּהִלִּים, כִּי הַתְּהִלִּים
נִחְלַק לְשִׁבְעַת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת
סֵפֶר הַתְּהִלִּים.

גַּם רְאִי לְחִזּוֹר הַרְבֵּה בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד
הָאָדָם.

רְאִי לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, אֲשֶׁר זֶה הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוֹלָה.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כִּד תִּתְקַמַּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֵר וַיְקַהֵל, כ"ח אָדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְבַדֵּק אֶת הַמְזוּזוֹת.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֹזֵר לָכֶם עִם מַתָּנוֹת כָּל-כֶּף יְקָרוֹת, בְּנוֹת יְרֵאוֹת הַשֵּׁם שֶׁזֶּוּ הַמַּתָּנָה הִכִּי גְדוּלָה.

בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, אִזּוּ הוּא זְמַן עֵת רְצוֹן גְּדוּל בַּשָּׁמַיִם לְאִשָּׁה, וְהִיא יְכוּלָה לְפַעַל לְעֲצָמָה בָּנִים זְכָרִים, וְכֵן בְּהַפְרָשַׁת חֲלָה וְכוּ' וְכוּ', שָׂאֵז הֵם זְמַנֵּי רְצוֹן שֶׁיְכוּלִים לְפַעַל אֲצֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל בָּנִים זְכָרִים דִּיקָא, וְעַל-כֵּן הַתְּפִלָּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם יִהְיֶה בְּרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ תְּנִשְׁעוּ.

הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדְּלוּ, שֶׁבְּבֵיתְכֶם תִּהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה וְיִשׁוּב הַדַּעַת.

הַמְּאַחַל לָכֶם שְׂבַת שְׁלוֹם...

כד תתקמא.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר וַיִּקְהַל, כ"ח אֲדָר-א' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת רְאֵי לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ, כִּי אִזּוּ הוּא עֵת רְצוֹן וּמִקְבָּל בַּשָּׁמַיִם, שְׁתַּתְקַבְּלֵנָה הַתְּפִלוֹת לְרַחֲמִים לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב כְּפִי רְצוֹנְכֶם, אֲבָל אִתְּ צְרִיכָה לְדַעַת, שֶׁעַל כָּל דְּבָר צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי

אָשׁר כד תתקמב בנחל לז

מבקש ומתפלל בעדכם, שתרוו רב נחת מילדיכם, ושכלם יהיו יראי השם ושומרי מצוותיו יתברך.

המאחל לה שבת שלום...

כד תתקמב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר ויקהל, כ"ח אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, יעזר לה הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תבשר לי בשורות משמחות.

עליך לדעת, כי אסור לפל בחלישות הדעת בשום פנים ואפן, וכל הענין של חלישות הדעת, זה בעצמו הסמ"ך-מ"ם ששוכר את האדם, ורוצה לראות בכשלונו, ועל-כן אדם צריך לעשות כל מיני אפנים שבעולם לא להשבר כלל, ולא להכנס בחלישות הדעת, וכשיהיה חזק בדברים אלו, אז יצליח מאד.

תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, ועקר השמחה הוא על-ידי למוד התורה הקדושה, כי אין עוד שמחה כמו מי שזוכה ללמד התורה הקדושה. וחקמינו הקדושים אמרו (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ב'): שבע שמחות — שבענו בחמשה שמחות: מקרא, משנה, תלמוד, תוספתא, ואגדות; הינו מי שזוכה ללמד את כל זה, נקנסת בו שמחה עצומה, כי באמת אין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא ותורתו הקדושה, שהיא חכמתו יתברך, וכשאדם לומד תורה, הוא נכנס בחכמתו יתברך, ואז הוא עובר על הכל. ולכן ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ובכל יום תעשה לעצמך שעורים פסדרן במקרא, במשנה, בגמרא, במדרש, ובהלכה ובאגדה, ואז תרגיש חיים אחרים, ובפרט תרגיל את עצמך לדבר

לח אשר כד תתקמג בנחל

הרבה עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, כי סוף כל סוף אנחנו בזה העולם העובר הגשמי והחמרי, הנה אנחנו כאן, והנה אנחנו יוצאים מכאן, ומה ישאר מאתנו? רק מה שאנחנו נזכה להחזיק מעמד. ועל-כן תברח מחלישות הדעת, שהיא עצת היצר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מתפלל בעדך ובעד אשתך, ותבשר לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום...

כד תתקמג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר ויקהל, כ"ח אדר-א' ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ואיך שאתם מתחזקים ביחד את ובעלך, כי זה חלקי מכל עמלי — כשאני זוכה לשמע איך שזוגות צעירים מתחזקים ביחד באהבה, ואחד עוזר לשני, כי כך צריך להיות, שהבעל יעזר לאשה והאשה תעזר לבעלה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו'): אשה בעלה משמחה; וכן אמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי היא אשה כשרה? העושה רצון בעלה; ולכן תתחזקו ביחד להיות בשמחה ובאהבה ובהבנה הדדית, ועל-ידי-זה תמשיכו את השכינה בתוך ביתכם, ואף פעם שלא יהיו ביניכם חפוכים וחלוקי דעות, ואז תצליחו כל ימי חייכם.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאת תורמת מעצמך בעבור חנוך הבנות, שזה לי בנפשי לתת להן חנוך

אֲשֶׁר כִּד תִּתְקַמַּד – כִּד תִּתְקַמָּה בְּנַחֵל לֵט

טוב, וְהַעֲקֹר לְהַחֲדִיר בְּהֵן אַמוּנָה בּוֹ? תִּתְבַּרְךָ, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
שֶׁתְּצַלִּיחִי תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כִּד תִּתְקַמַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִכֶּם, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תִּבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ? תִּתְבַּרְךָ, וְלִידַע אֲשֶׁר
הוּא יִתְבַּרְךָ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאֲנַחְנוּ
צְרִיכִים אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד, וּכְמוֹ שֶׁאַדָּם רְגִיל לְנִשְׁף אֲוִיר,
כֶּךָ אָדָם צְרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַעַת, שֶׁאֵין לוֹ רַק אֶת
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כֶּךָ צְרִיכִים לְחִיוֹת עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ
אֲוִיר לְנִשְׁמָה, שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְהַפְרֹד מִמֶּנּוּ כְּלָל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה
לְהַגִּיעַ אֵל מִדְּרָגָה זוֹ.

מְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע, שֶׁהִיָּה אֶצְלָכֶם מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח, יַעֲזֹר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכֶּכָּר תִּהְיֶה אֶצְלָכֶם שֶׁמְחָה אֶמְתִּית, וּתִבְשְׂרֵי לִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כִּד תִּתְקַמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כְּלָלִיּוֹת אֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיִּכְל-הַקְדוֹשׁ" דִּי בְּכָל

אָתָּר וְאֶתֶר, הַגּוֹיִה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמִחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק א', סימן לג): כְּשִׁיתְגַּלְהָה הָאוֹרֵיתָא דְעִתִּיקָא סְתִימָאָה — הַתּוֹרָה שֶׁל עִתִּיק, זֶה גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, אִז כָּל אָדָם יִרְגִישׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, כָּל יוֹם יִהְיֶה לוֹ יוֹם טוֹב; כִּי בְּאֶמֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְצָרִיכִים תָּמִיד לְמַצָּא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעִיקוֹ, בֵּין שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם דְּבָרִים טוֹבִים, צָרִיכִים לְמַצָּא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּהֶם, וְלִדְעַת שָׂגָה בָּא רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהֵן בְּעִיקוֹ — בְּצַרְתּוֹ, כְּשִׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם דְּבָרִים לֹא כָּל-כָּף נְעִימִים וְטוֹבִים, גַּם-כֵּן צָרִיכִים לְמַצָּא בָּהֶם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִדְעַת שֶׁהַכֹּל מִמְּנוֹ, שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וַיֵּשׁ לוֹ חֲשָׁבוֹן צָדֵק לְמָה צָרִיךְ לְעֹבֵר עַל הָאָדָם כָּל אוֹתָם צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּכְלַבּוּלִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְכֵן מַצֵּד הַטּוֹב, בָּא הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ. וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֵה לְהַכְנִיס בְּעַצְמוֹ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, אִז חֵי חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, וּמוֹצֵא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם נְיוֹם שְׁלוֹ.

וּמִסְבִּיר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהִנֵּה יֵשׁ שְׁנֵי מִיְנֵי יָמִים: יָמֵי טוֹב וַיְמֵי רַע, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (קֹהֶלֶת ז, יד): בְּיוֹם טוֹבָה — הִנֵּה בְּטוֹב, וּבְיוֹם רָעָה — רָאָה; הֵינּוּ כְּשֶׁהוֹלֵךְ לְאָדָם טוֹב, בְּנֹדָאֵי זֶה טוֹב, כְּדֹכְחֵיב: בְּיוֹם טוֹבָה — הִנֵּה בְּטוֹב, הַתְּעַנֵּג בְּטוֹב, בְּשִׁכְנֵת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא נוֹחֵן לָךְ טוֹב בְּחַיִּים, אֲבָל כְּשֶׁהוֹלֵךְ לָךְ רַע, וַיְמֵי רַע מִתְגַּבְּרִים עֲלֶיךָ — רָאָה, תִּסְתַּכַּל שָׁגַם בְּתוֹךְ הָרַע יֵשׁ טוֹב, כִּי אֵין רַע יוֹצֵא מִהַשְׁמַיִם. וּמִדּוּעַ, אִם-כֵּן, אָנוּ מְרַגִּישִׁים רַע? רַק מִחֲמַת שְׂאִין לָנוּ יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְאָנוּ שׁוֹכְחִים מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּשִׁבִיל זֶה בָּאוֹת כָּל הַמְּרִיבוֹת שֶׁאֶחָד רַב עִם הַשְּׂנִי, זֶה עִם אֶשְׁתּוֹ, זֶה עִם יְלָדָיו, אֶחָד רַב עִם עַצְמוֹ, שְׂאִינוּ מְרַצֵּה מִכָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו, הַכֹּל מִחֲמַת שְׂאִינוּ מְכַנִּים אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׂמוֹ בְּתוֹךְ חַיָּו, אִם הִנֵּה מְכַנִּים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ

תּוֹכוֹ, הִיָּה הוֹלֵךְ לוֹ אַחֲרַת לְגַמְרֵי. כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-
 מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'): כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שְׁכָל מְאוֹרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ,
 זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא; אִם אָדָם יוֹדֵעַ שְׁכָל אֲשֶׁר עוֹבֵר
 עָלָיו בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי — הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ לְטוֹבָתוֹ, אִז הִיָּה
 שֶׁמַּח תְּמִיד.

הִנֵּה בָּא אֵלַי יְהוּדֵי, וּבּוֹכָה שֶׁהוּא בְּמַצָּב מֵרַ מְאֹד, שְׂאֵלְתִי
 אוֹתוֹ: "מָה קָרָה?" עָנָה: "אֵין לִי דִירָה". שְׂאֵלְתִי: "הֵיכֵן אַתָּה גֵר?"
 וְעָנָה: "אֶצֶל דּוֹד, וְאָנּוּ שְׁתֵּי מִשְׁפָּחוֹת בְּדִירָה אַחַת, וְקָשָׁה עָלַי
 הַדְּבָר". בֵּין כֶּף אַחֲרָיו נִכְנַס אֵלַי יְהוּדֵי וּבְכָה, וְלֹא יָכַלְתִּי לְהִרְגִיעוֹ,
 שְׂאֵלְתִיו: "מָה אַרְע לָךְ?" וְעָנָה: "לֹא חֲשֵׁתִי בְטוֹב, וְהִלְכְתִי לְרוֹפֵא,
 וְאָמַר, שְׂיֵשׁ לִי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הַמַּחְלָה הַמְמַאֲרַת, וְכִי לֹא אֶבְקָה?"
 שְׁנֵי סְפוּרִים אֵלָיו הָיוּ בְּזֶה אַחַר זֶה. אֶצֶל הַחוֹלָה חִזַּקְתִּי אוֹתוֹ,
 וְאָמַרְתִּי לוֹ: חַכְמִינּוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת י'): אִפְלוּ חָרַב חֲדָה
 מִנַּחַת עַל צְנוּאָרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל יִתְיַאֲשׁ מִן הַרְחָמִים; אֲסוּר לְהִתְיַאֲשׁ.
 רוֹפֵא תִפְקִידוֹ לְרַפָּא, כְּמַאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ס): "וְרַפָּא יִרְפָּא" —
 מִכָּאֵן שֶׁנִּתְּנָה רְשׁוּת לְרוֹפֵא לְרַפָּא, וְאָמְרוּ עַל זֶה צְדִיקִים: יֵשׁ רְשׁוּת
 לְרוֹפֵא לְרַפָּא, אָבֵל לֹא לְיַאֲשׁ אֶת הַחוֹלָה. וְעַל-כֵּן שְׂלֵא יַיֵאֵשׁ אוֹתָךְ.
 אַתָּה תִתְחַזַּק, וְתִתְחַיֵּל לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּהְיֶה רְצִינִי
 יוֹתֵר, וְתִרְאֶה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.
 כִּי מָה שֶׁתְּפַלֵּה פּוֹעֵלֶת — שׁוּם דְּבָר אֵינּוּ פּוֹעֵל. וְתִתְאַמֵּינּוּ לִי,
 שְׁנַחֲמַתִּי אוֹתוֹ — כֶּף אָמַר לִי. וְיֵצֵא מִחִזַּק מְאֹד, וְאָמַר, שְׂאֵינּוּ לוֹקַח
 שׁוּם טְפוּלִים, רַק מִתְחַיֵּל לְבָרַח אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵין אֶכְפַּת
 לוֹ כְּלוּם, רַק יִתְחַזַּק וְיִתְחַזַּק. וְכַמַּאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ס): כָּל דְּעֵבִיד
 רַחֲמָנָא לְטַב עֵבִיד. אֶת הַזּוּג הַרְאֵשׁוֹן לֹא יָכַלְתִּי לְהִרְגִיעַ בְּשׁוּם פְּנִים
 וְאֶפֶן. וְהִתְאוּנְנוּ עוֹד וְעוֹד שְׂיֵשׁ מְרִיבוֹת בֵּין הַמִּשְׁפָּחוֹת וְכוּ'. שְׂאֵלְתִי
 אוֹתָם: "תֵּאמְרוּ אֶת הָאָמֶת, אִם הִיָּה רוֹפֵא אוֹמֵר לָכֶם דְּבָר כְּזֶה,
 רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שְׂיֵשׁ לָכֶם מַחְלָה מְמַאֲרַת, אוּ שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים לָכֶם,
 שְׂאֵתֶם יְכוּלִים לְהַחְלִיף אֶת הַמַּחְלָה הַזֹּאת בְּזֶה שְׂאֵין לָכֶם דִּירָה,
 בְּמָה הֵייתֶם בּוֹחֲרִים?" וְעָנּוּ מֵיָד: "הֵיִינוּ בּוֹחֲרִים בְּזֶה שְׂאֵין לָנוּ
 דִּירָה". וְכֶף חִזַּקְתִּי אוֹתָם. לְמַדִּים מִכָּאֵן, שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם כָּל אֶחָד אֵינּוּ

יודע מה טוב בשבילי. ואומרים חכמינו הקדושים (פסחים קיח.): הדו לה' פי טוב (תהלים קיח, א), שגובה חובתו של אדם בטובתו; עשיר בשורו, יתום בביצתו, אלמנה בתרנגולתה וכו'; כל אחד הקדוש-ברוך-הוא גובה את החובות שלו כפי בחינתו. מה עלינו לעשות? רק לברח אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהתחזק בכל המצבים שעוברים עלינו, כי אם לא נתחזק, אוי לנו ומה יהא עלינו!

וכיצד מתחזקים? רק על-ידי שמוצאים את הקדוש-ברוך-הוא תמיד, מזה נעשה יום טוב, כל יום נעשה אצלו טוב. כי אין יום טוב יותר מזה שאדם מרגיש שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתו. וכיצד יכול לדעת אם הקדוש-ברוך-הוא אתו? כשמקבל כל אשר בא עליו בחסד וברחמים, ואינו מתלונן עליו יתברך. פי, בעוונותינו הרבים, עברנו מה שעברנו, חטאנו כמו שחטאנו, כפי שכל אחד ואחד יודע באיזה מצב ומעמד היה בעת שמצאו רבנו ו"ל, ורבנו ו"ל עוסק בתקונו. ואומר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כז), שצריכים להרגיש מרירות, כמו חולה שנוטל תרופה, והיא מרה, אבל אומרים לו: קח את המרירות הזו ותבריא. אדם נוטל שלש פעמים את התרופה כפי דברי הרופא, ואינו שואל קשיות וכו', ואף שפר לו מאד, הוא נוטל קצת מים, מברך: "שהכל נהיה בדברו" ושונה, ומאמין שהנה הולך להתרפא. מה נתן לו הרופא? מרור. תרופה המעוררת שאט נפש לשתותה. אבל כף אמר הרופא, שזוהי תרופה ויש לקחתה ותהיה בריא. על-כן אינו שואל שאלות, אלא נוטלה. למה, אם-כן, כשהצדיק נותן לך תרופה, ואומר לך, שהקדוש-ברוך-הוא נמצא איתך, עמך ואצלך, ואל תתיאש, את זאת אינך יכול לקבל?! בשביל זה אומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה ג'): אין הקדוש-ברוך-הוא מיחד שמו על הרעה אלא על הטובה. אדם שאינו רואה טוב רק רע, אזי הקדוש-ברוך-הוא אינו מיחד שמו יתברך עליו, כי הקדוש-ברוך-הוא נמצא רק אצל הטוב, כדכתיב (תהלים קמה, ט): "טוב הוי"ה לכל ורחמיו על כל מעשיו".

יש דבור ממוהר"ן ת"ו"ל, שאמר: כשאדם מרגיל עצמו ואומר תמיד: "טוב לי, טוב לי", אף שעוברים עליו מריבות, צרות

וְיִסּוּרִים, אֹמֵר: "בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים". אֹמְרִים בְּשִׁמְיָם: אָדָם זֶה אֹמֵר שְׁטוּב לּוֹ, הִבֵּה נִרְאָה לוֹ מַה זֶה טוֹב, וּמִשְׁפִּיעִים עָלָיו טוֹבָה גְדוֹלָה. וּלְהַפֵּךְ — כְּשֶׁאָדָם תָּמִיד בּוֹכֶה: "מֵר לִי, מְרִים לִי הַחַיִּים, אֵינְנִי יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת הַסִּבָּל יוֹתֵר, אֲנִי יוֹצֵא מִדַּעְתִּי, עוֹבְרֶת עָלַי מְרִירוֹת כְּזוֹ שְׁאֵינִי יָכוֹל יוֹתֵר". אֹמְרִים בְּשִׁמְיָם: זֶה מֵר לָךְ?! הִבֵּה נִרְאָה לָךְ מַה זֶה מֵר! וְעוֹבְרֶת עָלָיו מְרִירוֹת, שְׁלֵא תֵאָר וְשַׁעַר כָּלֵל. אֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל, הֲלֵא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סִנְהֵדְרִין נו:): שֶׁבֶת בְּמֶרְה נִצְטַטְהָ. וְלָמָּה דוֹקָא בְּמֶרְה קִבְלוּ שֶׁבֶת שְׁלוֹם? כִּי כֵן דְּרָךְ הַשְּׁלוֹם — לְהִתְלַבֵּשׁ בְּמֶרְה, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (יִשְׁעִיָּה לח, יז): "הִנֵּה לְשֵׁלוֹם מֵר לִי מֵר"; כְּמוֹ שֶׁכָּל הַרְפוּאוֹת מְרוֹת לְפַעֲמִים, כְּמוֹ-כֵן הַשְּׁלוֹם שֶׁהוּא רְפוּאָה לְכָל הַדְּבָרִים, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (יִשְׁעִיָּה נו, יט): "שְׁלוֹם לְרַחוֹק וְלִקְרוֹב אָמַר הַנְּיָ"ה וּרְפָאֲתֵיו"; וְלְפַעֲמִים הַחֲלָשָׁה גּוֹבְרֶת כָּל-כָּף, עַד שְׁאִין בְּיַד הַחוֹלָה לְסַבֵּל מְרִירוֹת הַרְפוּאָה, וְאִז הַרְפוּאִים מוֹשְׁכִים יְדִיהֶם מִהַחוֹלָה וּמֵיֵאֲשִׁים אוֹתוֹ, כָּף כְּשֶׁהַעוֹנוֹת שֶׁל חוֹלֵי הַנֶּפֶשׁ גּוֹבְרִים, אֵינָם יְכוּלִים לְסַבֵּל מְרִירוֹת הַרְפוּאָה, וְאִז נִתְקַיֵּם אֲצֵלָם (שִׁם): "אֵין שְׁלוֹם אָמַר הַנְּיָ"ה לְרַשָּׁעִים", רַשָּׁע אֵינוֹ יָכוֹל לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁלוֹם — אֶת הַטוֹב.

לְכֵן אִם אָדָם רוֹצֵה לְזַכּוֹת לְהַרְגִישׁ וּלְקַבֵּל אֶת הַטוֹב, שֶׁהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ בְּכָל יוֹם, עָלָיו לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה, וְכִיֵּצֵד? עַל-יְדֵי שְׁמֵרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו תְּבַרְךָ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ. זֶה עֲקַר הַתַּשׁוּבָה, שֶׁעַד עַכְשָׁו הִיָּה רַחוּק מִמֵּנוּ תְּבַרְךָ, וּמַעַכְשָׁו מִתְקַרֵּב אֵלָיו תְּבַרְךָ. וְכִיֵּצֵד מִתְקַרְבִים אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא? עַל-יְדֵי תְּפִלָּה. אֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פד), שֶׁהַתְּפִלָּה הִיא הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְּנִס אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא. וְצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם לְמַצֵּא אֶת הַשַּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְּנִס אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא. אֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ט', וְכֵן סִימָן קיב), שְׁכֵתוֹב (תְּהִלִּים יב, ט): "סָבִיב רַשָּׁעִים יִתְהַלְכוּן", שֶׁהַרַשָּׁע אֵינוֹ מוֹצֵא אֶת הַדָּלֶת, כִּי הוּא מְסַבֵּב עִם חֲשָׁף כְּזֶה, שְׁאֵינְנוּ מוֹצֵא אֶת הַפֶּתַח כִּיֵּצֵד לְצֵאת מִצְרוּתֵיו. וּמַהי הָעֲצָה? מְגַלֵּה רַבֵּנוּ ו"ל, שְׁאָדָם צָרִיךְ לְדַבֵּר דְּבוּרִים אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עִם אֲמָת. מַה זֶה הָאֲמָת?

באותה בחינה שמחזיק בה; הינו אדם צריך לבקש מה שכוּאב ולא מה שלא כּוּאב לו.

פעם בא יהודי למוהרנ"ת ז"ל, ואמר לו: "אני מתפלל כל-כף הרבה על רוחניות, להיות ירא שמים, ואין זה הולך לי, כל מה שאני מתפלל יותר, אני מתרחק יותר". ענה ואמר לו מוהרנ"ת ז"ל: "אתה תבקש את הקדוש-ברוך-הוא כל מה שאתה צריך, פרנסה אין לך — תבקש על פרנסה, יש לך חובות — תבקש להפטר מהם. זה אתה מרגיש, כי כּוּאב לך, שאין לך מה לאכל, אין לך לשלם שכר דירה, כּוּאב לך שאתה מסבב בחובות, וזה אתה מרגיש, אם תתפלל על כף — זה עם אמת, כי בזה אתה חש, אבל מה שאתה מבקש על יראת שמים וכו', זה אינו עם אמת, אתה עדין רחוק מזה, אם תתפלל על מה שכוּאב לך באמת, לבסוף תבקש גם על רוחניות.

למדנים מפאן עצה נפלאה, שאדם צריך לבקש על מה שכוּאב, ולא לבקש דברים שהם למעלה מהשגתו. אומר רבנו ז"ל: והמשכיל המבין, יש לו להתפלל כל ימיו, שיזכה פעם אחת כל ימי חייו לדבר דבור אחד של אמת כראוי. למה? כי אדם מטעה עצמו, כל אחד מסבב עם הקלפות שלו, כמו שכתוב (תהלים יב, ט): "סביב רשעים יתהלכו", הסטרא אחרא מסובבת את הקדושה, כל מה שאדם חוטא יותר, מרגיש יותר את הרע שלו, ומזה בא שאדם ממרמר ומתיאש מחייו ורוצה רק למות, חושב שזהו הפתרון, שבזה שימות יתפטר מכל הצרות, אבל התנא הקדוש אומר אחרת (אבות ד, כב): על כרחך אתה חי, ועל כרחך אתה מת. אין שואלים אותך. למעלה בשמים אין חסר דבר, שם יש רק אור אין סוף ברוך הוא, שם אין שום קנאה ותחרות, אין שום כבוד, שם מרגישים נעם אלקותו יתברך, ואינה נחת הוא זה! אבל אדם רוצה כבר לצאת מזה העולם מרב הצרות, רוצה כבר להגיע אל רוחניות אלקות, וחושב: "מה אני צריך את כל צרות העולם הזה?" אומר לו התנא: לא, לא, לא! על כרחך אתה חי, אתה תשאר פה בזה העולם ותחיה, ואם יהיה לך שכל, תהפוך את העולם הזה, ותעשה ממנו

גַּן-עֵדֶן, תִּהְפֹּךְ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה הַמְּלֵא קִלְפוֹת וְסִטְרָא אַחְרָא —
 "סְבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלְכוּן", וּתְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם אֱלֻקוֹת, תְּדַבֵּר
 עִם כָּל־מִהְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז תִּרְגִּישׁ, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם הוּא רַק
 שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִז מָה אֲכַפֵּת לִי?! גַּם פֹּה טוֹב, כִּי אֲנִי
 מְדַבֵּר רַק מִהְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִין לִי דְבוּרִים אַחֲרִים, אֲנִי מְדַבֵּק
 עֲצָמִי רַק לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אִם הִתְנַא אֹמֵר כְּכֹר: עַל כְּרַחֵךְ אִתָּה חֵי, שְׂאִין שׁוֹאֲלִים אוֹתְךָ,
 וְאִתָּה מְכַרְח לַחַיּוֹת, אִז לְמָה לַחַיּוֹת חֵי עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, חֵיִים שֶׁל
 דְּכַאוֹן, חֵיִים שֶׁל מְרִיבוֹת?! יוֹתֵר טוֹב לְדַבֵּר מִהְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 לְהַחַיּוֹת אֶת עֲצָמוֹ, לְהַחַיּוֹת אֶת אַחֲרִים, וְלִצְחֹק מִכָּל הָעוֹלָם. "אֲכַל
 אִיךְ אֲנִי יְכוּל לִצְחֹק, מֶר לִי, חֵי מְרוּרִים מְאֹד"? אוֹמְרִים לוֹ: עַל
 כְּרַחֵךְ אִתָּה פֹּה בְּזַה הָעוֹלָם, בְּעִבּוֹר שְׁלִיחוֹת מְסִימָת, וּמַהִי? שְׁתַּעֲשֵׂה
 עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, גַּם פֹּה תִּרְגִּישׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאוֹר
 וְזִיו וְחַיּוֹת בְּזַה, שְׂאִינְךָ רוֹצֵה כְּלוּם רַק אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְאִז בְּאוֹר נוֹרָא
 בְּזַה, שְׂאִין יְמִי רַע וְאִין יְמִי טוֹב, כִּי הַכָּל אֱלֻקוֹת, אָדָם יְכוּל לְזַכּוֹת
 בְּזַה הָעוֹלָם לְמַדְרָגוֹת כְּאֵלוֹ, שְׁרוּאָה רַק טוֹב, מְחַיֶּה אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת
 אַחֲרִים, תְּמִיד שְׂמֵחַ, אִינוּ מְסַתְּפֵל עַל הָרַע שֶׁל עֲצָמוֹ וְשֶׁל אַחֲרִים,
 אִז רוֹצֵה לְהַשְׂאֵר פֹּה, כִּי אִין עוֹד טוֹב יוֹתֵר מִלְּהַרְגִישׁ אֶת
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִז אֹמֵר לוֹ הִתְנַא: לֹא, לֹא, לֹא! עַל כְּרַחֵךְ
 אִתָּה מֵת — אִתָּה רוֹצֵה לְהַשְׂאֵר פֹּה? אִין צְרִיכִים אוֹתְךָ פֹּה, לְךָ
 בְּחִנּוּרָה לְהִיכֵן שְׂבֵאת. וְאָדָם אֹמֵר: "אֲנִי רוֹצֵה עוֹד לַחַיּוֹת בְּזַה
 הָעוֹלָם". אוֹמְרִים לוֹ: עַל כְּרַחֵךְ אִתָּה מֵת; אִין שׁוֹאֲלִים אוֹתְךָ, עֲכָשׁוּ
 אִתָּה צְרִיךְ לְצֵאת מְזַה הָעוֹלָם. רוֹאִים מִפֹּה, שְׂאָדָם הוּא רַק בִּיּוֹדִי
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל זְמַן שֶׁהוּא חֵי, עָלְיוֹ לְהַפֵּךְ חֵי לְטוֹב, לְשִׂמְחָה
 אֶת עֲצָמוֹ וְלְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרִים, וְיִהְיֶה כָּל-כֶּף שְׂמֵחַ עִם הַטוֹב
 שֶׁבְּבְרִיאָה, עִם הָאֱלֻקוֹת שֶׁבְּבְרִיאָה, עַד שֶׁלֹּא אֲכַפֵּת לוֹ — לֹא עוֹלָם
 הַזֶּה וְלֹא עוֹלָם הַבָּא, כִּי רוֹצֵה תְּמִיד רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
 וְחוֹשֵׁב: עֲכָשׁוּ אֲנִי פֹה, עָלִי לְחַזֵּק יְהוּדִים, לְשִׂמְחָתָם, לְעוֹדְדָם
 וְלִאֲמָצָם וְכוּ', יִאֲמְרוּ לִי לְצֵאת — אֲנִי מוֹכֵן לְצֵאת, זֶה הַמְּדַרְגָּה הַכִּי
 עָלְיוֹנָה שְׂאָדָם צְרִיךְ לְזַכּוֹת אֲלֵיהָ, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִכְּלוּם, אָדָם צְרִיךְ

למסור נפשו להקדוש-ברוך-הוא, ואז יחיה חיים ערבים ומתקים ונעימים מאד.

לזאת, אחי ורעי היקרים! מאחר שזכינו לדעת מרבי אמת פְּזָה, רבי נפלא, רבי נוֹרָא וקדוש פְּזָה, שמאיר בנו אורות פְּאָלוּ, התחזקות פְּזוּ, עלינו לשמח מאד, ולא להשבר משום דבר, ואף שעדין עוברת עלינו מרירות, עלינו לדעת, שאלו התרופות שנותנים לנו, שהצדיק נותן לנו תרופות פְּאָלוּ שעדין מר, אבל אם יהיה לנו שכל, נקח מים ונאמר בְּרָכָה: "שהכל נהיה בדברו", ונשתה, ואז נרגיש טוב הרבה יותר. וצריך לכוון מה שאומרים: שהכל בעולם נהיה בדברו של הקדוש-ברוך-הוא, ברוך ואמר ועושה, הקדוש-ברוך-הוא אמר ועשה, אז מה יש להתלונן?! אם אדם יחיה בצורה פְּזוּ, נרגיש נעם וזיו וערבות ודבקות הבורא יתברך שמו. ואל דברים פְּאָלוּ רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו.

ולכן, עלינו לשמח מאד, שזכינו לדעת מרבנו נחמן בן שמחה זי"ע. שְׁזָה ראשי תבות ש'הכל נ'היה ב'דברו — ש' נ' ב' — נ'חמן ב'ן ש'מחה. רבנו ז"ל מכניס בנו את האור פי טוב, שנוגיש שכל מה שעובר עלינו זה רק טוב, וכדאי להודות ולהלל ולשבח את הבורא יתברך שמו על כל אשר עובר עלינו. וכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), שתודה והודאה זה שעשוע עולם הבא; כשאדם מרגיל עצמו להודות ולהלל את הבורא יתברך שמו, זה שעשוע עולם הבא, ומרגיש את האור הגנוז בעולם הזה, ואין עוד יותר מאשר ממנו. ולכן עלינו להודות ולהלל ולשבח את הבורא יתברך שמו, שזכנו להתקרב לרבנו ז"ל, ועלינו לראות לרקוד בכל יום מרב שמחה, ולא להמשיך אל הצער, כמאמרם ז"ל (עין רש"י מועד קטן כז:): הנמשך אחר הצער — הצער נמשך אחריו, הבורח מהצער — הצער בורח ממנו; יותר טוב להמשיך עצמו רק אל השמחה, רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ואם גלף בצורה פְּזוּ, נרגיש טוב יותר אפלו בגשמיות. כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד; וגם חכמי הרופאים

אומרים, שְׁכַל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים שֶׁבָּאִים לְאָדָם, וּבַפֶּרֶט מַחְלַת הַעֲצָבִים, הֵן מַחְמַת הַמְרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת. וְכֵן אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת כ"ט): מִי שֶׁנִּכְנַס בּוֹ רוּחַ רָעָה — אֹמֵר רַש"י: שֵׁד. וְהַמְפָּרְשִׁים מִסְבִּירִים, שֶׁנִּכְנַסָּה בּוֹ מַחְשָׁבָה שֶׁל הַתְּאֵבֵדוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, זֶה בָּא מִשֵּׁד שֶׁנִּכְנַס בּוֹ מְרִירִי. וְכֵן אֹמְרִים (לְקוּטָה הַאֲזִינוּ, רָמֵז תתקמה): מִדּוּעַ נִקְרָא שְׁמוֹ קֶטֶב מְרִירִי? כִּי מְמַרֵר חַיָּו שֶׁל הָאָדָם. רוֹאִים אָדָם הַמְמַרֵר לְעֲצֹמוֹ אֶת הַחַיִּים עַל לֹא דָבָר. נִכְנַס בְּמְרִיבוֹת שְׂוֹא עִם אֲשֶׁתּוֹ, עִם הַיְלָדִים, רַב עִם בְּנֵי־אָדָם, הַכֹּל מַחְמַת שְׂאִינוֹ עֶסוּק בְּמַשְׁהוֹ, וּכְשֶׁאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת — הַשְׁעֵמוֹם מְשַׁגֵּעַ אוֹתוֹ, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לַיָּדִי זְמָה (פְּתוּבוֹת נ"ט), הַבְּטָלָה מְבִיאָה לַיָּדִי גֵאוּף, וְכַמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטָה־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קס"ט), שֶׁהַקְּלָפָה הַמַּחְטָאֵת אֶת הָאָדָם בַּפֶּגֶם הַבְּרִית נִקְרָאת עַל שֵׁם הַיְלָלָה, לְכֵן לָמָּה לָנוּ לְהַמְשִׁיךְ עֲצָמָנוּ אֶל הַצַּעַר וְהַיְסוּרִים, בְּאוֹ נִתְחִיל לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים וְנַעֲיִמִים, נִתְחִיל לְהַסְתַּפֵּל עַל הַטוֹב שֶׁבַּחַיִּים, אִזּוֹ כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּנוּ יִהְיוּ חַיִּים טוֹבִים, וְנִרְגִישׁ עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְבָר לֹא יִהְיֶה אֲכַפַּת לָנוּ אִם אָנוּ נִמְצָאִים בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, תְּמִיד נִמְצָא אֶת הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

לזאת, אחי ורעי היקרים! באו נתאחד יחד, באו נעזר אחד לשני, כי כך אמר רבנו ז"ל (לְקוּטָה־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לד), שְׂיֵשׁ שְׁלֵשׁ נְקֻדּוֹת שְׁשׂוּבְרוֹת אֶת הַחֲרָפָה הַשׁוֹרָה עַל לֵב הָאָדָם, כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא מִנַּחַת עַל לְבוֹ חֲרָפָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (פְּתִילִים ס"ט, כ"א): "חֲרָפָה שֶׁכָּרָה לְבִי"; הֵינּוּ הַחֲרָפוֹת וְהַבְּזִיוּנוֹת שׁוֹכְרִים אֶת לְבוֹ שֶׁל אָדָם, וְהַתְּקוּן הוּא עַל־יְדֵי שְׁמַקְשֵׁר לְלְבוֹ אֶת הַנְּקֻדָּה הַשְּׂיִכָּת לוֹ בְּעֵת הַזֹּאת. וּמִסְבִּיר רַבֵּנוּ ז"ל: מַה זֶה הַנְּקֻדָּה הַשְּׂיִכָּת לְלְבוֹ בְּעֵת הַזֹּאת? אָדָם צָרִיךְ לְהַסְתַּפֵּל מִה יֵשׁ לִי לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ, לֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִה הִיָּה אֲתָמוּל, מִקְדָּם אוֹ אַחֲר־כֵּן, אֲלֵא מִה יֵשׁ לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ, וְכִי־צַד זֹכִים לָזֶה? עַל־יְדֵי שְׁמַתְקַרְבִּים אֶל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, וּמִקְבָּלִים נְקֻדָּתוֹ, וְאֵין זֶה מִסְפִּיק, אֲלֵא צָרִיכִים גַּם חֵבֵר טוֹב שְׂיַחְזִקוּ, אֲשֶׁר זֶה נְקֻדַּת הַחֵבֵר, וְגַם זֶה אֵינוֹ מִסְפִּיק, אֲלֵא צָרִיכִים נְקֻדַּת עֲצָמוֹ, שְׂיַדְבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְכְשֵׁי לְאָדָם שְׁלֵשׁ נְקֻדּוֹת אֵלוֹ: נְקֻדַּת הַרֵב,

נְקֻדַּת הַחֵבֶר וּנְקֻדַּת עֶצְמוֹ, אִזּוֹ מִתְקַשֵּׁר אֶל הַנְּקֻדָּה הַשְּׂיִכָּה אֶל לְבוֹ
 בַּעַת הַזֹּאת, שְׁמִתְחִזֵּק בְּכָל הַמְצָבִים שְׁעוֹבָרִים; כִּי בְּאֵמַת עוֹבָרִים עַל
 הָאָדָם כָּל־כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יֵשׁ לְאָדָם צְרוֹת
 חֲדָשׁוֹת, כְּמֵאמָרָם ו'ל (סוֹטָה מ.ח.): מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, אֵין
 יוֹם שֶׁאֵין בּוֹ קְלָלָה; שְׁמֵאִז שֶׁנִּחְרַב בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ כָּל יוֹם וַיּוֹם קָלְלָתוֹ
 מִרְבֵּה מַחְבְּרוֹ, וַיִּמְרַר וַיִּמְרוֹר לְאָדָם עַד מְאֹד. וַיְמָה צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת?
 כְּמֵאמָרָם ו'ל (בְּרַכּוֹת מ.): כָּל יוֹם וַיּוֹם תֵּן לוֹ מַעֲיִן בְּרַכּוֹתָיו; יֵשׁ
 בְּרַכּוֹת חֲדָשׁוֹת בְּכָל יוֹם.

לְזוֹאת, אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים! קוֹמוּ נָא וְהִתְעוֹרְרוּ נָא לְהִתְמַיד
 בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו'ל, וּלְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשְּׂנִי בְּאֵמוּנָה, לְחִזֵּק זֶה אֶת זֶה,
 שְׂזוֹ הַמְצָנָה הַכִּי גְדוֹלָה, הֵן הַגְּבָרִים יִחְזְקוּ זֶה אֶת זֶה, וְהֵן הַנְּשִׂיִם
 תִּחְזַקְנָה זֶה אֶת זֶה, שְׁתִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי כָּל־כֶּף גְּדוֹל, הַמְּאִיר
 בָּנוּ הָאֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּף הוּא, שְׁמִחְזֵק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׂמֵּחַ אוֹתָנוּ. וְזֶה
 יִתֵּן לָנוּ כַח לְהַמְשִׁיף. אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֶצְמוֹ בְּזֶה
 הָעוֹלָם. רַבְּנוּ ו'ל אָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי,
 שְׁלֵא יְטַעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד; לְכֵן צְרִיכִים
 לְקַבֵּל הַקְּדָמוֹת אֵלֵינוּ, לֹא לְהִטְעוֹת עֶצְמָנוּ, אִם גִּלְף בְּצוּרָה כְּזוֹ, נַחֲיָה
 חַיִּים טוֹבִים וְנַעֲיָמִים.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׂאִנִּי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם שְׁפַע
 בְּרָכָה וְהַצְלָחָה, וְתִזְכּוּ לְבִנֵי חַיֵּי מְזוֹנֵי רְוִיחִי, וּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, שְׁלֵא
 תִּצְטָרְכוּ לְלַכֵּת לְרוֹפְאִים, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְקַחַת תְּרוּפוֹת מְרוֹרוֹת, וְלֹא
 תִּצְטָרְכוּ לְטַפֵּל אֶצֶל שׁוֹם רוֹפֵא, אֶלֶּא הָרוֹפֵא שְׁלִכְמֶם יִהְיֶה הַצְּדִיק
 שְׂיִחְדִיר בְּכֶם אֵמוּנָה וְשִׁמְחָה, שְׂזֶה א'ש' הַקְּדוּשָׁה.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁוֹן-חֹדֶשׁ אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי
מְאֹד ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁמוֹעַ שְׁמַעְתִּי שְׁמוֹעָה לֹא טוֹבָה, וַתִּרְגַּשׁ בְּטַנִּי אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה
לְךָ הַרְשָׁע מְרָשָׁע הִזָּה הַקּוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ רַב וְכוּ', יִדְעַתִּי שְׁאֶפְלוּ נַחֲיָה
אֶלְךָ שְׁנַיִם, אֲנַחְנוּ לֹא מְסַגְּלִים לְקַלֵּט אֶת הַרְשָׁעוֹת שֶׁל הָאָדָם הַזֶּה,
אִיךָ שֶׁהוּא רוֹדֵף קְהֵלָה שְׁלֵמָה עַל לֹא דְבָר, וַיֵּשׁ לוֹ כָּל מִינֵי
תַּכְסִּיסִים, הִנֵּה אַתָּה צָרִיךְ אִישׁ מְפֵה, הוּא מְבִיא לְךָ אִישׁ מְפֵה...
הִנֵּה אַתָּה צָרִיךְ אִישׁ מְשֵׁם, הוּא מְבִיא לְךָ אִישׁ מְשֵׁם... כָּל מִינֵי
תַּחְבּוּלוֹת שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אֲנַחְנוּ בְּמַצָּב כְּזֶה שֶׁל
"צִעֲקָה הַנִּעְרָה וְאִין מוֹשִׁיעַ לָהּ", לְמִי שֶׁרַק לֹא נִסְפָּר אֶת הַכָּאָב
שְׁלָנוּ, אֶת הָאֶפְלוּת שְׁעוֹשִׂים בֵּין חֲרָדִים לְדָבָר ה' וְכוּ', וְעַל-יְדֵי מִי?
עַל-יְדֵי אֶחָד שֶׁקּוֹרָא אֶת עֲצָמוֹ 'רַב'... הִנֵּה יֵשׁ לָנוּ פְּעוּטוֹן וְשְׁנַיִם גְּנִים
וְתַלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְשְׁנַיִם כּוֹלָלִים — כּוֹלָל כָּל
הַיּוֹם וְכוֹלָל חֲצֵי יוֹם וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וּמְקַנָּה מִשְׁלָנוּ שְׁבָנֵינוּ בְּכִסְפֵי
הַלְוָאוֹת, כִּי אֶת הַמְקַנָּה שֶׁל הַעִירְיָה הוּא סָגֵר בְּפָנֵינוּ, וְהֵינּוּ צָרִיכִים
לְבָנוֹת מְקַנָּה בְּמַחְתָּרַת, עֵקֶב כָּל הַמְסִירוֹת שֶׁמָסַר אוֹתָנוּ, רַחֲמָנָא
לְצַלָן, וְלֹא קִבְּלָנוּ מְאֹז שְׁאֲנַחְנוּ בִּיבְנָאֵל אֲגוּרָה שְׁחוּקָה אַחַת מְשׁוּם
גוּף, וְלְמִי שֶׁרַק לֹא נִסְפָּר אֶת זֹאת, הוּא אֵינוֹ מְאַמֵּין, וְזֶה קִשְׁיָה
לְהַחֲדִיר בְּבִנְיָ-אָדָם, כִּי זֶה הַמְצִיאוֹת.

לְזֹאת אֲנִי נוֹתֵן לְךָ תּוֹדָה גְּדוּלָה עַל אֲשֶׁר מְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ וְשִׁמְךָ
וְאֶת כְּחָד וְאֶת בְּרִיאוּתְךָ הַיּוֹם בְּעִבּוּרָנוּ, וְאַתָּה הַיְחִידִי שֶׁצִּעֲקָתְךָ: שְׁמוֹ
שְׁמַיִם וְכוּ' וְכוּ', כִּי גַם אֶת זֶה לֹא הִזָּה לָנוּ — מִי שֶׁיִּצְעַק בְּעִדְדָנוּ,
וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבָעוּלִים, וְאֲנִי בְּטוּחַ
שֶׁהַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לְךָ חֲזָרָה כְּגַמוּלָךְ הַטּוֹב, שְׁאֵתָה עוֹזֵר

לְעַנְיִים מְרוּדִים, קְהֵלָה שְׁנַרְדְּפָה עַל-יְדֵי חַיּוֹת טוֹרְפוֹת וְגַן מְסָכָן,
נָחַשׁ אָשֶׁר אָרַס בְּפִיהוּ וְכוּ' וְכוּ'.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל
לְשׁוֹבֵר אוֹתָךְ, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהִיְתָה לְךָ הַיּוֹם עֲגַמַת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה מְאֹד,
כְּמוֹ שֶׁסָּפַר לִי אַחִיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר.

חֲזַק וְאַמֵּץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אֶת מִשְׁפָּטֵנוּ לְאוֹר, וְאֲנִי
בְּטוֹחַ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף הָאָמֶת תֵּצֵא לְאוֹר וְכוּ'
וְכוּ', אֲבָל מִי יוֹדֵעַ עוֹד כַּמָּה נֶסְבֵּל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיֵאמַר
סוּף וְגַן לְכָל צְרוּתֵינוּ, וְכִבֵּר יִהְיֶה תַחֲלָה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקמוז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ-חֵדֶשׁ אֲדָר-כ' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שֶׁתְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

הַשְּׁתַדְּלִי לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְרַחֶבֶת אֶת
הַדַּעַת, וְכִשְׂאָדָם מִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה, אֲזִי טוֹב לוֹ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחוֹנִיּוֹת
וְלֹא מִשְׁעֵמָם לוֹ, וְהוּא תָּמִיד מְלֵא חַיּוֹת, וּמִתְעַנֵּן לְעֲשׂוֹת דְּבָרִים
יְפִים.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׂיֵשׁ לְךָ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ וְכוּ', וְאֵת צְרִיכָה לְנַצֵּל אֶת
זֶה, כִּי לֹא נִצְלָתָ אֶת זֶה, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְנַצֵּל
אֶת כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׂיֵשׁ בָּךְ, וְעַקֵּר הַנִּצּוּל הוּא לְתָרֵם גַּם לְאַחֲרֵים
מִעֲצָמְךָ, הִינּוּ לְחֲזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמַח אֶת הַבְּנוֹת הִינּוּ חֲבֵרוֹתֶיךָ,

אָשֶׁר כּד תתקמח בּנחל נא

וְעַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה לָךְ סְפוּק נִפְשִׁי, וּבִפְרָט כְּשִׁלּוֹקָחִים אֶת הַבְּנוֹת
הַצְּעִירוֹת וּמַחְדִּירִים בְּהֵן אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּזֶה מְרַגְּשִׁים
סְפוּק נִפְשִׁי.

נָא וְנָא תִמְשִׁיכִי לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", וְאִז תִּרְגְּשִׁי אֶת
עֲצָמְךָ אַחֲרֵת לְגַמְרִי.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תתקמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, א' דְּרֵאשׁ־חֹדֶשׁ אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׂיחִיָּה נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמַּחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמְּכֶם, וּבִפְרָט שֶׁזִּכִּיתֶם לְהַכְנִיֵס אֶת בְּנֵיכֶם לְעַל הַמְצוּוֹת, יַעֲזֹר
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּרוּוּ רַב נַחַת מִמֶּנּוּ, וְיִתְרַחֵב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּיָחִיּוֹת גַּם יַחַד.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי
בְּבִשׁוּרוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁאַתֶּם מְבַשְּׂרִים לִי, אֵיךְ שִׁישׁ אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין
אֲנִשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי זֶה כָּל מְגַמְתִּי, וְזֶה כָּל יִשְׁעֵי וְחַפְּצֵי, יַעֲזֹר
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁאַזְכֶּה כְּבָר לְבוֹא לְגוֹר אַתְּכֶם בְּיַחַד.

נָא וְנָא תִמְשִׁיכִי לְעוֹרֵר וּלְעוֹרֵד וּלְשַׁמַּח אֶת נְשׁוֹת אֲנִשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּזִכּוֹת הָאַחֲדוֹת כְּבָר נִזְכָּה
שִׂיחִיָּה עֲלֵינוּ עַל מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקמט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי, א' דראש-חדש אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום רב אָל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

לדעתי, את יכולה להשתמש עם הפדורים אבל רק בהנחיות של רופא ממחה.

אודות אחותך, לא לעשות ניתוח, אלא אם שלשה רופאים ממחים ממליצים על זה.

אודות הדודה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לה רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף.

אני מאד מאד שמח, שאת מחנכת את הבנות על טהרת הקדש, וזה חלקי מכל עצמי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקנ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי, ב' דראש-חדש אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום רב אָל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, אתם צריכים לקחת עורך דין, כי בלי עורך דין לא יכולים לעשות שום דבר.

אני מתפלל על בעלך, שהקדוש-ברוך-הוא יעזר לו, שיצא

אָשֶׁר כד תתקנא בנחל נג

מהצרה שאליה נקלע, ואם באמת אין לו שום דבר בכל מה שמאשימים אותו, שהאמת תתגלה מה שיותר מהר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם, ותבנו בית על טהרת הקדש, ותמשיכו לשוב אל הקדוש-ברוך-הוא, כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, וכל זמן שאנחנו בורחים אל הקדוש-ברוך-הוא, יש לנו תקנה, אבל ברגע שאנחנו עוזבים, חס ושלום את הקדוש-ברוך-הוא, אז מקבלים מכות, ולכן כדאי לחזור בתשובה יותר חזקה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקנא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי, ב' דרא-שחדש אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ...
גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקיק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

אתה צריך לדעת, שכל מי שלמד אצלי ובפרט כמה שנים, אני לא יכול לשכח אותו, כי הוא אצלי כבן ממש, ואפלו שהוא הלך, עם כל זאת אני לא יכול לשכח אותו, ובפרט אותך, אני לא יכול לשכח כי עד שלא מצאת את זוגך, אין לי מנוחה כלל, פאשר יעיד הקדוש-ברוך-הוא, שאני תמיד מבקש ממנו יתברך, שכל מי שלמד אצלי, שימצא את זוגו מה שיותר מהר.

אבל אתה צריך להבין, שיש הרבה פעמים, שהקדוש-ברוך-הוא הוא רוצה לעזור לאדם, אבל האדם נעשה מונע לעצמו, ועל-כן לדעתי, ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואם יציעו לך

שדוף, ראה לקחת את זה לשם שמים, כי סוף כל סוף לא מתחננים בשביל בני-אדם, בני-אדם אינם מחפשים את טובת זולתם, וזו מציאות, כל אחד חושב רק על עצמו.

ראה להיות חזק בעבודה הקדושה הזו של תפלה והתבודדות, לדבר אליו יתברך בכל יום, אשר הדבור שמדברים עמו יתברך הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת הזוכה לדבר אליו יתברך, היו חזקים בזה מאד מאד, אך רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות אמונה, סימן כב): הפשע של האדם מכניס פפירה לאדם, כי על-ידי העוונות של האדם, נעשתה מחיצה בינו לבין הקדוש-ברוך-הוא, ואתה צריך לדעת, כי חכמינו הקדושים אמרו (סוטה מד:): אפלו שח בין תפלה של יד לתפלה של ראש — זו פבר עברה, עד כדי כך מדקדקים למעלה פחות השערה. ויש לומר למה נקטו אפלו עברה זו וכו'? אלא תפלה של יד זו בחינת עשיה, שאדם צריך לעשות עבודות למעשה, ותפלה של ראש זה בחינת מחין, שאריך לחשב תמיד מהקדוש-ברוך-הוא, וזה עקר השלמות של האדם, שמחבר תפלה של יד לשל ראש, שאריך להיות רוחניות וגשמיות וגשמיות ורוחניות גם יחד, ואי אפשר להפריד ביניהם, ואם שח בינתיים, הינו שפסיח דעתו בין עשיה למחשבה או בין מחשבה לעשיה, כבר הוא צריך לחזר מעורכי המלחמה וכו', כי יהיה לו קשה מאד בזה העולם לתחם מלחמת היצר, אבל פשאדם מחבר את המחשבה אל המעשה והמעשה אל המחשבה, אז יכול לעבר על הכל.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח מאד מאד, שיש לנו רבי פנה, רבי נורא ונפלא פנה, רבי המנפח בנו רוח חיים, רבי המחזק אותנו, ולכן ראוי לנו ללמד הרבה את ספרי רבנו ז"ל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבאמת נהיה מקרבים אל רבנו ז"ל תמיד, ונתמיד בספריו הקדושים.

אני מאד מאד מבקש אותך, שאת השדוף הראשון שיציעו לך,

אָשֶׁר כד תתקנב — כד תתקנג **בַּנְחָל** נה
תִּכְּף־וּמִיד תִּקַּח לְשֵׁם שָׁמַיִם, כִּי סוּף כָּל סוּף יִמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְחֻבֵּל
עַל יָמֵי הַנְּעוּרִים שְׁלָף שְׁעוֹבְרִים וְכוּ'.
הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ בְּאַמִּירַת מְשֻׁנּוּת, שְׁמוֹנֶפֶךְ אֶת הָאָדָם מְאֹד.
מְאֹד מְאֹד אֲשַׁמַּח אִם תִּכְתֵּב לִי.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרָא־שִׁחְדָּשׁ אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.
פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב לְמִסֵּר לְיָדֵי ... גֵּרוּ יְאִיר, דִּיקָא, וְלֹא לְבִנְק, כִּי
הוּא צָרִיף לְלַכֵּת עִם זֶה מְחַר אֶל מְנַהֵל הַבִּנְק.
יְעוֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁכַבְר נִזְכָּה לְהַתְחִיל לְבִנּוֹת אֶת
בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ הַגָּדוֹל, וְנַעֲשֶׂה שֵׁם הַרְבֵּה שְׂמֵחוֹת.
נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְשׁוּם
דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאֲנִי מְקַנְוֶה אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שֶׁתְּהִי לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרָא־שִׁחְדָּשׁ אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.
רְאוּ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד עַל פְּסָפְסָם. אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהוֹדוֹת
לְכֶם עַל הַחֲסֵד חֲנָם שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים עִמִּי, שְׁאַתֶּם נוֹתְנִים לִי גְּמִילוֹת

חֶסֶד, שֶׁהוּא בְּאֵמֶת גְּמִילוֹת חֶסֶדִים גְּדוֹל מְאֹד, וְכִף אֲנִי כָּבֵד יָכוֹל לְהִתְחִיל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂמֵאת הַשֵּׁם הִיְתָה זֹאת, שְׂאֲתֶם תִּהְיוּ הֶרְאֵשׁוּנִים שְׂעֻזְרֹתֶם לִי לְחַפֵּר וְכוּ', וְלִיצַק יְסוּדוֹת וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבְאוֹלֶם בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה אֶת הַחֲתָנָה שֶׁל בְּתֻכֶם, וְתָרוּ רַב נַחַת מִמֶּנָּה.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוֹלֶם לֹא יִשְׁבֵּר אֶתְכֶם, אֲדַרְבָּה אֲתֶם צְרִיכִים לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכֹל פַּעַם, וְלִהְיוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שְׂעֻשָׂה עִמָּכֶם, שְׂזַכִּיתֶם לִילָדִים יְקָרִים וְנַחֲמָדִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַבְּשְׂרוּ לִי תְמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקנד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֵאשׁ-חֵדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְגִדְל שְׂמִחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִכֶּם — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

בְּזִכּוֹת כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹן, יִמְתִּיק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכֶּם אֶת כָּל הַדֵּינִים, עַל-יְדֵי פֶלֶא עֲלִיּוֹן, וְתַמְשֵׁף עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וַיִּמְלֵא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁאָלוֹת לְבָכֶם לְטוֹבָה, וְתִתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

נָא וְנָא הִרְגִּילוּ אֶת עֲצָמְכֶם שְׂנִיכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂאֲדָם מְבַקֵּשׁ וּמְתַחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלַת בְּכֹל הַעוֹלָמוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂחֻזֵּק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֶה, שְׁתַּתְּחִיל לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת בְּכֹל יוֹם, וְאֵל יִחְסֵר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לִמּוּד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, בְּאִפְּן שְׁתוּכַל לְסַיֵּם בְּכֹל חֲדָשׁ שְׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה יָבִיא לְךָ רַק בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִידָה.

אִתָּה צְרִיף לְהִבִּין, כִּי הַיָּמִים פּוֹרְחִים, וְהֵנָּה עוֹד מְעַט אֲנִי מְקַנֶּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֲחִיף יִתְחַתֵּן, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה גַם לְךָ לְהַצִּיעַ שְׂדוּף טוֹב, אֲבָל תְּצִיַת אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מָה אִתָּךְ וְכו', וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּבְּשֶׁר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אִם אִתָּה לֹא תִקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, אֲזִי מִי יַעֲזֹר לְךָ?! וְאֲנִי חוֹשֵׁב שְׁעֵדִין אִתָּה זוֹכֵר אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שְׁדַבְּרָנוּ פֹּה, וְאִין אִתָּה צְרִיף לְהִתְחַשֵּׁב עִם אִיךָ אֶחָד רַק עִם עֲצָמְךָ, וְלִכֵּן אִם אֲנִי רוֹצֶה לְהַצִּיעַ לְךָ שְׂדוּף, לְדַעֲתִי, אִם יִהְיֶה לְךָ שְׁכָל תְּצִיַת, וּכְבֹּר תוּכַל לְהִתְחַתֵּן וּלְהַכְנִס בְּדִירָה שְׁכוּרָה, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.

אֲנִי אֶהְיֶה אֲצִלְכֶם תְּכַף-וּמִיד אַחַר חַג הַפּוּרִים.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

זֶה כַּמָּה זְמַן שֶׁלֹּא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁהַכֵּל מְסַתְּדֵר
בְּתַלְמוּד תּוֹרָה.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁשׁוּם דְּבַר
שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם
רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ הַיָּטֵב
הַיָּטֵב בְּעִבּוּרָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל הַחַנוּכָּה, שֶׁמְלַבֵּד שֶׁזֶה מִצְוֵה גְדוּלָּה
מְאֹד, אֲלֹא גַם זֹאת מִתֵּן שְׂכָרָה בְּצִדָּהּ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם
לְמַלְמְדִים שֶׁפַּע גְּדוּלָּה, שֶׁהֵם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבָא בְתָרָא ח':) עַל הַפְּסוּק (דְּנִיאל יב, ג):
"וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים כְּפֹכְכִים" — אֵלּוּ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן,
וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

נָא וְנֹא תַחְדִּיר בְּיַלְדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי כָּל דְּבִיר
אֲמוּנָה שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַיְלָדִים — זֶה נִקְלָט הַיָּטֵב בְּזִכְרוֹנָם, וְכֵן
תִּדְבֵר אִתָּם הַרְבֵּה בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁמָּה שֶׁאַתָּה רוֹאֶה עֲכָשׁוּ, עֲרֵךְ שֶׁל מֵאָה וְעֵשְׂרִים יְלָדִים, הֵם
עוֹד יֵהיוּ בְּעִזְרָתוֹ יִתְבַּרֵךְ שָׁמוּ, מֵאָה וְעֵשְׂרִים אֲבָרְכִים, וְאִם תַּחְדִּיר
בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ וְאֲמוּנַת חֲכָמִים שְׁלֵמָה כְּלִי שׁוּם
סְפָקוֹת, יִגְדְּלוּ תַלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" בְּאֵמַת לְאַמְתָּה! וְנִרְוֶה מֵהֶם
רַב נַחַת.

רְאֵה לְגַנְב' בְּכָל יוֹם אֵיזָה זְמַן בְּעִבּוּר לְמוּד מְשֻׁנְיוֹת, אֲשֶׁר דְּבַר
זֶה יִזְכֶּךָ וְיִצְחָצַח אֶת נַשְׁמָתְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִנִי.

כּוּד תּתְקַנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

לְדַעֲתִי, אֵל תִּצְאוּ מִיְבֻנְאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם פֶּה פָּרִי
בָטָן, וְלִכְן לֹא כְדַאי לָכֶם לַעֲזוֹב אֶת יְבֻנְאֵל בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֶן.

אֲנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם
דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, רַק צְרִיכִים סְבָלְנוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִזְכּוּ לְדִירָה יָפָה,
וְגַם יְלָדִים.

לַעֲת עֲתָה חֲתַמְתָּ חוֹזָה ... אִזּוּ קָשָׁה לָךְ לַעֲזוֹב, אָבֵל תִּכְרָף
כְּשִׂיגְמַר — תַּעֲזוֹב, וְתִפְתָּחוּ עֶסֶק מְשֻׁלָּכֶם.

וְאֵת הַיּוֹת שְׂיִישׁ לָךְ אֲמָנוֹת בְּיַד — אוֹפֵטִיקָאִית וְכוּ', אִזּוּ לְדַעֲתִי,
אֵת יְכוּלָה לְמַצֵּא עֲבוּדָה טוֹבָה בְּטַבְּרִיָה.

וְנָא וְנָא תִתְחַזְקוּ בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִדְעוּ, אֲשֶׁר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאִין שׁוּם
מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְצְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל יוֹם לְדַבֵּר אֵל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן תִּרְגִּילוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לּוֹמֵר בְּכֹל יוֹם תְּהִלִּים
כְּסֻדְרָן לְהִתְחַיֵּל מִהִתְחַלָּה, וְלוֹמֵר מְזֻמּוֹר אַחַר מְזֻמּוֹר, עַד שֶׁתִּזְכּוּ
לְסִיִּים אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, וְאִזּוּ תִתְחַיְלוּ עוֹד פַּעַם, כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים
מְסַגְּלַת לְפִרְנָסָה, מְסַגְּלַת לְרִפּוּאָה, מְסַגְּלַת לְיִלְדִים, מְסַגְּלַת לְכֹל דְּבַר
טוֹב.

תִּתְחַזְקוּ מְאֹד בְּאַהֲבָה, לְאַהֲבֵךְ אֶת הַשְּׁנֵי, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת
הַשְּׁנֵי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנָה הַדְּדִית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקִרְוֹב מְאֹד תִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה אַחֲרֵת לַעֲבֹר
שָׁמָּה, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם יוֹתֵר פְּרָטִיּוֹת.

נא וְנָא תתחזקוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבִכְפָּרֵט בַּחֲדָשׁ הַזֶּה שֶׁהוּא חֲדָשׁ הַשִּׁמְחָה, חֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפֶּה יְגוֹן וְאֲנָחָה וְכוּ' לְשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגִם אִתְּם תִּזְכּוּ לְשִׁמְחַת הַחַיִּים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי מועד קטן ב, ד): "שִׁמְחָה לְאָדָם בְּשִׁעָה שְׂדֵר בְּשָׁלוֹ", שִׁמְחָה גְּדוּלָה מְאֹד כְּשֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ דִּירָה מְשָׁלוֹ, וְאֵינוֹ צָרִיף לְגוֹר אֲצֵל אַחֲרִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שִׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגַשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם — זֶה רַק מִחֲמַת חֲסֵרוֹן הַשִּׁמְחָה, כִּי כְּשֶׁאֵין לְאָדָם שִׁמְחָה, אַז נִכְנָסִים בּוֹ פְּחָדִים יְתִירִים, וְסוּבֵל הַרְבֵּה יְסוּרִים וְהַרְבֵּה צָרוֹת, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, אִתְּ תַחֲזָקִי וּתְשַׁמְחִי אֶת בְּעֵלְךָ, וּבְעֵלְךָ יִחַזַק וְיִשְׂמַח אוֹתְךָ, וְשִׁנִּיכֶם תַּחֲזָקוּ וּתְשַׁמְחוּ אֶת יְלָדֵיכֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הַחַיִּים שְׁלָכֶם, זֶה הָעֵינַיִם שְׁלָכֶם, זֶה הָעֵתִיד שְׁלָכֶם, וְלִכֵּן אַל תְּהַסְסוּ כְּרָגַע לְהִרְחִיב אֶת הַדִּירָה שְׁלָכֶם, וְלִהוֹסִיף כְּמָה שֶׁאַתֶּם רַק צְרִיכִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְיִתֵּן לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקנט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי, ב' דראש-החדש אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי מִכְתָּבְךָ.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק עִכְשָׁו מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה וּמִשׁוּם דְּבָר, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּנוּ, וְרוּצָה לְגַלוֹת לָנוּ גִסִּים כְּאֵלוֹ, שֶׁהֵם לְמַעַלָּה מִדְּרָךְ הַטֵּבַע, אֲבָל עִם כָּל זֹאת מְלַבְּשִׁים בְּדְרָךְ הַטֵּבַע, וּבְזֶה אָבוֹא לְתַרְץ אֶת הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁלְךָ: מִדּוּעַ הִפְלִיגוּ בְּעִשְׂרוֹ שֶׁל אַחְשָׁרוֹשׁ וּלְסַפֵּר עַל כָּל הַכְּלִים וְהַמַּטּוֹת דֶּר וְסִחְרַת וְשֵׁשׁ תַּכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְכו' וְכו' שֶׁהִיָּה לוֹ? וְכִמּוֹ-כֵן לָמָּה אַחְשָׁרוֹשׁ גָּדַל אֶת הָמָן, וְהָיוּ צְרִיכִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְהָמָן, מִדּוּעַ לֹא אֵל אַחְשָׁרוֹשׁ? וְגַם לָמָּה אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה כִּשְׁהִיא הַצְּבִיעָה עַל הָמָן — אִישׁ רַע הִנֵּה צוּרֵר הִיהוּדִים, הִיא הַתְּפִנָּה לְאַחְשָׁרוֹשׁ, וּבָא הַמְּלָאךָ וְדָחָה אֶת אֲצַבְעָהּ עַל הָמָן? וְכָל מָה שֶׁשָּׂאֵלָת בְּאַמֶּת, זֶה שִׁיךְ לְעִנְיָנִינוּ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (מְגִלָּה יב.): אַחְשָׁרוֹשׁ מְלִיךְ טַפֵּשׁ הִיָּה, וְזֶה רֹאשׁ הַמוֹשְׁבָה שֶׁלָּנוּ, כְּאֲשֶׁר כָּלֵם מִכִּירִים אוֹתוֹ, וְהָמָן הִרְשַׁע זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, אֲשֶׁר הוּא מְסִית אוֹתוֹ עַל כָּל הַצְּרוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שם יב.), שֶׁאַחְשָׁרוֹשׁ אָמַר, שֵׁשׁ לוֹ הֵר, וְהָמָן אָמַר, שֵׁשׁ לוֹ הֵר בּוֹר וְתֵל גָּדוֹל, וְהָמָן גָּתַן לוֹ אֶת הַעֲצָה: תִּקַּח אֶת הָהָר, וְתִכְנִיס אֶת זֶה בְּתֵל וְכו', שֶׁזֶה מְרַמֵּז עַל מָה שֶׁרָצָה לְעֲשׂוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל וְכו', כְּמוֹ-כֵן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִרְשַׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, רָצָה לְעֲשׂוֹת אֶתְנוּ.

וְנִתֵּן אֶת הַעֲצָה לְאַחְשָׁרוֹשׁ, אֲבָל לֹא הַצְּלִיחַ, וְאֶת הַעֲשֶׂר הַגָּדוֹל שֶׁל אַחְשָׁרוֹשׁ הַצְּרָךְ לְסַפֵּר אֵיזָה עֲשֶׂר הִיָּה לוֹ, וְאַחֲרֵי-כֵן זֶה נִפְל בִּידֵי אֶסְתֵּר, אוֹתוֹ דְּבָר הַטַּפֵּשׁ הִנֵּה עָשָׂה הִרְבָּה לְמַעַן יִכְנָאֵל, הוּא בָּנָה תְּשֻׁבֹת מִיָּם, בִּיּוֹב וּכְבִישִׁים, וּלְבִסּוּף הַכֹּל יִפֵּל בְּיַדְנוּ, כִּי הוּא כְּבֹר עוֹשֶׂה אֶת הַעֲבוּדָה בְּשִׁבְלֵנוּ.

וּכְשֶׁאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה הַצְּבִיעָה עִם אֶצְבָּעָה עַל אַחֲשֹׁרוֹשׁ, בָּא
הַמַּלְאָךְ וְהִזִּיז לָהּ אֶת הָאֶצְבָּע, לְהִרְאוֹת אֵף שְׂאֵחַשְׁרוֹשׁ הִיָּה גַם-כֵּן
רָשַׁע, אֲבָל הַרְשָׁע הַמְרָשָׁע הִיָּה הַמֶּן-עַמְלָק, יִמַּח שְׁמוֹ, כֵּן הוּא
בְּעִנְיָנוּ, כָּל הַצָּרוֹת שְׂאֵנַחְנוּ סוּבְלִים, הֵן רַק עַל-יַדֵי הַרְשָׁע הַזֶּה,
שְׂנֹזְכָה לְהַנְצִל מִמֶּנּוּ עוֹד בַּחֲדָשׁ הַזֶּה.

לְדַעֲמִי, רוֹצִים לְהִרְאוֹת לוֹ, אֵיךְ שְׂבִית-הַמְדָּרֶשׁ יִבְנֶה, בְּעֹרְתּוֹ
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עַל אַפּוֹ וְעַל חֲמַתּוֹ, וְלֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְכֵן יִהְיֶה
לָנוּ בֵּית-הַסֵּפֶר מְשֻׁלָּנוּ לְבָנוֹת, וְזֶה יִהְיֶה עֲנֹשׁוֹ, שְׂיִרְאֶה אֶת כָּל זֹאת
בְּמוֹ עֵינָיו.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעֲוֹלָם, וְהַעֲקֹר אֵל
תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעֲוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ
אוֹתְךָ, שְׂתִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׂבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת שְׂמַח,
וּתְשַׂמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אֲשֶׁה — בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו:);
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמִירַת מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר כָּל פֶּרֶק וּפֶרֶק
הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקס.

בְּעֹרְתַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶת יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... שְׂיִחְיֶה נְצַח.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשֻׁמָּחָה, וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשֻׁמָּחָה, אַחַר
שְׂעֵבֵר עָלֶיךָ כְּבֹר מַה שְׂעֵבֵר, וְעַדִּין אַתָּה נִמְצָא בְּצָרוֹת וּבְחֻבוֹת, עִם
כָּל זֹאת עָלִי לוֹמֵר לָךְ, אֲשֶׁר אִין תְּכֻלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְשֻׁמָּח, כִּי
מַה נִּשְׂאָר מִהָאָדָם? רַק אֵלּוֹ הַמְצֻוֹת וְהַמְעֻשִׁים טוֹבִים שְׂעוֹשֶׂה בְּזֶה

העולם, ובפֿרט אַתָּה, שְׂאֵתָה מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן, אֲשֶׁר חֲכַמֵּינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא בַתְּרֵא ח:): "מִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכֹכְבִּים" (דְּנִיָּאל יב, ג) — אֵלּוּ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת, אַתָּה צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, הֶעָקֵר לְהִיּוֹת בְּסִבְלָנוּת עִם הַיְלָדִים, לֹא לְהַכּוֹת אוֹתָם, וְלֹא לְצַעֵק עֲלֵיהֶם, אֲלֵא לְשִׁיר אַתָּם שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְהַזְכִּיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד, שְׂיֵהָא שֵׁם שְׂמַיִם שְׁגוּר בְּפִיהֶם, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִזְכֶּה שְׂיִתְרַחֵב לָךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת" (מְשָׁלִי כח, כ), כְּשֶׁאָדָם מִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי רוֹאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁמְכַנְּסִים אֶת הָאֲמוּנָה גַם בְּיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל, אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל מֵה שְׂזֵה גוֹרֵם לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן י'): אֲמוּנָה תּוֹלָה בְּפֶה שֶׁל הָאָדָם, אִם אָדָם מְדַבֵּר הִרְבֵּה מֵאֲמוּנָה, עַל-יַדֵּי-זֶה הוּא זוֹכֶה לְאֲמוּנָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יֵשׁ לוֹ אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת, כִּי "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", כִּי (שֵׁם יב): עַל-יַדֵּי אֲמוּנָה נִתְבָּרַךְ; וְלִכֵּן תִּתְחַזֵּק מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִתְרַחֵב לָךְ דַּעְתְּךָ וּמַחְךָ, כִּי (שֵׁם יט): עַל-יַדֵּי אֲמוּנָה נִתְחַכֵּם, וְזֶה מֵה שְׂיָבִיא לָךְ כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

נָא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצֻמָּךְ לוֹמַר בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשַׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְתֹאמְרֵם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאֲזִי תִרְאֶה יְשׁוּעָה נִפְלְאָה שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לַעֲשׂוֹת לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר בְּ"אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרַסִּים", וְזֶה יִתֵּן לָךְ חֲזוּק אֲמַתִּי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצֵּא מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְחֹבוֹתֶיךָ, וְהֶעָקֵר מֵה שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמָּךְ, שְׂאֵתָה בְּעֲצֻמָּךְ תִּתְחַיֵּל לְדַבֵּר הִרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת, וּמְדֵי פַעַם בְּפַעַם תִּלְךָ עַל הַהַר, וְתִצְעַק קוֹלִי קוֹלוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׂיַחֲוֶס וְיִרְחַם עָלֶיךָ, וְיִרְחִיב

לָךְ בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאֲנִי בְּטוּחַ שְׁאֵם תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה
בְּכָל יוֹם, אֲזוּ תִרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מֵהַשָּׁמַיִם.

הַעֲקֵר אֶל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

וְאַצֵּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הָיוּ אֲנָשִׁים שֶׁקִּיְמוּ אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל
בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה עָבְרוּ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה
בְּשָׁלוֹם, וְלִכֵּן גַּם אַתָּה רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי אֱלֹהִים, וְאַזּוּ
תִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקסא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְגִדְּל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַ הַטוֹב מִמָּךְ —
אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיְקָר! בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵין תְּכָלִית אַחֲרָת, אֲלֹא
לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִכֵּן עֲלִינוּ רַק לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהַפִּיץ אֶת מַעֲיָנוֹת
הַחֲכָמָה חוּצָה, וְלֹא לְהִתְבַּהֵל וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, אֲנַחְנוּ
צָרִיכִים רַק לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְדְבוּרֵי אֱהָבָה, אֵיךְ
שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה אוֹתְךָ
וְכוֹי וְכדוּמָה וְכדוּמָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה צְנוּר הַמְּשִׁיךְ טוֹב לְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְאֲשַׁרֵּי בֵר יִשְׂרָאֵל שְׂזוּכָה תְּמִיד לְבָרַךְ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל,
וְלֹא לְהִבְהַל וְלֹא לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

אֲצֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הֲיֵה יְהוּדֵי שֶׁקָּרְאוּ אוֹתוֹ רַב זושא גָּאֵט, כִּי
תְּמִיד דְּבַר מְגָאֵט בְּרוּךְ הוּא, הֵינּוּ מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַנִּקְרָא

אָשֶׁר כּד תתקסב בְּנַחֵל סה

בְּאִידיש פֿן, וְאֵת כָּל מִי שְׁפָגַשׁ הַזְכִּיר לוֹ, שְׂיִישׁ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְנִסָּה לְדַבֵּר אִתּוֹ, שְׂאִין שׁוֹם תְּכַלִּית אַחֲרַת בְּזַה הָעוֹלָם, אֲלָא לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְגַם הַגּוֹיִים, לְהַבְדִּיל, אֲהָבוּ אוֹתוֹ, כִּי תָמִיד דַּבֵּר רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יְדוּעַ, שְׂאֵם מְדַבְּרִים אֲפֵלוּ עִם גּוֹי מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מִתְבַּטֵּל אֶלֶיךָ, וְר' זושא הֵזָה, תָּמִיד דַּבֵּר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְסַפְּרִים עָלָיו גְּדוּלוֹת וְנִפְלְאוֹת, כִּי הִיָּה מְרָאָה נְסִים וְנִפְלְאוֹת, כִּי מִי שְׁמַדְבֵּר רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נַעֲשֶׂה צְנוּר הַמְשָׁפִיעַ טוֹב לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁחִזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת לְגַמֵּר בְּכָל יוֹם קוּוֹטְרִס, וְאִז יֵאִיר לְךָ הַיּוֹם בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, וְאִם תּוּכַל לְהִיּוֹת רְגִיל לוֹמֵר בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת וְכַמָּה דְפִים גְּמָרָא, תַּהֲיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ, כִּי זֶה הָעֲשִׂירוֹת הַכִּי גְדוּלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךָ בְּגִיל צָעִיר, וְתִרְוֶה מֵהֶם רַב נַחַת.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תתקסב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֵאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתִּשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר עִם הַבְּחוּר ... גְּרוּ יֵאִיר, לְכָאן אוֹ לְכָאן, כִּי לֹא יְכוּלִים לְסַחֵב בֵּת יִשְׂרָאֵל, וְחָבַל מְאֹד, חָבַל עַל הַבְּחוּרָה וְחָבַל עַל הַבְּחוּר, לְדַעֲתִי, אִם הוּא יִתְעַקֵּשׁ אֲצֵל אָבִיו וְכו', הוּא יוּכַל לְפַעֵל, כִּי אֲנִי רוֹאָה שְׂאֲחֵיו הוֹלֵךְ עִם חֲכָמוֹת, וְלַהֲלֶכֶה מוּבָא בְּפִרוּשׁ בְּתִשׁוּבוֹת אַגְרוֹת מְשֶׁה (אָבֵן הָעֶזְרָה, חֶלֶק ב', סִימָן

א), שְׁאֵחַ צָעִיר מִתֵּר לוֹ לְהִתְחַתֵּן לְפָנַי הָאֵחַ הַיּוֹתֵר מִבְּנֵי, אִם נִמְצָא לוֹ שְׂדוּדָה, כִּי בְּמִצְוֹת פְּרִיָּה וּרְבִיָּה כָּל זָכָר חַיִּב, וְעַל־כֵּן אִם הָאֵחַ הַגָּדוֹל בְּרָדָן, לֹא צָרִיכִים לְחַכּוֹת עָלָיו, וְאִפְלוּ שֶׁהָאֵחַ הַגָּדוֹל מִקְפִּיד, לֹא צָרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנֵה, בְּגִמְרָא, וּבְמִדְרָשׁ, וְתִלְמַד כְּסִדְרָן דִּיקָא, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּרְגִּישׁ אָדָם אַחֵר לְגִמְרֵי.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לְמַעַן הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֵל תִּהְיֶה עֲקֹשָׁן, אֲלֵא תִהְיֶה וְתִרְן לְגִבֵּי אֲשֶׁתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ רִגְשׁ לְאֲשֶׁתְךָ, וְכַמָּה פְּעָמִים כָּבֵר בְּקִשְׁתִּי אוֹתְךָ, וְזֶה כִּמוֹ שְׂאֲנִי מְדַבֵּר אֶל הָעֲצִים וְהָאֲבָנִים, וְעַל־כֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי כָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים שְׁבָאִים עָלֶיךָ, זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂאֵתָה לֹא מִשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְךָ, וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְךָ, וְתִפְסִיקוּ כָּבֵר לְרִיב בֵּינֵיכֶם כִּמוֹ יְלָדִים קְטַנִּים, אֵל תִּשְׁכַּחוּ, הַיְלָדִים קוֹלְטִים כָּל מָה שְׂאֵתָם מְדַבְּרִים וְצוֹעֲקִים וּמְבַזִּים וּמִשְׁפִּילִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם לְדַבֵּר עִם הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר, וּפֹה תִקְבֵּל מִכְּתָב עֲבוּרוֹ, כִּי חָבֵל מְאֹד שְׂיִלְךָ לְאַבוּד שְׂדוּדָה כְּזֶה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקסג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ פְּקוּדֵי, ב' דְּרֵאשׁ־חֲדָשׁ אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַצִּיחַ אוֹתִי כִּמוֹ שְׂצִיחַ אוֹתִי עַד

עכָּשׁוּ, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם אֲתָהּ לֹא מִתְחַרֵּט, אָמַרְתִּי לָךְ לִקְיָם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת פַּחַד, חֶלֶק ב', סִימָן ג'): הַבּוֹרֵחַ מִן הַצָּרָה פֶּקַח; שֶׁהָיָה לָךְ רְדִיפוֹת בִּישִׁיבָה, וְנִתְּנָה לָךְ מִכּוֹת, אַף שָׁאַתָּה בְּחֹר בְּגִיל שְׂמוֹנֶה-עָשָׂרָה, וְהִשְׁפִּילוּ אוֹתָךְ, וְשָׁבְרוּ אוֹתָךְ וּבִזּוּ אוֹתָךְ, וְגַם הִכּוּ אוֹתָךְ, וְנִתְּתִי לָךְ יַעֲצֶה לְבָרַח, וְצִיַּת אוֹתִי וּבְרַחֲתָ וְכוּ', וְעַכְשָׁו אֲנִי נוֹתֵן לָךְ יַעֲצֶה, הִנֵּה יֵשׁ לָךְ שְׂדוּף טוֹב, רֵאֵה לֹא לְהִתְמַהֵמֶה, אֲלֵא תִקַּח אֶת הַשְׂדוּף הַזֶּה תִּכְרֶה-וּמְדָה, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁיֵּשׁ לָךְ עֲפוּבִים, אֲתָה צְרִיף לְרַחֵם עַל נַפְשֶׁךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵהַ תַּעֲשֶׂה לְיוֹם פִּקְדָה, כִּי עַל כָּל פְּגָם הַבְּרִית שְׂאָדָם עוֹבֵר בְּזֵה הָעוֹלָם, לֹא פְדָאִי לוֹ לְהִיּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם, כָּל-כֶּף חֲמוּר דְּבָר זֶה וְכוּ', וְדָבָר זֶה לֹא הַהוֹרִים שְׁלָךְ יוֹדְעִים, וְלֹא הָרְאִישֵׁי יְשִׁיבוֹת שְׁלָךְ יוֹדְעִים, אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וְאַתָּה וְהַצְּדִיק יוֹדְעִים, וְלִכֵּן רֵאֵה לְרַחֵם עַל נַפְשֶׁךָ, וְתִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׂמִים, וְאַל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם דְּבָר, וְאַפְלוּ שְׁיִהְיֶה כַּעַס וּמְרִיבוֹת וְכוּ' וְכוּ', סוּף כָּל סוּף יִשְׁלִימוּ אִתָּךְ, אִם אֲתָה מִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׂמִים, תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד.

נָא וְנָא רֵאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, שְׁתַּהֲיֶה לָךְ קְבִיעוֹת בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וָרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שְׁתַּסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, שְׁזֵה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְהוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, וּמִי שְׁנִפְגַּם בְּבְרִית, עָלָיו לְהִתְחַזֵּק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יֵצֵא מֵהַפַּח שְׁנִפַּל אֵלָיו.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׁבַע-עוֹלָם לְדָבָר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁזֵה בָּא לָךְ קִשָּׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת תִּבְרַח לָךְ אֵל מְקוֹם שְׂאִין שָׁם בְּגִי-אָדָם, וְתִפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתָּךְ אֵלָיו תִּתְבַּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָךְ יֵשׁוּב הַדַּעַת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהִגִּיעַ אֵל יֵשׁוּב הַדַּעַת, אֲלֵא עַל יְדֵי רַבּוֹי תִּפְלָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשְּׂמִים...

כד תתקסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וּכְכֹל שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵהַ שְׁעוֹבֵר חִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוּת הַמַּחֲזִין, עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִיךָ זֹכֵכִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה? עַל-יְדֵי שְׂמוּצָא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב); וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה יְכוּלִים לְזַכּוֹת דִּיקָא עַל-יְדֵי הַבְּרָכָה שְׂמֵבְרָכִים כָּל יוֹם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "שְׁלֹא עֲשִׂנִי גוֹי" (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), וְהַשִּׁמְחָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַשִּׁמְחוֹת. וְלָכֵן רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁפִּיעַ אֶת הַשִּׁמְחָה גַּם עַל אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אִשָּׁה — בְּעֵלְהָ מְשִׁמְחָה (רֹאשׁ הַשָּׁנָה ו:).

רְאֵה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמֶיךָ לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר זֶה עֲבוֹדַת הַצְּדִיק, שֶׁהוּא מְבַטֵּל אֶת כָּל אֶחָד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁר וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק אֶל צְדִיק אֱמֵתִי, וְכַמוּבָא בְּפִתְּכִים (סְפָר־הַלְקוּטִים, כִּי תִשָּׂא): עֲנִינְךָ הַמְּסוּהָ שֶׁהִיָּה עַל פְּנֵי מִשָּׁה וְכוּ'; כִּי אַחַר מַעֲשֵׂה הָעֶגְלָה, שֶׁהִיָּה כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, שְׂבִנֵי-אָדָם נִתְקַוּוּ אֶת עֲצָמָם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעָשׂוּ מְסֻבוֹת עָקֵר וְכוּ' (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), מֵאִזְ אֵין יְכוּלִים נְשָׂמוֹת יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל אֶת הַהֶאֱרָה הַבָּאָה מִלְּמַעְלָה, אֲלָא עַל-יְדֵי מִשָּׁה רַבְּנוּ, שֶׁהוּא הַצְּדִיק שְׂבִדוֹר, שֶׁקַּבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, וּבִשְׁעַת קַבְּלַת הַתּוֹרָה קַבֵּל אֶלְפָּה אִוּרוֹת, אֲשֶׁר נִמְשָׁכִים מִשְׂמוֹת א"ל שְׂד"י, בְּמִלּוּאָם כְּזֶה: אֶל"ף לְמ"ד שִׁי"ן דָּל"ת יו"ד, עַם הַכּוֹלֵל, וְסוּדָם — כִּי עוֹלָם הַבְּרִיאָה מְשִׁפִּיעַ בְּזַעִיר אֲנָפִין, שֶׁהוּא הַיְצִיָּה, שֶׁשָּׁם סוּד מִשָּׁה, שֶׁעוֹלָה כְּמִנְיָן א"ל שְׂד"י, וְהוּא מְקַבֵּל אֶת אֶלְפָּה הָאוּרוֹת, וּמִמְשִׁיכָם לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן עֲנִינְךָ גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק שְׂבִדוֹר, הַמְּשִׁיף עָלֵינוּ אוּרוֹת צַחְצַחוֹת, שְׂנִזְנָה

לְרֹאוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע וְלִהְבִּין וְלִהְשָׁכִיל אֲשֶׁר
אֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, אֲשֶׁר־י מִי שְׁמֹכְנִים בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ־חֹדֶשׁ אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי
רַבְּנֵנוּ יו"ל אָמַר לָנוּ (סִפְרֵי־הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁשִּׂמַּח
תָּמִיד, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְצַלִּיחַ; וְעַל־כֵּן תִּשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׂמְּחֵי אֶת בְּעַלְךָ, וּבְעַלְךָ יִשְׂמַח אוֹתָךְ, וּשְׂנִיכֶם תִּשְׂמַחוּ
אֶת הַיְלָדִים, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד לְשַׂמַּח אֶת נָשִׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכֹל מִיַּנִּי
אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי זֶה הַמְצָנָה הַכִּי גְדוֹלָה כְּשֶׁמְשַׂמְּחִים אֶת בֵּר
יִשְׂרָאֵל, וְאֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה — כְּשֶׁאָדָם מְשַׂמַּח אֶת
זוּלָתוֹ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים סִפְרוּ לָנוּ (תַּעֲנִית כ.ב.), שֶׁהֵיוּ שְׁנֵי בְּדַחְנִים,
שֶׁזָּכוּ שְׂיִהְיֶה לָהֶם חֶלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא, רַק עַל־יְדֵי שְׂבִדְחוּ וְשִׂמְחוּ אֶת
כָּל אָחֵד, וְלִכְּן תִּשְׁתַּדְּלֵי בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם לְשַׂמַּח וּלְשַׂמַּח
אֶת אֲחֵרִים.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתַּצְּלִיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד. וְיֵאִיר עֲלֵיכֶם אוֹר
הָאוֹרוֹת, צַח הַצַּחְצָחוֹת, וְיִהְיֶה בֵּיתְכֶם בֵּית וַעַד לְחֻכְמִים, וְיִתְרַחֵב
לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְהִיָּה בְּדַעְתִּי לְכַתֵּב לְךָ בְּכֹל יוֹם,
וְנִתְעַכֵּב עַד עֲכָשׁוּ, שְׂצֻלְצֻלָּתְ אֵלַי וְדַבְרָתִי אֵלֶיךָ קִצְתָּ, וְשִׂאֵלָתְ אֵיךְ
יְכוּלִים לְזַפּוֹת לְשִׁמְחָה.

וְהִנֵּה עָקָר פָּגַם הַשִּׁמְחָה בָּא עַל-יְדֵי פָגַם הַבְּרִית, כִּי כִּשְׂאָדָם
חֹטֵא בַּפְּגָם-הַבְּרִית, עַל-יְדֵי-זֶה נּוֹפְלֵת עָלָיו עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת עַד
שְׁנוּפֵל לְנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּה, וְאָדָם צָרִיף לְמָסוֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי עַל-יְדֵי שִׁמְחָה, הוּא עוֹלָה מְעוֹלָם לְעוֹלָם עַד עוֹלָם
הָאֲצִילוֹת, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כד),
שְׂעַל-יְדֵי שִׁמְחַת הַמְצוּוֹת, הָאָדָם עוֹלָה מִנַּפְשׁ לְרוּחַ וּמְרוּחַ אֶל נִשְׁמָה
וּמִנִּשְׁמָה אֶל חַיָּה, בְּסוּד מְטִי דְלָא מְטִי עַד הַפְּתוּר הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא סוּד
יְחִידָה, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְמָסוֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה. וּבִאֲמַת זֶה
אַרְבַּעַה מַּחִין, שְׂאָדָם צָרִיף לְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ, הֵינּוּ חֲכָמָה וּבִינָה,
שְׂמַהֵם נוֹלָדִים חֲסֵד וּגְבוּרָה, שֶׁהוּא סוּד הַדַּעַת, כִּי בִּאֲמַת יֵשׁ אָבָא
וְאֵמָא, שֶׁהֵם סוּד חֲכָמָה וּבִינָה, שְׁנֵי מַחִין הַמּוֹלִידִים אֶת הַדַּעַת,
שֶׁהוּא הַמַּחַ הַשְּׁלִישִׁי, וּבוֹ כְּלוּל תְּרִין עֲטָרִין דְּדַעַת, חֲסָדִים וּגְבוּרוֹת,
וּבִאֲמַת מוֹבָא בְּכַתְבֵּים (סֵפֶר הַלְקוּטִים פְּקוּדֵי) סוּד ד' חֲכָמִים שְׁנוֹכְנָסוּ
לְפָרְדֵס, כִּי הִנֵּה אַחַר שְׂחֻטָּא אָדָם הָרֹאשׁוֹן בְּחֻטָּא שְׂטָעַם מַעַץ הַדַּעַת
טוֹב וְרַע, הֵינּוּ שֶׁהַפְּרִיד בֵּין חֲסֵד לְגְבוּרָה, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה פָּגַם בְּדַעַת,
וּמִשֵּׁם בָּא שֶׁהוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂפָגַם בְּשֵׁם א"ל אֱלֹהִים.

וְלִכֵּן בָּא רַבְּנֵי ז"ל, וְגָלָה לָנוּ אֶת הַסוּד שֶׁל תְּקוּן הַדַּעַת, לוֹמֵד
הַעֲשֶׂה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, שֶׁהֵם סוּד א"ל אֱלֹהִים, כְּדֵי לְתַקֵּן אֶת

הדעת, וחטא אדם הראשון עדין אנוחנו אוכלים פרותיו בעולם הזה, כי כלנו סובלים מזה, ולא יתקן עד ביאת המשיח, והארבעה חכמים האלו: בן עזאי, בן זומא, אחר, ורבי עקיבא, היו חכמים גדולים, ועלה בדעתם לתקן את מה שענת אדם הראשון, והיו רוצים לתקן את כל החטא, או לפחות לתקן החלקים של שרשי נשמתם באדם הראשון, וראו החכמים האלו, כי תקון חטא אדם הראשון תלוי שיתקנו מה שפגם, ופגמו היה שהגדיל אדם הראשון את הפתח דזעיר אנפין שלא בזמנו, קדם פניסת המחין דאבא, וזה גרם כל הפגם, הינו כי הפתח הוא סוד יחידה, היה צריך כלים של נפש, רוח ונשמה חיה, שזוכים על-ידי שמחה, וזה מה שהיה חסר לו, ולכן בא לפגם הברית, ולכן אי אפשר לתקן המענות ההוא, ולהעלות את הדעת דזעיר אנפין למעלה, אם לא על-ידי שימשיכו את המחין ויכניסוהו בזעיר אנפין, הינו בגופו של האדם, אז יתקן הפתח, שירגיש אמתת מציאותו ותברך, ויוכל להעלות הדעת דזעיר אנפין למעלה, ובזה יתקן הכל.

והנה מה שראוי לכל מי שירצה לתקן הפגם ההוא להמשיך כל הדעת המחין דאבא שהם חכמה, בינה, דעת, שהם נחלקים לעוד שני מחין, הינו חכמה ובינה הם אבא ואמא, ומולידיהם את הדעת, שגחלק לחסד וגבורה א"ל אלהי"ם, ובזה צריך תקון גדול, ואלו הארבעה חכמים גדולים רצו לתקן את המענות הזה, על-ידי שהיו ארבעתם יחד, וכל אחד תקן להמשיך מח אחד מד' מחין דאבא, ובדאי טעו בזה שהיו צריכים כל אחד להשלים הענין פלו, על-ידי אחד ולא על-ידי ארבעה, ועל-כן אחר יצא לתרבות רעה, ובן עזאי הציץ ונפגע, ובן זומא הציץ ומת, ואף רבי עקיבא בקשו מדת הדין לדחותו, אף גדל כחו מאד, עד שלא יכלו לעשות לו שום דבר, כי היה נכנס בשלום ויצא בשלום, והלמוד הזה הוא אשר כל אחד ואחד בעצמו צריך לתקן את הארבעה מחין האלו — חכמה ובינה ודעת, הכלול מחסד וגבורה, ואסור לו לאדם שיבלבל את עצמו מאחרים, אלא הוא בעצמו יתקן את המחין, וישתדל בעצמו לעלות מדרגא לדרגא, ואז יזכה להגיע אל המדרגה הכי

עֲלִיּוֹנָה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֶת הַלְמוּדִים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
וְאֵז יִרְגִישׁ נֶעֱם בְּחַיָּיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ב' דְּרָאשׁ-חֲדָשׁ אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֶךְ מֵרַב טְרָדוֹתַי לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי
לְהַשִּׁיבְךָ.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, כִּי הָעֵקֶר אֶצֶל רַבְּנוּ
ז"ל הָיָה תַּמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְלָךְ וּרְאָה אֶל מַה זָכָה הָתָם הַקְּדוֹשׁ,
עַל-יְדֵי מִדַּת הַתַּמִּימוֹת (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ט', מִהַחֲכָם וְתָם); כִּי נִיָּקָא
עַל-יְדֵי שְׁהֵלְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת זָכָה לְהִיּוֹת מְנִיֶּסֶטֶר עַל כָּל
הַמְּנִיֶּסֶטוֹרִין, צְדִיק עַל כָּל הַצְּדִיקִים, שְׁנֵה מְרַמֵּז עַל רַבְּנוּ ז"ל, וְהַכֹּל
הָיָה עַל-יְדֵי הַתַּמִּימוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת הַתַּמִּימוֹת,
שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּרָאֶסְטִיק (אִישׁ פְּשׁוּט), וְתַמִּיד תְּדַבֵּר עִם יְלָדֶיךָ רַק
דְּבוּרֵי אֲמוּנָה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּכְנִיס בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ
אוֹרֵה שֶׁל רְגִיעוֹת, כִּי אִם מְדַבְּרִים עִם יְלָדִים דְּבוּרִים שֶׁל מַה בְּכָךְ,
עַל-יְדֵי-זֶה הֵם קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים וּמְהַפְּכִים אֶת הַבַּיִת, וְאִין מְנוּחָה
לֹא לְאָבָא וְלֹא לְאֵמָא וְלֹא לְיְלָדִים, כִּי כָּלֵם מִתְּעַצְבָּנִים, אֲבָל אִם
מְדַבְּרִים רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְסַפְּרִים לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים בְּלִי
שׁוּם חֲכָמוֹת, וּבְתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּדוּלָה, אֵז יֵשׁ הַצְּלָחָה עִם
הַיְלָדִים.

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיָּקָרִים מְסַפְּרִים, שֶׁלְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הָיָה תַלְמִיד,
וְשָׁמוּ הָיָה ר' חַיִּים כַּהֵן, וְקָרְאוּ אוֹתוֹ: ר' חַיִּים סְטוּלְעֵר, כִּי הוּא הָיָה
נִגְרָר בְּמַקְצוֹעוֹ, וְהָיָה עוֹבֵד הַשֵּׁם בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת לְהַפְּלִיא

והתפללות שלו: שחרית, מנחה, מעריב, היו בבכיות עצומות, התהלים שלו היו בתמימות כזו כאדם המתחנן לפני קונו, וכן החצות שלו עוררו את כל השכנים, כל־כף בכה על חרבן־בית־המקדש, ור' נחמן טולטשינער אמר עליו, שהוא הפראסטק של רבנו ו"ל, וכל אנשי שלומנו אהבו אותו מאד, ואף שהיה נגר פשוט, אף־על־פי־כן כלם אהבו אותו מרב פשטותו, ותמיד דבר מהקדוש־ברוך־הוא, וזו היתה ההצלחה שלו, ולכן ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לך, שתעבר על הכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקסח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פקודי, ב' דראש־החדש אדר־ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתה חקוק בפנימיות לבבי לטוב כל הימים.

ועקר השמחה שלי, שאני שומע שיש לך שדוף, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שבקרוב מאד יתבצע הלכה למעשה, העקר שתהיה פקח, ואל תעזב את זה.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל המעלה של המזוכה את הרבים, כי כל המזוכה את הרבים אין חטא בא על ידו (אבות ה, יח), ואתה צריך למסור את נפשך בעבור הפצת מעינות החכמה חוצה, ולא להסתפל על אף אדם בשום פנים ואופן, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואתה צריך ללכת בבתים ובחצרות, ברחובות ובשוקים, למלא את כל עיר אשדוד עם ספרי רבנו ו"ל, ולא להתפעל משום אדם, כי הפריצות עושה פריצות בין נשמות

ישראל, ואתה צריך לעשות מסירות נפש הכי גדולה בעבור זה, כי הנה עוד מעט הקיץ יבגס, ומי יודע איזה חרבן יביאו כל אלו הפרוצות וכו' וכו', ולכן עלינו למלא אל כל העיר אשדוד בספרי רבנו ז"ל, ואל תתביש מאף אחד, כי מה יש לנו להתביש, כי תהלה לאל, אנחנו מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנזכה לגלות ולפרסם את האמונה הקדושה לכל עם ישראל, ועל ידי-זה נזכה לכל טוב אמתי ונצחי.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקסט.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר פקודי, ב' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון הגיע בנכם בסימן-טוב ובמזל-טוב, הוא מרגיש טוב, אני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שהוא מאד יצליח פה, ואין לכם מה לדאג, כי אנחנו נשמר עליו, בעזרתו ותברך שמו.

נא ונא ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותדעו שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם בהשגחה פרטית, וכל מה שקורה בזה העולם, הכל ממנו ותברך, וצריכים הרבה רחמים על כל פרט ופרט, ובפרט על גדולי הילדים, צריכים לבקש את הקדוש-ברוך-הוא כל יום, כי זה הפלי זין שלנו רק תפלה, לבקש ולהתחנן תמיד ממנו ותברך, שנזכה להצליח עם ילדינו, כי בלי תפלה זה פלוג, כי אי אפשר לעבר את זה העולם בשום פנים ואפן בלי תפלה שנובעת מאמונה, כי המאמין האמתי, שמאמין אשר אין בלעדיו ותברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, והוא יודע שהכל ממנו ותברך, הוא מתפלל ומבקש ומתחנן על כל דבר שהוא צריך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני

אָשֶׁר כּד תתקע בְּנִחַל עה

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ עִם הַיְלָדִים, וְתָרוּ רַב נַחַת
דְּקִדְשָׁה מֵהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תתקע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם
— אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד
תְּבַשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר
הַרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִזְכּוּ שְׁתַּגְּמְרוּ כָּבֵר עִם כָּל הַחֻבוֹת, וְהַבֵּית יִהְיֶה
רְשׁוּם עַל שְׁמֵכֶם, וְתַעֲשׂוּ שְׁמֵחוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתָרוּ רַב נַחַת
מִיְלַדְיְכֶם.

נָא וְנָא אֵל תִּתְאַשׁוּ, כִּי גִדּוּל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרַק
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת מֵה וְלָמָּה מִתַּעַכְבֶּת עוֹד הִבָּאת
הַיְלָדִים, אִךְ אַתֶּם צְרִיכִים לְשִׁמַּח עִם הַמִּתְנֹת שְׁנַתֵּן לָכֶם הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא — בְּנוֹת וּבֵן שְׁיַחֲיוּ נְצַח, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְהַחֲיוֹת אֶת
עַצְמְכֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵן מִתְנֹת מֵהַשָּׁמַיִם, וְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לָכֶם, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת מֵהֶם.

הַעֲקֹר רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל הַצְּלַחַת הַיְלָדִים, כִּי בְּלִי תְּפִלָּה
אֵי אֲפָשֶׁר לְהַצְּלִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהִיא אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁהִיו
לוּ יְלָדִים טוֹבִים, וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ: אֵיךְ זָכִיתָ לִילְדִים כָּאֵלוּ? עֲנֵה וְאָמַר:
בְּכֹל יוֹם מִלְּאֲתֵי אֶת הַכֶּפֶה שְׁלִי עִם מְלֵא דְמַעוֹת, וְרַחֲצֵתִי אֶת פְּנֵי
עִם הַדְּמַעוֹת; כְּאוֹמֵר שְׂאֵי אֲפָשֶׁר לְזַכּוֹת לִילְדִים טוֹבִים, אֲלֵא עַל-יְדֵי
תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְלִכֵּן רְאוּ לְהִזְכִּיר בְּכֹל יוֹם בְּתַפְלַתְכֶם אֶת יְלַדְיְכֶם,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לָכֶם, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, וְאִישׁ אָמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת' (מְשָׁלִי כח, כ), שְׁתַּזְכּוּ לְעִשְׂרוֹת נִפְלְאוֹה, וְשְׁתַּזְכּוּ לְעִזּוֹר לִי לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, לְתָרִם וּלְהִתְרִים אֶת אַחֲרִים, לְמַעַן נוּכַל לְהִתְקַדֵּם בְּבִנְיָה.

אֶת כָּל הַפְּסָף אַתֶּם יְכוּלִים לְהַפְקִיד בְּתוֹךְ חֻשְׁבוֹן הַבִּנְיָן הַמוֹבָא כְּאֵן לְמַטָּה, הַחֻשְׁבוֹן הַזֶּה הוֹלֵךְ עִכְשָׁו לְבִנְיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְיַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִנְיָה לְהִתְחַיֵּל מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר וּלְבָנוֹת בְּזְרִיזוֹת נִפְלְאוֹה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקעא.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ב' אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְח.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד הִתְחַזַּקְתִּי מִדְּבַרְיֶכֶם, כִּי בְּאֵמֶת גַּם אֲנִי צָרִיךְ חֲזוּק.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו): עֲצָה לְבוֹא לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיָן — לְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וְעַל-כֵּן בְּכָל פַּעַם שְׂאֵתֶם נוֹפְלִים בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וּבְקִטְנוֹת, עֲלִיכֶם לְהַשְׁתַּדֵּל מֵאֵד לְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וּבְזֶה שְׁתַּחֲזְקוּ אֶת אַחֲרִים, גַּם לְכֶם יִהְיֶה חֲזוּק לְעֲצֻמְכֶם. וּבְאֵמֶת אַתֶּם צָרִיכִים לְדַעַת, שְׁלֹכַל אֶחָד יֵשׁ בְּזֶה הָעוֹלָם נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְשׁוֹבְרִים אוֹתוֹ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְאֵדֶם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק מִמֶּמֶד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְזוֹ גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאֵף שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מְרִירוֹת וּמְנִיעוֹת, וּמְנַסִּים לְשִׁבֵר אוֹתוֹ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן מִתְחַזֵּק, שְׁשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתוֹ.

אֲשֶׁר כד תתקעב בנחל עז

תשפתדלו מאד להיות בשמחה, כי השמחה היא יסוד האדם, אשרי מי שתמיד בשמחה, ואז טוב לו כל הימים.

ראו להרגיל את עצמכם לדבר אליו ותברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו ותברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואתם צריכים לדעת, אשר היו בין אנשי שלומנו הרבה זוגות, ששניהם היו מקרבים אל רבנו ו"ל, ושניהם דברו אחד עם השני מעצות רבנו ו"ל, וזה החזיק אותם. ולכן תשפתדלו מאד מאד לחזק אחד את השני, ועל-ידי-זה תצליחו דרככם תמיד.

נא ונא ראו לדבר תמיד עם אחרים מרבנו ו"ל, וזה יעזר לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקעב.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר פקודי, ב' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תבשרו לי בשורות משמחות, כי זה חלקי מכל עמלי.

נא ונא ראו לכבד אחד את השני, ולא להגביה את הקול אחד על השני, אדרבה תשפתדלו לחיות באהבה גדולה מאד, כמו שלמדתי אתכם.

אצל אנשי שלומנו היו השלום-בית יסוד ועקר גדול, ולא כמו שהיום לומדים עם בני הנעורים כל מיני למודים שאין להם שחר, ואנחנו צריכים מאד מאד להתחזק, ולא לשמע בקול אף אחד, אלא רק לשמע בקול רבנו ו"ל, אפלו אלו שאומרים שהם מדברים בשם

עַח אֲשֶׁר כִּד תִּתְקַעַג בְּנַחַל

רַבְּנוּ ו'ל, צָרִיכִים לְבַדֵּק אוֹתָם מֵהֵיכָן הֵם קִבְּלוּ אֶת הַהִקְדָּמוֹת שְׁלֵהֶם, וְדִי לְחַכְּמָא.

אודות המגנין של המלמדים, בודאי אשתדל לדבר עמָהם, שִׁיְהִיו נְזָהְרִים בְּזֶה מְאֹד, וְשִׁמְעֵתִי מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲשֶׁר בְּזִמְן ר' נַחְמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ו'ל הִיָּה אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ עוֹבֵד הַשֵּׁם גָּדוֹל מְאֹד, וְהִיָּה גֵר בְּכַפָּר סְטֵאפֶּאשִׁיק, וְכִשְׁהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הִתְפַּלֵּל אוֹתָן בְּחִיּוֹת וּבְדַבְּקוֹת כְּזוֹ, אֲשֶׁר מִי שֶׁרַק שָׁמַע אוֹתוֹ מִתְפַּלֵּל, הִיָּה מְכָרָח לְהִתְבַּטֵּל מֵהַמְּצִיאוֹת, וּפְעַם בָּא לְבַקְרוֹ אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְהוּא אָחִז בְּאֶמְצַע אֲמִירַת הַקְּטָרֶת בְּמִנְחָה, וְאָמַר בְּנַעֲיֵמוֹת כְּזוֹ אֶת הַתְּבוּת: "מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אֲמָרָה, כִּי כָּל שְׂאוֹר, וְכָל דָּבָר לֹא תִקְטִירוּ", וְחִזֹּר הִרְבֵּה פְּעָמִים עַל הַתְּבוּת "מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אֲמָרָה", וְהִרְגִּישׁוּ מִמֶּשׁ אֵיךְ שֶׁהַתּוֹרָה אוֹמְרַת וּמְצַוָּה לָעַם יִשְׂרָאֵל מִה לַעֲשׂוֹת וְאֵיךְ לְהִתְנַהֵג, כָּל־כֶּף אָמַר אֶת הַתְּפִלוֹת בְּדַבְּקוֹת נִפְלְאָה מְאֹד, וְלִכֵּן גַּם אֶתָּה תִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל בְּדַבְּקוֹת וּבְחִיּוֹת מְלֶה בְּמִלָּה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁשְּׁנֵיכֶם תִּדְבְּרוּ הִרְבֵּה עִם הַיְלָדִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

מְאֹד מְאֹד הַתְּחַזְּקֵתִי מִמְּכַתְּבְּכֶם, רְאוּ לְכַתֵּב לִי בְּכָל פְּעַם, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפְּחוּ בִּי.

הַמְּאֵחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כִּד תִּתְקַעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר פְּקוּדֵי, ב' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

לִנְכוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם.

אָשֶׁר כד תתקעג בַּנְחָל עט

מה אמר לְכֶם! אַתֶּם מְאֹד מְאֹד חֲקוּקִים בְּלִבֵּי, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרַאוֹת אֶת הַטּוֹב מִכֶּם.

נא וְנֵא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְתִזְכּוּ לְזֶרַע שֶׁל קִיָּמָא, וְעוֹד תִּרְאוּ בָּנִים לְבָנֵיכֶם, בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַעֲקָר רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלִמְצָא נִקְדוֹת טוֹבוֹת אֶחָד בְּשִׁנֵּי, וְלִדוֹן לְכַף זְכוּת אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, אֲשֶׁר זֶה הִיסוּד בְּשִׁלּוּם-בֵּית, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלּוּם-בֵּית, וּמוֹהֲרַנְ"ת ו"ל אָמַר: הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן הוּא שְׁלּוּם-בֵּית, כִּי כְּשֵׁי שְׁלּוּם-בֵּית, אֲזִי יֵשׁ מִחִין אַחֲרֵים, וְכִשְׁהוּא הִתְקַרַּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, אֲזִי הִסִּיתוּ אוֹתוֹ לְמַכּוֹר אֶת מְטַפַּחַת הַשֶּׁבֶת שֶׁל אִשְׁתּוֹ, בְּאִפֵּן שִׁיְהִיָּה לוֹ כֶּסֶף לְנִסְעַ אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְכָל הַחֲבָרִים הִסִּיתוּ אוֹתוֹ עַל זֶה, וְהַמְטַפַּחַת הִיְתָה שְׁוֹה כֶּסֶף רַב, כִּי אֲזִי הָיוּ הוֹלְכִים עִם מְטַפַּחַת, שֵׁיִשׁ בָּהּ אֲבָנִים טוֹבוֹת וְכוּ' כִּי לֹא הָיוּ יְהוֹלְמִים וְכוּ', וּמוֹהֲרַנְ"ת ו"ל הִבִּין בְּחֻכְמָתוֹ, שֶׁאֲדַרְבֵּה אִם הוּא יַעֲשֶׂה צַעַד כְּזֶה, אֲזִי תִתְחַיל יוֹתֵר הַמְּחַלְקֵת מֵאִשְׁתּוֹ, אֲזִי לֹא רָצָה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לְמַכּוֹר אֶת הַמְטַפַּחַת, וּלְבַסוּף אִשְׁתּוֹ הַשְּׁלִימָה אוֹתוֹ וְהִסְפִּימָה, וְנִתַּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה כָּל יְמֵי חַיָּיו, שֶׁלֹּא צִיַּת אֶת חֲבָרָיו, אֲלֹא הִתְחַזַּק בְּאַמוּנַת חֻכְמִים — בְּרַבְּנוּ ו"ל, שֶׁכָּל-כֶּף דְּבָר מְעַנֵּן שְׁלּוּם-בֵּית, וְאָמַר: אִם הִיְתִי מְצִיַּת אֶת הַחֲבָרִים, מִי יוֹדַע אִם הִיְתָה לִי עוֹד אִשָּׁה, כִּי בּוֹדָאי הָיָה גִּט, חֵס וְשְׁלּוּם, וְכַף זָכָה, שֶׁהִיְתָה לוֹ אִשָּׁה, וְהָיוּ לוֹ מִחִין קְדוּשִׁים. וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, אֲלֹא עַל-יַדֵּי שֵׁיִשׁ לוֹ מִחִין נְקִיִּים, מִחִין קְדוּשִׁים, וְאֵל זֶה זוֹכִים עַל-יַדֵּי שֶׁהוּא אָדָם הַשְּׁלָם. וְלִכֵּן מֵאֲחֵר שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹר לְכֶם, שֶׁצִּיַּתְּם אוֹתִי וְהִתְחַתְּנֶתֶם, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת אֲצִלְכֶם, זֶה עֲקָר שְׂמִיחָתִי, וְאֲנִי מְקוּהָ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּתְרַחַב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֲנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְתִהְיוּ הֵכִי מְאֻשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ג' אָדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁלַחְתִּי אֶת הַשְּׁעוֹר "תּוֹף הַנְּחַל" אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי הַפֶּקֶס
שָׁלַף לֹא עָבַד. רְאֵה לְקַחַת אֶת זֶה מִמֶּנּוּ.

הֲאֵם שָׁמַעְתָּם אֶת הַשְּׁעוֹר הַיָּטֵב?

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב בְּעֵבוֹר ... וְתִמְסַר אוֹתוֹ לְ... דְּחוּף, כִּי הוּא
נוֹסֵעַ אֵלָיו לְבֵית־חוֹלִים.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יַעֲבוֹר בְּקִלּוֹת, וְשִׁתְּהִיָּה בְּרִיאָה, אֲבָל הִיא
צְרִיכָה חֲזוּק, הֵן אֲמַת שָׁגַם אֶתְּהָ צְרִיף חֲזוּק, וְכִלְנוּ צְרִיכִים חֲזוּק,
אֲבָל אֵין עֲצָה אַחֲרַת רַק אִישׁ אֶל רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזוּק, וְעַקֵּר הָעֲצָה הִיא
לְחִזֵּק אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל־יְדֵי־זֶה יֵשׁ גַּם לוֹ חֲזוּק.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ג' אָדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

שָׁמַעְתִּי שְׁמוּעָה לֹא טוֹבָה, שְׁאַתָּה בְּבֵית חוֹלִים, וּמְאֹד נִבְהַלְתִּי,
כִּי אֲנִי צְרִיף אוֹתְךָ, שִׁתְּתַחֵיל לְבָנוֹת לִי אֶת בֵּית־הַכְּנֶסֶת וּבֵית־
הַמְּדַרְשׁ מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהָר, וְאַתָּה מְכַרַח לְהִיּוֹת בְּרִיא, וְאֲנִי מִתְּפַלֵּל

אֲשֶׁר כד תתקעו — כד תתקעו בַּנְחַל פּא

עֲלֶיךָ, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךָ לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתֵצֵא בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְתִבְשֹׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת, כִּי כָּל הַמְשֻׁפָּחָה צָרִיכִים אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ג' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יותר טוב שתלמד חֲצִי יוֹם בְּכוֹלֵל שֶׁל הָרֵב ... גְּרוּ יְאִיר, וְיִתֵּר הַזְּמַן תֵּצֵא לְהַפְצָה, בְּאִפְּן שְׂיִהְיֶה לְךָ כֶּסֶף לְשֵׁלֵם שְׂכַר דִּירָה, וּבֵינן כֹּה לְבִין כֹּה תִרְאֶה לְכַתֵּב סֵת"ם.

עֲשִׂיתָ טוֹב מְאֹד, שְׁשִׁכַרְתָּ דִּירָה, אֲנִי מִקְנֶה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא לְמִצָּא לְךָ שְׂדוּף טוֹב, שְׁתּוּכַל לְהִתְחַתֵּן תַּכְּף-וּמִיד וְתִהְיֶה עֲצֵמָאִי, כְּפִי הַנִּרְאָה אֲנִי בָּא תַכְּף-וּמִיד אַחַר פּוּרִים, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַעֲקֹר אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֵמְךָ מִמָּה שְׁקוֹרָה בְּבֵית, זֶה לֹא הָעֲנָן שְׁלֶךְ וְכוּ' וְכוּ', אִתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִשָּׁבֵר מְזֵה, אִתָּה צָרִיךְ כְּבֹר לְהִתְחַיֵּל לְדַאג בְּעִבּוּרְךָ, וְאִם אִתָּה לֹא תִדְאג בְּעִבּוּרְךָ, אִף אִתָּה לֹא יִדְאג בְּשִׁבְלֶךָ, וְזָכַר אֶת זֶה הֵיטֵב הֵיטֵב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ג' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מאד מאד רצייתי לדעת מה קורה עכשו אתך, כי לדעתי, אם אתם גומרים את השדוך היום, אתם כבר צריכים לעשות תאריך לחתונה, ולא לחכות וכו', כי אתה יודע מה קורה לבסוף, ועל-כן אתה צריך להחליט אם אתם עושים היום "ווארט", כבר תקבעו תאריך מה שיותר מהר. וידועה שיחת רבנו ו"ל, שאמר: אם הייתי יכול לפעל אצל העולם, הייתי מתקן — היום ארוסין, ומחר חתונה, ולהכין את עצמו שבעה ימים קדם, ועל-כן תראה לא להיות בטלן, אל תשאל את אף אחד, כי אתה רואה מה שקורה בבית, ואילו פנים יש לאדם בצורה כזו וכו', אני מאד מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקעח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פקודי, ד' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

רצייתי לדבר אתך אחר השעור מכמה נושאים מאד חשובים, ועל-כן תודיע לי אחר-כך איפה אתה נמצא.

ראה להכניס את עצמך ביתר שאת וביתר עז בחנוך הבנים והבנות, אשר החנוך הוא הדבר הכי חשוב, ובני-אדם אינם יודעים מעלת חשיבותו, ואשרי מי שזוכה להכניס בבנים ובבנות אמונה פשוטה ויראת שמים, ואל יהיה דבר זה נקל בעיניך, אנחנו צריכים לטפס עצות בכל פעם יותר ויותר מה עושים הלאה, ואיך מתקדמים עם השתפרות המלמדים והמורות, באפן שיכניסו אמונה פשוטה ביילדים, כי אין עוד חומה בצורה להחזיק את הילדים כמו אמונה ויראת שמים, וספורי צדיקים ואמונת חכמים.

נא ונא ראה להתחזק, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר

אָשֶׁר כד תתקעט בַּנְחַל פג

אוֹתָךְ, וְאַפְלוּ שְׁעוּבְרָךְ עָלֶיךָ מֵהַ שְׁעוּבָה, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ד' אֲדָרִיב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

זֶה כַּמָּה שָׁלֵא שְׁמַעְתִּי מִמָּךְ, וְנִפְשִׁי חֲקוּקָה בְּנִפְשֶׁךָ, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתְּבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

יַעַן שְׁעִזַּר לָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִסִּים נְגָלִים, נְסִים נִפְלְאִים, לְהִתְחִיל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּשְׁתַּתֵּף פְּעֻלָּה אֵתִי בַיַּחַד, וְנִחְשָׁב יַעֲזוּת אִיךָ יְכוּלִים לְהִרְחִיב אֶת גְּבוּל הַקְדָּשָׁה.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ עֲכָשׁוּ, שְׁעוּבָרִים עָלֶיךָ הִרְבֵּה יְסוּרִים, עִם כָּל זֹאת אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה וּבְחֻשְׁבוֹן צָדֵק, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (עֲבוּדָה וְרָה נֵה): יְסוּרִים בְּשַׁעֲהַ שְׁמִשְׁגָּרִים אוֹתָם עַל הָאָדָם, מִשְׁבִּיעִים אוֹתָם, שְׁלֵא יִלְכוּ אֶלָּא בְּיוֹם פְּלוּנִי, וְכֵן שְׁיִלְכוּ בְּשַׁעֲהַ פְּלוּנִית. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר, וְכָל מֵהַ שְׁעוּבָרִים עָלֶיךָ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְיְסוּרִים וְקִטְנוּת וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל הוּא כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ, וְהוּא רוֹצֵה שֶׁתִּחַזֵּר אֵלָיו, וְתִתְחִיל לְדַבֵּר אֵלָיו, וְתִסַּפֵּר לוֹ אֶת כָּל מֵהַ שְׁמַעִיק לְךָ, וְאֲזוּ אִם תִּהְיֶה חִזּוֹק בְּזֶה, תִּרְאֶה שִׁמְתִּקוּ מִמָּךְ כָּל הַדֵּינִים.

נא וְנָא מֵאַחַר שְׁאַתָּה הָיִיתָ מִיַּסַּד הַכּוֹלָל "אוֹר הַצַּדִּיק" לְפָנַי הַצְּהָרִים, הַכּוֹלָל שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּשְׁתַּחֲוֶה אֵת פְּעֻלָּה וְתִמְשִׁיכּוּ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד לְפִתּוֹחַ אֵת הַכּוֹלָל הַזֶּה, כִּי הַכּוֹלָל הַזֶּה נוֹגֵעַ לִי בְּנַפְשִׁי, כִּי הוּא כּוֹלָל חֲצִי יוֹם מִשְׁעָה עֶשֶׂר עַד שְׁעָה אַחַת, וּבְזֶה כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן כָּלל יְכוּלִים לְהִצְטָרֵף, וְלִכֵּן רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּשְׁתַּחֲוֶה פְּעֻלָּה, וְאַל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי מֵה גְבוּרָתוֹ שֶׁל חַיִל, שְׁאַיְנוּ בּוֹרַח בְּאִמְצַע הַחֲזִית, אֲדַרְבָּה, הוּא נִכְנָס בְּתוֹךְ הָאוֹיֵב וְשׁוֹרֵף אוֹתוֹ וְכוּ', וּמְכַלָּה אוֹתוֹ וְכוּ', וְעַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת חֲזַק בְּזֶה לְבָנוֹת אֵת הַכּוֹלָל שְׁלָנוּ, לְצַבֵּעַ וּלְתַקֵּן וּלְהִבְיֵא כְּסֹאוֹת חֲדָשִׁים, וְרַהוּט וְתַאוּרָה וְכוּ' וְכוּ', בְּאַפְּן שְׁיִהְיֶה תַעֲנוּג לְהַכְנִס שְׁמָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה לְךָ חֵלֶק בְּתוֹרָה שְׁלוֹמֵדִים שָׁם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כד תתקפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ד' אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵף שֶׁלֹּא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, אֲבָל שָׁמַעְתִּי מֵאַחֲרַיִם שֶׁהִתְאַרְסְתָּ, וְאַתָּה מִחֲכָה עַל בִּיאָתִי וְכוּ', לְדַעְתִּי, אֵל תְּחַכֶּה עָלַי, אֲלֵא תַעֲשֶׂה אֵת הַחֲתָנָה מֵה שְׁיִוִּתֵר מֵהָר, וְאַל תִּסְתַּפֵּל בְּכָלֵל עַל הַמִּשְׁפָּחָה, כִּי אֵף אַחַד לֹא יִרְחַם עָלֶיךָ, וְעַל-כֵּן תַעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, שֶׁתִּהְיֶה הַחֲתָנָה מֵה שְׁיִוִּתֵר מֵהָר, רַק תִּשְׁכַּח דִּירָה, וְאַנִּי אֲעוֹרֵר אֵת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שִׁישְׁתַּתְּפוּ וְכוּ', וְיַעֲזְרוּ לְךָ עַל הוֹצָאוֹת הַחֲתָנָה, רַק אִם אַתָּה רוֹצֶה שְׁאַנִּי אֲדַבֵּר עִם הַדּוֹד שְׁלֶךָ ... אֵף שְׁאַנִּי לֹא יוֹדֵעַ אִם אֲפַעֵל אֲצִלוּ, אֲדַרְבָּה, אוֹסִיף שָׁמֶן עַל הַמְדוּרָה, וְלִכֵּן לְמָה לְעַרְבַּ גַּם אוֹתוֹ, עִם כָּל זֹאת רְצִיתִי, שְׁאַל תְּחַכֶּה עָלַי, כִּי חִבָּל עַל כָּל יוֹם.

אַתָּה צְרִיף לְלַמֵּד אֵת הַהֲלָכוֹת עִם הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן עִם ...

אָשֶׁר כד תתקפא בנחל פה

גרו יאיר, ואל תבטח בזה שאתה כבר יודע את ההלכות, אלא צריכים ללמד את ההלכות היטב, כי הם דברים של פרישות, כי אם אין בקיאים בהלכות, יכולים להכשל באסורי פרישות, ורחמנא לישזבן, וכן תעשה כל מיני מאמצים להתחמק מה שיותר מהר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח דרכך תמיד.

ראה לכתב לי יותר פרטים מהכל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקפא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פקודי, ה' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מצד אחד אני מאוד מאוד שבויר על כל מה שעובר עליך, אך מצד שני אני מאוד שמח, שאת מחזיקה מעמד, ואת לא נשברת משום דבר, כי באמת את צריכה לדעת, אשר כל אחד מאתנו עובר נסיונות אחרים — זה בכה וזה בכה, ולא שיה להגיד שלא אחד יותר טוב מהשני, כי על כל אחד עוברים משברים וגלים כאלו, שרק הקדוש-ברוך-הוא יודע, ולכן תעשי כל מיני פעולות שבעולם להיות שמחה ועליזה, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ויהיה לך טוב בחייה, כי יתקיים אצלך (תהלים צ, ט): "שמחנו כימות עניתנו, שנות ראינו רעה".

ראי לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות תמיד בשמחה, כי השמחה היא היסוד ביהדות ובקיום האדם, וכן תשתדלי מאוד להיות שמחה ועליזה, ותצאי קצת מהבית עם נשות אנשי שלומנו לשמח את עצמך, ואל תחיי ברגשות אשמה, כאלו כלם מסתפלים עליך שאת מסכנה וכו' וכו', אדרבה, כל נשות אנשי שלומנו

מְכַבְּדוֹת אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד וּמִיִּקְרוֹת אוֹתָךְ, וְאֵין אֶף אֶחָד, שְׁחַס וְשָׁלוּם, יִדְבַר נְגִידָךְ, וְלִכֵּן כְּדַאי לָךְ לְהִיּוֹת מְעַרְבֶת עִם הַקְּהֵלָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂיִהְיֶה סוֹף וְקֶץ לְכָל צְרוּתֶיךָ, וּכְבָר יִהְיֶה לָךְ טוֹב בְּחַיִּים.

מְאֹד מְאֹד אֲשַׁמַּח אִם תִּכְתְּבֵי לִי, כִּי כָּל מִכְתָּב מְחַיֶּה אוֹתִי, כִּי אֲנִי כּוֹאֵב אֶת כְּאַבְךָ וּמְצֻטָּעַר בְּצַעְרֶךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׁתַּצְּאֵי כְּבָר מֵהַפֶּח הַזֶּה שֶׁנִּפְלְתָ אֵלָיו.

הַמֵּאַחַל לָךְ שְׂבַת שְׁלוֹם...

כד תתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ה' אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם, שֶׁנּוֹלַד לְכֶם נֶכֶד לְמִזֵּל טוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַנְּכּוּ לְרֵאוֹת נַחַת מֵהֶם וּמִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגִם בְּתִכֶם ... שְׂתַחֲיָה, תִּתְחַתֵּן מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהָר.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַהֶעֱרָכָה שֵׁישׁ לִי אֲלִיכֶם, שְׂאַתֶּם עוֹזְרִים לְקַהֵלָה שְׁלֵנוּ עִם הַטְּפוּל הַרְפוּאִי, וְאֲנִי מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבְּקָרוֹב מְאֹד כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַעֲבְרוּ אֵל קַפְתַּ חוּלִים זו, וְגַם נוֹכַל לְסֹדֵר לָהֶם טַפַּת חֶלֶב לְתִינוּקוֹת. רַק רְאוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שְׂתַמִּיד יִהְיֶה שְׂמַחוֹת אֲצִלְכֶם בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׂרִים בְּחַיִּיכֶם.

אֲשֶׁר כד תתקפג בְּנַחֵל פז

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שְׁבֵת שְׁלוֹם...

כד תתקפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ה' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנֹכַח קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם.

הִנְנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם, שֶׁתַּחֲיוּ בְיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, תִּרְאוּ לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד מִחֻבּוֹת, לֹא לְהַפְגִּס בְּחֻבּוֹת, וְאִם אֵין כֶּסֶף לֹא צְרִיכִים לְתֵת הַנִּרְאָת קָבַע וְכו', אֲדַרְבֵּה רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד הַקְּפִיד לֹא לַעֲשׂוֹת חֻבּוֹת.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה תָּמִיד שְׁלוֹם-בֵּית בֵּינֵיכֶם, וְאֵל תִּרְיֵבוּ, כִּי בְּרַגַע שְׂאֵתֶם רַבִּים, בְּזֶה אֵתֶם עוֹשִׂים חוֹר בְּכָלִי הַשָּׁפַע שְׁלָכֶם, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְהַשְׁפִּיעַ לָכֶם שָׁפַע, וְאֵתֶם מְגַרְשִׂים אֶת הַשָּׁפַע מִבֵּיתְכֶם, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם, שֶׁתִּרְאוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית.

גַּם רְאֵה ... גֵּרוּ יְאִיר, לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוֹשָׁה בְּכָל יוֹם שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן, וְאֵז תְּצַלִּיחַ.

וְאֵת ... שֶׁתַּחֲיֶה, רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעַלְךָ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לָכֶם שְׁבֵת שְׁלוֹם...

כד תתקפד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פקודי, ה' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מבקש אותך, שהפעם
תעזר לי בבניית בית-המדרש, כי אני רוצה שכל אנשי שלומנו בלי
יוצא מן הכלל, וכן כל כלל ישראל יהיה להם חלק בבנין הזה, כי
זה יהיה בית-המדרש ובית-הפנסת לתורה, לתפלה ולגמילות חסד
לכלל ישראל, כי אני רוצה, שבבנין הזה יהיה בית הארחה, ובית
תבשיל, לכל האורחים, שלא יצטרכו ללכת לחפש מקומות איפה
לאכל ולישון, וכן יהיה מקום תפלה ומקום תורה, שיהיה פתוח
עשרים וארבע שעות, וזה יהיה שיף לכלל ישראל, ועל-פני רצייתי
לזכות את כלל נשמות ישראל אפלו בשקל אחד, שכל אחד יהיה
לו חלק בזה, ולכן תקבץ את כל אנשי שלומנו באשדוד, ותטכסו
עצה איך להוציא את הדבר הזה מהפח אל הפעל, ובכלל מעלת
קדשת בית-הפנסת ובית-המדרש גדולה מאד מאד, ובפרטי פרטיות
בית-הפנסת הזה, שיהיה כלול מכלל נשמות ישראל, וכלם יכולים
לבוא שמה להתפלל וללמד ולהתאכסן, לדעתי, זו תהיה הכנה
לבנין בית-המקדש. ולכן תעשו מה שביכולתכם לעזור לענין הנשגב
הזה.

נא ונא ראה להדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד
תחשב רק ממנו יתברך, אשר אין למעלה מזה, ורואים בפרשת
השבוע הזו, איך התורה חוזרת על עצמה כמה וכמה פעמים מספר
הזהב והכסף והנחשת שהיה באדנים, והכל יש בזה שמות ויחודים
קדושים, כי זה לא סתם כתוב לשם חזרה וכו', אלא בכל אות ותבה
של התורה הקדושה גנוזים סודות וסתרי נסתרות, וכשאדם לומד

בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הוּא מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיּוּ וְחִיּוּת וּדְבָקוּת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

וּמוֹבָא בְּדַבְרֵי הָאָר"י ז"ל (לְקוּטֵי תוֹרָה וַיִּקְהַל): מִשָּׁה רַבְּנוּ הִזְהוּ יְסוּד אָבָא, שְׁהוּצִיא אֶת הָאוּר הָאֵין סוּף לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְהָאִיר בְּהֵם אֶת הַדְּעַת, אָבָל הָעַרְב־רַב קִלְקְלוּ אֶת הַדְּעַת, וְלִכְּן עַר"ב ר"ב גִּימְטְרִיָּה דְעַת, כִּי בְּאַמֶּת מַהִי דְעַת? כָּל־לִיּוֹת חֶסֶד וּגְבוּרָה, כְּמוֹבָא (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד'), וְהֵם פָּגְמוּ בְּדְעַת הַזֶּה, וְעָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל, שְׁהִיא הָעֵבוּדָה זָרָה, שְׁמִפְרִידִים בֵּין חֶסֶד לְגְבוּרָה, עַל־כֵּן כָּתוּב "וַיִּקְהַל הָעָם עַל אֶהְרֹן", לְפִיכֵךְ כְּשִׁמְשָׁה רַבְּנוּ רָצָה לְתַקֵּן אֶת הַחֻטָּא שֶׁל הָעֵגֶל כָּתוּב: "וַיִּקְהַל מִשָּׁה אֶת כָּל הָעָם", וְהִזְהִיר אוֹתָם עַל שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְעַל בְּנִית הַמִּשְׁכָּן, וּבְזָה נִתְפָּר עוֹן הָעֵגֶל. וְלִכְּן גַּם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת תְּעַמּוּלָה גְּדוּלָה לְבָנוֹת מִשְׁפַּח בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ, שְׁיִהְיֶה בּוֹ כְּלוּל בַּתּוֹרָה וְעֵבוּדָה וּגְמִילוּת חֻסְדִּים, הַשְּׁלֵשָׁה עֲמוּדִים, שְׁעֲלִיָּהֶם הָעוֹלָם עוֹמֵד (אֲבוֹת פָּרָק א'); לִכְּן אֲנִי רוֹצֶה לְהוּצִיא עֲכָשׁוּ הַמוֹן קוּיְנִטְרָסִים בְּעֵבוּר שְׁמִירַת שַׁבָּת, אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שְׁתַּפְּיִצוּ אֶת הַקּוּיְנִטְרָסִים הָאֵלּוּ, וּבְכַפֵּרֵט קוּיְנִטְרָס "שַׁבָּת שְׁלוֹם", כִּי צְרִיכִים לְהַחֲדִיר אֶת קְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵלּוּ הָעַרְב־רַב, יִמַּח שְׁמֵם וְזַכָּרָם, שְׁנִתְעַרְבִים בֵּין נִשְׁמוֹת עַם יִשְׂרָאֵל, רוֹצִים לְעַקֵּר מֵאִתָּנוּ אֶת כָּל הַשַּׁבָּת, וְאֲנַחְנוּ נִמְלֵא אֶת כָּל הָאָרֶץ עִם קְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת. לִכְּן רָאִה לְעֹזֵר לִי לְהַפְּיץ אֶת הַקּוּיְנִטְרָסִים, אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ מִקְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעַל־יְדֵי שְׁנִפְיָן אֶת הַקּוּיְנִטְרָסִים הַמְּגִלִּים אֶת עֲמֻקּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, נִזְכָּה לְבַטֵּל אֶת הָעַרְב־רַב שֶׁהֵם פָּגַם הַדְּעַת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבָּת שְׁלוֹם...

כד תתקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַת פְּקוּדֵי, ה' אָדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

הִנֵּה בְּנֹכֶם, תְּהִלָּה לְאֵל, מִתְאַקְלֵם בִּישִׁיבָה וְאוֹהֵב מְאֹד אֶת הַמְּקוֹם, וְלוֹמֵד בְּהַתְמַדָּה, אֵף שֶׁהוּא גִמְצָא כָּאֵן רַק כְּמָה יָמִים, הוּא כָּבֵר נִרְאָה תוֹשָׁב שֶׁל כְּמָה שָׁנִים...

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִקְיִם אֲצִלְכֶם הַפְּסוּק (תהלים צ, טו):
 "שְׂמַחְנוּ כִּימֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה", שֶׁתְּרוּוּ רַב נַחַת מִיִּלְדִּיכֶם, וְשִׂיְהִיו לְכֶם בָּנִים תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים, וּבְנוֹת צְדָקָנִיוֹת נְשׂוֹאוֹת אֵל תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים וַיִּרְאֵי ה', וְעוֹבְדֵי שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַעֲקֹר תִּתְחַזְּקוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, בְּפֶרֶט עֲכָשׁוּ שְׂיַמִּי פוֹרִים נִכְנָסִים, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק שְׂמַח, וְרַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ עַל מִדַּת הַשְּׂמְחָה, וְאָמַר, שֶׁעַל זֶה הִדְבָּר בָּא לְאָדָם מְאֹד בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וּמְאֹד קָשָׁה לְאָדָם לְהִיּוֹת שְׂמַח, וְעַל־כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תִּתְחַזְּקוּ בְּזֶה, אֲזַ תִּרְאוּ גִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כד תתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ה' אָדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, בְּאִתִּי לִיְדֵי הַחֲלֻטָּה, כִּי לֹא כְּדַאי לָנוּ לְהִרְשֵׁם, זֶה סֵתֵם יְעוֹרֵר אֶת הַדָּב וְכוּ', וְכֵן נִתֵּן מְנַת דָּם לְהַחֲיוֹת אֶת הַגּוֹסֵס וְכוּ', כִּי מִמִּילָא הִנֵּה הַמְּבַנֶּה שְׁלֵהֶם גּוֹסֵס, וְאִם אֲנַחְנוּ נִרְשֵׁם אֶת הַבְּנוֹת שְׁמָה, תִּהְיֶה לָהֶם חַיּוֹת לְהַמְשִׁיךְ וְכוּ', וַיְמָה גַּם שְׁהַסְמָךְ־מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הַכְּנִיס אֶת כָּל מְרָצוֹ עוֹד פַּעַם לְצֵאת נִגְדָנוּ. וְלִכֵּן עֲדִיף שְׁלֹא נִתְרַשַׁל, אֲנַחְנוּ נִחְפָּה בְּסִבְלָנוֹת, וְאִם חֵס וְחִלְיָהּ, לֹא יִבְנֶה לָנוּ עַד שְׁנֵה הַבְּאָה (אֲשֶׁר לְכַאוּרָה לֹא נִרְאָה לִי, כִּי יִהְיֶה לוֹ הַכְּרַח לְבָנוֹת), עִם כָּל זֹאת אִם לֹא יִבְנֶה, אִזּוֹ אֲנַחְנוּ נִכְנָס לְתוֹךְ הַמְּבַנֶּה, אֲפִלּוּ בְּלִי רְשׁוּם בְּשְׁנֵה הַבְּאָה, וְעוֹד פַּעַם תִּהְיֶה מִהַפְּכָה, וְיָבִיא וְכוּ', וְהוּא יִהְיֶה בְּבַעֲיוֹת, וְכָךְ יִצְטַרֵּף לְבָנוֹת לָנוּ, אִזּוֹ מִמִּילָא אֵינן לָנוּ מַה לְהִיּוֹת פְּזִיזִים, כִּי הַחֲלֻטָּתִי בְּדַעַתִּי, כִּי אֲנִי לֹא רוֹאֶה דְרָךְ אַחֲרָת, אֲבָל אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהָאֵב הַרְחֵמֵן יִרְחַם עָלֵינוּ, וְיִבְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית־הַסֵּפֶר דִּיקָא לְמַעְלָה בְּמַקּוֹם הַכִּי יִפָּה מִתַּחַת הַתְּלַמוּד־תּוֹרָה.

כַּמָּה מוֹרוֹת הִתְחִילוּ לְכַתֵּב לִי, שֶׁנַּעֲשֶׂה הַפְּקָר בְּבֵית־סֵפֶר, אֵינן פְּקוּחַ שֵׁם כָּל הַיּוֹם, וְלִכֵּן כָּל מוֹרָה עוֹשֶׂה מַה שֶׁהִיא רוֹצָה, וּמוֹצִיאָה אֶת הַבְּנוֹת שְׁלֵהּ בַּחוּץ מִתִּי שֶׁהִיא רוֹצָה, וְאֵינן פְּקוּחִים, וְזֶה מְאֹד מְסֻכָּן. אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשָׁמֵר אֶת בְּנוֹתֵינוּ מְאֹד מְאֹד, וְלִטְבֵּס עֲצָה אוֹלִי לְהַחֲזִיק שְׁמָה אֵיזָה מְנַהֵל זְמַנִּי, כְּדֵי שְׁלֹא יִהְיֶה הַפְּקָר, וְהַעֲקָר צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל הַבְּנוֹת, שְׁלֹא תִהְיֶה לָהֶם שְׂיִכוֹת עִם הַסְּבִיבָה, כִּי זֶה לָנוּ מִמָּשׁ צְפוּר נִפְשָנוּ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעַמֵּד עַל הַמְשָׁמֵר, וְלֹא לְקַחַת אֶת זֶה בְּקַלּוֹת.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלִים, וְשׁוּם דְּבָר

שְׁבַע עוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִיךָ שְׁאֵנִי יוֹדַע שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וּבִפְרֹט בְּבֵיתְךָ, תִּקְיָים כָּל מֵה שְׁאֲמַרְתִּי לָךְ, כִּי עִם אִשָּׁה צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּעֲדֵינוֹת, וְאִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְלַכֵּת אִתָּה בְּקוֹל, וּבִפְרֹט אֲשַׁתְּךָ, שֶׁהִיא כָּל כֶּף עֲדֵינָה, אִתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַשֵּׁב אִתָּה מְאֹד, וְתִשְׁתַּדֵּל אִתָּה לְלַכֵּת עִם הַיְלָדִים כְּפִי שְׂאִתָּה מִבֵּין, וְאִזּוֹ מִמִּילָא אֲשַׁתְּךָ תִּחְקֶה אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁתִּשְׁלֹם...

כד תתקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבָּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ה' אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

מְאֹד מְאֹד נִצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַ בְּצַעַר שְׁלֹךְ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי בָּא עֲכָשׁוּ לְחִזּוֹק אוֹתָךְ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזְרֵךְ לָךְ עִם בְּעַל גַּפְּלָא פְּזָה, וְאִיךָ שֶׁהָיוּ בֵּינֵכֶם אֵילוֹ אֵי הַבְּנוֹת, אִתָּה צְרִיכָה לְמַחֵל לוֹ, כִּי פְּנֹתוֹ הִיָּתָה רַק לְטוֹבָה, וְלֹא חֶס וְחֶלְיָהּ, כְּמוֹ שְׂאִתָּה כּוֹתֶבֶת בְּלִשׁוֹן זְלוּל וְכוּ', כִּי בְּעֲלֶיךָ הוּא אָדָם מִיָּחָד, וּבְלִעְדֵּיךָ לֹא הָיָה לָנוּ בְּכֻלָּל חֲנוּפָה, וְעָלֶיךָ לְזָכֹר מֵה שֶׁחֲכַמְיֵנוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרַכּוֹת יח.): "גְּדוּלָהּ הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מֵאֲנָשִׁים, נָשִׁים בְּמָה זִכְיָן? בְּאֶקְרוּיֵי בְּנִיָּהוּ לְבִי כְּנִישְׁתָּא", וּמְכַל שְׁפֵן בְּעֲלֶיךָ, שֶׁהוּא שׁוֹמֵר — הֵן עַל הַבְּנִים וְהֵן עַל הַבְּנוֹת, וְכָל מְעַרְכַת הַחֲנוּפָה בְּיָדוֹ, אִתָּה צְרִיכָה לְדַעַת, שְׂאִתָּה תִּתְחַלְקִי עִם הַשְּׂכָר שְׁלוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֶבֶר הַחֲנוּפָה, וּבּוֹדֵאֵי יִהְיֶה לָךְ שְׂכָר עַל זֶה, וְלָכֵן רְאֵי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וּלְהִמְשִׁיךְ לְעַבֵּד בְּמִשְׁרָד, וְכֻלָּם אוֹהֲבִים אוֹתָךְ, וְאֵין אִשָּׁה מְכַל נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁתִּגִּיד עָלֶיךָ אֵיזָה דְּבָר רַע, אֲדַרְבֵּה פֶלֶן מְעַרִיכוֹת אֶת עֲבוֹדָתְךָ, וְאֲנִי אֲשַׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי תְּחִבּוּלוֹת שְׁפָכָר מִיּוֹם רֵאשׁוֹן תִּהְיֶה לָךְ עֶזְרָה בְּבֵית, וְאֲנַחְנוּ נִדְאָג

אָשֶׁר כּד תּתקפּח בּנחל צג

על המשפּרת, כּי בעלֵךְ עוֹבֵד בְּקִהְלָה כְּמוֹ חַמְשֵׁה אַנְשִׁים בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא, הוּא מְנַהֵל תּלְמוּד-תּוֹרָה, הוּא מְנַהֵל בֵּית-סֵפֶר, הוּא מְנַהֵל פְּעוּטוֹן, הוּא מְנַהֵל קִהְלָה שְׁלֵמָה, וְהוּא חֶבֶר מוֹעֵצָה, שֶׁהוּא שְׁלִיחַ צְבוּר שֶׁל כָּל הַקִּהְלָה שְׁלֵנוּ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם. וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הַיָּא לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְתִרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְשִׁמְעַת כָּלִי זְמַר, וְאֲנִי הֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ, שְׁבַבִּית תָּמִיד יִהְיֶה כָּלִי זְמַר שֶׁל שְׂמֵחָה, בְּאִפְּן שֶׁהֵילָדִים כְּשִׁיבּוֹאוֹ הַבֵּיתָה יִשְׁמְעוּ כָּלִי זְמַר, וְהַיּוֹם בְּנִקְל יְכוּלִים לְקַנּוֹת קִסְטוֹת שֶׁל שִׁירִים בְּעִבּוּר יְלָדִים, שִׁירִים חֲנוּכָיִים, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ מְאֹד לְהִרְגִיעַ אֶת הַמָּצָב בְּבֵית.

הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שְׂתִהְיֶה בְּרִיאָה, וְתִצְלִיחֵי בַחַיִּים, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשֶּׁרֶת בַּחַיִּיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כּד תּתקפּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר פְּקוּדֵי, ה' אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂתַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְהַעֲקֵר — שְׂאֵת מְצִיַּתֹת אוֹתִי.

אוֹדוֹת הָאֲרָגוֹן שְׁעֲשִׂיתֶם עִבּוּר הַבְּנוֹת לְשַׁבַּת, זֶה אֲצִלִּי חָשׁוּב יוֹתֵר מִהַכֹּל, כִּי צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד שֶׁהַבְּנוֹת לֹא תִסְתַּבְּכְנָה בְּרַחוּבוֹת בְּשַׁבַּת, וּלְדַעְתִּי, תִּקְרָאוּ לְאֲרָגוֹן הַזֶּה "בְּנוֹת פִּיגָא" — עַל שֵׁם אִם רַבְּנוּ ז"ל. וְאֲנִי רוֹצֵה שְׂתִכְתְּבִי לִי דו"ח מִי תִהְיֶינָה הַמְּחַנְכוֹת, וְעַל אֵילוֹ פְּתוֹת, וְתַעֲשׂוּ אֶת זֶה בְּצוּרָה מְאֻרְגָּנָת מְאֹד וְתִכְנִיּוֹת טוֹבוֹת, וְכֵן לְתַת לָהֶן פְּרָסִים, וְאֲנִי אֲבַקֵּשׁ אֶת הַמְּנַהֵל, שְׂיִתֵּן לָכֶם מִמִּתְקִים וְכֵן צַעְצוּעִים בְּעִבּוּר הַפְּרָסִים וְכו'.

ראי להתמיד בלמוד "ספר-המדות", כי המדות הן יסוד האדם, וכן תמשיכי להגיד בכל יום "יום תהלים", כי אמירת תהלים מביאה ישועה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתמשיכי לעצמך ישועה, ותזכי להתחתן בקיץ הזה.

עכשו אני מבקש אותך טובה אישית, וגם תקבלי שכר על זה, שבכל יום מפעם שפנים עד שעה ארבע, תעזרי בבית של גברת ... תחיה, ואנחנו נשלם לך על כל שעה, כי השעות האלו היא צריכה עזר בבית, ועם הפסח הזה תוכלי לקנות שמלות ובגדים וכל מה שאת צריכה, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

תכתבי אם זה שיק ליעזר לה.

המאחל לך שפת שלום...

כד תתקפט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פקודי, ה' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאוד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך.

אתה יודע, שרבנו ו"ל הקפיד מאוד, שלא להיות פלג גוף, ולכן תשתדל מאוד להתחתן, אם נראה לך השדוף הזה שמתאים לך, תעשה השתדלות לגמר את זה כמה שיותר מהר, כי באמת אסור לגור רוק יום אחד, כי בשביל פגם-הברית אחד, לא כדאי להיות בזה העולם, ולכן תעשה כל מיני השתדלות להתחתן כמה שיותר מהר.

אשר כד תתקצ בנחל צה

הן אמת שפכר עבר עליך מה שעבר, התגרשת שתי פעמים, פעם ראשונה אני יכול להעיד, שהיה זה באשמתך, כי לא שמרת את עצמך מאלימות, ופעם שנייה זה לא היה באשמתך, כי היא הייתה חולה מסכנה וכו', אבל הפעם ראה לשמר מאד מאד מפעם ואלימות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח בנושאך.

מאד מאד רציתי שתכניס את עצמך במרץ גדול לעזור לי לבנות את בית-המדרש, כי אני רוצה שבית-המדרש הזה יהיה שיקל לכל עם ישראל, וכל אחד יהיה לו חלק בתוך בית-המדרש הזה, וכדאי להתרים את כל בר ישראל, כדי שיהיה לכל אחד חלק אפילו בשקל אחד וכו'.

המאחל לך שבת שלום...

כד תתקצ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פקודי, ה' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב עמך, אין לתאר ואין לשער כלל, כי אפה חקוק בנפשי תמיד לטוב כל הימים, כי תהלה לאל, אפה עוזר לי מאד בהתפתחות הקהלה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תעמד לימיני, ותעזר לי בכל הבחינות.

נא ונא ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד והעקר בדת רבנו ז"ל, וצריכים למסור את נפשו בעבור השמחה, כי שמחה באה לאדם מאד מאד קשה, כי טבע של האדם שנמשך אחר עצבות, והוא אפלו אינו יודע למה, ובאמת זה בא מחמת שאדם אינו נזהר בנטילת ידים, כי אם אדם היה נזהר בנטילת ידים, היה מבטל מעצמו את כל הקלפות, ואלו הקלפות הן השדים והרוחות המתדבקים באדם, ולכן תעשה כל מיני

פעלות שבעולם להזהר בנטילת ידיים שחרית, ובנטילת ידיים פל היום וכו' וכו', כי בני-אדם אינם נוהרים בזה, וזה מכניס בהם עצבות ודפאון. וכן תגיד לאשתך שתהיה זהירה מאד מאד בנטילת ידיים, הן להכין פלי ליד המטה, ולא לרדת ד' אמות פלי נטילת ידיים שחרית, וכן פל היום, בכל עת שצריכים לטל את הידיים, צריכים לטל בשפע, כמו שאמר רב חסדא (שבת סב:): אָנָא מְשָׂאי מְלֵא מֵיָא, ויהבו לי מלא חפני טיבותא [אני נטלתי את ידי בשפע, ונתנו לי שפע]; העקר תמסר את נפשך בעבור שמחה, כי השמחה היא היסוד והעקר בדעת רבנו ז"ל.

ראה להדביק את עצמך בו יתברך, ותמיד רק תחשב מהקדוש-ברוך-הוא, ותסתפל על השמים, כי מי שזוכה להסתפל על השמים, נכנסת בו יראת שמים, וכן נתחדד המוח שלו.

מאד מאד רציתי, שכל מי שיתן לך כסף עבור בניית בית-המדרש, שתפקיד בחשבון הבנק שלי, כי פל החשבון הזה הולך עכשו לבנין בית-המדרש, ואני מאד מאד רוצה, שכלל נשמות ישראל יהיה להם חלק בבניית בית-המדרש, שזה כעין המשכן, שכל אחד יהיה חלק — זה בזהב, וזה בכסף, וזה בנחשת, וזה בתכלת, וזה בארגמן וכו' וכו', זאת אומרת אפלו בשקל אחד שיהיה לכל יהודי שיכות בבית-המדרש הזה, כי אני רוצה לבנות בית-המדרש ובית הארחה ביחד, שיהיה בהם שלשה דברים: תורה, עבודה, וגמילות חסדים, ואני רוצה, שכלל נשמות ישראל יהיה להם חלק בזה, ולכן שיתנו אפלו שקל אחד, ואת פל הכסף של בית-הכנסת לא ללוות מזה, רק להכניס תכף-וימיד בחשבון, ותשואות חן לך על זה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתעבור הבניה בקלות, ואף שעדין אין לי אפלו מראה מקום מאיפה להתחיל, עם פל זאת קפצתי לים, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיקרע לי את היים...

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני

אָשֶׁר כּד תתקצא בּנחל צו

מבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לַבְּעֵדָה, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַבְּךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׁר לִי בְשׂוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ שָׁבַת שְׁלוֹם...

כּד תתקצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ה' אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... שִׁיחִיו נִצַּח.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד, וּתְשַׁתְּדְּלוּ שִׁיחֵיהֶם בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם־בַּיִת, אֶחָד
יַעֲזֹר לַשֵּׁנִי, וְזֶה לֹא דְרָךְ לְהִשְׁפִּיל אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא מְאֹד מְקַפֵּיד כְּשֵׁשׁ רִיב בַּבַּיִת, כִּי הַמְּרִיבוֹת בַּבַּיִת גּוֹרְמוֹת
שֶׁתְּסַתְּלַק הַהֲצִלָּחָה מִהַבַּיִת, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלָכֵן תְּשַׁמְּרוּ מְאֹד מְאֹד עַל
שְׁלוֹם־בַּיִת, וּתְהִיֶּה בִּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית.

... גֵּרוּ יֵאִיר! רְאֵה לְהִזְהָר מְאֹד לְקוֹם בְּכָל יוֹם לְמַנְּנָן, אֶתָּה כֹּהֵן,
וְאֶתָּה מְחִיב לַעֲלוֹת לְדוּכָן בְּכָל יוֹם, וּכְשֶׁהֵייתִי בְּמַחְנֹכֶם כְּמַעֲט כָּל
הַזְּמַן לֹא עָלוּ לְדוּכָן, כִּי לֹא הָיָה כֹּהֵן וְכוּ', כִּי הִכְהֵן שְׁלָנוּ יֵשֵׁן לוֹ
שָׁנָה עֶרְבָה... וְלָכֵן תְּשַׁתְּדֵל בְּכָל מַחִיר לְלַכֵּת לִישָׁן מְקַדָּם, וּכְשֶׁאֶתָּה
חוֹזֵר מִהַפְּצָה בְּאִיזוֹ שַׁעַה שָׁרַק לֹא תִהְיֶה, אֲפֹלוּ אִם תִּלָּךְ לִישָׁן
בְּשַׁעַה שְׁתִּים־עֶשְׂרֵה, אֶתָּה יְכוֹל לְהִגִּיעַ לְמַנְּנָן בְּשַׁעַה שְׁמוֹנֶה בְּבֹקֶר,
וְאִנִּי חוֹשֵׁב שֶׁשְׁמוֹנֶה שָׁעוֹת מְסַפִּיק לָךְ...

נָא וְנָא תְּשַׁתְּדֵל לְלַכֵּת לְכוֹלֵל שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוּ יֵאִיר, לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם, כִּי מַעֲלַת הַלּוּמֵד תּוֹרָה — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְתַעֲשֶׂה
כָּל מִינֵי הַשְּׁתַּדְּלוּת לְהִיּוֹת בְּכוֹלֵל שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוּ יֵאִיר, וְתִלְמַד שָׁם
שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת תּוֹרָה, מְשַׁעַה עֶשֶׂר עַד שַׁעַה אַחַת, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּבּוֹא
בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ.

... שֶׁתְּחִיָּה, רְאֵי מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל ... שְׁלִיךְ עִם בְּגָדִים נְקִיִּים

צח אשר כד תתקצב בנחל

ומסדר, ותבשלי לו מאכלים טובים, ושיהיה ביניכם שלום ואהבה גדולה, ואז תמשיכו את השכינה בתוך ביתכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כד תתקצב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פקודי, ה' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיה.

הנה בדבר ששאלתם מתי יבוא לפה ... גרו יאיר, אני לא רואה עכשו לפני חג הפסח אפשרות לקבל יותר תלמידים, רק אחר חג הפסח, ולכן אל תעשו שום תכניות, רק להשתדל לקבל עבורו ויזה, כדי שיוכל לבוא אחר הפסח.

נא ונא ראו להתחזק יחד, ואיש את רעהו לאמד חזק, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתרוו רב נחת משגי בניכם, ותוכו לראות בנים לבניכם.

הרגילו את עצמכם לומר תהלים בכל יום, פי אשרי האדם שזוכה לסיים בכל שבוע את ספר התהלים, פי התהלים נחלק כפי ימי השבוע, ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה לומר בכל יום יום תהלים, ואז טוב לו כל הימים, וממשיך על עצמו ברכה והצלחה במעשי ידיו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום...

כד תתקצג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, ה' אָדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמְּכֶם
— אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּנִּי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלִם, וְאֵל תַּנִּיחוּ אֶת
הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת בְּבִיתְכֶם, אֶלֶּא תְּמִיד רְאוּ שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם אֲהָבָה
וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְזֶה יִשְׁפִיעַ גַּם עַל הַיְלָדִים.

... הַיָּקָר, גֵּרוּ יְאִיר! רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי חַיִּים בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְתְּמִיד תִּחְשַׁב רַק מִהֲקֹדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי בְּאֵמֶת אָדָם צָרִיף
לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְיֶשֶׁיף עַל עֲצָמוֹ
אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְתְּמִיד שְׂיִדַּע, אֲשֶׁר
הֲקֹדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחַה פְּרֻטִית, וְכַפִּי שְׂאָדָם
מִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִסְתַּפֵּל רַק עַל דְּבַר זֶה, אֲזִי מִצְּלִיחַ אֶת דְּרַכּוֹ; כִּי
בְּאֵמֶת אֵין לָנוּ רַק אֶת הֲקֹדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּמֵה שְׂקוּרָה עִם הָאָדָם
— דְּבַר גְּדוֹל וְדְּבַר קָטָן, הַכֹּל בָּא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֵין טַבַּע כָּלֵל, וּמֵה
שְׂנֵדָמָה לְאָדָם טַבַּע, זֹו מִדַּת הַדִּין, "אֱלֹקִים" בְּגִימְטְרִיָּה "הַטַּבַּע",
וְצָרִיכִים לְהַפִּיף אֶת שֵׁם אֱלֹקִים אֶל שֵׁם הַחֶסֶד, שֶׁהוּא הַיְיָ־הַ בְּרוּךְ
הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְזֶה זֹוּכִים עַל־יְדֵי שְׂמֵדְבִיקִים אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד
בְּהֲקֹדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתְּמִיד חוֹשְׁבִים רַק מִהֲקֹדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
וְיִוְדְעִים שְׂמָה שְׂרוּאִים וּמֵה שְׂשׁוּמְעִים, וּמֵה שְׂמַרְגִּישִׁים — זֶה רַק
הֲקֹדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׂחֵי חַיִּים כְּאֵלוֹ, וְאֵל כָּל זֶה יְכוֹלִים
לְזַכּוֹת דִּיקָא עַל־יְדֵי שְׂמֵדְבִירִים אֶל הֲקֹדֶשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמֵה נַעִים גּוֹרְלָנוּ, אֲשֶׁר זְכִינוּ לְהִתְקַרֵּב
אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂגָלָה לָנוּ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, שְׂנַדַּע אֵיף

להתנהג בכל דבר. ולכן ראה להתמיד ביותר בספרי רבנו ז"ל, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

כד תתקצד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערכי-שבת-קדש לסדר פקודי, ה' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... שיחיו נצח.

מאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם, ואיך אתם מסתדרים.

ראו לחזק את עצמכם באמונה פשוטה בו יתברך, ואדם צריך להמשיך על עצמו תמיד השגחה פרטית, הינו שידע שמה שהוא עושה, ומה שקורה אתו — הכל ממנו יתברך, ועל-כן אסור להשבר משום דבר, כי תכף-ומיד כשאדם יודע שהכל ממנו יתברך, אז אסור לו להשבר, אשרי מי שחי עם דבקות בו יתברך.

ראו להתחזק ביחד — הן באמונה והן בשמחה, ועל-ידי-זה תרגישו טעם אחר בחיים. וחקמינו הקדושים אמרו (תמיד כח): איזוהי דרך שיבור לו האדם? יחזיק באמונה יתרה; ועל-כן תתחזקו ללמד ביחד איזה למוד — הן "ספר-המדות" או שיחותיו הקדושות של רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל וכו', ועל-ידי-זה תתחזקו יחד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שאזכה לשמע אצלכם בשורות משמחות.

המאחל לכם שבת שלום...

כד תתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיִּקְרִים! רַבְּנוּ ו"ל אֹמֵר, שֶׁהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר יָפֵה, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְנַצֵּל אֶת הַטְּכָנוֹלוֹגְיָה שֶׁמְתַחַדְשֶׁת בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, כְּדֵי לְגַלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. כִּי כָּל מָה שֶׁבָּרָא הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא בָּרָא אֶלָּא לְכַבּוֹדוֹ. זֹאת עָלִינוּ לְזַכֵּר תָּמִיד, שֶׁמָּה שֶׁקוֹרָה בְּעוֹלָם — זֶה רַק כְּדֵי שִׂיתְגַּלֶּה הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא נִשְׂא): מִיּוֹם שֶׁבָּרָא הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹלָמוֹ, נִתְאַוָּה שֶׁתְּהִיָּה לוֹ דִּיָּרָה בַּתְּחִלָּתוֹ; הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא רוֹצֵה לְגוֹר בִּינֵינוּ, הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא רוֹצֵה שֶׁנִּדְבָּר מִמֶּנּוּ, שִׂיהִיָּה רְגִיל בְּפִינוּ וְאַצְלָנוּ הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

בְּפוֹלְגֵי הָיָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּמַעַט בְּכָל עִיר בֵּית־הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, עַל אֵף שֶׁהִיָּתָה עֲנִיּוֹת וַדְּחָקוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד בְּיָמֵים דְּאָז, וּבְקִשֵׁי הָיָה לָהֶם תַּפּוּחֵי אֲדָמָה וְלָחֶם לְאֹכֵל, וּבָשָׂר — מִי רָאָה כְּדָבָר הַזֶּה?! אֵף־עַל־פִּי־כֵן כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָיוּ תָּמִיד שְׂמֵחִים, וְהָיִית שֶׁהִלָּחֵם הָיָה קָשָׁה וּמִיָּבֵשׁ, עַל־כֵּן עָשׂוּ מִמֶּנּוּ צְנִימִים, וְאַכְלוּ אוֹתוֹ עִם שׂוֹם. וְאַף־עַל־פִּי־כֵן הָיוּ תָּמִיד עֲלִיזִים וְטוֹבֵי לֵב כְּמִי שֶׁאַכְלוּ סַעֲדַת מְלָכִים, בְּשָׂר וּדְגָיִם וַיִּזֵּן וְכָל מְטַעְמִים. וְהַסּוֹד לְזֶה הָיָה — כִּי לֹא הִיָּתָה קִנְיָה בִּינֵיהֶם, הִיָּתָה אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, הַעֲנִיּוֹת אַחְדָּה אוֹתָם, וְלִכֵּן בְּכָל עִיר וְעִיר הָיָה בֵּית־הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ו"ל, וְעַל הַקִּיר הָיָה תְּלוּי הַפֶּתָגָם שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל: גִּיּוּאֹלָד, וַיִּיט אֵיִיךְ נִישֵׁט מִיָּאֵשׁ. אֵל תְּחִיָּאֵשׁוּ, אֵין שׂוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כְּלָל. וְכֵן דְּבָרוֹ הַרְבֵּה מֵהַתְּבוּדוֹת, לְשִׂיחַ וּלְסִפּוֹר הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין

קונו כל אֲשֶׁר עם לְבָבוֹ. אֲשֶׁר זֶה יסוד כל היסודות אצל חסידות ברסלב.

וימה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס'), שֶׁהַצְדִּיק מְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה. כִּי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂיִשְׁנִים אֶת יְמֵיהֶם, וְאֶפְלוּ שְׁמִתְפַּלְלִים וְלוֹמְדִים וּמְקִימִים מְצוּוֹת, אָבָל זֶה בַּחֲנִינֵת שְׁנָה, הַמַּחֵשׂ שֶׁלֹּהֶם יִשּׁוּן, כִּי אִם אָדָם אֵינוֹ מְכִיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְסַתְפֵּל עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ כְּמוֹ שֶׁמְסַתְפֵּל עַל בֶּשֶׂר וְדָם כְּבִיכּוֹל, סִימָן שְׁמַחוּ שְׂרוּי בַתְּנוּמָה. וְאֵימְתִי מַחוּ עַר? כְּשֶׁמְסַתְפֵּל כְּבִיכּוֹל עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֵימְתִי נִבְחַן אִם אָדָם רוֹאֶה אֶת חֲבֵרוֹ אִם לָאוּ? אִם הוּא מְדַבֵּר עִמוֹ כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, כְּשֶׁנִּי יְדִידִים הַנִּפְגָּשִׁים וּמְדַבְּרִים חֲמֵשׁ אוֹ עֶשֶׂר דְּקוֹת, חֲצִי שְׁעָה, שְׁעָה וְכוּ', וּמְסַפְּרִים זֶה לְזֶה כֹּל הָעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, זֶה סִימָן שְׂרוּאִים אִישׁ אֶת זוּלְתוֹ, אָבָל אִם אֵינָם מְדַבְּרִים זֶה לְזֶה, הָרִי זֶה יְכוֹל לְהִיּוֹת מְשֻׁנֵי טַעֲמִים — אוֹ שְׂיֵשׁ שְׁנֵאָה בֵּינֵיהֶם, אוֹ שְׂרַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֵינָם רוֹאִים זֶה אֶת זֶה. כְּבִיכּוֹל בְּאֵין עֵרֶךְ כְּלַפֵּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִם אָדָם אוֹהֵב אוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, מְרַגֵּישׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי מְדַבֵּר אֵלָיו, אִם מְסַתְפֵּל עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — מְדַבֵּר אֵלָיו. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן א'), שְׂאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צְרִיךְ תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשֶּׁכֶּל שְׂיֵשׁ בְּכָל דְּבָר, וּמְכַל דְּבָר לְרֹאוֹת אֶת הָאֱלֹקוֹת שְׂיֵשׁ בוֹ. וּכְשֶׁאָדָם חִזַּק בְּזֶה, לְהִסְתַּכֵּל עַל דּוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, וְלַחֲשֹׁב: מִי מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת זֹאת? רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! אֲזִי יְדַבֵּר אִתּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהַצְדִּיק הוּא מְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה, שְׂאָדָם יִרְגִישׁ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתְּנוּ, עִמָּנוּ וְאֶצְלָנוּ. וְזֹאת יִגְלֶה מְשִׁיחַ לְעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (צְפַנְיָה ג, ט): "כִּי אֲזִ אֶהְפֹּךְ לְכָל עַמִּים שְׂפָה בְּרוּרָה לְקֹרֵא כָּל־שֵׁם ה'", בְּיַדֵּי כָּל־מְדַבְּרִים מְשִׁיחַ וְכוּ', אָבָל כֹּל זְמַן שְׂאֵין הַתְּבוּדוֹת, אֵין דְּבוּרִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה לֹא בִיאת מְשִׁיחַ. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פג): לְמָה נִקְרָא מְשִׁיחַ? עַל שֵׁם מְשִׁיחַ אֱלֹמִים, שְׂעַד עֵתָה אָדָם לֹא דַבֵּר

אליו יתברך, והצדיק פתח לו את הפה, כמו־כן יהיה בביאת משיח צדקנו, שיפתח את פיותיהם של הבריות עד שכלם ידברו וישיחו אל הקדוש־ברוך־הוא, כי יתגלה כל־כף אמתת מציאותו יתברך, איך שדומם, צומח, חי, מדבר, זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, והכל זה עצם עצמיות אלקותו יתברך. אם־כן הקדוש־ברוך־הוא נמצא פה, אז נדבר אליו, שזה סוד ההתבודדות. ועל־כן אומר רבנו ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן ב'): מי יגלה ענין ההתבודדות והתפלה? משי"ח, שעקר חרבו תהיה תפלה. ולכן צריכים לזכר היטב, משי"ח נקרא על שם משי"ח אלמים, כי עד כה אנו אלמים, איננו מדברים אליו יתברך, מדברים שטיות, רבים זה עם זה, מדברים לשון הרע, רכילות ונבול פה, סימן שאיננו רואים את הקדוש־ברוך־הוא, כי אדם צריך להיות במדרגה כזו, תמיד לדבר אליו יתברך.

ורבנו ז"ל אומר, שהצדיק זוכה להגיע לבטול האין סוף כזה, שאף שמדבר אל בני־אדם, מדבר אז אל הקדוש־ברוך־הוא, כי אצלו לא קימים בני־אדם, לא קימת בריאה לגמרי, הוא רואה רק אלקות. ולכן כשמדבר אל בני־אדם, מדבר אז אליו יתברך. אבל זו מדרגת הצדיקים הקדושים, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן ה'), שהצדיקים מלבישים את תפלתם בתוך תורות, כמו שכתוב (דניאל ד, יד): "בגזרת עירין פתגמין [אזי] במאמר קדישין שאלתיך", כשיש גזרות ולא רוצים שהמקטרגים ישמעו, אזי מדברים אל בני־אדם, ובאמת שואלים ומבקשים אז מהקדוש־ברוך־הוא. אבל זו מדרגת גדולי מבחרי הצדיקים. ומה ששייך אלינו זה — לדבר הרבה אל הקדוש־ברוך־הוא, וככל שמדברים יותר אליו יתברך, יותר אמת נכנסת בו, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן גא), שאמת זה רק הקדוש־ברוך־הוא, וככל שאדם מדבק עצמו יותר אל הקדוש־ברוך־הוא, ומתבודד הרבה לפניו, יותר אמת נכנסת בו. והאמת הזו נמצאת אצל הצדיק האמת, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן ז'); ולכן צריכים לקבל את עצות הצדיקים, ולהתחזק מאד באמונת חכמים.

וְאָנוּ בְּמוֹ עֵינֵינוּ רְאִינוּ, שְׁפָל אֱלוֹ שְׁנַחֲלָשׁוּ בְּאֻמוֹת חַכְמִים, מָה אֵרַע לָהֶם? קִבְּלוּ עָנֵשׁ. כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שְׁעַל-יְדֵי אֻמוֹת חַכְמִים, אָדָם יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּכָל דְּבַר וְדְבַר, עַל יְמִין וּשְׂמָאל, שְׂמָאל וְיְמִין, יֵשׁ לוֹ אֻמוֹת חַכְמִים, וּמְצַלִּיחַ בְּדַרְכּוֹ. וְזֹאת רְאִינוּ וְאָנוּ רוֹאִים וְתִרְאוּ בְּחוּשׁ, אֱלוֹ שְׂיֵשׁ לָהֶם אֻמוֹת חַכְמִים, אֵיךְ מְצַלִּיחִים עִם יְלִדֵיהֶם! מִחֲתָנִים אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר, וְרוֹאִים נַחַת מֵהֶם, וּשְׂמוּרִים מִחֲטָאִים, וְזוֹכִים לְרֵאוֹת נִכְדִים, וְאֱלוֹ שְׂחַכְמִים בְּעֵינֵיהֶם, וְאֵינָם מְצִיחִים אֶת הַצַּדִּיק, אוֹ שְׂבוֹרְחִים מִמֶּנּוּ, מִסְּפָנִים, אֵינָם מְצַלִּיחִים בְּשִׂדּוּכִים, וּמִתְגַּרְשִׁים לְבַסּוּף, וְעוֹד עֲנֻשִׁים קָשִׁים וּמְרִים שְׂמַקְבָּלִים, וְאִם אֵינָנו מְטַעִים אֶת עַצְמָנוּ, אָנוּ נוֹכְחִים לְרֵאוֹת, אֲשֶׁר זֶה הַמְּצִיאוֹת. כִּי הַצַּדִּיק הוּא אוֹר גְּדוֹל מְאֹד, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ד'), שְׂהַצַּדִּיק נִקְרָא אַבּוּקָה, כִּי הוּא כְּלוּל מִהֲרֵבָה גְּרוֹת, כִּי הוּא אָבִיק בְּאוֹר הַתּוֹרָה, הוּא דְבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וּמִי שְׂבָא אֵלָיו לְהִתְחַמֵּם, מִקְּבֵל מִמֶּנּוּ אוֹר, גַּם הוּא יְכוּל לְהִיּוֹת בְּמִשְׁפַּח הַזְּמַן צַדִּיק, אֲבָל מִי שְׂבָא אֵלָיו וְנוֹגֵעַ בּוֹ, הוּא נִשְׂרָף, כְּדִגְמַת אֵשׁ, שְׂהִיא גַם מִחֲמַמַּת וְגַם שׁוֹרְפַת, וְלָכֵן אוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת ב, ו): הַזֵּהר בְּגַחֲלָתָן שְׂלֵא תִפְּוֶה. וְלָכֵן עֲלֵינוּ לְבַקֵּשׁ הֲרֵבָה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, שְׂנוֹנְפָה לְמַצָּא אֶת הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים שְׂבְּכָל דּוֹר וָדוֹר.

וּמִי הֵם הַצַּדִּיקִים הָאֱמִתִּיִּים? אוֹמֵר מוֹהַר"ן ת"ז (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, שְׂלוּחִין, הֶלְכָה ה'), אֱלוֹ תִלְמִידֵי הַצַּדִּיק שְׂמַקְבָּלִים מִהַצַּדִּיק; כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְשַׂאֵר בְּכָל דּוֹר צַדִּיקִים קְדוּשִׁים, שְׂקִבְּלוּ דַעְתּוֹ בְּשִׂלְמוֹת, אֲבָל צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הֲרֵבָה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא לְמַצָּא, כִּי יִשְׁנֵם הֲרֵבָה רְמָאִים, שְׂקִרְנִים וְצְבוּעִים שְׂעוֹבְדִים עַל בְּנֵי-אָדָם. וְכָל זְמַן שְׂאָדָם אֵינּוּ בְּקִי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל יִשָּׁר וְהַפּוּף הַפּוּף וְיִשָּׁר, אֵיךְ יְכוּל לְדַבֵּר בְּשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל? ! מִפְּנֵי שְׂיֵשׁ לוֹ עֵתָה זְקֵן אָרֶף וּפְאוֹת אֲרָפִים, וְכִפָּה לְכֹנֶה וְכוּבֵעַ יְרוּשְׁלָמִי, בְּזָה הוּא חֲסִיד בְּרִסְלָב? ! לֹא וְלֹא! זֶה לֹא עוֹלָה הֲרֵבָה כְּסוּף, וְכָל אֶחָד יְכוּל לְקַנּוֹת סֵט כְּזֶה... הַעֲקֹר בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, זֶה רַק כְּפִי שְׂלוּמִדִים וּמִתְמִידִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְאֵל יָבוֹא תִישׁ זְקֵן שְׂיֵשׁ לוֹ קִבְּלָה מֵר' זְרַח וְר' פִּיבֵל, ר' שְׂמָרְל וְר' גַּעְצָל,

אֲשֶׁר כד תתקצה בְּנַחַל קה

כי הכל הִבֵּל הִבְלִים, רק מי שִׁיֹּדֵעַ "לקוטי-מוֹהֲר"ן", "ספּוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת", "ספּוּרֵי-הַמַּדּוֹת", "שיחות-הֲר"ן" ו"חיי-מוֹהֲר"ן", ובפֶּרֶט ספּוּרֵי "לקוטי-הַלְכוֹת" יֵשֶׁר וְהַפּוֹף, אֶצְלוֹ מֵאִיר הָאוֹר שֶׁל רַבְנוּ ז"ל בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵלּוּ כְּדַאי לְהִתְקַרֵּב וּלְהִתְחַמֵּם.

וְאוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עח), שֶׁעֲכָשׁוּ יֵשׁ הַשְּׁתוֹקְקוֹת גְּדוּלָה מְאֹד לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְן הַקִּים הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְבֵּה מִפְּרָסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר, וְאוֹמֵר ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל, שֶׁגַּם בַּדְּבַר רַבְנוּ ז"ל יֵשׁ מִפְּרָסְמִים שֶׁל שֶׁקֶר, וּמְסַכְנִים אֵינָם יוֹדְעִים בֵּין יְמִינָם לְשִׁמְאַלָם, וּסְתָם עוֹבְדִים עַל הַבְּרִיּוֹת, וּבְנֵי-אָדָם מִתְפַּעְעֵלִים, רוֹאִים אֶחָד עִם מְלָבוֹשׁ שֶׁל רַב, וְעֵינָיִם גְּדוּלוֹת לוֹ, וְזָקֵן אַרְךָ וְכוּ' וְכוּ', וְחוֹשְׁבִים שֶׁהוּא בּוֹדֵאי מְלֶאכֶה, וְרָצִים אַחֲרָיו, וְאַחַר-כֵּן קוֹלְטִים שְׂאִינוּ אֶלָּא מְלֶאכֶה הַמּוֹת; כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁלֵא לְמַדְתִּי תוֹרָה, כָּל יוֹם שְׁלֵא הֵייתִי בְּשִׁמְחָה, כָּל יוֹם שְׁלֵא דִבְרַתִּי אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַיּוֹם הַזֶּה הִזָּה יוֹם מַת, נִמְצָא, שְׂרַצְתִּי אַחַר אָדָם שֶׁחֲשַׁבְתִּי שֶׁהוּא מְלֶאכֶה, וּלְבִסוּף הִזָּה מְלֶאכֶה הַמּוֹת, כִּי הַמִּית לִי אֶת הַיָּמִים. וְאוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כג): עֵקֶר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק זֶה לְהַשְׁלִיךְ דַּעְתּוֹ וְחֻכְמָתּוֹ וּבִינְתּוֹ לְגַמְרִי, לְדַעַת שְׂאִין לִי שֶׁכֵּל, רַק מֵה שֶׁהַצַּדִּיק אוֹמֵר — כֵּן אֲנִי עוֹשֶׂה.

וְאוֹמֵר רַבְנוּ ז"ל (שיחות-הֲר"ן, סִימָן ו'): הַיֵּצֵר הַרַע נִדְמָה כְּמִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת הַיָּד סְגוּרָה, וְכֵלֵם רָצִים אַחֲרָיו, וְחוֹשְׁבִים שֶׁיֵּשׁ בָּהּ מִשָּׂהוּ, וּלְבִסוּף אֵין בָּהּ כְּלוּם, וְנִמְצָא, שְׂרַצְתִּי אַחַר אָדָם יוֹם, שְׁבוּעָה, חֹדֶשׁ, שָׁנָה, וְהִנֵּה אֲנִי רוֹאֶה שֶׁלֵּשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וְחֻמְשָׁה יוֹם, שֶׁמֵּאוֹמָה אֵין בְּיָדִי, וְיָרְדוּ לְטִמְיוֹן, אִם-כֵּן זֶה הִזָּה מְלֶאכֶה הַמּוֹת, שֶׁהִרְגֵּ אֹתִי, אֲבָל אִם אֲנִי מְקַרֵּב אֶל אֶחָד שֶׁמְעוֹרֵר אוֹתִי, שֶׁכָּכֵל יוֹם יוֹם אֶרְקַד וְאֶהִיָּה בְּשִׁמְחָה, וְאֲנִי שׂוֹאֵלוֹ: "אֵיךְ אֶהִיָּה בְּשִׁמְחָה?!" הֲלֹא אֲנִי נִמְצָא בְּמַצָּב יָרוּד מְאֹד, אֵין לִי פְּרֻנְסָה, נִכְשְׁלִיתִי בְּעוֹנוֹת חַמּוּרִים, וְעוֹבֵר עָלַי מֵה שֶׁעוֹבֵר" וְכוּ', וּמְחַזְּקִנִי וּמְעוֹדְדִנִי לְרַקַּד וּלְשַׁמֵּחַ, וּלְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְעוֹרְרִנִי לְהִתְפַּלֵּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִגְזֵן דִּיקָא, וּמְעוֹרֵר אוֹתִי לְאַמִּירַת

חצות, וללמד בכל יום קצת מקרא, קצת משנה, גמרא, מדרש ושלחן ערוך, הרי אני ממלא כל יום ויום עם מעט טוב, וזה ישאר לי לנצח. נמצא, שכדאי לי להשאר אצלו.

אבל מה עושה הסמ"ך-מ"ם? מפחד מאד שיתגלה הצדיק הזה, שמקרב אנשים להקדוש-ברוך-הוא, אזי מקים מפרסמים של שקר גם בין אנשי רבנו ז"ל, ולבסוף נתגלה שלא נותר ביד פלום, אחר שהתקרבו אליהם. ולכן צריכים הרבה לבקשו יתברך, למצא את הצדיק האמת, שיקרבנו אליו יתברך. וזו הבחירה שלנו! ולכן עלינו לחזק זה את זה ולהתקרב אליו יתברך.

עזרנו הקדוש-ברוך-הוא, שיש לנו "היכל-הקדש", מהו "היכל-הקדש"? אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נט), שהצדיק בונה "היכל-הקדש", אבל לא כל אחד זוכה להשאר שם, כי מגרשים אותו, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עא), שצריכים כחות עצומים להשאר בהיכל המלך, כי כשאדם חוטא, מספן — מסלקים אותו משם, אדם עושה דברים מכערים — מגרשים אותו מ"היכל-הקדש", ומי מגרשו? הוא בעצמו, על-ידי שנוכנס לו פתאם במח מחשבתו לברח, ואינו יודע שחטאיו גרמו לו לברח — או חטאות נעוריו, או שאר חטאיו, שרק הוא והקדוש-ברוך-הוא יודעים מזה. ובאמת רק העברות גרשוהו מהיכל המלך. כי בהיכל המלך לא מדברים פלום, רק מהקדוש-ברוך-הוא! כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נה), אשר אדם צריך להיות בהיכל המלך, וכמו שכתוב (תהלים כט, ט): "ובהיכלו פלו אמר כבוד", בהיכל המלך מדברים רק מכבודו יתברך. וזאת עלינו לראות, שאנשי שלומנו ידברו רק מהקדוש-ברוך-הוא, כי אין לנו דברים אחרים לדבר, רק מהבורא יתברך שמו, להתבודד בכל יום, וכן לחזק זה את זה, ולעזר זה לזה, ולא די בזה, אלא עלינו לצאת ולקרב גם אחרים.

וזו מצות הצדקה — לתת להדפסת ספרי רבנו ז"ל. מלינוי יהודים עובר עליהם מה שעובר, אבל אינם יודעים מרבי אמת בזה,

מגלוי אלקות כזה, שזו הצלת נפשות ממש, כי מה לא יעשה אדם בראותו יהודי טובע בים? יעשה כל פעלות שבעולם להצילו, אם הוא יכול בעצמו לשחות ולמשותו — יקפץ למים, או ישליך חבל הצלה, או יצעק לעזרה וכו' וכו', ואלו הם ספרי רבנו ז"ל, אשר המה מהוים קרש הצלה לכל טובע. וכל אחד מאנשי שלומנו צריך לזכור היטב מה עשה, הבה לא נטעה עצמנו, אנו מלכלכים בעברות, כפי שכל אחד יודע בעצמו מה היה עברו, ואנו רוצים לתקן נפשותנו, ובמה נתקן? על-ידי שנתן צדקה לצדיק, ואיזו צדקה? אומר מוהרנ"ת ז"ל (לקויטי-הלכות, ברכות השחר, הלכה ה'), אשר היא בעבור הדפסת ספרי רבנו ז"ל, כמו שכתוב (תהלים קיט, קמב): "צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת", איזו צדקה נשארת לעולם? שנותנים להדפסת ספרי הצדיק האמת. וכן אומרים חכמינו הקדושים (כתובות נ): "עושה צדקה בכל עת" (תהלים קו, ג), זה הכותב ספרים ומשאילן לאחרים. כשנותנים צדקה לעני בעבור אכל, נתתי לו היום, ולמחר שוב נעשה רעב, למחרתים שוב רעב וזקוק לנדבה וכו', וכן יום אחר יום, וכמה אני יכול לתת?! הלא גם לי בעצמי אין די לפרנס את משפחתי, וכיצד אוכל לעזר בקביעות להחזיק בן-אדם וכו', בשעה שגם לי יש אשה וילדים, ועלי להחזיקם וכו'?! אומרים חכמינו הקדושים: עושה צדקה בכל עת — זה הכותב ספרים ומשאילן לאחרים. נותנים שקל לצדקה, שהוא כרבע דולר, ומה עני יכול לקנות בשקל? לחמניה, אכל ושבע. עוד כשעתים שלש הוא רעב שוב, וזקוק שוב לשקל וכו', והנה אין לי לתת לו, כי השארתי גם בעבורי שקל, שיהיה לי מה לאכל. אבל בזה שתורמים להדפסת ספרי הצדיק, לקונטרס אחד שעולה כשקל וכו', זו צדקה בכל עת, ולמה? כי על-ידי הקונטרס הזה אדם מחיה עצמו כל רגע ורגע, ומחזיקו בכיסו, והנה פותח את הקונטרס וקורא עוד דף ועוד דף, ואם שם הקונטרס "למה להתאבד", והיה בדעתו להתאבד, אזי חוזר בו ממחשבתו הרעה, כי נתגלה לו על-ידי הקונטרס דברי חזק ועודו כאלו, שמשתנה מן הקצה אל הקצה. וכדומה שאר מיני חוברות: "צא מהצרות", "נשואין מאשרים", "אל תתיאש", "צא מהלחץ" וכו' וכו', על-ידי רבע

דולר, יהודי מחיה עצמו כל חייו. נמצא, שהצדקה הזו שנתנו בעבור הדפסת ספרי רבנו ז"ל, פלוני מחיה עצמו כל רגע ורגע. ועל-ידי הצדקה זוכה לכפרת עוונות, כמו שכתוב (דניאל ד, כד): "וַחֲטִיף בְּצַדָּקָה פָּרַק", ומהי הצדקה הגדולה ביותר? להדפסת ספרי רבנו ז"ל.

ולכן כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, שילך להפיץ, ואם אינו יכול — שיתרם בעבור הדפסה. יש במחסן יותר מחמשים אלף ספרים מכרכים, הייתי מציע לכל מפיץ, שיקח בנוסף לקונטרסים גם כמה ספרים מכרכים להפצה, וכך נחסל את כל הספרים, הבקוש כל-כף גדול, שלא יאמן כי יספר, אבל ההפצה עדין מצמצמת. הגה בגאולה פתח יהודי בתוך חנותו מדור לספרי רבנו ז"ל, ואומר, שהבקוש כל-כף גדול, באים יהודים מכל הגונים והסוגים, מכל מיני זרמים ורקעים, חסידים, ליטאים, ספרדים, אשכנזים, וחוטפים את הספרים, והוא תמיד משלים את המלאי. אבל זה רק בנקדה אחת, באזור אחד, ישנם בארץ חמשה מליון יהודים, פן ירבו, וכלם צמאים לדבר ה', אז למה לא יקח על עצמו כל מפיץ לקחת בכל יום שני ספרים מכרכים, ותראו את הברכה שתהיה לכם.

והעקר — עלינו להחזיק עצמנו ביחד, כי אי אפשר להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, אם יש לנו שגאה על מישהו, וכל ענין משיח — רק לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי רק זה משיח יכניס בעולם, אבל אי אפשר לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אלא על-ידי שלום, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רלט); ולכן תקן האר"י הקדוש קדם התפלה לקבל על עצמו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", כי אי אפשר להשיג ענין התפלה, רק על-ידי שלום, כדכתיב (תהלים קכב, ח): "אדברה נא שלום", עקר הדבור בא משלום; כי כשאדם רב עם מישהו, כל התפלה עוברת לו במחשבות על הזולת. והנה הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, כל ענינו רק להפריד זה מזה וכו', וכך מרחק מהצדיק. ולכן העקר שיהיה בינינו אהבה ושלום, ובמקום שיש אהבה — שם שורה רבנו ז"ל, אבל במקום שיש מחלוקת וגזענות בין אשכנזים וספרדים, שם רבנו ז"ל

אָשׁר כּד תּתקצה בּנחל קט

איננו נמצא, זהו מקום ה'לא טוב' שמזכיר רבנו ז"ל בספורי-מעשיות, מעשה א'; אצל רבנו היה העקר אהבה, ולכן עומד נגדו הסמ"ך-מ"ם, כי הוא לא אוהב שיש שלום.

ולכן עלינו להתאחד יחד, ולא להסתפל על אף אחד, אין לנו עסק עם אחרים, עלינו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ולהפיץ ספרי רבנו ז"ל לכל גשמות ישראל, וזו הצדקה הכי גדולה שצריכה להיות לנו.

ברוך השם, עזרנו הקדוש-ברוך-הוא, ויש לנו קהלה יפה ביבנאל, קהלה קדושה וטהורה, אבל שם צריכים גם כחות הנפש גדולים מאד, כי זה "היכל-הקדש", ברוך השם אצלנו מתחתיים סמוך לפרקם, והזוגות הצעירים הכי מאשרים בעולם, באו ותוכחו, ולצערנו הרב, אלו שברחו, רחמנא לצלן, מה שעובר עליהם, ולא יספרי לכם אחרת וכו', אבל זו עבדה!

יש לנו מוסדות — פעוטון, שני גנים, תלמוד-תורה לבנים, בית-ספר לבנות, כוללים, כולל ליל ששי, כולל ערב שבת, אבל אין לנו שום אמצעים, לא רוצים לתת לנו כלום, על-כן אבקש את אנשי שלומנו, שפכל יום שני יצאו להפצה מרפזת בעבור המוסדות, ויקחו חצי בעבורם וחצי למוסדות, וביום חמישי קבענו שתצאו להפצה מרפזת בעבור בית הכנסת. הגה אנו עומדים לבנות בית-הכנסת ענקי, זה נראה פחלום, אבל החלום יתגשם, ותראו כיצד יתגשם, גם דירות הולכים לבנות לנו, פה תהיה "עיר ברסלב" במלא מוכן המלה, פה יגורו פמה אלפי משפחות חסידי ברסלב, ביחד באהבה ובאחדות, ויעזרו זה לזה. יש לנו שני מקנאות, ההוצאות גדולות מאד, חשמל מים, ואיננו מקבלים תקציב משום מקום, ולכן קבענו שביום חמישי יוצאים להפצה מרפזת בעבור בית-הכנסת והמקנאות. ולכן אבקש מאד מאד את אנשי שלומנו — עזרו לנו, וזו נקראת צדקה לצדיק. ראשית — להדפסה, וכן כל אחד מאנשי שלומנו שילך להפיץ, ואני מבטיח לכל מי שפיץ, שיהיה לו תמיד כסף בפיס. ואבקש את כל המפיצים, שכל אחד

יקח בכל יום אחד או שנים ספרים מכרכים, יש עוד הרבה מה להדפיס: פרוש על כל "לקוטי-מוהר"ן, על "ספר-המדות", על "פרקי אבות", על מועדים, אגדות חז"ל, על תרי"ג מצוות ועל תהלים. וכן עוד המון ספרים. ולכן אשרי מי שיעזר לנו להדפיס את ספרי רבנו ז"ל, ולהפיץ אור רבנו ז"ל, אשר זו הצדקה הגדולה ביותר — הדפסת ספרי רבנו ז"ל והפצתם, ולזכות את נשמות ישראל. ואחר-כך לעזר למוסדות שלנו ולבית-הכנסת, כדי שנבנה "עיר ברסלב". תראו שיהיו פה עשרות אלפי משפחות, אף שנראה כחלום. ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם לקח עצמו עלינו. אבל לא יועיל לו מאומה!

עתה אני מעורר את כל אנשי שלומנו בדבר שאני מדבר ממנו שנים על גבי שנים, והנה נתפרסם עתה בעתון בשבוע שעבר, שבמקום שמוכרים גלאט כשר עם חותמת של השגחת כשרות וכו', מצאו בשר חמור, ויש התמונה על זה — חמור קטן, רחמנא לישזבן, מכרוהו כבשר עגל, מסירים את העור והראש, ואף אחד אינו קולט שזה בשר חמורים. ורציתי שיתלו את זאת על לוח המודעות, וצלצל בעל אטליז לחברו — אתה צריך בשר עגל? יש לי טרי וכו' וכו', ולקחו ומכרו, והיה זה בשר חמורים צעירים, רחמנא לצלן. ולכן אני מזהירכם מאד, דעו לכם, שהערב-רב יש להם כח אדיר לעקר נשמות ישראל מהאמונה, על-ידי שנותנים להם בשר פגולים, טרפות ונבלות, וכפי שאומר הרמב"ם, שזה מעבר את הדם, וקשה אחר-כך לקלט אמונה. ולכן בחוץ לארץ אינני אוכל בשר, אלא אם אני יודע מי השוחט, ויש לי אכן שוחט פרטי וכו'. וכן בארץ אינני אוכל אלא משחיתתו של השוחט שלנו, שהוא ירא שמים, ר' ... גרו יאיר, ואם אין לי, אני אוכל לחם ומלפפון, רבנו ז"ל אמר פעם (חיי-מוהר"ן, סימן תקכח): לחם ומלפפון גם-כן מאכל טוב. ולכן אבקשכם, תפקחו את העינים.

ולבסוף אבקש מאד את אנשי שלומנו היקרים, תזהרו שהסמ"ך-מ"ם לא יפגס ביניכם, הוא בא בכל מיני תחבולות לפרק את הקהלה, את "היכל-הקדוש", אבל לא יצליח, כי כח רבנו ז"ל

אָשֶׁר כּד תתקצו בּנחל קיא

מאד מאד חזק, ולכן אֲבַקְשְׁכֶם מְאֹד, מהו הכח שִׁיחֲזִיק אוֹתָנוּ?
האחדות והאהבה! הקדוש־ברוך־הוא ירחם עלינו, שְׁנֹזְכָה לְהִתְאַחַד
יחד ולעזר זה לזה.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר, שְׁנֹזְכָה לְפָרְסֵם אֶת אוֹר הַצְּדִיק בְּכָל
הָאָרֶץ וּבְכָל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, אֵין לָנוּ מֵה לְהִתְבַּיֵּשׁ, כָּל עֲנִינֵינוּ רַק אֶהְבֶּה
ואחדות, וְהַסְמֵ"ךְ־מ"ם זֶה לְעֻמַּת זֶה כָּל עֲנִינֵנוּ רַק הַסְתּוֹת וּפְרוּדִים
וּמְרִיבוֹת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא, שְׁנֹזְכָה לְהַצְלִיחַ
בְּכָל עֲנִינֵינוּ.

יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שְׁבִשְׁבַת הַבָּאָה אָבוֹא לְאָרֶץ הַקְּדוֹשׁ,
וְנִפְגַּשׁ יַחְדּוֹ, וְנַעֲשֶׂה כְּמָה שְׁמִחוֹת וְנִתְרָאָה בִּיבְנָאֵל. וְעַד אֲז אָנִי
מֵאֲחַל לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁמִחָה וְהִתְחַזְּקוֹת וְהַצְּלָחָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת
לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא, וְנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

המאחל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּד תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שְׁבַת־קְדֹשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, ו' אֲדַרְבִּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד תִּחַשֵׁב רַק
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מֵה יִשְׁאַר מֵאַתָּנוּ? רַק זֶה שְׁאַנְחָנוּ
חוֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִשְׁתַּקְּקִים אֵלָיו, וְזוֹ כָּל חֵיוֹתָנוּ, וְזוֹ כָּל
הַצְּלָחָתָנוּ, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד.

אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִחֲנוּךְ הַיְלָדִים, וְעַל־כֵּן רְאֵה לְמַסֵּר אֶת

עצמך לחנוך את הילדים בדרך אבותינו, בתורה ובתפלה ובאמונה טהורה, ובא תבוא על שכרך, כי הקדוש-ברוך-הוא משלם למלמד כפל כפלים וכו', וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על פסוק (דניאל יב, ג): "ומצדיקי הרבים פכוכבים" — אלו מלמדי תינוקות, שהקדוש-ברוך-הוא משפיע שפע לאדם פכוכבי השמים.

ראה לספר להם ספורי צדיקים, ולמשך את לבכם אליו ותברך, וזו המדרגה הכי עליונה.

היה מלמד אחד מאנשי שלומנו, ושמו היה ר' יעקב קלמנוביץ ו"ל, כל מה שהוא למד עם התלמידים נחקק בזכרונם, והיה פלא מה הנחם שלו? ופעם אחת ספר לאחד מאנשי שלומנו, שכל יום לפני שהוא הולך ללמד עם התלמידים — הוא מתבודד, ויודע בעצמו — יום אחד שלא יתבודד לפני שהוא הולך ללמד עם התלמידים, יהיה לו יום קשה מאד עם התלמידים, וזה סוד הצלחתו, וגם אני למדתי אצלו כשהייתי בגיל שש, ואז למד אתנו בשנה אחת יהושע שופטים, שמואל א', שמואל ב', והתחלת מלכים, ועד היום זה יותר מחמשים שנה, שאני זוכר את הלמוד כאלו ראיתי את זה במוחש, כי כל-כך למד עם התלמידים בצעור כזה, שממש הרגישו שהכל חי, ועל-כן מלמד צריך להתבודד כל יום לפני שהוא נכנס בכיתה, ואתה צריך להראות את המכתב הזה לכל המלמדים, שגם-כן יתבודדו על כל תלמיד ותלמיד, ויבקשו שכל תלמיד ותלמיד יהיה ירא שמים, וכך תהיה לכם הצלחה.

ראה לכתב לי, וממש תחיה אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקצו.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדוש לסדר פקודי, ו' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

אשר כד תתקצח בנחל קיג

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט שאת רוצה לעשות צדקה וחסד, וזה עולה אצלי על הכל, וסוף כל סוף מה ישאר מאתנו? רק הצדקה והחסד שאנחנו עושים עם זולתנו, ולכן תמשיכי לעשות רק צדקה וחסד, והקדוש-ברוך הוא בודאי לא יעזב אותך.

אני מאד מאד מתפלא, למה הצרכתם למסור את הרכב לאחרים, כי רכב זה רגלים, ובלי רכב אדם אינו יכול לזוז, ועל-כן אם יש אפשרות להחזיר את הרכב — מה טוב ומה נעים.

ראי להתחזק באמונה פשוטה בו ותברך, ולידע שהקדוש-ברוך הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל. ולכן אנחנו צריכים לשמח מאד, שיש לנו שיכות לרבנו ז"ל.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך הוא יעזר, שיהיה לכם חלק בבנין בית המדרש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקצח.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פקודי, ו' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי שכבר קבעת תאריך לחתונה, אבל אני מכרח להגיד לך, שאני מגיע רק ביום חמישי כ"ה אדר-ב', וזה מכמה סבות טכניות, ואני לא יכול לשנות את זה, ועל-כן אתה תראה לעשות את שלך, כי אני מאד רוצה שתתחתן כמה שיותר מהר.

נא ונא אל תדבר כף עם הבחורה, שהיא תקמץ וכו', כי אם אתה מתחיל כבר לפני החתונה לבקש ממני, שאכתב לה מכתב

שְׁתַּקְמַץ וְכוּ', אִז מַה יִּהְיֶה אַחַר חֲתָנָה? ... תִּשְׁמַר מְאֹד מְקַמְצָנוּת, וּמְפַל שְׁפָן מְאֻלִּימוֹת פִּיזִית וְאֻלִּימוֹת מְלוּלִית, וְאֵל תִּהְיֶה חֶכֶם בְּעֵינַיִךְ, כִּי אַתָּה יָכוֹל לְאַבֵּד בְּקִלוֹת אֶת הַמַּתָּנָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לְךָ, בְּנִרְאָה שְׁכָל מַה שְׁקָנָה בְּבֵית, לֹא הָיָה לְךָ דְגִמָּא טוֹבָה, וְגַם יִרְדָּה עֲלֶיךָ הַשְׁפָּעָה מֵהֶם וְכוּ', אֲסוּר לְכַתֵּב דְּבַר כְּזֶה, וּמְפַל שְׁפָן לֹא מֵר דְּבַר כְּזֶה שֶׁהִיא תִּקְמַץ וְכוּ', אַדָּם צָרִיךְ לִהְיוֹת טוֹב לֵב, וּבִפְרָט לְאַשְׁתּוֹ, הוּא צָרִיךְ לַעְזוֹר לָהּ, וְלֹא לְלַכֵּת עִם מַחֲזִין דְּקִטְנוּת וְקַמְצָנוּת, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמָךְ מְאֹד מְאֹד, כִּי לֹא לְמַדְתָּ אֲצִלֵי דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר.

על כלם — ראה להתבודד עצמך עמו יתברך, אשר זה מאד מאד נחוץ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כד תתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶה.

דְּבַרְתִּי עִם הַמַּנְהֵל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא הִסְבִּיר לִי אֶת כָּל הַצַּעַר וְהַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שֶׁיֵּשׁ לְךָ, וְסַפְמָנוּ, שְׁמַמְחָר יוֹם שְׁנִי, הַכֶּתֶף שְׁלֹךְ, כַּפַּת הַתִּיכוֹן, תִּלְמַד בְּמַקְלָט בְּשִׁכּוּנָה הַחֲדָשָׁה, וְאֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶה תַּקּוּן גָּדוֹל, כִּן הַבְּנוֹת לֹא תִהְיוּ מְעַרְבוֹת בְּסִיבָה בְּלִמֵי חַיּוּבִית, וְכִן אַתָּה תוּכַל לְחַנֵּף אוֹתָן כִּפִּי שְׁאַת רוּצָה, בְּלִי שׁוּם עֲכוּב כָּלֵל, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַחְזִיק אוֹתָן בְּיַחַד.

אַתָּה צָרִיכָה לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, כִּי רוּאִים עֵינַי בְּעֵינַי אֵיךְ שְׁהַסְמֵ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב מְאֹד עַל הַבְּנוֹת לְתַפְס אוֹתָן בְּמַצוּדָתוֹ, וּבְשִׁבִיל זֶה כָּל-כֶּף קָשָׁה לָנוּ, עַד שֶׁנִּשְׁיֵג בֵּית-סֵפֶר, וְאֲנִי מְקַנָּה אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִזְכוּת הַתְּפִלוֹת שְׁאַתָּן תִּתְפַּלְלֵנָה בְּכָל יוֹם, שִׁיְהִיָּה לְכֵן בֵּית-סֵפֶר, אִז תִּרְאִינָה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֵן

אָשֶׁר כה אֲלֵפִים בְּנַחַל קטו

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל כָּבֵר עָבְרוּ גְזֵרוֹת הַרְבֵּה יוֹתֵר
קָשׁוֹת מְאֹד, וְעַל-יְדֵי תַפְלוּת וּבִקְשׁוֹת עָבְרוּ עַל כָּל הַצָּרוֹת וְכוּ',
וְלָכֵן רָאִי לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִז
תִּרְאֵי נִסִּים נִגְלִים, שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֵר תַּחֲדִירֵי בְּנֹת אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְאָמוּנַת
חֲכָמִים, וְתִשְׁתַּדְּלִי, שֶׁתִּהְיֶה בְּכַתְּהָ שְׁלֶךְ אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה, וּבְרַגְע
שֶׁתִּהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה, אִז תּוּכְלִי לְהַשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם, וְכֵן תִּסְפְּרֵי
לְהֵן הַרְבֵּה סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּצַלִּיחֵי
בְּמִשְׁמַתְךָ הַקְדוּשָׁה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוּת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תַּפְּלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה אֲלֵפִים.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ז' אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שֶׁתַּחֲיֶהּ.

מְאֹד שֶׁמִּחְתִּי לְשִׁמְעַת אֵיךְ שְׂאֵת מְצַלִּיחָה עִם הַכַּתְּהָ שְׁלֶךְ, וְכָל
הַבְּנֹת אוֹהֲבוֹת אוֹתָךְ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחֵי לְהַתְּדִיר
אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּבִנּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּךְ
לְטוֹבָה, וְסוּף כָּל סוּף יִהְיֶה לָנוּ בֵּית-סֵפֶר בְּמִקוֹם בּוֹדֵד, שֶׁלֹּא נִצְטָרֵךְ
לְהִיּוֹת בֵּין הַחֲלוּנִים.

כְּדֵי שֶׁלֹּא תִהְיֶה הַפְּקָרוֹת בְּכַתּוֹת, מְנִיתִי אֵת ... שֶׁתַּחֲיֶהּ, לְסִגְנִית
מְנַהֵל, וְאֲנִי מְקַנָּה, שְׁנֵה יִתְרֵם מְאֹד לְאֲוִירָה, שֶׁלֹּא יִהְיֶה הַפְּקָר,
שֶׁיִּצְאוּ מִתִּי שְׂרוּצִים וַיָּבֵאוּ מִתִּי שְׂרוּצִים וְכוּ' וְכוּ'.

רָאִי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה עַל גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ

בנחל

כה א

אשר

קטז

לך לתנף את בנות ישראל באמונה בהקדוש־ברוך־הוא, כי אצלו
תברך דבר זה מאד מאד יקר.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה א.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ז' אדר־ב' ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתראי לגמר בכל יום יום
תהלים, כי התהלים נחלק לשבעת ימי השבוע, וכשזוכים לסיים
בכל שבוע את ספר התהלים, ממשיכים על עצמם ישועות גדולות,
כי מה שתהלים פועל, שום דבר שבעולם אינו פועל.

ראי להתמיד ביותר בלמוד "ספר־המדות", כי המדות הן יסוד
האדם, וכשאדם חזק במדות טובות, אז יצליח דרכו תמיד.

אני מאד רוצה, שממחר יום שני, הפתה שלך פתת התיכון
תלמד במקלט בשכונה החדשה, וכך לא תהיה לכן שום שיכות אל
הסביבה החלונית, כי צריכים להזהר מאד לא להיות במחיצתם.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה ב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּשְׁמְרֵי עַל הַיְלָדִים הַקְּטָנִים,
שֶׁלֹּא יֵלְכוּ הַפְּקָר בַּחוּץ, כִּי זֶה סִכַּנַּת נַפְשׁוֹת, פַּעַם אַחַת זֶה טְעוּת,
אָבֵל פַּעַם שְׁנֵיָה וְכוּ' וְכוּ' זֶה כְּבֹר פְּשִׁיעָה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מֵינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְתִכְתְּבֵי לִי אֵיךְ מִתְנַהֵל הַמַּעוֹן, וְאֵיךְ עוֹבֵר שָׁם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּחֲוֶיִי זְהִירָה לֹאמַר בְּכֹל יוֹם יוֹם
תְּהִלִּים, כִּי זֶה סִגְלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ כֹּל
הַטּוֹבוֹת וְכֹל הַיְשׁוּעוֹת.

נָא וְנָא רְאֵי לְלַמֵּד הַרְבֵּה "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד
כֹּל הָאָדָם.

כְּתַבְתִּי לָךְ מִכְתָּב בְּעָרֵב שֶׁבַת בְּעֵינֵי לְקַחַת אֶת הָעֲבוּדָה בְּבֵית
מִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲוֵי, תִּכְתְּבֵי לִי פִקֵּס אִם אֶת רוּצָה לְקַבֵּל אֶת זֶה, וְאִם
לֹא, אָנִי צָרִיךְ לְקַחַת אַחֲרָת.

מִמָּחָר יוֹם שְׁנֵי, הַכְּתָה שְׁלָךְ, כִּפְתַת הַתִּיכּוֹן, תַּעֲבֹר לְלַמֵּד בַּמְקָלֵט
בְּשִׁכּוּנָה הַחֲדָשָׁה, וְאִנִּי מְקַוֶּה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה יִהְיֶה לָכֶם

תועלת גדולה בגשמיות וברוחניות גם יחד, כי כך תהיינה מבדדות, ולא תהיה לכן שום שיכות אל הסביבה, פי צריכים להזהר מאוד מאוד, שלא ללמד מהמדות הרעות שלהם, ומדרכיהם המגנות וכו' וכו'.

ראי לצית אותי, ואז לא תתחרטי — לא בזה ולא בבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה ד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ז' אדר"ב ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

מאד מאד רציתי, שתכתבי לי איך את מתחזקת.

אני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שעדין את ממשיכה לומר בכל יום "יום תהלים", באפן שתזכרי לסיים בכל שבוע את כל ספר התהלים, כי מה שתהלים פועל, שום דבר בעולם אינו פועל.

נא ונא תשתדלי מאד להיות בשמחה, כי סוף כל סוף תראי איך שהכל יתהפך לטובה, ותצאי מהמצר אל הרחבה, ותזכרי לדברים פאלו שלא תארת ושערת.

ממחר יום שני, אני רוצה שהכפתה שלך כפת התיכון, תלמד במקלט למעלה, כדי שלא יהיה לכן שום מגע עם החלונים, כי אין לנו ללמד ממצעשיהם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחייך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה ה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּמְשִׁיכִי לוֹמַר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, וּתְבַקְשִׁי אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׁאַתְּ צְרִיכָה, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁמַתְפַּלְלִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלַת, וּתְסִימִי בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וּבִזְכוּת זֶה תַמְשִׁיכִי בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה עֲלֶיךָ וְעַל כָּל הַמְשֻׁפָּחָה.

נָא וְנָא תַעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְתִלְמְדֵי הַרְבֵּה "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָבִים, וְאֲנִי מָאד רוֹצֵה שְׁתַּמְסֹר אוֹתָם עַל הַבְּקָר, הֵן לְבָנוֹת וְהֵן לְמוֹרוֹת, כִּי זֶה מָאד מָאד נְחוּץ, כִּי שְׂמִיעָתִי שְׁהִיו כְּמָה מְכֻשׁוּלִים, וְאֲנִי רוֹצֵה לְמַנַּע אֶת הַמְכֻשׁוּלִים לְהִבָּא, וְדִי לְחַפְיָמָא.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנָיִם שְׁבַעוֹלָם, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֹנִי, וְתַמִּיד תְּרַגֵּיל אֶת

קכ אָשֶׁר כה ז בְּנַחֵל

עֲצָמָךְ לְצַחֵק וְכוּ' וְכוּ', וְתִצְחִיק אֶת אַחֵרִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה שְׂמֵחָה בֵּינָךְ וּבֵין כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֶנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ מְאֹד.

אֲנִי מְקוּהָ שְׁבָנֶךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִצְלִיחַ דְּרַכּוֹ, כִּי הִרְבֵּה עֲבוּדָה מִכְּנִיסִים בּוֹ, בְּעֲזָרְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה ז.

בְּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר-כ' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂתַחֲיֶה.

לְנֹכַח קְבִלָּתִי דו"ח מִהַמְּנַהֵל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁסַפֵּר מָה הָיָה הַיּוֹם בִּישִׁיבַת הַמּוֹרוֹת, וְהַחֲלֹט שְׂאֵת תִּהְיֶה סְגֻנִּית לְהַמְּנַהֵל, אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ עַל זֶה, וְנוֹתֵן לְךָ אֶת בְּרַכָּתִי, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא תִהְיֶה הַפְּקָרוֹת, לְדַעֲתִי, זֹו עֲצָה נִפְלְאָה מְאֹד, שְׁבָנוֹת הַתִּיכּוֹן תִּלְמַדְנָה לְמַעַלָּה בְּמַקְלָט בְּשִׁכּוּנָה הַחֲדָשָׁה, וְכֵן הֵן תִּהְיֶינָה מְבֻדָּדוֹת, כִּי אֲנִי חֲנוּ צָרִיכִים לְשָׁמֵר עֲלֵיהֶן מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא תִתְקַלְקֵלְנָה, חֵס וְחִלְלָה, וְאֵת תְּשִׁימֵי עֵינַי עַל כָּל הַמּוֹרוֹת שְׂתִבְאֲנָה בְּזַמֵּן, וְכֵן מָה שְׂאֵת רוֹאֵה שְׂצָרִיכִים תְּקוּן, תְּכַף-וּמִידָה תוֹדִיעֵי לְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא יוֹדִיעַ לִי.

רְאֵי רַק לְהִתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן עֲצָמֵי, וְתִדְעֵי שְׂאֵת יְכוּלָה לְהַצְלִיחַ מְאֹד, אִם לֹא תִירָאֵי מִשׁוֹם דְּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ הִתְאַסְפֶּתֶם בְּיַחַד עִם הַמְּנַהֵל ר' ... גֵּרוֹ זָאִיר, וְלִבְנֵיכֶם כַּמָּה דְּבָרִים חֲשׁוּבִים מְאֹד.

אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנָה יִסְתַּדֵּר לָךְ, שְׂאֵת תַּעֲבָרִי לְלַמֵּד בְּמִכְנֵה הַמַּתְנ"ס, כְּדֵי לְפַנּוֹת אֶת הַמְּקוֹם בְּמַקְלָט לְתִיכּוֹן, כִּי זֶה לֹא הוֹגֵן מִצַּד הַצְּנִיעוּת, שֶׁהַבְּנוֹת הַגְּדוּלוֹת תִּלְמַדְנָה בַּמַּתְנ"ס, כִּי שָׁמָּה מְסֻתּוֹבְבִים הַרְבֵּה חִילוּנִים וְכוּ', וְזֶה לֹא בְּרִיא בְּשִׁבְלֵךְ, וּפֶה בְּמַקְלָט אִם הֵן תִּלְמַדְנָה, זֶה יִהְיֶה מְקוֹם צְנוּעַ, וְהֵן תּוּכְלָנָה גַּם לְהִשְׁתּוֹכֵב שָׁמָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצְּלִיחִי דְרַבְּךָ.

גַּא וְנָא רְאִי לְכַתֵּב לִי כָּל מָה שְׁקוּרָה בְּבֵית וְכוּ', כִּי אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחִי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ שֶׁהִתְאַסְפֶּתֶן יַחַד עִם הַמְּנַהֵל, ר' ... גֵּרוֹ זָאִיר, וְלִבְנֵיכֶם כַּמָּה דְּבָרִים נְחוּצִים, שְׂצָרִיכִים בְּשִׁבִיל חֲנוּךְ הַבְּנוֹת, עַל מְנַת שְׂיִהְיֶה סֵדֶר, שְׁלֹא תִהְיֶה הַפְּקָרוּת, שֶׁהַמּוֹרוֹת לֹא

קכב אָשֶׁר כה י בְּנַחֵל

תְּבוֹאָנָה מְתִי שֶׁהֵן רוֹצוֹת, וְתִלְכְּנָה מְתִי שֶׁהֵן רוֹצוֹת, לְזֹאת מְנִיתִי אֶת
הַמּוֹרָה ... שֶׁתַּחֲיָה, שֶׁהִיא תַּהֲיֶה סְגֻנִית לְמִנְהַל, וְכִף יִהְיֶה סֵדֶר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּחֲדִירִי אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּבָנוֹת,
כִּי הֵן הָעֵינַיִם שֶׁלְּנוּ, וְאֲנִי רוֹצֶה לְרֹאוֹת מֶהֵן הַרְבֵּה נַחַת, וְצָרִיכִים
הַשְּׁקֵעָה גְדוֹלָה לְהַשְּׁקִיעַ בָּהֶן, שֶׁתַּתְּקַנֶּה אֶת הַמְּדוּת טוֹבוֹת שֶׁלָּהֶן,
וְנִזְכֶּה לְרֹאוֹת מֶהֵן הַרְבֵּה נַחַת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שֶׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ, שֶׁתַּצְּלִיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה י.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּחֲתִי לְשִׁמְעַ שְׁהַתְּאִסְפָּתָם יַחַד הַיּוֹם עִם הַמְּנַהֵל
ר' ... גְּרוּ יְאִיר, וְסַפְּמָתָם הַרְבֵּה דְּבָרִים בְּשִׁבִיל טוֹבַת הַבָּנוֹת, אֲנִי
מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּצְּלִיחֵי לְהַחֲדִיר בָּהֶן אֲמוּנָה וַיִּרְאֵת
שָׁמַיִם.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא
יֻכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, אֲלֵא תִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁנִּצְלִיחַ עִם חַנוּךְ
הַבָּנוֹת, כִּי זֶה לִי בְּנִפְשִׁי, שֶׁיִּהְיֶה לְנוּ חַנוּךְ מְסֻדָּר, חַנוּךְ עִם מְדוּת
טוֹבוֹת, וְלָכֵן אֶת מִצְדָּךְ תַּחֲדִירִי בָּהֶן אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ? תִּתְבָּרַךְ, וְכֹל
דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַבָּנוֹת, זֶה נִקְלָט בְּתוֹכָם, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֵׂי
כֹּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה.

מְנִיתִי אֶת הַמּוֹרָה ... שֶׁתַּחֲיָה, שֶׁתַּהֲיֶה סְגֻנִית לְמִנְהַל, כִּי כִּף
יִהְיֶה סֵדֶר, שֶׁלֹּא יִהְיֶה הַפְּקָר לְבוֹא מְתִי שְׁרוּצִים, וְלָלַכְתַּ מְתִי שְׁרוּצִים
וְכוּ', וְכֵן יִהְיֶה פְּקוּחַ עַל מִשְׁמַעַת הַבָּנוֹת.

אָשֶׁר כה יא — כה יב בְּנַחַל קכג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּמִשְׁמַתְךָ לְחַנּוּךָ אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּאַמוּנָה טְהוֹרָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה יא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי שְׁגַם אֶת הַצְּטֻרְפָּת אֶל הָאֲסֵפָה שְׁקִיָּם הַמְּנַהֵל
בְּבֵית הַסֵּפֶר ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּבְיָדָי לַבְּנֵתָם עֲנִינִים חֲשׂוּבִים בְּעֵינֵי
הַחֲנוּךְ, אֲנִי מְקַנֶּה שְׁגַם אֶת תְּחֻנְכִי אֶת הַבְּנוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ, אִף שֶׁהֵן
עֲדִין קְטַנֵּי קְטַנּוֹת, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְחַנּוּךְ
אוֹתָן לִירְאֵת שָׁמַיִם וּלְמַדוֹת טוֹבוֹת, וּבְזֶה תְּצַלִּיחֵי מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ,
שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּמִשְׁמַתְךָ הַקְדוּשָׁה, וְתַחֲנֹכֵי אֶת הַבְּנוֹת עַל טְהוֹרַת הַקְדָּשׁ,
וְתִגְרַמֵּי לִי גַחַת-רוּחַ.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי דו"ח כְּמָה בְּנוֹת יִשׂ לְךָ וְכו', וְאִיךָ הוֹלֵךְ בְּגֵן, וּמִי
עוֹנֵר לְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה יב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׂתַחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּשַׁמְרֵי עַל הַיְלָדִים בְּמַעוֹן,
וְשֵׁלֵא יִלְכוּ הֶפְקֵר, כִּי זוֹ סִפְנַת נְפֻשׁוֹת, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר בְּזֶה מְאֹד.

נָא וְנָא רְאִי לְהַשְׁגִּיחַ עַל הַיְלָדִים, כִּי זֶה עֲנָנָן שֶׁל פְּקוּחַ נַפְשׁ,
בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ,
שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּמַשְׁמַתְךָ.

נָא וְנָא תַתְחַזְקִי בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה יג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ז' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... שֶׁתְּחִיָּה.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי, אֵיךְ הִתְאַסְּפֶתֶם יַחַד עִם הַמְּנַהֵל, וְלִבְנֹתֶם
דְּבָרִים נְחוּצִים לְתוֹעֵלַת הַבְּנוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָנוּ
בֵּית-סֵפֶר לְאוֹת וְלִמּוּפֶת, שְׂיִלְמְדוּ אוֹתָן דְּרַךְ אֶרֶץ וּמִדּוֹת טוֹבוֹת,
וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ.

כְּדֵי שְׂיִהְיֶה סֵדֶר, מְנִיחֵי אֶת הַמּוֹרָה ... שֶׁתְּחִיָּה, שְׂהִיא תִּהְיֶה
סְגֻנִית לְמְנַהֵל בֵּית-סֵפֶר, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂלֹא תִּהְיֶה
יוֹתֵר הַפְּקָרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֶלָּא הַכֹּל יִהְיֶה מְסֻדָּר בְּסֵדֶר נִפְלָא.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק מָאד עַל נַעַם חֶלְקְךָ שְׂיִישׁ לָךְ, שְׂאֵת מְחַנְכֶת אֶת
הַבְּנוֹת בְּיִרְאַת שָׁמַיִם וּבְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחִי בְּמַשְׁמַתְךָ וּבַעֲבוּדַתְךָ הַקְדוּשָׁה, וְתִסְתַּכְּלִי מָאד מָאד,
שֶׁתְּחִיָּה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה בַּכֶּתֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחִי דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה יד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ז' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

ראי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולהחזיר את האמונה בבנות, וכן לספר להם ספורי צדיקים, וללמד אתן "ספר-המדות", כדי שהבנות תגדלנה עם מדות טובות ודרך ארץ ואמונה פשוטה בו יתברך, אשר זה העקר, וזו זכות מאד גדולה להחזיר אמונה פשוטה בהקדוש-ברוך-הוא מגיל הקטנות, והקדוש-ברוך-הוא משלם על זה שכר כפול כפלים.

ראי להתחזק, אף שאני יודע שמאד קשה ללמד במבנה המתנס, עם כל זאת אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שעל-ידי רבוי תפלה שאנחנו נתפלל להקדוש-ברוך-הוא וכו', נזכה כבר לבית-ספר משלנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה טו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ח' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה גִיעֵו וַיְרַדְפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הונו עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה מתקרב חג הנורא "פורים", שאמרנו

בַּתְּקוּנֵי זֶהר (דף נז:), שֶׁהוּא סוּד יוֹם "כְּפוּרִים", הֵינּוּ שְׁיֹום כְּפוּר שָׁבוּ מוֹחְלִים לְכָל עֲוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל, שָׂאז עִם יִשְׂרָאֵל נִדְמִים כְּמוֹ מְלֹאכִים, יוֹשְׁבִים בְּבֵית־הַכְּנָסֶת, וּמִתְפַּלְלִים אֵלָיו יְתָבְרָךְ, שֶׁהוּא סוּד הַבְּטוּל, שְׁמִבְטָלִים אֶת עֲצָמָם לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמִמְשִׁיכִים עַל עֲצָמָם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יְתָבְרָךְ, עַל־יְדֵי לְבִישֵׁת בְּגָדֵי לְבָן, עִם כָּל זֹאת קוֹרְאִים אֶת זֶה "יוֹם כְּפוּרִים", "כ" — לְשׁוֹן דְּמִיּוֹן, שֶׁהוּא לֹא בָּא לְעֲרֹךְ "פוּרִים", הֵינּוּ שְׁיֹום הַפוּרִים הוּא יוֹתֵר גְּדוּל וְגִבוּהַ מִמְדְּרָגָה שֶׁל יוֹם הַכְּפוּרִים, וְצָרִיכִים לְהִבִּין אֶת הַהֲמָשָׁף לְזֶה! אֲלֹא יֵשׁ לוֹמֵר, כִּי הִנֵּה תְּכַלִּית בִּיאַת הָאָדָם לְעוֹלָם הַזֶּה הִיְתָה רַק, כְּדֵי לְהָאִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם אֱלֻקוֹתוֹ יְתָבְרָךְ, וְאִף שִׁישׁ לוֹ עֵסֶק עִם הָמָן הַרְשָׁע מְזִרַע עֲמֻלָּק, שֶׁשָּׂרְשׁוֹ מִהַסֵּמ"ך־מ"ם, וְנִפְלַל לְעִמְקָא דְתַהוּמָא רַבָּה, וְנִכְשַׁל בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, וְעוֹסֵק בְּאֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה וּבְמִשָּׂא וּמִתָּן, בְּגִשְׁמֵיּוֹת עַב וְגַס, עִם כָּל זֹאת עָקֵר עֲבוּדַת בַּר יִשְׂרָאֵל לְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה כָּל־כָּף אֵלָיו יְתָבְרָךְ, עַד שִׁיעֲשֶׂה אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה הַגְּשָׁמִי וְהַחֲמָרִי, עוֹלָם הַבָּא מִמֶּשׁ, הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם שָׁב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יְתָבְרָךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְהַפֵּךְ אֶת כָּל הַחֲשָׁף וְהָאֲפֵלָה, הָעֲגֹן וְהָעֲרָפֵל לְאוֹר גְּדוּל מְאֹד. וְזוֹ מַעֲלַת בַּר יִשְׂרָאֵל יוֹתֵר מִהַמְּלֹאכִים, וְעַל־כֵּן בְּפוּרִים, שָׂאז הַתְּגַבֵּר הָמָן הַרְשָׁע מְזִרַע עֲמֻלָּ"ק, שֶׁהוּא גִימְטְרִיָּה סַפ"ק, שֶׁהִפִּיל פּוּר הוּא הַגּוֹרֵל, וְנִכְנָסוּ סִפְקוֹת בְּכָל אֶחָד וְכוּ', וְאָדָם מְהַפֵּךְ אֶת מַעֲשֵׂיו הַרְעִים, וְשָׁב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יְתָבְרָךְ, וְחוֹזֵר וְנִכְלָל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִף שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּאֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה וּדְבָרִים גְּשָׁמִיִּים, עִם כָּל זֹאת הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֱלֻקוֹת, וּמְאִיר אֶת הַגֵּן־עֲדָן בְּזֶה הָעוֹלָם, מַעֲלָתוֹ נַעֲשִׂית יוֹתֵר גְּבוּהָה מִמְּלֹאכִים, וְעַל־כֵּן יוֹם פּוּרִים הוּא יוֹם הָאֲרַת אַב"א, שָׂאז מְאִיר סוּד " נִקְדָּה וְעִירְתָּא, שְׁבָה נִבְרָא הָעוֹלָם הַבָּא, וּבִיּוֹם הַכְּפוּרִים מְאִיר אַב"א, שָׂאז מְאִירָה אוֹת ה', שְׁבָה נִבְרָא הָעוֹלָם הַזֶּה, וְעַל־כֵּן מְדַמִּים יוֹם הַכְּפוּרִים אֶל יוֹם פּוּרִים, כִּי הֵם בְּסוּד אַב"א וְאַמ"א — שְׁתֵּי מְדְרָגוֹת זוֹ לְמַעְלָה מִזוֹ, יוֹם הַכְּפוּרִים הוּא הַמְשַׁכֵּת הָאוֹר מִמְטָה לְמַעְלָה, שְׂאָדָם נִמְשָׁף אֵלָיו יְתָבְרָךְ בְּבְטוּל גְּמוּר אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא לְגַמְרִי, וְאִז הוּא נִדְמָה כְּמִלְאָף שְׁמִלְבָּשׁ בְּבְגָדֵי לְבָן, שְׂאֵין לוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִּיָּה, וְלֹא שְׂאָר עֲסֻקֵי

העולם הזה, אלא יושבים כל היום בבית-הכנסת, מה שאין כן ביום הפורים מאיר אור האב"א, שאז מאירים האור ממעלה למטה, שאפלו שאדם נמצא בתכלית הגשמיות והחמריות, עם כל זאת יכול להאיר על עצמו את האור אין סוף, כי בזה שאדם שב בתשובה אמתית, על-ידי-זה הוא נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ומתפפרים לו כל עוונותיו, ועל-כן יום הפורים הוא יום כפורים, שגם אז מוחלים לאדם כל עוונותיו, וההפרש ביניהם הוא גם-כן, כי ביום הפורים הוא תשובה מיראה, שבוכים ומתחננים אליו יתברך, שיחוס וירחם עליו וימחל לו, ויום הפורים הוא תשובה של אהבה, שמרב שמחה שהוא שש ושמח בהשגת אלקותו יתברך, נכנסת בו אהבה גדולה להקדוש-ברוך-הוא,

לכן ראו להתאסף ביחד בימים אלו, ולהיות שש ושמח כל אחד לפי דרגא דליה, ולא להתפעל משום ברירה שבעולם, ותהיו בשמחה עצומה, ותמשיכו את העולם הבא בעולם הזה, את הגן-עדן בתוך הגיהנום, כי באמת רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כב): הגן-עדן והגיהנום הם בעולם הזה, עין שם; וכן אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט), שאין בנמצא עולם הזה כלל, אלא או גן-עדן או גיהנום, עין שם; נמצא, שכשאדם מגלה את אמתת מציאותו יתברך בזה העולם, על-ידי-זה הוא ממשיך את הגן-עדן בתוך הגיהנום, ומבטל את הגיהנום לגמרי, ולהפך כשאדם אינו רוצה לקבל את הדעת הזו, הוא ממשיך גיהנום על עצמו, ומגרש את הגן-עדן.

ולכן ראו, אחי ורעי היקרים! לא להיות בטלנים, אלא להמשיך את הגן-עדן בזה העולם, ותראו להתחזק ביותר שאת וביתר עז להיות בשמחה, ולעשות תשובה מאהבה, ולהכלל באין סוף ברוך הוא אז מתקף השמחה, ואני מאד מאד מבקש אתכם, שתשתדלו בכל מיני אפנים שבעולם לעזר, שגזקה לבנות את בית-המדרש, שהוא כלי להמשכת גלוי האור אין סוף ברוך הוא בזה העולם, כי נקרא בית-הכנסת, כדי שיכנסו שם נשמות ישראל, ובפרט בבית-המדרש ובית-הכנסת, שאני מקווה לבנות שיהיה כלול מכל נסחאות

התפלה, כדגמת שיהיה בית המקדש, שלא יהיה הפרש בינינו בין נסח לנסח, אלא לכלם יש מקום אצלנו, וכן המקום הזה יהיה פלול מתורה ועבודה וגמילות חסדים, שזה יהיה "בית תפלה", "בית תורה", "בית גמילות חסדים" לאכסן את כל האורחים, ולתן להם לאכל, וכן אולם שמחות, ולכן אני מאד מאד מבקש כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, מי שיכול להשפיע על קרוביו, שיהיה להם איזה חלק בבית המדרש, שזה יהיה ענין גדול מאד מאד.

נא ונא ראו להתפלל בעדי, שאזכה להוציא מהכח אל הפעל חשקי ורצוני, ושנצליח דרכנו תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה טז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ועל מדווכה זו אני יושב וחושב מה יהיה, מצד אחד הוא עושה לי הרבה עגמת נפש, אינו רוצה ללמד, הוא אינו ממשמע, בכלל לא, ויש לי הרבה צער ממנו, על כל דבר קטן צריכים לריב עמו, ואני לא יודע בכלל אם הוא יוכל להקים בית; הדבר הכי קטן, כבד תפוצץ, חס ושלום, אם הוא לא היה גר ביבנאל, מזמן הייתי שולח אותו, כל-כף הרבה עגמת נפש יש לי עמו, אבל מצד שני אני מבין היטב היטב את המצב שלו, מצד פגם הברית, פשוט אני עומד בדעתי פאיתן חזק בצור החלמיש ויהי מה, את הבחורים צריכים ומכרחים לתת מה שיותר מהר, אם רוצים לשמר אותם שיהיו בקדשה וטהרה, בלי שום פגם הברית, אבל תורה מה תהא עליה?

וַיֵּרָאֵת שָׁמַיִם וַדְרָךְ אֶרֶץ מַה תְּהֵא עָלֶיהָ? ! וְלִכֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לְעֲנוֹת
לָךְ, רוֹאִים בְּחוּשׁ, מִי שֶׁלְמַד כָּאֵן, הוּא לּוֹמֵד גַּם שֵׁם, וּמִי שֶׁלֹּא לְמַד
כָּאֵן, הוּא מְסֻתָּבֵב גַּם שֵׁם, וְדִי לְחֻכְמָא. וְלִכֵּן צְרִיכִים הֵרְבֵה לְחֻשָׁב.

הַמְצָפָה לְשִׁמוּעַ מִמֶּךָ...

כה יז.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרָיִם, "חֻסְדֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְשִׁמּוּחַ מְאֹד בְּזֵה שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אִמְת
כְּזֵה, מְרַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֵה, וּמָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו"ל? ! וְזוּ
כָּל שְׁמַחְתָּנוּ, שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים לְדַעַת מְרַבְּנוּ ו"ל, וְלִכֵּן אַנְחֵנוּ צְרִיכִים
מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוּר עַל הַשֵּׁם הַטוֹב שְׁלָנוּ. חֻסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יֵשׁ לָנוּ
שֵׁם טוֹב, וְלָמָּה לְהִפְסִיד אֶת הַשֵּׁם הַטוֹב בְּשִׁבִיל דְּבָרִים פְּזִיזִים...

לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תִּשְׁתַּדְּלוּ
מְאֹד לֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם הַחֻק, רַבְּנוּ ו"ל מְאֹד הַקְּפִיד עַל דְּבַר זֶה,
וְאָמַר: עִם קִיר"ה (קִיסָר יְרוּם הוֹדוּ) לֹא מִתְחִילִים, הֵינּוּ לֹא
מְסֻתָּבֵבִים עִם הַחֻק, זֹאת אוֹמְרֵת שְׁצְרִיכִים לְשִׁמּוּר עַל הַחֻק, וְלִכֵּן אֲנִי
מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרָיִם! רְאוּ לְקִיָּם זֹאת, וְלַעֲזוֹר
לִי בְּכֹל דְרָךְ וְאִפֵּן שָׂרֵק יְכוּלִים לְזַכּוֹת, שְׁנֹזְכָה כְּבָר לְהִתְחִיל לְבִנּוֹת
אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, שְׂיִהְיֶה מְשָׁכֵן לְהַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה.

אֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה יח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ט' אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

לְדַעְתִּי, רְאֵה לְעֹזֹב אֶת כָּל הַדְּבָר הַזֶּה וְכוּ', כִּי זֶה בְּרוּר, שְׁבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הָעֲרֹב־רֹב הַכְּנִיסוֹ גֹיִים וְגוֹיוֹת עַל מְנַת לְעֲרֹב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בֵּינֵיהֶם, וְעַל־כֵּן כָּל עֲנִיֵּן הַגִּיּוֹרִים שֶׁהֵם רוֹצִים לְהַתְּגַיֵּר, זֶה רַק תִּרְגִּיל מְלַכְלֵךְ, כִּדִּי לְהַנּוֹת מִקַּפַּת הַמְּדִינָה, אֲבָל אֵין כּוֹנְנָתָם בְּכָלֵל לְהַתְּגַיֵּר, וְשִׁקֵּר אֲצֵלָם זֶה כָּלוּם, כִּי גֹי נִשְׁאַר גֹּי, וְלִכְּנֹן, לְדַעְתִּי, תַּעֲזֹב אֶת הַכֹּל, הִיִּיתִי מֵיַעַץ לְךָ לְהַכְּנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלְהַשְׁלִים אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מַה שֶּׁאַתָּה תוּכַל, וְאִז תִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוּלָה מְאֹד.

כָּל אֱלוֹ הַתְּקוּנִים וְכוּ', וּגְבִיַת הַכֶּסְפִּים שְׁגוּבִים מְאֻנְשִׁים, זֶה סֵתֵם גְּנֻבָה וְכוּ', וְעוֹבְדִים עַל בְּנֵי־אָדָם, וּמִשְׁטִים בָּהֶם בְּכָל מֵינִי שְׁטִיּוֹת, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֶזֶר לָכֶם עִם יְלָדִים, מָה אַתֶּם צְרִיכִים כָּל־כֶּף לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה וְכוּ', מִתִּי שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִרְצֶה, יָבִיא לָכֶם עוֹד, הָעֵקֶר שֶׁאַתָּה צְרִיךְ לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְלִגּוֹר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְתַכְּנִיס אֶת עֲצָמְךָ בְּלַמּוּד, וְאִז תִּהְיֶה לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

אוֹדוֹת לַמּוֹד הַנּוֹרְאָת אֶסוּר וְהַתֵּר, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁשׁוֹקֵד בְּזֶה, כִּי בַדּוֹר הַזֶּה צְרִיכִים מוֹרֵי צֶדֶק יִרְאִי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וּמַעֲשִׂים אֱלוֹ, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּרְאֵה אֶת ה', שְׁלוֹמֵךְ לְהִיּוֹת מוֹרֵה הַנּוֹרְאָה בְּיִשְׂרָאֵל.

אוֹדוֹת לְעֹבֵר בְּכָל הַסְּפָרִים, הָעֵקֶר הוּא כָּל דְּבָרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּבַמְדֻרָשִׁים וְכוּ', וְכֵן כָּל סְפָרֵי הַפּוֹסְקִים הַרְאִשׁוֹנִים

אָשֶׁר כַּה יֵט בְּנַחַל קְלָא

וְהֶאֱחָרוּנִים וְכוּ', וְאִם מִתְמִידִים — יֵשׁ זְמַן לְהַכֵּל, כַּמּוּבָא בְּהַקְדָּמַת
ה"לְקוּטִי-הַלְכוֹת".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה יֵט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקָרָא, ט' אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

הִנֵּה לְאַחַר שְׂזַכִּיתֶם לְחַתֵּן אֶת בְּתוּכֶם לְמִזְל-טוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה בְּנֵין עַדִּי עַד, וְקָשֶׁר שֶׁל קִימָא, וְתָרוּוּ מֵהֶם רַב
נַחַת.

בְּאֵתִי לְחִזּוֹק וּלְעוֹרֵר וּלְעוֹדֵד אֶתְכֶם עַל בְּנֹכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר,
שְׂמָאד מְאֹד צְרִיכִים לְשַׂדֵּךְ אוֹתוֹ (אֵיזָה שְׂדוּךְ שְׂאֲתָם רוֹצִים), כְּפֻנְתִּי
הִיא רַק לְטוֹבַת בְּנֹכֶם, כִּי הַדּוֹר הַזֶּה הוּא דוֹר מְאֹד פְּרוּץ, וְעוֹבֵר עַל
בְּנֵי הַנְּעוּרִים מֵה שְׂעוֹבֵר וְכוּ', אֲשֶׁר הַהוֹרִים בְּחִלּוֹם הֵכִי שְׂחוֹר
שְׂלָהֶם אֵינָם יְכוּלִים לְחַלֵּם, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׂבַעוּלֵם לְשַׂדֵּךְ אֶת בְּנֹכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהָר, כִּי בּוֹדָאִי
הוּא מִתְבַּיֵּשׁ לְהַגִּיד לְכֶם, אֲבָל הַמְּצִיאוֹת הִיא שְׂצָרִיף לְחַתֵּן בֵּן בְּגִיל
צָעִיר, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלֵם לְחַתֵּן אוֹתוֹ מֵה שְׂיִוְתֵר
מֵהָר עִם מִי שְׂאֲתָם רוֹצִים, וְאוֹדוֹת הַהוֹצָאוֹת וְהַדִּירָה וְכוּ', לְדַעֲתִי,
הוּא יְכוּל לְגוֹר אֲפֵלוּ בְּדִירָה שְׂכוּרָה, וּכְשֶׁהֲאָבָא יִרְאֶה שְׂאֲתָם
מִתְעַקְּשִׁים וְרוֹצִים לְחַתֵּן אוֹתוֹ, אֲזִי הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם וַיַּעֲזֹר
לְכֶם, אֲבָל חָבֵל חָבֵל מְאֹד עַל בְּנֹכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲשֶׁר אֲנִי אוֹהֵב אוֹתוֹ
מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי רוֹצֶה רַק אֶת טוֹבָתוֹ הַגְּשָׁמִית וְהַרְוִיחָנִית.

גַּא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה וּבְכַטְחוֹן בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר בּוֹדָאִי
לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִרְאוּ מֵהֶם הַרְבֵּה
נַחַת, רַק תַּחֲזִיקוּ מֵעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר שְׂלֹא יִשְׁבֹּר אֶתְכֶם.

אֲסוּר לְכֶם לְהַכְנִס בְּשׁוּם לְחָצִים, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה כ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! מאד מאד כואב לי מה שעובר עליך בגשמיות וברוחניות גם יחד. תשתדל בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני, וכל הצרות שעוברות על בני-אדם, זה רק מחמת חסרון השמחה, כי אם היו בני-אדם שמחים ועליזים, לא היה עובר עליהם שום דבר, וכל הצרות שלהם, זה רק מחמת חסרון השמחה, ועל-כן תעשו כל מיני פעולות לשמח אחד את השני, אתה צריך לשמח את אשתך, ואשתך תשמח אותך, סוף כל סוף קבלת מתנה כזאת מן השמים, אתה צריך לכבד וליקר מאד את אשתך, ועל-ידי-זה תבוא לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, תשתדל מאד שתהיה בתוך ביתך אורה של שמחה, ותהיה בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא.

מה שאתה כותב ואומר לי, שמבלבלות אותך המחשבות זרות, הייתי אומר לך, כדאי לך ללמד בכל יום את התורה בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן עב, ולומר עליה את התפלה מלקוטי תפלות, תפלה צב, ולדעתי, העצות האלו של רבנו ז"ל המובאות שם, יעזרו לך מאד מאד נגד בלבול הדעת ומחשבות זרות. ואתה צריך להיות מאד מאד חזק בזה.

תרגיל את עצמך לגרס משניות, כי למוד משניות בגרסא מטהר את הנשמה, וכל אחד שנכנסות בו מחשבות של הבל, התאבדות

אֲשֶׁר כה כא בַּנְחָל קלג

וכו', או מחשבות זרות, כל זה בא מחמת שנשמתו נפגמה, ואינו מרגיש את אלקותו יתברך, ועל-כן צריכים להכניס בעצמו הרבה משניות, כי מ'ש'נ'ה' אותיות נ'ש'מ'ה', ומי שרגיל ללמד משניות הרי זה מטטר את נשמתו, מ'ש'נ'ה' ראשי תבות (תהלים ל, ד): ה'עלית מן ש'אול נ'פשי, חייתיני מ'רדי בור, הינו על-ידי למוד משנה, נתעלים מן השאול, ואפלו מי שנפל כפר בבור עמק, ונכשל בכל מיני חטאים ועוונות, מקבל חיות על-ידי למוד משניות, כי למוד משניות מכניס ספוק בנפש האדם, ולכן תהיה חזק בזה, ואז תראה נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כה כא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקרא, ט' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט שאת מרגישה כפר הרבה יותר טוב בגשמיות וברוחניות בזה שפנות פתתך עברו ללמד במקלט, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שפבר נבוא אל המנוחה והנחלה, ושיהיה לנו בית-ספר מארגן לבנות.

העקר ראי להחדיר בהן אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ואת צריכה לדעת, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמכם, זה בודאי פועל, כי הדבור שמדברים מהקדוש-ברוך-הוא, נחקק בנשמות ישראל, כי סוף כל סוף פלנו אורות מהאור אין סוף, ונתלבש בגוף הגשמי, וכשאדם מדבר עם זולתו דבורי אמונה, אז הוא מדליק את נשמתו, כי כל בר ישראל הוא כמו נר, כמו שכתוב (משלי כ, כז): "נר הונו"ה נשמת אדם", כי הנשמה היא בדגמת נר, וצריכים רק להדליקם, והצדיק הוא מדליק את הנרות, ואז אם הנר דלוק יכולים להדליק עוד אלפי אלפים ורב רכבות נרות, ולכן כל נשמה יכולה

קלד אשר כה כב בנחל

להדליק ולהאיר את אורו יתברך באלפי אלפים ורב רבבות נשמות ישראל, ועל-כן אשרי מי שיש לו חלק בעבודה הקדושה הזו, ובנדאי בא תבואי על שכרו, בזה שאת מאירה בפנות אמונה פשוטה בו יתברך.

רק ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואז תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ורפך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה כב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקרא, י' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום אל ... שתחיה.

בנראה למחר לא יהיה שעור, פי הוא תענית אסתר.

את השעור כדאי כבר לשלח ליבנאל, נא להגדיל את האותיות ורק להגיה, שלא תהיינה טעויות של כתיב וכיו', את המראה מקומות אני כבר אכניס, רק שפבר יהיה ביבנאל, פי עד שאני אגיה ועד שאני אשלח חזרה יקח זמן, ולכן טוב להגדיל את האותיות ולשלח ליבנאל.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, ותרגישי טוב, וכל ההריון יעבר בקלות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה כג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... נְרוּ יְאִיר.

יש לי ענין נחוץ מאד מאד לדבר אתך בקשר לבנה, ואני מאד מקנה שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, יש לי כמה ענינים עוד מה לדבר, וזה אי אפשר על פני הכתב, ולכן ראה להיות עמי בקשר.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא להוציא מהכח אל הפעל חשקי ורצוני לחתן את הבחורים בגיל צעיר, ולא בחנם בכיתי בדמעות שלישי לפני תקיעת שופר, ובקשתי מאנשי שלומנו שני דברים: א. שיחוסו וירחמו על הילדים שלהם, ויחתנו אותם בגיל צעיר. ב. שיהיה תמיד שלום בין אנשי שלומנו "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש". אקנה שתקיים בקשתי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל את השעור "תוף הנחל" של שבת, זה עדין לא מְגֵה, אבל תתלה את זה בלוח המודעות, כי אין לי זמן עכשו להגיה.

כה כד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח לְנֹצֵחַ נֹצְחִים.

אשתך דברה מקדם עמי בענין כמה נקודות חשובות, אשר לדעתי, אני אדבר אתכם יחד פנים אל פנים בעוד שבוע וחצי, כשאהיה במחניכם ואשובות שבת פרשת שמייני.

רק כמה נקודות כבר אכתב לך:

קלו אָשֶׁר כה כה בַּנְחַל

בְּעֵינַי לְנִשְׁק אֶת הַתִּינוּק, הָאָדָם יָכוֹל לְהַחְמִיר לְעֲצָמוֹ כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל לְסַבָּא וּלְסַבָּתָא אָסוּר בְּהַחֲלִיט לְהַגִּיד שְׂלֵא, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הַנַּחַת הַיְחִידִית שְׁלָהֶם, וְגַם אֲנִי מְנַשֵּׁק אֶת נְכֹדִי, וְלִכֵּן אֵל תַּחֲמִיר עֲלֵיהֶם, וְכֵן בְּעֵינַי צַעֲצוּעִים תִּינוּק צָרִיךְ לְשַׁחַק, כִּי אִם אֵינוֹ מְשַׁחַק בְּצַעֲצוּעִים כְּשֶׁהוּא קָטָן, אָז כְּשֶׁיִּגְדֵל וַיְהִי בְּגִיל שְׂמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה וְכוּ' וְשְׁלֹשִׁים וְכוּ', יִרְצֶה לְשַׁחַק, וְזוֹ מְצִיאֹת, וְעַל-כֵּן אֵל תִּקְפִּיד עַל דְּבָרִים אֵלֹו.

יַעַן שְׂתַּהֲיֶה הַשְּׁבוּעַ בְּעִיר בַּת-יָם, רְאֵה לְנֹצֵל אֶת הַזְּמַן, וּתְדַבֵּר שָׁם עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּתְקַרְבֶּם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ עַל-פִּי הַהִקְדָּמוֹת שְׁקַבְּלֵנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, אָשֶׁר זֶה תְּקוּן גְּדוֹל לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתוֹשׁוּבָה, כְּמוֹבָא (סְפָר־הַמִּדּוֹת, נֶאֱוָי, סִימָן מֵא); וְלִכֵּן תַּעֲסֵק בְּעִבּוּדָה הַזֹּו.

הַמֵּאחַל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח...

כה כה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂתַּחֲוֶיהָ.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ לְהַשְׁלִים עִם מְשַׁפְּחַת ... הֵם זוּג מָאד טוֹב, וְחָבֵל לְאֵבֶד אֶת הַמְשַׁפְּחָה הַזֹּו. אֲנִי בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אָבוּא בְּעִרְךָ בְּעוֹד שְׁבוּעַ וְחֲצִי, וְאֵז נִתְקַן וְנִשְׁלִים כָּל מָה שְׂיֵשׁ לְתַקֵּן וְלְהַשְׁלִים, וְלַעַת עֵתָה אֵל תְּרִיבוּ וְאֵל תִּכְנָסוּ בְּעִמּוֹת מְלוּלִית וְכוּ', וְלֹא בְּשׁוּם מְרִיבוֹת.

רְאֵי לְשֹׁמֵר עַל בְּרִיאֹת בְּעִלְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר. חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲצִלִּי זֶה יֵרֵד לְגַמְרֵי וְכוּ', עַל-יְדֵי שְׂאֲחֻזָּתִי וְשְׂמַרְתִּי מָה אֲנִי אוֹכֵל, וְלִדְעָתִי גַם בְּעִלְךָ צָרִיךְ לְשֹׁמֵר עַל הַמֵּאֲכָלִים, שְׂלֵא יְהִיָּה בְּהֵם שׁוּם

סָכַר, וּמִיַּי מְזוּנֹת וּמְתִיקָה, שְׂזוּ סִכְנַת נַפְשׁוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, לְמַחֲלַת סִכְרָת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמַח...

כה כו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִף שְׂאָנֵי יוֹדֵעַ שְׁמַר לָכֶם מְאֹד, שְׂאִין אַתֶּם מוֹצְאִים דִּיכָּה, עִם כָּל זֹאת רְאוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי, וְסוּף כָּל סוּף תִּמְצְאוּ דִיכָּה, אִם לֹא תִתְיַאֲשׁוּ מִתְפִּלָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא אָב הַרְחֵמֵן.

הַעֲקָר הוּא שְׂמִחָה, בְּסוּד (יִשְׁעִיָּה לֵה, י'): "וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּעֲנִית לֵא): עֲתִיד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לַעֲשׂוֹת לְצַדִּיקִים חֲפָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי תִכְּף כְּשִׂזְזוּכְרִים מִהָעוֹלָם הַבָּא, צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְשִׂמְחָה בְּחֵלֶק נִקְדָּתוֹ הַטּוֹבָה שֵׁישׁ בּוֹ מִקְדָּשֵׁי יִשְׂרָאֵל, כִּי נִקְדָּה דְנִקְדָּה מִקְדָּשֵׁי יִשְׂרָאֵל, שֵׁישׁ לְפָחוֹת שְׁבַפְחוֹתִים שְׁבִישְׂרָאֵל, אִין כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ כְּדָאֵי לְסַבַּל תִּקְרַף עֲצָם הַשְּׂמִחָה שִׂיזְכָּה לְעֵתִיד, כִּי אִזּוּ יִזְכָּה כָּל מִי שְׁבִישֵׁם יִשְׂרָאֵל מְכַנֶּה לְבַחֲיַת שְׁבַע שְׂמִחוֹת, שֶׁתִּגְדַּל הַשְּׂמִחָה כָּל-כָּף, שִׂיְהִיָּה בָּהּ לְהַשְׁבִּיעַ דִּי וְהוֹתֵר אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אֲפִלּוּ הַקָּטָן שְׁבַקְטָנִים (עֵין לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, בְּרֻכּוֹת הָרֵאשִׁי, הַלְכָה ה', אוֹת כ'); וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּשִׂמְחָה, כִּי בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אַתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יְהִיָּה אִיף שִׂיְהִיָּה וְיְהִיָּה מַה שִׂיְהִיָּה, בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הִתְחַזְקוּת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים רָעִים, עַד שֶׁיִּכּוֹל לְהִתְפּוֹצֵץ מֵרַב צַעַר, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִיַּי פְּעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתַּעֲבְרוּ עַל הַכֹּל, וְהַעֲקָר אֵל תִּדְאָגוּ,

בַּנְחַל

כַּה כֹּז

אֲשֶׁר

קִלַּח

כִּי סוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה יָפָה, אִם רַק תִּתְעַקְּשׁוּ לְחַפֵּשׂ עַד שֶׁתִּמְצְאוּ דִירָה יָפָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוֹרִים שְׂמַח...

כַּה כֹּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, "א אֲדַרְבִּי" (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שֶׁתְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּנֻדְאֵי צְרִיכִים לָתֵת חֲפִשָּׁה לְמִטְפָּלוֹת שְׁלֹשָׁה יָמִים לְפָנַי פֶּסַח, וַיְמִי צוּם וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל מִבְּחִינַת חֶק, אֶת צְרִיכָה לְרֵאוֹת בְּאִיזוֹ צוּרָה אֲנִיחֵנוּ יְכוּלִים לְהִסְתַּדֵּר, וְזֶה צְרִיף לְהִיּוֹת חַד מְשֻׁמְעִית.

יֵשׁ בְּעֵינָי שֶׁהִגְבַּרְתָּ ... שֶׁתְּחִיָּה, נִמְצְאָת בְּמִצָּב קֶשֶׁה מְאֹד, בְּעֵלָה בְּרַח לָהּ וְכוּ', לֹא עֲלִינוּ, הִיא עוֹבְדַת בְּדֵאָר, וְשֵׁם עוֹבְדִים בְּיוֹם פּוֹרִים וּבְחַל הַמוֹעֵד, וְאִין שׁוּם חֲפִשׁוֹת, וְאִין לָהּ מִי שֶׁיִּשְׁמַר עַל הַיְלָדִים, וְהַבְּטָחָתִי לָהּ, שְׂאֲנִי אֲדַאֵג לָהּ, שֶׁאֲחַת מֵהַבְּנוֹת הַגְּדוּלוֹת תִּשְׁמַרְנָה.

אִם יֵשׁ סְרוּב מְצַד הַהוֹרִים וְכוּ', הֲרִי סוּף כָּל סוּף אֶת אוֹמְרַת שְׁזֶה לֹא בְּתַקְנוֹן לְהַכְנִיס תִּינִקַת עִם אֶסְטֵמָה וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים חַד מְשֻׁמְעִית לוֹמַר לְהוֹרִים, שְׁגַם הַמִּטְפָּלוֹת הֵן יְהוּדִיּוֹת... וְהֵן גַּם-כֵּן צְרִיכוֹת לְעִשׂוֹת פֶּסַח...

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּעִבּוּדַת הַצְּבוּר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁיְהִיָּה לָכֶם רֶכֶב, וְתוֹכְלוּ לְנִסְעַ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְלְהִיּוֹת עוֹר לְהַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ, כִּי בְּאֵמַת אֶת עוֹזְרַת לָנוּ בְּכָל הַתְּחוּמִים, וְיַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּתְרַבּוּ נְשִׁים כְּמוֹתֶךָ, וּבְפַעַם הַבָּאָה תִּדְעֵי שֶׁלֹּא

אָשׁוּר כה כח בַּנְחַל קלט

מוֹסְרִים רָכַב לְאָף אָחָד, כִּי אֵלֹהֵי הַן הַרְגָּלִים שֶׁל הָאָדָם, וּבִפְרֹט
בִּישׁוּב קָטָן מְכַרְחִים רָכַב.

... גֵּרוּ יְאִיר, אָמַר לִי, שֶׁהוּא בִּבְעֵינָה גְדוּלָה, שֶׁהִגִּיעַ חֲשָׁבוֹן
חֲשֵׁמֶל לַמִּקְנָה — עַל סֵף אֶלְף שְׁקָל, וְכֵן הִגִּיעַ חֲשָׁבוֹן מֵיָם
חֲמֵשׁ-מֵאוֹת שְׁקָל בְּעִבּוֹר הַמִּקְנָה, וּבִידּוֹ אֵין אֶפְלוּ פְרוּטָה אַחַת, וְאֲנִי
לֹא יוֹדֵעַ הָאֵם אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו מְשֻׁלְּמִים, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְבֹא לְקַרְאֲתוֹ
וְלַעֲזֹר לוֹ, כְּדֵי שְׁחַס וְחִלְיָהּ, לֹא יִנְתָּקוּ לָנוּ אֶת הַחֲשֵׁמֶל וְלֹא אֶת
הַמֵּיִם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאַחַר פֶּסַח אָקַח אֶתִּי
אֶת בְּנִי ... גֵּרוּ יְאִיר, וַיִּצְלִיחַ אֶצְלָנוּ מְאֹד.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא סְבָלָנוּת, וּבִפְרֹט בְּבֵית, כְּשֶׁאַבָּא וְהַבֵּן
אֵינָם מְסַתְּדִים, צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוּת, וְלֹא תְמִיד צְרִיכִים לְהִיּוֹת
צוֹדֵק, אֲלָא פָקַח וְחָכַם, וְדֵי לְחַכְמֵי־א.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל הַמְשֻׁפָּחָה שְׁלָכְם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַק טוֹב
בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח...

כה כח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, ר' ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִפֶּךָ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מִתְחַזֵּק וּמְסַתְּדֵר וְכוּ' וְכוּ', וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁרַע
וּמֵר לָךְ עֲדִין מְכַל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁסוּף כָּל
סוּף אַחַר הָרַע יְבֹא הַטוֹב, וַיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת בְּנֶךָ ...
גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּקֶרֶב מְאֹד, וְכֵן אֶת הַבַּת שְׁלֶךָ.

בְּעֵינַי שְׁפַתְכֶת, שְׁקִשָּׁה לְעִשׂוֹת הַשְּׁבֵת סְעֵדָה שְׁלִישִׁית בְּבֵית-
הַכְּנֶסֶת, כִּי בְּמוֹצָאֵי-שְׁבֵת קוֹרְאִים אֶת הַמְּגִלָּה, אַתָּה צוֹדֵק, וְאַתָּה
צָרִיךְ לְהַכְרִיז, שְׁפָל אֶחָד יֹאכַל בְּבֵיתוֹ סְעֵדָה שְׁלִישִׁית, כְּדֵי שְׁלֹא
תִתְבַטֵּל, חֵס וְשְׁלוֹם, הַמְּצֹנָה הַזֶּה, וְכֵן בְּעֵינַי הַסֵּדֵר שֶׁל הַתְּפִלוֹת,
תְּפִלַּת וְתִיקוּן, וְתַפְלָה בְּשַׁעַת שְׁמוֹנָה, גַּם-כֵּן טוֹב וְיָפֵה הַדְּבָר, כִּי כָּךְ
לֹא תִהְיֶה, חֵס וְחִלְיָה, שׁוּם מַחְלָקָת.

רְאֵה לְהַחְזִיק אֶת הַקְּהֵלָה עַל אֵשׁ קִטְנָה, שְׁחֵס וְשְׁלוֹם, לֹא יִהְיֶה
אִיזָה פְּרוּד וְכוּ', אוֹ אֵי הַבְּנוֹת וְכוּ', אוֹ בְּלַבּוּלִים וְכוּ', כִּי הַשְּׁלוֹם
בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּיַבְנָאֵל, זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד, וְגוֹרֵם נַחַת-רוּחַ
בְּשָׂמִים, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ קֵהֵלָה, שְׂאִין לָנוּ שׁוּם שְׂאִיפּוֹת, רַק
לְעַבֵּד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַחֲנֹךְ אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ עַל טְהָרַת
הַקְּדוּשׁ, וְעַל-פִּי דְרָךְ הַמְּסוּרָה לָנוּ מִדּוֹר דוֹר, וְלֹא בַחֲנָם קָם עָלֵינוּ
הַסִּמְ"ף-מ"ם הַרְשָׁע, יַמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כִּי אֲנַחְנוּ לְקוֹצִים וְלַצְּנִינִים
בְּעֵינָיו, וְהִלּוּאֵי שְׁכָבֵר תִּהְיֶה לוֹ מִפְּלָה בְּיוֹם הַפּוֹרִים עִם הַמֶּן בְּיַחַד,
כֵּן יֵאבְדוּ כָּל אוֹיְבֶיךָ ה'.

אִם תּוּכַל לְדַבֵּר עִם ... זֶה שְׂמִמְנָה עַל הַמַּיִם, שְׂיִתְקֵן אֶת הַצְּנוּר
עַל הַשְּׂטַח שְׂאֲנַחְנוּ רוֹצִים לְבָנוֹת, זֶה יִהְיֶה בְּשִׁבְלֵי חֶסֶד גְּדוֹל, כִּי
כִּפִּי שְׂשִׁמְעָתִי הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד, וְלִכֵּן אִם תִּבְקַשׁ אוֹתוֹ וְתַפְצִיר
בוֹ, שְׂיִתְקֵן אֶת זֶה, זֶה יִהְיֶה לָנוּ לְעֹז, כִּי תִכְרַח-וּמִיד כְּשֶׁתִּתְיַבֵּשׁ
הָאֲדָמָה, אֲנַחְנוּ כְּבָר צָרִיכִים לְהַתְּחִיל לְבָנוֹת, וְהַצְּנוּרוֹת שֶׁל הַמַּיִם
שְׂעוֹבְרִים דְרָךְ הַשְּׂטַח מִפְּרִיעִים לָנוּ, וְהוּא הַבְּטִיחַ לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר,
שְׂיִתְקֵן אֶת הַצְּנוּר, אֲבָל בֵּין כָּךְ הוּא מְתַעֲצֵל וְכוּ' וְכוּ', לֹא מֵרַע לֵב,
אֲלֹא סִתָּם כָּכָה... וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוּל לְדַבֵּר אִתּוֹ וּלְשַׁכְּנֵעוֹ כְּמָה
שְׂיִוְתֵר מֵהָר, זֶה תִּהְיֶה לָנוּ טוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

אֲשֶׁר כה כט בְּנַחַל קמא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ פּוּרִים שְׂמַח...

כה כט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם וְתַבְּרוּךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' (תַּעֲנִית אָסְתֵּר) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי שְׁתַּכְּתַב לִי, כִּי נִפְשִׁי קָשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, שְׁלֵא יִסְתַּוְּכְבוּ בְּרַחֲוֹבוֹת, וּבְכַרְט
בְּנֶךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, אַתָּה צָרִיךְ לְשֹׁמֵר עָלָיו מָאד שְׁיִלְךָ לְמַתְמִידִים, כִּי
חָבֵל לְקַחַת יֶלֶד כְּזֶה לְהַפְּצָה וְכו', וְכֵן לְקַחַת אוֹתוֹ לְנִסְיָעוֹת, הוּא
צָרִיךְ לְשֶׁבֶת בְּמַתְמִידִים, וְטוֹב מָאד לְשֹׁמֵר בְּעֵתִים הַלְלוּ עַל הַיְלָדִים,
כִּי זֶה שֶׁהֵם מִסְתַּוְּבָבִים סֵתֵם כֶּף בְּלִי פְקוּחַ וְכו', זוֹ סַכְּנַת נִפְשׁוֹת
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְשֹׁמֵר מָאד עַל הַיְלָדִים שְׁלֶךְ.

וְשְׁלוֹם לְבָנֶךָ ... גֵּרוּ יְאִיר.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְבוֹא אֵלַי אַחַר חַג הַפֶּסַח עִם יְתֵר הַבַּחֲוִירִים
שְׁנַעֲשׂוּ בֶרֶם-מְצוּהָ, רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בִּיּוֹתֵר בְּלִמּוּד גְּמָרָא, וְתַגְרַס בְּכֹל
יוֹם כַּמָּה דְּפִים גְּמָרָא, בְּאִפֵּן שְׁתּוּכַל לְסַיֵּם כַּמָּה מְסַכְּתוֹת, וְתַתְּחִיל
לְהִיּוֹת יֶלֶד רְצִינִי וְלֹא שׁוֹכֵב, וְאִז תַּצְּלִיחַ אֲצִלְנוּ מָאד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלוֹתַי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְּרַכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְכֶם פּוּרִים שְׂמַח...

כה ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן אָנִי מְקַבֵּל מִמָּךְ כָּל יוֹם שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה מִכְּתָבִים. מָה אֶמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! חֲבָל מְאֹד עַל דְּמֵי הַדָּאָר, כָּל מִכְּתָב עוֹלָה שְׁנֵי שְׁקָל, וְאִם הָיִיתָ נוֹתֵן אֶת זֶה לְצַדִּיקָה, הָיִיתָ מְקַיֵּם יוֹתֵר מִצְוָה מִלְּכֹתֵב לִי בְּכָל יוֹם מְגִלוֹת שְׁלֵמוֹת וְכוּ' וְכוּ'...

רְאֵה לְבִדֶּק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלָךְ, וְתַתְּחִיל לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים (מְנַחֵם מַד.).

נָא וְנָא רְאֵה לְהַקְפִּיד עַל אֲכִילַת מַאֲכָלִים כְּשֵׁרִים, וּבִפְרָט בְּשֵׁר וְכוּ', וְתִשְׁמַר שֶׁבֵּית כְּהִלְכָתָהּ בְּכָל הַדְּקָדוּקִים.

תַּתְּמִיד בְּלִמּוּד הַלְכָהּ, שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל, שְׂזֵה מְבָרַר אֶת הַטּוֹב מִהָרַע.

אָנִי מְקוּוֶה שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, כִּי חֲבָל עַל הַשְּׁקָלִים שֶׁל דְּמֵי הַבּוֹלִים, תַּתֵּן אֶת זֶה יוֹתֵר טוֹב לְצַדִּיקָה, וַיִּמְתְּקוּ מִמָּךְ כָּל הַדֵּינִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח...

כה לא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, וְגַם הַכְּנֵתִי לָךְ מִכְּתָב וְנִעְלַם מִמֶּנִּי, עֲכָשׂוּ מִצְּאֵתִי אֶת זֶה, וְאִמְרָתִי — אוֹסִיף עוֹד כַּמָּה שׁוֹרוֹת.

ראה לחזק את עצמך עם הנקודות הטובות שיש בך, ותשתדל ששום דבר לא יוכל לשבר אותך, כי זו מעלת בר ישראל, אפלו שעוברים עליו כל מיני צרות ויסורים ומכאובים, אף-על-פי-כן הוא מחזיק מעמד, ואינו נשבר, וזה השבח שהקדוש-ברוך-הוא משבח את עצמו בכל העולמות בפני כל הפמליה של מעלה, על נשמה שיגדה אל זה העולם, ועובר עליה מה שעובר וכו', ואף-על-פי-כן היא לא נכנעת אל הסטרא אחרא, זה השבח הכי גדול למעלה בכל העולמות, ועל-כן תחזיק מעמד, כי הקדוש-ברוך-הוא מקבל ממך שעשועים גדולים. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יז), שאפלו כשיהודי מנענע עם הפאה שלו, גורם שעשוע מלמעלה, ושמעתי פעם אחת מאנשי שלומנו, אף שהפירוש הוא בפשיטות, כשיהודי בזה העולם עובר עליו מה שעובר, ואף-על-פי-כן הוא מחזיק מעמד, ויש לו זקן ופאות, ומנענע את הפאות שלו, זה גורם שעשועים גדולים למעלה, עם כל זאת הפירוש הוא גם ברוחניות, הינו כשאדם מנח באיזו פאה וזוית, ונמצא בשאול תחתית ומתחתיו, אף-על-פי-כן הוא מנענע את עצמו לחזר אל הקדוש-ברוך-הוא, אפלו נענוע כלשהו, הוא עושה רשם בכל העולמות. ולכן ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ובפרט שזכות לסיים כמה פעמים מסכתות — מאה פעמים ואחת, אשר גדל הענין הזה, אי אפשר לתאר ולשער כלל, כי כתוב בתקוני-זהר (יד): מאן דירית מסכתא חדא, יהיבנא ליה עלמא חדא [מי שזוכה לסיים מסכתא אחת — נותנים לו עולם אחד], ומכל שפן מי שזוכה לסיים עוד מסכתא ועוד מסכתא וכו' וכו', ובפרט שזכות לסיים מסכתא אחת מאה פעמים ואחת, וכן זכות לסיים יותר ממאה פעמים ששה סדרי משנה בתקף צרתך וירידתך ולכלוך וכו' וכו', אתה צריך מאד מאד להיות שמח בזה, כי מי שלומד תורה, אז התורה מגנה ומצילה אותו בין בעידן דעסיק בה ובין בעידן דלא עסיק בה, וצריכים לשמח מאד מאד, שיש לנו רבי פנה, וזכינו להיות אצלו בראש השנה, וגם אנחנו מקוים להיות אצלו כל ימי חינו בראש השנה, וזה ראוי להחיות את עצמנו כל החיים.

המאחל לך פורים שמח...

כה לב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שְׂמַח לְשִׁמְעַ, שֶׁהִנֵּהן הַגִּיעַ יוֹם פְּלוּלוֹתֵיכֶם, שְׁאַתֶּם נִשְׁוֹאִים אַרְבַּע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִהְיֶה לָכֶם אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתִזְכּוּ לְרֵאוֹת בָּנִים לְבָנֵיכֶם, וְלֹא יִחַסֵּר בְּבֵיתְכֶם שׁוֹם דָּבָר, וּזְכוֹת הַמְצֻוֹת שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים, תִּגָּן עֲלֵיכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֹנֵיּוֹת, וּבְפֶרֶט הַמְצֻוֹת שֶׁל צָרְכֵי הַרְבִּים — זֶה יַעֲמֵד לָכֶם תָּמִיד.

נָא וְנָא רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם תָּמִיד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזוּר לָכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ בְחַיֵּיכֶם לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים עַל־פִּי טְהֵרַת הַקֶּדֶשׁ וְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

אַתֶּם צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מֵאֵד מֵאֵד לֹא לְהִשָּׁבֵר בְּגַלֵּי רוּחַ הַזְּמַן וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד עַל כָּל מֵה שָׂרַק עוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וּבְזִכּוֹת זֶה תַעֲבְרוּ עַל הַכָּל.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמַח...

כה לג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"א אֲדָר־ב' (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד, צָמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֲשֶׁר כה לג בַּנְחָל קמה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֵת כָּל מַכְתָּבֶיךָ, אִךְ מַחֲמַת טְרַדוּתֵי הַרְבּוֹת, לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ תַּכְףּ-וּמְיָד.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שְׂזִכִּיתָ לְהַפְּיֵךְ אֵת יְבִנְאֵל לְמָקוֹם תּוֹרָה, כִּי בְּזִכּוֹתֶךָ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִצְטַרְפִּים וְלוֹמְדִים בְּכָל יוֹם תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל בְּשָׂמִים מִלְמוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּפֶרֶט לְמוֹד תּוֹרָה בְּרַבִּים, עַד שֶׁזֶה דוֹחָה אֵת הַכָּל, אֲפֵלוּ בְּנֵין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֲתָה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וּלְהַמְשִׁיךְ בֵּיתָר שְׂאֵת עוֹ, וְלֹא לְפַחֵד מִשׁוֹם דְּבָר שְׂבַעוּלָם, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְאִךְ שְׂצָר וּמָר לָךְ עֲכָשׁוּ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה יָמִים טוֹבִים בְּחַיֶּיךָ, אֲשֶׁר לֹא תֵאָרֵף וְלֹא שְׂעֲרֵף מִיְמֶיךָ, כִּי תִתְאַר לְעֲצָמְךָ אֵל אֵיזָה טוֹב וְאֵל אֵיזָה חֶסֶד זְכִיתָ כְּבָר עַד עֲכָשׁוּ, וְזֶה עוֹד כְּלוּם כְּנִגְדַּד מַה שְׂתִזְכֶּה, וְלָכֵן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק מְעַמְד, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ, שְׂלַמְדַתְּם מִסְכַּת מְגִלָּה, וְסִימַתְּם אֵת זֶה לְזִכּוֹתֵי, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִזְכִּיתָ הַזֹּאת תְּגַן עָלֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְרְאוֹת רַב נַחַת מִיְלֻדֶיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ, שֶׁהוּא יִתְבַרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֵת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חִיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבַרַךְ, וְאֲדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֵת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּלְהַמְשִׁיךְ אֵת אוֹרוֹ יִתְבַרַךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁזֶה עֶקֶר הַתְּכָלִית וְהַשְּׁלֵמוֹת, לְדַעַת אֲשֶׁר הוּא יִתְבַרַךְ מְחִיָּה וּמְקַיֵּם אֵת הַכָּל, שֶׁזֶה סוּד 'וְאֲתָה מוֹשֵׁל בְּכָל', דְּאֶחִיד בְּשִׁמְיָא וּבְאַרְעָא, כִּי כְּרַגַע שְׂאֲדָם זוֹכָה עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמִירִי לְהִסְתַּוְבֵּב וְלְחַשֵּׁב מִמֵּנוּ יִתְבַרַךְ, זֶה גוֹרָם שְׂעִשׁוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעְלָה, כִּי רוֹאִים אָדָם, שֶׁהוּא מְלֵא עוֹנוֹת וְטִנְפֹת וְכוּ', עִם כָּל זֶה הוּא מִתְחַזֵּק, וְאֵינוֹ נוֹתֵן לְעֲצָמוֹ מָקוֹם לְפַל בְּדַעַתוֹ, אֲלֹא מִתְחַזֵּק וּמוֹשֵׁף עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבַרַךְ, בְּזֶה הוּא גוֹרָם

קמו אשר כה לד בנחל

שעשועים פאלו למעלה, אשר שום מלאך ושרף אינו יכול להראות, כי זה עקר שלמות הבריאה — כשאדם הנמצא במקומות המגנים והשפלים וכו' וכו', אף-על-פי-כן הוא מתחזק, ואינו מניח את עצמו לפל בדעתו בשום פנים ואפן, זה גורם שבח ושעשוע למעלה בכל העולמות. ולכן ראה לחזק את עצמו בכל מיני אפנים שבעולם, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

נא ונא ראה להמשיך את עצמך תמיד אליו יתברך, ותהיה תמיד בשמחה, ותרגיל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר הדבור שמדברים אליו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך פורים שמח...

כה לד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ויקרא, י"א אדר-ב' (תענית אסתר) ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה ימי הפורים באים, ראו למסר את נפשכם על שמחה, ותשתדלו מאד מאד להיות בשמחה כל השבת וכל הפורים וכל שושן פורים, באפן שתמשך עליכם השמחה על כל השנה, ואתם צריכים לדעת, כי השמחה היא התרופה הכי גדולה לאדם — בין בגשמיות ובין ברוחניות, ושמחה תלויה באמונה, כפי שאדם מכניס בעצמו אמתת מציאותו יתברך, ויודע ועד, שהכל לכל דמיון גדול, וכל הפחדים שמפחידים אותנו — הכל הבל ורעות-רוח, כי לא יעשה לנו אדם רע, בלתי רשותו

אָשֶׁר כה לה בְּנַחַל קמז

תְּבָרַךְ, כִּי דָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת
הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וּכְשֵׁי־דַע יְדִיעוֹת אֱלֹהֵי, אֲזֵי יִתְפָּרְדוּ מִמֶּנּוּ כָּל פּוֹעֲלֵי
אָז, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ תְּבָרַךְ, וַיִּוֹדַע
שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ תְּבָרַךְ, אֲזֵי הוּא תָּמִיד שְׂמֵחַ, כִּי מֵה יֵשׁ לָנוּ לְהַפְסִיד
בְּזֶה הָעוֹלָם?! וְלָכֵן רְאוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל יְלַדְיְכֶם, שְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ
בְּרַחֲוֹבוֹת, כִּי חָבֵל מְאֹד, כִּי אֲנַחְנוּ מִשְׁקִיעִים בְּיַלְדֵיכֶם הַרְבֵּה מְאֹד,
וְלִבְסוּף חָבֵל שֶׁהַכֹּל יִלָּךְ לְאַבוֹד, וְעַל-כֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד עַל יְלַדְיְכֶם,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁנִּזְכֶּה לִילְדִים קְדוֹשִׁים וְטַהוּרִים
בְּקִרְשֵׁת הַבְּרִית.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבֹת שְׁלוֹם וּפּוֹרִים שְׂמֵחַ...

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל בְּעִבּוּרֵי בִימֵי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה.

כה לה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם תְּבָרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, "אֲדַרְבִּי" (תְּעֻנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. עֲדִין אֵין חֲדָשׁוֹת, אֲבָל אֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּעִזְרָתוֹ תְּבָרַךְ שָׂמוּ, תְּהִיֵּינָה חֲדָשׁוֹת, וְנִזְכֶּה
לְגַמֵּר אֶת זֶה עוֹד קֹדֶם חַג הַפֶּסַח.

אֲסוּר לָכֶם לְדַאֵג וּלְהִיּוֹת בְּמַתַּח, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְעוֹד תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבֹת שְׁלוֹם וּפּוֹרִים שְׂמֵחַ...

כה לו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר וּיְקָרָא, י"ב אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

מָה אָמַר לָכֶם ! אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, בְּזֶה שְׂאֵתֶם זֹכִים לְהוֹצִיא לְאוֹר עוֹד כֶּרֶךְ מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר זֶה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלִי, כִּי מָה יִשְׁאָר מִמֶּנִּי ? רַק הַמִּכְתָּבִים שֶׁזִּכֵּיתִי לְכַתֵּב בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נַעַם חֲלָקְכֶם, אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אִיךָ שֶׁהַקּוֹנְטְרָסִים מְחַיִּים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הוֹלֵךְ מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ מִמֶּשׁ, בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא, וְאֵלֶּפֶי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבְבוֹת תּוֹפְסִים וְחוֹטְפִים אֶת זֶה, וְאִם הֵייתֶם רוֹאִים אֶת זֶה, הֵייתֶם שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים וְרוֹקְדִים כָּל הַיּוֹם כָּלוּ, וְאִךָ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם הַרְבֵּה פְּעָמִים שְׁבוֹרֵן לֵב וְדִכְאוֹן, כִּי נִדְמָה לָכֶם כְּאִלוֹ אַתֶּם לֹא עוֹשִׂים מִסְפִּיק, אֲבָל עָלִי לְהַגִּיד לָכֶם, שֶׁהַזְכוּת שְׁלָכֶם עוֹלָה עַל כָּל הַזְכוּת, כִּי כָּל הַמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים — אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ (אֲבוֹת ה', יח). וְעַל־כֵּן תִּתְחַזְּקוּ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז לְהַדְפִּיס סְפָרִים חֲדָשִׁים, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁפִיעַ לָכֶם שְׁפַע גְּדוּל, שְׁלֹא יַחְסֵר לָכֶם שׁוּם דָּבָר, וְאַזְכָּה לְרְאוֹת תְּמִיד בְּהַצְלַחְתְּכֶם.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם וּפּוֹרִים שְׂמֵחָה...

כה לו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, י"ב אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחְיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמָאֵד וּמָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם, אֵיךְ שְׂאֵתֶם מִתְחַזְּקִים בַּיַּחַד.

רְאוּ לְעֹזֵר אֶחָד לְשָׁנִי, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאי יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַּזְכְּפוּ לְהַצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים, לְגַדְלָם וּלְחַנְּכָם בְּקִלּוֹת עַל טְהָרַת הַקֹּדֶשׁ, וּבְאֻמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּכָת.

נָא וְנָא לֹא לְהִתְפַּחַד מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, כְּפִי הַהִשְׁקָעָה שְׁמִשְׁקִיעִים בַּיְלָדִים — בֵּן מוֹצְאִים בָּהֶם. וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִשְׁקִיעַ בַּיְלָדִים הִרְבֵּה דִבּוּרֵי אֻמוּנָה וְהִשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּבּוֹדָאי תִּצְמַח לָכֶם מִזֶּה טוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

אוֹדוֹת שְׂשֵׁאֲלָתָּ בְּעֵינֵי הַנְּטִלָּה לְמִלְאָ בְּזֶה מַיִם לְמִיחָם וְכוּ', זֶה לֹא כָל-כֶּף מִתָּר, כִּי נוֹטְלִים בְּזֶה יָדִים, וְכֵן בְּמַיִם אַחֲרוֹנִים, וַיְדוּעַ עַל-פִּי כְּנוֹנוֹת, שְׁבַנְטִלָּה שְׁנוֹטְלִים מַיִם אַחֲרוֹנִים, אֲסוּר לְשִׁתּוֹת בּוּ.

בְּעֵינֵי הַבַּת, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֶתָּה לְאֵט, וְכֶךָ הִיא תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמָה לְדַבֵּר כְּפִי הַצָּרֶף.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי הַתְּפִלוֹת וְהַתְּבוּדוֹת — זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּכְשֵׁאֲדָם מִתְּבוּדָד לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — מִצְּלִיחַ, כִּי כָל דִּבּוּר וְדִבּוּר שְׁמִדְּבָרִים עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְאֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְיַחַד יַחֲוִידִים קְדוֹשִׁים, וּבְכִפְרֵט בְּעַת אֲכִילָה כְּמוֹ שְׂאֵתָה נוֹהֵג, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְזוֹ עֲבוֹדַת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום ופורים שמח...

כה לח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר ויקרא, י"ב אדר־ב' ה'תשנ"ז.

שלום רב אָל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי את חקוקה בפנימיות לבבי לטוב כל הזמנים, והצער שיש לי והעגמת נפש והחלישות הדעת ממה שקורה לך בבית — אין לתאר ואין לשער כלל, ואף שאת כותבת, שאסור לי להאשים את עצמי, הן אמת אני לא מאשים את עצמי, אף סוף כל סוף יצא מכשול כזה, אף דבר זה במציאות אף אחד אינו יודע, כי שמעתי כבר המון מקרים, הבעל היה בריא, ולבסוף, רחמנא לצלן, יצא מדעתו וכו' וכו', ועל־כן מה שאת צריכה עכשו לעשות הוא רק להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, לשמח עם הילדים, שאלו הם המתנות שנתן לך הקדוש־ברוך־הוא, ולראות להרחיב לעצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כדי שלא תפגסי, חס וחלילה, באיזה דכאון, באיזו מרירות, תשתדלי מאד לשמע פלי זמר ומוזיקה, וזה ישמח אותך.

בודאי זה לא בא למלא את החסרון מבעל, עם כל זאת את צריכה להבין, שבעוונותינו הרבים, יש נשים שיש להן בעלים קשים, שנותנים להם מכות, רחמנא לישזבן, וזה מאד מאד פואב לי, איך יהיו גברים אלימים כאלו, אף כנראה שלא קבלו חנוף אחר, ולא ראו חנוף אחר.

נא ונא תחזיקי מעמד, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ועוד תראי הרבה נחת בחייך מהילדים, שייגדלו לך מאד מצלחים.

אָשֶׁר כה לט בְּנַחֵל קנא

עם כָּל מי שְׁאֵת פּוֹגֵשֶׁת, תְּדַבְּרִי רק דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וְאַל תִּפְחָדִי
מֵאֵף אֶחָד, כִּי מֵה יֵשׁ לָנוּ לְהִתְפַחֵד בְּזֵה הָעוֹלָם, הֲלֹא סוּף כָּל סוּף
אֲנַחְנוּ בִּידֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמֵה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵה קוֹרָה בְּזֵה
הָעוֹלָם? ! עֲלִינוּ רק לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף הִכָּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ כָּל טוֹב בְּחַיִּים, וְתִמִּיד תִּבְשְׂרֵי לִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׂבַת שְׁלוֹם וּפְּוֹרִים שְׂמַח...

כה לט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שְׂבַת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וּיְקָרָא, י"ב אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם, וְאִיךָ אַתֶּם מְסַתְּדִרִים, וְאִיךָ
הוֹלֵךְ לָכֶם, וְאִיךָ אַתֶּם מְרַגִּישִׁים, כִּי אַתֶּם חֲקוֹקִים בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת
לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִתְחִיל לְשִׁלֵּם אֶת חוֹבוֹת הַהֶדְפָּסָה, כִּי פֶּשׁוּט הַכִּיס רִיק
וְאֵין בּוֹ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהֶדְפִּיס עוֹד סְפָרִים, וְאֲנַחְנוּ תְּקוּעִים מֵאֵד,
וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לְהִתְחִיל לְשִׁלֵּם, כִּי אֲנַחְנוּ
נִמְצָאִים בְּמִצָּב מֵאֵד קָשָׁה.

נָא וְנָא הֲרַגְלֵ אֶת עֲצָמֶךָ לְהִיּוֹת בְּכוֹלֵל שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוֹ יָאִיר,
לְפָנֵי הַצְּהָרִים — מִשְׁעָה עֶשֶׂר עַד שְׁעָה אַחַת, וְתִלְמַד שֵׁם הַרְבֵּה
מֵאֵד, כִּי מֵה שְׁהֵם לוֹמְדִים בְּשִׁלְשׁ שְׁעוֹת — זֶה מְמַשׁ גִּפְלָא.

רְאֵה לְהִפְיֵן אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה

— לְקָרֵב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְחַזְקָם וּלְאַמְצָם
וּלְעוֹדָדָם וּלְשִׁמְחָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם וּפְוִרִים שְׂמֵחַ...

כה מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיְקָרָא, י"ב אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, אֲבָל לֹא הִיָּה לִי הַפְּנָאֵי לְהַשִּׁיבְכֶם
תַּכְּף-וּמְיָד.

מָה אָמַר לָכֶם, אֲנִי מְקַבֵּל מִכְתָּבִים מֵהֵבֶת שְׁלָכֶם ... שְׂתַחֲיָה,
וְעוֹבֵר עָלֶיךָ הַרְבֵּה לְחֻצִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן, לְדַעֲתִי, כֵּן צְרִיכִים
לְהַקְדִים אֶת הַחֲתֻנָּה, וְלָמָּה שְׂתַסְבֵּל וְכוּ', כִּנְרָאָה שְׂאִין בִּינֵיכֶם לְבִינָה
תִּקְשָׁרֶת רְצוּיָה וְכוּ', וְאֵי הַבְּנוֹת וְכוּ', וְעַל-כֵּן כְּדָאֵי אוּלַי לְהַתְחִיל
לְחֻשֵׁב עַל נִשְׂוֹאִים מַה שְׂיִוְתֵר מֵהֵר, וְאֲנִי מְקוּוֹה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
שֶׁהוּא, שְׂכַשְׂהִיא תִתְחַתֵּן — יִשְׂתַּנֶּה הַמַּצָּב, כִּי יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂעֵדִין
עוֹבֵר עָלֶיךָ טְרָאוּמָה וְכוּ' מִכָּל מַה שְׂעֵבֵר לְפָנַי כַּמָּה שָׁנִים, וְלָכֵן הִיָּה
טוֹב מְאֹד, לְחַתֵּן אוֹתָהּ מַה שְׂיִוְתֵר מֵהֵר, וּלְדַעֲתִי, זֶה לֹא יַעֲלֶה לָכֶם
הַרְבֵּה הוֹצָאוֹת, וּבִפְרֹט שְׂאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֶת הַחֲתֻנָּה בִּיבְנָאֵל, אֲזִי
כְּדָאֵי לְהַזְדַּרְזוּ בְּזֶה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתוּכְלוּ לְהוֹצִיא
מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל דְּבָר זֶה. כִּפִּי שְׂשִׁמְעֵתִי מִצַּד מְשַׁפַּחַת הַבְּחוּר וְכוּ'
וְכוּ', הֵם מְאֹד מְרָצִים, וּמְסַפִּימִים לְהַקְדִים, וְלָכֵן רְאוּ לְחֻשֵׁב עַל כּוּוֹן
זֶה, וְאֵל תַּחֲשׁוּבוּ שְׁזֶה דְּבָר גְּדוֹל, כִּי רַק מְכַנְיָסִים עוֹד בֵּן בְּבִית,
וְלְהַפְּךָ מְשַׁפַּחַת הַבְּחוּר מְכַנְיָסִים עוֹד בֵּת בְּבִית, זֶה הַכָּל, אֲבָל,
לְדַעֲתִי, לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סָמוּךְ לְפָרְקָם, זֶה מוֹנֵעַ מֵהֶם הַרְבֵּה סָבָל
וְהַרְבֵּה יְסוּרִים, וּבִפְרֹט בַּמַּצָּב שְׁלָכֶם, אַתֶּם צְרִיכִים לְחֻשֵׁב מִחֻשְׁבָּה
רְצִינִית, כִּי הֵבֶת נִמְצָאֵת בְּלַחֲץ, וְהִיא מִתְבַּיֶּשֶׁת לְסַפֵּר לָכֶם, וְלָכֵן,

אָשֶׁר כה מא בְּנַחֵל קנג

לְדַעֲתִי, תְהִיָּה הַתְרוּפָה "חַתְנָה". יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיחֵנו
אוֹתִי, וְתַחֲשָׁבוּ מִחֲשָׁבָה טוֹבָה, וְתַכְתְּבוּ לִי מֵה דַעְתְּכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וּפְוִרִים שְׂמֵחַ...

כה מא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וּיְקָרָא, "כּ אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כָּבֵד פְּעַמִּים, וְכֵן שְׁמַעְתִּי קֶצֶת מֵה
שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ לְאַחֲרוֹנָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטְעָר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה, אָבֵל
אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שְׁתַּבִּינִי, שְׁהַעֲקֹר בְּזֵה הָעוֹלָם הוּא אֲמוּנָה
פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, וּכְכֹל שְׁאֵדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה, כֵּן
מִתְרַחֵב לוֹ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

עֲלֶיךָ לְהַבִּין, שְׁאֲמוּנָה זֶה נִגְדֵּד הַשְּׂכָל וְנִגְדֵּד הַהֲבִנָּה, כִּי אִם יֵשׁ
שְׂכָל וְהֲבִנָּה, לֹא שִׁיף אֲמוּנָה, וְאִם שִׁיף אֲמוּנָה, אֵין בְּזֵה שְׂכָל וְאֵין
בְּזֵה הֲבִנָּה, אֲמוּנָה הוּא דְבָר פְּשוּט, שְׁאֵדָם מְסַלֵּק אֶת חֲכָמָתוֹ לְגַמְרִי,
וּמֵאֲמִין בְּאַלְקִים חַיִּים, וּבְאֵמֶת מִי שְׂזָכָה לְקֶצֶת שְׂכָל וּקֶצֶת תְּבוּנָה,
רְאוּי לוֹ לְהֵאֲמִין, שְׁהָעוֹלָם הַזֶּה אֵינוֹ הוֹלֵךְ לְבַד, וְאֵינוֹ מִתְנַהֵג לְבַד,
אֵלָא יֵשׁ בְּזֵה יַד הַיְיָ הַיִּתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, לְעַד וּלְנֶצַח נְצַחִים, וְאֵין דְבָר
כְּזֵה שֶׁל טִבַּע וּמִקְרָה וּמְזֹל, שְׂזוֹ הַפְּפִירוֹת שֶׁל הָאֶפִיקוֹרְסוֹת שֶׁל
"כַּחֲסִי וְעֶצֶם יְדֵי עֶשֶׂה לִי אֶת הַחִיִּל הַזֶּה" (דְּבָרִים ח, יז), הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן, לְרְאוֹת לְהִיכֵן יְרוּץ
הָאָדָם, אִם אֵל הַטִּבַּע וְהַגִּשְׁמִיּוֹת וְהַחֲמָרִיּוֹת וְהַתְּאוֹוֹת וְהַמַּדוֹת רְעוֹת
וְכוּ' וְכוּ', אוֹ שְׁיָרוּץ וְיִבְרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְיִכְלַל לְגַמְרִי בְּאֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׁכַבְרָ עֵבֶר עֲלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ כָּל-כָּף הַרְבֵּה סָבֵל
וְאֲכֻזּוֹת מֵאַנְשֵׁי בְּלִיעַל, וְהַשְּׁפִילוֹ אוֹתְךָ, וְדַקְרוֹ אוֹתְךָ נְפִשִׁית,
וְסִבְלָתָ סָבֵל נוֹרָא בְּחַיִּים, עֲלֶיךָ לְחַזֵּר עֲכָשׁוּ אֶל הַשְּׂרָשִׁים, הֵינּוּ

שֶׁתְּרַגְּלִי אֶת עֲצָמֶךָ לְצֵאת לְמָקוֹם שָׂאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, לְטִיל בַּחוּץ, וְלִדְבַר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמוֹ שְׂמַדְבָּרִים אֵל בְּשׂוֹר וְדָם, וְאֶף שֶׁבַּהֲתַחֲלָה יְדָמָה לָךְ שְׂאֶף אֶחָד אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ, תִּסְתַּכְּלִי עַל הַשָּׁמַיִם, וְתִדְבְּרִי אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הוּא יִתְבַּרֵךְ שׁוֹמֵעַ כָּל תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתַפְלַת כָּל פֶּה נִשְׁמָעַת וְנִתְקַבְּלַת לְמַעַלָּה, אֵף מְדוּעַ הָאָדָם אֵינוֹ רוֹאֶה תִּכְף־וּמִיד יְשׁוּעָה? כִּי בְּאֵמַת הַיְשׁוּעוֹת בְּאוֹת לְאָדָם בְּכָל יוֹם, וּבִכְפָּרֵט בְּזֶה שֶׁהוּא זֹכֶה לְנֶשֶׁם, וְלִלְכָת, וְלִהֲתַנּוּעַע — זֶה כִּכְּר יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי כִּמָּה אֲלָפִים וְרִבְבוֹת אֲנָשִׁים מְסַפְּנִים חוֹלִים בְּמַחֲלוֹת קְשׁוֹת, וּמְרַתְקִים לְמִטָּה בְּבֵית-חוֹלִים וְכוּ' וְכוּ', עִם אֵינְפוּזִיָּה וְכוּ', וּמִנַּת דָּם וְכוּ', וְנִתְוַחֲיִים וְכוּ' וְכוּ', וּכְשֶׁאָדָם בְּרִיא, צָרִיךְ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזַי כֵּן רוֹאִים יְשׁוּעוֹת, וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן אוֹדוֹת עֲקָר הַיְשׁוּעָה — לְהִתְקַרֵּב אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְזֶה צָרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת, כִּי אָדָם מִחַמַּת מַעֲשָׂיו, וְנִכְשָׁל בְּמָה שְׁנִכְשָׁל, עַל-יְדֵי-זֶה נִעֲתַק מִהַקְּדוּשָׁה, וְזֶה לּוֹקַח זְמַן, עַד שֶׁאָדָם זֹכֶה לְבָנוֹת אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת עֲתִידוֹ.

וְלָכֵן רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם וְאֵל תִּכְבִּי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיְהִיָּה לָךְ טוֹב בְּחַיִּים, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַצֵּא לָךְ עֲכָשׁוֹ בַּחוּר יָרֵא שָׁמַיִם, וְתִתְחַתְּנִי אִתּוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְיִהְיֶה לָךְ טוֹב כָּל הַחַיִּים.

רְאֵי לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְכָל מֵה שֶׁמַּעִיק לָךְ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת תִּסְפְּרִי רַק לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִאֲמִינִי שְׂכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמַדְבָּרִים אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שׁוֹחַר טוֹב, תְּהִלִּים קמח): פִּיָּהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל חִרְבָּם; וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַחִרְבַּי הַזֶּה — לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְכַנְיָעִים אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת שֶׁבָּרָא הָאָדָם מִחַמַּת חֲטָאִיו וְעוֹנוֹתָיו.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִתְחַזֵּק מְעַמָּד, וְתִזְכְּרִי הַיֵּטֵב, שֶׁהַצְּדִיק אוֹהֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְרוֹצֵה לְקַרֵּב אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּבְיַדָּאֵי זֶה סוֹכֵב וְהוֹלֵךְ גַּם עֲלֶיךָ, וְהוּא רוֹצֵה לְקַרֵּב אוֹתְךָ אֵל

אָשֶׁר כה מב בְּנַחַל קנה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן תַחֲזִיקי מְאֹד בְּרַבְּנוּ ו'ל' וּבְסַפְרֵי הַקְדוּשִׁים, וְשֵׁם תִמְצְאִי מְרֻגָע לְנַפְשְׁךָ הַסּוֹכֶלֶת וְהַכּוֹבֵה, וְתִזְכְּרִי, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּרְאִי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם וּפְּוִרִים שְׂמַח...

כה מב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְחַבְּרֶךָ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְכֵ-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וּיְקָרָא, י"ב אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂפִיחֵי נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז בְּאַהֲבָה, אַחֲנָה וְרַעוּת, וְאִישׁ יִכְבֵּד אֶת רַעְהוּ, וְשִׁתְּהִיָּה בִּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית, כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ו'ל' עֲנִין הַשְּׁלוֹם-בֵּית מְאֹד מְאֹד חָמוּר, כַּמּוּבָא (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), שֶׁהַקְּפִיד מְאֹד עַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְהִזְהִיר אוֹתָם לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם, כִּי הַסַּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה פְּרוּדִים בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּדִי לְהַכְשִׁילָם, וְעַל-כֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְשֵׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים מְצַלְחִים, אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְאוּ רַב נַחַת מִיְלַדְיָכֶם.

וְשְׁלוֹם אֵל בְּנֵיכֶם ... נְרוּ יְאִיר.

אִם אַתָּה רוֹצֶה לְבֹוא אֵל הַיְשִׁיבָה שְׁלִי אַחַר שִׁתְּהִיָּה בְּרַ-מְצוּהָ, רְאֵה לְהִתְמִיד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד גְּמָרָא כְּסִדְרָן, וְתַגְרֵס הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, שְׁזָה מְזַבֵּף אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְכֵן תִּלְךָ אֵל הַמְּתַמִּידִים אַחַר הַצְּהָרִים, וְתִתְּהִיָּה מִתְּמִיד גְּדוֹל מְאֹד, וְאֵז תִּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וּפְּוִרִים שְׂמַח...

כה מג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וּיְקָרָא, י"ב אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים לְמִסְרָם לְיַעֲדָם, וּבִפְרֵט אֵל מְשַׁפְּחַת ... שְׁיַחֲיוּ, וְאִתָּה תַעֲשֶׂה אֶת עֲצֻמָּךְ כְּתָם, שְׁאִתָּה לֹא יוֹדַע כְּלוּם, רַק תִּמְסֹר אֶת הַמְּכַתֵּב, וְאֲנִי מְקַנְהָ אֵל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁזֶה כָּבֹד יַעֲשֶׂה אֶת מַה שְׁצָרִיף לַעֲשׂוֹת, "שִׁלַּח לַחֲמֶךָ עַל פְּנֵי הַמַּיִם, כִּי בָרַב הַמַּיִם תִּמְצָאָנוּ" (קִהְלֵת יא, א).

רְאֵה לַחֲזֵק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּחְשַׁב שְׁזֶה קֵל לַחֲתֹן בֵּן, עִם כָּל זֹאת אִתָּה צָרִיף לְהַבִּינֵן, שְׁאֵב מִחֵיב לַחֲתֹן אֶת בְּנוֹ, וְאֶפְלוּ שְׁזֶה בָּא קִשָּׁה, כִּי אִם מוֹלִידִים בֵּן, צָרִיכִים גַּם לַחֲתֹן אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים חִיבוּ אֶת הָאֵב לַחֲתֹן אֶת בְּנוֹ, וְגַם אַחֲר־כֵּן צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, שְׁכּוֹלֵי הָאִי וְאוֹלֵי יִצְלִיחוּ עִם הַזּוּג, וּבְיַדָּאֵי עִם עֶזֶר גְּשָׁמֵי וְרוּחֵי מִצְלִיחִים.

אֲנִי מְקַנְהָ אֵל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמְּאַחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וּפּוֹרִים שְׁמַח...

כה מד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וּיְקָרָא, י"ב אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׁעַבְרָתָם כָּבֹד לְמָקוֹם אַחֵר, וְשֵׁם יוֹתֵר קֵל לְכֶם לְלַמֵּד, הֵן אֲמַת שְׁעֵדִין מַעֲקָר הַיְשׁוּעָה אֲנַחְנוּ רַחֲוֹקִים, כִּי אֲנַחְנוּ צָרִיכִים בֵּית־סֵפֶר, אֲבָל לַעֲת עֵתָה אֲצֵל הַבְּנוֹת הַגְּדוּלוֹת זֶה דְּבַר גְּדוֹל מֵאֵד,

שתהינה מבדדות מהסביבה, כדי שכל היראת שמים שמכניסים בהן, לא תרד לטמיון.

אני מאד מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא, שבקיץ תתחלנה להתחמן אחת אחר השנה, ולכן צריכים ללמד אתן בתמימות ובפשיטות אמונה פשוטה בו יתברך ומדות טובות, ולדעתי, כשפת אחת מהפחה הזו תתארגן ותתחמן, אז תהיה שרשרת וכו', וצריכים כבר לחשב על העתיד שלהן, איך שהן נשים אחר החתנה, ובצורה כזו צריכים ללמד אתן, וזו היתה כל הטעות עד עכשו, שלמדו עם הבנות רק בצורה של לקבל תעדה, בגרות וכו', ושכחו מהעקר, שהבנות האלו צריכות לבנות בתים נאמנים להקדוש-ברוך-הוא, ומדות טובות וצניעות וכשרות וטהרת המשפחה, זה היסוד בקיום בית יהודי, ותמיד עשו מהטפל עקר.

עכשו אנחנו נמצאים במצב מאד קשה, הדור, רחמנא לצלן, מאד מאד מלכלך, יש כל מיני טנפת על הרחובות בעירות הגדולות, ונכשלים בראיות אסורות ובדבורים אסורים וכו' וכו', ועל-כן מה טוב ומה נעים לחתן את הילדים בגיל צעיר, כדי שיהיו שמורים מן החטא, ועל דרך זו צריכים ללמד עם הבנות, העקר ללמד עמהן אמונה פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודיע, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיית חיות אלקותו יתברך, וצריכים לחזר על זה בכל יום אפלו אלה פעמים, וכולי האי ואולי שנוזה לזכור את זה.

זה לי בנפשי לחתן את הבנות של הפחה שלך מה שיותר מהר עם בחורים יראי שמים, ואני רוצה לראות אצלן גחתי, וזה כל החיים שלי, שאני אראה, שהן תהינה הכי מאשרות בחייהן.

צריכים ללמד הרבה מדת החסד עם הבנות, שתעשינה חסד אחת עם השניה, כי אצלי מאד מאד חשוב חסד, ושאוהבים אחד את השני, ובונים ביחד, ולומדים ביחד, ומצליחים ביחד, וצריכים לעקר מאתנו את כל הקנאה והשנאה והתאנה והכבוד, והקדוש-

קנח אָשֶׁר כה מה בנחל

ברוך-הוא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, כִּי בְּאֵמֶת אִם מְסַתְּרִים בְּסֵתֶר צֶלֶק נִפְּסִיּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא עוֹזֵר, וְעוֹבְרִים עַל הַכֹּל.

נָא וְנָא תִּדְבְּרֵי הַרְבֵּה עִם הַבְּנוֹת, שְׁתַּעֲשִׂינָה חֶסֶד עִם נְשׂוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַצְּרִיכוֹת עוֹזֵר, לְמִשְׁלַל הַגְּבֻרָתָא ... שְׁתַּחֲיָה, שְׁנִשְׂאָרָה לְבַד, וְהִיא צְרִיכָה לְעֵבֶד בְּדָאֵר, וְזֶה פְּתוּחָא גַם בְּיוֹם פּוּרִים, וְאִין לָהּ מִי שְׁיִשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁיִכּוֹל לְעֲשׂוֹת עִמָּה חֶסֶד, וְכֵן הַדְּבָר אִם יֵשׁ עוֹד אֵיזָה מַצָּב שֶׁל מְשֻׁפָּחָה שְׁצְרִיכָה עוֹזֵר, שְׁאַחַת מִהַבְּנוֹת אוֹ כְּמָה מֵהֵן תִּתְנַדְּבְנָה לְעֲשׂוֹת חֶסֶד, וּבְוֹדָאֵי בָּא תְּבִאֵנָה גַם עַל שְׁכָרָן בְּגִשְׁמִיּוֹת.

תִּרְאֵי לְחִזְקָא אֶת עֲצָמֵךְ, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְאִנִּי מְקַנְהָ אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁעוֹד תִּרְאֵי נַחַת מִהַבְּנוֹת כְּשֶׁהֵן תִּתְחַתְּנָה, כִּי עֲכָשׁוּ כְּלָן כּוֹתְבוֹת לִי, שֶׁהֵן מְאֹד מְרֻצוֹת מִמֶּךָ וְאוֹהֲבוֹת אוֹתְךָ כְּמוֹרָה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁיִהְיֶה כְּפָמִים הַפְּנִים לַפְּנִים (מִשְׁלֵי כו, יט), וְתִהְיֶה בִּינֵינוּ תְּמִיד אֲהַבָּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְנִזְכָּה לְהִקִּים לְגִיוֹן שֶׁל מְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁלֹא מְכִירִים אֶת אֶפֶס אֶחָד בְּעוֹלָם — רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שֶׁהוא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְרַק אֵלָיו צְרִיכִים לְדַבֵּר, וְרַק אֵלָיו צְרִיכִים לְהַשְׁתַּוְּקֶךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם וּפּוּרִים שְׂמַח...

כה מה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבַת-קִדְשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, "פּוּרִים" ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! עֲכָשׁוּ הוּא יוֹם קְדוֹשׁ וְנוֹרָא — יוֹם

אָשֶׁר כה מה בַּנְחָל קִנְט

"פורים", ביום הזה יכולים לפעל אצל הקדוש-ברוך-הוא כל מה שרוצים, אף באופן שנוזקה לקבל מה שאנחנו צריכים, תלוי רק במדת האהבה והאחדות, כי הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, המן אמר (אסתר ג, ח): "ישנו עם מפזר ומפרד", כי הוא רוצה לראות פרוידים בין אנשי שלומנו, ולכן הוא תמיד מביא לנו תחת היד איזה דבר או איזה ענין בלתי רצוי וכו', כדי שתתעורר מחלקת ואי הבנות בין אנשי שלומנו, אבל תדעו, שכל זה בא מאת המן הרשע, הרוצה להפריד בינינו, כדי שביום הקדוש והנורא הזה, נהיה עסוקים עם שטיות וכו'.

לזאת אני מאד מבקש את אנשי שלומנו, תתחזקו להיות היום בשמחה למעלה ממדידה והגבלה, ותרקדו הרבה מאד, וכן את מי שרק תפגשו, תתחילו לרקד אתו, ותקימו את מצוות היום בשלמות, בתכלית השלמות: משלוח מנות איש לרעהו, ומתנות לאביונים (אסתר ט, כב), ושמחת פורים, ושונוזקה למחות את זכר עמלק היום הזה, וכבר נזכה לראות את הסמ"ך-מ"ם בטל ומבטל, וכל זה תלוי כפי השמחה שלכם, אם תהיו בשמחה, ותרקדו הרבה מאד, ותשמרו מאד שלא יהיו ביניכם אי הבנות, אז תזכו לראות במפלתם של כל הרשעים.

הקדוש-ברוך-הוא יגאלנו מהגלות המרה הזו, ונזכה כפר לראות במו עינינו את אור זיו שכינת עזו: תברך בבנין בית-המקדש במהרה בימינו, אמן.

המאחל לכם פורים שמח...

הכפל הדבר, תעשו שמח בכל העירה, ואל תפחדו מאף אחד, כי השם אתנו, רק שמחה "ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר, פן תהיה לנו", אמן נצח סלה ועד.

כה מו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו, "שושן פורים" ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אחי ורעי היקרים! ידוע, שְׁכָל הָעֲגֻנָּן שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל זֶה תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן צג): לָמָּה יֵשׁ עָלַי מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת? כִּי כָּל הָעֲגֻנָּן שֶׁלִּי רַק תְּפִלָּה, וְעַל תְּפִלָּה אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרָכוֹת ו:): "כָּרַם זֶלַת לְבָנֵי-אָדָם" (תהלים יב, ט), אֱלוֹ דְּבָרִים שְׂבָנֵי-אָדָם מְזוֹלְזָלִים בָּהֶם, וּמֵאֵי נִיהוּ? תְּפִלָּה. וּבְשָׂבִיל שְׁכָל עֲגֻנֵי זֶה תְּפִלָּה, עַל-כֵּן גַּם מְזוֹלְזָלִים בִּי. לְמַדִּים מִכָּאן, שְׁכָל הָעֲגֻנָּן שֶׁל תְּפִלָּה, הִיָּה אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל הַיְסוּד. וְכֵן מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל הִיָּה אוֹמֵר, שְׁכָל הַדְּבוּרִים וְהַתּוֹרוֹת שֶׁרַבְּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ, לְבִסּוּף יֵצֵא מִזֶּה שִׂיחָה מִעֲגֻנֵי תְּפִלָּה, כִּי תְּפִלָּה מְאֹד מְאֹד יִקְרָה בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ. עַד כְּדֵי כִּף שְׂחָכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (תְּנַחֲוּמָא וִירָא): אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הָיוּ זֵהִירִים בְּתְּפִלָּה, שֶׁאִין מִדָּה אַחֲרַת יָפָה הַיְמִנָּה, וְהִיא גְּדוּלָּה מְכֹל הַקְּרָבָנוֹת, וְאֶפְלוּ אִין אָדָם כְּדָאֵי לְעֲנוּת בְּתְּפִלָּתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמּוֹ, כִּינֵן שְׂמֵרְבָּה בְּתַחְנוּנֵים, אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמּוֹ; כָּל-כִּף חָשׁוּב בְּעֵינֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּפִלָּה. וְעַל תְּפִלָּה אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רלט), שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׁלוֹם, כִּי עֵקֶר הַדְּבוּר בָּא מִשְׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים קכב, ח): "אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם"; וְלִכֵּן אִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְאַחֲדוּ יַחַד, וַיַּעֲזְרוּ זֶה לְזֶה, אֲזוּ נוֹכַל לְהַתְּבַדֵּד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְזֶה אָנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ו"ל. וְזֶה הַסִּימָן אִם אָדָם מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל אִם לֹא — אִם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכַמוֹכָא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), שֶׁהַצְּדִיק מְעוֹרָר מִהַשְּׁנָה; כִּי קוֹדֵם שֶׁמְקַרְבִּים אֶל הַצְּדִיק, אָדָם הוּא בְּחִינַת אֱלֹם, וְלִכֵּן כָּל עֲגֻנֵי הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שֶׁאָדָם מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְכָכָל שֶׁאָדָם

מְרַבָּה בַּהֲתַבּוּדוֹת, סִימָן שֶׁהוּא מְקַרֵב יוֹתֵר אֶל הַצְדִּיק וְשׁוֹמֵעַ בְּקוּלוֹ. וְכִמוֹ שְׁאוּמֵר דְּוַד הַמְּלִיךְ (תְּהִלִּים יט, ד): "אֵין אָמֵר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם", כְּשֶׁאֵין אָמֵר וּדְבָרִים, זֶה מִפְּנֵי שֶׁאֵין שׁוֹמְעִים בְּקוֹל הַצְדִּיק.

וְלָכֵן עָלִינוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלַעֲזֹר זֶה לְזֶה, וְלַחֲזֹק זֶה אֶת זֶה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, רַק כְּשֶׁמִּתְחַזְּקִים בְּיַחַד. אָדָם בְּעֶצְמוֹ יֵשׁ לוֹ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת. פֶּה וְשֵׁם נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ וְנִשְׁבֵּר. אֲבָל כְּשֵׁי שׁ לֹא חָבֵר טוֹב, וּמְחַזְּקוֹ וּמְעוֹדְדוֹ וּמְשַׁמְחוֹ, אִזּוֹ יֵשׁ לוֹ עִם מִי לְדַבֵּר, וְאִזּוֹ יְכוּל לְדַבֵּר גַּם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה. וְלָכֵן עָלִינוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וְזֶה יַעֲזֹר לָנוּ בְּעִנְיַן הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לד), שֵׁי שׁ אֶצְלָ כָּל יְהוּדֵי נִקְדָּה אֲשֶׁר אֵין בְּחִבְרוֹ, וְצָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּל הַנִּקְדוּת, בְּבַחֲיִנַת: 'וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין', אֶחָד צָרִיךְ לְקַבֵּל מִזּוּלָתוֹ נִקְדַּת רַבְּנוּ ז"ל, אֶחָד צָרִיךְ לַעֲזֹר לְשֵׁנִי, וּבְמָה? לְעוֹדְדוֹ וְלַחֲזֹקוֹ. וְזֶה הַיְסוּד שֶׁאֵנִי רוֹצֶה לְהַכְנִים בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ. כִּי כִּף אָמֵר רַבְּנוּ ז"ל (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רצב): הָעוֹלָם רְאוּי שֶׁיִּתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיְהִיָּה בֵּינֵינוּ. וְדַבֵּר זֶה אָמְרוּ אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עֲדִין לֹא רְאוּנוּ, וְאֵנִי כֵּן רוֹצֶה לְהִרְאוֹת אֶת זֹאת. בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הִרְאִיתִי דְּבָרִים שֶׁאֵף אֶחָד לֹא הִרְאָה, אִזּוֹ אֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְפַעַל שְׁגָם אֶת זֹאת אוֹכֵל לְהִרְאוֹת. הִנֵּה עֲכָשׁוּ קַבְּלִתִּי מִכְּתָב מֵאֶחָד מֵאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁכּוֹתֵב לִי בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: מִי רָאָה כְּזֹאת, מִי שָׁמַע כְּאֵלוֹ? ! וְאֵם זֶה הִנֵּה בְּזִמְן הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, גַּם-כֵּן הִנֵּה חֲדוּשׁ, בְּיוֹם שְׁנֵי הַגִּיעֵנוּ שְׁנֵי בַחּוּרִים מִהִשִּׁיבָה שְׁלִי, אֶחָד מִתְחַתֵּן בְּיוֹם חֲמִישִׁי וְאֶחָד בְּיוֹם רֵאשׁוֹן. וּבְאֶמֶת מִי יֵאֱמִין בְּדַבֵּר כֵּזֶה? ! אֶלָּא לְשִׁנְיָהֶם הִיָּתָה אֲמוּנַת חֲכָמִים, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם יְהִיּוּ בַחּוּרִים קְדוּשִׁים וְטַהוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, וְשִׁמּוּרִים מִן הַחֲטָא, וְאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְהֵאֱמִין בְּזֶה. כִּי בְּדַרְךְ כָּלֵל עַד שְׁמוּצָאִים שְׂדוּךְ, וְעַד שְׁמִשְׁתּוּיִם עִם הַכֶּסֶף, וְעַד שְׁמוּצָאִים דִּירָה, וְעַד שְׁמוּצָאִים אוּלָם וְצָלָם וְתַזְמֶרֶת וְכוּ', אוֹרְךְ שְׁבוּעוֹת וְחֲדָשִׁים, וּבֵין כֵּף הַהוּרִים אֵינָם יוֹדְעִים מָה עוֹבֵר עַל הַיְלָדִים, וּמְדַבֵּר בִּילְדִים בְּנֵי עֲשָׂרִים וְעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם, וּפֶה מְדַבֵּר

מבחרים צעירים, בני שמונה-עשרה לחפה, שעדין אינם יודעים
מה זה חטא. אם-כן יכולים להראות דברים כאלו.

ולכן אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים! אל תהיו
בטלנים! הקדוש-ברוך-הוא עזר לי, והקמתי קהלה קדושה, "היכל-
הקדש", שרבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נט), שזה ההיכל
של רבנו ז"ל, כי הצדיק בונה היכל-הקדש, ולכן זהו ההיכל של
רבנו ז"ל, פשוטו כמשמעו, אבל צריכים כחות עצומים להשאיר
בהיכל הזה. פי הסמך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם לגרש
מההיכל הזה, אבל כשתהיה ביניכם אחדות ואהבה, אז אף פעם
לא תתרחקו מהיכל-הקדש שבונה רבנו ז"ל. בודאי פה ושם
צוחקים מאתנו ולועגים לנו וכו', אבל איך אומר הפתגם? צוחק
מי שצוחק אחרון. ואומרים חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה נט,
סימן ב') על הפסוק (משלי לא, כה): "עוז והדר לבושה, ותשחק ליום
אחרון", אימתי התורה שוחקת? הרי אומר ליום אחרון.

מי שזוכה להסתובב ב"היכל-הקדש", לא חסר לו יום אחד
מבלי ללמד מקרא, משנה, גמרא, מדרש והלכה, ומתבודד אל
הקדוש-ברוך-הוא, וזוכה להתפלל שחרית, מנחה, מעריב, חצות
בחיות ובדבקות, איזה נעם ואהבה ודבקות היא זו! אבל כל זה
תלוי כפי האהבה שתהיה בינינו, אם תהיה אהבה ואחדות, ואחד
יעזר לשני, וירצה בטובת הזולת, תהיה טובה לכלנו. לזאת אבקש
מאד את אנשי שלומנו היקרים! החזיקו את עצמכם ביחד!

הנה הקדוש-ברוך-הוא יתן לי הכח והבריאות, שאזכה לבוא
אליכם בשבת הבאה, ואחר-כך נפנס לראש חדש ניסן, הוא יום
ההלדת של רבנו ז"ל. מהי המעלה של יום ההלדת של רבנו ז"ל?
אלא זו שמחה גדולה מאד, שנתן לנו הקדוש-ברוך-הוא בעולם את
נשמת רבנו ז"ל. עדין אינכם יכולים לתאר ולשער מיהו רבנו ז"ל
ומהו תפקידו בזה העולם. אבל דבר אחד אנו פן יודעים, שרבנו
ז"ל בקש מאד מאד, שנאמר לילדינו מה הנה פה! הינו שנמסר
לבנים שלנו את האור הגנוז שקבלנו מרבנו ז"ל. וכן אמר רבנו

ו"ל: רְצִיתִי שְׁתַּעֲשׂוּ מְנוּשׁוֹתֵיכֶם חֲסִידוֹת, הֵינּוּ שָׁגַם הַנָּשִׁים תְּדַעְנָה מֵרַבְּנוּ ו"ל. וְלִדְעַת מֵרַבְּנוּ ו"ל אִי אֶפְשֶׁר רַק עַל-יְדֵי שְׁלוֹמְדִים הַרְבֵּה "שִׁיחוֹת-הֶר"ן" ו"חֵי-מוֹהֶר"ן", אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנִי ו"ל אָמַר, שְׁבַתְחֻלָּה לֹא הֵיחָה לוֹ שׁוּם הַשָּׂגָה בְּרַבְּנוּ ו"ל, רַק עַל-יְדֵי שִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, וְאוֹתָם הִדְפִּיס בְּסִפְרִים "שִׁיחוֹת-הֶר"ן" ו"חֵי-מוֹהֶר"ן". וּמָה שְׁפָתוֹב שָׁם — זֶה מָה שְׁאַנּוּ צְרִיכִים לְקַיֵּם. כִּי אִם מוֹהֲרֵנִי ו"ל פָּתַח אֶת זַאת, אָז זֶהוּ זֶה! אֱלוֹ הַשִּׁיחוֹת שְׁצָרִיכִים לְהַתְנַהֵג כָּךְ, כִּי אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (סִימָן קפ"ה): עִם כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלִי יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ צְדִיק וְכָשֶׁר, כְּמוֹ שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ מֵהוּ אִישׁ צְדִיק וְכָשֶׁר. וְאַחַת מֵהַשִּׁיחוֹת — שְׁלוֹם-בֵּית, שְׁרַבְּנוּ ו"ל מְאֹד הַקְּפִיד בְּדַבָּר זֶה, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הֶר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּין זּוּגוֹת צְעִירִים, כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם בְּעֵבְרוֹת. לְכֵן אָדָם צָרִיךְ לְהִזָּהֵר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, וְלֹא לְזַלְזֵל בָּהּ, וְכֵן לְהִמָּנַע מִמֵּדַת הַקְּמֻצָנוֹת, אֲשֶׁר קִמְצָן הוּא נָבֵל בְּמִמוֹנֵו. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבֻמוֹת ס"ב): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוֹפוֹ וְהַמְּכַבְּדָהּ יוֹתֵר מִגּוֹפוֹ, עָלָיו הַפָּתוּב אוֹמֵר (אִיּוֹב ה', כד): "וַיִּדְעַתָּה כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶךָ"; תְּכַבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ יוֹתֵר מִגּוֹפְךָ, אִם אַתָּה צָרִיךְ בְּגֹד, תִּדַּע שְׁאִשְׁתְּךָ זְקוּקָה לָזֶה יוֹתֵר מִמֶּךָ, אִשְׁתְּךָ צְרִיכָה אֲכָל יוֹתֵר מִמֶּךָ, זֶה נִקְרָא כְּבוֹד — בְּאַכִּילָה, בְּלִבוֹשׁ וְכוּ', לֹא לְהִיּוֹת קִמְצָן בְּבֵית, אִם זֶה נוֹגֵעַ בְּמַלְבוּשִׁים וּבְאַכִּילָה וּשְׁתֵּיהֶם.

וּמָה שְׁאַנּוּ יוֹדְעִים מֵרַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד, שְׁנִגְלָה וּנְפָרְסָם אֶת לְמוּדוֹ בְּכָל עִם יִשְׂרָאֵל, לְהִיּוֹת מְאַחֲדִים יַחַד, וְלַעֲזֹר זֶה לָזֶה, וְאִיךָ אָנוּ יְכוּלִים לַעֲזֹר לְעַם יִשְׂרָאֵל? עַל-יְדֵי שְׁנַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! אֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אֵף אֶחָד, מֵאִז שְׁזַנְכִיתִי לְהַתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, בְּעַר בְּלִבִּי הֶעֱנִינִי שֶׁל לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, כָּל מִי שְׁאוֹר רַבְּנוּ ו"ל בּוֹעֵר בּוֹ, יִקַּח חֲבִילָה סִפְרִים וַיְפִיצֵם, וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ מֵאֵף אֶחָד. חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יָמִים רְצוּפִים הִלְכָתִי מִבֵּית לְבֵית, מִשְׁכוּנָה לְשְׁכוּנָה, מִבֵּיתִי

בְּנִסְיוֹת לְבַתִּי מִדְרָשׁוֹת, בְּיִשְׁבּוֹת, וּבְאוֹטוֹבוֹסִים, בְּרַפָּבוֹת וּבְרַחוּבוֹת, וְהַפְּצָתִי אֹרֶר רַבְּנוֹ ז"ל, וְלֹא הִתְבַּיֶּשְׁתִּי מֵאֶף אֶחָד. וּבְאֵמֶת אֹמֵר רַבְּנוֹ ז"ל: מַה לָּכֶם לְהִתְבַּיֶּשׁ, אִם רַבְּנוֹ ז"ל אִינוֹ מִתְבַּיֶּשׁ לְרֵדֶת לְזַהֵמָה שְׁלֵנוּ, לְמָה נִתְבַּיֶּשׁ לְגִלוֹת אֶת אֹרוֹר הַקְּדוֹשׁ! ?

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּהִיּוּ חֻזְקִים בְּעִנְיַן הַפְּצָה, וּבִפְרֵט לְקַחַת קוֹנְטְרָסִים לְהַמּוֹן-עַם, וְכֵן כָּל אֶחָד יִקַּח לְכָל הַפְּחוֹת סֵפֶר אוֹ שְׁנַיִם מְכַרְכִּים בְּכָל יוֹם וַיִּפְיֵצֵם, אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר אִיזוֹ זְכוּת זוֹ. עֲלִינוּ לְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם עִם אֹרֶר רַבְּנוֹ ז"ל, שְׁזֶה אֹרֶר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן סו), שְׁכָל הָעִנְיָן שֶׁל הַצַּדִּיק זֶה לְפַתַּח אֶת הָעֵינַיִם, וְהַעֲקֵר לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ הַיֵּכָן אוֹחֲזוּ בְּד' יְסוּדוֹת שְׁלוֹ — אֵשׁ, מִים, רוּחַ, עֶפֶר, אִם אִינוֹ כְּעֶסֶן, אִם אִינוֹ מְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, אִם אִינוֹ בְּעַל תְּאַנְהָ, אִם אִינוֹ בְּעַל מְרָה שְׁחוּרָה, שְׁזֶה הָרַע מִהַד' יְסוּדוֹת. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ מֵאֵד מֵאֵד אֶת כָּלְכֶם, רְאוּ לְהַפִּיץ אֶת אֹרֶר רַבְּנוֹ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וּרְאוּ שְׁבִזְכוּת זֶה שְׁתַּגְּלוּ אֶת אֹרֶר רַבְּנוֹ ז"ל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָכֶם עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם. אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶה הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֹרֶר רַבְּנוֹ ז"ל, הֵייתֶם עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל יוֹם וַיּוֹם, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אַחֲרֵים, זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת הַיְסוּד אֲצִלְנוּ!

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! תִּשְׁמְרוּ מֵאֵד מַה שְּׂאֲתֶם אוֹכְלִים. הַיּוֹם כָּל הַשּׁוּק מוּפָץ וּמוּצָף עִם בִּישׁוּר פְּגוּלִים, תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂמָה שְׁפָתוֹב "כְּשֶׁר" סֵתֶם, זֶה טְרַף! וְצְרִיכִים יֵק הַכְּשֶׁר שֶׁל רַב יֵרָא שְׂמִים שְׂמִפִּירִים אוֹתוֹ, וְאֵין דִּי בְּזֶה שְׁפָתוֹב "בְּהַכְּשֶׁר טוֹב", אֲשֶׁר זֶה בּוֹדָאי טְרַף! וְאֵינְנִי מְפַחֵד לֹאמֵר אֶת זֹאת! כִּי אֲנִי רוֹאֶה מַה קוֹרָה בְּיַבְנָאֵל וְכוּ', וְכֵן נַעֲשֶׂה בְּכָל עִיר וְעִיר, וְלָכֵן שְׁלֹא יַעֲבְדוּ עֲלֵיכֶם, וְתִשְׁמְרוּ מֵאֵד מַה אֲתֶם אוֹכְלִים.

יֵשׁ סֵפֶר הַנִּקְרָא "בְּדִיקַת הַמְּזוֹן כְּהַלְכָה", זֶהוּ סֵפֶר נִפְלָא מֵאֵד, וְרָאוּי שְׂיִהְיֶה בְּכָל בֵּית יְהוּדִי, וּבוֹ מְרָאָה בְּלוּוִי תְּמוּנוֹת, אֵיף צְרִיכִים לְבַדֵּק יְרָקוֹת, שְׁלֹא יִהְיוּ בְּהֶם תּוֹלְעִים וְחֻרְקִים, וְלֹא לֹא לֹא שְׂרוּאִים בְּעֵינַיִם שְׂהֵיֵרַק נְקִי, כִּי עַל-יְדֵי זְכוּכִית מְגִדְלַת רוּאִים אֶת הַחֻרְק.

רַחֲמָנָא לְצַלְנָן. וְאַחֲרֵי־כֵן יֵשׁ טַעֲנָה עַל הַיְלָדִים שְׂיִוְצָאִים לְתַרְבוֹת וְרַעָה, רַחֲמָנָא לְצַלְנָן, עַל־כֵּן צָרִיכִים לְבַדֵּק הֵיטֵב אֶת הַיְרִיקוֹת וְהַפְּרוֹת, שְׁלֹא יִהְיוּ בָהֶם שְׂקָצִים וּרְמָשִׁים, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִם זֶה מְדַבֵּר בִּירִיקוֹת וּפְרוֹת, תִּתְּאוּרוּ לְעֲצָמְכֶם מַה נַּעֲשֶׂה בְּבֶשֶׂר. הִנֵּה נִתְגַּלָּה וְנִתְפָּרַס לְכֻלָּם, שְׁבִמְקוֹמוֹת הַכִּי חֲרָדִים, עִם הַכְּשָׁרִים טוֹבִים, מְכָרוּ, רַחֲמָנָא לְצַלְנָן, בְּשֶׁר חֲמוּרִים. לְקַחוּ חֲמוּרִים קִטְנִים, פָּרְתוּ אֶת רֹאשׁם וְנִגְלִיחֶם, וְהִסִּירוּ אֶת הָעוֹר, וְחִתְּכוּ אוֹתָם לְחִתִּיכוֹת, וְאָמְרוּ: הִנֵּה עָגַל טָרִי, רַחֲמָנָא לְצַלְנָן, וְאָכְלוּ אֶת זֹאת בְּתֹאבֹון. שְׁמוּ שְׁמַיִם! וְאַחֲרֵי־כֵן יֵשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְקִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק.

מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל צְדִיק הַדְּבוּק בְּהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, סִימֵן שְׁפֹטִים עֲצָמוֹ עִם נְבִלוֹת וּטְרָפוֹת, וְלֹא בַחֲנָם שְׂבָא אַחֲרֵי־כֵן לַפְּגָם הַבְּרִית. וְכִמוֹ שְׂאוּמֵר דְּוֹד הַמְּלָךְ (תְּהִלִּים נה, כ): "שְׁלַח יָדוֹ בְּשִׁלּוּמָיו — חָלַל בְּרִיתוֹ"; מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק, בְּוֹדָאֵי טָמֵא עֲצָמוֹ בְּטַמְאֵת הַבְּרִית: נִדָּה, שְׁפָחָה, גוֹיָה, זוֹנָה. אֵתָה מְלַכְלֵךְ וּפְגוּם, אֵינְךָ מִתְבַּיֵּשׁ לְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק?! פְּטַמְתָּ עֲצָמְךָ יָמִים וְשָׁנִים בְּטְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, בְּשֶׁר גְּמֻלִים וְחֲמוּרִים, וְעַכְשָׁו אֵתָה רוֹצֶה שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַשְּׂגָה בַצְּדִיק?! אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימֵן לו): אִם אָדָם פָּגַם פְּעַם אַחַת בַּפְּגָם הַבְּרִית, כָּבֵר אֵינּוֹ יָכוֹל לְהִבִּין אֶת הַצְּדִיק. וּמִכָּל שֶׁכֵּן, שְׂרַחֲמָנָא לְצַלְנָן, פָּגַם כָּל־כֵּף הַרְבֵּה בַּפְּגָם הַבְּרִית, וְכִיצַד יִבִּין אֶת הַצְּדִיק?! וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימֵן נב): כִּמוֹ שְׂיֵשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כֵּן יֵשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, וְלָמָּה יֵשׁ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא? מִחֲמַת, שְׂרַחֲמָנָא לְצַלְנָן, אֵתָה מְפֹטֵם עֲצָמְךָ בְּטְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, שְׂאוּמֵר הַרְמַב"ם (אֲגַרַת תִּימָן), שְׂמִי שְׁמִפְטִים עֲצָמוֹ בְּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, הַדָּם אֲצָלוֹ נִתְעַבֵּר, וְאֵינּוֹ יָכוֹל אַחֲרֵי־כֵן לְהַשִּׁיג אֱמוּנָה. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ מְאֹד בְּמָה שְׂאֵתֶם אוֹכְלִים, אִם אֵינְכֶם מְפִירִים אֶת הַשׁוּחַט, אֵל תֹּאכְלוּ בְּשֶׁר.

מוֹהַרְנ"ת ז"ל מִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה בְּלְקוּטֵי־תְּפִלוֹת (תְּפִלָּה לו), שְׁנוֹזָה לְשׁוּחַטִים הַגּוֹנִים, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׁחִסְרוֹן הַפְּרָנְסָה בָּא בְּדוֹר הַזֶּה מִפְּנֵי הַשׁוּחַטִים קְלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים, נוֹאֲפִים כְּכֻלָּבִים. בְּרַגַע שְׁשׁוּחַט מְקַצֵּץ זְקֵנוֹ, תִּדְעוּ לָכֶם, שְׁזֶה סִימֵן שֶׁל נְאוּף,

ובכלל — מי שמתחיל לקצץ בזקנו, מתחיל לקצץ בפרנסתו, מתחיל לקצץ ביראת השמים שלו, ומגלה שהוא פגום, כי לא יגע אדם בזקנו, אלא אם-כן הוא פגום. ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, תקחו עצמכם בידכם, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכל אשר אני מדבר אתכם — יכנס בלבכם. אין לי פה שום כונה, אלא להציל את נשמות ישראל ממה שצריך להציל. לצערנו הרב, ישנם אסונות רבים, והכל בא משנאה. מי ששונא את זולתו, תדעו לכם שכלל אינו מקרב לרבונו ז"ל, ואף שמלביש עצמו בלבושים וכו', תדעו שהוא סתם פרוחח, כי איך אפשר לדבר על הזולת?! זה הסמ"ך-מ"ם בעצמו, שכל כחו 'הפרד ומשל'.

לכן אבקש את כל תלמידי "היכל-הקדש", אל לנו להסתפל על אף אחד, עלינו ללמד הרבה ספרי רבנו ז"ל, כי כל ההתקבנות לרבנו ז"ל תלויה רק כפי שלומדים ספריו ז"ל, עד שיהיו שגורים על פינו בעל-פה, ורק בזה אנו מקרבים לרבנו ז"ל.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לי, שאזכה להיות אתכם בשבת ביבנאל, וביחד נשמח פלנו, ונזכה כבר לגאולה השלמה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה מז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו "שושן פורים" ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני נהנה מהגישה שלך, איך את נגשית אל החנוכה, כי באמת כל חפצי ורצוני הוא לחנוך את בני ובנות ישראל על טהרת הקדש, ומי יתן, שנזכה לחתנם בגיל צעיר, ודבר זה הולך לי ממש בחיים, כי אני יודע מה שעובר היום על בני הנעורים, ואין שום תקנה אחרת רק לחתנם בגיל צעיר, ואז אנחנו יכולים להיות בטוחים, שיהיה לנו זרע קדש.

כפי הנראה נצטרף לחתן את ... שתחיה, לפני חג הפסח, ויכול להיות מאד, שזה יהיה בסביבות ראש-חודש ניסן, ולכן רצייתי שתלמדי אתה את ההלכות, ותכיני אותה היטב אל החתנה, ודבר המובן שזה צריך להיות בהצנע, שלא ידעו מזה שאר בנות הכפרה וכו'. כי עדין היא לא יודעת מכל ההלכות כלום, וההלכות האלו הן מאד מאד נצרכות, כדי לא להכשל, חס ושלום, באסורי פרישות, ותמיד טוב יותר להחמיר וכו' בהסברה וכו', כדי שלא יקחו את הדבר הזה בקלות, חס ושלום, חס ושלום, אני מאד מקוה אל הקדוש-ברוך-הוא, כי תכף-ומיד כשהיא תתחתן, זה יפתח פתח לכל הבנות וכו', וזו תהיה לנו ישועה גדולה.

נא ונא ראי לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו ותברך, כי זה העקר, ורבנו ז"ל מאד מאד רצה, שתמיד נדבר מאמונה והשגחה פרטית, וצריכים לחיות עם זה, לדעת אשר דבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, אשרי מי שזוכה להכניס בעצמו ידיעות אלו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה מח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו, "שושן פורים" ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שתחיה.

אחרי שדברתי אתך, אמרתי לרוץ גם בשורותים אלו:

את צריכה לדעת, כי חתנה זוהי אחריות גדולה מאד, ולא סתם משחק של אבא ואמא... ועל-כן את צריכה להחליט חד משמעית מה את רוצה, ומהורים משגי הצדדים עומדים אחריה, ואת צריכה רק להתחזק, ושתהיה לך דעת מישבת, ואז תהיה לך הצלחה גדולה מאד.

אני מאד מקווה אל הקדוש-ברוך-הוא, שאם תסתכלי על החיים בצורה של מבגרת, אז יהיה לך יותר קל בכל דבר.

כתבתי מכתב להמורה ... שתחיה, שתלמד את ההלכות ותדבר אתך, וזה יועיל מאד, כי צריכים ומכרחים לדעת את ההלכות לפני שמתחננים, ולכן ראי לציית אותה, ולשתף פעולה עמה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בחייכם, ותמיד תבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

דעת לנבון, שאף לא צריכה לספר כלום לחברות בבית-ספר.

כה מט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו, "שושן פורים" ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, אבל לא יכלתי להשיבך תוף-ומיד מרב טרדותי מי הפורים האלו.

מצד אחד לבי נוקף מאד על הכל וכו', כי סוף כל סוף אני מאד חושש וכו', אבל מצד שני אני רואה פתרון אחר, ואני מקווה אל הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יעבר בקלות.

דברתי הרבה עם ההורים שלי, וכפי הנראה הם מאד מלהבים ומחפזים, ובפרט שלא תהיינה להם הרבה הוצאות וכו', וזה מוריד מהם את הלחץ, אבל תאמין לי, לא צריכים להסתכל על דבר זה, כי גם לי היו כל ההוצאות של החתונות, וכמעט שאצל כל הילדים

שְׁלִי אָנִי שְׁלַמְתִּי אֶת רַב הַכֶּסֶף, כִּי עָשִׂיתִי לְעֶצְמִי חֻשְׁבוֹן שְׁצָרִיף לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָזַר לִי, וְאָף שֶׁעָבַר עָלַי מֵה שֶׁעָבַר וְכוּ' וְכוּ', כִּי רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ אִיזוֹ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת סְבַלְתִּי וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת לְקַחְתִּי תָּמִיד אֶת הָעֲנָנִים הַזֶּה שֶׁל לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָם — בְּרִצְיֹנוֹת גְּדוּלָה.

בְּנֵי גֵרוֹ יְאִיר, הַזְּמִין כָּבֵד בְּגָדִים לְבָנִים לְכַבּוֹד שְׁבֵת, וְהַשְׁטְרִימְל יוֹתֵר טוֹב לְקִנּוֹת בְּאַרְץ, שֶׁזֶה יוֹתֵר בְּזוּל, וְיִכּוּלִים לְקַנּוֹת בְּתִשְׁלוּמִים, תִּשְׁאַל אֶת ... גֵרוֹ יְאִיר.

הַטִּיסָה מִפֶּה יוֹצֵאת בְּיוֹם רְבִיעֵי שְׁבוּעַ הַבָּא, בְּשַׁעַת אַחַת וְחֻצֵי בְּצִהָרִים, וּמַגִּיעָה לְאַרְץ בְּיוֹם חֲמִישִׁי בְּבִקְרַת בְּשַׁעַת שְׁמוֹנֶה, וְהִיא טוֹב שֶׁתַּחֲכֶּה לוֹ, כִּי אָנִי נוֹסֵעַ קִדְּם לִירוּשָׁלַיִם, וְאָנִי אֲבָלָה אֶת רַב הַיּוֹם שָׁם, וְלִכֵּן טוֹב מְאֹד, שֶׁאַתָּה תַּחֲכֶּה לוֹ בְּשִׂדְהַ הַתְּעוּפָה, מִחֵר אֶתְוַדַּע בְּדִיוֹק כַּמָּה עוֹלָה הַפְּרָטִים, וְאִזּוֹ תִשְׁלַח לִי אֶת הָאֲשֵׁרָאִי שְׁלֶף.

אִף שֶׁהַדְּבָר מְרַגֵּשׁ מְאֹד לְחַתֵּן אֶת הַבֵּן הַרְאִשׁוֹן, וּבְכַפְרֵט בֵּן קָשָׁה כִּזְה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָנִי מְקַנֶּה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכֵּל יִסְתַּדֵּר, וּמְסַפֵּר בֵּינֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהִיא לְאַחַד בֵּן מְאֹד שׁוֹכֵב, וְעֹשֶׂה כָּל מִינֵי הַזְּקוּת, קָשֶׁר זְנֻבוֹת שֶׁל שְׁוָרִים וְכוּ', וְשֹׁבֵר חִלּוֹנוֹת וְכוּ', וְכָל אֲנָשֵׁי הָעִירָה בָּאוּ אֶל הָאֲבָא לְצַעֵק וּלְהַתְּלוֹנֵן וּלְתַבַּע כֶּסֶף עַל הַהַזְּקוּת וְכוּ' וְכוּ', וְהָאֲבָא כָּבֵד לֹא יָדַע מֵה לְעֲשׂוֹת עִם בְּנוֹ, אִזּוֹ בָּא אֶל מוֹהֲרַי"ת ז"ל לְשִׁאל עֲצָה: מָה עוֹשִׂים? עָנָה וְאָמַר לוֹ מוֹהֲרַי"ת ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת: תַּחַתֵּן אוֹתוֹ, וְזֶה יִפְתָּר לָךְ אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת... וְכֵן עָשָׂה, וְתַכְף-וּמִיד חַתֵּן אוֹתוֹ, וּכְבֵר הוּא נִכְנָס בְּדַאֲגַת פְּרוֹנְסָה וְכוּ' וְכוּ', וְהַשְׁתַּנָּה לְגַמְרֵי. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהִכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וְנִזְכָּה כָּבֵד לְהַתְּבַשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

וְדַעַת לְנִבּוֹן, שֶׁזֶה צָרִיף לְהִיּוֹת בְּהַשְׁקֵט, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם אֲוֹרֵב עָלֵינוּ.

מאד מאד אַבְקָשׁ אוֹתְךָ, אַם אַתָּה יְכוּל לְהַגִּיד לִּי ... גֵּרֹו יֵאִיר,
שְׂיִנְקָה לִי אֶת הַדִּירָה לְפָנַי שְׂאֲנִי בָּא, וְאֶהְיֶה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו, "שׁוֹשַׁן פּוּרִים" ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֵּנוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז לְהַחְזִיק
אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמָא פְּרַשְׁת
נִצְבִים): אַתֶּם נִצְבִים הַיּוֹם, מַה הַיּוֹם מֵאִיר פְּעַמִּים, וּמֵאֲפִיל פְּעַמִּים,
אַף אַתֶּם כְּשֶׁאֲפִלָּה לָכֶם, עֲתִיד לְהֵאִיר לָכֶם אֹר עוֹלָם, שְׁנֵאָמַר (יִשְׁעִיָּה
ס, יט): "וְהָיָה לְךָ ה' לְאֹר עוֹלָם", אִימְתִי? בְּזִמְן שֶׁתְּהִיּוּ כָּלְכֶם אַגְדָּה
אַחַת, שְׁנֵאָמַר (דְּבָרִים ד, ד): "חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם", בְּנֵהֵג שְׁבַע עוֹלָם, אַם
נוּטֵל אָדָם אַגְדָּה שֶׁל קְנִים, שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּבַת אַחַת, וְאֵלּוּ נוּטֵל
אַחַת אַחַת, אֲפֵלוּ תִינּוֹק מִשְׁבָּרָן, וְכֵן אֶת מוֹצָא, שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין,
עַד שְׂיִהְיוּ כָּלֵן אַגְדָּה אַחַת, וְאֲנִי רוֹצֶה מְאֹד, שֶׁתְּהִיּוּ מְאַחְדִים כָּלֵב
אַחַד וּבְפֶה אַחַד, כִּי קִנְהָ אַחַד יְכוּלִים לְשַׁבֵּר, אֲכַל הַרְבֵּה קְנִים אִי
אֲפֹשֶׁר לְשַׁבֵּר.

הִנֵּה קִבְלָתִי הוֹדְעָה, שְׁבִסוּף הַשְּׁבוּעַ הוֹלְכִים לְנַתֵּק אֶת הַמַּיִם
בַּמְקוּהָ, בְּעֵבֹר חוֹב פְּעוּט שֶׁל חֲמֵשׁ-מֵאוֹת שְׁקָלִים, וְכֵן הוֹלְכִים
לְנַתֵּק אֶת הַחֲשָׁמֵל בַּמְקוּהָ בְּעֵבֹר חוֹב שֶׁל אֶלֶף שְׁקָלִים, וְלִכֵּן אֲנִי
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַחַד, שֶׁתְּעַזְרוּ שְׁנוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת
הַחוֹב שֶׁל הַמְקוּהָ, סוּף כָּל סוּף זֶה בְּשִׁבִיל נְשׁוּתֵיכֶם, וְצָרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְהִזְהַר, שְׂלֵא נִגְיָע לְחַלּוֹל ה' כְּזֶה, שְׂלֵא יִהְיֶה מִים וְחֲשָׁמֵל
בַּמְקוּהָ, וְלִכֵּן רְאוּ לְטַפֵּס עֲצָה בִּינִיכֶם, וּבְיַחַד שְׂכַל אַחַד יִצְטָרֵף
וּנְשַׁלֵּם אֶת הַחוֹב, וּבְזִכּוּת זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוֹזְכָה

אָשׁוּר כה נא בְּנַחֵל קעא

שְׁתַּתְּרַכֶּה בִּיגִינוּ הַקְדָּשָׁה וְהַטְהָרָה, וְנִזְכָּה שְׁיִגְלוּ אֶצְלָנוּ בָּנִים וּבָנוֹת
חַיִּים וְקַיָּמִים, וְנִקְיָם דּוֹר קָדוֹשׁ וְטָהוֹר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה נא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו, "שׁוֹשַׁן פּוּרִים" ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּלְוֶה לִּי שְׁבַע-מֵאוֹת שְׁקָלִים עַד יוֹם
חֲמִישֵׁי הַבָּא, הַכֶּסֶף נִמְצָא בְּיָדִי, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה יָכוֹל לְמַסֵּר לִּי...
גְּרוּ יְאִיר, בְּעֵבּוֹר הַמוֹעֵצָה בְּשִׁבִיל תְּשׁוּבָה הַבְּיֹב, אֶהְיֶה לָּךְ אֲסִיר
תּוֹדָה.

נָא וְנָא רְאֵה לֹא לְהִיּוֹת בְּרִי, וְתִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, כִּי סוּף כָּל
סוּף אַתָּה צָרִיךְ לְבָנוֹת בֵּית, וְאֲסוּר לְהִשָּׂא רֵיךְ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד מְסֻכָּן
בְּדוֹר הַזֶּה לְהִיּוֹת רֵיךְ. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים קִיג.), שְׁעַל
שְׁלֹשָׁה הַקְּדוֹשִׁים-בְּרוּךְ-הוּא מְעִיד בְּכָל יוֹם, וְאֶחָד מֵהֶם רֵיךְ הַדָּר בְּעִיר
גְּדוֹלָה וְכו', וּבְכַרְט שְׁאֵתָה הוֹלֵךְ לְהַפְּצָה, בְּוֹדָאֵי קִשָּׁה מְאֹד לְהִיּוֹת
רֵיךְ, וּבְכַרְט בְּקִיץ הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, מִי יוֹדֵעַ אֵינָה יֵצֵר הַרַע יְהִיָּה
עַל הַרְחוּב, לְכֵן יַעֲזֹר לָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּמְצָא זְוִיג טוֹב,
וְתִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אִם אַתָּה יָכוֹל לְהַלוֹת לִי שְׁבַע-מֵאוֹת שְׁקָלִים,
וְאֶהְיֶה לָּךְ אֲסִיר תּוֹדָה.

תְּמַסֵּר אֵת זֶה לִּי... גְּרוּ יְאִיר, וְתֹאמַר לוֹ, שְׁזֶה בְּעֵבּוֹר הַצִּיּוֹק שֶׁל
הַבְּיֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה נב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, ט"ז אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

שלחתי לך כמה מכתבים בבקר, האם קבלת את זה?

מה חדשות אחרי המכתבים? אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך הוא, שסוף כל סוף הכל יסתדר על הצד הכי טוב, וזה יהיה פתח לכל בנות הפתה, ונזכה לחגוג את ילדינו בקדשה וטהרה כרצונו יתברך.

מה אמר לך! ימינו כצל עובר (תהלים קמד, ד), ולא נשאר רק התורה שזוכים ללמד כל יום, לחטף טוב אמתי ונצחי.

תאמר ל... גרו יאיר, ש... האדריכל, שלח לי סקיצה מהבנין, ורוצה לדעת חנות דעתי, אבל יצא רק רבע, ולכן שיתקשר אליו עכשו, שישלח עוד הפעם את כל הבנין, ואז אשיב לו.

המחפה לתשובה דחוף...

כה נג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, ט"ז אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

מאד מאד רציתי, שתכתבו לי איך שאתם מתחזקים ביחד.

נא ונא תשתדלו מאד לשמר על טהרת המשפחה, ובכל מוצאי שבת תתועדו אצל ר' ... גרו יאיר, שיחזר עמכם את ההלכות, כי הדברים האלו הם בכריתות, חס ושלום, חס ושלום, מי שעובר על

אָשֶׁר כה נד בַּנְחַל קעג

זֶה, וְלִכֵּן צָרִיכִים תָּמִיד לְחֹזֵר עַל הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ, וּמֵה גַם לְקַבֵּל הַתְּחִיבוֹת בְּיַחַד, שֶׁתְּחִיבוֹתֵינוּ אֶחָד עִם הַשָּׁנִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ שְׂזִכִּיתָ לְהַתְמִיד בְּיִתְרָה, וְאַל יִחְסַר לְךָ יוֹם אֶחָד בְּלִי פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י וּפְרָק מִשְׁנִיּוֹת וְדָף גְּמָרָא וּקְצַת מִדְּרָשׁ פְּסֻדָּה, וְאַתָּה זֶה תִּקַּח לְעֲצָמְךָ לְחֹק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מְעַשְׂרֶת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְכָל שָׁפָן בְּרוּחָנִיּוֹת, שֶׁמִּמְשִׁיכָה עַל הָאָדָם מַחִין עֲלָאִין, וְדִבְקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתְרָה, וְאִז תִּצְלִיחַ דְּרַבְרָב תָּמִיד.

רְאֵי לֹא לֹא בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, כִּי תְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כְּמִסְפַּר יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה הַזּוֹכָה לְסִיּוֹם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל הַסִּפּוּר תְּהִלִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִמְשִׁיכָה בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּבֵית.

רְאוּ לְחִיּוֹת בְּיַחַד בְּהַבְנָה הַדְּדִית וּבְאַהֲבָה גְּדוּלָה, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כְּדֵי שֶׁתְּהִיּוּ דְגָמָא לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה נד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרָ צוּ, ט"ז אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִכֶּם.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְלַכֵּת בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת אֲצֵל יְדִידֵנוּ ר' ... גְּרוּ אִיר, שֶׁחֹזֵר עַל כָּל הַהֲלָכוֹת טְהוֹרָה, וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד נַחוּץ לְזוּג צְעִיר לְחֹזֵר בְּכָל פַּעַם עַל הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ, וְאִסוּר לְהַגִּיד שֶׁכָּבֵר יוֹדְעִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּנְצְלוּ מֵאִסוּר כְּרִיתוֹת, חַס וְשְׁלוֹם.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל יוֹם, וְאֵל יַחְסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לִמּוּד מִקְרָא חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, מִשְׁנָה — בְּמַה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, וּגְמָרָא — עַל-כָּל-פָּנִים דִּף גְּמָרָא רִשְׁ"י וְתוֹסְפוֹת, וּקְצַת מִדְּרָשׁ כְּסִדְרָן, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִכּוֹן לְבַדְּךָ יִהְיֶה בְּטוּחַ, שְׂתִּהְיֶה דְבוּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַתּוֹרָה הִיא הַחַיִּים, וּכְשֶׁאֲדָם מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בַּתּוֹרָה, הוּא מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

רְאֵי לֹאמַר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כְּמִסְפַּר יָמוֹת הַשָּׁבוּעַ, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה הַזּוֹכָה לְסִיּוֹם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל הַסֵּפֶר תְּהִלִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה הִיא מִמְשַׁכֶּת יְשׁוּעָה לְכָל הַבַּיִת. וְעַל-כֵּן מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמְךָ לֹאמַר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', לְהִמְשִׁיךְ בְּרַכָּה בַּבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִפְקְדוּ בְּזַרְעֵי שְׁלֵ קִימָא, וְתַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתַכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי בְּכַבּוּד וְאַהֲבָה אֲמִתִּית.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה נַה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵי צוּ, ט"ז אֲדַר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

מְאֹד מְאֹד אָנִי רוֹצֵה לְשִׁמְעַי אֵיךְ אַתֶּם מְסַתְּדָרִים, וּמַה שְׁלוֹם בְּנִיכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכְּרוּ לְגַדְלוֹ בְּקִלּוֹת, וְיִתְפַּתַּח מְאֹד, וְיִהְיֶה צְדִיק קְדוּשׁ וְלִמְדָן וְנוֹטֵר הַבְּרִית.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חַיִּינוּ, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ קְבִיעוֹת חֻזְקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׂתִסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ — שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, אֲשֶׁר הִיא סִגְלָה לְיִרְאֵת

אָשֶׁר כה נו בְּנַחֵל קעה

שָׁמַיִם, וְכֵן תִּתְמַד בְּלִמּוּד מִשְׁנֵיּוֹת, עַל-כָּל-פְּנִיִּם בְּכֹל יוֹם פָּרָק אֶחָד, וְתִהְיֶה חֶזֶק בְּזֶה מְאֹד, וְכֵן תִּלְמַד עַל-כָּל-פְּנִיִּם דָּף גְּמָרָא עִם פְּרוּשׁ רִשׁ״י וְתוֹסְפוֹת, שֶׁהוּא אוֹר וְחַיּוֹת וְדִבְקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּלִמּוּד מִדְּרָשׁ כְּסִדְרָן, וְאִז לֹא תִצְטָרֵךְ כְּבָר שׁוּם סֵפֶר מוֹסֵר, וְעַל כָּלֵם — תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ בְּלִמּוּדְךָ.

רְאֵי לוֹמֵר בְּכֹל יוֹם תְּהִלִּים, וְאִם אַתָּה יְכוּלָה לְסַיֵּם בְּכֹל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים בְּאִפְּן שֶׁתּוֹכִי לְסַיֵּם בְּכֹל שְׁבוּעַ אֶת כָּל הַסֵּפֶר תְּהִלִּים — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים שֶׁל הָאִשָּׁה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וּמִמְשַׁכֵּת יְשׁוּעוֹת וְרַפּוּאוֹת בְּבֵית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וְתִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאִף פֶּעַם לֹא תִרְיָבוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה נו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אֲדַרְבִּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְשָׁמַע הַטוֹב מִכֶּם, וְאִיךְ שֶׁאַתֶּם מִתְחַזְּקִים בְּיַחַד.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית, וְאִף פֶּעַם לֹא יִהְיוּ בֵּינֵיכֶם וּכְפוּחִים, אֲלֵא תִתְחַזְּקוּ בְּאֲהָבָה גְּדוֹלָה, כִּי כְּשֵׁי אֲהָבָה בְּבֵית, אִז שׁוֹרָה אַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּבֵית, כִּי אֶחָד גִּימְטְרִיָּה אֲהָבָה.

רְאֵה יְדִידִי הַיְקָר, לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמָּךְ כָּל יוֹם שְׁעוֹר בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵל יְחַסֵּר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְמוֹד חֲמֵשׁ וְרִשׁׁי עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שֶׁתְּסַיֵּם בְּכֹל שְׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁתׁ הַשְּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא

וְאֶחָד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י. וְעַלֶיךָ לְדַעַת, כִּי יוֹם אֶחָד שְׁמַחְסִירִים כַּמָּה פְּסוּקִים חֲמֵשׁ, כְּכֹר הַנְּשֻׁמָּה רַעֲבָה וְצִמְמָאָה, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם פָּרָק מְשֻׁנִּיּוֹת, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי הִיא סְגֻלָּה לְנִשְׁמָה, וְכֵן דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר זֶה אֹר וְחִיּוֹת וְדִבְקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ, אֲפִלּוּ בְּלִי פְרוּשׁ רַש"י וְתוֹסְפוֹת, אֲבָל שְׂיִהְיֶה לָךְ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר בְּכָל יוֹם לְגִרְסַי דָּף גְּמָרָא. וְעַל כָּלֵם — תִּהְיֶה רְגִיל לְחֹזֵר הַרְבֵּה בַּסֵּפֶר הַנִּפְלָא "שְׁמָלָה חֲדָשָׁה", וְזֶה יִהְיֶה לָךְ חֵק קְבוּעַ לְסִיִּם בְּכָל חֲדָשׁ אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, כִּי יְדוּעַ מְצַדִּיקִים, שְׁמִיּוֹם שְׂיִצָּא לְאֹר הָעוֹלָם הַסֵּפֶר הַיְקָר וְהַנִּפְלָא הַזֶּה "שְׁמָלָה חֲדָשָׁה", כֹּל שׁוֹחֵט שְׁשִׁגוֹר הַסֵּפֶר הַזֶּה עַל לְשׁוֹנוֹ, לֹא יֵצֵא מִכְּשׁוֹל מִתַּחַת יָדוֹ, וְכֵן אֵל תִּשְׁחַט בְּלִי שְׁתַּלְחָךְ קִדְּם לַמִּקְוָה.

נָא וְנָא אֶת רְאִי לֹמַר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, וְאִם אֶת יְכוּלָה לְסִיִּם בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂאוֹמֵר בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים, בְּאִפְּן שְׂיִוְכַל לְסִיִּם בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְזֶה מְבִיא בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה בְּבֵית.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם תְּמִיד טוֹב בְּחַיִּים וְתִצְלִיחוּ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה נֹז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ, ט"ז אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַי הַטוֹב מִכֶּם, וְזוֹ כָּל חִיּוֹתִי.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיַחַד, וְאֶחָד יַעֲזֹר לְשֻׁנִּי, וְאֲנִי מָאֵד מְקַנְיָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבַקְרוּב מָאֵד יִתְרַחֵב לְכֶם גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת,

אֲשֶׁר כה נח בנחל קעז

שְׁתַּהֲיֶה לְכֶם פְּרֻנְסָה בְּשֹׁפֵעַ, וְהֶעֱקַר צְרִיכִים תָּמִיד לְדַבֵּר רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא דְבוּרֵי אַמוּנָה, וְכָתוּב (מְשָׁלֵי כח, כ): "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", כְּשֶׁאָדָם מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲזַי נִמְשָׁכוֹת עָלָיו בְּרָכוֹת וְיִשׁוּעוֹת מִהַבְּרָכָה הָעֲלִיוֹנָה.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ, שֶׁבְּכֹל מוֹצְאֵי-שַׁבָּת יָבוֹאוּ הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים לְבֵיתְכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְלַמֵּד עִמָּהֶם הַלְכוּת טְהוֹרַת הַמְשָׁפְחָה, וְלִסְפֹּר סְפוּרֵי צְדִיקִים לְעוֹרֵר לְבָבְכֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ כֹּל מְגַמְתִּי — לְהַקִּים דוֹר חֲדָשׁ הַדְּבָקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא מְדַבְּרִים שׁוֹם דְבוּרִים אַחֲרֵים — רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה נח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח.

רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת וְתִבְנֶה הַדְּדִית, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד, שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וְאֵי תִבְנוֹת, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְתִדְוֹנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי לְכַף זְכוּת, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִשְׁרָה אֶצְלָכֶם הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי בְּבֵית שְׁשִׁי שֵׁם אַהֲבָה — הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שָׁם.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמָךְ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכֹל יוֹם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוּד מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, שֶׁתִּלְמַד בְּכֹל יוֹם פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שֶׁתּוֹזְכָה לְסִיִּים בְּכֹל שְׁבוּעַ אֶת כֹּל הַפְּרֻשָּׁה שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, שֶׁהִלְמוּד הַזֶּה הוּא מְאֹד מְסֻגָּל לִירְאֵת שְׁמַיִם, וְכֵן תִּלְמַד הַרְבֵּה מְשֻׁנִיּוֹת, כְּדֵי לְטַהֵר אֶת נַפְשְׁךָ מִכָּל מִינֵי

קעח אָשֶׁר כה נט בַּנְּחָל

זַהֲמוֹת שְׁנֵדְבָקוּ בָּהּ, וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה דַפִּים גְּמָרָא פְּסִדְרָן דִּיקָא, וְכֵן תַּתְמִיד בְּלַמּוּד מְדַרְשׁ, כִּי מִי שְׁלֹמֵד מְדַרְשׁ, הוּא כְּבָר לֹא צָרִיךְ שׁוּם סֵפֶר מוֹסֵר, כִּי הַכֹּל כָּלוּל בַּמְדַרְשׁ. וּמוֹכָא מְצַדִּיקִים, שְׁהַמְשִׁיחַ יַעֲשֶׂה פְרוּשׁ עַל מְדַרְשׁ, וַיִּגְלֶה אֶת הַנְּסֻתוֹת שֵׁישׁ בַּמְדַרְשׁ.

רְאֵי לוֹמַר בְּכֹל יוֹם יוֹם תְּהֵלִים, כִּי הַתְּהֵלִים נִחְלָק לְשִׁבְעַת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה הַזּוֹכָה לְסִיּים בְּכֹל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהֵלִים, כִּי אַמִּירַת תְּהֵלִים שֶׁל הָאִשָּׁה גּוֹרֶמֶת שַׁעֲשׂוּעִים גְּדוּלִים לְמַעַלָּה, וּמוֹרִידָה אֶת הַשְּׂכִינָה אֶל זֶה הָעוֹלָם, וּמִמְשַׁכֶּת בְּרָכָה בְּחַיִּים בְּבֵית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה נט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵ צוּ, ט"ז אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן אֲנִי מְקַבֵּל בְּכֹל פְּעַם מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לְכֶם! רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת וְתִבְנֶה הַדְּדִית, וּתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת שְׁנֵי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד, שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אַהֲבָה גְּדוּלָּה, וְאֵף פְּעַם אֵל תִּתְּוֹכְחוּ בְּשׁוּם וְכוּחַ, וְאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׂרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים פְּסִדְרָן בְּכֹל יוֹם בְּגְמָרָא, כִּי אַמִּירַת גְּמָרָא מִמְשַׁכֶּת עַל עֶצְמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְאַרְבַּעַת מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה מְסַבְּבִים אֶת הָאָדָם, הַיְנוּ גְּבִרְיָאֵל, מִיְכָאֵל, רַפָּאֵל, אִוְרִיאֵל — רְאֵשֵׁי תְבוּת: גְּמִ'רִ'א', וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי

מי שזוכה ללמד בכל יום בהתמדה רבה גמרא, שאז נמשכים עליו מלאכי השמירה, ושומרים אותו מכל רע.

ראי לסיים בכל שבוע את כל ספר התהלים, כי התהלים נחלק לשבעה חלקים כמגן ימי השבוע, ועל-כן אשרי האשה הזוכה לומר בכל יום 'יום תהלים', ומסיימת בכל שבוע את כל הספר תהלים, כי דבר זה מביא לאדם ברכות וישועות בביתו, והאמירת תהלים של האשה גורמת שעשועים גדולים למעלה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה ס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, ט"ז אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם.

ראוי להתחזק ביחד באהבה גדולה, ואיש את רעהו יאמר חזק, ועליכם לדעת, כי בבית שיש שמחה ואהבה, הילדים גדלים בהצלחה, כי באמת הילדים לוקחים דגמא מההורים, אם ההורים שמחים ועליזים, ואוהבים אחד את השני, על-ידי-זה נשפעת שמחה ואהבה על הילדים, ואם חס וחלילה, יש מריבות בבית, חס ושלום, זה משפיע גם על הילדים. ולכן תשתדלו מאד מאד, שתהיה ביניכם שמחה ואהבה גדולה, ותאמינו לי, שהילדים מרגישים את זה, ורבנו ו"ל הקפיד על זה מאד מאד, ואמר, שאדם צריך לכבד ולגקר את אשתו, ונחמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה; ואחד מאלף מוצאים

דְּבַר כְּזֶה, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שְׂאֲתֶם תִּהְיוּ הָאֶחָד הַזֶּה, שְׂתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְזֶה יִצְלִיחַ דְּרַכְכֶם תָּמִיד.

תִּכְתֹּב לִי מַה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּעֵינֵי הַחֹב שֶׁל הַמַּיִם וְהַחֲשֵׁמֶל שֶׁל הַמְּקוּהָ, אֲנִי מְקוּהָ לְהִיּוֹת סוּף שְׁבוּעַ הַבָּא בְּמַחְגֵּיכֶם, וְאִז נִרְאָה מַה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת כְּבָר קְבִיעוֹת, שְׁלֹא יִקְרָה דְּבַר כְּזֶה, שְׁיִלְכוּ לְנַתֵּק לָנוּ אֶת הַחֲשֵׁמֶל וְהַמַּיִם בַּמְּקוּהָ.

פֹּה תִקְבַּל כַּמָּה מְכַתְּבִים, וְתִמְסַר אוֹתָם לְיַעֲדֵם, רַק תִּכְתֹּב לִי אִם קִבְּלָתֶם, וְתִרְשֵׁם אֶת הַשְּׂמוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה סא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר צו, ט"ז אֲדַרְבִּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נֶצַח.

בְּאֵתִי לְחִזֵּק לְאַמֵּץ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי שְׁמַעְתִּי שְׁעוֹבֵר עַל שְׁנֵיכֶם מַה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת.

מָה אֵמַר לָכֶם, בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר וְכוּ', אֵין בֶּן-אָדָם שְׁלֹא תִעֲבֹר חִלְשׁוֹת הַדַּעַת, הִנֵּה אֹר לּו, וּמִרְגִּישׁ שְׂמִחָה עֲצוּמָה וּדְבִקוֹת בְּהַבּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, וְהוּא רוֹצֵה רַק לְהַשְׁרִיף עַל קַדוּשׁ הַשֵּׁם וְכוּ' וְהִנֵּה נוֹפֵל מִהַתְּלַהֲבוֹת, וְנִכְנָס בְּדַכְּאוֹן וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְחֲשָׁף וּמַר לוֹ הַחַיִּים, וְרַק רוֹצֵה לְהַתְּאָבֵד וְכוּ' וְכוּ', וְאֵיךְ זֶה הוֹלֵךְ בְּיַחַד? אֵלֶּא כִּף בְּרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הָעוֹלָם, מִצַּד אֶחָד מִתְּגִלָּה לְאָדָם אֹר גְּדוֹל מְאֹד, שְׁזוֹ הַנְּשִׂמָה, רוּחַנִיּוֹת חִיּוֹת אֱלֻקוֹת, וּמִצַּד הַשְּׁנַי נִתְפַּשֵּׁט עָלָיו חֲשָׁף גְּדוֹל וְאִפְלָה, עֵנָן וְעַרְפֶּל, שְׁזֵה מִצַּד הַגּוֹף הַגִּשְׁמִי, שְׁזוֹ הַבְּחִירָה שֶׁל הָאָדָם, שְׁיִקְשֹׁר אֶת הַרוּחַנִי עִם הַגִּשְׁמִי בְּיַחַד, וְזֶה (אֶסְתֵּר ה, ד): י'בֵּא ה'מֶלֶךְ וְיִהְיֶה הַיּוֹם — רְאִשֵׁי תִבּוֹת הַשֵּׁם: הַנּוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא, דִּהְיִנּוּ שֶׁהוּא עַל דְּרָךְ (דְּבָרִים יא, כו): "רְאָה אֲנִי נוֹתֵן לְפָנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרַכָּה וְקִלְלָה", הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לְכֹל

אָדָם בְּכָל יוֹם אֶת הַיּוֹם, וְאוֹמֵר לוֹ: הַיּוֹם הַזֶּה הוּא הַיּוֹם שֶׁלְךָ, אָף בְּאוֹתוֹ יוֹם יֵשׁ בּוֹ בְּרָכָה וַיֵּשׁ בּוֹ קְלָלָה, יֵשׁ בּוֹ מְרֻדְכֵי וַיֵּשׁ בּוֹ הֶמְן, אִם אָדָם זוֹכֶה וּמְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וּמְסַתְּפֵל רַק עַל הַטּוֹב שֵׁיִשׁ אֶצֶל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאִינוֹ מְסַתְּפֵל עַל הָרַע, וְאִינוֹ נֶחֱלֵשׁ דְּעֵתוֹ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי לֹא אֲכַפֵּת לוֹ שׁוּם דְּבָר, הוּא רוֹצֶה רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא מְעַנֵּן אוֹתוֹ שׁוּם בֶּן אָדָם, אֲזוּ מְאִיר אֶצְלוֹ אוֹר גְּדוֹל, אוֹרוֹ שֶׁל מְרֻדְכֵי הַצַּדִּיק, שְׁזוֹ הַבְּרָכָה הַכִּי גְדוּלָה, שְׁאָדָם אִינוֹ רוֹצֶה וְלֹא צָרִיךְ אֶת אָף אֶחָד, וְהוּא מוֹכֵן לְהַשְׁפִּיעַ לְכָלֶם רַק טוֹב, וְאִינוֹ רוֹצֶה לְקַבֵּל מֵאָף אֶחָד כְּלוּם, אֲבָל אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, אָדָם אֵין לוֹ אֶת הַדְּעַת וְהַשְׂכָּל הַזֶּה, אֲזוּ רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הוּא מְקַלֵּל וּמֵר וּחֲשֵׁף לוֹ הַחַיִּים, וְרוֹאֶה רַק עֲנָן וְעַרְפֵּל, וּמְתַגַּבֵּר עָלָיו קְלִפַּת הֶמְן-עַמְל"ק, שֶׁהוּא גִימְטְרִיָּה סִפִּ"ק, וְהוּא רוֹצֶה רַק לְמוֹת וּלְהִתְאַבֵּד, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אוֹ שְׁרוּצָה לְבָרַח וְכוּ', כִּי הוּא אִינוֹ מוֹצֵא לְעֲצָמוֹ אֶת הַמְּקוֹם, וְזֶה שֵׁשׁ הַנְּי"ה בְּרוּךְ הוּא מְרַמֵּז דִּיקָא בְּפִסּוּק זֶה: 'י'בֵא ה' מְלִיךְ וְהֶמְן הַיּוֹם, הֵינּוּ בְּכָל יוֹם בָּא מְלִיךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא הָאוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, שְׁאָדָם יְכוּל לְבַטֵּל עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יְתַבְּרֵךְ, הֵינּוּ שֶׁהוּא לֹא רוֹצֶה שׁוּם דְּבָר, רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתַבְּרֵךְ, אוֹ, שְׁחֵס וְחִלְיָה, מְתַגַּבֵּר וּמְתַפְּשֵׁט עָלָיו הַקְּלָפָה, שֶׁהוּא כָּלֵל הַסְּפָקוֹת וְהַחֲשָׁכוֹת וְהַדְּכָאוֹנוֹת שְׁמִסְבָּבִים אֶת הָאָדָם, וְזוֹ הַבְּחִירָה.

וְלָכֵן רְאוּ מַה לְפָנֵיכֶם, תְּבַחְרוּ בְּטוֹב, תְּבַחְרוּ בַּחַיִּים, תְּבַחְרוּ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, תְּבַחְרוּ בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, תְּבַחְרוּ לְעֲשׂוֹת רַק צְדָקָה וְחֶסֶד עִם אַנְשִׁים, וְאֲזוּ מִמִּילָא תְּתַבַּטֵּל מִכֶּם כָּל הַחֲלִישׁוֹת הַדְּעַת וְהַצַּעַר וְהַמְּכַאוּבִים, כִּי בְּאֲמַת אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְסוֹף כָּל סוֹף נְצַטְרֵךְ לְחֹזֵר אֵלָיו, אֲזוּ לְמַה לְחַכּוֹת עַד שְׁנִקְבֵּל, חֵס וְחִלְיָה, מַכּוֹת וְכוּ' בְּגוֹף וּבְנַפְשׁ וְכוּ' וּבְמִמּוֹן וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב כָּבֵר עַכְשָׁו לְחֹזֵר אֵלָיו יְתַבְּרֵךְ בְּשִׂמְחָה, וּלְהַרְגִּישׁ אֶת עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת זֵיו יְדִידוֹת חַיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יְתַבְּרֵךְ, הַמְּלַבֵּשׁ בְּדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, אֵילוֹ חַיִּים יְפִים הֵם — כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא בַחוּץ, וּמְסַתְּפֵל עַל הַשְּׂמִים וְעַל הָאָרֶץ, וְאִינוֹ רוֹאֶה כְּלוּם, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְתַחִיל

לְהִסְתַּכֵּל עַל הַצּוּמָח וְעַל הַחַי, וּמִכָּל שָׁפָן עַל הַמְדַבֵּר, וְרַק רוֹאֵה וְשׁוֹמֵעַ וּמִבֵּין וּמִשְׁפִּיל שֶׁהַכֹּל אֱלֻקוֹת, אִזּוּ הוּא רֵץ וּמִנְשֵׁק אֶת כָּלֶם, וְקוֹפֵץ וְצוֹהֵל וְרוֹקֵד מְרַב שְׂמֻחָה, כִּי אֵין עוֹד שְׂמֻחָה כְּמוֹ הַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמֻכְנִים דְּבָרִי אֵלוֹ בְּתוּף לְבוֹ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַּהֲיֹו שְׂנִיכֶם שְׂמֻחִים וְעֲלִיזִים, וְתַעֲשׂוּ תְּמִיד צְדָקָה וְחֶסֶד עִם כָּלֶם, וְאִזּוּ תִּרְאוּ אֵיךְ שְׂתַּהֲיֹו לָכֶם כָּלִים לְקַבֵּל בְּהֶם כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת שֶׁל הַנְּעִם הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹבָא (לְקוּשִׁי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ע"א), כִּדִּי לְקַבֵּל אֶת הַנְּעִם הָעֲלִיּוֹן, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּלִי שֶׁל צְדָקָה, עֵינֵי שָׁם.

... הַיָּקָר לִי מְאֹד! רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם עִם יְדִידֵנּוּ ... גֵּרוֹ יָאִיר, כִּי יֵשׁ לוֹ הַמּוֹן דְּבוּרִים שְׂשֻׁמַע אֲצִלִי בְּמִשְׁפָּךְ כְּפִמָּה שְׂנִים, וְכָל מָה שְׂהוּא מְדַבֵּר, הוּא מְדַבֵּר רַק אֶת דְּבוּרֵי, וְעַל-כֵּן כְּדָאִי לָךְ לַעֲשׂוֹת אִתּוֹ שְׂעוֹר, וְאֲפִלוֹ חֲצִי שְׂעָה לְיוֹם, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה סב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרֵ צוֹ, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד, וְלִגְוֹר בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מֵאֵי הַבְּנוֹת וּמוֹכּוּחִים, כִּי בְּבֵית שְׂיִישׁ שְׁלוֹם, שָׁם הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה, וְעַל-כֵּן אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר, שְׂלֵא יִהְיֹו בֵּינֵיכֶם שׁוּם חִלּוּקֵי דַעוֹת וְשׁוּם מְרִיבוֹת וּמַחֲלָקָת, רַק אַהֲבָה, אַחֲדוּת וְאַחֲוָה.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִשְׁבֹּר אוֹתָךְ, אַתָּה רַק תִּתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵל יִחְסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד כִּלִּי לַמּוּד מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, וּמִלְבָּד זֹאת

תכניס את עצמך היטב בשלחן צרוף, כי רצייתי מאד שתלמד את ההוראה, ולהיות בעל הוראה, ועם חשק חזק יכולים להגיע לזה.

ראה להתבודד להקדוש-ברוך-הוא בכל יום, ולבקש ממנו לתברך כל מה שאתה צריך, כי התפלה שמתפללים אליו לתברך — נשמעת ונתקבלת, אם אדם חזק מאד.

ואת ראי לומר בכל יום 'יום תהלים', כי התהלים נחלק לשבעה חלקים, כפי ימות השבוע, ועל-כן ראי לסים בכל שבוע את ספר התהלים, כי אשה שרגילה לומר תהלים, העבור מתפתח ביותר, וכן זוכים להולדה בנקל^{0.5}; ועל-כן אשרי האשה שכפשהיא מעברת, היא גומרת בכל שבוע את כל ספר תהלים, ומבקשת את הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יעבר בקלות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו וירפכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה סג.

בעזרת השם לתברך, יום שלישי לסדר צו, ט"ז אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם, וגדל שמחתי לשמע הטוב מכם — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתם חקוקים בפנימיות לכבי לטוב כל הימים.

ראה לשמח את אשתך ולכבדה וליקרה מאד, כי בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט): אוקירו לנשיכו, כי היכי דתתעתרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו], וכן ראה לשמח את אשתך, כי חכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו:): אשה בעלה

מְשַׁמָּחָה; וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם, שֶׁהִיא תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה.

רְאֵי אֶת לַחֲזֹק וְלַעֲוֹדָד וְלֶאֱמֹץ אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי חֲכָמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תָּנָא דְּבִי אֱלִיָּהוּ, פֶּרֶק ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק שְׁגִיכֵם יָחַד, וְתִשְׁמְחוּ מְאֹד, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָכֶם, שְׁאַתֶּם הִתְחַתַּנְתֶּם בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה, וְנוֹלַד לָכֶם בֵּן, שֶׁהוּא הַמַּתְנַה הַכִּי יָפֵה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לְאָדָם, וְתִרְאוּ שֶׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם תְּמִיד שְׂפָה מְשֻׁתֶּפֶת, וְאָחַד יְכַבֵּד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּמְצְאוּ דִּירָה מִשְׁלָכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לָגוֹר בְּשִׁכְנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה סֹד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר צוּ, ט"ז אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו.

מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַ שְׁאַתֶּם עוֹזְרִים לִי בְּבִנְיַן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִזְכוּת הַזֹּאת תַּעֲמַד לָכֶם תְּמִיד, כִּי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַזֶּה יִהְיֶה כְּלוּל מִתּוֹרָה, וְעִבּוּדָה, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, אֲשֶׁר הֵם הַשְּׁלֵשָׁה עֲמוּדִים שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, כְּמֵאֲמַר שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק (אֲבוֹת פֶּרֶק א'): עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד — עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעִבּוּדָה וְעַל גְּמִילוּת חֲסָדִים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לַחֲזֹק וְלַעֲוֹדָד אָחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֵל תְּרִיבוּ

אֲשֶׁר כה סה בְּנַחַל קפה

בְּיַנְיָכֶם, רַק שְׂיֵהֶיָהּ בְּיַנְיָכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא תִּמְיֵד תְּדַבְּרוּ דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי תִדְעוּ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאֵין שׁוּם דָּרֶךְ הַטְּבַע כָּלֵל, אֲלֹא הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּמֵה שְׁנֵדָמָה שְׂיֵשׁ טְבַע, זֶה מֵרַב חֲטָאֵינוּ וְחֲלִישוֹת דְּעַתְנוּ נִפְלְנוּ לְשֹׂאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵינוּ, וְנִדְמָה לָנוּ כְּאִלּוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתַקְנָה, וּכְאִלּוֹ יֵשׁ טְבַע, אֲבָל בְּאֵמֶת גַּם הַטְּבַע הוּא הַשְׁגָּחָה, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהוּיָה וּמִמְקָמָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמִכְנִיס אֶת יְדִיעוֹת אֵלּוֹ בְּתוֹךְ לְכַבּוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי "אֶרֶךְ אֲפִים", וְכֵן "בְּאוֹצֵר-הַקּוֹנֵטְרַסִים" וְכֵן "בְּאוֹצֵר-הַסְּבָלְנוֹת", כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלְנוֹת, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד מִכַּעַס וּקְפָדוֹת, וְתִהְיֶה וְתִתֵּן בְּמִמוּנָה, וְתִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְהַכְנִס בְּשׁוּם מְרִיבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, שְׁלֹא תַעֲבֹר עוֹד הַפְּעַם עַל הַטְּעוֹת שֶׁעָבַרְתָּ וְכוּ' וְכוּ', וְאֵל תִּהְיֶה חֲכָם בְּעֵינֶיךָ, כִּי אֶת הָאִשָּׁה צָרִיכִים מְאֹד לִיקַר וּלְכַבֵּד וּלְאַהֲבֵה וְכוּ', רְאֵה וְגַם רְאֵה אֵילּוֹ פְּנִים יֵשׁ בְּבֵית שְׁלֶךְ, הַהוֹרִים רְבִים יוֹמָם וְלַיְלָה, עַד שֶׁאֲסוּר לְאַבֵּא לְהַכְנִס בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאֶת הַצַּעַר הַזֶּה אַתָּה בְּעֲצֻמְךָ מִבֵּין עַל בְּשִׁרְךָ, וְכֵן אַחִיךָ סוֹבְלִים אֶת הַצַּעַר הַזֶּה, וְלָכֵן רְאֵה אַתָּה לְעַקֵּר מִעֲצֻמְךָ אֶת מִדַּת הַכַּעַס וְהַקְפָּדוֹת, וְתִהְיֶה וְתִתֵּן בְּמִמוּנָה, וְאֵל תִּקְמָץ לָהּ, מֵה שֶׁהִיא צָרִיכָה תְּבִיא לָהּ, וּכְשֶׁאֵין לָךְ, תְּבַטִּיחַ לָהּ שֶׁתִּתֵּן לָהּ, וּכְשֶׁיֵּהִי לָךְ — תִּקְיֵם אֶת הַבְּטָחָתְךָ, אֲבָל אַף פְּעַם אֵל תִּגִּיד אֲנִי לֹא יְכוּל, אֲנִי לֹא אֶעֱשֶׂה וְכוּ'

וכו', אין מלים פאלו בפּה של בר ישראל, אדם צריך להיות חזק
באמונה ובכטחון בהקדוש-ברוך-הוא, ואז הקדוש-ברוך-הוא לא
יעזב אותו.

נא ונא זכור תזכר את אשר דברנו, ואשר למדנו פמה שנים,
ששמעת אצלי תורות ושיחות, ספורים והנהגות בענינים אלו,
ועכשו תצרך את כל הדבורים ששמעת אצלנו, ואז תראה איך
שאתה צריך את זה, ולכן תתאזר במדת הסבלנות, ותשמר את
עצמך מפעם וקפדות, אשר זו מדה מגנה ומדה רעה מאד, ובכרט
לאחד שנוכה כבר, אתה צריך מאד מאד להזהר מכל זה.

נא ונא הרגל את עצמך ללמד בכל יום חמש ורש"י עם
התרגום, ואל יחסר לך יום אחד בלי ללמד פמה פסוקים חמש
ורש"י עם התרגום, וזכור תזכר, אשר בשבוע אחד שלא זוכים לסיים
שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, אז בודאי יקרה לאדם
הזה איזה מקרה לא טוב וכו', או יעבר עליו איזה צער ועגמת נפש
וכו' וכו', או חלי וכו' וכו', ועל-כן צריכים להזהר מאד במצוה זו,
ובכר פסק מרן (ארח חיים, סימן רפה, סעיף ג'): מיום ראשון ואילך נקרא
עם הצבור, ותהיה חזק במצוה זו כל ימי חייה, ואז תהיה שמור
מכל מיני מזיקים, ובאמת אם בני-אדם היו יודעים מעלת הזוכה
לסיים בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, היו
רוקדים מרב שמחה, והיו עושים את זה בנפש חפצה וכו' וכו'.

נא ונא הרגל את עצמך בלמוד משניות, כי משנ"ה זה אותיות
נשמ"ה, שמוזכרת את הנשמה מכל מיני חלדה שנדבקו בו.

ועל כלם — ראה ללמד עם ר' ... גרו יאיר, בעניני הלכות
טהרת המשפחה, שמאד מאד אתה צריך ללמד את זה, כי הדברים
הם בכריתות, וחס ושלום, אם אין לומדים יכולים להפשל, חס
ושלום, חס ושלום, ועל-כן כדאי לך ללמד אתו, והוא יסביר לך
הרבה ענינים שלא הבנת.

אֲשֶׁר כה סו — כה סז בנחל קפז

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, וְרָאָה לְשֹׁבֵר מִמֶּנּוּ אֶת הַכֶּעָס, וְאֵל תִּהְיֶה כְּעֶסֶן יוֹתֵר, וְאִזּו תִּרְאֶה בְּרֻכָּה וְהִצַּלְתָּה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִידָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהִצַּלְתָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה סו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נֹצֵחַ.

מָאד מָאד אָנִי רוֹצֶה לְשָׁמַע מִכֶּם אִיךְ אַתֶּם מְסַתְּדָרִים, וְאִיךְ אַתֶּם נִמְצָאִים בְּיַחַד, וְאָנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִישׁ בֵּינֵיכֶם אֶהְבֶּה וְהִבְנֶה הַדְּדִית, וְאֶחָד עוֹזֵר לְשֵׁנִי, כִּי מָאד מָאד הִזְהִירְנִי רַבְּנוּ ז"ל עַל דְּבַר זֶה.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים בָּאֵם תִּצְטָרְפוּ תְּמִיד עִם אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּיַחַד עִמָּם בְּשַׁעוּרִים, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא תִתְחַזְקוּ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדֵּעַ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חִי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂם יְדִיעוֹת אֵלָיו בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִזּו טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אָנִי מָאד מְשִׁתַּקֵּק לְרֵאוּתְכֶם, וְעַל־כָּל־פְּנִיָּים אֶת כְּתִיבַת יְדְכֶם, וְאָנִי מְקַנֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׁבְתְּ הַבָּאָה בְּמַחְנֶכֶם בֵּיבְנָאֵל.

הַמְצַפֶּה לְשָׁמַע מִכֶּם בְּקִרְוֵב מָאד...

כה סז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר צו, ט"ז אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נֹצֵחַ.

קפח אֲשֶׁר כה סח בַּנְחַל

מָאד מָאד אָנִי מִשְׁתַּוְקֵק לְשִׁמְעַה הַטוֹב מִכֶּם, וְאִיךָ שְׂאֲתֶם מִסְתַּדְרִים בְּיַחַד, אָנִי מָאד מָאד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִישׁ בְּיַנְיָכֶם הַבְּנָה הַדְרִית וְאַהֲבָה גְדוֹלָה, כִּי בְּבֵית שְׂיִישׁ הַבְּנָה הַדְרִית וְאַהֲבָה, אֲזוֹ הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה שָׁם, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מָאד, שְׂיִהְיֶה בֵּיתְכֶם בֵּית וְעַד לְחֻכְמִים, וְתַמִּיד תִּהְיוּ בְּיַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים.

רְאֵה לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּלַמּוּד מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הַלְכוֹת וְאַגְדוֹת, כְּסִדְרָן דִּיקָא, וְתַמִּיד תִּהְיֶה שְׁמִיחַ עִם חֵיוֹךְ עַל פְּנֵיךָ, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ לְצֵאת מֵעֶצְמֶךָ.

רְאִי לֹאמַר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', וְאִם אֵת יְכוּלָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', מַה טוֹב וּמַה נְעִים, כִּי הַתְּהִלִּים שְׂהֵאֲשָׁה אוֹמְרַת בּוֹקְעִים רְקִיעִים, וְעַל-כֵּן הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעַת יְמֵי הַשָּׁבֻעַ, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׂמִסִּים בְּכָל שָׁבֻעַ אֵת כָּל הַסִּפּוֹר תְּהִלִּים, שְׂעַל-דִּי-זֶה הוּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֶצְמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה סח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרֵ צו, ט"ז אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִלְחִיץ אֵת ... גְּרוּ יְאִיר, שְׂשִׁשְׁלַח לִי מַה שְׂשִׁיּוֹתֵר מֵהָר אֵת הַסְּקִיצָה שֶׁל הַבְּנִין, כִּי אָנִי צָרִיךְ אֵת זֶה מָאד, וְזֶה לֹא יֵצֵא טוֹב.

אָנִי מְקַנְהָ מָאד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲתֶם מְכִינִים אֵת עֶצְמְכֶם, וְיִישׁ לְכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה אֲתֶה וְאֲשִׁתְּךָ, עַל הַזְּכוֹת שְׂאֲתֶם זוֹכִים עֲכָשׁוּ.

אֲשֶׁר כה סט בְּנַחֵל קפּט

פֶּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים נְחוּצִים, שֶׁתִּמְסַר אוֹתָם מֵה שְׂיוֹתֵר
מֵהָר לִיעֲדָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה סט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר צו, י"ז אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַבְּחוּרָה וְכו', הִיא כָּבֵר מְצַלְצֶלֶת אֵלַי יוֹמִים, וְהַבְּנֵתִי
מִדְּבָרֶיהָ שֶׁמִּשְׁהוּ לֹא בְּסֹדֵר וְכו', הֵן אֵמֶת שֶׁהִיא שֶׁפְּכָה אֶת כָּל לְבָה,
וּמֵה שֶׁעֲבָר עָלֶיהָ דְּבָרִים מְזַעְזָעִים בְּחַיֶּיהָ וְכו', וְהַבְּנֵתִי, שֶׁרַחֲמָנָא
לְצִלָּן, הַמְצַפּוֹן הוֹרֵס אוֹתָהּ וְכו', וְנִסִּיתִי לְהוֹצִיא לָהּ מִהָרָאשׁ אֶת כָּל
הַמַּחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכו', וְכַנְרָאָה שֶׁלֹּא הַצְלַחְתִּי וְכו', וְעַל-כֵּן,
לְדַעֲתִי, אֵינן לָהּ מְקוֹם אֲצִלְנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא עִיר מְקַלֵּט, שֶׁיִּתְקַבְּצוּ
טְפוּסִים כְּאֵלוֹ וְכו'.

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, אֲנִי זוֹכֶה לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת אֵיךְ
הַמְדַרְשָׁה "גַּר מִלְכָּה" מְאֹד מְצַלַּחַת, כִּי הַבְּנוֹת מְאֹד מְאֻשְׁרוֹת, יַעֲזוּר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְרַבֵּינָה תְּלִמִּידוֹת לְמֵאוֹת וְלְאַלְפִים, וְיִתְרַבּוּ
הַשְּׂמֻחוֹת בִּיבְנָאֵל.

בְּנֶכֶם ... גְּרוֹ יְאִיר, מְצַלִּיחַ, וְעוֹרְרֵתִי אוֹתוֹ לְכַתֵּב, וּפֶה פֶּתַח לְכֶם
מִכְתָּב.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר, שֶׁיִּתְרַחַב
לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְעוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה דְּבָרִים יָפִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה ע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

באתי לברך אתכם בברכת מזל-טוב על בנכם הנולד לכם למזל-טוב לרגל הפנסו בבריתו של אברהם אבינו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתרוו ממונו רב נחת, ותגדלו אותו עם שאר הילדים בקלות.

נא ונא תשתדלו מאד לא לריב ביניכם, ושלא יהיה ביניכם ופוחים, כי בבית שיש ופוחים ומחלקת, מגרשים את השכינה, ובבית שיש שלום ואהבה, השכינה שורה.

העקר תסתפלו רק על הטוב של אנשי שלומנו, ואל תסתפלו על הרע, ואז תצליחו, כי זו עקר השלמות — לראות רק את הטוב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו וירפכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה עא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד שמחתי לשמע הטוב מכם.

בענין יבנאל אני מכרח להגיד לכם, זו לא הדרך של הדבור שלי, שאתם מכרחים לגור פה, אני רק הצעתי לכם יצאה טובה, אבל אל תלמדו מפלל הן לאו וכו', הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את

אֲשֶׁר כה עב בְּנִחַל קצא

העולם בהשגחה פּרטיית, והכל לכל אלקות גמור הוא, רק בזאת אני מתפאר, שקהלה כמו הקהלה שלנו אין בכל העולם כלו, הן האחדות, והן האהבה, והן העזר שאחד עוזר לשני וכו', ואת הטוב בעיניכם עשו, רק תתחזקו ביהדות, ותדעו שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתנו, ונתן לנו תורה ומצוות, ואנחנו צריכים לקיים, ואסור להפרד מהתורה והמצוות יום אחד, כי סוף כל סוף יגיע היום, שנצטרך לצאת מזה העולם, ומה נענה להקדוש-ברוך-הוא.

הרגילו את עצמכם לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאתם צריכים. עליכם לדעת, שכל תפלה וכל תחנון שאדם מבקש מהקדוש-ברוך-הוא — נשמעת ונתקבלת בכל העולמות כלם, אף צריכים להיות חזקים בזה, ולכן ראו להתחזק מאד בתפלה ובקשה, ואיפה שרק תגורו, תתחזקו מאד ללמד תורה ולקיים את המצוות, ולהתפלל להקדוש-ברוך-הוא, כי בלי הקדוש-ברוך-הוא אין לנו כלום.

ראו להתחזק ביחד באהבה והבנה הדדית, ואחד יעזר לשני, ותשתדלו מאד, שלא יהיו ביניכם מריבות ומחלוקות ואי הבנות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ברככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה עב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני שמח, שנכנסת בעבי הקורה, ואתה עוזר לי לגייס

קצב אשר כה עג בנחל

אנשים שיתרמו אֵלַי דוֹלָר לְבֵית־הַמִּדְרָשׁ הַחֲדָשׁ, שְׁאַנְחֶנּוּ הוֹלְכִים לְבָנוֹת, וְשִׁיחָהּ כְּלוּל מֵהַשְּׁלֵשָׁה עֲמוּדִים שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עֲלֵיהֶם: תּוֹרָה, עֲבוּדָה, גְּמִילוּת חֲסִדִים, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים: אֲבֹרָהֶם, יִצְחָק, יַעֲקֹב.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת, וְתִשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתָמִיד תִּרְאֶה שְׂבִיבֵית שְׁלָךְ תִּשְׂרָה הַשְּׂמֵחָה וְהָאֵהָבָה, וְכִפִּי הַשְּׂמֵחָה שֶׁתִּהְיֶה בְּבֵיתְךָ, כֵּן יִתְרַחַב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד), שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְעַל־כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

נָא וְנָא הִתְמַד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאַל יִחְסַר לְךָ יוֹם אֶחָד מִלִּמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמְרָא, מִדְרָשׁ, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד הָאֲרֻבָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָּה, וְכִשְׂאֲדָם לּוּמַד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר מְכַל הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה, נִמְשָׁךְ עָלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּזוֹה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה עג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צוֹ, י"ז אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְרַב טְרַדוּתִי לֹא יִכְלְתִי לַעֲנוֹת לְךָ תַּכְף־וּמְיָד.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהִיּוֹת בְּיַבְנָאֵל בְּשַׁבַּת הַבֹּאָה, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיּוֹתִי שֶׁתִּבְיֵא לִי עוֹד הַמוֹן סְפָרִים, כִּי נִפְשִׁי חֲשָׁקָה בַּתּוֹרָה.

אֲשֶׁר כה עד בְּנַחַל קצג

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד
שְׂבִיבִית שְׁלֶךְ תָּמִיד תִּהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, וְשִׁישְׁמַע בּוֹ קוֹל שְׁשׁוֹן
וְקוֹל שִׁמְחָה, וְתִדְלִיק טִיפ עִם נְגוּנִים שֶׁל שִׁמְחָה, בְּאִפְּן שֶׁהִלְדִים
יִשְׁמְעוּ רַק קוֹל שִׁמְחָה, וְזֶה יִרְגִיעַ אוֹתָם מְאֹד.

נָא וְנָא הִרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יְתִבְרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר
עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ חִזְקִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְדַבֵּר תָּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְזֶה
תַּצְלִיחַ דְּרָכָךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה עד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר צו, י"ז אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זֶה כַּמָּה זְמַן, שֶׁקִּבַּלְתִּי מִמֶּךָ כַּמָּה מְכַתְּבִים, וּמְרַב טְרוֹדוֹתֵי
וְצָרוֹתֵי וְכוּ' וְכוּ', לֹא הָיָה הַפְּנָאֵי לְהַשִּׁיבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַח בְּעִנְיַן הַשְּׂדוּף
שֶׁכַּתְּבָה וְכוּ', יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְוֶה מֵהֶם רַב נַחַת,
וְהַעֲקָר שְׂבִיתְךָ יִהְיֶה בֵּית שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְּלָה, וְיִדְבְּקוֹת הַבּוֹרָא יְתִבְרַךְ
שְׁמוֹ.

נָא וְנָא הִרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יְתִבְרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ,
שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִפְּלוּ דְבוּר אֶחָד שֶׁמְדַבְּרִים אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה כָּבֹר עוֹשֶׂה מֵהַפְּכָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי כָּל
הַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם הֵן מִפְּנֵי שְׂאִינוֹ מְאָמִין לְכַחוֹ, וְאִינוֹ

יודע מכחו וכו', כי באמת חכמינו הקדושים אמרו (שחר טוב, תהלים קמח): פיהם של ישראל חרבים, וזה עקר מעלת בר ישראל, שמשתמש עם הפה שלו בתפלה ובקשה.

נא ונא הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תחשב רק מהקדוש-ברוך-הוא, וכשבר ישראל מסתובב פה בזה העולם הגשמי והחמרי, ומנתק את עצמו מגשמיות הבלי העולם הזה, ובורח אל רוחניות אלקות, בזה גורם שעשועים גדולים למעלה, ויוצאים פרוצים בכל העולמות: "זכאה האי בר נש דאיתדבק בשכינתא", אשרי האדם שמדבק את עצמו בשכינה, כי זה עקר השעשוע בזה העולם, שאדם מנח בעמקי עמקים בשאול תחתית ומתחתיו וכו' וכו', ואף-על-פי-כן נמשך מאין סוף ברוך הוא, אשרי מי שזוכה להגיע אל זה.

התמד בספרי רבנו ז"ל, ובפרט בלקוטי-מוהר"ן הקדוש והנורא, כי זה מפתח לכל פתבי האריו"ל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש בעדך ובעד משפחתך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה עה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, י"ז אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידיו ברסלב", תלמידי "היכל-הקדוש" די בכל אתר ואתר, הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה ומפל צוקה, מפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! הרי זה לנו חסד מאד גדול, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, הנותן לנו עצות בחיים לדעת איך להתנהג. בלי

אָשֶׁר כה עה בנחל קצה

רבנו ז"ל אנו הולכים ממש כצאן בלי רועה, ובזה שזכינו להתקרב אליו ז"ל, עלינו לשבח לאדון הכל על כל החסד שעשה אתנו. ואי אפשר להסביר לבני-אדם מה זה רבנו ז"ל, ומי זה רבנו ז"ל, עד שאינם טועמים בעצמם את טעם רבנו ז"ל. ואיך זוכים לטעם את הטעם של רבנו ז"ל?! רק על-ידי למוד ספרי רבנו ז"ל; כשאדם זוכה ולומד ספריו הקדושים, אז מרגיש את טעמו הטוב.

פעם אחת בא אל רבנו ז"ל יהודי בשם ר' דוד מפאלי, קראוהו כף על שם עירו, ורבנו ז"ל ידע שאדם זה יהיה אצלו רק פעם אחת, אזי אמר לו את הפסוק (משלי לא, יז): "טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה גרה". והסביר רבנו ז"ל: תכף-ומיד כשטועמים טעם התורה של הצדיק האמת, שוב לא יכבה אצלו האור של הצדיק, אפלו כשילך ממנו. וכך מובא בלקוטי-מוהר"ן (חלק א', סימן רפה): טעמה כי טוב סחרה — תכף כשטועמים את התורה של הצדיק האמת, שוב לא יכבה בלילה גרה — אף-על-פי שאחר-כך יתרחק ממנו, אשר אז לילה וחשוך לו, אף-על-פי-כן יאיר לו טעם התורה שטעם בהיותו אצל הצדיק.

לאדם ישנן ירידות ועליות בחיים, אין הולך הכל חלק כפי שרוצים. אבל אם מכניס בעצמו היטב היטב את התורה של הצדיק, ובפרט כשאדם בגיל צעיר לומד הרבה ספרי רבנו ז"ל, אז נחקקים בו היטב הלמודים של רבנו ז"ל, ואפלו כשיהיה כבר רחוק, הינו שהתרחק מהצדיק, עם כל זאת עדין האור של רבנו ז"ל יהיה בתוכו.

לזאת, אחי ורעי היקרים! ראו להתחיל להתמיד מעכשו בספרי רבנו ז"ל, כי אינכם יודעים מה מחכה ומצפה לכם. בודאי אנו מתפללים בכל יום שיהיה רק טוב בחיים, אבל אדם אינו יודע מה מחכה לו. ואם אדם לומד היטב ספרי רבנו ז"ל, יש לו התחזקות לעבר על כל העתים והזמנים הכי קשים. לזאת, צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם ללמד הרבה ספרי רבנו ז"ל, אשר רק בזה תלויה ההתקרבות אליו ז"ל. כמוכא (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב),

שִׁבְתוֹךְ סִפְרֵי הַצְּדִיק, שָׁם פָּנִיו, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ גְּנוּזִים. אִם אָדָם רוֹצֶה לְרֹאוֹת אֶת הַצְּדִיק, עָלָיו לְהִסְתַּכֵּל בְּתוֹךְ סִפְרָיו. כִּי בְּאֵמֶת מֵהוּ הַצְּדִיק? הַחִיצוֹנִיּוֹת שְׁלוֹ? לְאוֹ! מִהַחִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הָאָדָם אֵי אֶפְשָׁר לְהִפִּיר אֶת הָאָדָם, כְּמֵאֵמֶר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קטז), שֶׁמִּהַחִיצוֹנִיּוֹת אֵין יְכוּלִים לְהִפִּיר שׁוּם דָּבָר, וְגַם אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִבְּחוּץ נִרְאִית כְּכֹל הָאָרְצוֹת, עִם כָּל זֹאת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא עֲנִיָּן אַחֵר לְגַמְרֵי, כִּי הִיא מְקוּם הַשְׁכִּינָה, כְּדַכְתִּיב (דְּבָרִים י"א, יב): "תִּמְיֵד עֵינֵי הַרְוֵי"ה אֶלְקִיךָ בְּהַ מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית הַשָּׁנָה". כְּמוֹ-כֵן הַצְּדִיק, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל, מִבְּחוּץ אֵין מְפִירִים אוֹתוֹ כָּלֵל, וַיֵּשׁ לוֹ אוֹתָם אֵיבָרִים כְּכֹל אָדָם, אֲבָל בְּפְנִימִיּוֹת הוּא אָדָם אַחֵר לְגַמְרֵי. וְכִיצַד יְכוּלִים לְהִפִּיר אֶת הַפְּנִימִיּוֹת, הֲלֹא כָּבֹר אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים נד:): אֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּלִבּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ? אֶלְא, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קעג), שְׁעַל-יְדֵי הַכֶּתֵב יְכוּלִים לְהִפִּיר אֶת הַנֶּפֶשׁ וּפְנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ. כִּי הַצְּדִיק מְכַנֵּס אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ בְּתוֹךְ הַכֶּתֵב. וְזֶה מַה שְּׂאוּמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת קה): 'אֲנֹכִי' נוֹטְרִיקוֹן: אֲנֹא נִפְשֵׁי כְּתִבִית יְהִיבִית; שְׁהַכּוֹתֵב נוֹתֵן נֶפֶשׁוֹ בְּתוֹךְ הַכֶּתֵב, וְגַם פְּנִימִיּוֹת נֶפֶשׁוֹ. לְזֹאת בְּתוֹךְ הַכֶּתֵב יְכוּלִים לְהִפִּיר אֶת נֶפֶשׁ הַצְּדִיק וּפְנִימִיּוֹתוֹ. וְכַבֵּיכּוֹל כֵּן גַּם עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת מִתְחִילוֹת עִם 'אֲנֹכִי', וּלְפִי דְבַרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַנִּזְכָּרִים — רְאֵשֵׁי תְבוֹת: אֲנֹא נִפְשֵׁי כְּתִבִית יְהִיבִית; מְכַרַח לְהִיּוֹת, שְׁגַם, כְּבִכּוֹל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה, וְעַל-כֵּן אִם אָדָם רוֹצֶה לְהִפִּירוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֵי אֶפְשָׁר לוֹ, אֶלְא עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה. כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהַתּוֹרָה הֵם אֶחָד, הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְכִשְׁאָדָם רוֹצֶה לְדַעַת חֻכְמָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, עָלָיו לְלַמֵּד הַרְבֵּה תּוֹרָה. לְזֹאת אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי חֲגִיגָה, פָּרָק א', הֶלְכָה ז'): אָמֵר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֲלוֹאֵי אוֹתִי עֲזְבוּ וְתוֹרָתִי שְׁמְרוּ, כִּי הַמְּאֹר שְׂבֵה יַחֲזִירָם לְמוֹטָב; נִשְׁאַלְתָּ הַשְּׂאֵלָה: אֵיךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר 'הֲלוֹאֵי אוֹתִי עֲזְבוּ', וְכִי מִבְּקֵשׁ שְׁנַעֲזְבֵנוּ? וּמֵהוּ יוֹאֵת תּוֹרָתִי שְׁמְרוּ, שְׁהַמְּאֹר שְׂבֵה יַחֲזִירָם לְמוֹטָב? אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, עוֹזְבִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מַה שִׁיךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה, שֶׁהִיא תְּשִׁיבָם לְמוֹטָב? אֶלְא אָנוּ רוֹאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת, אָדָם רֵץ אַחֵר מִיִּשְׁהוּ, וְעוֹשֶׂה מְמַנּוּ מְצִיאֹת, וְאוֹמֵר: "הִנֵּה אֲנִי יוֹדֵעַ

מיהו הצדיק, אני מקרב אליו", וְחֹנֵף לְכֻלָּם, וְאוֹמֵר: "יש לי שיכות אל הצדיק". ובאמת אין לו שום שיכות אל הצדיק. הגם שאתה סמוך אליו, יושב על ידו, אפלו אתה מדבר אתו, יש לך עסק אתו, אבל אין זה מורה עדן שאתה מכיר את הצדיק, וכי איזו שיכות יש לך אתו? אדרבה! אתה מטעה עצמך, כי אתה רחוק ממנו בתכלית הרחוק. מתי אתה פן מקרב אל הצדיק? מתי יש לך שיכות אליו? כשאתה לומד את הספרים שלו, ומקיים את הרצון שלו, בזה אתה מקרב אל הצדיק. אבל בזה שאדם רק יושב על ידו, ומסתכל עליו, בזה איננו מקרב אל הצדיק עדן. כמו־כן לגבי הקדוש־ברוך־הוא, כביכול. ישנם אפיקורסים האומרים שהם מקרבים להקדוש־ברוך־הוא יותר מכלם, כי לב טוב יש להם, והקדוש־ברוך־הוא נמצא בלבם. אשר זוהי השפה של כל חילוני, שאומר, שהוא מאמין יותר מדתי, ואף שאין רואים זאת במעשים, אבל עקר האמונה שלו בלב — כף הוא מתפאר וכו'. על זה אומר הקדוש־ברוך־הוא: 'הֲלוֹאֵי אוֹתֵי עֲזָבוּ' — תעזבו אותי, ואל תאמרו שאתם יודעים ממני ואוחזים ממני, אינכם יודעים כלום, אלא 'תורתֵי שִׁמְרוּ' — תקימו את התורה, תלמדו תורה, ואז תראו מה הקדוש־ברוך־הוא רוצה מכם; תשמרו שבת, תניחו תפלין, תאכלו פֶּשֶׁר, תשברו את המדות המגנות שבכם, והמאור שבה יחזירכם למוטב. כי בלי תורה ומצוות אדם מטעה עצמו לגמרי, ואין לו שיכות להקדוש־ברוך־הוא. אם אדם מחלל שבת, רחמנא לְצַלֵּן, אם אוכל טרפות ונבלות, יש לו מדות מגנות ואכזריות, אין לו שיכות אליו. תברך, הוא נדמה כגויי הארצות הנדמים כחיות השדה, כמאמרם ו"ל (יבמות 10א): אתם קרויין אדם, ואין אמות העולם קרויין אדם. כי בֶּשֶׁר חֲמוּרִים בְּשָׂרָם. על־פן אסור לאדם שאינו לומד תורה ומצוות לומר, שהוא יודע את הקדוש־ברוך־הוא יותר מזולתו, אשר עליו נאמר מאמר חז"ל זה: הֲלוֹאֵי אוֹתֵי עֲזָבוּ — אל תאמר שאתה יודע ממני, אלא מה אני רוצה ממך? תורתֵי שִׁמְרוּ — תלמד תורה, ואז המאור שבה יחזירך למוטב. פן לגבי הצדיק, אין שיף לומר: אני יושב ליד הצדיק, ובזה אני מכירו, אלא אני רוצה לדעת מה הפנימיות של הצדיק ואלמד בספריו, אז אפיר את הצדיק.

את העיר בְּרִסְלָב חוֹצָה נְהַר הַבוּג. הַיּוֹם יֵשׁ גֶּשֶׁר הַמְּגֶשֶׁר אֶת שְׁנֵי חֻלְקֵי הָעִיר, אֲבָל בֵּימֵי רַבְּנּוּ ו"ל לֹא הָיָה גֶּשֶׁר, אֲלֵא הָיוּ רַפְסוּדוֹת וּבָהֶן עָבְרוּ מִחֻלְקֵי אֶחָד שֶׁל הָעִיר לְחֻלְקֵי הָאֲחֵר. הָיָה יְהוּדֵי בָשֶׁם יוֹסֵל פּוֹרוֹנְצ'יק, שֶׁהָיָה בַעַל רַפְסוּדָה, וְהָעֵבִיר בָּהּ אֲנָשִׁים מִהַחֻלְקֵי הָאֶחָד לְאֲחֵר. וְאֲחֵר הִסְתַּלְקוֹת רַבְּנּוּ ו"ל הִתְפָּאֵר שֶׁהוּא הַפִּיר אֶת רַבְּנּוּ ו"ל, כִּי רַבְּנּוּ ו"ל נָסַע אִתּוֹ בְּרַפְסוּדָה וְכוּ'. עָבְרוּ שְׁנַיִם, וּבָא פַעַם ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ו"ל, וְהִתְאוּנֵן לְפָנָי מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל: "חֻבֵּל שְׁלֹא נוֹלְדָתִי כַּמָּה שָׁנִים קִדְּם, אֲזִי הֵייתִי מִפִּיר אֶת רַבְּנּוּ ו"ל" [הָיִיתָ שְׁרַבְּנּוּ ו"ל נִסְתַּלַּק בְּשֵׁנֵת חֲקַע"א, וְר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר נוֹלַד בְּחֲקַע"ד — שְׁלֹשׁ שָׁנִים לְאַחֵר הִסְתַּלְקוֹת רַבְּנּוּ ו"ל]. עָנָה וְאָמַר לוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל: "אִם לֹא אַתָּה מִפִּיר אֶת רַבְּנּוּ ו"ל, מִי מִפִּירוֹ? ! יוֹסֵל פּוֹרוֹנְצ'יק מִפִּיר אֶת רַבְּנּוּ ו"ל? ! כְּאוֹמֵר, הֲלֵא יוֹסֵל הַנַּ"ל רַק הָעֵבִיר אֶת רַבְּנּוּ ו"ל בְּרַפְסוּדָה שְׁלוֹ, וְרָאָה אוֹתוֹ, אֲבָל אֵינְנוּ מִפִּירוֹ בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ, כִּי לֹא לְמַד סְפָרֵי רַבְּנּוּ ו"ל, וְעַל-כֵּן אֵינּוּ יוֹדַע מֵהוּ רְצוֹן רַבְּנּוּ ו"ל. אֲבָל אַתָּה לוֹמֵד סְפָרֵי רַבְּנּוּ ו"ל, וּבּוֹדָאֵי אַתָּה מִפִּיר אֶת רַבְּנּוּ ו"ל וְיוֹדַע מֵהוּ רְצוֹנוֹ ו"ל.

לְזֹאת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיקָרִים! רְאוּ לְלִמַּד הַרְבֵּה סְפָרֵי רַבְּנּוּ ו"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּדְעוּ מָה רַבְּנּוּ ו"ל רוֹצֵה מֵאַתָּנוּ. רְצוֹן רַבְּנּוּ ו"ל הָיָה, שֶׁנִּלְמַד הַרְבֵּה "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם, בְּלִי מִדּוֹת אֵין לְאָדָם כְּלוּם, וְאָדָם הוּא כְּחִיָּה מִמֶּשׁ; כְּכֻלָּב שֶׁאֵין לוֹ מִדּוֹת, וּמִי שֶׁהוּא רוֹאֶה — נוֹבֵחַ עָלָיו, וּמִי שֶׁאֵינוֹ מוֹצֵא חֵן בְּעֵינָיו — נוֹשָׁכוֹ. לְזֹאת, אוֹמֵר רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהֲרַ"ן, חֻלְקֵי א', סִימָן ג'), שֶׁעֲזִי פָּנִים נִקְרָאִים כְּלָבִים, כְּדֹכְתִיב: "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ" (יִלְקוּט בֵּא קַפּוֹ). וְהַמְּדַרְּשׁ אוֹמֵר (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה מַב): מֵה הַכְּלָבִים — אֶחָד נוֹבֵחַ, וְכֻלָּם מִתְּקַבְּצִים וְנוֹבְחִים עַל חֲנָם; כִּי מִדָּה רְעָה יֵשׁ בְּכָלֵבִים, כְּלָב אֶחָד נוֹבֵחַ, וְכָל הַכְּלָבִים נוֹבְחִים אַחֲרָיו. וְזֶה רוֹאִים בְּמִצִּיאוֹת, פְּלוֹנֵי מְטִיל עִם כְּלָב בְּרַחוּב, וּלְפִתַע בָּא כְּנִגְדָם אֵיזָה אָדָם, וְהַכְּלָב נוֹבֵחַ, וְתִכְף כְּשֶׁמִּתְחִיל לְנֹבֵחַ, אֲזִי מִכָּל הַבְּתִימִים הֵיכָן שֵׁשׁ כְּלָבִים — הֵם נוֹבְחִים גַּם-כֵּן. וְהֵלֵא מִדּוּעַ יִנְבְּחוּ? ! מִיֵּלֵא הַכְּלָב הַזֶּה שֶׁרָאָה אֶת הָאָדָם, הוּא נוֹבֵחַ אוֹלֵי מִחֲמַת פֶּחַד, אֲבָל מִדּוּעַ הַכְּלָבִים הָאֲחֵרִים

צָרִיכִים לְהַשְׁמִיעַ קוֹלָם וְכוּ' ? ! אֵלֶּא זֹו מְדָה רָעָה שֵׁישׁ אֶצֶל כָּל־בָּיִת, שֶׁהֵם עֲזִי נָפֶשׁ. וְכֵן בְּבִנְי־אָדָם, עֲזוּ פָּנִים אֶחָד מְדַבֵּר רַע עַל הַצַּדִּיק, אֲזִי מִתְאַסְּפִים הַרְבֵּה עֲזִי פָּנִים, וְגַם הֵם מְדַבְּרִים עַל הַצַּדִּיק. מִיֵּלֵא עֲזוּ פָּנִים אֶחָד יָכוֹל לֹאמֹר כֶּן, אוֹלֵי הַצַּדִּיק לֹא קָרְבוּ מִסְפִּיק, אוֹלֵי לֹא הִתְיַחֵס אֵלָיו, אוֹלֵי לֹא נָתַן לוֹ תְּשׁוּמַת לֵב וְכוּ', אֲבָל מִדּוּעַ הִתְעוֹרְרוּ כָּל הַעֲזִי פָּנִים ? ! וּמַה־כֵּן בָּאָה מִדַּת הַעֲזוֹת, שֶׁהִיא מְדָה מְגַנָּה מְאֹד ? מִחֲמַת שֶׁאֵין לוֹמְדִים "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", וְכִשְׁאָדָם חָסַר מִדּוֹת, הוּא מוֹעֵד לְכָל הַרְעוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

לְזֹאת בִּקֵּשׁ אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁנִּלְמַד "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", וְיִהְיֶה שֶׁגוֹר עַל פִּינוּ, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן הַיְסוּד שֶׁל הָאָדָם. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ת.): בְּמִדָּה שֶׁאָדָם מוֹדֵד — בָּהּ מוֹדְדִים לוֹ. לְזֹאת אֲבִקֵּשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּחִילוּ לְלַמֵּד "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עֲשֵׂה אוֹתוֹ יְהוּדִי; הֵינּוּ עַל-יְדֵי כָּל מְדָה וּמְדָה הַכְּתוּבָה בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", שֶׁהַשְּׂתַדֵּל לְקַיְמָה, שֶׁבֵּר אֶת הַמִּדּוֹת הַרְעוֹת, עַד שֶׁזָּכָה לְמִדּוֹת טוֹבוֹת. כֶּן גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל בְּפִרוּשׁ; אֲשֶׁר בִּהִתְחַלָּה הָיָה כַּעֲסָן גָּדוֹל, אֲבָל שֶׁבֵּר אֶת מִדַּת הַכַּעַס וַעֲקָרָה לְגַמְרִי, עַד שֶׁזָּכָה לִהְיוֹת אִישׁ טוֹב, וַעֲקָר מַעֲצָמוֹ אֶת מִדַּת הַכַּעַס כָּל-כֶּן, עַד שֶׁלֹּא יָדַע אַחֲר־כֶּן מַה זֶה כַּעַס, וְכֵן לְגַבֵּי כָּל הַמִּדּוֹת.

לְזֹאת יְסוּד גָּדוֹל לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה שֶׁגוֹר בְּפִיו "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת". וְכֵן אֲבִקֵּשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁבְּמוֹסְדוֹת שְׁלֵי בִּיבְנָאֵל — הֵן בִּתְלִמוֹד תּוֹרָה וְהֵן בְּבֵית-סֵפֶר, הֵן הַמְּלַמְּדִים וְהֵן הַמּוֹרֹת, יִלְמְדוּ עִם הַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת מִדּוֹת, וְיִהְיֶה שֶׁגוֹר "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת" בְּפִיהֶם בְּעַל-פֶּה. כִּי כָּל שֶׁהַתְּלַמִּידִים מַחְדִּירִים בְּעַצְמָם "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת" בְּגִיל צָעִיר, יִגְדְּלוּ בְּעַלֵּי מִדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי אַחֲר־כֶּן כָּבֵר קָשָׁה מְאֹד לְתַקְנָן. וְכִמוֹ שֶׁאוֹמֵר הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מִלִּזְעֵנְסֶק זי"ע: עַד גִּיל שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה יְכוּלִים לְשַׁנּוֹת אֶת הַמִּדּוֹת, וְאַחֲר־כֶּן כָּבֵר קָשָׁה בְּיֹתֵר. וְהַמְּצִיאוֹת מוֹכִיחָה בְּעַלִּיל, אֲשֶׁר תְּלַמִּידִים שֶׁהָיוּ אֶצְלֵי בְּעַלֵּי מִדּוֹת רָעוֹת וּמִשְׁחָתוֹת, אֵלּוֹ שֶׁצִּיָּתוּ, עָקְרוּ מַעֲצָמָם אֶת הַמִּדּוֹת הַרְעוֹת, וְזָכוּ לְמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְכִרּוֹף הוּא

וברוך שמו הצליחו מאד בחיים, ומצליחים ויצליחו בעתיד, בעזרתו ותבונה. אך היו כאלו, אשר לא התניחו לאשר בקשתי מהם ותנכתי אותם, והתנהגו ההפך, ובעוונותינו הרבים, נותרו בעלי מדות משחתות, והצרות רודפות אחריהם בכל הבחינות. ישנם הרבה, שעדין לא התחננו, ונעשו בחורים מבגרים, והולכים עוד עם חכמות, אשר בעצמם אינם יודעים למה מחכים וכו', אינם יודעים מה רוצים מעצמם וכו'. ואף אלו שהתחננו כבר, אין להם שלום-בית, וביתם כגהינום ממש, מריבות וקטטות, מואסים בחייהם, וגם הפרנסה דחוקה להם, אין להם מאומה. וכל זה בא, מחמת שלא ציתו בצעירותם לתקן מדותיהם. רבנו ז"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן 10), שיכולים לרפא אף את המשגע הכי גדול — אם רק יצית את הצדיק. אבל עקר הבעיה, שהוא אומר: אתה משגע לא אני. אבל חכמינו הקדושים אומרים אחרת (סוטה ג): אין אדם עובר עברה, אלא אם-כן נכנס בו רוח שטות. ואומר על זה רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'): נמצא, שכל אחד כפי העברות שלו, יש בו רוח שטות, וככל שאדם חטא יותר, יש בו רוח שטות יותר. אזי אצל כל אחד ואחד יש שגיונות, שמתנהג כמשגע ממש, כל התנהגותו אינה שפויה, הליכתו איננה שפויה, דבורו, מאכלו ולבושו אינם שפויים כאחד האדם, ומדוע? כי אינו רוצה לציית את החכם, ואומר: "אני חכם והוא טפש". זו הבעיה של כל אחד ואחד מאתנו, שאיננו רוצים לבטל שכלנו להצדיק, ונדמה לנו, כאלו לנו יש שכל, ואיננו צריכים את הצדיק. ואומר רבנו ז"ל בפרוש (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג): פדי להתקרב אל הצדיק, צריכים להשליך את השכל לגמרי, ולדעת שאין לו שכל. וככל שאדם יבטל שכלו לגבי הצדיק, אז יוכל לקבל מהצדיק.

לזאת אנשי שלומנו היקרים! מאחר שזכינו להתקרב לרבנו ז"ל, עלינו לקחת עצמנו בדינו, ולהתחיל ללמד ספרי רבנו ז"ל בכל יום, ובפרט "ספר-המדות", כי המדות הן עקר האדם. ובפרטי פרטיות צריכים ללמד עם הבנים והבנות מקטנות "ספר-המדות", וזה יהיה היסוד של כל הלמודים; כי בזה שלומדים "ספר-המדות",

קוֹנִים לְעֶצְמָם מְדוּת טוֹבוֹת, וְאִם יֵשׁ מְדוּת טוֹבוֹת, אֲזַי כָּל אֶחָד רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּקִרְבָּתוֹ; כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יָפֵה בְּחַיִּים כְּמְדוּת טוֹבוֹת, כְּאֵדָם הַמְשַׁתְּתֵף בְּצַרַת הַזּוּלָּת, וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּחַיִּים לְעֹזֵר לְזוּלָּת, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה חָשׁוּב מְאֹד בְּעֵינָיו יִתְבַּרֵּךְ. כְּמֵאמְרָם ו"ל (יִלְקוּט בְּרֵאשִׁית הוֹשַׁע תַּקְכ"ב): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מֵאֵלֶּף עוֹלוֹת שֶׁהַקְּרִיב שְׁלֵמָה לְפָנָי. הַחֶסֶד שְׂאֵדָם עוֹשֶׂה עִם זוּלָּתוֹ חָשׁוּב יוֹתֵר מִכָּל הַקְּרִבָּנוֹת שֶׁהַקְּרִיב שְׁלֵמָה לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ. מְדוּעַ, אִם-כֵּן, אֵין אָדָם עוֹשֶׂה חֶסֶד לְזוּלָּתוֹ? מִפְּנֵי רוּעַ לְבָבוֹ, כָּל אֶחָד נוֹלָד עִם טֵבַע רַע מְאֹד, כָּל אֶחָד נִדְבָקוּ בּוֹ שְׂגִיוֹנוֹת. אִם תִּתְבּוֹנְנוּ עַל בְּנֵי-אָדָם, תִּנְכַּחוּ שֶׁהֵם מְשֻׁנְעִים מִמֶּשׁ, מִכָּל שֶׁכֵּן אִם יֵשׁ בְּבְנֵי-אָדָם רְשָׁעוֹת, אַכְזָרִיּוֹת, לְעֲשׂוֹת רַע לְשָׂנֵי. "מָה אֲתָף? לְמָה לָךְ לְהִיּוֹת אִישׁ רַע וּבֹלֵעַל?! הֲאֵינְךָ חוֹשֵׁב, שְׂמַחֵר תִּצְטַרֵּךְ לְזוּלָּת, וְלֹא יִרְצוּ לְהִיּוֹת בְּקִרְבָּתְךָ, מֵאֲחֵר שְׂיֻצָא לָךְ שֵׁם רַע, שְׂאֵתָה אִישׁ רַע, אֵינְךָ רוֹצֵה לְעֹזֵר לְאֵף אֶחָד, אֵינְךָ רוֹצֵה לְהִלּוֹת לְאֵף אֶחָד?! הֲלֹא מַחֵר אֵף אֶחָד לֹא יִרְצֶה לְהַפְיֵרְךָ", כִּי הַחַיִּים הֵם דּוֹ סֵטְרִיִּים. וְכֹאֲשֶׁר קוֹנִים יְדִיעוֹת אֱלוֹ, מְצַלִּיחִים מְאֹד בְּחַיִּים. אָבֵל אִם מִתְעַקְּשִׁים וְאֵין רוֹצִים לְקַבֵּל אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ — סוֹבְלִים כָּל הַחַיִּים.

לְזֹאת, אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! מֵאֲחֵר שְׂאָנוּ זוֹכִים לְדַבֵּר דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל עַל-כָּל-פָּנִים שְׁעָה אַחַת, עָלִינוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד, מְדוּעַ? כִּי בְּפִרוּשׁ אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (סֵפֶר הַמְּדוּת, אוֹת צְדִיק, סִימָן נה), שְׁטוֹב לְבָלוֹת זְמַן רַב, בְּשִׁבְלִי שְׁעָה אַחַת שִׁיתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק; הֵינּוּ טוֹב לְהִתְיַגֵּעַ כְּמָה שְׁעוֹת בְּשִׁבְלִי שְׁעָה אַחַת לְהִיּוֹת אֶצֶל הַצְדִּיק. כָּל-כֶּף חָשׁוּב הָעֲנִין שֶׁל הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְדִּיק. וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (שֵׁם, סִימָן קנב), שְׁעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַנֶּפֶשׁ תְּלוּי בְּקִרְבַת הַצְדִּיקִים, אִם אָדָם רוֹצֵה לְהִתְעַלּוֹת בְּרוֹחַנְיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, זֶהוּ רַק עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְצְדִיק. אָבֵל צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁלֹא כָּל-כֶּף קַל לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצְדִּיק, יְכוּלִים לְהִטְעוֹת עֶצְמָם מְאֹד מְאֹד בְּזֶה הָעוֹלָם. וְאֵיךְ יוֹדְעִים אִם מְקַרְבִּים בְּאֵמֶת אֶל הַצְדִּיק? אִם אֵף פַּעַם אֵין בּוֹרְחִים מִמֶּנּוּ. כִּי מִי שְׂמַקְרֵב אֶת עֶצְמוֹ לְצְדִיק וְקִרְבָּתוֹ אֵינוֹ בְּתַמִּימוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְהַפֵּךְ אַחֲרֵי-כֵן לְרוֹדֵף (סֵפֶר הַמְּדוּת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קנג); וְרֹאִים בְּנֵי-אָדָם שֶׁהֵיוּ מְקַרְבִּים

לצדיק, ואחר-כך נתהפכו לרודפיו, חס ושלום, אומר רבנו ו"ל, אשר זהו סימן, שכל ההתקרבות לא היתה בתמימות, כי אחרת אף פעם לא היו יכולים לקררם מהצדיק הזה. מי שמתבונן היטב בטובות שעשה לו הצדיק, אף פעם לא יעזבנו, אפלו כל העולם כלו יבואו וידברו על הצדיק, הוא לא יעזבנו בשום פנים ואופן. ואמר רבנו ו"ל (ספר המדות, אות צדיק, סימן נג): קרבת הצדיק טוב בעולם הזה ובעולם הבא; בזה שמקרבים לצדיקים אמתיים, זה טוב בזה ובבא. וכן המקרבים שיש לצדיק בחייו, הם יהיו מקרבים במוותם [במותו] (שם סימן עד). לזאת עלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם להחזיק עצמנו ביחד עם הצדיק, אשר בזה כל הגאולה תלויה, כמאמר רבנו ו"ל (שם סימן קנא): ביאת המשיח תלויה בקרבת הצדיק; והנה אנחנו מצפים בכל יום כבוד לגאולה האמתית, שנגאל מפל צרותינו. והכל תלוי רק כפי שמקרבים אל הצדיק. ומהי ההתקרבות אל הצדיק? ללמד את ספריו, ולהיות בקיאים בהם בעל-פה. ואז נשבר את הרע שלנו, את השגיונות שבנו. ואמר רבנו ו"ל (שם, סימן סט): מי שאוהב את הצדיק, צריך לשמר שלא יצא עליו שם רע.

לזאת, אנשי שלומנו היקרים! לנו יש מחיבות גדולה מאד, כי אם אחד מתנהג בצורה בלתי הוגנת, מיד מחלל את שם הצדיק, כי יאמרו: 'ברסלבר' — גונב וגוזל וכו' וכו', ועושה עולות וכו' וכו'. ובאמת אין לו שום שיכות לצדיק, הגם שקורא עצמו 'ברסלבר' אבל אם אינו לומד את ספרי רבנו ו"ל, איננו מקרב אליו כלל, ואין לו שום שיכות לרבנו ו"ל.

הקדוש-ברוך-הוא עזרנו, שאנו יודעים מרבנו ו"ל, הבה נלמד ספריו הקדושים, ואיש את רעהו יאמר חזק, ונעקר מאתנו את הרשעות שנטבעה בנו. כי מאז שאדם נולד, כבר יוצא עם יצר הרע, אשר הוא רק רע כל היום, רוצה שאדם יהיה רע, ויעשה רק רשעות לשני. הבה נשבר את היצר שלנו המסיתנו לעשות רשעות ואכזריות לחולת, הבה נעזר זה לזה, ומכל שכן שנשמר לא לגעת בכספי לחולת, ואם אחד חייב לשני, ישתדל לשלמו, אם אחד עשה גזק

לְזוּלְתוֹ — יִשְׁתַּדֵּל לְשִׁלְמוֹ וּלְפִיִּסוֹ, אֲשֶׁר יֵשׁ עַל זֶה הַלְכוֹת חֲמוּרוֹת
בְּשִׁלְחַן עֲרוּף, חֲשֵׁן מִשְׁפָּט, כִּי אִם לֹא יִשְׁלַם, אֲזִי יִפְסִיד לְבִסּוֹף אֶת
מְמוֹנֹו, וַיְהִי מִן הַצּוֹעֲקִים וְאִינָם נִעְנִים. וְרֵאִיתִי בְּחוּשׁ, בְּנִי־אָדָם
שֶׁזֶלְזָלוּ בְּכִסְפֵי הַזּוּלָת, לְבִסּוֹף נָטְלוּ אֶת כִּסְפָם הֵם בְּאִפְּן רַע מְאֹד.
לְזוּת, אִם אֶחָד חָיֵב חוֹבוֹת, יִשְׁתַּדֵּל לְשִׁלְמוֹ, וְתִשְׁמְרוּ לֹא לְצַעַר זֶה
אֶת זֶה. וּבְזֶה נִזְכָּה לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַצַּדִּיק, וְנִצְלִיחַ בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ בְּתַפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
אֲשֶׁר אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שִׁיְהִיָּה לְכֶם בְּנִי, חַיִּי, מְזוֹנֵי, רוּיָחִי, וְתִרְאוּ
רַב נַחַת מִיְלַדְיְכֶם, וְנִזְכָּה כְּכֹר לְרֵאוֹת בְּשִׁמְחַתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה עו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, י"ח אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה בְּרַרְנוּ עִם רַב יָרָא שָׁמַיִם, וְאִין שׁוּם חֲשָׁשׁ, אִף שִׁישׁ
פּוֹסְקִים שְׁמַחְמִירִים, בָּאִם הִיא לֹא רָאָתָה אוֹתוֹ, אֲבָל בְּשׁו"ת הַחַת"ם
סוֹפֵר, סִימָן קפד, וּבְשׁו"ת הַשׁוֹאֵל וּמְשִׁיב מִהַדוּרָא תְּלִיתָא, סִימָן
מב, וּבְשׁו"ת הַבֵּית שְׁלֵמָה, חֶלֶק ב', סִימָן מ' — מִתִּירִים, כִּי כָּךְ
נִהְיָ פַּעַם, הָעֶקֶר הוּא מִיּוֹם שֶׁנִּתְּנָה דַּעְתָּה לְהַנְשֵׂא, מֵאֲזִי הִיא צְרִיכָה
לְסֹפֵר וְכו', וְלִכְּן אַתֶּם יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת תְּנָאִים בְּלֵיל חֲמִישִׁי, וְהַחֲתֻנָּה
בְּיוֹם שְׁשִׁי, וְלְהַקְדִּים לְסֹפֵר שְׁבַעַה יָמִים קָדָם, וַיִּקְרָם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
"שֶׁהֵיטִי רוּצָה לְהִנְהִיג הַיּוֹם תְּנָאִים וּמְחַר חֲפָה, וְלְהַכִּין שְׁבַעַה יָמִים
קָדָם", אֲבָל דַּעַת לְנִבּוֹן, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַכֹּל בְּהַצָּנַע מְגוּרוֹת מְלָכוֹת
הַרְשָׁעָה וּמְמַסִּירַת הַסֵּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵצֵא מִזֶּה
שׁוּם עֲגָמַת נֶפֶשׁ, חַס וְשְׁלוֹם, בְּסִימָן־טוֹב וּבְמִזְל־טוֹב הַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

רד אֲשֶׁר כה עז – כה עח בַּנְחַל

וּלְיִתֵּר שָׁאת אָנִי שׁוֹלַח לְךָ אֶת הַמְּקוֹר וְכוּ', שְׁתּוּכַל לְהִרְאוֹת
אֶת הַפֶּסֶק.

הַמֵּאחַל לְכֶם מִזֶּל-טוֹב חֲמָה וּלְבִבִית...

כה עז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר צו, י"ח אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁלַחְתִּי לְךָ מִכְתָּב קֶדֶם עִם פֶּסֶק הַלְכָה, הָאֵם קִבַּלְתָּ אֶת זֶה?

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד, וְיִתְרַבּוּ
הַשְּׁמֻחוֹת בִּינֵינוּ.

דַּעַת לְנִבּוֹן, שְׂצָרִיכִים לְהַעֲלִים הַכֹּל, כְּדֵי שֶׁלֹּא תִצָּא אִיזוֹ עֲגָמַת
נִפְשׁ, וְאִין הַבְּרָכָה שׁוֹרָה אֶלֶּא בְּדָבָר הַסְּמוּי מִן הָעֵין, "וְהִצְנַע לְכַת
עִם ה' אֶלְקֵינוּ" (מִיכָה ו, ח), זֶה עֲקָר הַחֲשִׁיבוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אִם
הָאָדָם מִסְתַּתֵּר מִהָעוֹלָם, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְפָרְסְמוֹ בְּכֹל הָעוֹלָם.

הַמְּחַפֵּה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

כה עח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי לְסֵדֵר צו, י"ט אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁאֲתָה נוֹסַע בְּמוֹצָאֵי-שְׁבַת-קֶדֶשׁ אֶל
הַצִּיּוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-עֲנֹסֶק זי"ע, יַעֲזֹר
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּפְּעֵל שָׁם הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, וְהַעֲקָר שְׁיִהְיֶה לְךָ
חֵלֶק הַכִּי גָדוֹל בְּבִנְיַן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, כִּי בָאוּ מִיָּם עַד נִפְשׁ,

אֲשֶׁר כה עט – כה פ בנחל רה
וְאִין בְּיַדִּי לְפָרֻטָה אֶפְלוּ פְרוּטָה אַחַת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ נְסִיעָה טוֹבָה וְשָׁבַת שְׁלוֹם...

כה עט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֵר צו, י"ט אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

הִנֵּה מִן הַשָּׁמַיִם מְסֻבִּים, שְׁיֵהִיָּה עוֹד שְׂדוּף לְמִזְל-טוֹב עִם ...
וְלִכֵּן מֵה טוֹב שֶׁתִּלְמְדִי גַם אוֹתָהּ אֶת הַהֲלָכוֹת שֶׁל טְהוֹרַת הַמְשָׁפָחָה,
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁכָּל הַכֶּתֶה שֶׁלְךָ יִתְחַתְּנוּ מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהַר,
וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת אֶצְלָם גַּחַת דְּקִדְשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה מִן הַשָּׁמַיִם וְשָׁבַת שְׁלוֹם...

כה פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֵר צו, י"ט אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

הִנֵּה מִן הַשָּׁמַיִם סָבְבוּ שְׁיַצִּיעוּ שְׂדוּף טוֹב בְּעֵבֶרְךָ, וְאֲנִי מֵאֵד
מֵאֵד שְׂמַח עַל זֶה, וְנוֹתֵן אֶת בְּרַכְתִּי, שְׁיִתֵּן לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וְתִשְׂאֵי חַן בְּעֵינֵי הַמְשַׁדֵּךְ, וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת
וּבְשִׂמְחָה רַבָּה.

הַמִּבְרָךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַת מִזְל-טוֹב וְשָׁבַת שְׁלוֹם...

כה פא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר צו, י"ט אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ אֶל יְדִידֵי ... נְרוּ יְאִיר.

שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁאֲתָה נּוֹסֵעַ בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְּשׁ אֶל צִיּוֹן קִדְּשׁ
הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסְק זי"ע, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל
מְאֹד מְאֹד הִפְלִיג בְּמַעֲלָתוֹ, וְעַל-כֵּן רָאָה לְשַׁפֵּךְ שִׁיחַ וּתְפִלָּה שָׁם,
וּתְבַקֵּשׁ שְׁנוּזָה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדַרְשׁ הַגָּדוֹל, כִּי אֵין בְּיַדִּי לְפָרְטָה
אֶפְלוּ שׁוּה פְּרוּטָה, וְאֲנִי צָרִיף לְגַס מִן הַשָּׁמַיִם, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל עַל
בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ עַל הַצְּלַחְתְּךָ.

כְּתוּב בְּשֵׁם צְדִיקִים, אֲשֶׁר בְּמִקּוֹם שְׁהָרְגוּ יְהוּדִים, שְׁמָה רוּחוֹת
וְשָׂדִים וּמְזִיקִים נִמְצְאִים, רַחֲמָנָא לְצַלְן, וְדִי לְחַפְיָמָא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ נְסִיעָה טוֹבָה, וְשִׁבְתַּ שְׁלוֹם...

כה פב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר צו, י"ט אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁאֲתָה נּוֹסֵעַ בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְּשׁ אֶל צִיּוֹן
הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסְק זי"ע, לְקִרְאָת הַיְאָרְצִיט
שְׁלוֹ, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּפְּעַל שָׁם יְשׁוּעָה גְּדוּלָה לְמַעַן
מְצִיאַת הַזּוּג, וְכֵן תִּתְפַּלֵּל הַרְבֵּה בְּעִבּוּרִי, שְׁאֲנִי נִמְצָא בְּצָרָה גְּדוּלָה
עַד מְאֹד, אֲנִי תְּקוּעַ בְּחֻבּוֹת גְּדוּלִים, וּבְכַפְרֵט עֲכָשׁוּ, צְרִיכִים לְבָנוֹת

אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וְאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן וְלִרְשׁ אֵין כָּל, אֲנִי נִצְרָף לְגַס מִן הַשָּׁמַיִם שְׂיִבְנֶה בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, שְׂיִהְיֶה כְּלוּל מִשְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים: תּוֹרָה, וְעִבּוּדָה, וּגְמִילוּת חֲסִדִים, כִּי יִהְיֶה שָׁם בֵּית תְּפִלָּה, וְיִלְמְדוּ שָׁם, וְיִהְיֶה אוֹלָם שְׂמֵחוֹת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשִׂיא הַיָּפִי, וְכֵן אֶכְסְנִיּוֹת לְהִתְאַכְסֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ נְסִיעָה טוֹבָה וְשָׁבַת שְׁלוֹם...

כה פג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר צו, י"ט אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׂתִבְדִּיק בְּחֻשְׁבוֹן הַבֶּנֶק שְׁלִי כַּמָּה יֵשׁ, כִּי אֲנִי בְּלַחֲץ גָּדוֹל מִהַקְּבֻלָּן, וְעָלִי לְהוֹדִיעַ לוֹ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹצִיא אֶת שְׁגִינוֹ מִהַלַּחֲץ זו הַדְּחַק, וְיִתְרַחֵב לְשְׁגִינוֹ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׁעוֹד מְעַט הַזְּמַן פּוֹרַח, וְכִבֵּר גִּהְיָה בִּיחַד מְלַמְעֵלָה, וַיְמָה יִשְׁאַר מֵאֲתָנוּ? רַק זְכוּת הַרְבִּים שְׂזָכִינוּ לְגִלוּת וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּלְקַרֵּב בְּנֵי-אָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמְּחַפָּה לְתִשׁוּבָה מְהִירָה...

כה פד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר צו, י"ט אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

דְּבַרְתִּי הַיּוֹם עִם ... הוּא מוֹכֵן כְּכֹר לְהִתְחִיל, חָבֵל שְׁעֲדִין לֹא גָמְרוּ עִם הַצְּנוּר, רְצִיתִי שְׂכֹכֵר יַעֲשֶׂה אֶת הַכְּלוּנְסָאוֹת בְּאִפְּן שְׂכֻשְׂאָבוֹא בַּיּוֹם חֲמִישִׁי בְּשַׁבּוּעַ הַבָּא, נַעֲשֶׂה אָכֵן הַפְּנָה לְבִנְיָן

רח אָשֶׁר כה פה — כה פו בְּנַחֵל

הַקְדוּשׁ, שְׁיִהְיֶה כָּלוּל מִתּוֹרָה, עֲבוּדָה וּגְמִילוּת חֻסְדִּים, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה לַעֲשׂוֹת כְּכֹר שְׂמֵחוֹת בְּגִלּוּי בְּאוֹלָם שֶׁל
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, שְׁיִהְיֶה פֶּאֶר עִם וִילּוּנוֹת וּמִרְאוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא תִּלְחֹץ עַל "עֲלֵי בְּאֵר", שְׁיִגְמְרוּ אֶת מְלֵאכֶתֶם בְּאִפְן
שְׁיִוִּכַל ... לְהִתְחִיל לַעֲבֹד.

אִךְ שְׂאֵתָה עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד טְרוּד, אֲבָל תִּשְׁכַּח אוֹתִי ... וְכֵן אֵל
תִּשְׁכַּח שְׁיִישׁ יִשְׁיַבֵּת מוֹעֵצָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׁיִקְיָם (תְּהִלִּים עה, יא): "וְכָל קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ, תְּרוֹמְמָנָה קַרְנוֹת
צְדִיק" .

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כה פה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר צו, י"ט אֲדַרְבִּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו.

מִהַשְׁעוֹר יֵצְאוּ רַק אַרְבָּעָה עֲמוּדִים, נָא לְשַׁלַּח אֶת זֶה עוֹד פַּעַם.
נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְצַפֶּה
וּמְקוֹה לְגַם מִן הַשָּׁמַיִם, הֵן בְּעִבּוּרֵי וְהֵן בְּעִבּוּרְכֶם, כְּדֵי שְׂאֲזֹכָה
לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, וְכֵן לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ וְ"ל
וּמוֹהֲרֵנוּ"ת וְ"ל, וְאֶת אֲשֶׁר זָכִינוּ לְחַדֵּשׁ בְּדַבְרֵיהֶם לְמַלְיוּנֵי עֲתָקִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כה פו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת-קִדְשׁ לְסֵדֶר צו (פְּרִשַׁת פָּרָה), כ' אֲדַרְבִּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

תהלה לאל, השבת עברה מאד יפה, עשינו שבת חתן לבנוך ...
 גרו יאיר, וזרקו עליו ספריות פנהוג ושרו, מי יתן, שיהיו לו החיים
 מתקים בספר.

מה אמר לכם! זו המניעה האחרונה וכו', וכפי הסתת
 הסמ"ך-מ"ם נגדי, הבנתי שתהינה מניעות, כי הסמ"ך-מ"ם מאד
 מאד מפחד, שישמרו את הילדים מפגם-הברית, כי אני סובל
 עשרים שנה ממחלקת ובזיונות ושפיכות דמים מאינשי דלא מעלי,
 רשעים ארורים, ומלבישים את זה מצד הקדשה, אבל הם רשעים
 ארורים, ולכן, לדעתי, ראה לחזק את עצמך, אני מקנה אל
 הקדוש-ברוך-הוא, שנעבר את זה בקלות.

נא ונא ראו אתה ואשתך להתחזק, ברוך השם, שאנחנו
 מתחזקים כבר פה, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהכל יעבר בקלות,
 ונזכה להתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן
 השמים, וחפץ להשתתף בשמחתך.

כה פז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר צו (פרשת פרה), כ' אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע שבעלך חזר —
 אין לתאר ואין לשער כלל, כי אתם חקוקים בפנימיות לבכי לטוב
 כל הימים, וכל הזמן הצטערתי בצערכם, ועכשו שבעלך חזר אליך,
 זו אצלי השמחה הכי גדולה, אני מתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא,
 שתהיה לו רפואה שלמה בשלמות, ויחזור תמיד לבית, וישאר עמך
 תמיד.

טוב ויפה הדבר, איך שאת מתנהגת עמו בעדינות, ואת נותנת
 לו תשומת לב, עם כל זאת בודאי הוא צריך לקחת פדורי הרגעה

מרוּפא ממָּחָה, וְזֶה יַעֲזֹר לוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְהִתְבַּלְּבֵל מִכָּלֹם, אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ בְּשִׁבְלֶךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁפָכֵר יְהִיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה אֲמִתִּית וְשִׁשְׁתָּקִים, וְאִז אֵל תִּזְכְּרֵי לוֹ אֵת הָעֶבֶר שְׁלוֹ, כִּי זֶה לֹא בְּרִיא בְּרוּחַנִּיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה פח.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צוֹ (פְּרָשַׁת פְּרָה), כ' אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרֻט שְׁחִזְרָתְךָ אֵל בֵּיתְךָ, זֹו אֶצְלֵי הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי אֵתָּה לֹא יוֹדַע אֵיךְ אֵתָּה חִקוּק בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְעַדִּין אֲנִי לֹא שׁוֹכַח אוֹתְךָ, וּבּוֹדָאֵי גַם לֹא אֶשְׁכַּח אוֹתְךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי הֵייתִי הַשְּׂדֵכָן, וְאֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׁתִּהְיֶה עִם אִשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ.

לְדַעֲתִי, תְּבַקֵּר אֶצְל רּוּפָא, וְהוּא יִתֵּן לְךָ כְּדוּרֵי הַרְגָּעָה, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְאֵין שׁוֹם בּוֹשָׁה לְקַחַת אֵת זֶה, וְאֲדַרְבָּה זֶה בְּכָלֵל מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל (דְּבָרִים ב, ד): "וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם", וְלִכֵּן אֵתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֶךָ, וְהַעֲקֹר זְכוֹר תִּזְכֹּר אֵת הַשִּׁיחָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל רַבֵּנוּ וְ"ל, שְׂאֲמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כו): אֶצְל הָעוֹלָם הַשְּׂכָחָה הוּא חִסְרוֹן גְּדוֹל בְּעִינֵיהֶם, אֲבָל בְּעִינֵי יֵשׁ בְּהַשְּׂכָחָה מְעַלָּה גְּדוֹלָה, כִּי אִם לֹא הֵייתָה

שְׂכָחָה, לֹא הָיָה אֲפֹשֶׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי אִם הָיָה זֹכֶר כָּל מָה שֶׁעָבַר עָלָיו, לֹא הָיָה אֲפֹשֶׁר לוֹ לְהָרִים אֶת עֲצָמוֹ לַעֲבֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּשׁוּם אִפֶּן, גַּם הָיוּ מְבַלְבְּלִים אֶת הָאָדָם מְאֹד כָּל הַדְּבָרִים שֶׁעֹבְרִים עָלָיו, אֲבָל עֲכָשׁוּ עַל-יְדֵי שְׂכָחָה נִשְׁכַּח מֵה שֶׁעָבַר, וְגִלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאֲצִלוּ הַדְּרָךְ, שֶׁכָּל מָה שֶׁעָבַר, וְהִלָּךְ נִפְסַק וְהוֹלֵךְ לַחֲלוּטִין, וְאִינוּ חוֹזֵר בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְאִינוּ מְבַלְבֵּל עֲצָמוֹ כָּלֵל מִמֶּה שֶׁכָּבַר עָבַר וְכו' וְכו', וְלִכֵּן טוֹב וְיִפָּה הַדְּבָר, שֶׁגַּם אִתָּה תִּתְחִיל לְהִתְנַהֵג בְּזוֹ הַדְּרָךְ — לְשַׁכַּח אֶת כָּל הָעָבָר שֶׁלָּךְ, וְתִתְחִיל תָּמִיד הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבָר.

עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ בְּזֶה הָעוֹלָם — לֹא לְרִצּוֹת שׁוּם רָצוֹן, הֵינּוּ לֹא לְהִיּוֹת גָּדוֹל וְלֹא לְהִיּוֹת קָטָן וְכו' וְכו', צָרִיכִים רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְאֵמֶת מוּבָא מֵהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, שֶׁכָּל הַמְּשַׁגְּעִים שֶׁהַשְּׁתַּגְּעוּ, הָיָה רַק מִחֲמַת גְּאוּת, שֶׁרָצוּ מִשְׁהוּ, וּכְשֶׁלֹּא קִבְּלוּ מֵה שֶׁרָצוּ, אִזּוֹ הַשְּׁתַּגְּעוּ לְגַמְרִי. וְעַל-כֵּן עֵקֶר הַתְּרוּפָה — לֹא לְרִצּוֹת שׁוּם דְּבָר, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְשִׁמְעֵתִי פַעַם מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, שֶׁאָמַר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "עוֹלָם הָיָה אֵין לִי, וְעוֹלָם הִבָּא לֹא מֵגִיעַ לִי, וְגִיּהֲנוּם אָנִי לֹא צָרִיךְ, אִזּוֹ מִמִּילָא לֹא נִשְׁאַר לִי שׁוּם דְּבָר — רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא..." וְכָךְ צָרִיכִים לְחִיּוֹת, שֶׁאֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ, וְנִתֵּן לָנוּ מִצְוֹת לְקַיֵּם, תְּפִלִּין, מְזוּזָה, שַׁבָּת, כְּשֵׁרוֹת, טְהָרַת הַמְּשַׁפְּחָה וְכו' וְכו', אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחִים עִם מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ כְּשֶׁנִּלְךָ בְּצִוְרָה כְּזוֹ, נִצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה בְּרִיא, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה פט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, כ"א אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

בבקר שלחתי לך פקס, האם קבלת את זה? פי לי זה מאד נחוץ לדעת, וכן האם קבלת את "תוך הנחל" מפרשת צו, ותלית את זה בלוח המודעות.

ראה להתחזק, פי כל דבר טוב, בא מאד מאד קשה ועם מניעות עצומות, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן טו): לפי גדל הנחשק — בן מתגברת המניעה על החושק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה צ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, כ"א אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, אמן.

מאד מאד אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, מי שיכול היום לפני הצהרם שעתים או שלש, לעזר להעביר את הצנור מהמגרש שאנחנו רוצים לבנות שם את בית-המדרש, תהיה זו זכות גדולה מאד, פי כל העפוב של התחלת היציקה של היסודות, זה הצנור של המים שעובר באמצע המגרש, וזה מתעכב כבר שבועים, ולכן אם עכשו לפני הצהרם כל אחד מכם יתרום שעתים או שלש, אזי אנחנו יכולים להעביר את הצנור תכף-ומיד, וכבר יכולים עוד היום אחר הצהרם להתחיל להכין לצקת את היסודות בעבור בית-המדרש הגדול.

אֲשֶׁר כה צא בְּנַחֵל ריג

ועל-כֵּן כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מִי שֶׁרַק יָכוֹל לַעֲשׂוֹת עִמִּי אֶת
הַחֶסֶד הַזֶּה, אֲנִי מְאֹד מְאֹד אֶהְיֶה לוֹ אֲסִיר תּוֹדָה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד
נְחוּץ לִי, כִּדֵּי שְׁנוּכַל כָּבֹד לְהִתְחִיל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל מִמֵּנוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁכָּבֹד נִזְכָּה מִחֵר לְצַקָּת אֶת הַיְסוּדוֹת,
וְכֵן יַעֲלֶה הַבְּנֵי בְזִרְיוֹת גְּדוֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה צא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדָר-ב' ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

כְּתַבְתִּי לָךְ מִכְּתָב, וְרָצִיתִי לְדַעַת אִם תְּלִית אֶת "תּוֹךְ הַנַּחֵל" עַל
לוח הַמוֹדְעוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצַּד הַכִּי טוֹב. אֵל תִּשְׂאֵל אֵילָיו לְחַצִּים יֵשׁ לִי בְּכָל־לַיּוֹת וּבַפְּרָטִיּוֹת
וּבַפְּרָטִי פְּרָטִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּפְּאֲשֶׁר תְּכִיֵּן מֵעֲצָמְךָ, אַתָּה עָסוּק עִם בְּנֵךְ,
גֵּרוֹ יְאִיר, תִּהְיֶה לְאֵל, אֲבָל אֲנִי עָסוּק עִם פֶּמָה חֲתָנִים וְכוּ' וְכוּ',
וְגַדְל הַעֲגָמַת נֶפֶשׁ וְהַצֵּעַר וְהַבְּלוּלִים שְׁעוֹבְרִים עָלַי — זֶה רַק
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וּמִמֶּךָ תִּרְאֶה מַה שְׁקוֹרָה גַּם אֲצֵל אַחֵרִים,
וְעַל כָּלֵם מַה אֲנִי סוֹבֵל וְכוּ'.

פֹּה תִקְבַּל פֶּמָה מִכְּתָבִים נְחוּצִים מְאֹד מְאֹד לְמִסְרָם לִיעֲדָם,
וּבַפְּרָט הַמִּכְתָּב הַכֹּלְלִי, כִּי אִם אֲנַחְנוּ לֹא נִסְדֵּר הַיּוֹם אֶת הַצְּנוּרוֹת,
אִז הַיְצִיקָה שֶׁל הַיְסוּדוֹת תִּדְחָה לְעוֹד יוֹמִים, וְאֲנִי רוֹצֶה מְאֹד מְאֹד,
שֶׁכָּבֹד יִתְחִילוּ לַעֲבֹד לְפָנַי שְׂאֲנִי בָּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה צב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּתְּחִינִי, וְאֵל תִּפְגְּסֵי בְּלַחֲץ, כִּי הַכֹּל יַעֲבֹר בְּסִימָן-טוֹב וּבְמִזְל-טוֹב, וְאִין לָךְ מָה לְהִתְבַּלְבֵּל, וְאָנִי מְאֹד מְקַנְיָה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁרַב הַכֶּפֶתָה שְׁלָךְ יִתְחַתְּנוּ בְּקִיץ הַזֶּה, וּתְהִלָּה לְאֵל, אֶת הָרֵאשׁוּנָה, וְלָכֵן אֵל תִּפְגְּסֵי בְּלַחֲץ, כִּי הַכֹּל יַעֲבֹר בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן, וְתִצְלִיחוּ מְאֹד דְּרַכְכֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

תִּרְאֵי לְהִיּוֹת חֻזְקָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה צג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׁעוֹרֶתָ לִי הַיּוֹם עִם הַצְּנוּרוֹת וְכוּ', עַל הַמְּגִרָשׁ שֶׁהוֹלְכִים לְבָנוֹת עֲלֵיו אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּמְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אִם אֶפְשֶׁר לְנַדָּב עוֹד חֲצֵי יוֹם מְחָר, כְּדֵי שְׁנַגְמֹר אֶת זֶה מָה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, כִּי אִם אֲנַחְנוּ גּוֹמְרִים אֶת הַעֲבָרַת הַצְּנוּרוֹת עַד חֲצוֹת הַיּוֹם, אֲזִי מְחָר יְכוּלִים לַעֲסֹק בִּיצִיקַת הַיְסוּדוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזְקָתְךָ אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְהִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם

אָשׁר כה צד בַּנְחַל רטו

עצמיות חיות אלקותו יתברך, וכתיב (משלי כח, כו): "איש אמונות רב ברכות", כשאדם מתחזק באמונה, נמשכות עליו כל מיני ברכות וישועות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה צד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, כ"א אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הניקר לי מאד ... גרו יאיר.

תראה, אחר שדברתי עמך הרבה, דברתי גם עם ... ואשתו שיחיו, והסברתי להם איזו טעות חמורה הם עושים בזה שהם מלחיצים משפחה וכו', ומה גם מלחיצים בת ישראל וכו', וזה רק יהיה קלוקל הן להבין והן להבנת, ולכן ראה גם אתה להסביר לו את חמר הענין, ומה גם שכבר יתחיל להתחזק באמונת חכמים, ושלא יהיה חכם בעיניו וכו' וכו', אני צריך לתת את הבחירה בידי האדם, ולכן אם מלחיצים אותי, אני צריך להגיד בן, אבל אם אני אומר משהו, אני יודע היטב היטב מה שאני אומר, כי כל דבר שאני מדבר ואומר, זה רק אחר התבודדות וישוב הדעת שלמה, ולכן מה טוב ומה נעים, שכבר יזרק את הדעת והשכל העצמי שלו.

ובאמת בשבת דברנו למה כשתנוף משה רבנו את אהרן הכהן ובניו הכהנים לעבודה, הצרוף לשים טפת דם על תנוף אֵזֶן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית, והסברנו — כי כתוב "וישחט" עם שלשלת, זאת אומרת משלש, שבשלשה המקומות האלו צריכים לשים טפת דם, ובאמת למה רק באזן ובכיד וברגל? אלא האזן מרמזת על אמונת חכמים, כמובא בדברי רבנו ז"ל

(לקויטי-מוז'רין, חלק א', סימן כא), לשמע בקול החכמים, כי זה היסוד אצל האדם, שישמע מה יש לחכמים להגיד, ועל-פני האזן מרמזת לאמונת חכמים, כי קדם צריכים לשמע היטב להחכמים, ואז אם מתחזק באמונת חכמים, ואף שזה בא קשה מאד עד שפיכות דם וכו', עם כל זאת אחר-כך יהיה שמור עם היד לא לגנוב, ולכן שמים על בהן ידו הימנית, וכשאדם חזק לא לגנוב, אז הוא לא ילך למקומות המטנפים וכו' וכו', ולכן שמים טפת דם על בהן רגלו הימנית, ואף שזה בא קשה לאדם עם דם, אך אם הוא יתחזק בזה — יצליח. ולכן דיקא פשהפהן מתחיל את העבודה, מרמזים לו השלשה מקומות האלו דיקא, כי קדם צריכים אמונת חכמים, ואחר-כך לא יגנוב עם הידים, ואחר-כך לא ילך למקומות המטנפים וכו', והארכנו בזה הרבה.

על-כל-פנים איך שהוא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואף שאני יודע שקשה לה מאד מאד העל הזה, עם כל זאת השכר לזה עין לא ראתה ותקון גמור על העבר וכו'.

בענין המעון, תעשה כמו שדברתי אתך, וגם אני כותב עכשיו לגברת ... שתחיה, אותו דבר, מי שלא עובדת, אין לנו מקום בשבילה במעון, כי אנחנו לא יכולים ליצר עובדות וכו', אם אף אחת לא רוצה לעבד וכו', אז שתחזיק את הידים אצלה, ודי לחכימא.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כה צה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, כ"א אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון שלחתי לה בערב-שבת-קדש את השעור "תוף הנחל",

אָשֶׁר כה צו בַּנְחָל ריז

אַני מְקַנְהָ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמִסְרַת אֶת זֶה לְ... גְרוּ יְאִיר, וְהוּא תָּלָה אֶת זֶה עַל לוח הַמוֹדְעוֹת.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי, שְׂרָצִיתִי שֶׁתְּלָה אוֹתוֹ בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי פִּשׁוּט אָנִי צָרִיךְ כַּח אָדָם הַיּוֹם, כִּי אִם נוֹכַל הַיּוֹם לְסַדֵּר אֶת הַצְנֹנֹר שֶׁל הַפִּי, כְּבָר אַחַר הַצְּהָרִים יִתְחִילוּ לְסַדֵּר אֶת הַיְסוּדוֹת, וְרָצִיתִי שְׁכַבֵּר יוֹכְלוּ לְהַתְעַסֵּק עִם הַיְסוּדוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאַנִּי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּהִיָּה לָנוּ הָאֲפָשְׁרוֹת וְהַכַּח לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ בְּקִלּוֹת, כִּי כְּבָר עֲבַרְתִּי צְרוּת, יְגוֹן וְאַנְחָה עַל הַשְּׁגָת הַרְשִׁיוֹנוֹת, יְגִיעוֹת וְטַרְחוֹת שֶׁל שָׁנִים, וְלִכֵּן מְאַחַר שְׁכַבֵּר עֶזֶר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיֵשׁ לָנוּ אֶת כָּל הָאֲשׁוּרִים, שְׂזָה לֹא יִהְיֶה מְנִיעָה וְעָפוּב, שְׂזָה כְּבָר נִסְחָב שְׁבוּעִים, שְׂלֹא יְכוּלִים לְגַמֵּר עִם הַצְנֹנֹר וְכוּ'.

נָא לְעֲנוּת לִי עַל כָּל הַנ"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה צו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסַדֵּר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר-כ' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יְגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי בְּזֶה שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי ... גְרוּ יְאִיר, לְהִזִּיז אֶת הַצְנֹנֹר, וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לְעֶזֶר גַּם הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי פִּשׁוּט אֲנִי חָסֵר וְלֹא יְכוּל לְגַמֵּר אֶת זֶה עַד חֲצֵי הַיּוֹם, כְּדִי שְׁכַבֵּר אַחֲרֵי-כֵן נוֹכַל לְחַפֵּר וְלַצְקֵת אֶת הַיְסוּד, וְעַל כֵּן אֶהְיֶה לָךְ אֶסִּיר תּוֹדָה מְאֹד, אִם אַתָּה תַּעֲזֹר לִי לְעֲשׂוֹת אֶת זֶה הַיּוֹם לְפָנֵי הַצְּהָרִים.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר

שְׁמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז, שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה צו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְהָיוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת וְכוּ', וְכֵן הָיוּ בְּשׁוֹרוֹת לֹא כָל־כֶּף טוֹבוֹת וְכוּ', וְאֲנִי צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק וּלְשַׁמֵּעַ בְּכָל יוֹם הֵן בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת וְהֵן לְהַפֵּךְ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְאֲנִי צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֲחֵרִים, וְלִכֵּן רְאִי לְהַרְגִיל אֶת עַצְמְךָ גַם־כֵּן לִילְךָ בְּדַרְךָ זוֹ, אָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אֲחֵרִים, וְאִךָ שְׁהַחֲיִים מְאֹד קָשִׁים וּמְרִים, עִם כָּל זֹאת בְּשִׁבִיל זֶה נִשְׁלַחְנוּ אֶל זֶה הָעוֹלָם, כְּדֵי שְׁנַחֲזִיק מְעַמָּד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, כִּי זֶה הַנְּסִיּוֹן שְׁמַנְסִים אֶת הָאָדָם לְרְאוֹת אֶל מִי יְרוּץ בְּעַת צָרָה, וְתַהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי נִפְלָא כְּזֶה, שְׁמַלְמֵד אוֹתָנוּ שְׁאֲסוּר לְפָל בִּיאֹוֶשׁ, וְאֲסוּר לְהִלְחֵץ בְּשׁוֹם לַחֵץ, וְעַלִּינוּ רַק לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

תַּהֲלֶה לְאֵל, הַיְלָדִים שְׁלֶךְ יִצְלִיחוּ מְאֹד פַּה, וּמַה לֹא עוֹשִׂים בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים?! כִּי אִם הָיִיתָ גָּרִים בְּבִנְי בְּרַק, הַיְלָדִים הָיוּ נֹאֲבָדִים לָכֵם וְכוּ' וְכוּ', כַּאֲשֶׁר אֶת בְּעַצְמְךָ יוֹדַעַת וְכוּ' וְכוּ', פַּה לְכָל הַפְּחוֹת יִשְׁאָרוּ לָכֵם יְלָדִים יְרְאִי הַשֵּׁם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁבִנְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִצְלִיחַ מְאֹד, כִּי אַחַר חַג הַפֶּסַח אֲנִי רוֹצֵה לְקַחַת אֶת כָּל הַבְּחוּרִים בִּיחַד, וְנִתְחַיֵּל אַתָּם, וְהֵם יִצְלִיחוּ פַּה מְאֹד.

אוֹדוֹת הַתְּקָרִית שְׁקָרְתָה, שְׁיִלָּד מִתּוֹשְׁבֵי הָרְחוֹב שְׁלַף סִכִּין וְכוּ', לְדַעֲתִי, חַס וְשְׁלוֹם, אִם זֶה יִקְרָה עוֹד פַּעַם, צְרִיכִים לְפַתַח תִּיק בַּמְשֻׁטְרָה, וְאִם הַמְשֻׁטְרָה לֹא רוֹצֵה לְטַפֵּל בְּדְבָרִים כְּאֵלוֹ כְּמוֹ בַּסְּפוּר

אֲשֶׁר כה צח בְּנַחֵל ריט

שְׁלָכֶם וְכוּ', גִּלְף עִם עוֹרֶךְ דִּין, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה רַק פְּעַם
פְּעַמִּים, וְאִז תִּרְאִי אֵיךְ שֶׁפֶתַח גְּדוֹל יִפֹּל עֲלֵיהֶם, וְזֶה הֵיךְ כְּבֹר לְפָנַי
כַּמָּה שָׁנִים, וְהוֹעִיל מְאֹד, כִּי גַם הַמְשֻׁטָּרָה לֹא רוֹצָה לְהִסְתַּבֵּךְ עִם
הַחֶק.

אודות המעון, לְדַעְתִּי, כָּל אִשָּׁה שֶׁלֹּא עוֹבְדָת, שֶׁלֹּא תִשְׁלַח אֶת
הַיְלָדִים לְמַעוֹן, מֵאַחַר שֶׁאֵין לָנוּ כַּח אָדָם וְכוּ', צְרִיכִים לְהַגִּיד לָהֶם
"סְלִיחָה!" כִּי אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׂוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְהַפִּיל אֶת הָעַמָּס עַל
שְׂתִים אוֹ עַל שְׁלֹשׁ נָשִׁים, שֶׁהֵן תְּהַיִּינָה הַמְטַפְלוֹת כָּל הַיּוֹם עַל
עֲשָׂרִים וְחֲמֵשֶׁה יְלָדִים, בְּלִי עֵינַי הָרַע, וְלִכֵּן אֵל תְּהַסְסִי לְהַגִּיד אֶת
זֶה, וְדַעַת לְנִבּוֹן, שֶׁ... כִּי יֵשׁ לִי מִסְפִּיק צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים עַל
הָרֵאשׁ.

רק תתחזקי בַּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵין
לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶנְחָנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת
הַכִּי מְאֻשְׂרִים, כִּי יֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, הַמְלַמֵּד אוֹתָנוּ עֲצוֹת נוֹרְאוֹת
וְנִפְלְאוֹת כַּדָּת מֵהַ לַעֲשׂוֹת, אֲנִי מֵאֲמִין בַּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁסוּף כָּל
סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, שֶׁנִּזְכָּה כְּבֹר לְרֵאוֹת דְּבָרִים טוֹבִים בְּחַיֵּינוּ.

נָא וְנָא אֵל תִּפְלִי בִּיאוֹשׁ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה צח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר-כ' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לִשְׁמַע שֶׁקְּבַלְתָּ אֶת דְּבָרֵי, וְהַתְחַלְתָּ לְשַׂמַּח.

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! כֶּף הַחַיִּים, וְתִזְכֹּר אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה

— "לא כל מה שרוצים מקבלים, ולא כל מה שמקבלים רוצים", אם תוכל לקבל את הלמוד הזה, אז יהיה לך טוב, אפלו אם תהיה במדבר שמים וכו', ואם לא תקבל את הדברים האלה, אפלו תהיה בין אלף אנשים, גם-כן לא תסתדר, וזו מציאות, אדם צריך לבטל את עצמו לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ושלא ירצה שום רצון מבלעדי רצונו יתברך. ושמעתי מאחד מאנשי שלומנו שאמר בזו הלשון: "עולם הזה אין לי, עולם הבא לא מגיע לי, גיהנום אני לא צריך, אז מה נשאר לי? רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואותו יש לי, אז אני כבר לא צריך כלום — רק אותו יתברך!" ומי שהולך בצורה כזו, הוא מצליח מאוד בחיים, ואת זה תכניס בדעתך היטב היטב, ובאמת תשתדל להיות משפיע ולא משפיע, כי מבני-אדם לא יהיה לך שום דבר, אפה צריך רק להשפיע על אחרים, ותראה איך שיהיה לך טוב בחיים.

נא ונא תשתדל מאוד להיות בשמחה, ותרקד בכל יום, ואל תסתפל על שום בריה שבעולם, כי כל העולם כלו זו מרה שחורה אחת גדולה, ומי שזוכה להסתפל רק על הטוב שבחיים, אז הוא רואה איך שכל העולם כלו זו שמחה אחת גדולה, כי העולם הזה מטעה בנו מאוד, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן נא), ורבנו ז"ל הזהיר אותנו מאוד מאד, ואמר שאם את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה אתכם מאוד, ועל-כן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, ואף שאני יודע, שמאד מאוד קשה לך להגיע אל מדת השמחה, כי חסר לך החבר והידיד הכי טוב, אבל לדעתי, תראה לארח אותו כל שבת שניה ביבנאל, ואז לבסוף יהיה לו חשק לבא לגור ביבנאל, כי מה יש לכם שמה בעיר גדולה, רק צרות ויסורים ומרירות ובנקים וחובות וכו' וכו', פה ביבנאל יש לכם רק הרים לטייל בהם, ולדבר עם הקדוש-ברוך-הוא, ולהסתפל על השמים, ולצחק מכל העולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל ישמע תפילתי שאני

אֲשֶׁר כה צט בְּנַחַל רכא

מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׁר לִי בְשׂוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה צט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי בְּזֶה שְׂאֵת עֲזוּרָת
לִי לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד יְהִיָּה
לְךָ חֵלֶק בְּנֶה.

רק תתחזקי להיות בשמחה, ואף פעם אל תהיי בעצבות, ואל
תבכי, לבפות צריך לבפות רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ולא אל בשר
ודם, כי בשר ודם ממילא אינו יכול לעזור לך, לעזור יכול רק
הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כֵּן מה ולמה לך לפל בִּיאוֹשׁ וּבְעֲצָבוֹת
וּבְדַכְּאוֹן, יוֹתֵר טוֹב לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-נְוָה
תַּצְלִיחִי.

נָא וְנָא הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
עַל-יְדֵי שְׂמִדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, טוֹב לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְּרַכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּהֲנָן.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ, עִם סְפֹר קוֹרוֹת חַיִּיךָ וְכוּ',
אֲשֶׁר יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת מִזֶּה סֵפֶר עַב קָרַס וְכוּ' וְכוּ'.

אֶת צְרִיכָה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
שְׂזִכִית לְהִתְקַרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְזִכִית לְבַעַל
שְׁמִקְרַב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל, עֲלֶיךָ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה בְּזֶה.

אֶף שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ בְּחַיִּים מֵה שְׁעוֹבֵר — חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת
וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם הֵם אֲכֹרְזִים מְאֹד מְאֹד, וּמִי שְׂזוֹכָה
לְכַרֵּחַ רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הֵכִי מְאֲשֶׁר בְּחַיִּיו, אֲבָל מִי
שְׂמַנְתָּךְ אֶת עֲצָמוֹ מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפֹלוֹ שְׁתַּחֲוֶינָה לוֹ כָּל
הַתְּאֻוֹת וְכוּ' וְכָל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה וְכוּ', בְּתוֹךְ תּוֹכוֹ הוּא מְמַרְמֵר
מְאֹד, וְלִכֵּן מְאֹחַר שְׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָךְ, שְׁחִזְרָת בְּתַשׁוּבָה,
אֶת צְרִיכָה לְרַקֵּד כָּל יוֹם מְרַב שְׂמִחָה, שְׂזִכִית לְהֶאֱמִין בְּאֵל עוֹלָם,
אֲשֶׁר סוֹף כָּל סוֹף כִּלְנוּ נִחְזֵר אֵלָיו, וְלֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, כִּי אָדָם
צָרִיךְ לְצִאֵת מִזֶּה הָעוֹלָם — אִם הוּא כֵּן רוֹצֵה, אוֹ אִם הוּא אֵינוֹ
רוֹצֵה וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן לְמָה לְחַכּוֹת עַד שְׁיִוְצִיאוּ אֶת נַשְׂמַתְנוּ בְּכַח
גְּדוֹל וּבְאֲכֹרְזִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב עֲכָשׁוּ לְחַזֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וּלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, וְאִם אָדָם
מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ, שְׂאִין לוֹ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא מְדַבֵּר
רַק אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל מֵה שֶׁהוּא צָרִיךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
הוּא מְבַקֵּשׁ רַק מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי הוּא הֵכִי מְאֲשֶׁר בְּחַיִּים, כִּי
יֵשׁ לוֹ עַל מִי לְבַטַח, וְלִכֵּן רְאִי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּעַבֹדָה הַקְּדוֹשָׁה
הַזֶּה, וְדַקָּא עַל-דִּי-זֶה תְּצַלִּיחִי בְּחַיִּיךָ.

אֲשֶׁר כה קא בְּנַחֵל רכג

מֵאֵד מֵאֵד אֲשֶׁמַח לְאַרְח אֶתְכֶם שְׁתְּבוֹאוּ בְּשִׁבְת אֶת וּבְעֵלְךָ, וְכֵן
שְׁנֵי הָאֲחִים שְׁלֶךְ, תֵּרְאִי רַק לְהִתְקַשֵּׁר אֶל הַמְסַפֵּר שְׁנַתְתִּי לָךְ, וְנִדְאָג
לְכֶם לְמָקוֹם לִישׁוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד, וְתִבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצָּח.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא
הַיְסוּד בְּחַיֵּי הָאָדָם, כִּי עוֹבְרוֹת כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צָרוֹת עַל כָּלָם, עַד
שְׁנוּפְלִים בְּיָאוֹשׁ וּבְדַפְאוֹן, וְעוֹלוֹת מִחֲשָׁבוֹת — לָמָּה נִבְרָאתִי וְכוּ',
וְלָמָּה אֲנִי צָרִיף לְחַיּוֹת, עַד שְׁיֵשׁ בְּגִי-אָדָם, שְׁנִכְנָסוּ בָהֶם כָּל-כֶּף
הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עַל הַחַיִּים שְׁלֵהֶם, שְׁמַחְכִּים עַל יוֹם הַמּוֹת, כִּי
נִמְאָס לָהֶם מִהַחַיִּים וְכוּ' וְכוּ'. וְרַבְּנוּ ז"ל בָּא לְעַקֵּר אֶת הַדְּבָר הַזֶּה
מִהָאָדָם, כִּי זֶה בָּא רַק מִחֲמַת יָאוֹשׁ וּמְרָה שְׁחוּרָה, שְׁנוֹבְעִים מִכְּפִיָּה
וְאִפְיִקוּרְסוֹת, כִּי הַמֵּאֲמִין הָאֱמֵתִי, אֲשֶׁר מֵאֲמִין, שְׁאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וְדוּמָם,
צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא צוּחֵק
מִכָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (תְּהִלִּים ב, ד): "יּוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׁחַק",
מִי שְׁיּוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם, וּמֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא צוּחֵק מִכָּל
הָעוֹלָם. וּבְאֵמֶת מָה לָּנוּ לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת, וּמָה הַפְּסִדְנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם,
וּמָה אֲבִדְנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם, עֵרָם יְצָאנוּ מִבְּטָן וְעֵרָם נִחְזַר אֵל בְּטָן
הָאָדָמָה וְכוּ', אִז מָה יֵשׁ לָנוּ לְדָאָג, וּמָה יֵשׁ לָנוּ לְהִיּוֹת שְׁבוּרִים? !
תְּהִלָּה לְאֵל, אֲנַחְנוּ זוֹכִים לְקִנּוּת בְּכָל יוֹם מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים:
צִיּוּת, תְּפִלִּין, מְזוּזָה, שְׁבֵת, בְּשָׂרוֹת, טְהוּרָת הַמִּשְׁפָּחָה וְכוּ' וְכוּ',

רכד אָשֶׁר כה קב — כה קג בְּנַחַל

לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אָפְלוּ אִם לֹא הִינּוּ זוֹכִים
רַק לְקַיֵּם מִצְוָה אַחַת שֶׁל הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, הִיא מְסַפֵּיק לָנוּ לְשִׂמְחָה
כָּל הַחַיִּים, וְכָל שָׁפָן שְׂאֲנַחְנוּ זוֹכִים בְּכָל יוֹם לְמִצְוֹת רַבּוֹת. וְעַל-כֵּן
רְאוּ לְשִׂמְחָה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאַל תִּדְאָגוּ, כִּי
הַדְּאָגוֹת מְכַלּוֹת אֶת הָאָדָם, וּמְכַנִּיסוֹת אוֹתוֹ בְּדַכְאוֹן וּבְשִׁנְעוֹן,
וְעַל-כֵּן רְאוּ רַק לִהְיוֹת שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁמִינִי, כ"א אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי עֲכָשׁוּ אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ, יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, בְּיוֹם שְׁלִישִׁי
רֵאש־חֲדָשׁ נִיסָן בְּבִקְרָה בְּשַׁעַת אַחַת, נִבְרָךְ בְּיַחַד עִם כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ
"בְּרַפְתְּ הָאֵילָנוֹת" בְּחֶצֶר שְׁלֹכֶם, כֹּאֲשֶׁר אָנִי נוֹהֵג בְּשָׁנֹתֵי הָאֲחֵרֹנוֹת,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִצְאוּ מִכֶּם פְּרוֹת נִפְלְאִים, וְתַעֲבְרִי
אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקַלּוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִזְכּוּ לַעֲזוֹר לִי לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-
הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, שְׂיִהְיֶה כְּלוּל מִתּוֹרָה וְעֲבוּדָה וּגְמִילוֹת חֻסְדִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר שְׁמִינִי, כ"א אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה

בין בגשמי ובין ברוחני, וכל הצרות שעוברות על האדם, הן רק מחמת מרה שחורה ומרירות, כי כשאדם מכניס בעצמו שמחה, אז הוא חי חיים טובים, חיים מתוקים, ולהפך — כשאדם נמשך אחר העצבות והעצלות והמרירות והדפאון וכו' וכו', אז סובל יסורי תפת, יסורי גיהנום, רחמנא לישזבן, ולכן צריכים למסר את עצמו במסירות נפש להיות בשמחה, כי זה לא בא בנקל, כי טבע של האדם שנמשך אחר העצבות והעצלות, ועקר השמחה — שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ומה הפסדנו בזה העולם, ומה אבדנו בזה העולם וכו', ערם יצאנו מבטן וערם נכנס אל בטן האדמה וכו' וכו', ועל-פן מה ולמה להיות שבור ולמה להיות ממרמר, יותר טוב לשמח עם הנקדות טובות שיש לנו, כי תהלה לאל, זכינו להבראות מזרע ישראל, ולא עשנו כגויי הארצות, ומה היינו עושים, אם חס ושלום, היינו נבראים ערבים, או סינים וכו' וכו', חסדי השם יתברך, שגמל עלינו, שנבראנו מזרע ישראל, ואף שעל-פירב האדם כל-כף ממרמר, שלא אכפת לו מה הוא וכו', מרב יאוש וכו' וכו', כל זה עצת הסמ"ך-מ"ם, שרוצה לשבור את האדם לגמרי, ולהראות לו שהוא לא שוה לשום דבר, ובאמת זה לא נכון, כי בכל תנועה ותנועה, שאדם מתנועע להקדוש-ברוך-הוא, הוא גורם שעשוע גדול למעלה בכל העולמות, אם אדם היה יודע אילו שעשועים הוא גורם למעלה, אז היה תמיד שש ושמח, והיה רוקד ומרקיד את אחרים. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יז), כי אפלו יהודי שנותן נענוע עם הפאה שלו, גורם שעשועים גדולים למעלה, עין שם. ושמעתי פעם פרוש מאחד מאנשי שלומנו, שאפלו האדם נמצא כבר בפאה הנדחת, הינו בסוף העולם, אף-על-פי-כן גם משם הוא מנענע את עצמו לשוב אל הקדוש-ברוך-הוא, אז הוא גורם שבח גדול בכל העולמות, ובאמת הפרוש הוא פרוש פשוט, כי כשאדם מנענע עם הפאות שלו, ראוי לו לשמח — ברוך השם, שיש לו פאות, והוא צריך להיות מאד שמח עם הפאות שלו, שיש לו צלם אלקים.

ולכן ראה, ידידי היקר! להיות מאד בשמחה על נעם חלקך,

שְׁזָכִיתָ לְהַבְרָאוֹת מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְכֵן זָכִיתָ לְהַתְּוֹדַע מִרְבֵּנוּ ו'ל, אֲשֶׁר
הַשְּׂמֵחָה הַזֹּאת הִיא שְׂמֵחָה אֵין סוֹפִית, כִּי מָה הֵייתָ עוֹשֶׂה בְּלִי רַבְּנוּ
ו'ל, הֵן אָמַת, אָנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים
מִבֵּית וּמְחוּץ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זֹו לֹא יַעֲזֶה לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמוֹ
אֶל הַצֶּעַר, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (עֵין רַש"י מוֹעֵד קָטָן כו:): כָּל
הַנְּמָשֶׁךְ אַחַר הַצֶּעַר — הַצֶּעַר נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו; וְעַל-כֵּן צָרִיךְ לְבָרַח
מִהַצֶּעַר, וְרַק לְחַפֵּשׂ אֶת אֶת הַטּוֹב בַּחַיִּים, וְאִזּוּ יִהְיֶה הַכִּי מְאֹשֶׁר
בַּחַיִּים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְקַיֵּם זֹאת, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ לְנַצֵּחַ!

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הֵרַב ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַקֵּר הַטּוֹב הוּא תוֹרָה, כִּי אֵין טוֹב אֶלָּא
תוֹרָה, וְזֶה שְׁלִקְחָתָּ עַל עֲצֻמְךָ מִבְּצַע לְמוֹד בְּרַבִּים עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גִּדְל
הַחֲסֵד חֲנָם שְׁעַשָּׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁשָׁלַח אוֹתָךְ אֵלֵינוּ,
שְׂאֵתָה מְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוֹת הַרְבִּים תְּלוּיָה בָּךְ, וּבְיֹדָאֵי סוּף
כָּל סוּף תִּרְאָה נְסִים נְגַלִּים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְשֶׁאָדָם
זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ (אֲבוֹת ה, יח), וּמָה גַם
שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק אֶת הָעוֹלָם, כִּי אֵין הָעוֹלָם עוֹמֵד אֶלָּא עַל תוֹרָה,
וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקָךְ, שְׂאֵתָה זוֹכָה לְזִכּוֹת אֶת עִם יִשְׂרָאֵל
בְּתוֹרָה, וּבַפָּרֶט כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, שְׁזֵה יְסוֹד גְּדוֹל מְאֹד, כִּמְאֹמֵר הַתַּנָּא
הַקְּדוֹשׁ ר' יוֹסִי בֶן קֶסְמָא: "אֵינִי גֵר אֶלָּא בְּמִקּוֹם תוֹרָה" (שֵׁם פָּרָק ו,
י), אֲנַחְנוּ בְּאֵנוּ לְמַדְבָּר שָׁמַם, וּמְהַפְּכִים אוֹתוֹ לְמִקּוֹם תוֹרָה. וְלִכֵּן
רָאָה לְהַחְזִיק מִעֲמֵד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, אֵתָה רַק

אֲשֶׁר כה קה בְּנַחַל רכז

תְּדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וְאֵיִדֵי דְטָרִיד לְמַפְלֵט — לֹא בְּלַע, כִּי כְּשֶׁאָדָם
תָּמִיד מְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁנָחָה פְּרָטִית, אֵין לוֹ זְמַן לְשִׁמְעַ שׁוּם
בְּקֶרֶת. וּבְאַמֶּת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מְפִלְיָגִים בְּמַעֲלָתָךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד נִשְׁמַע אֶצְלְךָ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אודות שְׁעוּרִים עִם הַנָּשִׁים, מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, אִם אַתָּה יְכוּל
לְלַמַּד אֶתְּן הַלְכוֹת פְּסַח.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלִים, וּבְכֶפֶרֶט לְדַבֵּר
אֵלָיו יְתִבְרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נְגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל שְׁנֵי מַכְתָּבִים, מַה שְׁבַקְשָׁתָּ.

כה קה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵנוּ הַנְּדִיב ... נְרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה מְגִיעִים יְמֵי פְסַח הַקְּדוּשִׁים, וּכְמִנְהַגוֹ הַטוֹב בְּכָל שָׁנָה,
שֶׁהוּא תוֹרֵם לְעַנְיֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל יְרֻקוֹת וּפְרוֹת וְכוּ',
כֵּן יִזְכֶּהוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם הַשָּׁנָה לְתָרֵם לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ
הַיְקָרִים בְּשִׁפְעַע, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִשְׁפַּע לְךָ
שִׁפְעַע עַל כָּל הַשָּׁנָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם נוֹתֵן לְעַנְיִים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְשַׁפִּיעַ לְנוֹתֵן כְּפָלִים, וּכְמֵאֲמָרָם ו'ל (שְׁבַת קִיט): עֲשׂוּר בְּשִׁבִיל
שְׁתַּתְּעֲשׂוּר; יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים,
וְתִזְכֶּה לְכַרְכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ.

הַמְּאַחַח לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַנְּדִיב ... גְּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה מִתְקַרְבִּים עֲכָשׁוּ יְמֵי הַפֶּסַח הַקְּדוֹשִׁים, וּכְדַרְכּוֹ בְּכָל שָׁנָה לְעֶזֶר לְעַנְיֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, כֵּן אֲבַקְשׁוּ שְׁגָם הַשָּׁנָה לֹא יִשְׁפַח מֵהֶם, וַיִּעְזֹר לָהֶם, וּבִזְכוּת זֶה יִמְשִׁיף לוֹ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשָׂיו, כִּי כְּשֶׁאָדָם עוֹזֵר לְעַנְיִים, וּבִכְפָּרֵט לְצָרְכֵי פֶסַח, הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְרַחֵם עָלָיו, וְנוֹתֵן לוֹ שְׁפַע כָּפֹל כָּפֹלִים, כְּמֵאמָרָם ו"ל (שְׁבַת קִיט.): עֲשׂוּ בְּשִׁבִיל שְׁתַּתְעֲשֹׂרוּ; יֵעֶזֶר לְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִהְיֶה לְךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וּבְרִיאוֹת הַנְּכוּנָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גְּרוּ יְאִיר, רֵאשׁ אַרְגוֹן הַחֶסֶד "אוֹר לְאֵה".

הִנֵּה חַג הַפֶּסַח מִתְקַרֵּב, וַיְדוּעַ לְכָל אֶת גְּדֹל זְכוּתְכֶם הַרְבֵּה, שְׂאֵתֶם זֹכִים וּמְזֻכָּים אֶת הַרְבִּים בְּצָרְכֵי חַג הַפֶּסַח, וְאַנְחֵנוּ לֹא שׂוֹכְחִים מֵהַ שְׂזֻכִּיתֶם לְעֲשׂוֹת לְמַעַן עַנְיֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, מִשְׁפָּחוֹת מְרֻבּוֹת יְלָדִים, לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת מַעֲלַת כְּבוֹדוֹ, אִם גַּם הַשָּׁנָה לֹא יִשְׁפַח מֵהֶם וַיִּעְזֹר לָהֶם, וּבִזְכוּת זֶה יִמְלֵא לוֹ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶת מִשְׁאַלוֹת לְבוֹ לְטוֹבָה, וְתִבּוֹא לוֹ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדָיו.

אָשֶׁר כַּה קַח – כַּה קֵט בְּנַחַל רַכֵּט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂבֻזְכוֹת הַמְצָוָה הַזֹּאת שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים עִם עֲנִיִּים, שְׂאֵתֶם בְּעֲצֻמְכֶם לֹא תִצְטָרְכוּ אִף פֶּעַם לְהִגִּיעַ לְטוֹבוֹת שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, אֲלֵא יִשְׁפַע לָכֶם תְּמִיד יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה קַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר, רֵאשׁ "חֶסֶדִי יוֹסֵף".

הִנֵּה יָמֵי הַפֶּסַח הַקְדוּשִׁים מִתְקַרְבִּים וּבָאִים, וּכְדַרְכּוֹ בְּכֹל שָׁנָה לַעֲזֹר לַעֲנִי אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַגֵּרִים בְּיִבְנָאֵל, וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂגִם הַשָּׁנָה תֵּרְאוּ לַעֲזֹר לְאֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיִּקְרִים, וּבְזְכוֹת גְּדֹל הַמְצָוָה שְׂאֵתֶם זוֹכִים וּמְזַכִּים אֶת אֲחֵרִים, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְתִזְכְּרוּ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד לְכֹל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאַחַח לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה קֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקְרָ לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדֵי הַיִּקְרָ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל

הַחֶסֶד חָנַם שְׁאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי, שְׁאֵתָה מְדַפֵּיס אֶת הַסְּפָרִים שְׁחַנְנִי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּהֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה שִׁישְׁפַע
עָלֵינוּ שְׁפַע גְּדוֹל, וְנִזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל צָרוֹתֵינוּ וְחֻבוֹתֵינוּ, לְמַעַן תִּזְכֶּה
לְהַדְפִּיס עוֹד מְלִיוּנֵי סְפָרִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! כָּל הַסְּפָרִים שְׁנִשְׁלַחוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
לְכָאן — מִמֶּשׁ גְּחֻטָּפִים, הֵן אָמַת שְׁמַחֲזִירִים לִי כֶסֶף רַק לְמַחְצָה,
לְשִׁלִּישׁ וְלִרְבִּיעַ, עִם כָּל זֹאת זֶה מִשְׁתַּלֵּם, כִּי סוּף כָּל סוּף יְמֵינוּ כְּצֵל
עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמ"ד, ד), וַיִּמָּה נַעֲשֶׂה לְיוֹם פְּקֻדָּה, כִּף לְכָל הַפְּחוֹת זְכֵינוּ
לְזַכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּזַכּוֹת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה,
וְעַל-כֵּן אֵתָה צְרִיף לְשִׁמַּח מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָךְ, עַל אֲשֶׁר בַּנְּחַל שָׁם
חֻלְקָךְ וְגוֹרְלָךְ.

הַהֶכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁהַעֲקָר מֵהַיְהוּדָה עֲכָשׁוּ, הֵם סְפָרֵי שׁו"ת
"אֲשֶׁר בַּנְּחַל" שְׁהַדְפִּיסוּ בְּקֻטָּן, וְזֶה מִמֶּשׁ גְּחֻטָּף בֵּין הַבְּחוּרִים, הֵם
מוֹצְאִים שָׁם חִיוֹת נִפְלְאוֹת, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם,
אִם תּוּכַל לְהַדְפִּיס עוֹד פַּעַם אֶת כָּל הַחֲמֻשָּׁה-עֶשֶׂר כָּרְכִים שְׁנִדְפְּסוּ
בְּגִדוֹל לְהַדְפִּיסָם עוֹד פַּעַם בְּקֻטָּן, וְאֵל תִּשְׁכַּח שְׁבַחְלֶךָ אֶחָד צְרִיכִים
לְעִשׂוֹת פְּלִטוֹת חֲדָשׁוֹת שְׁתַּקְנֶנָּה שָׁם טְעִיּוֹת (אֵינִי זוֹכֵר עֲכָשׁוּ אֵיזָה
חֻלְק).

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! כָּל מִי שֶׁרַק רוֹאֶה אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא
וְהַנּוֹרָא מְאֹד "לְקוֹטֵי-תְּפִלוֹת", שְׁאֵתָה זְכִיתָ לְהַדְפִּיס, מִמֶּשׁ
מִתְּפַעֲלִים אֵיךְ בֶּן-אָדָם זָכָה לְהוֹצִיא מִתַּחַת יָדוֹ סֵפֶר נִפְלָא כֵּזֶה,
וְעַל-כֵּן אֵתָה צְרִיף לְשִׁמַּח מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתִּזְכֶּה לְהַדְפִּיס וְלְהַדְפִּיס כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע שֶׁל מְלִיוּנֵי דוֹלָרִים, בְּאֶפֶן שְׁנוּכַל לְהַדְפִּיס
מְלִיוּנֵי סְפָרִים.

אֹדוֹת "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים, חֻלְק טו", אֲנִי שׁוֹלַח אֶת זֶה בְּיוֹם
שְׁנֵי דָרָךְ הַדָּאָר אֶקְסֵפְרָס, כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים, כִּף שְׁיִהְיֶה לָךְ עוֹד כְּרִף
גְּמוּר עִם פְּתַגְמִים.

אָשֶׁר כה קי בַּנְחַל רלא

נא וְנא אל תהייה שבוור משום דְּבַר, כּי גְדוּל אֲדוּנְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן, וְאֵף שְׁעוֹבֵר עָלַי עֲכָשׁוּ מֵה שְׁעוֹבֵר מֵהַסֵּם"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְחִזֵּק אֶת עֲצָמַי בְּזֶה שְׁאֲנִי מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן אֶתָּה צְרִיף לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר כָּלָל, כּי גְדוּל אֲדוּנְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְלִמְעַן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִמְעַן טוֹבְתָךְ הַנְּצַחִית, אֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לְךָ שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, וְאִז תִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְדוּלָּה בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי, כּי גְדוּל אֲדוּנְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחְזִיק מִעַמָּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר.

נא וְנא תִשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְתִמְצָא רַק אֶת הַטּוֹב שְׁבָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְאִז יִהְיֶה לְךָ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יָאִיר.

אֵין אֶתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדוּל הַשְּׂמִחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֶתָּה זוֹכָה לְהַכְנִיס כְּבֹר אֶת בְּנֵךְ לְחַפָּה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת בְּסִימָן-טוֹב, וּבְמִזְל-טוֹב, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, תִּאֲמִין לִי שִׁזוּ הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוּלָּה — כְּשִׁזּוֹכָה לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ, כּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמ"ד, ד), וּמֵה נִשְׁאָר מֵאֶתְנוּ? רַק זֶה שְׂאֲנַחְנוּ מְחַנְכִים אֶת יְלָדֵינוּ בְּאַמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׂאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֶמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנַפְלָא כְּזֶה, וְגְדוּל אֲדוּנְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעֲלִינוּ רַק לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם.

רלב אָשׁר כה קיא בנחל

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך ובעד אשתך, שתהיו בריאים, ותזכו לחתן את כל ילדיכם בגיל צעיר.

פה תקבל כמה מכתבים נחוצים, ותמסרם ליצדכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה קיא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שמיני, כ"א אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

באתי לנחם אותך בכרפת נחום אבליים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שפכר לא תשמעי שום בשורות רעות, וינחם אותך הקדוש-ברוך-הוא כפלים, והמקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, ולא תשמעי ככר שום רע כלל.

לדעתי, לא כדאי וגם אסור לדחות את זמן החתונה שקבענו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יהיה בסימן-טוב ובמזל-טוב.

מכל זה אנחנו רואים איך שימינו כצל עובר, ומה שלא עושים בשביל הנשמה — חבל מאד מאד, ועל-כן אנחנו צריכים לחנף את ילדינו רק באמונה פשוטה בו יתברך, כי זו כל מגמתנו בזה העולם — לגלות ולפרסם לכל את אמתת מציאותו יתברך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוזקה באמת להכלל באין סוף ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה קיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדוּלָה שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ
— אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב
כָּל הַיָּמִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמָסַר אֶת עֲצָמָנוּ
לְגַמְרֵי אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִידַע אֲשֶׁר אֵין לָנוּ אֶת אֶף אֶחָד בְּזֵה
הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְכֹל שֶׁנַּחֲדִיר בְּעֲצָמָנוּ יְדִיעוֹת
אֵלוֹ, נִצְלִיחַ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, כִּי עַקֵּר הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּזֵה
הָעוֹלָם הוּא רַק כְּשִׁמוּסָר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְתָמִיד מְדַבֵּר רַק מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

שְׁמַעְתִּי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, שֶׁהִיָּה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שֶׁנִּקְרָא
בְּשֵׁם זֹשָׁא ז"ל, וְהוּא הָיָה בִּימֵי ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ז"ל,
וְהַמְתַּנַּגְדִּים כִּנּוּ אוֹתוֹ "ר' זֹשָׁא גָאָט", כִּי תָמִיד דִּבֵּר רַק מֵהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְהִיָּתָה לוֹ חֲנוּת, שֶׁהִיָּה מוֹכֵר מִיָּנִי מֵאֲכָל וְכוּ', עִם כָּל
זֹאת הָיָה דְּבוּק כָּל הַיּוֹם בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהִיָּה מִתְמַיֵּד גְּדוֹל
בַּתּוֹרָה וּמְרָבָה בַּתְּפִלָּה, וְהִיָּה גֵר בְּבִרְסָלָב, וְשֵׁם הִיָּתָה לוֹ חֲנוּת, וְיָמֵי
שְׁרָק נִכְנָס בְּחֲנוּתוֹ, דִּבֵּר אֶתוֹ מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְכֹלֵם גְּלָה אֲשֶׁר
אֵין עוֹד מְלַבְדוֹ, וְעַל-כֵּן הַמְתַּנַּגְדִּים כִּנּוּ אוֹתוֹ בְּשֵׁם "ר' זֹשָׁא גָאָט",
וְהוּא לֹא הִתְפַּעֵל מֵאֶף אֶחָד, לְבִסּוּף קָרָה שֶׁהִלְשִׁינוּ עָלָיו וְכוּ', וְנִאֲלַץ
לְבָרַח אֶל עִיר טְשַׁעְהָרִין, וְהִיָּה גֵר שָׁם עַד הַסְּתַלְקוֹתוֹ, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ
הָיוּ מְסַפְּרִים עָלָיו גְּדוּלוֹת נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת, אֵיךְ שֶׁתָּמִיד הָיָה מְחַזֵּק
אֶת כָּל אָדָם אֲפִלּוֹ מֵהַמְתַּנַּגְדִּים, הוּא לֹא הִסְתַּכַּל עַל אֶף אֶחָד, אֲצִלוֹ
הָיָה הָעַקֵּר לְגִלּוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּנַחַל

כֹּה קִיג

אֲשֶׁר

רָלד

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! כְּשֶׁאַדָּם בָּא אֶל מִדְּרַגָּה כְּזוֹ, שְׁלֹא
אֲכַפֵּת לוֹ מֵאַף אֶחָד, אֲלֹא מִסְתַּכֵּל תָּמִיד עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְרוֹאֶה רַק אֱלֻקוֹת, וּמְרַגֵּישׁ רַק אֱלֻקוֹת, אֲזוֹ עוֹבֵר עַל הַכֹּל, אֲשֶׁרִי מִי
שְׁחֹזַק בְּזֶה, וְאֲזוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא אֵל תִּשָּׁבֵר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן מִשׁוּם בְּרָחָה שְׁבַעוּלָם, אֲלֹא
תִּחְזַק אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
עוֹבֵרֶת חֲכִילָה שֶׁל צְרוּת וְיִסּוּרִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחְזִיק מֵעַמָּד, וְאִינוּ
נִשְׁבָּר מֵאַף אֶחָד, וְאֲזוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה קִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיָה נִצַּח.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְדַעַת מַה קָרָה אֶתְכֶם בְּעֵינַי הַמְשַׁפֵּט וְכוּ',
וּבְעֵינַי הַמְשַׁטְרָה וְכוּ', הָאֵם הִלַּכְתֶּם וְכוּ', וּמַה הַסּוֹף וְכוּ', כִּי אֲנִי
מָאד מָאד דוֹאֵג, וְאֲנִי רוֹצֵה לְשַׁמַּע אֶת הַטוֹב מִכֶּם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְתִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם בְּעִבּוּר
שְׁלוֹם-בַּיִת, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂגִיכֶם וְתִרְנַנִּים, הֵן אָמַת שְׁכָל אֶחָד
מִכֶּם צוֹעֵק שֶׁהוּא צוֹדֵק, וְהַשְׂנִי אִינוּ צוֹדֵק וְכוּ' וְכוּ', רַק לוֹ יֵשׁ רַגֶּשׁ,
וְלַשְׂנִי אֵין שׁוּם רַגֶּשׁ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתִרְנַנִּים
בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי בְּלִי וְתִרְנּוֹת, אִי אֶפְשָׁר לְעִבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשׁוּם
פָּנִים וְאִפֵּן, כִּי עוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת
וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת, עַד שְׁמַתְפוּצָן מְרַב צְרוּת, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְלְהִיּוֹת וְתִרְנַנִּים, כִּי אֲצַל רַבְּנוּ
ו"ל הַשְׁלוֹם-בַּיִת הִיָּה הַעֲקָר, וְלִכֵּן רְאוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם בְּעִבּוּר
שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאֲזוֹ תִרְאוּ נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְחִזְק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד

אָשֶׁר כה קיד בַּנְחָל רלה

אָחַד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִהְיֶה וְתִרְנִים אָחַד לַשָּׁנִי, וְתִמְחַלוּ אָחַד לַשָּׁנִי, וְכָךְ יִהְיֶה לָךְ שְׁלוֹם-בַּיִת, כִּי יִמְיִנוּ כָּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְעוֹד מֵעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וְאֵילוּ פָּנִים וְאֵיזָה פְּרָצוּץ וְכוּ' יִהְיֶה לָכֶם לִפְנֵי הַיְלָדִים, כְּשֵׁאתֶם תְּמִיד רַבִּים וּמְקַלְלִים אָחַד אֶת הַשָּׁנִי וְכוּ', מִשְׁפִּילִים אָחַד אֶת הַשָּׁנִי וְכוּ' לִפְנֵי הַיְלָדִים וְכוּ', אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה וְכוּ' וְכוּ', תִּפְסִיקוּ כָּבֵר, וְתִקְחוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַדְיְכֶם, וְתַעֲשׂוּ שְׁלוֹם בְּיַנְיְכֶם, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל מְקַפֵּיד עַל דְּבַר זֶה יוֹתֵר מִהַכֹּל.

אֲנִי מְקַנֶּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר דְּבָרֵי אֱלוֹי יִכְנָסוּ בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה שְׂתַכְתְּבוּ לִי מִה שְׁיִוְתֵר מֵהַר, כִּי נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשְׁכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוֹל לַעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים מִחוּץ יְבִנְאֵל, שְׂיִתְרַמוּ לְמַעַן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ וְכוּ', כְּמוֹ שְׂתַקְנֶת וְכוּ', וְהִיא טוֹב מְאֹד שְׂתִדְבֵּר גַּם עִם ... שְׂתַחֲיָה, שֶׁהִיא תַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין הַתְּלָמִידוֹת שְׁלָה, כִּי יֵשׁ לָהּ קֶשֶׁר עִם הַרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת, וְזֶה יְכוֹל לַעֲזֹר לָנוּ מְאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצַמְךָ בְּעִנְיֵן חֲנוּךְ הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת לְהַחֲדִיר בָּהֶם רַק אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַל תִּתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, שְׁמִי שְׂעוּסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, עֲלִיו לְסַבֵּל בְּקִרְת, מִי שֵׁישׁ לוֹ שְׂכָל, אֵינּוּ שָׁם לְב לְכֹל הַדְּבָרֵי בְּקִרְת, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים

שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּקִרְתָּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיַדָּאֵי יַעֲזֹר לָךְ, שְׁיִהְיוּ לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהִתְגַּבֵּר עַל הַכֹּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הֶעָקַר בְּזָה הָעוֹלָם הוּא רַק שְׂמִיחָה, וּכְכֹל שְׁעוֹבֶרֶת עֲלֶיךָ חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', תִּבְרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזוֹ הַשְּׂמִיחָה הִיא גְדוּלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד, וְתַבְשֹׁר לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קטו

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"א אֲדֶרֶב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂתַחֲיָה.

מֵה מְאֹד חִפְצָה נִפְשִׁי, שֶׁתִּמְשִׁיכֵי בְּחֻנוֹךְ הַבְּנוֹת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה — מִלְּחֻנְךָ אֶת בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מֵה יִשְׂאֵר מֵאֲתָנוּ? רַק הַדְּבוּרֵי אֲמוּנָה שְׂאֵנְחָנוּ מִחֲדִירִים בִּילְדֵינוּ, וְזוֹ הִיְתָה כָּל תְּכִלִּית הַבְּרִיאָה, שְׂנֻזְכָּה לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִהְגִּידֵל שְׂמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן רָאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִמְשִׁיכֵי לְחֻנְךָ אוֹתָם, וּבְזֶה אֶת עוֹשָׂה לִי נַחַת-רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, וּמֵה גַם שְׂאֵת עוֹשָׂה נַחַת-רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד לְרַבְּנוּ וְל. וְעַל כָּלֵם — זֶה רְצוֹנוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנֻזְכָּה לְחֻנְךָ אֶת הַיְלָדִים עַל טְהוֹרַת הַקֶּדֶשׁ.

תָּמִיד תִּדְבְּרֵי עִם הַתְּלִמִּידוֹת רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, וְאֵל תִּתְפַּעֵלִי מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵז תִּרְאֵי נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רלז

בנחל

כה קטז

אשר

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה קטז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמיני, כ"ב אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותשתדל להיות תמיד בשמחה, כי השמחה היא היסוד בחיי האדם בגשמיות וברוחניות, כי עובר על כל אדם כל-כך הרבה צרות, וכל-כך הרבה יסורים ומרירות, עד שהוא מתפוצץ מרב הצער והמכאובים שעוברים עליו, ואז דיקא כשאדם בא ובורח אליו יתברך, אז אינו זו משם, עד שמוחלין לו על כל עוונותיו, כי באמת בר ישראל הנמצא בזה העולם, מסבב עם כל-כך הרבה עברות וחטאים ופשעים, ועם כל זאת הוא מחזק את עצמו ומדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ומחזק את עצמו בנקדת האמונה הקדושה, אז דיקא נמחלין לו כל עוונותיו, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה, הקדוש-ברוך-הוא יסלח לך על כל עוונותיך; ועל-כן אשרי מי שמחזק את עצמו ביותר באמונה פשוטה בו יתברך, ומרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך, וכשהולך מהבית לבית-הכנסת, ומבית-הכנסת למכלת, וממכלת לבית, ועל הדרך הוא מדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אין לתאר ואין לשער מה עושים הדבורים האלו, כי באמת אם היה האדם יודע מעלת הדבור והשיחה בינו לבין קונו, היה חזק בזה מאד מאד, ועל-כן ראה, ידי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם לחזק את עצמך להיות תמיד בשמחה. ועקר השמחה הוא על-ידי אמונה, שאנחנו מאמינים באל עולם, כי מה יש לנו בחיינו, הנה אנחנו

רלח אָשָׁר כה קיז בַּנְחַל

כָּאן, וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאן, וְעַל-יְדֵי שְׁאַתָּה תִּדְבֵּר תָּמִיד דְּבוּרֵי אֱמוּנָה עִם הַמְּשַׁפְּחָה וְעִם הַיְלָדִים, עַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁרָה אֶת הַשְּׂכִינָה בְּבֵיתְךָ, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, אִזְ יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּזֶה וּבְכָּא כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדוֹן אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִלְמְדוּ עֲלֶיךָ זְכוּת בְּשָׂמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קיז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ב אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת, וְקִיּוּם הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה סִפְקוֹת וּבִלְבוּלִים, וּכְשֶׁאָדָם מִחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּוֹדַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מִחֲיָה וּמְהִינָה וּמְקִיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, עַל-יְדֵי-זֶה גִזְדַּכְךָ מִבֵּית וּמְחוּץ, הָעֵקֶר שְׁצָרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל תָּמִיד בְּשָׂמִים, וְכַמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סִימֵן יד): כְּשֶׁתִּסְתַּכֵּל בְּשָׂמִים כְּשֶׁהָם זָכִים וּבִהְיָרִים, תִּזְכֶּה לְאֱמוּנַת חַכְמִים, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׂמִים, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ נִחְזֵר שָׁמָּה, וְעַל-כֵּן לָמָּה לָנוּ לְהִתְבַּלְבֵּל עִם בִּלְבוּלִים שֶׁל סִפְקוֹת וְשֶׁל מַה בְּכָךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף עָרִים יִצְאָנוּ מִבְּטָן וְעָרִים נִכְנָס אֵל בְּטָן הָאָדָמָה, וְכָל זְמַן שְׁאֲנַחְנוּ חַיִּים אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְקַיֵּם הַרְבֵּה מִצְוֹת, וּלְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵינוּ עַל-פִּי דְרַכֵּי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּלְעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם חֲבֵרוֹ.

אֲשֶׁר כה קיח בְּנַחֵל רלט

נָא וְנָא רְאִי לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגוֹף וּבֵין בְּנַפֶּשׁ, וּרְבִנּוּ וְ"ל הִזְהִירְנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שִׂמְחָה, וְאָמַר, שְׂמִצּוּהָ גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְעִבְרָה גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּעִצְבוּת, וְעַל-כֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּכְשֵׁתִהְיִי תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, אֲזִי תִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנַּפֶּשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִרְוִי רַב נַחַת מִלְדִּיָּךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קיח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ב אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע שְׂאֲתֶם נִכְנָסְתֶם בְּדִירָה חֲדָשָׁה, וְכֵן אַתֶּם מִתְכַּוְּנִים לַעֲשׂוֹת חֲנֻכַּת הַבַּיִת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִיתְכֶם יִהְיֶה בֵּית וַעַד לְחֻכְמִים, וּבַבַּיִת שְׁלָכֶם תְּמִיד יָאִיר אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיוּ מְכַנְיְסֵי אוֹרְחִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּצְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבוּר מִדַּת הַשְׂמִיחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה בָּאָה לְאָדָם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עַד שֶׁעָלְיוֹ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבוּר הַשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שְׂתִהְיֶה בְּבִיתְכֶם תְּמִיד שִׂמְחָה, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצַמְכֶם מִמְּרִיבוֹת, כִּי הַמְּרִיבוֹת בְּבֵית גּוֹרְמוֹת חֲרָבָן בְּבֵית, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד, שְׂיַהְיֶה בְּבִיתְכֶם רַק קוֹל שִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם הַיְלָדִים יִהְיוּ רַגוּעִים, כִּי בְּבֵית שְׁשׁוּרָה שִׂמְחָה, הַיְלָדִים רַגוּעִים מְאֹד.

אִם תּוּכַל לְהַצְטַרֵּף אֶל הַכוֹלֵל שֶׁל הָרֵב ... נִרוּ יָאִיר, בְּכָל יוֹם, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי אָדָם צְרִיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה,

גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, וְהָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנֶגֶד הָאֲרַבְעָה הָעוֹלָמוֹת, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, שְׂאֵז מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיִּית וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, שְׁתַּהֲיֶה בֵּינֵיכֶם אֶהְבֶּה גְדוּלָּה, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ב אֲדַרְבִּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל . . . שְׁתַּחֲוֶה.

אֲנִי לֹא מִבִּין לָמָּה אַתָּה כָּל-כַּף מִתְנַפֶּלֶת עַל גְּהוּל הַמַּעוֹן, בְּשַׁעַה שְׂאִין אַף אַחַת מִנְשׂוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁרוּצוֹת לְהַתְגַּדֵּב אֶפְלוֹ בְּכֶסֶף לְטַפֵּל בְּיַלְדֵי הַמַּעוֹן, וְאִיָּה אֵיפָה הַיֶּשֶׁר, שְׁשִׁתִּי נָשִׁים תְּטַפְּלֶנָּה בְּעֵשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה יְלָדִים וְכוּ', וְלָמָּה אַתָּה לֹקַחַת כָּל דְּבַר אִישִׁית?! וּבְכָל־כָּל הַעֲנִין אֵינִי שֶׁיְּאֵלֵי, רַק אֵל הַנְּהוּל, וְאִם יֵשׁ לְךָ טַעֲנוֹת, אַתָּה צְרִיכָה לְבֹא בְּטַעֲנוֹת אֵל הַנְּהַלָּה וְלֹא אֵלֵי, אֲבָל אֲנִי מִבִּין יוֹתֵר אֶת הַנְּהַלָּה מִמָּה שְׂאֲנִי מִבִּין אוֹתָךְ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף צְרִיכִים לְהִתְחַשֵּׁב בְּשִׁתִּי הַמְּטַפְּלוֹת, שְׁמִסְכָּנוֹת, אֵין אַף אַחַת שְׁתַּעֲזוֹר לָהֶן, סְתָם לְבֹא בְּטַעֲנוֹת זֶה לֹא קוֹנֵן.

מָה שְׂאֵת שׁוֹאֵלֶת — אֵיךְ אֲנִי יְכוּלָּה לְהִיּוֹת עֹכָשׁוֹ שְׁמַחָה וְכוּ', תַּהֲלֶה לְאֵל, אַתָּה בְּרִיאָה וּבְעֵלְךָ בְּרִיא וְהַיְלָדִים בְּרִיאִים, לְדַעַתִּי, אַתָּה צְרִיכָה לְרַקֵּד מֵרַב שְׁמַחָה עַל הַחֶסֶד חֲנָם שְׁעֲשֵׂה לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַתֵּן לְךָ בְּרִיאוֹת, וְאַתָּם צְרִיכִים לְתַת תּוֹדָה בְּכָל יוֹם לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִם נִכְנָסִים לְבֵית-חֹלִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, מָה שְׁהַעֲיִנִים רִוּאוֹת, יְלָדִים חֹלִים, בְּעַל חוּלָּה, אֲשֶׁה חוּלָּה וְכוּ' וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזוֹר לָנוּ עִם בְּרִיאוֹת, אֲסוּר לְבֹא בְּטַעֲנוֹת

אָשֶׁר כה קכ בְּנַחֵל רמא

אָל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲלֵא צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים, חֵס וְחֵלִילָהּ, חֵס וְחֵלִילָהּ, שְׁזָה הָיָה גּוֹרְלָנוּ?! וּבְאֵמַת אָדָם כָּל-כֶּךָ טַפֵּשׁ, אֵינּוּ מִכִּיר טוֹבָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל הַחֲסֵד חֲנָם שֶׁעוֹשָׂה לוֹ בְּכָל יַעַת וְרָגַע, שֶׁהוּא חֵי בְּזָה הָעוֹלָם, הוּא בְּרִיא, אֲשֶׁתּוּ בְּרִיאָה, הַיְלָדִים בְּרִיאִים, וְעַל זֶה צָרִיכִים לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה, וּבְאֵמַת צָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ תָּמִיד לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְזַרֵּק אֶף פַּעַם אֶת הָאֲשֵׁמָה עַל הַשָּׁנִי, כְּאֵלּוֹ הַשָּׁנִי חָיֵב לִי מִשֶּׁהוּ, אֶף אֶחָד אֵינּוּ חָיֵב לִי כְּלוּם, אֲנִי חָיֵב רַק לְמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם תִּלְכִּי בְּצוּרָה כְּזוֹ, לְדַעֲתִי, תָּמִיד תִּהְיֶי שְׂמִיחָה וְעַלְיָזָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּרַבְּךָ תָּמִיד, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שְׁמִינִי, כ"ב אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַיְסוּד בְּקִדְשָׁהּ, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְגַלֶּה אֶת פְּנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הָאָדָם, כִּי לֹא יִמְלֹט, שֶׁאָדָם יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, אֲלֵא אִם יֵשׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲמוּנָה וְשִׂמְחָה הוֹלְכוֹת בְּיַחַד, וְזֶה אִשׁ' שׁוֹרְפָת, כִּי אֲמוּנָה שְׂמִיחָה שׁוֹרְפּוֹת אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת הַמַּעְלִימוֹת וְהַמְכַסּוֹת וְהַמְסִתִּירוֹת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי בְּאֵמַת אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת

בְּלַעַדְיוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מִחַיָּה וּמֵהָיָה וּמִמָּקוֹמָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וְצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּאִים לְאַהֲבַת הַבּוֹרָא, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַהֲבָה, סִימָן ג'): עַל-יְדֵי אַהֲבַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, נִשְׁמַר הַנֶּפֶשׁ מִכָּל פְּגָעִים רָעִים; וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְלֶאֱהֹב רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתֵאֱמִינִי לִי, שְׂצָרִיכִים לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח וּלְפָאֵר אֶת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שְׂזַכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנֵנוּ ז"ל, כִּי מָה הֵיִינוּ עוֹשִׂים כְּלִי רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְזֶה לָנוּ חֶסֶד גְּדוֹל, שְׂאֲנַחְנוּ מִקְרָבִים אֵל רַבְּנֵנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קכא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ב אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת, אִם בְּאַמַּת אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ גָּמְרוּ הַיּוֹם אֶת הָעֲבוּדָה לְהַעֲבִיר אֶת הַצְּנוּר, וְאִם כְּבָר הִתְחִילוּ לְחַפֵּר בְּשִׁבִיל הַיְסוּדוֹת, כִּי מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְרְאוֹת שְׂכָכָר יוֹצְקִים אֶת הַיְסוּדוֹת, כִּי הַקְּבָלָן מוֹכֵן לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ אֶת כָּל הָעֲבוּדָה.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַיְסוּד בְּדַעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר שִׂמְחָה, וְתָמִיד לְדַבֵּר רַק מִשִּׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּאִים לְשִׂמְחָה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת עֲצָבוֹת, סִימָן ב'): לְרַב בָּא הַצֵּעֵר לְאָדָם עַל-יְדֵי דְבוּרוֹ, אִם אָדָם מְדַבֵּר תָּמִיד מִצְרוֹת וַיְסוּרִים, וְאִיךָ שֶׁהַכֹּל רַע וְחָשֶׁךְ וְיָמָר וְכוּ' וְכוּ', אֲזוֹ נַעֲשֶׂה לוֹ בְּאַמַּת מֵר וְחָשֶׁךְ וְרַע וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל אִם אָדָם מְדַבֵּר תָּמִיד מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִיךָ שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעַדֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנַחְנוּ בְּיָדוֹ, וְצָרִיכִים

אשר כה קבב בנחל רמג

להיות רק שמח, כי מה ישאר לנו? רק השמחה שאנחנו זוכים לשמח בקיום המצוות, לדעתי, על-ידי-זה יכול האדם לבוא אל השמחה הכי גדולה.

נא ונא ראה לשמח את אשתך, והקדוש-ברוך-הוא בודאי יעזר לך להיות תמיד בשמחה — אתה ואשתך, ותהיה לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות עצבות, סימן יא): מי שיש לו עצבות, יתן מתנה לצדיק תדיר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנוזכה לקיים את זה בכל יום.

פה תקבל כמה מכתבים למסרם ליעדם, וכן תכתב לי בענין השטח אם סדרו את הצנור.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה קבב

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמיני, כ"ב אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את המכתב ששלחתם לכל האמהות שאינן עובדות, שההכרח לסגור בפניהן את דלתי המעון, כי אין כח אדם, ובאמת אחר שהתבוננתי זה בצדק, כי מה לעשות, שאף אחת אינה רוצה לבוא ולנדב אפלו כמה שעות במעון, ואפלו עם כסף — הן לא רוצות, ולכן לא יכולים לזרק על שתי מטפלות עשרים וחמשה ילדים, וזה דבר המובן.

אבל אני מאד מאד מתפלא עליכם, למה שלחתן מכתב כזה אל הגברת ... שתחיה, מאחר שהיא פן עובדת וכו', ומוסרת את נפשה להחזיק את המדרשה "נר מלכה", שזה לטובת קהלתנו, כי תהלה לאל, היא מביאה פלות לחתנים, והם המשפחות העתידות של אנשי שלומנו ביבנאל, ואל נא נשפח את המסירות נפש שהיא מסרה מהרגע שהגענו ליבנאל, רק בזכותה יש התלמוד-תורה

בַּנְחַל

כה קבג

אָשֶׁר

רמד

וְהַבֵּית־סֵפֶר, וְלִכְן אָנִי מְאֹד מִתְפַּלֵּא לָמָּה גַם הִיא בְּרִשְׁמָה בֵּין הַנָּשִׁים שְׁלֹא עוֹבְדוֹת.

אָנִי מִקְנָה שְׂזָה הִיָּה מְשֻׁגָּה, וּתְתַקְנֵנוּ אֶת זֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קבג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ב אָדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁנִּשְׁלַח לְכָל הַהוֹרִים שֵׁשׁ לָהֶם יְלָדִים בְּמַעוֹן, וְאֵלוֹ שְׁלֹא עוֹבְדוֹת הַהִכְרַח לְסֹגֵר אֶת דְּלֵת הַמַּעוֹן בְּפִנְיָהֶן, כִּי אֵין כַּח אָדָם שִׁיטְפֵל בְּהַיְלָדִים, וְאַחַר הַתְּבוּנָנוֹת אָנִי מִבֵּין שְׂזָה בְּצַדִּיק, כִּי לֹא יְכוּלִים לְזַרֵּק עֲשָׂרִים וְחַמְשָׁה יְלָדִים עַל שְׂתֵי נָשִׁים מְטַפְלוֹת, אִךְ פְּלֵא בְּעֵינֵי — לָמָּה שְׁלַחְתָּן מִכְתָּב גַּם לַגְּבֵרֶת ... שֶׁתַּחֲיָה, שֶׁהִיא גַם־כֵּן מִהֶאֱמָהוֹת שְׁלֹא עוֹבְדוֹת, לְדַעְתִּי, זֶהוּ מְשֻׁגָּה גָדוֹל וְחִמּוּר, כִּי מִי עוֹד עוֹבְדֵת קֶשֶׁה כְּמוֹתָ, הִיא הַקִּיָּמָה מְדַרְשָׁה "גֵּר מְלֻכָּה", בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה, וְאֵין לָהּ מְקוֹם, וְהַכֹּל מִכְסָּפָה, אֵין לָהּ תוֹמְכִים, וְהִיא מְבִיאָה פְלוֹת לַחֲתָנִים, שֶׁהֵם יִהְיוּ הַעֲתִיד שֶׁל הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, וְאֵל גַּא נִשְׁכַּח אֶת גְּדֹל הַמִּסִּירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁהִיָּתָה לָהּ מְאֹד שֶׁהִגְעָנוּ לִיבְנָאֵל, שֶׁבְּזָכוּתָהּ יֵשׁ לָנוּ תִלְמוּד־תּוֹרָה וּבֵית־סֵפֶר לְבָנוֹת, וְכָל הַמוֹסְדוֹת וְכוּ', וְלִכְן פְּלֵא בְּעֵינֵי לָמָּה שְׁגַם הִיא תַּהֲיָה בְּרִשְׁמָה הַזֶּה, אָנִי מִקְנָה אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂזָה הִיָּה מְשֻׁגָּה, וְתִרְאוּ לְתַקֵּן אֶת הַמְשֻׁגָּה הַזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר כַּה קָכַד – כַּה קָכַה בְּנַחֵל רַמָּה

כַּה קָכַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג אָדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַרְשִׁימוֹת, וּפְהָ תִקְבַּל רְשׁוּם בְּמָה
אֲנִי מְעִנֶיךָ.

אוֹדוֹת שַׁבָּת, בְּוֹדָאֵי אֶתָּה יָכוֹל לְהִתְאַכְסֵן אֶצְלִי, אֲבָל עִם יְלָדִים
קָשָׁה לִי מְאֹד, כִּי פְּשׁוּט אֲנִי בּוֹרַח לְכַמָּה יָמֵי מְנוּחָה מִהִלְחָץ וְכוּ',
וְתִבִּין אִיזוֹ מְנוּחָה יֵשׁ לִי שְׂמָה וְכוּ', פִּי אֶלְף יוֹתֵר גְּרוּעַ מִפֶּה, וְדִי
לְחִפְיָמָא. אֲבָל צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, כִּי מָה נִשְׁאַר לָנוּ? כְּלוּם, רַק
הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְשִׁמְעֵתִי מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ: "עוֹלָם הִזָּה אֵין
לִי, עוֹלָם הַבָּא לֹא מֵגִיעַ לִי, גִּיהֵנוּם אֲנִי לֹא צְרִיךְ, אֲזִי מָה נִשְׁאַר לִי?
רַק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא", אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאוּחַז בְּזָה!

הַמְצַפָּה לְרִאוּתְךָ בְּשַׁבָּת...

אִם יֵשׁ עוֹד סְפָרִים שְׂאִינָם בְּרִשִׁימָה אֲזִי תִבִיא.

כַּה קָכַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג אָדָר־ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הִתְחַן ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֶתָּה לֹא יוֹדֵעַ אִיזוֹ שְׂמָחָה יֵשׁ לִי
בְּשִׂמְחָתְךָ, אֲנִי מְקַנֶּה מְאֹד לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת בְּחִתּוֹנְתְךָ, שְׂאֲזִי
יֵשׁ לִי שְׁעוֹר, שְׂכָבֵר הַכִּינוֹ לְפָנַי חֲדָשִׁים, שְׂהִבְטַחְתִּי לָהֶם לְהִיּוֹת, אֲךָ
אֲנִי בְּוֹדָאֵי אֲשַׁתְּדֵל לְהִיּוֹת בְּחִתּוֹנָה שְׁלֶךְ, אֲבָל בְּחִפָּה לֹא נִרְאָה לִי.

אודות פאה וכו', המנהג אצלנו, שתכף-ומיד אחר החפה כשנכנסים לחדר יחוד, הפלה חובשת פאה, כי אחר החפה היא כבר אשת איש, ואסור לראות את השערות שלה.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ומה שאתה כותב לי, שנשארת לבד, ואף אחד אינו רוצה לעזור לך מהמשפחה, תאמין, שגם דוד המלך בכה אל הקדוש-ברוך-הוא, ואמר (תהלים כו, י): "כי אבי ואמי עזבוני והו' ה' יאספני", ואם דוד המלך אמר את זה, בודאי זה היה כן, ולכן אתה צריך מאוד מאוד להתחזק עם פסוקי תהלים, להרגיל את עצמך לומר בכל יום תהלים, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, וכפי שמחזירים בעצמם את הידיעות האלו, בן מצליחים ביותר, ולכן תכניס בעצמך את הידיעות האלו, ואז תצליח בדרך תמיד.

לדעתי, תבקש סליחה מהאמא, כי אתה צריך לדון אותה לכך זכות בענין בריאות נפשה, ומוכא בשלחן ערוך, שאפלו אם ההורים לא שפויים בדעתם וכו', היבן חיב בכבודם, ועל-כן אתה תעשה את שלך, ותפיס אותם, ותזמין אותם לחתונה, ויתר מכן אתה לא צריך להתבלבל.

אודות ... תראה לחזק אותו מאוד, כי יש לי שדוף טוב בעבורו, ואם הוא רק יצית אותי, לא יתחרט — לא בזה ולא בבא, ושלא יסתכל על אחרים, לך היה נס גלוי, ואני מקווה אל הקדוש-ברוך-הוא, שגם לו יהיה נס גלוי, רק שיצית, ותבנה אותו, כי אם אתם לא תתחטנו, אף אחד מהמשפחה לא ירחם עליכם, תפקח את העינים, ותראה באיזה מצב אתה נמצא, חסדי השם יתברך, שיש לנו את רבנו ז"ל, שהוא מאיר בנו אור וזיו ודעת ודבקות הבורא יתברך שמו, שאנחנו יודעים שאין לנו רק את הקדוש-ברוך-הוא, אשרי מי שמחזיק מעמד ויודע את זה, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה,

אשר כה קבו בנחל רמז

שעל-ידי-זה יתרחב לך לבך ודעתך, ואל תהיה קמצן בבית, ואני מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא עוד לדבר אתך קדם החתנה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה קבו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני, כ"ג אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

מאד מאד קויתי שתכתבי לי מכתב, ועדין לא קבלתי, עם כל זאת באתי בשורותים אלו לחזקך ולאמצך ולעודדך, שאל תיראי ואל תפחדי משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, כי הקדוש-ברוך-הוא הוא אב הרחמן, ומרחם על בריותיו, וכונאי פונתו לטובה וכו', אף אנחנו צריכים הרבה לבקש ממנו יתברך, שנוכל לקבל את טובתו יתברך, כי הרבה פעמים אדם חושב, שהכל רע, אבל הקדוש-ברוך-הוא חושב את זה לטובה, כמו שאמר יוסף אל אחיו (בראשית נ, כ): "ואתם חשבתם עלי רעה, אלהים חשבה לטובה, למען עשה פיום הנה להחיות עם רב", היינו הרבה פעמים עובר על אדם כל-כף הרבה משברים וגלים, ונדמה לו שהנה סוף וקץ העולם, כאלו כלם עזבו אותו, אבל אם הוא רק מדבק את עצמו בהקדוש-ברוך-הוא, הוא רואה שהכל טוב, ועל-כן ראי להחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

נא ונא תמשיכי לומר בכל יום תהלים, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי אמירת תהלים מסגלת שיפתחו לו את שערי הרצון.

ראי מאד מאד להתחזק, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לראות אצלך הרבה נחת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה קכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג אֲדַרְבֵּי ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שִׁתְּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי זֶה הַחֹמֶה הַבְּצוּרָה סְבִיבוֹתֵינוּ, וְכִשְׂאֲנַחְנוּ נִהְיֶה בְּאַחֲדוּת וּבְאַהֲבָה כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, אֲזִי אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל עָלֵינוּ, אֵף אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵל תְּאָמִינוּ לְאֵף אֶחָד, וְאִפְלוּ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּשַׁעַה שְׂאוּמְרִים בְּשָׂמִי דְבָרִים, כִּי כָּל אֶחָד מְדַבֵּר דְּבָרִים בְּשָׂמִי, אֲשֶׁר לֹא הִיָּה וְלֹא נִבְרָא, וְאָנִי צָרִיף אַחֲרֵי-כֵן לְסִבַּל מִזֶּה, וְלִכְּן אֵל תְּאָמִינוּ לְאֵף אֶחָד, רַק כְּשֶׁתִּשְׁמְעוּ אֶת זֶה מִפִּי, וְדִי לְחִכְיָמָא.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי הַתְּחַזְּקוּת שֶׁבְּעוֹלָם לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַיְסוּד בְּקִיּוּם הָאָדָם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְכָל הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם זֶה רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמִחָה, וְעַל-כֵּן אַתֶּם צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִרְאוֹת שֶׁתְּהִיָּה בִּינֵינוּ רַק אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמִחָה, וְהַשְּׂמִחָה תִּרְחִיב אֶת הַמֶּחַ וְהַדַּעַת, שֶׁנוֹכַח לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעָדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְכֵן לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שֶׁבְּלִי אַמוּנַת חֲכָמִים, אֵי אִפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם כָּלֵל, וְזֶה הַיְסוּד, כְּמוֹ שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשִׁי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן מ"ב): "עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים, שֶׁמְאָמִין שֶׁכָּל דְּבָרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם אֵינוּ פְּשוּט, וְיֵשׁ בָּהֶן רִזְיוֹן, עַל-יְדֵי-זֶה מְלַבִּישׁ אֶת הַקֶּשֶׁת [שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה] בְּלָבוּשֵׁי דְגַהֲרִין.

ובשֶׁבֶת דְּבַרְנוּ עַל זֶה, שְׁמֵשָׁה רַבְּנוּ בְּשִׁעָה שְׁחִנֵּף אֶת אֶהָרָן הַכֹּהֵן וּבְנָיו לַעֲשׂוֹת אֶת הָעֲבוּדָה, לְקַח טַפַּת דָּם, וְשֵׁם עַל תַּנּוּף אֲזָנוֹ הַיְמָנִית, וְעַל בִּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית, וְעַל בִּהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית, וְאֶמְרָנוּ הַטַּעַם לְזֶה, כִּי מוּבָא בְּלִקוּטֵי־מִוֶּהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א, שְׁהָאֲזָן מְרַמֵּז לְאַמוּנַת חֲכָמִים, בְּבַחֲיַנַּת 'וּשְׁמַע דְּבַרֵּי חֲכָמִים' (מְשָׁלִי כב, יז), שְׁתַּהֲיֶה לּוֹ אַמוּנַת חֲכָמִים הַתְּלוּיָה בְּאוּדְנִין, עֵינֵי שָׁם. כִּי הַדְּבָר הֵרָאשׁוֹן בְּקִדְשֵׁת שְׁבַעַת הַנְּרוֹת הוּא הָאֲזָנִים, הֵינּוּ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל דְּבַרֵּי הַחֲכָמִים, וְלִהְאָמִין בָּהֶם, וְאִזּוֹ כְּשֶׁאֲדָם יִתְחַזַּק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, יָדְיוֹ תַּהֲיִינָה נְקִיּוֹת, שְׁלֵא יִמְצָא בְּיָדְיוֹ כְּסָפֵי גִנְבָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וּכְשִׁי־שָׁמַר מְגֻנְבוֹת, אִזּוֹ לֹא יִלָּף אֶל מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, וְדִי לְחַפְיָמָא. וְלִכֵּן הַצָּרִף מֵשָׁה רַבְּנוּ לְשִׁים טַפַּת דָּם עַל תַּנּוּף אֲזָן הַיְמָנִית וְעַל בִּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל בִּהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית, לְהוֹרֹת שְׁאַמוּנַת חֲכָמִים לְשִׁמְעַ בְּקוֹל דְּבַרֵּי חֲכָמִים בָּא בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ עַד טַפַּת דָּם, וְאִזּוֹ כְּשִׁי־הִיָּה חִזֵּק בְּזֶה, יָדְיוֹ תַּהֲיִינָה נְקִיּוֹת, וְלֹא יִגַּע בְּכֶסֶף שֶׁל הַשָּׁנִי, וְזֶה הַסִּימָן אִם אֲדָם אֵינוֹ עוֹשֶׂה עוֹלוֹת לְשָׁנִי — שִׁישׁ לּוֹ אַמוּנַת חֲכָמִים, אֲבָל בְּרַגַע שְׁעוֹשֶׂה עוֹלוֹת לְאַחֲרִים וְגוֹנֵב וְכוּ', סִימָן שְׂאִין לּוֹ אַמוּנַת חֲכָמִים בְּכָלֵל, וְאַחֲר־כֵּן הוּלָף לְמְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, וְדִי לְחַפְיָמָא.

וְלִכֵּן שָׁמוּ טַפַּת דָּם עַל אֲזָנוֹ דִּיקָא, לִידַע שְׁבָא עִם טַפַּת דָּם לְשִׁמְעַ בְּקוֹל הַחֲכָמִים, וְכֵן טַפַּת דָּם עַל בִּהֶן יָדוֹ דִּיקָא, שְׁלֵא יַעֲשׂוּ שׁוּם עוֹל וְגִנְבָה וּמְרָמָה לְאַחֲרִים, וְכֵן טַפַּת דָּם עַל בִּהֶן רִגְלוֹ דִּיקָא, שְׁלֵא יִלָּף לְמְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, וְעַל־יָדֵי שְׂאָדָם מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְשׁוֹמֵעַ בְּקוֹל דְּבַרֵּי חֲכָמִים, עַל־יָדֵי־זֶה עִם יָדְיוֹ הוּא עוֹשֶׂה צְדָקָה וְחֶסֶד, וּמְפִיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְעִם רִגְלָיו הוּא הוּלָף לְבֵית־הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית־הַמִּדְרָשׁ לְלַמַּד תּוֹרָה. וּבְאַמַּת מוּבָא בְּסִפְר "חֶסֶד לְאַבְרָהָם" (הַסְּבָא שֶׁל הַחִיד"א ז"ל), שְׁזֶה הַסִּימָנִים שְׁמִסֵּר יַעֲקֹב לְרַחֵל, וְהִיא מְסַרָּה אֶת זֶה לְלֵאָה, שְׁתַּגַּע בְּתַנּוּף אֲזָנוֹ הַיְמָנִית, וּבִהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית, וּבִהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית. וַיֵּשׁ לוֹמַר, שְׁיַעֲקֹב אָבִינוּ רָמַז לָהּ מִי הוּא אֲדָם שְׁמַאֲמִין בְּדְבַרֵּי חֲכָמִים, מֵה שְׁשִׁמְעַ מְאַבּוֹתָיו אֲבָרָהָם וַיִּצְחַק, וְשׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מְגֻנְבוֹת, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית לא): "וַיַּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלֵבָן מֵה פָּשַׁעִי מֵה חָטָאתִי, כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרַי וְגו', זֶה

עֲשָׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי עִמָּךְ וְגו', טְרַפָּה לֹא הִבֵּאתִי אֵלֶיךָ, אֲנֹכִי אֲחַטָּנָה מִיָּדִי תִבְקֶשְׁנָה גִּנְבֹתַי יוֹם וּגְנֹבֹתַי לַיְלָה, הֵייתִי בַיּוֹם אֲכַלְנִי חֶרֶב וְקָרַח בַּלַּיְלָה וַתִּדְדַּד שְׁנָתִי מֵעֵינַי וְגו', וַתַּחֲלֶף אֶת מִשְׁכַּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מַנִּים" וְגו', וַיַּעֲקֹב יָשָׁב אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּבֵית מְדָרְשׁוֹ שֶׁל שָׁם וַעֲבַר, וְלָכֵן הוּא רַמְזוּ לָהּ, שֵׁשׁ לוֹ אֱמוּנַת חֲכָמִים בְּסֹבֵב אַבְרָהָם וּבְאַבְרָם וְיִצְחָק, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא גִּנֵּב וְכו', וְלֹא הִלָּךְ לְמִקְוֹמוֹת הַמְטַנְפִים וְכו', וְזֶה לְמוֹד עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ, כִּי הֵיטוּד הוּא אֱמוּנַת חֲכָמִים, וְאִם לֹא נִתְחַזַּק בְּאֱמוּנַת חֲכָמִים, חֲבַל עַל כָּל הַיְגִיעוֹת וְהִטְרָחוֹת, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְזָכֹר זֹאת תָּמִיד, מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּנִקְדָּה זוֹ, וְהִתְקַרֵּחַ שִׁיפְלוּ עַל אָדָם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל הַצְדִּיק, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נב): מַה שֶּׁקָּשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְדִּיקִים, זֶה מִכָּרַח לְהִיּוֹת, כִּי הַצְדִּיקִים מִתְדַּמִּים לְיוֹצְרֵם, וְכִמוֹ שֶׁקָּשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, כַּמּוּ-כֵן בְּהִכָּרַח שִׁיְהִיָּה קְשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְדִּיק, כִּי הוּא מִתְדַּמֶּה אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ וְכו', אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם קְשִׁיּוֹת כָּלָל, עֵין שָׁם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כְּלַכְּם, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִדְבֹר בְּשָׁמַי, כִּי כָּל זֶה מִבִּיא אַחֲרֵי-כֵן קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת.

תֵּאמְרוּ לִי, שְׂכַל מִחְשַׁבְתִּי וְכָל רְצוֹנִי וְכָל כְּסוּפֵי רַק לְטוֹבֹתְכֶם וְלְטוֹבַת הַיְלָדִים שְׁלֵנוּ, לְחִנּוּכְכֶם בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, שְׁלֹא יִדְבַק בְּהֶם הָרַע וְהַזָּהָמָא, הַפְּרִיצוֹת וְהַתְּאוּוֹת שֶׁבְּרָחוּב, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַחֲדִיר בְּהֶם אֱמוּנָה פְּשוּטָה בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלָל, וְאִזּוֹ אִם נִהְיֶה חֲזָקִים בְּזֶה, נִצְלִיחַ דְּרַכְּנוּ תָּמִיד.

נָא וְנָא אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לְהִתְאַחַד יַחַד, וּמִי שֵׁשׁ לוֹ אֵיזָה רִיב עִם מִישָׁהוּ, שִׁישְׁלִים עִמוֹ תִּתְּקַף-וּמִיד, כִּי אֲסוּר שְׂתִהְיֶה בֵּינֵינוּ אֵיזוֹ קִנְיָה אוֹ אֵיזוֹ שִׁנְאָה, וְאִם נִשְׁלִים בֵּינֵינוּ, וְנִהְיֶה בְּאַחֲדוּת אַחַת, אִזּוֹ נִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה.

הָעֵקֶר מַה שֶּׁאֲנַחְנוּ צָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם — לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם, כִּי זֶה סוּד נוֹרָא וְנִפְלָא שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם "הִתְחַדְּשׁוּת", לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר, וּלְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה,

וַיֵּשׁ לומר, שְׁזָה פְרוּשׁ הַפְּסוּק (שְׁמוּאֵל-א' כ'): מִדּוּעַ לֹא בָא בֶן יִשְׂרָאֵל גַּם תְּמוּל גַּם הַיּוֹם, שֶׁפְרוּשׁ לָמָּה עֲדִין אֵינָנו זֹכִים לְהַתְגַּלּוּת מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, כִּי אֵינָנו מִתְחַדְּשִׁים, גַּם תְּמוּל גַּם הַיּוֹם, כְּמוֹ שֶׁהֵינּוּ אֶתְמוּל כֶּף אֲנַחְנוּ הַיּוֹם, בְּלִי שׁוּם הַתְּחַדְּשׁוּת, אֶתְמוּל הֵינּוּ בְּמִרְהַ שְׁחֹרָה וּבְעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן... גַּם הַיּוֹם אֲנַחְנוּ בְּמִרְרוֹת וּבְעֲצָבוֹת וּבְדַכְּאוֹן... כִּי אִם אָדָם הֵיךָ מִתְחַדְּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל עַל עֲצָמוֹ: "חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי בְּעוֹלָם לֹא הֵיךָ", הֵינּוּ בְּמִדַּת הַהַתְּחַדְּשׁוּת עֲצָמוֹ, הֵינּוּ שְׂרַבְנוּ ו"ל הַתְּחַדְּשׁ בְּכָל פֶּעַם, וְאִם אֲנַחְנוּ הֵינּוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ זֶה, אֲזַ תְּמִיד הֵיךָ מְאִיר עֲלֵינוּ אֹר הַגְּאֻלָּה, שֶׁהוּא הָאֶרֶץ זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵךְ, שְׁנֹזְכָה לְהַרְגִּישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ עֲלֵינוּ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קכח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ. יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג אֲדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הֶרֶב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

כְּבֹר בְּפִמָּה פְּעָמִים קִבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וְגִדְל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵינן לְתֹאֵר וְאֵינן לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְפִרְט שְׂאֵתָה זֹכָה וּמְזֹכָה אֶת הַרְבִּים לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְפִרְט לְקַחַת מְסַכְּתָא אַחַת, וְלַחְזוֹר עֲלֶיהָ מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַת, אֲשֶׁר זֶה עֲנִין נִפְלָא מְאֹד, וּבְאֲמַת לְפִי חֲטָאֵינוּ הַמְרַבִּים, הֵינּוּ צְרִיכִים לְהַתְּעַנּוֹת כָּל יָמֵי חַיֵּינוּ, וּמִי יֵשׁ לוֹ אֶת הַכַּחוֹת לָזֶה, בְּקִשֵׁי אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַתְּעַנּוֹת אֶת אֱלוֹ הַתְּעַנּוּיּוֹת שְׂחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַתְּקִינוּ לָנוּ בְּרַב חֵלְשָׁתָנוּ, מְכַל שְׁכָן כְּפִי רְבוּי עוֹנוֹתֵינוּ אֵינן מְסַפִּיק יָמִים וְשְׁבוּעוֹת וְחֲדָשִׁים וְשָׁנִים וְכוּ' וְכוּ', שְׁנַמְלֵא אֶת זֶה עִם תְּעַנּוּיּוֹת, לְזֹאת הִיא עֲצָה נִפְלָאָה מְאֹד לְקַחַת מְסַכְּתַת תְּעַנּוּיּוֹת, וְלַגְרֵם בְּגִרְסָא מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַת, וְזֶה יִחְדִּיר בָּנוּ מְסַכְּתָא אַחַת, וּכְשֶׁנִּגְמָרוּ אֶת הַמְּסַכְּתָא הַזֶּה, נִתְחִיל מְסַכְּתָא שְׁנִיָּה.

רנב אָשֶׁר כה קכט בנחל

וְלָכֵן מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם חֲבָרֵי הַכּוֹלָל יְכוּלִים לְרַשֵּׁם לְעֶצְמָם
בְּכָל פַּעַם מְתֵי הֵם מְסִימִים אֶת הַמְּסַכְתָּא, בְּאִפְּן שְׂיִהְיֶה לָהֶם חֲשׁבוֹן
כַּמָּה פְּעָמִים הֵם סִימוּ אֶת הַמְּסַכְתָּא, וְזֶה יִכְנִיס חֲשֵׁק נִפְלָא בְּלִמּוּדֵיהֶם.
יָדַעַת לְנִבּוֹן זֶה שְׁעוֹר מִיַּחַד, לֹא עִם הַשְּׁעוֹר שֶׁל הַדָּף הַיּוֹמִי שְׂאֲתָם
לוֹמְדִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְח אֶת עֶצְמָךְ בְּכָל מִיּוֹנֵי אָפְנִים שְׂבַעְעוּלָם, כִּי
גָדַל מַעֲלַת הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי
הוּא יִתְבָּרַךְ עוֹזֵר לְאָדָם שְׂמֻזְכָּה אֶת אַחֲרִים, וְעַל-כֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לָךְ וּלְאֲשֶׁתְךָ וּלְיַלְדֵיכֶם, שְׂתִמְצְאוּ חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיכֶם,
וְיִמְשֹׁף עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֶצְמָךְ לְדַבֵּר אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ
כָּל מָה שְׂאֲתָה צְרִיךְ, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂהָאָדָם מִתְּפִלֵּל וּמְבַקֵּשׁ מִהַקְּדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלָת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קכט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֹדֵר שְׂמִינִי, כ"ג אָדָר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדֵידי ... גְרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה בְּרוּךְ הַשָּׁם בְּנֵךְ ... גְרוֹ יְאִיר, הַכְּנִיס עִכְשָׁו אֶת הַמְּזוּדוֹת
שְׁלוֹ, וּמְחַר אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים בְּסִימָן-טוֹב וּבְמִזְל־טוֹב, וְשְׂיִהְיֶה לָךְ
הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ.

נִתְתִּי שְׁלֵשָׁה צְעָקִים דְּחוּיִים עֲבוּרוֹ: 805 דוֹלָר עֲבוּר הַכְּרֵטִים,
470 דוֹלָר לַחֲטֵט עֲבוּר הַבְּגָדִים, 191 דוֹלָר עֲבוּר לְבָנִים, וְזֶהוּ זֶה, יִשׁ
לוֹ כָּבֵר הַכָּל, וּבְאֲמַת מַגִּיעַ לוֹ, כִּי הוּא סָבַל הַרְבֵּה וְכוּ' וְכוּ', חֲסִדֵי
הַשָּׁם, שְׂאֲתָם כָּבֵר מְחִזִּיקִים כְּאֵן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני, כ"ג אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גְרוֹ יְאִיר.

נָא לְהוֹדִיעַ ל... גְרוֹ יְאִיר, וּלְיִבְנָאֵל, שֶׁהַיּוֹם לֹא יִהְיֶה שְׁעוֹר, כִּי אֲנִי לֹא אֶהְיֶה בְּבֵיתִי.

מָה אָמַר לָךְ! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה עַל כָּל פָּרֵט, וּבְפָרְטִיּוֹת מִי שְׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, הוּא צָרִיךְ הַתְּחִזְקוֹת יוֹתֵר מִכָּלֵם, וְזֶה 'אֵין מְחִזְקִין אֶלָּא לְמְחִזְקִין', מִי שֶׁמְחִזֵּק אַחֲרֵים (אוּ מְדַפֵּיס סִפְרֵי רַבָּנוּ ו"ל שֶׁמְחִזְקִים אַחֲרֵים), הוּא צָרִיךְ חֲזוּק יוֹתֵר מִכָּלֵם, לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר.

מָה אָסַפְר לָךְ! אִם הָיִיתָ רוֹאֶה כַּמָּה הַסִּפְרִים שֶׁאַתָּה מְדַפֵּיס פּוֹעָלִים בְּעוֹלָם, הָיִיתָ קוֹפֵץ וְרוֹקֵד מְרַב שְׂמֵחָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קלא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמיני, כ"ד אדר-ב' ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנִּזְוִיָּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

מָאָד מָאָד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׂיּוֹדִיעַ לְאַשְׁתּוֹ שֶׁתְּבוֹא לְאַסְפַּת נָשִׁים כָּלֵלִית בְּיוֹם חֲמִישִׁי בַּלֵּילָה בְּשָׁעָה

רנד אָשר כה קלב — כה קלג בַּנחל

תשע בדיוק, כי אני צריך לדבר אתן מדברים מאד מאד נחוצים
העומדים על הפרק, אני מאד מבקש שאף אחת לא תחסר.

ראו להתפלל בעד הצלחתי בגשמיות וברוחניות, ואהיה לכם
אסיר תודה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה קלב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמיני, כ"ד אדר"ב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

האם קבלת את המכתב פללי, ותלית את זה בלוח המודעות?

נא לבקש את ... גרו יאיר, שינקה לי את ביתי.

רק חזק ואמץ, כי גדול אדוננו ורב להושיע, אשרינו שיש לנו
רבי פנה, וראוי לנו לשמח עמו תמיד, "בך רבנו נגילה ונשמחה",
טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

העקר ראה לדבר עמו יתברך אפלו כמה דבורים, אשר כל
דבור ודבור הוא הצלחה נצחית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה קלג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תזריע, ב' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, אבל יצא רב המכתב מחוק, ועל-כן
איני יודע מה את שואלת, ולכן תשלחי עוד פעם.

אָשֶׁר כֹּה קֵלֵד בְּנַחֵל רְנָה

רַק תַּתְחַזְקִי, כִּי עָקַר גְּדֵלֶת בַּר יִשְׂרָאֵל, אֶפְלוּ כָּלֶם מְדַבְּרִים
עָלָיו, הוּא מִמְּשִׁיף לַעֲשׂוֹת טוֹבוֹת לְכָלֶל, זֶה הַמַּעֲלָה הַכִּי הַעֲלִינָה,
וּבָזָה אָחִז רַק מֹשֶׁה רַבְּנּוּ, וּגְדוּלֵי מוֹבְחָרֵי הַצְּדִיקִים חָקוּ אוֹתוֹ
לַעֲשׂוֹת כְּמוֹהוּ, לַעֲשׂוֹת לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל טוֹבוֹת.

אוֹדוֹת בְּנֶךָ ... נִרוּ יְאִיר, הַכִּי טוֹב שְׂיָבוֹא אַחַר הַפֶּסַח, כִּי עֲכָשׁוּ
מְאֹד קָשָׁה אֵיפֹה לְאַרְחַת אֶת הַבְּחוּרִים, וּבְכָל הַשָּׁנָה יֵשׁ, תְּהִלָּה לְאֵל,
שִׁפְעַ גְּדוּל, יִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ לְעַד.

הַמְּחַכָּה לַתְּשׁוּבָה מִמֶּךָ ...

כֹּה קֵלֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, ב' נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְאֵתוּ עִמּוֹ
זוּגְתוּ שְׂיִחִיו נְצַח.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֶסֶד חָנּוּם שֶׁעָשִׂיתֶם עִמָּדִי.

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הַטְּלִית שֶׁקִּנִּיתֶם לִי, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁבִזְכוֹת זֶה תִּזְכּוּ לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקֵם.

כָּל הַדְּרֶךְ הַסֵּתֶפְלֵתִי בְּסִפְרִים הַחֲדָשִׁים שֶׁעֲכָשׁוּ הוֹצֵאתֶם לְאוּר:
אֲשֶׁר בְּנַחֵל, חֶלֶק ט"ו, שִׁיחוֹת-מוֹהֲרָא"ש, חֶלֶק י"א, אוֹצֵר-
הַקּוֹנְטְרָסִים, חֶלֶק י"א; מָה אִמַּר לָכֶם, זֶה כָּל-כֶּךָ יָפֵה, רְאוּי לָכֶם
לְשִׁמַּח וְלִרְקֹד כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁאַתֶּם עֲכָשׁוּ בְּמַצָּב
מְאֹד קָשָׁה מְצַד הַכֶּסֶף וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלִי לִזְמַר לָכֶם, אֲשֶׁר זָכוּי
הַרְבִּים שֶׁאַתֶּם מְזַכִּים אֶת הַרְבִּים, זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֶל,
וְעַל-כֵּן רְאוּ לָכֶם לְשִׁמַּח מְאֹד, וּבְיַדֵּי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

נָא וְנָא רְאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְכֵן הַגְּהִיתִי
עַל הַדְּרֶךְ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, וְזֶה יֵצֵא כָּל-כֶּךָ יָפֵה, מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא פְּלִיא

פלאים, ובאמת בכל פעם כשאני בא לארץ ישראל, אני מדבר יותר ויותר איה שצריכים לחבר עוד ספרים ולהדפיסם, כי אנשים צמאים לשמע את דבר הו"ה ברורה הוא וברורה שמו, וכל דבורינו הם רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ואין לנו דבורים אחרים, ועל-כן אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא עכשו לגמור את הפרוש על מסכת אבות, ואת הפרוש על הסדור, כי את שני הספרים האלו אני רוצה מאד מאד לגמור מה שיותר מהר, וכן אני אקדים איזו הקדמה לתקון חצות, באפן שתוכלו להדפיס "מנחה מעריב", וזה לא דבר גדול, כי את הסדור ממילא יש לכם, וכן הפרוש, ורק צריכים לסדר את זה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם שיהיו לכם פחות הנפש, ותזכרו להדפיסם.

אם אתם יכולים לצלצל ל... גרו יאיר, ולומר לו, שאשתי כבר שלמה 925 דולר על ההובלה, וחבל שהוא כבר שלם גם שמה, כי פה כבר לא יכולים לקבל את זה חזרה, ועל-כן אם הוא יוכל, שיקבל את חזרה שמה, או שיוריד את זה מהחוב שלי, שאני חייב לו, נא להודיעני אם היית עמו בקשר, וכן תתקשר אל... גרו יאיר, ותשאל אותו מה חדשות בענין המועצה, וכן האם... עבד היום.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה קלה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תזריע, ג' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואני מאד מאד שמח שאתה מרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. מה אמר לך, ידידי היקר! אין עוד דבר כל-כך גדול וחשוב בשמים ובכל העולמות כמו

אָשֶׁר כה קלו בְּנַחֵל רנז

הַדְּבֹר שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפֵלוּ כַּמָּה מְלִים, זֶה כָּבֹד עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם, כִּי בְּאַמֶּת מָה אָנוּ וּמָה חַיֵּינוּ, וּמָה יֵשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם — רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִיחָנוּ צָרִיכִים לְמָסֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂתוּכַל לַעֲבוֹר עַל הַכֹּל.

אֹדוֹת הַמְּנִיעוֹת וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר בְּבֵית, הָעֵקֶר לְדָם וְלִשְׂתָק, וְלֹא לַעֲנוֹת לְמַחְרָפִי וְלְמַבְזֵי נַפְשׁוֹ כְּלוּם, וְלִקְבֹּל אֶת הַכֹּל לְכַפֶּרֶת עוֹנוֹת.

נָא וְנָא הֲרַגְלֵ אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה תוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא חַיֵּינוּ וְאֶרְךָ יָמֵינוּ, וּמִי שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, הוּא מְרַגֵּישׁ טַעַם אַחֵר בְּחַיָּיו, לֹא-כֵן מִי שְׁמַתְרַשֵּׁל בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲזִי מְרַגֵּישׁ קְרִירוֹת.

אֲשֶׁרֵינוּ מָה טוֹב חֻלְקָנוּ, וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאֲנִיחָנוּ זוֹכִים לְדַעַת מִרְבֵּי אֲמֶת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנַפְלָא כְּזֶה, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ד"ל.

תְּשַׁתְּדֵל מְאֹד לְדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁנִשְׁמַע תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרְעֵ, ג' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ וְאֶת מִכְתָּב הַיְלָדִים, אִךְ מִחֲמַת טְרָדוֹתֵי הַרְבּוֹת עֲכָשׁוּ קָדָם הַפֶּסַח — אֶקְצֹר מְאֹד.

בענין האלף דולר לבית-הכנסת, תאמין לי, שזה לא בא מ'זמתי, ואני לא מונע את אף אחד מלבוא אלי, בשביל שלא נותנים לי כסף, כי זה הפך רצוני, ואני, תהלה לאל, עיני תלויות רק אל הקדוש-ברוך-הוא תמיד.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך, ואז תהיה בטוח ששום דבר לא יקרה לך, אפה צריך להתחזק במאד מאד, והעקר הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובפשטות גמורה, כי הדבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, וכל דבור ודבור שמדברים עמו 'תברך, עושה רשם בכל העולמות, ובפרט בעולם הזה, וכשאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אז במשך הזמן נזדכך לו המוח, וזוכה למחשבות קדושות וטהורות. ולכן הרגל את עצמך לדבר תמיד עמו 'תברך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל רצוף כמה מכתבים למסר את זה לייעדם.

כה קלז.

בעזרת השם 'תברך, יום חמישי לסדר תזריע, ג' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין מלים בפי להודות לך על כל החסד שאתה עושה עמי תמיד, ובפרט עכשו בענין בנית בית-המדרש, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה שליח טוב לעזר תמיד, שנוכל לבצע את הבנין הנפלא הזה.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות

אָשׁר כה קלח בנחל רנט

בְּשִׂמְחָה, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹל מִה שְּׂאֲתָה צָרִיף בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת תִּבְקֶשׁ רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְכֹל יוֹם תִּהְיֶה עֲקֹשׁן גָּדוֹל לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מִה שְּׂאֲתָה צָרִיף, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מִה זֶה שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, הָיוּ חֲזָקִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, אִךְ רַב בְּנֵי-אָדָם מְזוֹלְזָלִים בַּתְּפִלָּה, כִּי עַל זֶה נֶאֱמַר (תְּהִלִּים יב, ט): "כָּרַם זֹלַת לְבַנֵּי אָדָם", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ו:), שְׁזֶה סוֹכֵב עַל תְּפִלָּה, שְׂבָנֵי-אָדָם מְזוֹלְזָלִים בָּהּ, וְרַבְּנוּ ז"ל בָּא לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמֵּחַ אֶת גְּשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׂיִהְיוּ חֲזָקִים לְדַבֵּר תְּמִיד אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה קלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּנִינָע, ג' נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּיוֹתֵר לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדְעֵי שְׂעוּבָה עֲלֶיךָ מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְדוֹן אֶת עֲצָמֶךָ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וְתִסְתַּכֵּל תְּמִיד רַק עַל הַטּוֹב שְׂיֵשׁ בָּךְ וְלֹא עַל הָרַע, וְאִז יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּזֶה וּבְכָא לְכֹל הַיָּמִים, כִּי בְּאַמַּת רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת מִמְּעַלֵּת הַזְּכוּה לְמַצֵּא אֶת הַטּוֹב בְּעֲצָמוֹ, כְּמוֹכָא (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל הִרְבֵּה לְדַבֵּר הִרְבֵּה מְעַנֵּן הַתּוֹרָה הַזֹּאת שְׂנֵאֲמָרָה עַל פְּסוּק "אַזְמַרָה לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי", שְׂעַל-יְדֵי שְׂאָדָם מִחֲפֵשׁ וּמִבְקֶשׁ וּמוֹצֵא בְּעֲצָמוֹ נִקְדָּה טוֹבָה, שְׂהִיא עוֹד מְעַט טוֹב שְׂיֵשׁ אֶצְלוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא יוֹכֵל לְזַמֵּר וּלְשַׂמֵּחַ אֶת עֲצָמוֹ, וְכֵן לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן הִרְגֵּל אֶת עֲצָמֶךָ לִילֵךְ בְּדַרְךָ הַתּוֹרָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַרֵךְ, אֲשֶׁר הַדְּבֹר
שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ הוּא הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר
וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמָּךְ לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבְּנוּ וְ"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי
גְדוֹלָה, כִּי בְּאִמַת עוֹבֵר עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר — קִטְנוֹת
וְחִלְיוֹת הַדַּעַת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּעֵתִים הַלְלוּ, וְאִז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, ג' נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָרַב הַגָּאוֹן, חוֹבֵר חֲבוּרִים נִפְלְאִים, מוֹרְנוּ
הָרַב ... שְׁלִיט"א.

הָיָה לְמִרְאָה עֵינַי הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא "נְתִיב הַחַנוּף", אֲשֶׁר בּוֹ מְבָרַר
בְּבִרוּר אַחַר בְּרוּר סֵלֶת נִקְיָה מֵעַגְלֵן הַלְכוֹת חַנוּף, וְדָבָר גְּדוֹל עֲשָׂה,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיַפּוּצוּ מֵעִינֹתָיו חוּצָה, וְיִזְכֶּה לְחַדֵּשׁ עוֹד
הַרְבֵּה חֲדוּשֵׁי תוֹרָה לְעַבְדָּא וּלְמַעֲשָׂה, וְיִוָּכַל לְהַדְפִּיסָם.

הַסֵּפֶר נִכְתָּב בְּאִמְנוֹת וּבְחֻכְמָה נִפְלְאָה הַפְּלֵא וְפִלְא, יְהִי חִילָךְ
לְאוֹרֵיָתָא, וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְמַלֵּא מִשְׂאֵלוֹת לְבַבְּכֶם
לְטוֹבָה.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְכַבוֹד הַתּוֹרָה...

כה קמ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, ו' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הנ"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד.

אחי ורעי היקרים! הנה אנו זוכים שבוע לפני חג הפסח לדבר
מדברי רבנו ו"ל. אנו יודעים שמוהרנ"ת ו"ל היה בפסח מאד מאד
מאים, פניו בערו כאש מרב התלהבות, וראו איך הוא מקבל את
החג הקדוש, חג הפסח. היות שמוהרנ"ת ו"ל היה עני מרוד, ובפרט
שהיו לו מתנגדים גדולים, שדאגו שאף אחד לא ירצה לעזור לו,
אף-על-פי-כן הבטחון שהיה למוהרנ"ת ו"ל, שהיה לו על צרכי
פסח, היה נפלא ונורא מאד. ואל תשכחו שאז קפחו לו פרנסתו
לגמרי, ואוי היה למי שעזר לו, כי רדפוהו חנם עד חרמה. ועל מה
היה כל הרעש? כי כל ענינו היה לגלות את רבנו ו"ל בעולם.

אנשי שלומנו מספרים, שהיו מפרסמים שרצו לשחד את
מוהרנ"ת ו"ל בכסף, והבטיחו לו שיחתנו לו את כל ילדיו, אם רק
יעזב את פרסום שם רבנו ו"ל. ומוהרנ"ת ו"ל מחל על הכל, ולא
רצה בשום פנים ואפן לשמע אל עסק כזה, ואמר: הענין שלי לגלות
ולפרסם את רבנו ו"ל! ובשביל זה ורק בשביל זה סבל מרירות
דמרירות, עד כדי כף, שקפחו לו את כל פרנסתו, וכל מקור מחנה
שהיה בעבורו לצרכי החג. ופעם לפני הפסח שלחה אשתו את
בתה חנה צירל אליו, לאמר: מה יהיה? ! עדין כמה ימים לפני החג,
ואין צרכי החג? ענה ואמר מוהרנ"ת ו"ל: עס וועט זיין אויף פסח,
בתי [בתי, יהיה על פסח — אל תדאגי]. ובאמת יומים קדם הפסח
בא שפע גדול; הכיצד? יהודי הלך לישן, והתעורר קדם אור היום
במחשבה — אולי אתן למוהרנ"ת ו"ל על פסח, ומלא עגלה
עמוסת שקי תפוחי אדמה, בצל, ביצים, שמן, סכר וכו', שפע גדול,
והביא את זאת למוהרנ"ת ו"ל. ובגליל הסדר ענתה ואמרה בתו:

אבא, האם היה לכם משג כלשהו, שיביאו לנו על פסח? ענה ואמר לה: תאמינו לי, שלא ידעתי כלל, אבל הבטחון שהחדיר בי רבנו ז"ל, זה מה שעזר לי; כי רבנו ז"ל אמר פעם בענין פרנסה (תיימוהר"ן, סימן קמא): נאהר בטחון, נאהר בטחון.

והדבר הזה חוזר על עצמו מדי שנה בשנה על כל אחד ואחד מאתנו; בא קדם פסח, חג החרות, וצריכים להיות דבוקים בהקדוש-ברוך-הוא, לשמח שאנו זוכים לחג קדוש כזה, לצאת ממצרים, אשר אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד'), שכל הגליות נקראות על שם מצרים, שהם מצרים לעם ישראל, וצריכים לקבל את המחין בליל פסח, אשר אומר האר"י ז"ל, שאותם מחין שקבלו עם ישראל ביציאת מצרים, אותם מחין מקבלים כל שנה ושנה, שהם מחין דאבא, וכל יהודי מרגיש התעלות רוחנית, ולכן הסמ"ך-מ"ם מאד מפחד, שיהודי יהיה בשמחה בליל הסדר, ויקבל את כל האורות הללו, אורות רוחניים, להרגיש את הקדוש-ברוך-הוא, להרגיש שהוא בן חורין, ולכן מכניס בו מרה שחורה — מאין יהיה לה על פסח? צריכים לקנות מלבושים ונעלים וכו', מצרכי מזון, מצות, יין וכשר לחג, ומהיכן יהיה?! וזה שובר את האדם. ועקר השבירה ששובר הסמ"ך-מ"ם את האדם הוא, כדי שיפל בעצבות ובמרה שחורה, כי מרה שחורה זה אבי אבות הטמאה. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן מח), תכף-ומיד כשאדם נכנס בעבודת ה', עברה גדולה כשהוא בעצבות. אבל הסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם להכניס את האדם בעצבות, וצריך להזהר בזה מאד.

ולכן דיקא בזמנים אלו צריכים להתחזק בבטחון חזק, שיהיה על הוצאות הפסח. אבל צריכים עוד יותר לזכור את השיחה שהתבטא פעם מוהר"ן ז"ל לאשתו, כשבכתה לפניו: עדין אין לנו לפסח מאומה. וענה ואמר לה: על פסח יהיה, אבל איך נזכה לפסח בעצמו, הינו לאור של פסח.

ולכן אני גם-כן מעורר את כלכם — על פסח יהיה לכל אחד

ואחד מאנשי שלומנו, בלי יוצא מן הכלל, שיבוא לכם שפע גדול, אשר לא תארתם ושערתם, מכל טוב דאגתי שיהיה לכם, אבל באו ונתחיל לשרף את החמץ מאתנו, כדי שזנזכה לאור הפסח.

מהו חמץ? הפעם והרציחה, שרוגזים זה על זה, ששונאים זה את זה, אשר זה הסמ"ך-מ"ם, שכל כחו 'הפרד ומשל'. תראו פה ביבנאל, יש רשע מרשע, שכל כחו לעשות פרוידים ולמשל, ומסית ומדיח את אנשי שלומנו. כמו-כן בכל עיר ועיר יש סמ"ך-מ"ם, שכל כחו להפריד בין נשמות ישראל ולהרבות בפלוגים. שנאה זה חמץ, וזה מביא מרה שחורה בעם ישראל, כי אם עם ישראל היו מתאחדים, היו תמיד שמחים.

תלמידי הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע ספרו, שפעם אחת נסעו עמו ביצר, ובקמק היצר הרבי ירד ונגש לאיזה אילן, והחל לבכות בדמעות שלישי. והכה את ראשו בתוך האילן, והתלמידים עומדים ומשתוממים — מה זה ועל מה זה, שרבים בוכה בבכיות עצומות. וכשסיים, שאלוהו התלמידים על כך. ענה ואמר להם: קדם הגאולה יקומו מפרסמים של שקר, רבנים' שבאמת יהיו רשעים ארורים, וכמו שאתם רואים את האילן מלא עלים, כך יקומו רע-בנים בכל כפר ועירה, והם ירחקו את נשמות ישראל מהקדוש-ברוך-הוא.

לצערנו הרב, אנו רואים מה שקרה בחמשים השנים האחרונות, מי העביר על הדת את אחינו בני ישראל מעדות המזרח? לא פורקי העל, הם לא היו יכולים להגיע אל עדות המזרח, ומדוע? כי טבע של הספרדים שהם מאמינים בני מאמינים, ואמונתם חזקה בהרבה משל האשכנזים, האמונה אצלם משרשת בתוך דמם, ואין יכולים להזיזם ממנה כלל. ולכן אם היו באים בגלוי לדבר נגד הקדוש-ברוך-הוא, תכף-ומיד היו בועטים ומסלקים את אלו הרשעים. אבל אלו הערב-רב, אשר אינם מזרע ישראל כלל אלא עמלקים, איך הצליחו? אלא שהעמידו את השליחים שלהם וכו', ועל-כן היראים והשלמים גזרו צום על כך, וידעו שזה יהיה החרבן של עם ישראל, באשר כל הערב-רב הם

רְשָׁעִים אַרְוֵרִים קָלִים וְרִיקִים וּפְוֹחִזִים, וְהֵם בָּאוּ בְּמִתְק לְשׁוֹנָם לְאמֹר: פֹּה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כָּבֹר לֹא צְרִיכִים אֶת כָּל הַחֲמֻרוֹת, עַל בְּשָׂר טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת אֲמָרוּ: זֶה כָּשֶׁר בְּהַכְשֵׁר טוֹב וְכוּ', בְּשַׁעַה שֶׁהֵבִיאוּ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, מַחוּץ לְאֶרֶץ מֵאוֹת וְאַלְפֵי טוֹן בְּשָׂר פְּגוּלִים. וּבְרַגְע שְׂאָדָם אוֹכֵל טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, אוֹמֵר הֲרַמְבַּ"ם (אֲגֵרַת תִּימָן) הֵדָם נִתְעַכֵּר, וּכְבֹר אֵינוֹ יְכוּל לְקַבֵּל אֲמוּנָה. הַמְקַוְאוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הָיוּ אֲמִבְטָיָה, לֹא הָיוּ מִי גִשְׁמִים בְּאוֹצֵר, כְּמוֹ שְׂאֵנוּ פְגָשְׁנוּ וּמְצָאנוּ פֹה בִּיבְנָאֵל, שֶׁהַמִּים לֹא הָיוּ בְּאוֹצֵר, וְכֹל מִי שֶׁשָּׂבְלָה נִכְשְׁלָה בְּאֶסוּר כְּרִיתוֹת הַחֲמוּר. וּמָה רוֹצִים מִלְדִּים שְׁנוּלְדוּ בְּאֶסוּר כְּרִיתוֹת, וּמְפֻטָּמִים אוֹתָם עִם בְּשָׂר פְּגוּלִים, טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, לֹא אוֹרְךָ זְמַן, וְהִילָד מוֹרִיד אֶת הַפְּאוֹת, מִסִּיר אֶת הַכֶּפֶה וְהוֹלֵךְ עִם בְּלוּרִית גְּדוּלָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְאֵנוּ רוֹאִים עֵתָה מָה שֶׁקָּרָה בִּיבְנָאֵל, כְּמוֹ-כֵן קָרָה בְּכֹל הָאֶרֶץ. וְלָכֵן אוֹמֵר דּוֹד הַמְלֵךְ (תְּהֵלִים א, ה): "עַל-כֵּן לֹא יְקוּמוּ רְשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט, וְחֻטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים", לֹא יִקְחוּ אֶת הַרְשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט, מִדּוּעַ? כִּי "וְחֻטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים", אֵלוּ שְׂקוּרָאִים עֲצָמָם צְדִיקִים, לָהֶם יֵשׁ הַרְבֵּה חֻטָּאִים, אֲזִי מָה רוֹצִים מִהַרְשָׁעִים, מָה חֲפָצִים מִפּוֹרְקֵי הָעַל, כְּשֶׁאֵלוּ הַקָּלִים וְרִיקִים וְהַפּוֹשְׁעִים מְלַבִּישִׁים אֶת עֲצָמָם בְּלְבוּשׁ שֶׁל יְרֵאִים, וּמְכַשִּׁילִים אֶת הַרְבִּים בְּטְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, וְהֵם קָלִים גְּדוּלִים.

בִּיבְנָאֵל הֵבֵאתִי שׁוֹחֵט יְרֵא שְׁמַיִם, ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, טוֹבֵל בַּמִּקְוָה לְפָנָי שֶׁהוֹלֵךְ לְשַׁחֵט, קוֹבֵעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, יְרֵא שְׁמַיִם בְּרַבִּים. הַסֵּמ"ךְ-מ"ם חָרָה לוֹ מְאֹד, וְלָכֵן שָׁבֵר אוֹתוֹ, מִסֵּר אוֹתוֹ, עַד שְׂאָדָם זֶה נוֹתֵר בְּלֹא פְרִנְסָה, וְהוּא מְמַשִּׁיף לְהִצְיֵק לוֹ, הֵבִיא בְּמִשְׁךְ הַשְּׁנָיִם שׁוֹחֵטִים קָלִים, רִיקִים וּפְוֹחִזִים. אָבֵל לֹא הִצְלִיחַ לְשָׁבֵר אֶת קְהֵלִתָּנוּ. וְלֹא זוֹ בְּלִבָּד, אֶלָּא אֶפְלוּ הַחִילּוּנִים מִפֹּה, חֲפָשׂוּ שׁוֹחֵט יְרֵא שְׁמַיִם עִם זָקֵן וּפְאוֹת. וְאִם-כֵּן אֵינוֹ יְכוּל לְשָׁבֵר אוֹתָנוּ, וְלֹא בְחִנָּם שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בּוֹשָׁה, סִימָן ב'): מִתֵּר לְבִישׁ אֶת הַרְבָּנִים שֶׁשׁוֹכְרִים אֶת הַרְבָּנוֹת לְשֵׁם גְּאוּהָ, וְרֵאוּי לְבוֹזָתָם וּלְהַקֵּל בְּכַבּוּדָן וְאֵין עוֹמְדִין בְּפָנֵיהֶם, וְאֵין קוֹרִין אוֹתָם רַבִּי, וְהַטְּלִית שְׁעָלֵיהֶם כְּמַרְדְּעַת שְׁעַל חֲמוּר.

לנו אין אלא דברי רבנו ז"ל, אנו זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל. כל ענין רבנו ז"ל רק לגלות את הקדוש-ברוך-הוא! ולא יעבדו עליכם שברסלבר חסידות זה דבר אחר מתורה ותפלה. רבנו ז"ל אמר: מה יש לאדם בזה העולם לעשות? להתפלל וללמד ולהתפלל. דאווענין און לערנען און דאווענין. זה היסוד! ולכן מאחר שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, וכלנו זכינו להיות אצל רבנו ז"ל, שזו הזכות הגדולה ביותר, שאדם זוכה לבוא לצייון רבנו ז"ל בתמימות ובפשטות, ומאמין בכחו של אותו זקן דקדשה, כמו שאמר רבנו ז"ל על עצמו פעם: אני סבא דסבין, זכיתי לזכור לא כלום (עין ספורי-מעשיות, מעשה י"ג, מיום ראשון), כהבעטליר העור שזכה לזכור לא כלום; הינו שזכר את האין סוף ברוך הוא, מה שלמעלה מנפשו, רוחין ונשמתין. ועל-פני זכר לא כלום, שזה מרמז על רבנו ז"ל, שזכה לבטול אין סוף, לעלות למדרגות כאלו, עד שיכול לרדת גם אל הכי ירודים ופחותים ומגשמים כמנו, ולהעלות ולהגביה גם אותנו אל הקדשה. ועלינו לשמח מאד מאד שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, ולהיות אצל ציונו הקדוש בעיר אומן, ובפרט על ראש השנה.

היה אחד מאנשי שלומנו, ושמו ר' בן ציון אפטר, שהיה עובד ה' גדול מאד, והיה משמח אלקים ואנשים. ותמיד היה שר שירות ותשבחות לפניו יתברך, ומשמח יהודים, עד שגדולי צדיקים בפולנייה קרבוהו מאד מאד, והושיבוהו בראש השלחן. הוא ספר, שפעם אחת עלה על ציון רבנו ז"ל עם ר' דוד צבי נכד ר' יודל, תלמיד רבנו ז"ל, והיה אז זקן מפלג, והלך עמו ביחד. ובעת שהלכו, לפתע ר' דוד החל לרעד ולפחד, עד שר' בן ציון ז"ל נפחד — מה קורה כאן, וכשראה ר' דוד צבי ז"ל איך שר' בן ציון ז"ל מסתכל עליו, ענה ואמר לו: אתה מבין להיכן אנו הולכים עכשו? כל-כף היתה לו השגה מה זה ציון רבנו ז"ל, ואף שהיה אצל הצייון פעמים רבות, אף-על-פי-כן בכל פעם עלה בהתרגשות כזו כאלו זו פעם ראשונה שלו.

והנה זכינו להיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, כמה עלינו

לשׁמח, אָשׁר אָמר רבנוּ ו"ל (חיי-מוהר"ן, סימן קכו): מי שְׁהיה אָצְלִי בראש השָׁנָה, ראוי לו לשׁמח כָּל השָׁנָה.

והנהּה ההתקַרבות לרבנוּ ו"ל תְּלוּיָה רק בְּדָבָר אֶחָד — כְּפִי שְׁלוּמָדִים ספְרֵי רבנוּ ו"ל, כִּי בַפְרוּשׁ גִּלָּה לָנוּ (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שְׁהַצְדִּיק הוּא הַבַּעַל תְּפִלָּה, שְׂיִכּוּל לְהַתְפַּלֵּל עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁל כָּל יְהוּדִי. וְכֵן אֹמֵר רבנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצב), שְׁפָנְיוּ, שְׁכָלוּ וְחֻכְמָתוֹ, הֵם בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר שְׁלוֹ; נִמְצָא מִי שְׁרוּצָה לְהִיּוֹת מְקַרְבֵּ אֶל רבנוּ ו"ל, מְכַרְח לְלַמַּד ספְרֵי רבנוּ ו"ל, עַד שְׂיִהְיוּ שְׁגוּרִים עַל פִּיו, לְלַמַּד הַרְבֵּה "לקוטי-מוהר"ן", "ספְרֵי-הַמִּדּוֹת", "ספּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "חיי-מוהר"ן", "שיחות-הַר"ן", וְרַק כֹּף נִקְרָאִים מְקַרְבִּים אֶל רבנוּ ו"ל, וְלֹא בְשׁוּם עֲנָן אַחֵר, וְאִזּוּ יְכוּלִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת. אֲבָל צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי עֲנָן לַמּוֹד זְכוּת עַל הַזּוּלַת זֶה הַדָּבָר הַכִּי קָשָׁה, כִּי כָּל הַנִּגְעִים אָדָם רוֹאֶה חוּץ מִנִּגְעֵי עֲצָמוֹ. וְלָכֵן קָשָׁה מְאֹד לְדוֹן אֶת הַזּוּלַת לְכַף זְכוּת.

מוהרנ"ת ו"ל נִסַּע פַּעַם עִם תְּלִמִּידוֹ ר' נַחֲמָן טוּלְטְשִׁינְעֵר ו"ל, וְהִגִּיעַ לְעִיר סְטְרִלִּיסק, הַרְבֵּי ר' אוּרֵי זִי"ע כְּבָר לֹא הָיָה בְּחַיִּים, אֲלָא תְּלִמִּידוֹ נִשְׁאַרוּ אַחֲרָיו, וְהִחְזִיקוּ עֲצָמָם בְּיַחַד, וְכִבְדוּ מְאֹד מְאֹד אֶת מוהרנ"ת ו"ל, אָשׁר דִּבֵּר עִמָּהֶם הַרְבֵּה מְאֹד. וְכָל-כֹּף הַתְּקַרְבוּ אֵלָיו, עַד שְׁלוּוֹהוּ מִחוּץ לְעִיר, וּבְדִרְךָ חֲזַר לְפָנֵיהֶם אֶת הַתּוֹרָה "אַזְמְרָה לְאַלְקֵי בְּעוֹדֵי" בְּלִקוּטֵי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב, שְׁצְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, אֲפִלּוּ רָשַׁע גָּמוּר, גַּם אוֹתוֹ צְרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת. וְר' נַחֲמָן טוּלְטְשִׁינְעֵר חֲזַר עַל דְּבָרֵי מוהרנ"ת ו"ל בְּשִׁקְט, עָנָה וְאָמַר לוֹ מוהרנ"ת ו"ל: אֶתָּה חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה כָּל-כֹּף קַל?! זֶהוּ הַדָּבָר הַקָּשָׁה בְּיִתְרָה לְדוֹן אֶת אַחֵר לְכַף זְכוּת, וּבְפִרְט רָשָׁעִים, כִּי אִם הֵינּוּ זוֹכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת, הֵינּוּ יְכוּלִים לְקַרֵּב אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וְעָנָה וְאָמַר פַּעַם מוהרנ"ת ו"ל: אִם דְּנִים אֶת הָאָדָם לְכַף זְכוּת, פּוֹתְחִים לוֹ דִּלְת לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, דְּנִים אוֹתוֹ לְכַף חוֹב, נוֹעְלִים בְּפָנָיו אֶת כָּל הַדִּלְתוֹת, וְאֵינּוּ יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה. וְזוֹ הִתָּה הַנְּאֻלָּה הַרְאֵשׁוֹנָה, גְּאֻלַּת מְצָרִים, שְׁמֵשָׁה רבנוּ הַחֲדִיר בְּעַם

יִשְׂרָאֵל אָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת טו, לא): "וַיֵּאֱמִינוּ בֵּה' וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ"; שׂוֹאֲלִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְכִילְתָּא בְּשַׁלַּח): אִם בַּמֶּשֶׁה הָאֱמוּנָה, בֵּה' לֹא כָּל שֶׁכֶּן? אֲלֵא אִי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ לְאָמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּרָה-הַזֶּה, אֲלֵא עַל-יְדֵי מֶשֶׁה — אָמוּנַת חֲכָמִים. נִשְׁאֲלֶת הַשְּׂאֵלָה: רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן פּח): אֵין מְלַמְּדִים זְכוּת עַל הַמְּסִית, מִי שֶׁמְּסִית וּמְדִיחַ אֶת אַחֲרִים מֵאָמוּנָה, מְקַדְּשָׁה, מְטַהֲרָה, מְהַתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ו"ל, הוּא קָל וְרִיק וּפּוֹחַז, וְאֵין מְלַמְּדִים זְכוּת עָלָיו, כִּי הוּא מְסִית וּמְדִיחַ. וְהָרִי רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפכ), שֶׁצָּרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶפְלוּ רִשָּׁע גָּמוּר? אֲלֵא הַנִּרְאָה מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁמְּסִית וּמְדִיחַ הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּרוּעַ מִרִשָּׁע גָּמוּר, כִּי רִשָּׁע גָּמוּר יִצְרוּ הַתְּגַבֵּר עָלָיו, כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ הַיִּצָּר הָרַע שָׁלוֹ, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת. וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה? רַק הַצַּדִּיק, כִּי הַצַּדִּיק יוֹדֵעַ מְקוֹם שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וְזֶהוּ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת ב, ד): אֵל תְּדוֹן אֶת חֲבֵרְךָ עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְמְקוֹמוֹ. וּמִי יָכוֹל לְהַגִּיעַ לְמְקוֹמוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד? רַק הַצַּדִּיק. וְלִכֵּן הוּא יָכוֹל לְדוֹן כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת, אֲבָל כּוֹפֵר בְּעֵקֶר שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ, עָלָיו אֵין מְלַמְּדִים זְכוּת, שְׁנֵי הַרְעֵ-בְנִים שֶׁהֵעֲבִירוּ עַל הַדַּת חֲמָשִׁים שָׁנָה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאָסוּר לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוּת, כִּי הֵם מְסִיתִים וּמְדִיחִים, וְאָסוּר שְׂיִהְיֶה לָנוּ עֵסֶק עִם רִשָּׁעִים אֵלוֹ, אֲשֶׁר הֵם כּוֹפְרִים לְגַמְרֵי. יִשְׁנוּ פִתְגָם מֵהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: יְכוּלִים לְקַרֵּב אֶפְלוּ גוֹי, שֶׁמֵּאֱמִין בְּשִׁטּוֹת, אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּרָה-הַזֶּה, יוֹתֵר מֵהַר מִלְּקַרֵּב יְהוּדֵי כּוֹפֵר וְאֶפִּיקוֹרְס, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. כָּל-כֶּף חֲמוֹר הָעֲגֻנָן שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וּבִפְרָט אֵלוֹ שְׁגָרִים בִּיבְנָאֵל, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָכֶם שְׂיִכוּת עִם הַטְּמֵאָה הַזֶּה, עִם הָרַע מְקוּמִי, שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ עַל לֹא דְבָר.

בְּאוּמָן הָיוּ הַרְבֵּה בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת, כִּי הִיְתָה עֲיָרָה גְדוֹלָה מְאֹד. הָיוּ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת שֶׁל חֲסִידִים, קְלוּזֵי רַחֲמֵסְטְרִיוֹקֵעַ וְכוּ', וְכֵן מְכַמָּה וְכַמָּה חֲסִידִיוֹת, וּמְלַבֵּד זֹאת הָיוּ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת שֶׁל כָּלֵל

הצבור, וכן גרו שם פמה וכמה רבנים, שהיו להם בתי פנסיות פרטיים, וביניהם היה רב ורבנית קלים וריקים ופוחזים, רחמנא לצלן, שלא דקדקו בכשרות ובמצוות, אף היו עשירים, והיה להם בית-הפנסת פרטי. והיתה להם בת יחידה, שיצאה לתרבות רעה, רחמנא לישזבן, ורננו אחריה. ובין אנשי שלומנו היה בחור בשם יהודה, קראוהו אנשי שלומנו יהודה'לה, והיה עובד ה', גם בכל לילה בחצות, הלך למקוה, ואחר-כך ישב אצל ציון רבנו ו"ל פמה שעות ובכה בכיות עצומות. עד שהתפעלו אנשי שלומנו, איך בחור כזה יכול לעמד שעות על גבי שעות, ולבכות ולא לחדל לבכות. מהיכן יש לו הכחות?! אבל במשך הזמן, אנשי שלומנו שהיו עניים גדולים, ופשוט לא היה להם מה לאכל, אזי הלכו מבית לבית לאסוף לחם ואכל. וגם יהודה'לה היה הלך לאסוף מזון, והנה הגיע לבית הרב שהוא הקל שבקלים. וקבלוהו בסבר פנים יפות בשמחה עצומה, ונתנו לו לאכל מכל טוב, בשר ודגים וכל מיני מעדנים, שלא ראה מימיו. ותתארו לעצמכם, קל שבקלים — איזה בשר זה היה, רחמנא לישזבן, והיות שהרעבון הציק ובפרט לבחור צעיר, ולא יכול היה לעמד בנסיון, אזי בא מדי פעם בפעם אל בית הרב והרבנית היה הקלים והפוחזים, ואנשי שלומנו נתודעו מזה, ואמרו לו: יהודה'לה, אל תלך לשם בשום פנים ואפן, פי יקררו אותך בעבודת השם יתברך, ולבסוף היה שהתחתן עם הבת הסוררת שלהם, ולא ארך זמן רב, והוריד את הפאות ואת הזקן, ודבר כפירות ואפיקורסות, וספר לי ר' לוי יצחק ו"ל, שפל-כף רחם עליו, פי הפירו בשנותיו הטובות, שהיה בוכה לפניו יתברך, ואיך נפל ממדרגותיו?! ולכן פעם אחת נסה לילך אליו, ולדבר עמו, אולי ישיבו למוטב. ותכף בשבא, שהוא החל לנבל פיו ודבר פתוח נגדו יתברך כפירות ואפיקורסות, עד שר' לוי יצחק ו"ל אטם אזניו וברח, ונוכח, אשר "כל באיה לא ישובו ולא ישיגו ארחות חיים" (משלי ב, יט); למדים מכאן, מי שיש לו שיכות לרב ולרבנית קלים ופוחזים, לבסוף גם הוא ושאר אלו המתחברים אליהם יתקררו מעבודת השם יתברך. ולכן עלינו להתחבר רק לראים ושלמים, עובדי השם יתברך.

וּאֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֵל תְּהִיּוּ בְּטַלְנִים! וּבְכַרְט אֱלוֹ
 שְׁגָרִים בִּיבְנָאֵל, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם, שְׁאַתֶּם גָּרִים חוּץ לְיִשְׁרָאֵל,
 וַיֵּשׁ לָכֶם הָרִים וּגְבָעוֹת, שְׁאַתֶּם יְכוּלִים לְהִתְבּוֹדֵד, כָּל דְּבוּר
 שְׁמַדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ
 שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל; הֲלֹא כָּל רִגְעַ וְדָקָה אָדָם מֵת, וּמָה
 שְׁהִיָּה רִגְעַ קֶדֶם אִף פֶּעַם לֹא יִחְזֹר. וְלָכֵן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
 פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלַעֲזֹר זֶה לְזֶה, זֶה הַחוּמָה הַבְּצוּרָה
 שְׁאֵלוֹ הַקָּלִים וְרִיקִים וְהַפּוֹחִזִים לֹא יוּכְלוּ לְהַכְנִיס בֵּינֵינוּ, כִּי לֹא נִתֵּן
 לְהַכְנִיסֵם בְּקִהְלָתֵנוּ, בְּנִינוּ קִהְלָה שְׁתִּהְיֶה קֶדֶשׁ קִדְשִׁים, אִיזוֹ שְׂמִיחָה
 הַיְתֵה לִי שְׂזִכְיִתִּי לְחַתֵּן שְׁנֵי תַלְמִידִים צְעִירִים, שְׁלֹא יוֹדְעִים מַה זֶה
 חֻטָּא. וְהִנֵּה אֲרִסְתִּי עוֹד תַּלְמִיד — זֶה הַשְּׂמִיחָה שְׁלִי! וְתִאֲמִינוּ לִי,
 אֲנִי יְכוּל לְהַצִּיל אֶת כָּל הַדּוֹר, לְחַתֵּן אֶת כָּלֵם בְּגִיל צְעִיר, אֲבָל מַה
 לַעֲשׂוֹת?! הַדּוֹר צָרִיךְ זְכוּת לְזֶה, וּמִסְבּוֹת מְשֻׁנוֹת עַל דָּא וְעַל הָא
 לֹא רוֹצִים לְרַחֵם עַל יְלָדֵיהֶם, לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מִהִלְדִּים שְׁלָהֶם, אִף
 זֶה הַבְּחִירָה. כִּי כֹּף אָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם: "אִם חֲכַמְתָּ — חֲכַמְתָּ
 לָךְ, וְלִצְתָּ — לְבִדְךָ תִּשָּׂא". מִי שֵׁישׁ לוֹ שְׂכָל וּמִצִּיּוֹת, הוּא לֹא
 מַפְסִיד, וּמִי שְׁאִין לוֹ שְׂכָל — מַפְסִיד. חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים
 (סִנְהֶדְרִין עו:): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוּפוֹ וְהַמְּכַבְּדָה יוֹתֵר מְגוּפוֹ,
 וְהַמְּשִׂיא אֶת בְּנֵיוֹ סָמוּךְ לְפָרְקָן, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעַתְּ כִּי
 שְׁלוֹם אֶהְיֶה". כְּשֶׁאָדָם אוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוּפוֹ, מִי לֹא אוֹהֵב אֶת
 גּוּפוֹ?! מִי אִינוֹ רוֹצֶה לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת וְכוּ', אֲבָל עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׁגָם
 אֲשַׁתְּךָ צָרִיכָה לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת וּמִלְבוּשִׁים, וְכֵן נִתְחַיְבֶתָּ בְּכַתְּבָהּ,
 שְׁתַּבִּיא לָהּ פְּרֻנְסָה, וְלָכֵן אִם אַתָּה דוֹאֵג שְׁיִהְיֶה לְעֶצְמָךְ אֲכָל, תִּדְאָג
 שְׁגָם לְאִשְׁתְּךָ וּלְיָדֶיךָ יִהְיֶה אֲכָל. יְכוּלִים לִילֵךְ בְּטַעוֹת כְּזוֹ, וְעוֹד
 מִלְּבִישִׁים אֶת זֹאת בְּקִדְשָׁהּ.

הִנֵּה אֶחָד בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹבֵד ה' גָּדוֹל מְאֹד, אֲבָל הִיוּ לוֹ
 דַּעוֹת נְפֻסוֹת, קָם בְּחֻצוֹת, הִתְפַּלֵּל וְתִיקֵן, וְהִתְפַּלֵּל עַד אַחַר
 הַצִּהָרִים, אֲבָל אֶת הַלְחָם נֶעַל בְּאֵרוֹן, וְהַמְּפַתַּח הִיָּה בְּכִיסוֹ, וְעַד שְׁלֹא
 חָזַר הַבֵּיתָה אַחַר הַצִּהָרִים, אִשְׁתּוֹ וּלְדָוִו רָעְבוּ לַלְחָם, כִּי אָמַר: אֵינֶנִּי
 רוֹצֶה לִילֵךְ לַעֲבֹד, אֲנִי חֹפֵץ יוֹתֵר בְּעַבְדוּת הַשָּׁם, וְאִם אֲתֵן לָהֶם

המפתח — יאכלו לי את כל הלחם. אתם רואים איך יכול אדם לחיות בטעות, ואחר-כך יאמרו, שזו קדשה?! אם חכמינו הקדושים אומרים: האוהב את אשתו כגופו, גופך רוצה לאכל, גם אשתך והילדים רוצים לאכל. והמכבדה — יותר מגופו. רבנו ז"ל הקפיד על זה מאד, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן רסג, רסד), שצריכים לכבד מאד את האשה, כי הסמ"ך-מ"ם לוקח עצמו לעשות פרודים בין הזוגות, להכשילם בעברות. ואם-כן תשמח את אשתך, תקנה לה מלבוש חדש לחג וכו'. והמשיא את בניו ובנותיו סמוך לפרקן, הינו צריך לחתן את הילדים בגיל צעיר, ובפרט בדור ההפקר הזה, שבנקל יכולים להפשל בעברות, אם תקים את זאת, עליך נאמר הפסוק: "וידעת פי שלום אהלך".

זו חסידות ברסלב. רבנו ז"ל רצה מאד שגלמד תורה. עד כדי כך שאמר (שיחות-הר"ן, סימן יט): נכספתי להמשיך את העולם לעשייה, שיהיה חוב לכל אחד ואחד ללמד בכל יום ויום כך וכך, כי כח התורה גדול מאד, ואפלו אלו בני-אדם שנקשלו בעוונות חמורים, אם יעשו לעצמם חק ולא יעברו ללמד כך וכך, כח התורה יוציאם מהשואל תחתית ומתחתיו. ואמרו אנשי שלומנו, שפונת רבנו ז"ל היתה 'כך וכך' ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות. פי רבנו ז"ל נתן תקון לכמה מאנשי שלומנו לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות (עין שיחות-הר"ן, סימן קפה), וגם למוהרנ"ת ז"ל נתן את התקון הזה, ויכולים לקיים את זאת בנקל, או בפעם אחת לגרס ח"י פרקים, אשר זה אורך כשעה, או לחלק את זאת ששה פרקים בבקר וששה בצצהרים וששה בערב. ואמר האר"י ז"ל, שמי שלומד ח"י פרקים משניות, הוא הורג את היצר הרע שלו. וכן כתוב במדרש (ויקרא רבה, פרשה ז', סימן ג'): אין הגליות מתכנסות אלא בשכר למוד משניות. ומוכא במדרש תלפיות, שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שלמד משניות, אינו מניחו להכנס. והחיד"א ז"ל מצא רמז בפסוק (בראשית מט, כ): "מאשר שמנה לחמו", שמנה אותיות משנה, אשר שומר פתח הגיהנום, ומי שלמד משניות, אינו מניחו להכנס.

וְלָכֵן, אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! אֵל תִּהְיוּ בְטֻלָּנִים! תִּלְמְדוּ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, זֶה לֹא קָשָׁה, וְאַפְלוּ אִם תִּחְלְקוּ אֶת זֹאת לְשֵׁשׁ פְּרָקִים בְּבִקְרָה, שֵׁשׁה בַצְּהָרִים וְשֵׁשׁה בְּעָרֵב — אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם. וְכֵן תִּרְגְּלוּ עִצְמְכֶם לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְכִדִּי לְסִיִּם פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, אָזִי רְאוּ בְּכֹל יוֹם לְלַמֵּד קִצָּת, עַד שֶׁיִּגְיַע יוֹם הַשִּׁבְתָּ, וְסִימַתֶּם אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ — שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם.

רַבְּנוּ ו"ל רָצָה מְאֹד שְׁנֹלְמַד דְּרֵךְ אֶרֶץ עִם עִצְמָנוּ וְעִם הַיְלָדִים שְׁלָנוּ. וְהַתְּבַטָּא פְּעַם וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן שח): אִם קִיִּסְרִים וּמְלָכִים הָיוּ יוֹדְעִים אֵיךְ אֲנִי מְלַמֵּד אֶת אַנְשֵׁי דְרֵךְ אֶרֶץ, הָיוּ שׁוֹלְחִים אֶת בְּנֵיהֶם אֵלַי. כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל הָיָה דְרֵךְ אֶרֶץ גְּדוֹל. לֹא הָיוּ פְּרָאִיִּים, אֲלָא מְרַב הַתְּבוּדוֹת שְׁאָדָם מִתְּבוּדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִמְשָׁךְ עָלָיו אֹר אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁמִּתְבַּיֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיֵּשׁ לוֹ דְרֵךְ אֶרֶץ מְכֻלָּם. וְזֶהוּ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קדושין מ:): כָּל שֶׁיִּשְׁנֶה בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבְדֶרֶךְ אֶרֶץ, לֹא בְּמַהְרָה הוּא חוּטָא; כִּי לְהַפֵּךְ מִי שְׁאִינוּ לוֹמְד חֲמֵשׁ עִם הַתְּרַגּוּם בְּכֹל יוֹם, וְאִינוּ לוֹמְד מִשְׁנֵיּוֹת וְאִינוּ בְּעַל דְּרֵךְ אֶרֶץ, בְּנֹדָאֵי בְּעַל עֲבָרָה הוּא, וְצָרִיךְ לְבָרַח מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא יִכְשִׁילֶךָ. וְכֵן אָמְרוּ (שם): כָּל שְׁאִינוּ לֹא בְּמִקְרָא וְלֹא בְּמִשְׁנָה וְלֹא בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ — אִינוּ מִן הַיְשׁוּב. וְצָרִיךְ לְהַתְּרַחַק מִמֶּנּוּ, כִּי זֶהוּ פְּרָא אָדָם, וְעֵלּוּל לְהַגִּיעַ לְרִצִּיתָהּ.

וּמֵאַחַר שֶׁזָּכִינוּ לִידַע מְרַבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, וְהִנֵּה מִתְקַרֵּב חַג הַחֲרוּת, חַג הַפֶּסַח, שְׁנֹזְכָה כְּלָנוּ לְאוֹר הַגְּנוּז, עָלֵינוּ לְהִכִּין עִצְמָנוּ לְזֶה, וְכִיצַד? עַל-יְדֵי שְׁנִיצָא בַחוּץ בַּשָּׂדֶה לְהַתְּבוּדָה, וּבְפָרֻט בְּלִילָה, לְקַיֵּם דְּבַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סימן נב): הַנֶּעוֹר בְּלִילָה וְהַמְהַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ יַחֲדֵי וּמִפְּנֵה לְבוֹ לְבִטְלָה, הָרִי זֶה מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ. כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא לְבַד לְשָׂדֶה, וְשׁוֹכַח מִהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, זֹכֵךְ לְהַגִּיעַ לְמַחְיָב הַמְּצִיאוֹת שְׁנֹכְלָל בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֵינָה נַעַם, אֵינָה זִיו, אֵיזו חִיּוֹת, אֵיזו דְּבִקּוֹת לְהַתְּבוּדָה בְּכֹל לִילָה לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, וְאֵל תִּהְיוּ בְטֻלָּנִים, בְּרַחוּ עֲכָשׁוּ עֲשׂוּ דְקוֹת לְהַר לְהַתְּבוּדָה לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, לְצַעֲקַ קוֹלוֹת לְפָנָי אֲדוֹן כָּל: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, וּכְנֹנוּ לְחַג הַחֲרוּת, וּכְנֹנוּ

לצאת ממצרים, זכנו לאמונה פשוטה, זכנו להתרחק מה'רע'
 המקומי, מאלו הרבנים רשעים ארורים שמסיתים ומדיחים את
 נשמות ישראל ממנו יתברך. שמו שמים! בבית-ספר המקומי
 בלילה מלמד מסיונר, והיכן ה'רע' המקומי?! למה איננו מוחה?!
 עומד אחד בלי כפה עם זקן גדול ודורש דרשות של דפי, שפלונו
 יודעים שהוא מסיונר. והנה הוא לא נח ולא שקט, עד שפתח גן
 לכמה ילדים. ומי הגננת שם? אשת המסיונר. אז תראו מה קורה
 פה?! איך יכולים לקנות בשר בחוץ, כשנתגלה לפני שבועים,
 שמכרו רחמנא לצלן, בשר סוסים וחמורים בשם "עגלים כשרים"
 למהדרין מן המהדרין, רחמנא לישזבן, זה היה מפרסם בכל ארץ
 ישראל.

אני מאד מאד מבקש אתכם, שאף אחד מאנשי שלומנו לא
 יאכל בשר מבחוץ, כי זה טרפה! ובפרט אם אין יודעים מי
 ה'רע-בנים, הם יכשילו אתכם בטרפות ונבלות.

ואני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים! תדעו לכם
 שגלוי שער באשה זה ערוה, וצריכים להשמר בזה מאד מאד, כי
 כתוב בזהר (נשא קכו): קללה תבוא על אשה שהולכת בגלוי שער,
 וכל הצרות בבית הן מחמת זאת. וכן הילדים אינם מצליחים
 ומאבדים את שמם. ולכן אל תקחו את זאת בנקל. החרדיות
 מגלחות לגמרי שערות ראשן, תתבוננו בין החרדיות, נשים
 הצדקניות, לא הולכות בכלל עם שער, כי כך נצולים מכל מרעין
 בישין. ולכן לא בחנם שיש להם ילדים מצלחים, תתבוננו במאה
 שערים או בבני-ברק או בברוקלין, כל אלו הנשים שהולכות
 מגלחות בשערות ראשן, הן מצליחות להביא ילדים קדושים
 וטהורים, ולהם התירו פאה נכרית, לא שער טבעי אלא פאה שזה
 סינטטי, כעין כובע, מפני שמתבישות לילך במטפחת. אשרי האשה
 שהולכת במטפחת, אבל אשה שמגלחת ראשה, מתירים לה פאה,
 כי צריכים לגלח את השערות שלא יראו אותן, ואז הברכה תהיה
 מצויה בבית.

אָשֶׁר כה קמא בְּנַחַל רעג

אַבְקֵשׁ מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תַּעֲזֹרוּ זֶה לְזֶה, תִּתְאַחְדּוּ יַחַד,
וְיִהְיֶה לְכֶם שִׁפְעַ גָּדוֹל, אֵל תִּדְאַגּוּ כָּלֵל.

וְהַעֲקֹר עִתָּה עֲלֵיכֶם לְבַקֵּשׁ עַל הַשִּׁפְעַ הַרוֹחָנִי, שֶׁתִּזְכּוּ לְפָסַח
כְּשֶׁר מִחֻמְצַת הַלֶּב.

הַמְּאַחַל לְכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ו' נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁשִׁנִּיכֶם תִּכְנִיֶסוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּעִבּוֹדַת הַקֹּדֶשׁ,
אִתָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר, תִּדְבֵּר עִם כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּרַק דְּבוּרֵי
אָמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתִסַּפֵּר לָהֶם סְפוּרִים מְרִבְנֵי ו'ל וּמִתְלַמִּידֵי
מוֹהֲרֵינֵנוּ ו'ל, וְכָל הַדְּבוּרִים שֶׁשִּׁמְעֵת אֲצִלְנוּ, וְאֵל תִּחְשַׁב שְׁזֶה דְּבַר
פְּשׁוּט, אֲלֵא כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְסַפְּרִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — זֶה
הַצִּלְחָה נְצִיחִית, וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, וְלִכְּל אֶחָד
יֵשׁ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת אַחֲרָת, וְכִשְׁמִדְּבָרִים אֵתוּ דְּבוּרֵי אָמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה
פְּרָטִית, זֶה פּוֹעֵל מְאֹד.

וְאִתָּה ... שֶׁתִּחְיֶה, תִּשְׁתַּדְּלִי לְלַמֵּד עִם הַבָּנוֹת יִרְאֵת שְׁמַיִם,
וְתַעֲבִירֵי לָהֶם אֶת הַמָּסֹר וְאֵת הַשִּׁיחוֹת שֶׁשִּׁמְעֵתֶן אֲצִלִּי, כִּי אֲנִי רוֹצֶה
מְאֹד מְאֹד, שֶׁהַבָּנוֹת תִּתְחַתְּנֶה עוֹד בְּקִיץ הַזֶּה, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהַחֲדִיר
בְּהֵן אָמוּנָה פְּשׁוּטָה וְאָמוּנַת חֻכְמַיִם, וְאֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּצְלִיחֵי לְמָסֹר לָהֵן אֶת הַמָּסֹר שֶׁל תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם,
וְתִצְלִיחוּ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

בַּנְחַל

כַּה קַמַּב

אֲשֶׁר

עַדְר

הַעֲקָר הוּא אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, לְהֵאֲמִין שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ
יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַיְחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה קַמַּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ו' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי, שְׁתַּכְתְּבִי לִי מִכְתָּב עַל-כָּל-פְּנִימִים פְּעֻמִּים
בְּשָׁבוֹעַ לְבַל יִנְתַּק הַקֶּשֶׁר, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד חֹפֵץ לְרֹאוֹת בְּהִצְלָחָתְךָ
הַגְּשָׁמִית וְהַרוּחָנִית גַּם יַחַד.

הַעֲקָר רְאִי לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִתְחַזְּקִי בְּכַשְׁחוֹן
עֲצָמִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׁתַּצְלַיְחִי בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

רְאִי לְהַמְשִׁיךְ בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְתִהְיִי חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד
בְּכָל יוֹם לֵאמֹר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', וְזֶה יָבִיא לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא רְאִי לְכַתֵּב לִי תִּכְף-וּמִיד מִכְתָּב, וְאֵל תְּהַסְסִי כָּלֵל, כִּי אֲנִי
מִבֵּין הַיָּטִב הַיָּטִב אֶת הַבְּעֵיָה שְׁלֹךְ וְכוּ' וְכוּ'.

כה קמג.

בעזרת השם ותפירה, יום ראשון לסדר טהרה, ו' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי
מאד, הרב ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! את הצער והעגמת נפש שיש לי
מהרשע מרשע הזה הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, אין לתאר ואין לשער
כלל, כי הוא מכשיל אותנו בכל מיני מכשולות ואסורי כריתות
ואסורי דאורייתא, ואחר-כך כל הרע-בנים נותנים את הצדק עמו,
ואין בידינו שום עצה אחרת, רק לברח אל הקדוש-ברוך-הוא.

אני אשתדל לדבר עם ... גרו יאיר, שהוא ידבר עם ... שהוא
הפועל של המועצה הדתית, אולי יפעל אצלו שהוא יתקן את
הערוב, כי חבל מאד על המצב אליו נקלענו, אבל זה טוב, שגדע
היטב היטב מה הסמ"ך-מ"ם, ומי הם רעיו הרשעים האורזים, ימח
שמן וזכרם.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שלא יוכל
לשבור אותך, אתה צריך לעשות כל מיני מאמצים להחדיר עכשו
אמונה בנשמות ישראל, ותמיד תדבר רק דבורי אמונה והשגחה
פרטית, ועל-ידי-זה תצליח דרכך תמיד.

העקר ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו ותפירה, ותרגיל
את עצמך לדבר אליו ותפירה, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו
ותפירה — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער
כלל, ואשרי מי שחזק בזה!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהוֹרָה, וְיִסֵּן ה'תּשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדַל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִכְפָּרֵט הַבְּשׂוּרוֹת מְשִׁמְחוֹת שְׂאִתָּה
מִבְּשָׂרֵנִי, מֵה שְׂקוּרָה עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂתַמִּיד תִּהְיֶינָה בֵּינֵינוּ שְׂמִחוֹת, כִּי כָּל מְגַמְתִּי וְחִפְצִי הִיא רַק
לְרֵאוֹת אֶת הַטּוֹב בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמִיחָכָה וְיִגְיַע, לֹא
שְׂבָרְגַע הָאֲחֵרוֹן יִבְרָחוּ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת "חֲדוּשִׁים" מִהֵילָדִים
שְׁלָכֶם, וְתִאֲמִין לִי, שְׂזֵה לֹא בָּא לִי קַל, כִּי הַחֲנוּךְ בְּדוֹר הַזֶּה הוּא
הַכִּי קָשָׁה, וְצָרִיכִים לְמָסוֹר אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּעֵבֹר זֶה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂנִזְכֶּה לְחַנּוּךְ אֶת הֵילָדִים עַל טְהוֹרַת הַקְּדוּשׁ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִכְנַס שְׂפַע בְּעֵנֵי בֵּית-
הַמְּדֻרָשׁ, וְאִתָּה מְפַקִּיד בְּבִנְךָ, כִּי פְּשׁוּט נִתְתִּי לוֹ שְׂנֵי צְרִיקִים דְּחֻוּיִים
עַל מְאֵה אֶלְף שְׂקָל, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה, שְׂנוֹכַל לְכַסּוֹת אֶת זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּקְבַּע לַעֲצָמְךָ שְׂעוֹר קְבוּעַ בְּכֹל יוֹם
בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי
הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלֶּה הֵם כְּנֻגַד הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת.

חֲזַק וְאַמֵץ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לְךָ תַּמִּיד.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר כה קמה — כה קמו בנחל רעז

כה קמה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, ו' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, לא צריך לעשות שום נתוח, רק גרדה וכו', והכל יפסק.

נא ונא תשתדלי מאד לשמר שבת, ואז השבת תשמר עליך, וכן תשמרי מאד לאכל רק מאכלים פשרים, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שתהיי בריאה, והכל יעבר, ותספרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה קמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, ו' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו מכם כל הדינים, ויתרחב לכם בין בגשמיות ובין ברוחניות, ויהיה לכם רק טוב בחיים.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שבנכם ... גרו יאיר, יצליח אצלנו מאד, ואני מאד מאד שמח לשמע, שהוא מתמיד בלמוד גמרא, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שיצמח צדיק ותלמיד חכם ולמדן גדול.

נא ונא תשתדלו לשמח את אנשי שלומנו ולהתחזק ביחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה קמז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, ו' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לדבר אתך, כי אני מאד מצטער מה שקורה בינה ובין אשתך וכו' וכו', אתה צריף להבין, כי כל הענין של רבנו ז"ל הוא רק שלום-בית ואהבה, שלא יכולים ללכת עם האשה ביד קשה, כי סוף כל סוף יכולים לאבד את האשה לגמרי, כי היא תברח לך, ולכן אני מאד מאד מצטער שבאת לידי אלימות, ואשתך מאד מאד נפגעה ממך, לכן לדעתי, ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם לפייס את אשתך, כי אחרת אני מאד מפחד, שהשלום-בית שלכם ידרדר לגמרי.

איני מבין אותך, למה אתה צריף ללכת בדרך קשוחה עם אשתך, כי לא כף קבלנו מרבנו ז"ל, תאמין לי, אם אתה היית מכניס את עצמך בלמוד התורה הקדושה, הפל היה עובר, והיית מפיס את אשתך תכף-ומיד.

יכול להיות, שאתה צודק, אבל עם התנהגות אלימה זו, אתה לא צודק, כי אסור ללכת באלימות עם האשה, אדם צריף ללכת בעדינות גדולה, ואז יצליח דרכו מאד.

נא ונא ראה לפייס תכף-ומיד את אשתך, כי אחרת מי יודע מה יצא מזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד, ותבשר לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מאד רציתי לדבר אתך, ואם אתה יכול לראות, שיהיה קשר בינינו, ראה להתקשר, כי אני לא יודע היכן לתפס אותך.

כה קמח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, ו' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואני מצד אחד מאד מצטער שהצרכתם להיות במעצר בבית-סוהר, והגעעתם למצב כזה של חובות, עד שעצרו אתכם וכו' וכו', עם כל זאת מצד שני אני מאד שמח, שלבסוף שחררו אתכם וכו', ואתם צריכים מאד להתחזק לא להפגס ללחצים, אלא לשלם את החובות מעט מעט.

עליך לדעת, כי כל החיים של האדם הם מלאים סבל, ויש בני אדם שסובלים כל-כך קשה, עד שאינם יכולים להתמודד עם הקשיים שלהם, עם כל זאת ההכרח להם להתמודד וכו' וכו', ואף שזה נגד רצונם וכו' וכו', ואת תהלה לאל, יש לך את רבנו ו"ל ואת השיחות ואת העצות הקדושות, את צריכה מאד מאד להתחזק בזה.

את לא יכולה להבין מה קורה בזה העולם וכו' וכו', אלא הכל גלגולי נשמות וכו' וכו', ומי יודע מה יש לך לתקן, ועל-פן אל תדחקי את השעה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

נא ונא הרגילי את עצמך לדבר אליו יתברך, ואפלו חמש דקות ביום, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך כל מה שאת צריכה, כי התפלה שהאשה מתפללת להקדוש-ברוך-הוא, מאד מקבלת בשמים.

מה טוב ומה נעים, אם תארגני שהבנות הגדולות תשמרנה על הבנות הקטנות, וזו תהיה לנו לישועה מאד, וכן תראי לדבר עם

נשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ו' נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵיךְ אֲנִי מִבִּין אוֹתָךְ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב
וְכוֹי', אֲבָל אַתָּה צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוּת וּמַחְשָׁבוֹת וּבְלִבּוֹלִים שֶׁל
הֶבֶל וְכוֹי' וְכוֹי', וְרַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד — לְהִתְחַזֵּק
וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם.

הַעֲקָר שֶׁל הַהִתְחַזְקוֹת הוּא לְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים, וְאַתָּה צְרִיכָה
לְהִרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת מְשֻׁפֵּיעָה וְלֹא מְשֻׁפָּעֶת, וּתְחַזְּקִי תָמִיד אֶת
אַחֲרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם אַתָּה תִּהְיִי מְחַזְּקַת.

נָא וְנָא רְאֵי לְדוֹן אֶת עֲצֻמְךָ לְכַף זְכוּת, וְכֵן תְּדוּגִי אֶת אַחֲרִים
לְכַף זְכוּת, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל אֲצֶל רַבְּנוּ ו"ל, כַּמּוּבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק
א', סִימָן רפכ), שֶׁמֵּאֵד הִזְהִירָנוּ לְדוֹן אֶת עֲצֻמוֹ לְכַף זְכוּת וְאֶת אַחֲרִים
לְכַף זְכוּת, וּבְאַמַּת מִי שֶׁרַק מִתְבּוֹגֵן מֵהַ שְׁעוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם עַל כָּל
אֶחָד — צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, הַהֲכָרַח לוֹ לְדוֹן אֶת
כָּלֶם לְכַף זְכוּת, וְאֲשַׁרִי מִי שֶׁמְכַנֵּס אֶת עֲצֻמוֹ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּה,
לְדוֹן אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר צְרוֹת
וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת גְּדוֹלִים מְאֹד, וְאִי אֶפְשָׁר לְעִבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם רַק
עַל-יְדֵי הַדְרָךְ הַנּוֹרָאָה וְהַנִּפְלְאָה שֶׁגָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל בְּעִנְיַן לְדוֹן אֶת

אֲשֶׁר כַּה קַנַּן בְּנַחֵל רַפְא

כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְכָל הַדָּן אֶת חֲבֵרוֹ לְכַף זְכוּת, דְּנִין אוֹתוֹ מִן הַשָּׁמַיִם לְכַף זְכוּת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה קַנַּן.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהוֹרָה, וְיִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹמִים וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל לַיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוֹ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֵסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֵסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂאִישׁ אֶת רְעֵהוּ יֹאמֶר חֹזֵק, וּבְפָרְט עֲבָשׁוּ קִדְּם חַג הַפֶּסַח, שְׂאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי לְהַשִּׁיג אֶת צְרָכֵי הַחֵג, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל עוֹזֵר לְזוּלָתוֹ, וְכִשְׂאֶדָם עוֹזֵר לְזוּלָתוֹ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לוֹ.

אֲבַקֵּשׁ מִכָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוֹ, שְׂיִוְדִיעוּ בְּמַכְלֵת אֵיפָה הֵם קוֹנִים כָּל הַשָּׁנָה, שְׂאֵם לֹא יִמְכְרוּ אֶת הַחֶמֶץ אֶצֶל הָרֵב ... שְׂלִיט"א, לֹא תִקְנוּ אֶצְלָם כָּלֵל, כִּי זֶה בְּכֹלֵל חֶמֶץ שְׂעֵבֵר עֲלָיו הַפֶּסַח, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְסַמֵּךְ עַל הַסֵּמֶךְ-י"מ"ם כָּלֵל, כִּי הוּא קַל שְׂבִקָלִים, רְשַׁע מְרֻשָּׁע, וּמִי יִתֵּן, שְׂנִזְכָּה כְּבָר לְהַפְטֵר מִמֶּנּוּ, כִּי כָּל הַצְרוֹת וְהַמְסִירוֹת בְּאוֹת רַק מִמֶּנּוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַשְׁתַּדֵּל לְשֹׁמֵר עַל יְלַדְיְכֶם עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, כִּי צְרִיכִים עֵינָא פְּקִיחָא בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּכֹלֵל וּבְפָרְט וּבְפָרְטִי פְּרָטִיּוֹת אֵיפָה הַיְלָדִים מְשַׁחֲקִים, וְעִם מִי הֵם מְסִתּוּבְכִים, וּבְפָרְט עַל הַבְּנוֹת צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי זֶה עֵינָן שֶׁל פְּקוּחַ נֶפֶשׁ מִמָּשׁ, וְרַבִּים אֲבָדוּ אֶת יְלַדְיָהֶם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּבִין הַזְּמַנִּים, עַל-יְדֵי שְׂלֵא הִיָּתָה עֲלֵיהֶם הַשְּׂגָחָה, וְאַחֲרֵי-כֵן הַהוֹרִים מְרֻטוֹ אֶת שְׂעֵרוֹת רֵאשִׁים, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, כְּדֵי שְׂלֵא תִהְיוּ

בְּנַחֵל

כֹּה קִנְא

אֲשֶׁר

רַבֵּב

בְּכָל־לְהַצֹּעֲקִים עַל הָעֶבֶר וְכוּ' וְכוּ', שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְשֵׁים עֵין עַל יְלָדֵיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לַחֲתֹן אֶת יְלָדֵיכֶם בְּגִיל צְעִיר, וְיִהְיוּ שְׂמוּרִים מִהַעֲבָרוֹת, וְתִרְוּ רַב נַחַת מֵהֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה קִנְא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהָרָה, ו' נִיסָן ה'תשנ"ז.

מִכְתָּב הַמְּלָצָה

הַרְיֵנִי לְהַמְלִיץ עֲבוּר מוֹסֵד מְאֹד חָשׁוּב מִדְּרָשָׁה "נֵר מְלָכָה", עֲבוּר בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַחוֹזְרוֹת אֶל הַמְּקוּרוֹת, וְלוֹמְדוֹת בְּצִמְאוֹן יְהוּדוֹת וְהַלְכוֹת, וְהַמוֹסֵד הַזֶּה הוּא יְחִידִי בְּמִינוֹ, כִּי מְלַבֵּד הַרוּחַנִיּוֹת שֶׁמְשַׁפְּיעִים עַל הַבְּנוֹת, נוֹתֵנִים לָהֶם כָּל צְרָכָן בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמֵה גַם שְׂדוּאָגִים לְהֵן לְמִצָּא בֶּן זוּגָן, וּכְבָר זְכָתָה הַמְּדַרְשָׁה "נֵר מְלָכָה" לְהוֹצִיא בְּנוֹת חֵיל, וְהַתְחַתְּנוּ וּכְנוּ בְּתִים נְאֻמָּנִים לְתוֹרָה וּלְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְהַמוֹסֵד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה עוֹמֵד תַּחַת הַנְּהַלְתָּה שֶׁל הַרְבֵּנִית ... תְּחִיָּה, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהּ כְּשֵׁרוֹנוֹת יוֹצְאִים מִן הַכָּלָל לְקִרְבַּת רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹתֵן יָד וְכַתֵּף לְעֹזֵר לָהּ, כִּי כָּל עֲבוֹדָתָהּ הִיא בְּלִתִּי לָהּ לְבַדּוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְהִיא מוֹסְרַת נְפִשָׁה בְּעֲבוּר הַבְּנוֹת מִהַתְחַלַּת חֲזָרְתָן בְּתִשׁוּבָה עַד שֶׁהֵן מִתְחַתְּנוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שֵׁיִשׁ לוֹ חֵלֶק בְּזֶה, וְיִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן, וְיֵאִיר עֲלָיו שֶׁפַע וּבְרַכָּה בְּבִנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי מִן הַשָּׁמַיִם.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמְצִינָה...

כה קנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ז' נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

מָאד מָאד הַצְטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁלֹא הִרְגַּשְׁתָּ טוֹב וְכו', יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְגִּישִׁי טוֹב, וְתִהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, בְּאִפְּן שְׂתוּכְלִי לְתַקַּח הַרְבֵּה סִפְרִים.

מָה אִמַּר לָכֶם! מֵצַד אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַדְּחָקוֹת וְהַחֻבוֹת שְׁמַעִיקִים לָכֶם וְכו', אִךְ מֵצַד שְׁנֵי אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁמַה שְׁהַסְפְּרִים עוֹשִׂים מִהַפְּכָה בְּעוֹלָם, זֶה אֵין מְלִים לְשַׁעַר וּלְסַפֵּר כָּלֵל, וְהַמְפִּיצִים כָּאֵן מְסַפְּרִים לִי, שְׁפֹשׁוּט אֲנָשִׁים מְנַשְׁקִים אוֹתָם בְּפַעַל מִמֶּשׁ מְרַב שְׂמָחָה, שְׂמָבִיאִים לָהֶם קוּנְטֵרְסִים וּסְפָרִים כְּאֵלוֹ, וְהֵם מְשַׁבְּחִים אֶת הַסְפְּרִים מָאד, וְאוֹמְרִים שְׁזֵה כְּמִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עֵיפָה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, בְּעַתִּים הִלְלוּ עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צְרוֹת וַיְסוּרִים וּמְכַאוּבִים רַבִּים, וּבְכַרְט עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים מִה שְׂעוֹבֵר — זֶה רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַיּוֹדֵעַ תְּעִלּוּמוֹת יוֹדֵעַ, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, כָּל הַשְּׁלֹטִים וְהַפְּרִסְמוֹת הֵם תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבוֹת, וּמִה יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֵא יִחַטָּא, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְחַתֵּן אֶת יְלָדָיו בְּגִיל צְעִיר, וְאֵינוֹ מְסַתְּפֵל עַל כְּבוֹד וְעַל שְׂטִיּוֹת וְעַל דְּמִיוֹנוֹת וְכו', כִּי עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים עוֹבֵר בְּדוֹר הַזֶּה יְרִידוֹת כְּאֵלוֹ, שְׂהַוּרִים אֵינָם מְתַאֲרִים לְעֶצְמָם, אֲשֶׁר בְּגִיל שְׂתִים-עֶשְׂרֵה וּשְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה וְאַרְבַּע-עֶשְׂרֵה יְלָדִים — הֵן בְּנִים וְהֵן בָּנוֹת יוֹדְעִים יוֹתֵר מִמְּבַגְּרִים בְּנֵי חֲמִשִּׁים, וְזוֹ לֹא גִזְמָא כָּלֵל, אִךְ הַהוּרִים חוֹשְׁבִים, שְׂהֵיִלְדִים הֵם עֲדִין קִטְנִים וּמִה הֵם יוֹדְעִים... וּבְאֻמַּת מֶר מָאד הַמְצַב, וְרַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ תְּעִלּוּמוֹת מִה עוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחְתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צְעִיר.

כָּל-כֶּף חִבֵּל שְׂאֲחִידָךְ ... גְּרוּ יְאִיר, לֹא חוֹשֵׁב לְחַתֵּן אֶת בְּנוֹ ...

נְרוּ יְאִיר, כִּי אֲנִי מְאֹד אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא יֵרָא שָׁמַיִם גְּדוֹל, וַיֵּשׁ לִי שְׂדוּף נִפְלָא בְּשִׁבְלֹו, חָבַל שֶׁהַכֶּסֶף תְּהִיָה הַמְּנִיעָה.

נָא וְנָא רְאוּ שְׁנֵיכֶם לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי הַסְּפָרִים עוֹשִׂים מִהֶפְכָּה רוּחַנִית, וְאִין חוּג אוֹ חֲסִידוֹת אוֹ סֵתֶם עִמָּךְ שְׁלֵא יִתְפָּסוּ אֶת הַסְּפָרִים, וְזֶה אִי אֲפֹשֶׁר לְהַסְבִּיר, כִּי הָיוּ עַד עַכְשָׁו מְנִיעוֹת גְּדוֹלוֹת לְקַחַת סְפָרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל, וּמֵאֲזוּ שֶׁהַתְּחִלָּנוּ לְהַדְפִּיס אֶת הַקּוּנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל, הַכֹּל נִתְפָּס וְנִתְפָּשֵׁט בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן אַתֶּם צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּהִיּוּ בְּרִיאִים, וְתִצְאוּ מִכָּל צָרוֹתֵיכֶם וְחֻבוֹתֵיכֶם, וְיִתְרַחֵב לְכֶם, וְגַם אַתֶּם תִּזְכּוּ לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צָעִיר, וְתִרְוּ רַב גַּחַת מִיְלָדֵיכֶם.

פֶּה תִקְבְּלוּ עוֹד כַּמָּה מִכְתָּבִים לְשִׁבְצֵם בְּתוֹךְ כַּרְף ט"ז, אִם אַתֶּם יְכוֹלִים לְשַׁלַּח לִי אֶת הַרְשִׁימָה שֶׁל הַשִּׁיחוֹת חֶלֶק י"ב — מֵה טוֹב וּמֵה גַּעִים, כִּף נְשָׁלִים עוֹד חֲבוּר.

רַק חֲזַקוּ וְאִמְצוּ עַד מְאֹד מִגְדָּל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּפְּלַח חֶלְקְכֶם בְּחֶלֶק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קנג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ח' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! מִמֶּשׁ הַחַיִּית אוֹתִי, כִּי בְּאַמַּת בְּעֵתִים הִלְלוּ עוֹבְרִים עָלַי הַרְבֵּה צְמֻצוּמִים וְקִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ',

אָשֶׁר כה קנד בַּנְחָל רפה

מַאֲיֵן יְבוֹא עֲזָרִי וְכוּ' (תהלים קכא, א), הִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ לְבָנוֹת עֲכָשׁוּ
בְּנֵן בַּפֶּעַל, בֵּית־הַכְּנֶסֶת עֲנָקִי, שִׁיְהִיָּה כָּלוּל מִתּוֹרָה וְעִבּוּדָה וּגְמִילוֹת
חֲסָדִים, יְהִיָּה שָׁם אוֹלָם חֲתָנוּת מִפְּאָר, יְהִיָּה שָׁם בֵּית הָאֲרָחָה לְאֲרַח
אוֹרְחִים, שְׁלֵא יִפְלוּ לְטֶרַח עַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכוּ', וְיִהְיֶה שָׁם מְקוֹם
תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְכוּ' וְכוּ', וְיִהְיֶה מְסַפֵּיק מְקוֹם לְכָל הַיְלָדִים וְכוּ', אֲבָל
הַפִּיס רִיק וְאִין בּוֹ, וְהִרְבָּה פְּעָמִים נוֹפֵל וְנִכְנָס בִּי פֶחַד גְּדוֹל מֵה
יְהִיָּה, עִם כָּל זֹאת מֵה' הִישׁוּעָה, וְאֲנִי מְקַוֶּה אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
שְׁלֵא יַעֲזֹבֵנִי, כְּמוֹ שֶׁעַד עֲכָשׁוּ הוֹלֵךְ אוֹתִי בְּדֶרֶךְ גַּם, גַּם לְהַבֵּא יוֹלֵךְ
אוֹתִי בְּדֶרֶךְ גַּסִּים וְנִפְלְאוֹת, כִּי בְּאַמֶּת כָּל חַיֵּי הוּא גַם אֶחָד גְּדוֹל
מְאֹד, כִּפִּי מֵה שֶׁעֲבַר עָלַי בִּימֵי חַיֵּי — צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מִחֻלְקַת
וּמְרִיבוֹת, חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וּכְזִיוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים וְכוּ', וַיֵּשׁ לִי עֲדִין
קִיּוֹם, זֶה הוּא גַם הַכִּי גְּדוֹל וְכוּ' וְכוּ', וְעַקֵּר הַגַּס, שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא עוֹזֵר לִי לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפֶּעַל חֲשָׁקִי וּתְשׁוּקָתִי, וְזֶה לִי
שְׁלֵשִׁים שָׁנָה שְׁאֲנִי עוֹסֵק בְּהַדְפָּסַת וְהַפְצַת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה, וְהִנֵּה הַגִּיעַ
הַזְּמַן, תְּהִלָּה לְאֵל, שְׁאֲנִי קוֹצֵר אֶת הַפְּרוֹת, שֶׁתְּמִיד הִיָּה חֲשָׁקִי וּרְצוֹנִי
לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צְעִיר, כְּדֵי שְׁלֵא יִדְעוּ מֵה זֶה חֲטָא וְעוֹן,
וְשְׁלֵא יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם מֵה שֶׁעֲבַר עַל כָּל הַמְּבַגְרִים וְכוּ'.

וְלָכֵן כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁכְּתַבְתָּ לִי מִמֶּשׁ הִיָּה לִי כְּמִים קָרִים עַל
גִּפְשׁ עֵינָיָה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁכֵמוֹ שֶׁהַחַיִּיתָ אוֹתִי, בֵּן יַחֲיָה
אוֹתָךְ וְאֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ
יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ח' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאַף שֶׁהִיָּה רַק שׁוֹרוֹתִים, תִּאֲמִינִי לִי, שְׁמָאֵד מְאֹד מְאֹד הִחַיִּיתִי אֶת עֲצָמֵי בְּזָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד דּוֹאֵג בְּשִׁבִיל טוֹבְתְךָ הַגְּשָׁמִית וְהַרוֹחַנִית.

נָא וְנָא תִּמְשִׁיכִי לֹמֵר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים' בְּאִפְּן שֶׁתּוֹפִי לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל הַסִּפָּר תְּהִלִּים, כִּי הַתְּפִלוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מְאֹד מְרָצָה וּמְקַבֵּל בְּשָׂמִים, וְרַבְּנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ, שֶׁתְּפִלַּת הַנָּשִׁים מְאֹד מְקַבֵּל בְּשָׂמִים, כִּי אִשָּׁה דְמַעוּתִיהָ מְצוּיֹת לָהּ מִחַמַּת שְׁכָרוֹן לְבָהּ, וְאֶצְלוּ יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב דְמַעוֹת, וְלָכֵן רָאִי לְהִתְחַזֵּק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שֶׁאֵת צְרִיכָהּ, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ וְרוֹצֵה רַק אֶת הַטוֹב שְׁלָךְ, הוּא רַק מְחַכֶּה שְׁאֵדָם יִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ, כִּי בְּאֵמַת אָדָם עוֹשֶׂה כְּלִים אוֹ שׁוֹבֵר כְּלִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי הוּא יִתְבַּרְךָ רוֹצֵה לְהַשְׁפִּיעַ לְכָל אֶחָד אֶת כָּל הַטוֹב, אֲבָל הוּא צְרִיךְ כְּלִי, אִם אָדָם זוֹכֶה וּבוֹנֶה כְּלִי, אֲזִי נִכְנָסוֹת בּוֹ הַשְּׁפָעוֹת מְרַבּוֹת, אֲבָל אִם, חַס וְשָׁלוֹם, שׁוֹבֵר אֶת הַכְּלִי, אֲזִי אֵין הֵיכָן שֶׁיִּכְנָס הַשְּׁפָע וְכוּ'. וְעַקֵּר הַכְּלִי נֶעֱשֶׂה רַק עַל-יְדֵי הַדְּבוּר, כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְשָׁמֵר עַל דְּבוּרוֹ, וְאֵינוֹ מְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, אֲלֵא מְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהִתְחַזְּקוֹת, אֲזִי יֵשׁ לוֹ כְּלִים טוֹבִים לְקַבֵּל בָּהֶם שְׁפָע גָּדוֹל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי כָּל יְמֵי חַיִּיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ח' נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אֲשֶׁר כה קנו בַּנְחָל רפז

ראו להתחזק מאד להיות בשמחה, כי עקר הרפואה בין בגשמי ובין ברוחני זה רק שמחה, וככל שאדם מתגבר בשמחה, פן נשפעות עליו בריאות והצלחה בין בגשמי ובין ברוחני. ועליכם לדעת, כי אל מדת השמחה מאד מאד קשה לאדם להגיע, כי טבע של אדם שנמשך אחר העצבות והעצלות, ועל-פן צריכים למסור את נפשו בעבור השמחה, ועקר השמחה הוא שאנחנו מאמינים באל עולם, ואנחנו מוכנים למסור את נפשנו בעבורו יתברך, ואנחנו צריכים לשמח מאד מאד בו יתברך, שזכינו להברא מזרע ישראל ולא עשני גוי, אשר זו השמחה העולה על כל השמחות, אשרי מי ששמח תמיד, ואז תהיה לו רפואת הנפש ורפואת הגוף.

נא ונא ראה לקבץ לעצמך בכל יום שעורים בתורה הקדושה, ותגורס בכל יום כמה פרקים משניות, כי אפלו אמירת משניות מזככת ומצחצחת את הנשמה, וכן תרגילו את עצמכם לומר בכל יום תהלים, ואם תזכו בכל שבוע לסיים את ספר התהלים — אין למעלה מזה, כי הספר תהלים מחלק לשבעה חלקים פגוד שבעת ימי השבוע, ועל-פן אשרי מי שאומר בכל יום 'יום תהלים', פדי שייסיים בכל שבוע את כל ספר התהלים, ועל-ידי-זה ימשיך על עצמו ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו וירכבכם בגשמיות וברוחניות גם יחד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה קנו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר טהרה, ח' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הניקר לי מאד ... גרו יאיר.

רפח אָשֶׁר כה קנז בְּנַחֵל

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה מִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִיךָ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ הַרְבֵּה קִטְנוֹת וִירִידוֹת וּמִכְאוּבִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְעַם כָּל זֹאת אֵתָה מִחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! כִּי צָרִיךְ לִהְיוֹת וְכוּ', לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי אֵתָה צָרִיךְ לְהִבִּין, שְׂאֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם שְׂלֹא תַעֲבֹר עָלָיו אִיזוֹ חִלְשׁוֹת הַדַּעַת אוֹ צַעַר בְּכָל יוֹם, כַּמּוּכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עז), אֲשֶׁר לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל מִכָּרַח שְׂיִהְיֶה לוֹ אִיזָה צַעַר בְּכָל יוֹם, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהִמְתִּיק אֶת הַצַּעַר, וְלְהַפִּיךָ אֶת הַיְגוֹן וְהָאֲנָחָה לְשִׂמְחָה, וְזֶה עָקֵר מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂזוּכָה לְהִחַזֵּק מִעַמְד. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מַעְרִיף אוֹתְךָ, שְׂאֵתָה מִתְחַזֵּק וּמִחַזֵּק אֶת הַכּוֹלָל, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֶּה תָּמִיד לִהְיוֹת שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עַל כָּל מַה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְתִחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאֵה תָּמִיד לְשִׂמְחָה, וְלַעֲסֵק בְּחֻסְדֵּךְ לַעֲזֹר לַעֲנֵי אֲנָשִׁי שְׂלוֹמִנּוּ, וּבְזִכּוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם יְלָדִים קְדוּשִׁים וּטְהוֹרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, כִּי כִשְׂאָדָם מִשְׁפִּיעַ שְׂפַע לְאַחֲרֵים, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשְׁפִּיעַ לוֹ שְׂפַע.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִזוֹ תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קנז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׂלִישִׁי לְסֹדֵר טְהָרָה, ח' גִּיסָן ה'תשנ"ז.

שְׂלוֹם רַב אֵל ... שְׂתַחֲיֶה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה,

אָשֶׁר כּה קנח בְּנַחַל רפּט

וְתַרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לֹאמֹר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה הַזּוֹכָה לְסִיִּם
בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, כִּי הַתְּהִלִּים נֶחֱלַק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים
כְּמִנְיַן יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לֹאמֹר בְּכָל יוֹם יוֹם
תְּהִלִּים, בְּאִפְּן שְׂיִסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת הַסֵּפֶר תְּהִלִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תִּמְשִׁיכוּ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

שׁוֹמְעִים כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲצֵל זֶה חוֹלָה בֶּן,
אֲצֵל זֶה חוֹלָה בַּת, אֲצֵל זֶה הַבַּעַל חוֹלָה, אֲצֵל זֶה הָאִשָּׁה חוֹלָה וְכוּ'
וְכוּ', אֵין בֵּית שְׁלֹא תִהְיֶה שָׁם אִיזוֹ צָרָה, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַקְדִּים
בְּכָל יוֹם בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיַחֲוֶס
וַיִּרְחַם עָלֵינוּ, וְשְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת בְּרִיאִים, כִּי מֵה שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֶלֶת, שׁוֹם
דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל, וְעַל-כֵּן רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם לֹאמֹר תְּהִלִּים,
וְאֵז תִּרְאֵי יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וַיִּמְשִׁיךְ לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְךָ שְׂתַצְלִיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד, וְתִרְוֵי רַב גַּחַת מִכָּל
יְלִדֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קנח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ח' גִּיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶיךָ.

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! זוֹ כָּל שְׂמֻחָתִי, וְזוֹ כָּל חַיּוּתִי, שְׂאֲנִי
שׁוֹמֵעַ, שְׂתִּהְלֶה לְאֵל, הַזּוֹג מְאֹשֶׁר, וְהַהוֹרִים רוֹוִים גַּחַת מֵהֶם, כִּי רַק
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצֻמוֹ יוֹדֵעַ כְּמֵה הַשְּׂקֵעָתִי בָּהֶם, וְכְמֵה הַכְּנֻסָּתִי

בהם, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שהכל יהיה לרחמים ולרצון לפני אדון כל, ויצליחו בחייהם.

מי יתן, שתוכל לחזק את אנשי שלומנו באמונת חכמים, ויאמינו לי שאני לא מוליך אותם, חס ושלום, שולל.

הסמ"ך־מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, זו טמאה כזו, שלא נתן לספר כלל, כי זה לעמת זה כפי כח הקדשה, בן עומד כח הטמאה, ואם הקדשה כל־כף גדולה, יכולים לתאר איזה כח הטמאה עומד נגדנו, עם כל זאת אני מאמין באמונה שלמה, שסוף כל סוף נעבר על הכל, העקר רק להתחזק, והקדוש־ברוך־הוא בודאי לא יעזב אותנו.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל כמה מכתבים למסרם ליעדם.

כה קנט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר טהרה, ח' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

רציתי מאד שתכיני את ... שתחיה, על ל"ג בעמר, ביום ראשון י"ח איר, אם אפשר לעשות את החתונה עם ... גרו יאיר, וכן אם אפשר להכין גם את ... שתחיה, בימים שאחר ל"ג בעמר, כגון י"ט, כ', כ"א וכו', כי הם לא מקפידים לא להתחתן אחר ל"ג בעמר, ובאמת כף מובא בפוסקים (טור ארח חיים, סימן תצג), וכתב הבית יוסף: ודע, דכשם שמתר להסתפר מל"ג בעמר ואילך, כף מתר לישא, דכיון דפסקו מלמות למה לא ישאו, עין שם. וכן כתב הרמ"א בסימן תצ"ג: מיהו מל"ג בעמר ואילך, הכל שרי, הינו אפלו נשואין, עין שם. וכן אם את יכולה להכין אותה, ואני מקנה שהכל יסתדר, ותכף־ומיד אחר חג השבועות את ... שתחיה עם

אָשֶׁר כה קס בְּנַחַל רצא

הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ זָאִיר, וְלִכְּנֵן רָאִי לְהַכִּינֵן אוֹתָם, אֲבָל קִדָּם תּוֹדִיעֵי לִי
מָה עִם שְׁנֵיהֶם, אִם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲתָנָה בְּל"ג בְּעֶמֶר, וְכַמָּה
יָמִים אַחֵר ל"ג בְּעֶמֶר.

רָאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וּבְזָכוֹת הַמְּצוּה הַזֹּאת שְׂאֵת עוֹשָׂה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שְׂיִתְרַחֵב לָךְ — בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדֵּר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָרִים ...
גֵּרוֹ זָאִיר, וְאִתּוֹ עִמּוֹ ... גֵּרוֹ זָאִיר, וְאִתּוֹ עִמּוֹ ... גֵּרוֹ זָאִיר, יִשְׁמְרֶכֶם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִתֵּן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, יַעַן שְׁפַעֲלֹתִי הַרְבֵּה, שְׂיִבִיאוּ לָכֶם מְשֹׁאֵית
שְׁלָמָה עִם מְצָרְכֵי חַג הַפֶּסַח, נָא וְנָא לְחַלְקֶם אִיךְ וְרַק לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים חֵלֶק כְּחֵלֶק כְּפִי גְדֹל הַמְּשַׁפְּחוֹת, וְהָיוּ לִי הַרְבֵּה יְגִיעוֹת
וּטְרָחוֹת עַד שֶׁהִשְׁגַּתִּי אֶת כָּל הַמְּצָרְכִים, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אֶתְכֶם, שְׂתִרְאוּ שְׁלָא יִהְיֶה, חֵס וְשְׁלוֹם, שׁוּם קְנָאָה וְשׁוּם שְׁנָאָה בֵּין
הַחֲלוּקָה, וְלֹא יֵצֵא מִזֶּה שׁוּם עֲגָמַת נֶפֶשׁ.

חֲסִדֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה שְׂדוּאָג לָנוּ גַם בְּגִשְׁמֵיּוֹת,
וּמִכָּל שְׂכֵן בְּרוּחָנֵיּוֹת, שְׂפּוֹתַח לָנוּ אוֹצְרוֹת אִיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמֵנוּ
וְלְהַחְזִיק מִעֲמֵד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל לְחַתֵּן אֶת יְלָדֵינוּ בְּגִיל
צָעִיר אֲשֶׁר זֶה הָעֶקֶר.

אֲקַוֶּה שְׂתַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קסא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח לשמע איך
שהזוג מסתדרים. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שגנזפה לרוות מהם רב
נחת.

אם אתה יכול לעשות אילו פעולות בהצנע, שיגיע שפע כפול
לר' ... גרו יאיר ולאשתו שתחיה, תעשה את זה, כי באמת הם מאד
מאד מסורים אלי, והם אשר מחנכים את הבנים והבנות כפי רצוני,
והוא קבל את דעתי בשלמות, וכן אשתו תחיה יודעת בדיוק מה
שאני רוצה, והם הולכים בכיוון זה להכין את הנער שלנו להתחתן
בגיל צעיר, אשר זה כל רצוני, וכן אחר החתונה אני רוצה מאד
שיהיה לזוגות הצעירים שיכות אליהם, כי הם אשר קבלו את דעתי
בשלמות, והוא איש תם והולך בתמימות ובפשיטות, ואין לו שום
פגנה צדדית, כל דבוריו וכל הנהגותיו הם רק למלא את רצון רבנו
ו"ל. ועל-כן מה טוב ומה נעים, אם ישפע עליו שפע כפול, ותאמר
את זה לכל הנוגעים בך.

פה אני שולח לך כמה מכתבים, ותמסר את זה ליצדכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה קסב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו.

אָשֶׁר כַּה קִסֵּב בְּנַחֵל רִצָּג

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַטּוֹב מִכֶּם, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל — שְׁבַנְכֶם בָּא לְלַמֵּד פֹּה אֶצְלָנוּ, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְבַּגֵּר אֶצְלָנוּ, וְיַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת, וְיִזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר, וְתָרוּוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת.

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין עוֹד מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כָּל הַחֶסֶד שְׂאַתֶּם עוֹשִׂים עִמָּדִי, שְׂאַתֶּם עוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה, וְעוֹסְקִים בְּגַמְלוֹת חֶסֶדִים בְּהַכְּנַסַת פְּלָה.

הָיָה אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוּמְנוּ בְּשֵׁם ר' נִשְׁקָה ז"ל [שְׁמוֹ הָיָה ר' נַחְמָן, אֲבָל קָרְאוּ אוֹתוֹ כֶּךָ בְּלִשׁוֹן חִבָּה], הוּא קָרַב אֶת הַדִּין מֵעִיר חֲרָקוֹב אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהָיָה לְמִדָּן גְּדוֹל מְאֹד, וְהוּא הָיָה בָּא בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן. וּמַעֲשֵׂה שְׁהָיָה כֶּךָ הָיָה, כִּי ר' נִשְׁקָה הִגִּיעַ בְּעָרֵב תַּשְׁעָה בְּאָב לְעִיר חֲרָקוֹב, וְלֹא הָיָה לוֹ מַה לְאָכַל, וְנִכְנַס לְבֵית-הַכְּנַסַת, וְיָשַׁב שָׁם וְאָמַר תְּהִלִּים, וּכְשֶׁנִּכְנַס הַדִּין, וְרָאָה שְׂאַחַד יוֹשֵׁב שָׁם, הִבִּין תִּכְף-וּמִידָה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה לֹא אָכַל, וְנִגַּשׁ אֵלָיו וְאָמַר לוֹ בְּזוֹ הַלִּישׁוֹן: "אוֹי, אֲנִי רוֹאֶה שְׂעַדִּין לֹא אֲכַלְתֶּם, אֲבָל לִי אֵין כָּלוּם בְּבֵית, רַק לָחֵם וּדְבַשׁ, בָּא עִמִּי וְאַתֶּן לָּךְ, כִּי זֶה מַה שְּׂיִישׁ לִי בְּבֵית". וְהִלֵּךְ עִמּוֹ, וְנָתַן לוֹ לְאָכַל לָחֵם וּדְבַשׁ, וּבֵין כֶּךָ דִּבֶּר אֶתוֹ ר' נִשְׁקָה בְּמִתְקַ לְשׁוֹנוֹ דְּבוּרִים עֲרָבִים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה קָרְבוּ אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְנַעֲשֵׂה מִקְרָב אֵלֵינוּ, רוֹאִים מְזֶה שְׂנֵי דְּבָרִים: א. גְּדֹל מִצְוֹת הַכְּנַסַת אוֹרְחִים, כְּשֶׁרוֹאִים אוֹרַח בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, רְאוּי לְאַרְחוֹ בְּבֵיתוֹ, וְלָתֵן לוֹ לְאָכַל, וּמִמֶּשׁ מִחִים נִפְשׁוֹת. ב. רוֹאִים שֶׁהַדְּבוּרִים שְׂמִדְּבָרִים עִם זוּלָתוֹ — דְּבוּרֵי אַמוּנָה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, יְכוּלִים לְקָרַב אֶת יְהִיָה מִי שְׂיִהָיָה.

וְעַל-כֵּן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק שְׂנִיכֶם, וְלַעֲסֵק בְּמִצְוֹת גְּמִילוֹת חֶסֶדִים וְהַכְּנַסַת אוֹרְחִים, וּלְדַבֵּר בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ דְרָפְכֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשְׂמַח...

כה קסג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע איך שאתם מסתדרים, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתחיו באהבה אחנה ורעות, ואחד יעזר לשני, ותשתדלו מאד, שתהיה ביניכם אהבה גדולה, כי זה היה רצונו של רבנו ז"ל, ועליכם לדעת, מאחר שהתחנתם, סימן שאתם נשמה אחת, ולכן תשמרו מאד מאד לא לפצל את הנשמה, אלא תחזיקו את עצמכם ביחד, כי כף מוכא בזהר הקדוש, אשר למעלה הנשמות הם אחד, וכשירדים למטה הם מתפצלים, ועד שמוצאים אחד את השני — זה לוקח הרבה זמן, ועל זה אמרו (סוטה ב.) 'קשה זיוגו של אדם פקריעת ים סוף', כי יש הרבה קטרוגים, ויען שהקדוש-ברוך-הוא זמן שהתחנתם, אתם צריכים מאד מאד לשמר על השלום-בית שלכם, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

מאד מאד רציתי, שתהיה לכם שיכות וקשר אל ר' ... גרו יאיר, ואל זוגתו ... שתחיה, וכל דבר הקשה לכם תתייעצו אתו, כי הוא קבל בשלמות את דעתי, ואין לו שום פגנה של התנשאות, והוא הולך בתמימות ובפשיטות, והוא עושה את רצוני, ולכן כל דבר וכל שאלה שיש לכם — תשאלו אותו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתצליחו בנשואיכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם חג פשוט ושמח...

כה קסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי שֶׁהִתְחַתְּנֶתֶם בְּסִימָן-טוֹב וּבְמִזְל-טוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַּגּוּרוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מָאד מָאד מִהַעֲוֹן הַחֲמוּר שֶׁל פְּרִיתוּת, וְדִי לַחֲפִימָא, וְכֹל דְּבַר שֵׁישׁ לָכֶם לְשֶׁאֵל תִּשְׁאַלוּ אֶת תַּלְמִידֵי ר' ... גְּרוּ יְאִיר, וְאֵת זוּגְתוֹ שְׂתַחֲיָה, וּבְכֻלֵּי רְצִיתִי מָאד, שְׂתַתְּחַבְּרוּ עִמּוֹ, כִּי הוּא קָבַל אֶת דְּעַתִּי בְּשִׁלְמוֹת, וְאֲנִי רוֹצֵה, שְׁפַל דְּבַר וְכֹל שְׁאַלְהָ שֵׁישׁ לָכֶם תִּשְׁאַלוּ אוֹתוֹ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּצְלִיחוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחִיל לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, וְאַפְלוּ קִצַּת דְּקִצַּת, כִּי זֶה מָאד מָאד נְחוּץ, וּבְפֻרְט עֲכָשׁוּ אַחַר הַחֲתֻנָּה, אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְנַחוֹת ק:): לִוְמַד תּוֹרָה בְּטְהָרָה — נוֹשֵׂא אִשָּׁה, וְאַחֲרֵכָךְ לִוְמַר תּוֹרָה, לְזֹאת מֵאַחַר שְׂזִכָּה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִתְחַתֵּן, רְאֵה לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלָּךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה רַבָּה, וְאַתָּה יוֹדֵעַ, שְׁאַצְלֵנוּ אֵין דְּבַר כְּזֶה שֶׁל בֵּין הַזְּמַנִּים וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא כָּל יוֹם וְיוֹם אָדָם מְחַיֵּב לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁילְמַד תּוֹרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כה קסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂתַחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב

ממך. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ותרגישי טוב, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואני מקנה מאד מאד להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב מאד נוכל לחתן גם את בנג' ... גרו יאיר, העקר תתחזקי להיות בשמחה, כי השמחה הוא רפואה לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות, ועל-כן תעשי כל מיני מאמצים להיות תמיד בשמחה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה לך רפואת הנפש ורפואת הגוף, ותהיי תמיד בריאה.

המאחל לך חג בשר ושמח...

כה קסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם, ואין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליכם, כי אתם עוזרים לי מאד, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תעזרו לי.

עכשו שאני כל-כף עסוק בבנין בית-המדרש, ממש כל עזר שאתם עוזרים לי, זה מאד מאד חשוב, ואני מעריך אתכם מאד מאד על כך.

ראו להיות בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתרוו רב נחת מילדיכם, ושיהיה לכם רק טוב בחייכם.

מי שעוסק בצרכי צבור באמונה, הקדוש-ברוך-הוא משלם לו שכרו עוד בעולם הזה, שרואה נחת מבניו, ורואה בנים לבניו, עוסקים בתורה ובמצוות. ועל-כן יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא

אָשֶׁר כה קסז — כה קסח בַּנְחָל רצז

בְּזָכוֹת הַמְצָנָה הַזֹּאת שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים, שְׁאַתֶּם עוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צְבוּר
בְּאַמוֹנָה, שְׁתִּירוּ רַב נַחַת מִלְדֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמִהוֹנָה
וּמִקָּיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם
עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ,
וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר טְהָרָה, ט' נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל מֵרַת ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַסֵּפֶר "פְּתַחֵי שְׁעָרִים", וּמְאֹד מְאֹד
נְהַיֵּיתִי מִהַקְצוּרִים וְהַמְפַתְחוֹת, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמְשִׁיכֵי
בְּעַבְדֶּךָ הַקְדוֹשׁ, שְׁזֶה דְבָר נִפְלָא מְאֹד, וּבִפְרִט שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה הוּא
תְּמַצִּית כָּל חֻכְמַת הַקְּבִלָּה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמֵד בְּסֵפֶר זֶה "פְּתַחֵי
שְׁעָרִים", וְאֵז אֶל רַב טוֹב הַגְּנוּז יִזְכֶּה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי בְּחַיִּיךָ, וְיִהְיֶה לָּךְ טוֹב בְּחַיִּים,
וְיִהְיֶה לָּךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר טְהָרָה, ט' נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

מאד מאד אבקש אתכם, שתשתדלו שיהיה ביניכם שלום-בית ואהבה וכו' וכו', ושלא תריבו ביניכם, כי בבית שיש מריבות, חס ושלום, מסלקים את השכינה, ובבית שיש שלום, מביאים את השכינה, וכשהשכינה בתוך הבית, אז כל הברכות מצויות, ועל-כן תעשו כל מיני פעולות שבעולם, שיהיה ביניכם שלום ואהבה, ובפרט בשביל הילדים, שתהיו דגמא חיה לילדים, איך אתם חיים באהבה, אחזה ורעות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיתרחב לכם, ותצאו מכל צרותיכם וחובותיכם, ותרוו רב נחת מכל יוצאי חלציתכם.

המאחל לכם חג פשוט ושמח...

כה קסט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד שמחתי לשמע הטוב מכם.

נא ונא ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותשתדלו לדון את כל אחד לכף זכות, כי אין עוד דבר יותר גדול מלמוד זכות שמלמדים על זולתו.

נא ונא שתדלו לומר בכל יום תהלים, אשר אין עוד דבר יותר גדול מזה, ולמהרנ"ת ו"ל היה תלמיד בשם ר' יצחק איזיק יוסף ו"ל, ואנשי שלומנו מספרים, שהוא היה רגיל מאד מאד באמירת תהלים בהתעוררות נוראה ונפלאה מאד, וכשנפטר מזה העולם, אמר עליו מוהרנ"ת ו"ל, שהוא היה באמת צדיק ושומר הברית. והיה אחד מאנשי שלומנו, שכשאמר תהלים, מי שרק צמד על ידו, נשבר לבו מהאמירת תהלים שלו, וכן כל אחד מאנשי שלומנו האמתיים המקרבים אל רבנו ו"ל, היו רגילים בכל יום באמירת

תהלים, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן עג), שאמירת תהלים מסגלת לתשובה; ועל-כן ראו להתחזק ולומר בכל יום תהלים, וזה יביא לכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, וכן תעשו התעוררות אצל אנשי שלומנו, שיאמרו בכל יום תהלים, ובפרט הנשים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם חג פשוט ושמח...

כה קע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

מאד מאד אני שמח שהשדוך מתאים, ומתקרבים ליום החתונה, ובאמת צריכים להזדרז, באשר בתכם ... תחיה ספרה לי, שנסעה לטבריה, ואיזה פרחח נטפל אליה וכו', ומרב פחד ברכתה. רואים מזה, איך שצריכים לחתן את הילדים בגיל צעיר, כי הדור הוא מאד פרוץ, ובפרט בת צריכים לחתן בגיל צעיר, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (במדבר ובה, פרשת נשא): "וברכך השם" — בבנים, "וישמרך" — מן הבנות, מלמד שהבנות צריכות שמירה, אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוכל לעשות את החתונה תכף-ומיד אחר חג השבועות, ותרוו רב נחת מהזוג הזה, כי הבחור הוא בחור מצין, ומתמיד בתורה, ויש לו מדות טובות עד מאד, ובעל דרך ארץ גדול, ומאד תאהבו אותו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שתצליחו, ויהיה לכם נחת מהילדים, ויהיה לכם רק כל טוב בחייכם.

נא ונא תשתדל ... היקר, שיהיה מנין ותיקין בכל יום, כי אצל

רבנו ו"ל היתה תפלות הותיקין עקר גדול עד מאד, ולכן רציתי מאד
שבבית-המדרש שלנו יהיה מנין ותיקין — הן בחל והן בשבת.

אין מלים בפיי להודות לך ... שתחיה, על גדל חלקך שיש לך
בנהול המקנה וכן המרפאה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיו לך
כחות הנפש, ותהיי בריאה, ותגדלו שניכם את בנכם בן הזקונים
בקלות.

המאחל לכם חג בשר ושמח...

כה קעא

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

מאד מאד רציתי לשמע הטוב מכם, ואיך שאתם מסתדרים,
אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שלאט לאט מתרפא הפצע וכו',
העקר תשתדל לשמר על בריאות גופך, כי כך אמר הבעל-שם-טוב
הקדוש זי"ע: כשנעשה חור קטן בגוף נעשה חור גדול בנשמה,
הינו כשאדם נעשה חולה, חס ושלום, על-ידי-זה אינו יכול לא
להתפלל ולא ללמד תורה הקדושה, ולא לקיים את המצוות, על-כן
ראה לשמר מאד על הבריאות שלך, וכדאי ונכון, שתקח בכל יום
כדורי ארבעה, כדי שתהיה בריא, והעקר תשתדל מאד להיות
בשמחה.

נא ונא ראו לסלח אחד לשני, ולכבד ולקור אחד את השני, כי
כן היה הרצון של רבנו ו"ל, שהזוג יחזיקו את עצמם ביחד, וישמרו
עצמם ממריבות וממחלוקת, חס ושלום.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני

אָשֶׁר כַּה קַעֵב בְּנַחֵל שֶׁא

מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְׂרוּ לִי
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה קַעֵב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר טְהָרָה, ט' נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו
נְצַח.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוָּקֵק לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִכֶּם, כִּי אַתֶּם חֲקוּקִים
בְּתוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּכָל יוֹם עֲלֵיכֶם, שִׁיתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֹנִי, וְשִׁיחֶיהָ
לָכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ מְאֹד עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּכֶם עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים
וְעִם מִי הֵם מִשְׁחַקִּים, כִּי בְּעֵתֵימָם הִלְלוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל
הַיְלָדִים, וְלֹא לְהַנִּיחָם, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, הַפְּקֹר, כִּי הַיְלָדִים הֵם הַעֵינִים
שֶׁלָּנוּ, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עֲלֵיהֶם מְאֹד מְאֹד.

רְאוּ לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁלָּכֶם, וְאַף פַּעַם שְׂלֵא תִהְיֶינָה
בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וְאִי הַבְּנוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד עַל עֲנִין
הַשְּׁלוֹם-בֵּית, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְיֵד תִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה
גְּדוּלָה, וְתִבְנֶנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה יָבוֹא לָכֶם שִׁפְעַת גְּדוּלָה
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֹנִיּוֹת, וְעַקֵּר הַהִשְׁפָּעוֹת בָּאוֹת לְאָדָם רַק עַל-יְדֵי
הָאֲהָבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שִׁיתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֹנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה קעג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה
ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! מאד מאד אבקש אתכם, תחזיקו את
עצמכם ביחד, כי אין עוד דבר יקר אצלו יתברך כמו שפעלות
משנות מתאחדות באחדות אחת (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), ורבונו
ז"ל הפליג בדבר זה מאד מאד, אשר אצלו יתברך מאד מאד חשוב,
אף שבני אדם משנים בדעתם ובשכלם ובחכמתם, עם כל זאת
מתאחדים באחדות אחת, וזה כל הלמוד שאנחנו לומדים אצל רבונו
ז"ל, אף שכל אחד מאתנו עבר עליו עבר אחר וכו', וכל אחד
מאתנו עבר דרך ושביל וחסך אחר וכו', עם כל זאת זכינו בזכויות
חנם להתודע מרבנו ז"ל, ועל כלם — החסד חנם שרבנו ז"ל הביא
אותנו ליבנאל, אשר מי שעיני שכל לו, יבין וישפיל את גדל הטובה
והחסד חנם שאנחנו גרים פה מבדדים מכל העולם. הן אמת,
שעובר עלינו צרות ויסורים ומרירות ומכאובים מהסמ"ך-מ"ם
הרשע, ימח שמו וזכרו, שרודף אותנו כבר שנים על גבי שנים בכל
מיני תכסיסים ובערממיות וכו', עם כל זאת יצאה מזה טובה,
שאנחנו יותר מגבשים ומאחדים ביחד, ולכן מאד מאד אבקש
אתכם, חמלו ורחמו עלי העני והאביון, ותציתו את מה שאני מבקש
אתכם, "תחזיקו את עצמכם ביחד, ואל תריבו בשום פנים ואופן",
אפלו שיש אילו חלוקי דעות, תכף-ומיד צריכים לישר את הצדדים
ולעשות שלום, כי שמו של הקדוש-ברוך-הוא שלום (שבת י), ולא
מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי המחזיק ברכה אלא השלום (עקצין פרק
ג); מסימים את התפלה בשלום, ורבונו ז"ל אמר (חיי-מוהר"ן, סימן
רצב): 'העולם ראוי שיתמהו על גדל האהבה שיהיה בינינו',

אֲשֶׁר כה קעג בַּנְחָל שג

וּלְדַעֲתִי, הַשִּׁיחָה הַזֹּאת נִתְקַיְמָה בְּשָׁלְמוֹת בְּיַבְנָאֵל, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה בְּתַכְלִית הַשָּׁלְמוֹת, שְׂאִין שְׁלָמוֹת אַחֲרֶיהָ, כִּי אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ, וְכֹנְנוֹתֵינוּ רַק כְּפֹנֶה אַחַת — רַק לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, כַּאֲשֶׁר לְמַד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא זְכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר תַּכְלִית בִּיאָתָנוּ לְזֶה הָעוֹלָם הַיְתָה לְהַפִּירוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִקְיָם אֶת מְצֻוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הֵן רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִלְמַד בְּתוֹרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִיא חֻכְמָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲךָ עֵבֶר עָלֵינוּ מֵה שְׁעֵבֶר וְכוּ' וְכוּ', וְנִפְלְנוּ בְּמָקוֹם שְׁנִפְלְנוּ וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁבָּא רַבֵּנוּ ז"ל, וְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַבּוֹר וְהִלְכֵנוּ וְהִזְהַמָּה שְׁהֵינּוּ שְׂמָה, וְזָכְנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכְיוֹת חַנּוּם לְהַתְחַתֵּן וְלְהוֹלִיד יְלָדִים, עַכְשָׁו תִּפְקְחוּ אֶת עֵינֵיכֶם, וְזְכְרוּ הַיֵּטֵב מֵה שְׁעֵבֶר עָלֵיכֶם בִּימֵי יְלָדוּתְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּטְעוּ אֶת עַצְמְכֶם, אֲלֵא זְכְרוּ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת כָּל הָעֵבֶר שְׁלָכֶם בְּלִי שׂוּם חֻכְמוֹת וְעֲרֻמוּמִיּוֹת וְהַשְׁפָּלוֹת כָּלֵל, וּבְלִי לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ רַק כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּאַמְתּוֹ, וְאִז אִם תִּזְכְּרוּ זֹאת, תִּזְכְּחוּ, שֶׁכָּל מֵה שְׂאֲנִי עַכְשָׁו רוֹצֶה לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם, וּלְבַקֵּשׁ מִכֶּם, אִין בְּזֶה שׂוּם גְּזֻמָּא, וְזֶה דְּבַר חִיוּנֵי מְאֹד.

עָלֵיכֶם לְזָכֹר, שֶׁבְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁעֵבֶר, בְּכִיתִי הַרְבֵּה לִפְנֵי תַקִּיעַת שׁוֹפָר לִפְנֵי קָהָל וְעַדָּה, וּבִבְקִשְׁתִּי מִכֶּם שְׁנֵי דְבָרִים: א. תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, כִּי זֶה רְצוֹנוֹ רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁנִתְאַחַד בְּיַחַד, וְאֶחָד יַעֲזוֹר לְשֵׁנֵי כָּל הַתְּחוּמִים, וְיִדְבְּרוּ בְּכָל יוֹם מִרַבֵּנוּ ז"ל וּמִעֲצוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק. ב. חֲמְלוּ וְרַחְמוּ עַל יְלָדֵיכֶם, כִּי הַדּוֹר הַיּוֹם פְּרוּץ מְאֹד, וְהַנְּאוּף עוֹשֶׂה פְּרֻצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִין בֵּית שֶׁהַנְּעֵר לֹא יִהְיֶה פְּגוּמִים שָׁם, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִיּוֹת חֻכְמִים, וְלִצִּיַּת אֶת רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁמְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ לְהַתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, שֶׁלֹּא יָבוֹאוּ לְיַדֵּי חֻטְאִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תַּעֲזְרוּ לִי לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֵל הַפְּעַל אֶת שְׂתֵי הַבְּקִשׁוֹת שֶׁבִּקְשְׁתִּי וְהַתְּחַנְנֵתִי לִפְנֵיכֶם בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁעֵבֶר, כִּי אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר מֵה קוֹרָה בַּחוּץ, וּבְאִילוֹ סִפְנוֹת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ נִמְצָאִים, נָא וְנָא אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, אֲלֵא תִדְעוּ, אֲשֶׁר הַחֲנוּף זֶה הִיסוֹד בִּיְהוּדוֹת וְהִיסוֹד אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל, וּבְכַפְרֵט בְּדוֹר

הַזֶּה, שֶׁהַנְּעִיר כָּל־כֶּף פָּרוּעַ וְכוּ', וְחַיִּים בְּהַפְקָרוֹת וְכוּ', מֵה נֹאמַר וּמֵה נִדְבָר וּמֵה נִשְׁיב לְשׁוֹלְחָנוּ דְּבַר בְּיוֹם בֵּא הַדִּין, וְלִכֵּן רָאוּ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל יַלְדֵיכֶם עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים וְעִם מִי הֵם מְשַׁחֲקִים, וְאֵל תֹּאמְרוּ שְׂיַלְדֵיכֶם עֲדִין קִטְנִים, אֲלֵא חֲמָלוּ עֲלֵיהֶם, וְתִכְנְסוּ אֶת כָּל רֵאשֻׁכֶם בְּחֲנוּף יַלְדֵיכֶם, וְתַעֲזְרוּ הֵן לְמַלְמְדִים וְהֵן לַמּוֹרוֹת עִם עֲצוֹת טוֹבוֹת וְהִתְחַזְּקוֹת — אֵיךְ לְחַנּוּף אֶת יַלְדֵינוּ בְּדַרְכֵי נֶעֱם וְאֶהְבָּה, וְלֹא בְּמַפּוֹת וְכוּ' וְאֵלִימוֹת, כִּי אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל יַלְדֵינוּ כְּמוֹ שְׂשׁוּמְרִים עַל בַּבֵּת עֵינֵינוּ, וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁאֵין תְּלַמוּד-תּוֹרָה וְאֵין בֵּית-סֵפֶר, צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד אֵיפֹה הַיְלָדִים הוֹלְכִים וּמֵה הֵם עוֹשִׂים, וְאֵל תְּחַזְּיקוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי זֶה יְסוּד וְעֶקֶר גְּדוֹל, וּבַפֶּרֶט מִי שְׂזוּכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, עָלָיו לְזַכֵּר הַיֵּטֵב אֶת מַעֲשָׂיו שְׂעָבְרוּ, וְאֵילוּ תַכְסִּיסִים הוּא עֹשֶׂה תַחַת הַגֵּב שֶׁל הַהוֹרִים, שְׁלֹא יִתְפָּסוּ אוֹתוֹ וְכוּ', שְׂיִזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ, שְׂגַם הַיְלָדִים שְׁלוֹ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ דְּבַר, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂתַּהַיֵּינָה עֵינֵיכֶם פְּקוּחוֹת, וְאֵל תֹּאמְרוּ שְׂיַלְדֵיכֶם הֵם קִטְנִים... כִּי גַם אַתֶּם הֵייתֶם קִטְנִים... וְעֲשִׂיתֶם מֵה שְׂעֲשִׂיתֶם, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, וְעַל-כֵּן אִם אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים עֲכָשׁוּ בְּתִשׁוּבָה, עָלֵינוּ לְדַאֵג בְּעִבּוּר יַלְדֵינוּ, וְלֹא לְהַסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם חֲשָׁבוֹנוֹת לְאַף אַחַד, וּבְשִׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ גֹרִים פֹּה בִּיבְנָאֵל חוּץ לְיִשׁוּב, רַחוּק מִבְּנֵי אָדָם, כְּדֵי שְׂנִגְדֵּל אֶת יַלְדֵינוּ בְּקִדְשָׁה וְטִהָרָה. הֵן אֲמַת שְׁלֹא קוֹיְנוּ וְלֹא צְפִינוּ, שְׂהַסְמִ"ךְ-מ"ם יְרַדְף אַחֲרֵינוּ עַד פֹּה, עִם כָּל זֹאת אֲנִי יוֹדֵעַ, אֵיפֹה שְׂהִייתִי רַק גֵּר, הִנֵּה רֵץ אַחֲרֵי הַסְמִ"ךְ-מ"ם, וְלִכֵּן אֵין מֵה לְפָחוּד מֵהַטְמָא מְטָמָא הַזֶּה הַסְמִ"ךְ-מ"ם, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר: "נִצְחָתִי וְאֲנִצְחִי", כִּי מִדְּתוּ מִדַּת נִצְחָה.

מוֹבָא בְּרֵאשִׁית חֲכָמָה (שְׂעַר הַתְּשׁוּבָה, פֶּרֶק ג', סִימָן י'), וְזוֹ לְשׁוֹנוּ: "וּמֵהדְּבָרִים שְׂצָרִיךְ הַשֵּׁב לְתַקֵּן, הוּא לְתַקֵּן אוֹת בְּרִית הַפְּגוּם בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂאֵין אָדָם בְּזַמְנָנוּ נִצַּל מִמֶּנּוּ בְּבַחֲרוֹתוֹ", וְאִם הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֵלֵיהוּ וַיִּדְאַשׁ ו"ל, שְׂהִיָּה מִתְּלַמִּידֵי אִישׁ הָאֱלֹקִי הַרַמ"ק ו"ל, אָמַר אֶת זֹאת לְפָנַי אַרְבַּע-מֵאוֹת שָׁנָה בְּצַפְתָּ, שְׂהִיָּתָה אֲזוֹ עִיר מְלֵאָה חֲכָמָה וְתוֹרָה, מְלֵאָה חֲכָמִים צְדִיקִים קְדוּשִׁים, כְּמוֹ הַבֵּית-

אֲשֶׁר כה קעג בַּנְחָל שה

יוסף, והאלשיך, והאר"י ז"ל, ורבי שלמה אלקבץ, ור' יעקב בי רב, ובעל החרדים, והמבי"ט וכו' וכו', מה נאמר עכשו, שאנחנו יתומים יתמי דיתמי, אשר כמעט שאין חכמים בדור הזה, שמבינים את הנער, ואפלו בין אנשי שלומנו יש פרוודים ומחלקת, ואיש את רעהו חיים מוכן לבלע, ואף אחד אינו מתבונן בצער הנער, מה נעשה ומה נגיד בשביל ילדינו?! ולכן מאד מאד אבקש אתכם, חמלו ורחמו עלי, ותשמעו בקול העני והאביון המתחנן ומבקש אתכם, תשכילו את אשר לפניכם, ותאמינו לי, שאני לא רוצה את טובת עצמי, כי מה לי ומה חיי להפנס בדברים כאלו, אלא אני מאד מרחם על נשמות ישראל, ואלמלא לא באתי לזה העולם, אלא להציל את נערי ישראל מפגם הברית — כבר היה כדאי לי לרדת, כי נולדתי ביום ספירת חסד שבסוד, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, תעזרו לי, וזכרו היטב: "אתם לא עושים לי טובה שאתם גרים ביבנאל, אלא אתם עושים לעצמכם טובה", כי פה אנחנו רוצים להקים גדוד שלם של עובדי השם, ילדים שמהרגע שהם נולדים, ונכנסים בפעוטון, כבר שומעים אותם לשיר שירי אמונה, וכשנכנסים לגן, כבר מדברים מהקדוש-ברוך-הוא, וכן כשנולדים בתלמוד-תורה ובבית-ספר לא לומדים דברים אחרים — רק "אין עוד מלבדו", "הנה הנה ה' פה", "הנה הוא פה, הנה הוא שם, הנה הוא בכל העולם פלו", כך שהילדים שלנו גדלים באוירה של אמונה ברוך ומזככת, ותקף-ומיד נכנסים תחת החפה, האין זה גן-עדן?! אשר רק בשביל זה כדאי לגור פה, ולהתיסר ביסורים וכו', תאמינו לי, בעצרות גדולות גם-כן סובלים עניות ודחקות, אבל שם מאבדים את הנער, כאשר הקדוש-ברוך-הוא בעצמו יודע מה שקורה היום עם נערי ישראל.

נא ונא אנחנו עומדים עכשו בבניית בית-המדרש הגדול, שיהיה כליל משלשה עמודים שהעולם עומד עליהם: "תורה, עבודה וגמילות חסד", יהיה שם בית-מדרש ענקי ל"תורה ותפלה", יהיה שם "בית הארחה" לארח שם אורחים רבים הבאים במחננו, ו"אולם שמחות" לחתן את ילדינו, ולכן ראו לעזור לי לגייס "שרי

הָאֵלֶף", שְׁפֵל אֶחָד יְדָאג אֶצֶל קְרוּבֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ — הַהוֹרִים וְחֲמוּי וְחֲמוֹתוֹ, אַחִים וְאֶחָיוֹת, גִּיסִים וְגִיסוֹת, דּוּדִים וּבְנֵי דּוּדִים וְכוּ' וְכוּ', שְׂיִשְׁתַּתְּפוּ וַיְהִי גַם-כֵּן בְּכָל־ל "שְׂרֵי הָאֵלֶף", כִּי הִתְקַרַח לְהִזְדַּרֵּז בְּבִנְיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ. וְעַל כָּל־ם — אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַתְּפְּלוּ שְׂנוּכָה לְהוֹצִיא אֶת זֶה מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל, כִּי בְּלִי תִפְּלָה זֶה לֹא יֵלֶךְ, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְאֶת הַתִּפְּלָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְקַבֵּעַ עֵתִים בְּתוֹרָה, כִּי יְמֵינוּ כָּצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמ"ד, ד), הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאֵן, וּמָה יִשְׂאֵר מֵאֲתָנוּ? רַק הַכְּמָה פְּסוּקִים חֲמֵשׁ שְׁלֹמִדְנוּ בְּכָל יוֹם, וְכַמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת וְדָף גְּמָרָא וְהִלְכוֹת בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף, שְׂגֻבְנוּ בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם כְּמָה דְּפִים זֶה, וְכַמָּה דְּפִים תְּקוּנִים, אֲשֶׁר הָאֲרִיז"ל גִּתַּן תְּקוּן לְבַעַל עֲבָרָה, לֹאמַר בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁה דְּפִים זֶה וְכוּ', וְלָמָּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְחַפֵּשׁ תְּקוּנִים אַחֲרֵים, בְּשַׁעַה שְׂהַתְּקוּן הַזֶּה הוּא תְּקוּן פֶּל-כָּף קל. וְעַל כָּל־ם לְקַבֵּל אֶת הַ"תְּקוּן הַפְּלִי" שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, לֹאמַר עֲשֶׂה מִזְמוּרֵי תְּהִלִּים חֶק וְלֹא יַעֲבֹר אַחַר הַתִּפְּלָה בְּבִקְרָה.

אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! יֵשׁ לִי עוֹד הַמוֹן דְּבָרִים לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם, אֲבָל אֲנִי מְרַגֵּישׁ, אֲשֶׁר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הַנִּ"ל, הֵם צָרָף הַשְּׁעָה וְחַיּוּב גְּמוּר לְשִׁיחַ וְלְדַבֵּר לְפָנֵיכֶם, וְעַל-כֵּן קִבְּלוּ אֶת הָאֲמַת מִמִּי שְׂאֲמָרָה, וְאֵל תְּהִי חֲכָמִים בְּעֵינֵיכֶם, אֲלֵא תִתְּבוּדְדוּ עֲצָמְכֶם בֵּינְכֶם לְבֵין קוּנְכֶם, וְתִשְׁיחוּ וְתִסְפְּרוּ אֶת כָּל לְבַבְכֶם אֵלָיו תְּבָרָךְ, וְאִז תֵּרְאוּ שְׂלֵא הַגְּזֻמַּתִּי כְּלוּם בְּמַכְתָּב הַזֶּה.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְצִאת בְּכָל יוֹם לְשֻׁדָּה, וְלִטִּיל שָׁם עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשִׁיחַ וְלִסְפֵּר לְפָנָיו יְתְּבָרָךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְכָבוֹ, וְלִשְׁפֹּף שִׁיחַ וְתִפְּלָה וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יְתְּבָרָךְ כָּל מָה שְׂצְרִיכִים, כִּי הַתִּפְּלָה שְׂבֵר יִשְׂרָאֵל מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלָיו יְתְּבָרָךְ, מְאֹד מְרַצָּה וּמִקְבֵּלַת בְּשָׁמַיִם.

נָא וְנָא תְּצַטְרְפוּ מִשְׁפַּחוֹת יַחַד לְלֵיל הַסְּדֵר, וּבִיחַד תְּשֻׁמְחוּ, וְזוֹ

אשר כה קעד בנחל שז

המצוה הכי גדולה — לספר ביחד גם יציאת מצרים, וזה ימהר ויחיש את גאלתנו הנצחית.

המאחל לכם שבת שלום וחג פשוט ושמח...

כה קעד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אף מרב טרדותי קדם החג, לא היה
לי הפנאי להשיבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים התחזקות חדשה בכל יום, ובפרט בחור צעיר, הוא צריך התחזקות יותר גדולה מכלם, פי חכמינו הקדושים אמרו (פסחים ק"ג), שעל שלשה הקדוש-ברוך-הוא מעיד בכל יום: על רוק הגר בעיר גדולה וכו', זאת אומרת מאד מאד קשה להיות רוק ונוטר הברית, ותאמין לי, שלא פדאי להיות בזה העולם — אם עוברים על פגם הברית אחד, ולכן עלינו למסור את נפשנו על קדשת וטהרת הברית, שזה היסוד בדרךכי רבנו ז"ל. וכן אני מאד מאד מבקש אותך — אל תהיה בטלן! אם מציעים לך שדוף — תקחנו לשם שמים, ואל תעשה שום חשובים פרטיים, ובפרט מה יאמרו הבריות?! מה יאמרו החברים?! אתה צריך לרחם על נשמתך, ואז תהיה הכי מאשר. תראה עכשו אצלנו, התחננו כל בני הנעורים בגיל צעיר, וכשיגיעו לגיל שלך, יהיו להם כבר שני ילדים או יותר וכו', ועל-פן חוס רחם על עצמך, ואל תתעקש, אלא את השדוף הראשון שיעשו לך — תקח לשם שמים, אל תסתכל על שום ברירה שבעולם, ואז תהיה הכי מאשר.

אנחנו צריכים להיות הכי מאשרים, שאנחנו זוכים לדעת מרבי

שח אָשֶׁר כה קעה בנחל

כְּזֶה, רַבִּי נֹרְאָ וְנִפְלְאָ כְּזֶה, רַבִּי הַמְרַחֵם עָלֵינוּ, רַבִּי הַמְאִיר לָנוּ אוֹר חֲדָשׁ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂדֵבְרֵי הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֹהִים יִכְנָסוּ בְּלִבְךָ, וְתַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ — לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר, כִּי כָּלֵל זֶה תִּקַּח בְּיָדֶיךָ: "זוּוֹג הוּא מִן הַשָּׁמַיִם, וְהִרְבֵּה פְעָמִים אָדָם דוֹחָה בְּיָדוֹ אֶת זוּוֹגוֹ, עַל-יָדֵי שְׂפּוֹנָה עֶרְף לְזוּוֹג שֶׁהֲצִיעוֹ לוֹ". נָא וְנָא רְאֵה לְנִצְלָא אֶת הַיָּמִים הָאֵלֹהִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן תִּתְמִיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנִּיּוֹת כְּסִדְרָן.

המאחל לך שבת שלום...

כה קעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הוֹד כְּבוֹד מְרָן מְלָכָא הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל ... שְׁלִיט"א.

בְּאֵתִי לְבָרֵךְ אֶת כְּבוֹד מַעְלָתוֹ לְכְבוֹד חַג הַפֶּסַח, יִתֵּן לָכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרִיאּוֹת הַשְּׁלָמָה, וְנִהוּרָא מַעְלִיא, וְיִגְדִיל תוֹרָה וְיִאֲדִירָהּ.

עָלֵי לְהוֹדוֹת לְכְבוֹד מַעְלָתוֹ, שְׂעוֹזֵר לְקַהֲלָתָנוּ, "קַהֲלַת חֲסִידֵי בְּרִסְלָב הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל", שְׂרַבֵּם כְּכֹלֵם הֵם מַעֲדוֹת הַמְזוֹרָח, וְתַהֲלֵה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ מוֹסְדוֹת חֲנוּף: תְּלִמּוּד-תוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת — יַחֲדִים בְּמִינָם, וְיֵשׁ לָנוּ כְּבָר לְמַעְלָה מְשַׁלֵּשׁ-מֵאוֹת יְלָדִים, בֵּן יָרְבוּ, וְכֵן שְׁנֵי כּוֹלָלִים: כּוֹלָל חֲצִי יוֹם, וְכוֹלָל כָּל הַיּוֹם, מְלַבֵּד זֹאת כּוֹלָל עֶרֶב. תוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּמִיכָה שֶׁהוּד כְּבוֹד מַעְלָתוֹ תוֹמֵךְ בְּיַדֵינוּ.

וּבַעֲת תוֹדָה אָבוּא גַם בְּכַקְשָׁה, שֶׁהַבְּנוֹת שְׁלָנוּ עֲדִין לּוֹמְדוֹת בְּמִבְנֵה הַמַּתְנ"ס הַמְקוּמִי, שְׂשָׁם מְסִתּוֹבְבִים רַק חִילוּנִים וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְקוּם מְבֻדָּד, וְלָכֵן אִם הוּד כְּבוֹד מַעְלָתוֹ יְכוּל לְדַבֵּר עִם אֵילוֹ גּוֹרְמִים, שְׂפָמוֹ שֶׁהֲקִצּוּ לָנוּ שְׂטַח בְּעֵבוּר הַתְּלִמּוּד תוֹרָה

אֲשֶׁר כה קעו בנחל שט

שְׁלוֹמֵדִים שָׁם הַבָּנִים, כְּמוֹ-כֵן שְׁיַעֲזֹרוּ לָנוּ גַם בְּמִצִּיאת שְׁטַח בְּעִבּוֹר
הַבָּנוֹת, וְהִיתָה זֹאת כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ.

שוב פֶּעַם אָנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לְהוֹד כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ, שְׁעֹזֵר לָנוּ
לְעִבֹר אֶת כָּל הַקְּשָׁיִים בְּיַבְנָאֵל, עַל אֵף הַהִתְנַגְּדוֹת עֲלֵינוּ וְהַלְשׁוֹן-
הָרַע וְהַרְכִּילוֹת וְכוּ', וְהַמְחַלְקֵת וְהַמְרִיבוֹת וְכוּ', שֶׁהֵם מְנַת חֲלָקֵנוּ
וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנַחְנוּ מְחֻזְקִים מְעֻמָּד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיֹאֲרֶיךָ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם, וְחַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה...

כה קעו

בְּעִנְיַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שְׁעָשִׂיתָ עִמִּי וְעִם אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, בְּזֶה שְׁעֹזֵרְתָּ לָנוּ בְּעִבּוֹר "קַמְחָא דְפֶסְחָא", יַעֲזֹר לָךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה, שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה לָךְ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיד, וְתִזְכֶּה לְרֵאוֹת תּוֹרָה וּגְדֻלָּה בְּמָקוֹם אֶחָד צְמוּדִים
עַל שְׁלַחְנֶךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתַעֲסֵק
בְּהַפְצַת סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, וְתַמִּיד תִּקַּח חֲבִילַת קוֹנְטְרָסִים וְתַפְיִצֵם, וְאֵל
תְּסַתְּפֵל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְאֵין לָךְ מַה לְהַתְּבַיֵּשׁ מֵאַף אֶחָד.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְלָחָה גְּצִחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין
לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְרַבְּנֵי ז"ל גָּלָה לָנוּ, שְׁכָל הַצְּדִיקִים לֹא זָכוּ
לְהִגִּיעַ אֶל מְדֻרְגָתָם, אֲלֵא עַל-יְדֵי הַהִנְהָגָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת, שְׁכָל יוֹם

וְיוֹם הָיָה מְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהָיָה מְסַפְּרִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְכֶם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן גַּם אַתָּה רְאֵה 'לְגַנּוּב' לְעֲצָמְךָ עֵתִים לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ לְעֵבֵר עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים בְּמִשְׁנֵי־יָמֶיךָ בְּכָל יוֹם, לְלַמֵּד פֶּרֶק אַחֵר פֶּרֶק, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסַיֵּם אֶת כָּל הַשָּׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְלַמֵּד הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, אֲשֶׁר לְמוּד גְּמָרָא פּוֹתַח אֶת הַמַּחַ, וּמִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אַרְבַּעַת מְלָאכֵי הַשְּׂמִינְיָה, שֶׁהֵם: גְּבֻרֵי־אֵל, מִיכָאֵל, ר'פֶּאֶל, אִוְרֵי־אֵל — רְאֵשֵׁי תְבוּתָה: גְּמִרְיָא, וְאִם הָיָה בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת לְמוּד גְּמָרָא, הָיָה עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל הַיּוֹם. וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוּר בְּאַמִּירַת זֶהָר, אֲשֶׁר הָאֲמִירָה בְּעֵלְמָא מְזַכֶּכֶת אֶת הַנְּשֻׁמָּה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל שְׁלֵשָׁה מִכְתָּבִים לְמַסְרָם לִיעֲדָם.

כה קעז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' גִּיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל הָאִשָּׁה רַבַּת הַחֶסֶד ... שֶׁתְּחַיֶּה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁגִּמַּלְתָּ עִם קְרוֹב לְשִׁבְעִים מְשֻׁפָּחוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגְּרִים בִּיבְנֵי־אֵל, מְרַבּוֹת יְלָדִים, שְׁעוּרָתָ לָנוּ בְּ"קִמְחָא דְּפִסְחָא", יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה, שֶׁפְּבָר תִּרְאוּ סוּף וְגַן לְכָל צְרוּתֵיכֶם, וְתַחֲלָה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשְׁכֶם, וְתִרְוּ רַב נַחַת מִיְלֻדֵיכֶם, וְיִהְיֶה תוֹרָה וְגִדְלָה צְמוּדִים עַל שְׁלַחְנֵכֶם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע, וְיַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ — תִּשְׁפִּילוּ וְתַצְלִיחוּ.

אֲשֶׁר כה קעח בַּנַּחַל שִׂיא

רְאֵי לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְח אֶת בְּעֵלְךָ, אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פָּרָק ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ; אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׂכָשְׁהַבְּעַל נִמְצָא בְּמִצַּב קָשָׁה כְּמוֹ שְׂבַעֲלָךְ נִמְצָא, מִצְנָה גְדוּלָה לְחִזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ וּלְעוֹדֵדוֹ וּלְעֵשׂוֹת רְצוֹנוֹ, וּבְזָכוֹת זֶה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וּבְמִקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת — שָׁם הַבְּרָכָה וְהַשְּׂמִחָה נִמְצָאִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְחַג כְּשֶׁר וְשִׂמְח, וְתִצְאוּ מִן הַגְּלוּת שְׂרוּדָפֶת אֶתְכֶם, וְתִזְכּוּ לְחַג הַחֲרוּת בְּמֵלֵא מוֹכֵן הַמְּלָה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם, וְחַג כְּשֶׁר וְשִׂמְח...

כה קעח.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְהַוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד חַנּוּם שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁהַשְּׂתַדְלָתְךָ הַרְבֵּה לְמַעַן הָאֲשׁוּר, וּתְהִלָּה לְאֵל, כְּכֹר יוֹצְקִים אֶת הַיִּסּוּדוֹת לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִזְכוֹת זֶה יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְאַף אֶחָד לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם דְּבָר.

רְאֵה לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ וּלְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ. וּבְאַמַּת הָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ קְבִיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ה.): כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה — יִסּוּרֵין בְּדַלִּין הַיָּמָנוּ; וְעַל-כֵּן בְּזָכוֹת זֶה שֶׁתִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה בְּכָל יוֹם, שׁוּם מִשְׁחִית וּמְזִיק לֹא יוּכַל לָךְ. וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תּוּכַל לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה דְּפִים

זהר בגרסא, אָשֶׁר הוא סגולה מאד להנצל מכל מיני משחיתים, וכדאי רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. ופרשו הצדיקים, שְׁבִשְׁעָה שֵׁישׁ לְאָדָם דְּחַק, כְּדַאי לְלַמַּד הַרְבֵּה זֶהר, הַמְזַהֵר אֶת אוֹרוֹ יתְבַרֵךְ, וְלִסְמוּךְ עַל זְכוּתוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי.

עליך לזכור, שאדם נמצא בזה העולם רק זמן קצר, ולכן עלינו לנצל את הזמן לברח רק אליו יתברך, ולעשות מצוות ומעשים טובים, ולדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, הממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוף כל עלמין, ואף שעוברים בין כף הרבה צרות ויסורים, כבר אמרו חכמינו הקדושים (מנחות נג): מה זית אינו מוציא שמנו, אלא על-ידי פתית, אף ישראל אינם חוזרים למוטב, אלא על-ידי יסורין; וזה כלל היסורין שעוברים עלינו בכל יום. ורבנו ז"ל מלמדנו עצות נוראות ונפלאות איהן להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם. וחכמינו הקדושים אמרו (בראשית רבה, פרשה ט): 'טוב מאד' — זו מדת יסורין, שעל ידיה הבריות באים לחיי העולם הבא; שבוזה שעובר על האדם צרות ויסורים, מכאובים ומרירות וחלישות הדעת, קטנות ורדיפות וכו', והוא זוכה לברח על-ידי-זה אליו יתברך, על-ידי-זה ממשיך על עצמו אור העולם הבא בעולם הזה. ולכן ראה, אהובי, ידידי היקר! לא להשבר משום דבר שבעולם, אלא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבין אל אביו, ולשיח ולספר את כל אשר עם לבבך אליו יתברך בתמימות ובפשיטות כאשר הורנו רבנו ז"ל, אשר דבר זה נקרא 'התבודדות', בשעה שעובר על האדם צרות ויסורים ומכאובים, עליו לברח למקום פנוי שאין שם בגי-אדם, ולשיח ולספר להקדוש-ברוך-הוא את כל אשר עם לבבו, ובזכות התפלה, לא יזוז משם, עד שיראה ישועה.

תאמין לי, ידידי היקר! שאני מרגיש היטב בכאב לבך ובחלישות דעתך, ומדי יום ביומו אני מתפלל עליך, שכל הרוצים ללכתך וכו', לא יצליחו, ויקים אצלך (ישעיה נד, יז): 'כל כלי יוצר עליך לא יצלח, וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעני' וגו', מי שרק ירצה לעשות לך עול, יפל נפילה אחר נפילה, ויתבטל לגמרי.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְלֹא לְהִתְפַּחַד כָּלָל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עח), אֲשֶׁר הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא גֹשֶׁר צָר מְאֹד, וְהַכָּלָל וְהָעֲקָר שֶׁלֹּא יִתְפַּחַד כָּלָל, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מְרִירוֹת דְּמִרְירוֹת, קִטְנוֹת וּמְכֹאֲבִים, חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּבְזִיווּנוֹת, שְׁפִיכוֹת דָּמִים, חֲרוּפִים וּגְדוּפִים וְכוּ' וְכוּ', אִין יוֹם שֶׁלֹּא תִהְיֶה בְּפוֹתְרוֹת וְכוּ', תֵּאֱמִין לִי, יְדִידֵי הַיְקָר! אִין זֶה אֵלֶּא כִּי בְּנִשְׁמַתְךָ כְּלוּלוֹת עוֹד הַמּוֹן נְשָׁמוֹת, כִּי לֹא יְכוּל לְהִיּוֹת אֲשֶׁר אָדָם יִסְבֵּל חֲרוּפִים וּגְדוּפִים כְּל־כֶּךָ כְּמוֹ שְׂאֵתָה סוּבָל, כִּי כָּלָל זֶה מְקַבֵּל בְּיַדְנוּ מִצְדִּיקִים קְדוֹשֵׁי עֲלִיוֹן, אֲשֶׁר אֱלוֹ הַנְּשָׁמוֹת שְׁבָהֶם תְּלוּיּוֹת עוֹד נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מְכַרְחוֹת לְעֵבֵר סָבֵל גְּדוּל, וְעַקֵּר הַסָּבֵל — שְׁמַחְרָפִים וּמְגַדְפִים אוֹתָם, וּמְדַבְרִים עֲלֵיהֶם לְשׁוֹן-הַרַע וּרְכִילוֹת וְלִצְנוּנוֹת, וּמִצְעָעִים וּמְעִיקִים לָהֶם מְאֹד, וְכֹל מֵה שֶׁהִנְשָׁמָה יוֹתֵר גְּדוּלוֹה, סוּבָלֵת יוֹתֵר חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת וּמְכֹאֲבִים וּנְשִׁיכוֹת, שְׁנוּשְׁכִים אוֹתָהּ נְחָשִׁים וּשְׂרָפִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה עַקֵּר מְעֵלֵת גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁהֵם מְחִזְקִים מְעַמָּד, אִף שֶׁהֵם נִרְדָּפִים מְכֹל צַד.

וְלָכֵן בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִבְרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִז תִּרְאֶה שְׂאִין לְךָ מְנוּס רַק אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן אֵל תִּפְחַד כָּלָל, כִּי שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם לֹא תוּכַל לַעֲשׂוֹת לְךָ רַע, וְאִף שְׁנֹדְמָה לְךָ בְּכֹל פֶּעַם כִּאֱלוֹ הוֹלְכִים לְתַפְס אוֹתְךָ וְכוּ' תִדַּע שְׁזֶה רַק פְּחָדִים שֶׁל הַבָּל, אִם תִּדְבֹּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאוֹר אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד תִּצְיֵר לְפָנַי עֵינֶיךָ, אֲשֶׁר אִין בְּלַעֲדִיו יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְתִצְיֵר אֶת שֵׁם הַיְי"ה לְנִגּוּד עֵינֶיךָ, אִז אִף אַחַד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֲנֵי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלָל עָלֶיךָ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, שֶׁתִּהְיֶה שְׁמוֹר מְכֹל הַמְּזִיקִים וְהַקְּלָפוֹת, וְהַרְשָׁעִים הַרוֹדְפִים אוֹתְךָ, לֹא יוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוּם דְּבָר, וְתִצְלִיחַ דְּרַכְּךָ, וְתַעֲלֶה מְעֵלָה מְעֵלָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם וְחַג שְׂמֵחָ...

כה קעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיָּקָר! הֵן אָמַת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׁעוֹבֵר
— צְרוֹת וַיִּסּוּרִים, קִטְנוֹת וּמְכַאוֹבִים, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק,
כִּי אַתָּה מוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, שְׁלֹדְעָתִי אִף אֶחָד
בְּזֶה הַדּוֹר אֵינּוּ מוֹצִיא, כִּי אֲלֵפִים וְרַבְבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְחַזְּקִים
רַק בְּזִכּוּתְךָ וּבְזִכּוֹת אֲשֶׁתְּךָ, וְזֶה לֹא סֵתָם דְּבוּרִים אֲלֵא זֹו מְצִיאוֹת,
וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתָּה מְסַבֵּב עִם צְרוֹת וַיִּסּוּרִים וְחֻבוֹת וּמְכַאוֹבִים,
עִם כָּל זֹאת עָלִי לוֹמַר לְךָ: הַחֲזֹק מֵעַמּוֹד, שְׁבִשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֵל
תִּשְׁבֵּר, כִּי סוּף הַכְּבוֹד לָבוֹא, וְרַבְנוּ ו'ל בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אֲנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לְהִתְמַקְדֵּם מְאֹד עַל הַסְּדוּר, וְלִכֵּן פֶּה תִקְבַּל עוֹד
שְׁנֵי פְרוּשִׁים — אֶחָד עַל מְזֻמּוֹר ס"ז "לְמִנְצַח בְּנִגְיֹנוֹת", וְאֶחָד עַל
מְזֻמּוֹר ק' "מְזֻמּוֹר לְתוֹדָה", שְׁזֶה כָּבֵר בְּמִכּוֹנָה שְׁלֶךָ, וְעִם גְּמַר שְׁנֵי
הַמְּזֻמּוֹרִים הָאֵלוֹ, אַתָּה כָּבֵר יְכוֹל לְסִדֵּר אֶת כָּל סֵדֶר הַתְּפִלָּה עַד
יִשְׁתַּבַּח, זֶה אוֹתוֹ דְּבָר כְּמוֹ הַמְּחַזּוֹר, כַּמּוּבָן לְהוֹצִיא אֶת הַמְּזֻמּוֹרִים
שֶׁל שְׁבֵת, וּכְשֶׁתִּגְמַר לְסִדֵּר, תִּשְׁלַח לִי, כְּדֵי שְׁאֵנִי אֶעֱבֹר עַל זֶה, וְכָךְ
נִגְמַר אֶת הַסְּדוּר.

אוֹדוֹת מְנַחֵה מְעָרִיב, חֲשַׁבְתִּי שְׁתַּעֲשֶׂה מְזֶה סֶפֶר קָטָן, וְתִדְפְּסִים
אֶת 'קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה', אֶת הַהוֹדְעוֹת הַנְּחֻצוֹת שֶׁהֵיוּ
מְדֻפְּסוֹת עַד עֲכָשׁוּ בְּקְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, כִּי הֵם עֲנִינִים נוֹרְאִים
וְנִפְלְאִים בְּשִׁבְלֵי תִקּוֹן הַבְּרִית, וְכֵן אֲשַׁלַּח לְךָ הַקְּדָמָה לְתִקּוֹן חֲצוֹת,
וְזֶה יִהְיֶה דְּבָר נִפְלָא מְאֹד, וּזְכוֹת הַרְּבִים לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וּבְכַפְרֵט עֲכָשׁוּ,
שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כָּל־כָּף הַרְּבִיה בְּפָגַם הַבְּרִית, שֶׁהַמְּנַחֵה-

אֲשֶׁר כה קפ בַּנְחַל שטו

מַעְרִיב הַזֶּה יִהְיֶה הַצֵּלַת נַפְשׁוֹת, וְאֵת הַעֲטִיפָה תַעֲשֶׂה אוֹתָהּ עֲטִיפָה שְׁעִשִׁית אֵת "אוֹצֵר-הַקּוֹנֵטְרָסִים" בְּפוֹרְמַט קָטָן, וְזֶה יִהְיֶה סֵפֶר נִפְלָא הַפְּלֵא וְנִפְלָא. וְלִכֵּן תִּגִּיד לְאִשְׁתְּךָ, שֶׁתִּתְקַתֵּק אֶת הַהוֹדָעוֹת הַנְּחוּצוֹת הַמּוּבָאוֹת בְּסוּף 'קָרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמָּטָה'.

פֶּה תִקְבֵּל מִכְתָּבִים לְמִסֵּר תִּכְף-וּמִיד בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת ל... גֵּרוּ יְאִיר, וְאֵתָה יָכוֹל לְהִסְתַּכֵּל בְּתוֹךְ הַמִּכְתָּבִים הָאֵלֶּה, כִּי כָּל הַדְּבוּרִים הֵם גַּם בְּשִׁבְלֶךָ, כְּדֵי שֶׁתִּתְחַזֵּק.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר טְהוֹרָה, י"א נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂחִיחֵי נְצַח.

בְּאֵתִי לְכַרְךָ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת הַחַג, יַעֲזוּר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּחֲוֹגוּ אֵת הַחַג בְּגִילָה וְדִיּוּצָה וְחֻדְוָה, וְשִׂיחֶיָה לָכֶם חַג חֲרוּת אֲמַתִּי.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גִּדְּל הָאֵהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֲלֵיכֶם — עַל הַעֲזוּר שֶׁאַתֶּם עוֹזְרִים לִי בְּקִהְלָה, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִקְהִלָה שְׁלָנוּ תִּגְדֵּל וְתִתְרַחֵב, וְנִזְכָּה לְחַנּוּף אֶת יְלָדֵינוּ בְּקִדְשָׁה וְטְהוֹרָה.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעִלוֹת שְׁבַעוּלָם, שִׂיחֶיָה שְׁלוֹם וְאֵהָבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְצָרִיכִים חֲכַמַת שְׁלֵמָה הַמְּלֶךְ — אִיךָ לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מִמֶּדֶד.

רְאִי לְחַנּוּף אֵת הַבְּנוֹת עַל טְהוֹרַת הַקֹּדֶשׁ, וְתִחְדִּירִי בָּהֶן אֲמוּנָה

פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּרְאֵי בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִידֶיךָ.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ יַחַד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדְעוּ אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרְךָ מִחַיָּה וּמְהִינָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאַצֵּל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה הָעֲנִיָּן שֶׁל אַמוּנָה הַיְסוּד וְהַעֲקָר, וְצָרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד אֲלֵא עַל-יַדֵּי אַמוּנָה, לִידַע אֲשֶׁר כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם זֶה בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִּי פְּרִטִּית, וּבִידְעוּת אֱלוֹ יִתְפָּרְדּוּ כָּל פּוֹעְלֵי אָוֶן, וְנִזְכָּה לְעַבֵּר עַל הַכֹּל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתִרְוּוּ רַב גַּחַת מִיְלֻדֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה...

כַּה קפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' גִּיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂחִיחֵי גַּחַח.

בְּאֵתִי לְבָרְךָ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת הַחֵג, שְׂיִהְיֶה לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה, וְתִרְוּוּ רַב גַּחַת מִיְלֻדֵיכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהַטְלִיט לְמִקּוּם לְמִקּוּם, אֲלֵא הַשִּׁפְעָה יוֹבֵא לָכֶם בְּשִׁכְנוֹת.

נָא וְנָא תִתְחַזְקוּ יַחַד עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וְתִדְבִּיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבַּרְךָ מִחַיָּה וּמְהִינָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְתִרְגְּלוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שְׂאֵתֶם צָרִיכִים, כִּי כֵּן לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הָאָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְבִקֵּשׁ מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת, שְׂיִבְקֵשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, כִּי בְּאַמְתָּ אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִי שְׂחִי בְּצוּרָה כְּזוֹ, עוֹלְמוֹ רוֹאֶה

אֲשֶׁר כה קפב בנחל שיז

בְּחַיֵּינוּ. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְהִקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקָשׁ וּמִתַּפִּיל לַבַּעֲדֵכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כה קפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
 נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אוֹדוֹת בְּנֵכֶם ... גִּירוּ יְאִיר, הוּא מְצַלִּיחַ פֶּה מֵאֵד, וְהוּא רוֹצֵה
 לְהַשְׂאֵר עַד אֲמֻצַּע הַקַּיִץ, כְּדִי לְהִיּוֹת בְּחַתֻּנָּה שֶׁל בְּתָכֶם ... תַּחֲיָה,
 וְאֲנִי רוֹאֶה שֶׁהוּא בְּחוּר מִשְׁכִּיל, וַיִּוֹדַע מֶה שֶׁהוּא רוֹצֵה, וְלִכֵּן לֹא
 כְּדָאִי לְדַחַק אוֹתוֹ שֶׁכָּבֵר יִסַּע, כִּי הוּא אוֹמֵר שֶׁעַדִּיף לוֹ לְנִסְעַ בְּאֲמֻצַּע
 הַקַּיִץ.

מָה אָמַר לָכֶם! אֲנִי מְקַנְיָה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁמֵּהַשְׁדוּף הִזָּה
 יֵצֵא דְבַר טוֹב, וְאַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, כִּי לְדַעַתִּי, זֶה עֲנִיָּן שֶׁל
 נְשִׁמוֹת, כִּי רוֹאִים בְּחוּשׁ, שֶׁהַפֶּל לְמַעַלָּה מֵהַטָּבַע, וּמִי יוֹדַע אֶת לְמוֹד
 דְּרָכֵי הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְעַל-כֵּן אֶסוּר לָכֶם לִפְלֹ בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת,
 וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֲצַל בְּנֵכֶם ... יִלְךְ יוֹתֵר מֵהָר,
 וְתוֹכְלוּ לְחַתֵּן אוֹתוֹ בְּגִיל צְעִיר, כְּדִי שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עוֹד פַּעַם הַסֶּבֶל הִזָּה
 בְּבִיתְכֶם.

נָא וְנָא רָאוּ לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְכֶם בְּאֲמוּנָה, אֲשֶׁר רַבְנוּ ז"ל אָמַר
 (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לג): 'אֲצַל הָעוֹלָם אֲמוּנָה הוּא דְבַר קָטָן, אֲבָל אֲצַלִּי
 הָעֶקֶר הוּא אֲמוּנָה'; וּבְכַפְרוֹשׁ גָּלָה לָנוּ בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת (אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן

שיח אֲשֶׁר כה קפג בנחל

לה: "לפעמים הקדוש-ברוך-הוא שולח צער לאדם ומכה אותו, ואין מפיל אותו לחלשה, אין זה כי אם בשביל אמונה", ועל-כן ראו להתחזק מפל הצרות והיסורים שעוברים עליכם, כי בודאי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם שבת שלום וחג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כה קפג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל הבחור היקר לי מאד ... נרו יאיר.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתכף-ומיד אחר ל"ג בעומר תוכל להתחתן, כי כן פסק הבית יוסף (ארח חיים, סימן תצג): פשם שמתר להסתפר מל"ג בעומר ואילף, כך מתר לישא אשה, דכיון דפסקו מלמות, למה לא ישאו. וכן כתב הרמ"א: מיהו מל"ג בעומר ואילף, הכל שרי, הינו אפלו נשואין, ולכן לפי התאריכים, צדיף להם שהחתנה תהיה תכף-ומיד אחר ל"ג בעומר.

נא ונא ראה ללמד בכל יום הרבה פרקים משניות כסדרן, ואל תהיה בטלן, כי חבל על כל יום שעובר לך בלי למוד התורה הקדושה, ותהיה רגיל לגרס הרבה פרקים משניות.

תתנהג בדרך ארץ ובנמוס, ואז תראה שתקנה לעצמך שם טוב, ואני מקנה, שנפגשת עמה ודברתם יחד, ותשתדל לדבר אתה תמיד בעדינות ובדרך ארץ גדול כמו שלמדת אצלי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתתחתן, ואזכה להיות על החתנה שלך.

המאחל לך שבת שלום וחג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כה קפד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבְרַכַת חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁתָּרוּ רַב גִּחַת מִיִּלְדֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לְחַתֵּן אֶת בְּתֻכֶם ... תַּחֲיֶיהָ
תַּחֲיֶיהָ-וּמִיָּד אַחֵר ל"ג בְּעֶמֶר כָּמוֹ שְׂדֵבְרָנוּ, וְתָרוּ מֵהֶם רַב גִּחַת, כִּי
הַבְּחֹר הַזֶּה הוּא בְּחֹר מְאֹד מְסֻדָּר וְעֲצֻמָּאִי, וַיִּדְעַ מַה שֶּׁהוּא רוֹצֵה,
וַיֵּרָא שְׂמִים גְּדוֹל, וְלָמַד אֲצִלֵי כַּמָּה שָׁנִים, וְאֲנִי מְפִיר אוֹתוֹ הַיֵּטֵב
הַיֵּטֵב, וַיֵּשׁ לוֹ מֵדוֹת טוֹבוֹת.

נָא וְנָא תַתְּחִזְקוּ בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה לִידַע וְלַהוֹדִיעַ וְלַהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר
אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּכְפִי שְׂמִחָדִירִים בְּעֲצָמוֹ אֶת הַיְדִיעוֹת הָאֵלוֹ, אֲזִי הוֹלֵךְ
לוֹ יוֹתֵר קַל בְּחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁתְּשִׁיב שְׁלוֹם וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִיד כָּל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמָנוּ בִּיבְנֵאֵל ד"ר ... גְּרוֹ יְאִיר, הַרוֹפֵא שֶׁל כָּל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ.

מְאֹד מְאֹד גִּדְעוּעִיתִי לִשְׁמַע אֶת הָאֶסוֹן שֶׁקָּרָה לָכֶם, אֲשֶׁר אֵין
מְלִים לְנַחֵם אֶתְכֶם עַל הָאֶסוֹן הַנוֹרָא הַזֶּה.

בְּנַחַל

כַּה קָפוּ

אֲשֶׁר

שָׁכַח

הַמְקוֹם יִנַּחֵם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תִדְעוּ
יֹתֵר מִרַע, וּבְזָכוֹת הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים וְהַצָּדֵק וְהַחֶסֶד שְׂאַתְּם עוֹשִׂים
עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", יִגַּן עֲלֵיכֶם מַעֲתָה, וְתִהְיֶה
שְׂמוֹנִים מְכַל רַע, וְתִתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן, וְהִנְשָׂמָה תִהְיֶה לָּהּ עֲלֵיָהּ
לְמַעַל מַעַלָּה.

הַמְנַחֵם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם...

כַּה קָפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לְכֹל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּנְשׂוֹתֵיהֶם הַיְקָרִים, הַיּוֹי"ה
יִשְׁמְרֵם וַיְצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם, אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְלַכֵּת לְנַחֵם אַבְלִים אֶת
ד"ר ... הַרוֹפֵא שֶׁל הַקֵּהֶלֶה שְׁלֵנוּ, אֲשֶׁר קָרָה עִמּוֹ אֶסוֹן נוֹרָא, וְכֵן
אִם הַנְּשִׂים הָאוֹמְרוֹת תְּהֵלִים, יְכוּלוֹת לְהַגִּיעַ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לְפָנֵי
הַצְּהָרִים לְהַגִּיד שְׂמָה תְּהֵלִים, וְזוֹ תִהְיֶה זְכוּת לְנַפְטָר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְבַשְׂרֵנוּ תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וּבְכָל־
טוֹב מְאֹד בְּשַׁעַת שְׂיֵשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, אֵיזָה אַבְל, שְׁכָל־
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִלְכוּ לְנַחֵם אַבְלִים, וְכֵן הַנְּשִׂים שְׂתַגְדְּנָה שְׂמָה תְּהֵלִים,
וְזֶה יִקְרַב אוֹתָנוּ אֶל תּוֹשְׁבֵי הַמְקוֹם, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע הַחֲדָדִיר
שְׁנָאָה בֵּין הַתּוֹשְׁבִים לְבִינֵינוּ, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׁנָאָה
הַזֹּאת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמִיעֵנוּ תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֶם שַׁבַּת שַׁבַּת שְׁלוֹם...

אֲשֶׁר כַּה קָפֹז — כַּה קַפַּח בְּנַחֵל שְׂכָא

כַּה קָפֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

בְּאֵתִי לְאַחַל לְכֶם בְּרַכַּת חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִבְּתוֹכְכֶם, וְכֵן תַּעֲבֹרִי אֶת הַהַרְיוֹן
בְּקַלּוֹת, וּתְבַשְׂרִי לִי תַמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְכֶם עַל הַחֶסֶד שֶׁאַתֶּם עוֹשִׂים אֵתִי בְּזֶה
שֶׁאַתֶּם עוֹזְרִים לִי לְכַנּוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְרַצִּיתִי מְאֹד שְׂיִהְיֶה לְכֶם
חֵלֶק הַכִּי גָדוֹל בְּבִנְיַן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, יִשְׁפִיעַ עֲלֵיכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שֶׁשֶׁפַע גָּדוֹל, שֶׁתּוֹכְלוּ לְמַלְא מְשָׁאֵלוֹת לְבַבְכֶם לְטוֹבָה.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה מְבִיאָה בְּרַכָּה
וְהַצְלָחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמְּאַחַל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כַּה קַפַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

בְּאֵתִי לְאַחַל לְכֶם בְּרַכַּת חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂיִתְרַחֵב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְתִהְיֶה אֲהַבָּה
וְאַחֻוּה וְרַעוּת שְׂרוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתִזְכּוּ לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל
צָעִיר, וְתִרְוּ רַב נַחַת מֵהֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶינָה חֲזָקִים

שכב אָשֶׁר כה קפט בַּנְחָל

מָאד מָאד בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, כִּי מָאד הִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל לְדַבֵּר
בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מָה שְּׁצָרִיכִים עָלֵינוּ לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין לָנוּ בְּעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם חַיִּים
בְּצוּרָה כְּזוֹ, כָּל הַחַיִּים הוֹלְכִים בְּאִפְּן אַחַר לְגַמְרֵי, כִּי הַמְּאָמִין
הָאֱמֵתִי, שְׂמֵאֲמִין אֲשֶׁר אֵין בַּלְעָדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר
קָטָן אֵינוּ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא מִהַשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, עַל-יְדֵי-זֶה
מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַמְּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחָיו
נִצַּח.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה, וְתִזְכּוּ לִהְיוֹת תְּמִיד שְׂמֵחִים
וְעֲלִיזִים.

נָא וְנָא תִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מִמְּרִיבוֹת וּמִחֻלְקֹת, כִּי זוּג צָעִיר
צָרִיכִים לְשֹׁמֵר מָאד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל
(שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: רסג, רסד), וּבְפָרוּשׁ אָמַר לָנוּ, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם
עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, שְׂיִהִיו פְּרוּדִים בֵּין זוּג צָעִיר, כְּדִי
שְׂיִלְכֹד אוֹתָם בְּחֻטָּאִים וְעוֹנוֹת, וְעַל-כֵּן אֲתֶם צָרִיכִים לְשֹׁמֵר בְּכַבּוֹד
הַדָּרִי לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְשִׂמְחָה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְלִגְוֹר
בְּיַחַד בְּאַחְוָה וְרַעוּת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ
לְהַשְׂמִיעַנִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׂמְחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַהֲרִיזוֹן יַעֲבוֹר בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידֵי בְּנֵי-קָל.

הַמְּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם, וְחַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' גִּיסָן ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נְצַח.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה, שְׂתַזְכְּרוּ לְחַג הַחֲרוּת, שְׂתִּהְיוּ
בְּגֵי חוֹרֵין מְחֻבּוֹת וּתְצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי וְלֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם,
כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תָּנָא
דְּבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פָּרָק ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ;
וְאָמְרוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה — בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה; וְלִכְן הִבְעֵל צָרִיף
לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָאִשָּׁה צָרִיכָה לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלָהּ, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּהְיֶה
לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעָה, כִּי לְדַעֲתִי, כָּל הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת שֵׁישׁ בְּבֵיתְכֶם,
זֶה רַק עַל-יְדֵי הַמְּרִיבוֹת וְהַפְּעֵס וְכוּ' וְכוּ', כִּי פֶעַס בְּבֵית מְחָרִיב אֶת
הַבַּיִת. וְלִכְן תִּשְׁמְרוּ אֶת עֲצַמְכֶם מְאֹד מִמְּרִיבוֹת וּמִחֻלְקָת, וְהַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

נָא וְנָא הִרְגִּילוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל
מֵה שְׂאֵתֶם צָרִיכִים תִּבְקְשׁוּ רַק מִהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי רַק הוּא יְכוּל
לְעֹזֵר לָנוּ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּפִלָּה, סִימָן ה'): 'עַל-יְדֵי
עֶסֶק הַתּוֹרָה מִתּוֹף דְּחָק — תְּפִלְתּוֹ נִשְׁמַעַת'; וְעַל-כֵּן אִם תִּתְּנִי
לְבַעֲלֶיךָ לְלַמַּד תּוֹרָה, אִף שְׂדוּחָה לָכֶם עֲכָשׁוּ, וְכֵן אִם תִּלְמַד תּוֹרָה
בְּעֵת הַדְּחָק שְׂעַכְשׁוּ אֶתְּךָ נִמְצָא בְּדְחָק גְּדוֹל, עַל-יְדֵי-זֶה תְּפִלְתְּךָ
תִּהְיֶה נִשְׁמַעַת, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ שִׁפְעָה גְּדוֹלָה, שְׂתִּזְכָּה
לְצֵאת מִכָּל צָרוֹתֶיךָ וּמִחֻבּוֹתֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָכֶם שְׁבֵת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קצא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, את יכולה כבר להכין את שתי הבנות, הן ... תחיה, והן ... תחיה, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

אין מלים בפני להודות לך על מה שאת עוזרת לי להכין את הבנות לקראת חתונתן, שתוכלנה להתחתן בגיל צעיר, כי זה כל חשקי ורצוני, ותחדירי בהן אמונה פשוטה בו יתברך ואמונת חכמים, וכן שתהיינה נשים טובות, איזו אשה כשרה? העושה את רצון בעלה (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'); ושתרגשנה את עצמן הכי מאשרות בחיים.

מה אמר לך! אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואנחנו צריכים מאד מאד לשמח על נעם חלקנו, שזכינו להתקרב אל רבי כזה, שהיא לנו בגשמיות וברוחניות גם יחד.

נא ונא ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבועולם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, לך שגשמע רק בשורות משמחות תמיד, ועקר הבשורות טובות, שאנחנו זוכים להקים גודד שלם עובדי השם יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי ברכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום וחסג כשר ושמח...

כה קצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיָה.

תִּרְאִי לְלַכְתּ אֶל הַמּוֹרָה גְּבֻרַת ... תַּחֲוִיָה, וְתִלְמְדִי אֶתְּהָ אֶת
הַהֲלָכוֹת, וְכֵן תִּקְיָמִי מֵהַ שְׁהִיָּא מִבְּקִשְׁתּ, וּבִפְרֻט בְּעִנְיַן הַכַּדּוּרִים וְכוּ',
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוּכַל לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֲתֻנָּה בְּל"ג בְּעֶמְר,
וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְדַאֵג בְּלָל, כִּי אֲנִי מִבִּיא לָךְ חֶזֶן מְאֹד טוֹב וְיִרְא
שָׁמַיִם, וּבַעַל מְדוּת טוֹבוֹת, וּמִתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

רַק חֲזַקִּי וְאַמְצִי מְאֹד לּוֹמַר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', כִּי מֵה
שְׁתַּהֲלִים פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל, וְלִכֵּן תַּתְּמִידִי מְאֹד
לְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאַנִּי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחִי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קצג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיִחִיו
נִצַּח.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרַכַּת חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּגִּירוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וְאַתְּנָה וְרַעוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִשְׁפִּיעַ לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי שֵׁשׁ אַהֲבָה אֲמַתִּית
בֵּין הַבַּעַל לְאִשָּׁה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲזִי הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּבַיִת,
וְשֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּבַיִת, אֲזִי כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת בְּבַיִת, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ

בַּנְחַל

כה קצד

אָשֶׁר

שְׂכוּ

מָאד לְגוֹר בִּיחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדֵאי
לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יחד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְּרֶךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
וּלְהוֹדִיעַ, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יְתַבְּרֶךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁפְּעוּ עֲלֵיכֶם כָּל הַבְּרָכוֹת,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלִי כח, כ): "אִישׁ אָמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּרוּוּ רַב נַחַת מִיַּלְדֵיכֶם, וְיִתְרַחֵב לְכֶם בֵּין
בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵנִי.

הַמֵּאַחַל לְכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קצד.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִסָּן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

בְּאֵתִי לְאַחַל לְכֶם חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂיִתְרַחֵב לְכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵנִיּוֹת, וְתִזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזַרַע שֶׁל קִימָא,
וְתִהְיֶה לְכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת, אֲלֹא בֵיתְכֶם
יְהִי תְמִיד בֵּית וַעַד לְחֻכְמִים, וְתִהְיוּ מְכַנְיָסִי אוֹרְחִים, וְיִהְיֶה לְכֶם
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

נָא וְנָא תִתְחַזְּקוּ מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְּרֶךְ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר (שִׂיחוֹת-הַר"ן): עַל-יְדֵי אָמוּנָה זוֹכִים לְבָנִים. וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת): עַל-יְדֵי שְׂמִחַת יוֹם טוֹב וְעַל-יְדֵי הַנַּחַת תְּפִלִּין כְּרֵאוּי,
תֵּלֵד אֲשֶׁתוֹ בָּנִים זְכָרִים. וְלִכֵּן הָיָה רְצוּי מְאֹד, שֶׁתְּבָדֵק אֶת הַתְּפִלִּין
שֶׁלָּהּ, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: שְׁנוּי מְקוֹם גּוֹרָם לְבָנִים; וְעַל-כֵּן בָּזָה
שְׂאֵתָם מְשֻׁנִּים מִמְּקוֹם לְמְקוֹם — זוֹ סִגְלָה לְבָנִים חַיִּים וְקִימִים,
וּבְקָרוֹב מְאֹד תְּבַשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אָשֶׁר כה קצה בַּנְחַל שְׂכֹז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' נִיסָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נְצַח.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שְׂיִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְתִהְיוּ בְּרִיאִים, וְהִילָדִים יִהְיוּ
בְּרִיאִים, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לִידֵי מִתְנַת כְּשֶׁר וְדָם, וְתוּכְלוּ לְהִשְׁפִּיעַ גַּם
לְאַחֵרִים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְגוֹר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת כְּרִצוֹן רַבְּנוּ
ז"ל, וְתִבְשְׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל פֶּה, וְאַתֶּם
צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיִוְתֵר בְּתִפְלָה וּבִבְקִשָּׁה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְזִכּוֹת זֶה
יִתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחַנִי, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם
דָּבָר אֵינּוּ פּוֹעֵל, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם בְּתִפְלָה
וּבִבְקִשָּׁה, וּבִפְרָט שֶׁהַדָּבָר הַזֶּה הִיָּה אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל עֶקֶר גְּדוֹל —
לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מֵה שֶׁצָּרִיכִים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלִי ... תְּחִיָּה, לֹא לְהִיּוֹת עֲצָבָנִית, וְלֹא לִפְל בְּדַעַתְךָ,
כִּי סוּף כָּל סוּף תְּחִזְרִי לְעִבּוּדָה, וְתִהְיִי מוֹרָה טוֹבָה, הַצָּרְכֵנוּ הַשָּׁנָה
מִפְּנֵי כַּמָּה טְעָמִים, שְׂיִהְיֶה חֶפֶשׁ, וְהַעֲקֵר שְׁלוֹם וְאַהֲבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קצו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר טהרה, י"ב ניסן ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לקחת את התרופות, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף.

עלינו לשבח לאדון הכל, שקרבנו אל רבנו ז"ל, ואנו אוהזים בו, ושמו הקדוש נקרא עלינו.

נא ונא לשמח על החסדים שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא עד עכשו — הן במציאת אשה, והן בהלדת הבנים והבנות, והן שנתן לך בית משלך, ארמון ממש, ועל כלם — שזכית לחתן את הבכור שלך, החסד הזה עולה על הכל, ובזכות שתתן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא, תוכל לבקש גם להבא.

ראה לצוות לנקות את דירתך, ואני עושה אותך שליח למכר את החמץ בביתי, נא ונא אל תשכח, ותעשה את זה תכף.

המאחל לך חג פשוט ושמח...

כה קצו.

בעזרת השם יתברך, יום שני ערב חג הפסח ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שייחיו נצח.

באתי לברך אתכם בברכת חג פשוט ושמח, יעזר לכם הקדוש-

אָשֶׁר כה קצח בְּנַחֵל שְׁכַט

בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְרַחֵב לָכֶם בְּפִרְנָסְתְּכֶם, וְתִזְכּוּ לַחֲתוּן אֶת יְלָדֵיכֶם, וְלָרוּת רַב גַּחַת מֵהֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד בְּכֹל מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תְּפָלוּ בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, כִּי גָדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל מִיַּי יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קִטְנוֹת וּמַכְאוּבִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינּוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר. וְזוֹ הִיְתָה מְדַרְגַּת הַצַּדִּיקִים, שְׂהִחְזִיקוּ מֵעַמֵּד, וְלֹא נִשְׁבְּרוּ מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וְעַל-כֵּן תַּחְזִיקוּ מֵעַמֵּד, וְתִרְאוּ אֶת הַנְּסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵף שְׂעַכְשׁוּ נִרְאֶה לָכֶם כְּאֵלוֹ זֶה דְּבָר מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת תֵּאֱמִינוּ בְּאֱמוּנָה בְּרוּךְהוּא בְּאֵין סוּף בְּרוּךְהוּא, שְׁלֹא יִמְלֹט אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ לַעֲזוֹר לָכֶם, וְעוֹד תִּסְפְּרוּ הַכֹּל בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחְיוּ נְצַח.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה, וְשְׂיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה גַחַת מִיְלָדֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לַגְּדֹל אוֹתֶם בְּקִלּוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְיִתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי, וְיִהְיֶה לָכֶם פִּרְנָסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה קצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני ערב חג הפסח ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... ו... שיחיו.

באתי לאחל לכם חג פשר ושמח, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתרחב לכם בגשמיות וברוחניות, ותמיד תהיו שמחים ועליזים, ואחד יכבד את השני, ותמשיכו בביתכם את אמתת מציאותו יתברך, ותמיד תדברו רק ממנו יתברך, ואז תראו הצלחה רבה מאד.

נא ונא תשתדלו לא לריב ביניכם, ושלא יהיו ביניכם ופוחים, אלא אחד יכבד את השני, ולהמשיך את הקדוש-ברוך-הוא בתוף הבית, ואז יהיה לכם תמיד טוב בחיים.

אסור להתנאש בשום פנים ואפן, כי היאוש הוא החמץ, והתקנה היא המצה, ועלינו עכשו לשרף את החמץ שהוא היאוש, ולאכל רק מצה, שהיא התקנה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו וירכבכם תמיד.

המאחל לכם חג פשר ושמח...

כה ר.

בעזרת השם יתברך, יום שני ערב חג הפסח ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

באתי לאחל לכם חג פשר ושמח, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו לשמח כל החג, ויתרחב לכם בין בגשמי ובין ברוחני, ויהיה לכם טוב בחיים.

אֲשֶׁר כה רא בַּנְחַל שלא

נָא וְנָא תַּמְשִׁיכוּ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתַמִּיד תִּרְגְּלוּ אֶת יְלִדֵיכֶם לְדַבֵּר רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אַתֶּם תִּדְבְּרוּ בֵּינֵיכֶם רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּאַמֶּת אֵין לָנוּ מַה לְדַבֵּר בְּזֶה הָעוֹלָם רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכָל מַה שְּׂאָדָם מִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְשִׁיכִים אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְכִשְׁהוּא יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אַז כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת בַּבַּיִת, וְתַמִּיד הַשְּׂמֵחָה שׁוֹרָה שָׁם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם טוֹב כָּל הַחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה...

כה רא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו.

בְּאַתִּי לְאַחַל לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְתִזְכְּרוּ תַּמִּיד לְרְאוֹת אֶת נְעִם זִיו הַשְּׂכִינָה, וְתִתְחַזְּקוּ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָכֶם טוֹב בַּחַיִּים, כִּי בְּאַמֶּת הַמְּאַמֵּין הָאֲמִתִּי, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַל-יְדֵי-זֶה הַכֹּל מִתְהַפֵּךְ לְבִסּוּף לְטוֹבָה, וּבְרַגַע שְׂאָדָם נִעְקָר חֵס וְשְׁלוֹם, מִשְׁרָשׁוּ, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא נוֹפֵל יְרִידָה אַחַר יְרִידָה, וְנִפְיֵלָה אַחַר נִפְיֵלָה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה לְהֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ וּבְצַדִּיקִים, שְׂזֶה סוּד "וַיֵּאֱמִינוּ בַּהֲנוֹי"ה וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ" (שְׁמוֹת יד, לא), כִּי זֶה הוֹלֵךְ בְּיַחַד — אִם מִתְחַזְּקִים בְּאַמוּנַת חַכְמִים, זוֹכִים גַּם לְאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְרוֹאִים לְבִסּוּף מַה שְּׂאֵלָה הַבִּינוּ בְּתַחֲלָה.

מַה אָמַר לָכֶם! אַתֶּם שְׂנִיכֶם כָּל-כָּף קְשׁוּרִים בְּלִבְכֵי, אֲשֶׁר אֵין

שלב אֲשֶׁר כה רב בַּנְחָל

מלים לְפָרֵשׁ לָכֶם, וְלִכֵּן הִחֲזִיקוּ מְאֹד בְּנִקְדַּתְכֶם, אַתָּה ... גֵּרוּ יְאִיר,
רְאֵה לְלַמֵּד בֵּין מְנַחָה לְמַעְרִיב עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֵקֶשְׁנוֹת גְּדוּלָה,
וְאַתָּה ... שְׁתַּחֲוֶה רְאֵי לְלַמֵּד עִם הַבָּנוֹת אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וּתְלַמְּדֵי אוֹתָן דְּרֵךְ הַשֵּׁם, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִזְכּוּ לְרוֹוֹת רַב נַחַת מִיְלֻדֵיכֶם.

בְּנֶכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּידוּעַ לָכֶם, נָסַע עַל כָּל יְמֵי הַפֶּסַח אֶל גֵּיִסְכֶם
בְּמֵאֲנָסִי, וּתְהַלֵּךְ לְאֵל, הוּא מְצַלִּיחַ אֶצְלָנוּ מְאֹד.

אֵת הַכַּרְטִיס שְׁלוֹ שְׁלַחְתִּי בְּדָאָר אֶקְסֶפֶרְס, וּתְקַבְּלוּ אֵת זֶה עוֹד
כְּמָה יָמִים.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כה רב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

בְּאַתִּי לְאַחַל לָכֶם חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שִׁתְּפִסִּיקוּ כְּבָר לְרִיב, שְׁנֵה סוּד הַחֶמֶץ, וּתְתַחֲלוּ לְאָכַל מִצָּה, שְׁנֵה
סוּד הַשְּׁלוֹם; כִּי בְּאֵמֶת מֵהוּ חֶמֶץ? חֶמוֹץ הַמַּח, שְׁאֲדָם חוֹשֵׁב הַרְבֵּה,
וְחוֹשְׁבִים מֵהַחֲסוּרוֹת שְׂיֵשׁ אֶצְלָ זֶה אוֹ אֶצְלָ זֶה, וְזֶה כָּלֵל הַמַּחְלָקָת
וְהַמְּרִיבוֹת שְׂיֵשׁ בְּבֵית, כִּי כְּשִׁאֲדָם הוּא בְּטֵל וּמְבַטֵּל, וְאֵין לוֹ מֵה
לְעִשׂוֹת עִם עֲצָמוֹ וּמִשְׁעֵמָם לוֹ, אֲזִי הוּא מְחַפֵּשׁ חֲסוּרוֹת בְּאַשְׁתּוֹ,
וְאַחֲרֵי-כֵן הוּא יוֹצֵא וְרַב אַתָּה, אוֹ נוֹפֵל בְּיָאוֹשׁ וּבְדַכְאוֹן, שְׁכַל זֶה
הוּא חֶמֶץ, לֹא-כֵן כְּשִׁאֲדָם זְרִיז, וְאֵין לוֹ זְמַן לְחֻשֵׁב כָּלֵל, אֲזִי הוּא
בְּשְׁלוֹם וּבְאַהֲבָה עִם כָּל אֶחָד, וְכָל שְׂכֵן עִם אֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדָיו, וְעַל-כֵּן
אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲזֹבוּ כְּבָר אֵת הַחֶמֶץ, וּתְתַחֲלוּ לְאָכַל
מִצָּה, וּתְשַׁתְּדְּלוּ מְאֹד שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, וְאֲסוּר לְזַרֵּק אֵת
הָאֲשָׁמָה אֶחָד עַל הַשְּׂנִי, אֶלָּא צְרִיכִים לְדַעַת, שְׂשִׁנֵּיכֶם אֲשָׁמִים,

אֲשֶׁר כה רג בְּנַחַל שֶׁלֵג

וּשְׁנֵיכֶם אֵינְכֶם אֲשֶׁמִים, וְאִז כְּשֶׁתְּהִיוּ חֲזֻקִים בְּזֶה, יִהְיֶה לָכֶם טוֹב בְּחַיֵּיכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְבַטֵּל אֶת הַיִּשּׁוּת וְהַגָּאוּת הַמַּחְלֶקֶת וְהַמְרִיבוֹת, וְתַחֲתִילוּ כְּכֹר לְחֶשֶׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד בְּעֵבוֹר טוֹבַת הַיְלָדִים, אִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כה רג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַפֶּסַח ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְפְּדוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׂיֵשׁ בְּפוֹסְקִים מַחְלֶקֶת אִם מִתָּר לְכַתֵּב בְּחִלּוֹ שֶׁל מוֹעֵד אוֹ לֹא, אֲבָל הַכֹּל מוֹדִים שֶׁבְּדָבָר הָאֶבֶד מִתָּר, וּמִכָּל שֶׁפֶן בְּדָבָר הָאֶבֶד כָּמוֹ אֶצְלֶךָ, אֲשֶׁר אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחָה שְׁמִי עַל הַיָּמִים, כְּדִי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, עַל אַחַת כְּפֶה וְכַפֶּה שֶׁמִּתָּר לְכַתֵּב בְּחֵל הַמוֹעֵד, וְלִכֵּן בְּאִתִּי בְּשׁוֹרוֹתִים אֵלּוֹ לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן אֵלֶיךָ:

רְאֵה לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ, תִּאֲמִין לִי, יְדִידֵי הַיָּקָר! שְׂיֵשׁ לְךָ אִשָּׁה נְהַדְרָת, אִשָּׁה צְנוּעָה בְּמַעֲשֵׂיהָ, יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁהִיא עֲשֵׂתָה טְעוֹת שְׁלֹא רְצָתָה לְהַשְׁאֵר וְכוּ', אֲבָל עִם כָּל זֹאת גַּם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סוֹלַח וּמוֹחֵל עַל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְלִכֵּן רְאֵה גַם אֶתָּה לְמַחֵל וְלִסְלַח לְאִשְׁתְּךָ, וְתַחֲזֹר אֵלֶיךָ, וְתִגְוֹרוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְתִשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, וּבְזֶה תִּמְשִׁיכוּ אֶת הַשְּׂכִינָה אֶל תּוֹךְ בֵּיתְכֶם.

יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאֵה אֶת גְּדִל הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא, שְׁבִנָּה לָכֶם בֵּית נִפְלָא כְּזֶה, סוּף כָּל סוּף עִרְם יִצְאָנוּ מִבְּטָן, וְעִרְם נִחְזָר אֶל בְּטָן הָאֲדָמָה, הַכֹּל זֶה שָׁלוֹ, כְּלוּם זֶה לֹא שָׁלְנוּ, אֲלֹא הַכֹּל הוּא מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא שֵׁיף לֹאמֵר: "עֲבַדְתִּי בְּשִׁבִיל הַכֶּסֶף וְכוּ", טְרַחַתִּי בְּשִׁבִיל הַכֶּסֶף וְכוּ, יִגְעַתִּי בְּשִׁבִיל הַכֶּסֶף" וְכוּ, לֹא לֹא! אֲלֹא הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עֲבַדְנוּ טְרַחְנוּ יִגְעָנוּ מִפְּנֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים, אֲבָל כֶּסֶף הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נֹתֵן לְאָדָם — כְּפִי מַעֲשֵׂיו וְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְלִכֵּן אִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָר לָךְ לְבָנוֹת בַּיִת כָּל-כָּף יָפָה, רְאֵה לְשִׁמְחָה עִם אִשְׁתְּךָ נְעוּרֶיךָ, וְתִתְחַזֵּק בְּיָתֶךָ שְׁאֵת וּבְיָתֶר עַז בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, וְתִדְרִין אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נֹתֵן לָךְ אִשָּׁה נִפְלְאָה בְּמַעֲשֵׂיהָ הַטּוֹבִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ — תִּסְלַח לָהּ, וְתִחְזְרוּ לְגוֹר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וּבְזֶה תַעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יָכוֹל לְסַבֵּל כְּשֵׁשׁ מְרִיבוֹת בְּבַיִת, קִנְיָא וְשִׁנְיָא בְּבַיִת, כְּעַס בְּבַיִת וְכוּ וְכוּ, וְכָל הַצָּרוֹת שֵׁשׁ לְאָדָם, הֵן רַק מִחֲמַת הַמַּחְלָקָת וְהַמְרִיבוֹת, כְּמֵאמְרָם ו'ל (בְּבֵא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁכּוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיָּקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, כְּדִי שְׁתַּתְעֲשְׂרוּ], וְכָל הַעֲשִׂירוֹת בְּאָה לְאָדָם רַק בְּזְכוּת אִשְׁתּוֹ, כִּי הַכֶּסֶף וְהַמָּוֶן זֶה רַק בְּזְכוּת הָאִשָּׁה (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ט).

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵי אֶפְשָׁר לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת, כָּל אָדָם מִתְעַצֵּבֵן בְּכָל יוֹם, עוֹבְרִים עָלָיו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, הֵן מַעֲצָמוּ וְהֵן מֵאֲחֲרִים, וְהוּא נוֹפֵל בְּכַעַס וּבְדַכְּאוֹן פְּנִימִי וְכוּ וְכוּ, וְעַקֵּר עֲבוֹדַת הַצְּדִיק לְהַחְדִּיר בְּאָדָם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרַךְ, לְחִזְקוֹ וּלְאִמְצוֹ, לְעוֹדְדוֹ וּלְשִׁמְחוֹ, וְלִכֵּן רְאֵה לְשִׁמְחָה, שְׂזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, רַבִּי הַמְחִיָּה אוֹתָנוּ.

אֲשֶׁרֵינוּ מָה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמָה יָפָה יִרְשָׁתָנוּ, שְׁאֲנַחְנוּ זוֹכִים לִידַע מְאוֹר הָאוֹרוֹת כְּזֶה, נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, נַחַל הַנוֹבֵעַ אֶת מְקוֹר הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה, וְאִם נִרְקַד כָּל הַיּוֹם — "אֲשֶׁרֵינוּ שְׂזִכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ", זֶה גַם-כֵּן לֹא מִסְפִּיק לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שְׁנֵתֵן לְעוֹלָם מִתְּנָה כְּזוֹ כְּמוֹ רַבְּנוּ ו'ל. וְלִכֵּן רְאֵה, יְדִידֵי הַיָּקָר! לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ו'ל, שְׁמֵאֵד מְאֹד

אָשֶׁר כַּה רַג בְּנַחַל שְׁלֵה

הַזֶּה־יָרְנוּ עַל שְׁלוֹם־בֵּית (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָנִים: רִסְג, רִסְד); וְכִנְדָּאֵי לָךְ עֲכָשׁוּ לְעֵינַי בְּשִׁתֵּי הַשִּׁיחוֹת הָאֵלוֹ, שֶׁהֵם יְסוּד גְּדוֹל אֲצֵל רַבְנֵנוּ ז"ל, כִּי אִם אֵין לְאָדָם שְׁלוֹם־בֵּית, הוּא בָּא לִפְגַּם־הַבְּרִית, וְאִם נִפְגַּם בְּבְרִיתוֹ, אָז נִפְגַּם דַּעְתּוֹ, וְאִם נִפְגַּמַת דַּעְתּוֹ, אָז אֵין לוֹ כְּלִים לְקַבֵּל אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יְתָבְרָךְ. וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תְּשַׁלֵּם עִם אֲשֶׁתְּךָ, וּמִמֶּשׁ תִּגְרָם לִי נַחַת רוּחַ, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בָּאֵין עֲרָךְ אֵינְהָ נַחַת־רוּחַ תִּגְרָם לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְכִנְדָּאֵי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמְאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְנוּ לְסִיּוּם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיךְ ק"ז יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִיךְ ק"ח לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָא.

תַּכּוֹן הָעֲנִינִים

חֵלֶק ק"ז

- ג פֶּתַח דְּבַר
- ה הַקְדָּמָה
- יא כד תתקכו

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְאָרְם סִבַּת הַמַּחְלָקָת עַל רַבְּנוּ ו"ל, וְהַסְּפּוֹר הַיְדוּעַ, הֵיּוֹת שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם לֹא רָצָה שֶׁנִּשְׁמַת רַבְּנוּ ו"ל תִּרְדַּ לְזֶה הָעוֹלָם וְכוּ', בְּיָדְעוּ, שֶׁרַבְּנוּ ו"ל יַחְזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּתִשׁוּבָה, אֲךָ לֹא הוֹעִיל לוֹ מְאוֹמָה, וְנִשְׁמַת רַבְּנוּ ו"ל יִרְדֶּה לְעוֹלָם, וְאַנְחֵנוּ נִתְאַסֵּף יַחַד, וְנִדְבַר יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבְזֶה נִכְנָס חֲשֵׁק וְרִצּוֹן לְהִתְקַרֵּב אֶל הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְיוֹתֵר מִכָּפֵן, נִרְאֶה לְהִדְפִּיס וּלְהִדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁיְהִיוּ בְּהַשֵּׁג יָד, וְכָל עַם יִשְׂרָאֵל יוּכְלוּ לְהִתְחַזֵּק מְאוֹר הָאוֹרוֹת הַזֶּה, כִּי רַק עַל-יְדֵי לְמוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל וְסִפְרֵי מוֹהֲרֵנוּ"ת ו"ל, יְכוּלִים לְהִתְקַשֵּׁר אֶל רַבְּנוּ ו"ל וְתִלְמִידוֹ הַקְדוּשׁ, וְהַעֲקָר לְקַרֵּב יְהוּדִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְזֶהוּ תַּקּוּן הַבְּרִית. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ו"ל וּלְקַרֵּב אֲחֵרִים, וּלְקַיֵּם עֲצוּתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וּלְהַקְפִּיד עַל קַלָּה כְּבַחמוּרָה, וְהַעֲקָר — לְהַרְבוֹת בְּשָׁלוֹם, אַחֲנָה וְרַעוּת, אֲשֶׁר בְּזֶה מִמְּשִׁיכִים אֶת רַבְּנוּ ו"ל אֵלֵינוּ.

- כ כד תתקכו

יְבַהִיר סִפְנַת הַנֶּעַר בְּדוֹר הַזֶּה, וְחֲשִׁיבוֹת הַשְּׁקֵעַת הַחַנוּף, וַיִּיעֵץ אוֹדוֹת קַבְּלַת יְלָד לְמוֹסַד הַלְמוּדִי.

- כב כד תתקכ

יַחֲזִק מְאֹד שְׁלֹא לְפַחַד מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא.

- כג כד תתקכט

יִשְׁבַּח שׁוֹחֵט הַהוֹלֵךְ לְמַקְנֵה קֹדֶם שְׁחִיטָתוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכֵן שִׁירָאָה לְלַמֵּד אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלֵא "שְׁמֵלָה חֲדָשָׁה".

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

- כד תתקל** כד
 יוֹרָה לְשִׂמְחַ מְאֹד, שְׂזוּכֵינוּ לִידַע מִרְבֵּנוּ וְ"ל, הַמְקַשֵּׁר אוֹתָנוּ אֶל שְׂרֵשׁ
 הַשְּׂמִחָה, וַיְכַל שְׂאֲדָם שְׂמַח, זוֹכָה לְהַפְלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.
- כה תתקלא** כה
 יִיעֵץ בְּעִנְיַן שְׂדוּף, וַיִּוְרָה עַל מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת בְּבֵית, אֲשֶׁר זֶה הִיסוֹד.
- כז תתקלב** כז
 יִחְזַק הַנְּמַעֵן לְהַחְזִיק מִמְעַד עַל אֵף כָּל הַקְּשִׁים וְהִיסוּרִים, כִּי לְבַסּוּף
 אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.
- כח תתקלג** כח
 יִרְגִיעַ אֶת הַמְדַּפִּיס, שְׁלֹא יִתְבַּלְבַּל מִכָּל מִינֵי דְבוּרֵי הַכָּל שֶׁל פְּלוּנֵי וְכוּ',
 וַיִּחְזְקוּ שְׂיִזְכָּה לְהַדְפִּיס הַלְּאָה וְהַלְּאָה כָּל הַיָּמִים.
- ל תתקלד** ל
 יִתְנַה הַתְּלָאָה שְׂעוֹבֵר עִם יְלָד קָשָׁה, וַיִּקְנֶה שְׂהַפֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.
- לא תתקלה** לא
 יְבַאֵר חֲשִׁיבוֹת הָעִנְיָן לְהַחְדִּיר אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיִּוְרָה לוֹמֵר
 בְּכָל יוֹם יוֹם תְּהִלִּים'.
- לא תתקלו** לא
 יִשְׁבַּח מוֹרָה שְׂמוֹסְרַת עֲצָמָה עַל חֲנוּף הַבָּנוֹת לְאֲמוּנָה וּלְמַדּוֹת טוֹבוֹת,
 וַיִּיעֵץ בְּעִנְיַן סְפוּרֵי צְדִיקִים מִהִיכָן לְקַחַת, וּלְסַפֵּר לַבָּנוֹת, אֲשֶׁר זֶה חֲשׁוֹב
 מְאֹד.
- לב תתקלוז** לב
 יַעֲזֹר עַל שְׁלוֹם־בֵּית וְכָבוֹד וְהַכְּנָה הַדְּדִית, אֲשֶׁר עַל־דִּי־זֶה נִשְׁפָּע שְׂפַע
 גְּדוֹל בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת.
- לד תתקלח** לד
 יִזְרֹז לְשִׁמּוֹר עַל שְׁלוֹם־בֵּית, וְלִהְרַגִּיל עֲצָמָם לְבַקֵּשׁ הַכָּל רַק מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 כִּי הַכָּל בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד.
- לה תתקלט** לה
 יִחְזַק עַל מְצִיאַת הַזּוּרִיג, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְלִהְתַּפְּלֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
 וְלוֹמֵר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְלִלְמַד "סְפֵר־הַמַּדּוֹת", וְלִהְזַהֵר בְּכַבּוּד אָב וְאָם.
- לה תתקמ** לה
 יוֹרָה עַל בְּדִיקַת הַמְּזוּזוֹת, וְלִהְוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַבָּנוֹת שְׂחַנְן אוֹתָם,

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

ויעורר על רבוי תפלה בעת הדלקת נרות ובעת הפרשת חלה, אשר אלו עתות רצון מסגלות לפעל בשמים.

לד כד תתקמא
יעורר לבקש הרבה על הילדים בעת הדלקת נרות, אשר זו עת רצון מקבלת מאד בשמים.

לז כד תתקמב
יורה שלא לפל בחלישות הדעת, אשר זו עצת הסמ"ך-מ"ם, ולעשות כל מיני פעלות להיות בשמחה, ועקרה — על-ידי למוד התורה הקדושה.

לח כד תתקמג
ישמח מאד על השלום-בית של הנמצעו, ושמסתדרים יחד בהבנה הדרית.

לט כד תתקמד
יחזק על אמונה פשוטה בו יתברך, לידע שהוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה בלה.

לז כד תתקמה
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם למצא תמיד את הקדוש-ברוך-הוא בין בטיבו ובין בעיקו, ועל-ידי-זה נעשה באמת יום טוב מכל העובר על האדם, כי אין טוב יותר מזה שאדם מרגיש שהשם יתברך נמצא אתו, וזאת על-ידי שירבה בשיחה בינו לבין קונו, אשר התפלה היא השער להכנס אל הקדוש-ברוך-הוא.

מט כד תתקמו
יתנה גדל הצרות שסובלים ממי שקורא עצמו 'רב', שרודף קהלה שלמה החרדים לדבר ה', על לא דבר.

נ כד תתקמוז
יחזק מאד על מדת השמחה המרחבת את הדעת, ולנצל את הכחות והפשרונות לתרם לאחרים ולחזקם ולאמצם.

נא כד תתקמח
יאחל "מזל טוב" לרגל הכנסת הבן לעל מצוות, ויודה לנמצעו על הבשורות הטובות שמבשרו מהצלחת הקהלה ואחידיתה.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- נב** כד תתקמט
ייעץ בעניני רפואה.
- נב** כד תתקנ
יורה לקמת עורף־דין, ויברך שיזכו לצאת מהצרה שנקלעו אליה.
- נג** כד תתקנא
ייעץ בענין שדוף, ויעורר להיות חזק בעבודת התפלה ונהתבודדות
ובלמוד משניות.
- נה** כד תתקנב
יורה להתחזק ושום דבר לא יוכל לשברו, ויאחל הצלחה בכל.
- נה** כד תתקנג
יודה לנמען על עזרתו בכנית בית־המדרש, ויורה להודות לפניו יתברך
על החסד חנם שעשה ועושה עמהם בכל עת.
- נו** כד תתקנד
יאחל המתקת הדינים בזכות כסף הפדיון, וירגיל לדבר אליו יתברך, כי
התפלה שאדם מבקש ומתחנן — נשמעת ונתקבלת בכל העולמות.
- נז** כד תתקנה
יעורר על למוד ח"י פרקים משניות בכל יום, כי הימים פורחים, וצריך
לנצל את הזמן ביותר, ואם אין אני לי — מי לי.
- נז** כד תתקנו
יפליג בעבודה הקדושה של חנוף, אשר זו מצנה גדולה מאד, ויורה
להחזיר בילדים אמונה פשוטה בו יתברך ואמונת חכמים.
- נט** כד תתקנז
יברך הנמען שיזכה לפרי בטן דיקא ביבנאל.
- ס** כד תתקנה
יעורר על שמחה, אשר היא רפואה לכל בין בגשמיות ובין ברוחניות.
- סא** כד תתקנט
יבאר, שהקדוש־ברוך־הוא רוצה לגלות לנו נסים פאלו, שהם למעלה
מדרך הטבע, אך מלבשים בדרך הטבע, ויתרץ לו בזה כמה קשיות
בענין מגלת אסתר.

תִּכְן הָעֲנָנִים

5

כד תתקס סב

יִחַזַּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עַל אֵף הַצָּרוֹת וְהַסְּבָל, וַיִּשְׂבַּח מְעַלְתּוֹ בְּהִיּוֹתוֹ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, הַמְּלַמְּדִים בְּסִבְלָנוֹת אֲמוּנָה וַיִּרְאֵת הַשֵּׁם, שְׁשֵׁם שָׁמַיִם יְהִי שְׂגוּר עַל פִּיהֶם.

כד תתקסא סד

יְפַלֵּיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה, וְשֹׁאֵין לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאֵף אֶחָד, אֲלֵא לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְאַהֲבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה צְנוּר הַמְּמַשִּׁיף טוֹב לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל.

כד תתקסב סה

יִוְרָה לְדַבֵּר עִם פְּלוּנֵי בְּעֵנֵן שְׂדוּף, וְלִשְׁדָּלוֹ לְגַמֹּר וְלֹא לְהִתְמַהֵמָה, וַיִּחַזַּק הַנִּמְעָן עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּתְרַנֵּן בַּבַּיִת.

כד תתקסג סו

יִוְרָה לְנִמְעָן לְצִיְתוֹ וְלִקְבֹּל אֶת הַהֲצָעַת שְׂדוּף וְלֹא לְסַרֵּב מִסְבוֹת שֶׁל הֶבֶל, אֲלֵא לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם.

כד תתקסד סח

יַעֲוֹרֵר מֵאֵד עַל מַדַּת הַשִּׁמְחָה, אֲשֶׁר זוֹכִיִּים לָהּ עַל-יְדֵי שְׂמוּצָא בְּעֲצָמוֹ וְקִדּוּת טוֹבוֹת, שְׁעָקְרָן: "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", אֲשֶׁר הַשִּׁמְחָה הַזֶּה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

כד תתקסה סט

יִוְרָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּעֲצָמוֹ וְלִשְׂמַח אֶת כָּל בְּנֵי הַבַּיִת וְאֵת כָּל הַסְּבִיבָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד צְדָקָה גְּדוּלָה מִזֶּה — שְׂאֵדִים מְשַׂמַּח אֶת זוּלָתוֹ.

כד תתקסו ע

יִבְאָר, שְׁעָקְרָן פָּגַם הַשִּׁמְחָה בָּא עַל-יְדֵי פָּגַם הַבְּרִיּוּת, אֲשֶׁר עַל יְדוֹ נּוֹפְלֵת עַל הָאָדָם עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת.

כד תתקסז עב

יִוְרָה לְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, אֲשֶׁר זֶה הִנֵּה הָעֵקֶר אֲצֵל רַבְּנוֹ וְ"ל כְּדָגְמַת הַתָּם שֶׁהֵלֵךְ בְּמַדַּת הַתַּמִּימוֹת.

כד תתקסח עג

יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׁעוֹסֵק בְּזִכּוּי הַרְבִּיּים, וַיַּעֲוֹרְרוֹ לְמָסֹר נִפְשׁוֹ בְּעִבּוּר הַפְּצָת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה. וְאֵין לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל.

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

- כד תתקסט** **עד**
 יאחל הצלחה לכן שהגיע ללמד אצלו, ויבאר שהשם יתברך מנהיג
 עולמו בהשגחה פרטית וצריכים הרבה רחמים, ובפרט על גדולי
 הילדים, ואנו אין לנו אלא חרב התפלה, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך
 להצליח עמם.
- כד תתקע** **עה**
 יחזק מאד, שאחר הרע יבוא הטוב, והעקר לא להתיאש, פי גדול אדונינו
 ורב להושיע.
- כד תתקעא** **עו**
 יבאר דברי רבנו ז"ל שאמר: עצה לבוא לגדלות המחזין — לחזק
 אחרים, ויורה לעשות כן, וכן להיות בשמחה, ולהרגיל עצמו לדבר
 אליו יתברך, אשר פל דבור הוא הצלחה נצחית מאין כמותה.
- כד תתקעב** **עז**
 יבהיר, אשר אצל אנשי שלומנו היה השלום-בית יסוד ועקר גדול,
 ויעורר לעשות מנגן של המלמדים, ולהקפיד מאד על התפלות בדבקות
 מלה במלה מתוך הסדור.
- כד תתקעג** **עח**
 יעורר זוג לכבד זה את זה ולמצא נקודות טובות אחד בשני וכו', פי
 רבנו ז"ל הקפיד מאד על שלום-בית, ומוהרנ"ת ז"ל אמר: הדבר
 הראשון הוא שלום-בית.
- כד תתקעד** **פ**
 יבאר, אשר בזה העולם פלנו צריכים חזוק, ולכן ראוי אשר איש את
 רעהו יאמר חזק.
- כד תתקעה** **פ**
 יאחל רפואה שלמה לנמצן.
- כד תתקעו** **פא**
 יעורר על למוד בכלל ועל הפצה, ויאחל על מציאת שדוף טוב.
- כד תתקעז** **פא**
 יעץ בענין גמירת השדוף וקביעת תאריך לחתונה.
- כד תתקעח** **פב**
 יורה לנמצן להכניס עצמו בחנוף הבגים והבגות, אשר אין למעלה מזה.

תִּכְן הַעֲנִינִים

7

- פג** **כד תתקעט**
יחזק הנמצען, שאף שעוברים עליו עתה הרבה יסורים, עליו לידע שהכל
בהשגחה ובחשבון צדק.
- פד** **כד תתקפ**
יעורר הנמצען לקבצ תאריף לחתונה בקרוב, ולא להתפעל משום דבר,
וכן ללמד היטב את ההלכות, אשר הם דברים של פרייות.
- פה** **כד תתקפא**
ישבח הנמצענת שמחזיקה מעמד על אף כל הנסיונות שעוברים, ויחזקה,
שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.
- פו** **כד תתקפב**
יודה לנמצענים על שמסיעים לקהלה עם הטפול הרפואי, ויחזקם על
מדת השמחה.
- פז** **כד תתקפג**
יזהיר מאד לא להפגס לחובות, אשר רבנו ז"ל הקפיד על כך מאד.
- פח** **כד תתקפד**
יבקש את עזרת הנמצען בבניית בית המדרש ויבארו חפצו, שלכל כלל
ישאל יהיה חלק בבנין הזה, אשר יהיה לתורה ולתפלה ולגמילות
חסדים.
- צ** **כד תתקפה**
ימסר דרישת שלום מתבן הלומד אצלו, ויחזק על שמחה, ויאחל שיקים
הפסוק: "שמחנו כימות עניתנו".
- צא** **כד תתקפו**
יתייעץ עם הנמצען אודות מבנה בית הספר, וכן להביא מנהל זמני לפקח
על ההנהלה, פי חנוף הילדים זה צפור נפשנו, וצריך לעמד היטב על
המשמר.
- צב** **כד תתקפז**
יחזק אשה על חשיבות בעלה, שמוסר נפשו בעבור חנוף הילדים, וכל
מערכת החנוף בידו, ויבארה, שהיא תתחלק עמו בשכרו.
- צג** **כד תתקפח**
ישבח הנמצענת אודות הארגון שעשתה בעבור הבנות לשבת, שכך לא

תִּכְן הָעֲנִינִים

תְּסַתּוּבְכֶנָּה בְּרָחוּב, וַיַּעֲוֹרָהּ לְהַתְמִיד בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", וְלוֹמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים".

כד תתקפט **צד**

יַעֲוֹר הַנִּמְעָן לְבָנוֹת בֵּית, פִּי פֶלַג גּוֹף זֶה לֹא טוֹב.

כד תתקצ **צה**

יַעֲוֹר עַל שְׂמֻחָה אֲשֶׁר הִיא הַעֲקָר וְהִיִּסוּד בְּדַעַת רַבְּנֵי ז"ל, וְצָרִיף לְמִסֵּר נַפְשׁוֹ בְּעָבוּר זֶה. וַיִּבְאֵר מֵהֵיכָן נֹכַעַת הָעֲצָבוֹת? מִחֻמַּת שְׂאִין נִזְהָרִים בְּנֻטִילַת יָדַיִם שְׁחָרִית, וְאִזּוֹ הַקְּלָפוֹת וְהַשְּׂדִים מִתְּדַבְּקִים בְּאָדָם.

כד תתקצא **צז**

יִוְרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלַעֲזוֹר זֶה לְזֶה, וְלִהְיֶה פִּיד עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, וּבִפְרָט שֶׁהַנִּמְעָן כֹּהֵן, וּמְחִיב לַעֲלוֹת לְהוֹכֵן בְּכָל יוֹם. וְכֵן יַעֲוֹר עַל לְמוּד בְּכוֹלָל בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְבִרְכָּה וְהַצְּלָחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

כד תתקצב **צח**

יֶאֱחַל רַב נַחַת מֵהַבְּנִים, וַיִּוְרָה לֹמַר תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וְלִזְכוּת לְסִיִּם בְּכָל שְׁבוּעָה אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וּבְזֶה מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדָיו.

כד תתקצג **צט**

יִוְרָה לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִנָּיֵחַ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים, כִּי אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַכֹּל בָּא מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ.

כד תתקצד **ק**

יִחַזַּק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וְלִהְיֶה מְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, לִידַע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְרַגְּשִׁים טַעַם אַחַר בְּחַיִּים.

כד תתקצה **קא**

מִכְּתָב כְּלָלִי לְכָלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְהַיְרָם, כִּי כָּל מֶה שֶׁקּוֹרָה בְּעוֹלָם, זֶה רַק כְּדֵי שִׁיתְגַּלֶּה הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְנִתְאַנֶּה הַבוֹרָא שֶׁתְּהִיָּה לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים. וְלִכֵּן כָּל רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁיִּגְדַּבֵּר מִמֶּנּוּ וַיִּגְדַּבֵּר אֵלָיו, וּכְכֹל שֶׁמְדַבְּרִים יוֹתֵר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹתֵר אֲמַת גְּכֻנָּסֶת בְּאָדָם, כִּי אֲמַת זֶה רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמֵאַחַר שֶׁהַצְּדִיק הָאֲמַת דְּבוּק כָּל הַעֵת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-כֵּן הָאֲמַת הַזֹּאת נִמְצְאָת אֲצִלוֹ, וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְקַבֵּל אֶת עֲצוֹת הַצְּדִיקִים, וְלִהְיֶה תְּחִזֵּק בְּאֲמוּנַת חֻכְמִים.

כד תתקצו קיא

יִוְרָה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר רַק זֶה יִשְׁאֵר מֵאֲתָנּוּ לְבַסּוֹף, וַיִּבְקֶשׁ לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ בְּתַלְמוּד תּוֹרָה עַל חֲנוּף הַיְלָדִים, וּלְסַפֵּר לָהֶם סְפוּרֵי צַדִּיקִים, וְלִמְשֹׁךְ לְבָבָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כד תתקצו קיב

יַעֲזֹר לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְלִהְתְּחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

כד תתקצו קיג

יִוְרָה לְרַחֵק מִקְמַצְנוּת, אֲשֶׁר הִיא מְדַה רָעָה, וּבִפְרָט עִם הָאִשָּׁה צְרִיף לְהִיּוֹת טוֹב לֵב, וְלֹא לְלַכֵּת בְּקִטְנוּת הַמַּחֲזִין עִמָּה.

כד תתקצו קיד

יִקְנֶה בְּקִרּוֹב לְמִבְּנֵי חֵדֶשׁ לְבֵית־הַסֵּפֶר, וְלִהְתַּגַּבֵּר עַל כָּל הַקְּשִׁיִּים שֶׁהִסְמִ"ךְ־מ"ם מַעֲרִים בְּדַרְךְ, אֶף עַל־יְדֵי תְּפִלוֹת, יִזְכוּ לְרֵאוֹת נְסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

כה אֲלֵפִים קטו

יִבְשֹׁר לְנִמְעָנָת, שֶׁבְּקִרּוֹב יִזְכוּ לְמִבְּנֵי לְבֵית־הַסֵּפֶר, וְאִזּוּ יִהְיוּ מְבַדְּדִים מִהֶסְבִּיבָה הַחֲלוּוֹנִית, וְהַפֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

כה א קטז

יַעֲזֹר לְסַיֵּם בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', וְכֵן לְלַמֵּד "סֵפֶר־הַמִּדּוֹת".

כה ב קיז

יִוְרָה לְשַׁמֵּר מְאֹד עַל הַקְּטָנִים שֶׁלֹּא יֵצְאוּ הֶפְקֵר בַּחוּץ, כִּי זֶה סִכְנַת נַפְשׁוֹת.

כה ג קיח

יִוְרָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', אֲשֶׁר זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ כָּל הַטּוֹבוֹת וְכָל הַיְשׁוּעוֹת, וְכֵן לְלַמֵּד הַרְבֵּה "סֵפֶר־הַמִּדּוֹת".

כה ד קיח

יִחַזֵּק עַל אֲמִירַת תְּהִלִּים וְעַל שְׂמֵחָה, וַיֵּאחַל אֲשֶׁר לְבַסּוֹף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

כה ה קיט

יַעֲזֹר לֹאמַר תְּהִלִּים וְלִבְקָשׁוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל אֲשֶׁר צְרִיכִים, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁמְתַפְּלִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבְּלָת.

- כה ו קיט
 יִבְקַשׁ הַנִּמְעָן לְמִסֵּר מִכְתָּבִים לְיַעֲדָם, וַיַּחֲזְקוּ עַל שְׂמֵחָה אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה
 לְכָל.
- כה ז קכ
 יִמְנֶה הַנִּמְעָנָה לְסִגְנוּת מְנַהֵל, וַיִּתֵּן בְּרַכְתּוֹ.
- כה ח קכא
 יוֹדָה לַנִּמְעָנָה שֶׁפָּנְתָה אֶת מְקוֹם הַלְמוּד לְבָנוֹת הַתֵּיכּוֹן, וְעִבְרָה לְמִבְנֵה
 הַמִּתְנַ"ס עִם תּוֹלְמִידוֹתֶיהָ.
- כה ט קכא
 יַעֲזֹר לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה בְּתוֹלְמִידוֹת, וְכֵן מַדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי הֵן הָעֲנִינִים שְׁלֵנוּ.
- כה י קכב
 יַעֲזֹר לְהַשְׁקִיעַ בְּחַנוֹף הַבָּנוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.
- כה יא קכג
 יִבְקַשׁ הַנִּמְעָנָה לְחַנוֹף אֶת הַבָּנוֹת לְיִרְאַת שָׁמַיִם וּלְמַדּוֹת טוֹבוֹת.
- כה יב קכג
 יַעֲזֹר מִטְּפֹלֶת לְהַשְׁגִּיחַ מְאֹד עַל הַיְלָדִים, אֲשֶׁר זֶה פְּקוּחַ נַפְשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת
 וּבְרוּחַחֲנִיּוֹת.
- כה יג קכד
 יַחֲזֹק מִחֲנֻכַּת עַל עֲבוֹדַתָּה הַקְּדוּשָׁה, לְחַנוֹף אֶת בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְאֲמוּנָה
 וְיִרְאָה.
- כה יד קכה
 יַחֲזֹק בְּאֲמוּנָה, וּלְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת אֲמוּנָה, וּלְלַמֵּד אֹתָן "סֵפֶר-הַמַּדּוֹת"
 וְסִפּוּרֵי-צַדִּיקִים.
- כה טו קכה
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְאָרְם קִדְשַׁת יוֹם הַפּוּרִים,
 שֶׁהוּא גְדוֹל יוֹתֵר מִיּוֹם כְּפוּרִים, וַיַּעֲזֹר מְאֹד לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְסַיֵּעַ
 לְבִנְיַת בֵּית-הַכְּנֶסֶת, אֲשֶׁר יִהְיוּ מְאַחֲדִים בּוֹ מְכַל הָעֵדוּת, וַיִּתְאַחֲדוּ בּוֹ כָּל
 נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
- כה טז קכח
 יִדְבַּר אֹדוֹת אֶחָד הַבְּחוּרִים, שְׁגוּרָם לוֹ הִרְבֵּה עֲגַמַת נַפְשׁ, וַיִּבְאֵר גְּדָל
 הַנְּחִיצוֹת לְחַתְנוֹ מֵהַ שְׂיוֹתֵר מֵהַר, אֶף דָּא עָקָא, שְׂאִינוּ בְּשַׁל דִּיּוֹ.

כה יז קכט

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יוֹרָה לְשֹׁמֵחַ עַל שִׂיּוּדָעִים מְרִבֵּי
נִפְלָא פְּנֵה, וַיִּזְהֵר לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל הַחֶק, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל פָּךְ
וְאָמַר: עִם קִיר"ה אֵין מִתְחִילִים.

כה יח קל

יְבָאָר שְׁצָרִיךְ לְהִזְהֵר מִכָּל מִינֵי רַעֲיוֹנוֹת הַכָּל, וְהַעֲקָר לֹא לְדַחֵק אֶת
הַשְּׁעָה, וְלְהִזְהֵר מְאֹד בְּשָׁלוֹם-בֵּית, וְלְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, וְאִזּוּ רֹאִים
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה.

כה יט קלא

יִיעֵץ לְחַתֵּן אֶת הַבֵּן, וּבִפְרָט יַעֲקֹב סִפְנוֹת הַדּוֹר וְהַפְּרִיצוֹת, אֲזִי הַיְלָדִים
בְּסִפְנָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְרֹאוֹת לְחַתָּנָם, וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם
מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב.

כה כ קלב

יְעוֹרֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל, וַיִּתֵּן עֲצָה נֶגֶד מַחְשְׁבוֹת
זְרוֹת, וְכֵן יִרְגִיל לְגַרְסַת הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְטַהֵר אֶת הַנְּשִׂמָה.

כה כא קלג

יְעוֹרֵר לְהַחֲדִיר בְּכַנּוֹת אֲמוּנָה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמָּהֶן —
בְּיָדָי פּוֹעֵל.

כה כב קלד

יְבַקֵּשׁ לְשַׁלַּח אֶת הַשְּׁעוֹר אֵלָיו, וְלְרֹאוֹת לְחַתֵּן אֶת הַנְּצָרָךְ, וַיֵּאחַל הַרְיוֹן
קל.

כה כג קלה

יְבָאָר חֲשִׁיבוֹת הָעֲנִיִן לְחַתֵּן אֶת הַבַּחּוּרִים בְּגִיל צְעִיר, וְכֵן שְׂשִׂיחָה שְׁלוֹם
וְאַחֲוָה בֵּין אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

כה כד קלה

יִתֵּן עֲצָה אוֹדוֹת הַיַּחֲס לְתִינוּק, וְהִיאֲךָ לְהַתְנַהֵג עִמוֹ, וּיְבַקֵּשׁ לְחַזֵּק אֶת
בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וְלִקְרָבָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כה כה קלו

יְבַקֵּשׁ לְהַשְׁלִים וְלְרַחֵק מִמְרִיבוֹת, וְכֵן לְשֹׁמֵר עַל בְּרִיאוֹת הַבְּעַל אֲשֶׁר
סוּבַל מִסְפָּר.

כה כו קלז
 יחזק מאד להיות בשמחה, אשר אין למעלה הימנה, ועל ידה זוכים
 לעבר על כל המשברים.

כה כז קלח
 יתן כמה הנחיות, ויבקש לעזר לאחת מנשות אנשי שלומנו, עקב המצב
 הקשה שעוברת.

כה כח קלט
 יורה להתחזק בכל העובר, כי בודאי אחר הרע יבוא הטוב וכו', והעקר
 להתחזק מעמד, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

כה כט קמא
 יורה לשמר על הילדים שלא יסתוכבו ברחובות, אשר בעתים הללו זו
 סכנת נפשות ממש גשמיות וברוחניות.

כה ל קמב
 יורה לבדק את התפלין, וכן להקפיד על פשרות המאכלים, ולשמר שבת
 כהלכתה, ולהתמיד בלמוד הלכה.

כה לא קמג
 יעורר להתחזק עם הנקודות הטובות שיש בו, ולא להשבר משום דבר,
 כי בר ישראל שאינו נכנע לסטרא אחרא, גורם שעשועים גדולים
 למעלה בשמים.

כה לב קמד
 יאחל רב נחת והצלחה לבני זוג, ויחזקם לא להשבר מגלי ורוח הזמן,
 אלא להתחזק מעמד בכל העובר עליהם.

כה לג קמו
 יורה לנמץ, שעוזר לו להפוך את יבנאל למקום תורה ועבודת השם,
 ויחזקו לא לפחד משום דבר, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזבנו.

כה לד קמז
 מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם למסר הנפש על
 נקדת השמחה, ובאפן הזה תמשיך עליהם שמחה על כל השנה,
 ויבקשם לשמר מאד על הילדים, שלא יסתוכבו הפקר ביום הפורים,
 שלא נאבד את כל ההשקעה שהשקעה בהם כל השנה.

תִּכּוֹן הָעֲנֻנִים

13

כה לה קמח
יְרַגִּיעַ הַנְּמָעָנִים שְׁלֹא לִהְיוֹת בְּמַתַּח, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כה לו קמט
יִחְזַק הַמְּדַפְּיִסִים לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִרְקֹד כָּל הַיּוֹם עַל נַעַם חֶלְקָם,
שְׂזוֹכִים לְהוֹצִיא סִפְרֵי "אֲשֶׁר בִּנְחַל" נִפְלְאִים כְּאֵלוֹ, וְכֵן קוֹנְטְרַסִים
הַמְּחִיִּים אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

כה לז קנ
יְבָאֵר, אֲשֶׁר כָּפִי הִשְׁקַעַה שְׁמִשְׁקִיעִים בְּיַלְדִים — כֵּן מוֹצִיאִים מֵהֶם,
וְלָכֵן הֶעֱקַר לְהִשְׁקִיעַ בָּהֶם הַרְבֵּה אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְכוּדָאֵי תַצְמַח
מִזֶּה טוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

כה לח קנא
יִחְזַק בְּאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל אִף הַצָּרָה הַגְּדוֹלָה שֶׁנִּחְתָּה בְּבֵית, וְלִשְׁמַח
עִם הַיַּלְדִים, שֶׁהֵם מִתְנַתֵּן יְקָרוֹת שְׁנֵתָן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כה לט קנב
יִוְרָה לְשֵׁלֶם אֶת חוֹבוֹת הַהִדְפָּסָה, וְכֵן לְלַמֵּד בְּכוֹלֵל בְּקָר כָּל יוֹם, וְלִהְפִּיץ
אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל.

כה מ קנג
יִיעֵץ בְּעֻנֵין נִשְׁוֹאֵי הַבַּת וְכוּ', וְיִקְנֶה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שְׂיִצִּיתוּ אוֹתוֹ.

כה מא קנה
יְבָאֵר, שֶׁהֶעֱקַר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְכִכֵּל שְׂאָדָם מְכֻנִּס
עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה, כֵּן יִתְרַחֵב לוֹ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

כה מב קנו
יְעוֹרֵר מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר עֲנֵן זֶה הִנֵּה חֲמוֹר מְאֹד אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל.

כה מג קנו
יִחְזַק הַנְּמָעָן, וְיִבְהִירוּ, שְׂאָב מְחִיב לְחַתֵּן אֶת בְּנוֹ, כִּי אִם מוֹלִידִים בֵּין,
צָרִיכִים גַּם לְחַתְּנוֹ.

כה מד קנח
יִוְרָה לְחַנֵּף אֶת הַבָּנוֹת עִם מְטָעַן עֲשִׂיר רוּחָנִי, שְׁתוּכְלָנָה לְהַקִּים בְּתִים
לְתַפְאָרָה עַל יְסוּדוֹת הַתּוֹרָה וְהָאֲמוּנָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם טְהוֹרָה, וּמִדּוֹת
טוֹבוֹת.

כה מה קס

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבאָרם קדֶשֶׁת יום הפורים, אֲשֶׁר יכולים לפעל בו אֲצֵל הקדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מה שְׂרוּצִים, אֲךָ זֶה תְּלוּי בְּמִדַּת הָאֱהָבָה וְהֶאֱחָדוּת, כִּי הַמֶּן-עֲמֵלֵק רוּצָה רַק לְהַפְרִיד בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַעֲקֹר לְרֵאוֹת לְהִתְאַחַד יַחַד, וְלִהְיוֹתִיזֵק בְּשִׂמְחָה וְלִרְקֹד הַרְבֵּה מְאֹד, וְלִקְיָם אֶת מִצְוֹת הַיּוֹם בְּשִׂלְמוֹת.

כה מו קסו

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבאָר, שְׁכָל הָעֲנֻיִן שֶׁל רַבְּנוּ וַי"ל הוּא רַק תְּפִלָּה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׁלוֹם, וְלִכְוֵן אִם אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְאַחַדוּ יַחַד, יוֹכְלוּ לְהִתְבַּוְּד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְיַעֲוֹרֵר מְאֹד עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתְּפִלָּה בְּמִנְיָן, וְיִכְבֹּד הָאִשָּׁה, וְלִפְרֹסֵם אֶת לְמוֹדוֹ שֶׁל רַבְּנוּ וַי"ל בְּכָל עִם יִשְׂרָאֵל.

כה מז קסו

יבאָר חֲשִׁיבוֹת הָעֲנֻיִן לְחַתֵּן אֶת הַנֶּעֱר בְּגִיל צָעִיר, עֵקֶב פְּרִיצוֹת הַדּוֹר, וְיִבְקֹשׁ הַנְּמַעֲנֵת לְעֹזֵר לוֹ לְהַכִּין אֶת הַבָּנוֹת לְקִרְאוֹת הַעֲתִיד.

כה מח קסז

יִחֲזֵק בַּחֲוָרָה אוֹדוֹת מְשֻׁמְעוֹת הַחֲתָנָה וְכו'.

כה מט קסח

יבאָר, שְׁהַעֲקֹר לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקֵם, וְאִין לְהַסְתַּכֵּל עַל הוֹצָאוֹת הַחֲתָנָה, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר.

כה נ קע

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יַעֲוֹרְרֵם לְהַחֲזִיק עֲצָמֵם בְּיַחַד, כִּי קָנָה אַחַד יְכוּלִים לְשֹׁבֵר, אֲבָל אֲנִיגָה שֶׁל קָנִים אִין יְכוּלִים לְשֹׁבֵר.

כה נא קעא

יבְקֹשׁ הַנְּמַעֲנֵן שְׁלֵא לְהִיּוֹת בְּרִיָּן, אֲלֵא לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמִים.

כה נב קעב

יִוָּרָה בְּמָה הוֹרְאוֹת טְכְנִיּוֹת, וְיִבְאָר שְׂיִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְלֵא נִשְׂאָר לָנוּ רַק הַתּוֹרָה שְׁזוֹכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם.

כה נג קעג

יַעֲוֹרֵר לְהַשְׁמֵר מְאֹד עַל הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְלִלְמַדְם בְּכָל שְׁבוּעָה, כִּי זֶה בְּכִרְיָתוֹת.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

15

- כה נד** קעד
יורה ללמד היטב הלכות טהרת המשפחה, ולהתמיד בלמוד התורה הקדושה, ולאשה יורה לומר בכל יום 'יום תהלים', אשר זה ממשיך ישועה על הבית.
- כה נה** קעה
יורה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, פי התורה היא חיינו, ולסים בכל שבוע את כל ספר התהלים.
- כה נו** קעו
יעורר מאד שוחט על שלום-בית והבנה הדדית, ולעשות לעצמו חק קבוע לסים כל חדש את הספר "שמלה חדשה", ולא לשחט בלי לילך למקנה קדם.
- כה נז** קעז
יאחל פרנסה בשפע, ויבאר, שהעקר צריך לדבר דבורי אמונה, פי 'איש אמונות רב ברכות'.
- כה נח** קעח
יעורר על שלום-בית, ולדון זה את זה לכף זכות, ועל-די-זה השכינה שורה בתוך הבית.
- כה נט** קעט
יעורר לקבצ שיעורים כסדרן בגמרא, אשר זה ממשיך על עצמו ארבעת מלאכי השמירה המסבבים את האדם.
- כה ס** קפ
יחזק לחיות באהבה גדולה מאד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ובבית שיש שמחה ואהבה, הילדים גדלים בהצלחה.
- כה סא** קפב
יחזק מאד שלא להשבר מפל העובר עליו, ואשרי הזוכה לבטל עצמו אל האיין סוף ברוך הוא, ומסתכל רק על הטוב שיש אצל כל בר ישראל.
- כה סב** קפג
יחזק מאד על התמדה בתורה הקדושה, ועל התבודדות.
- כה סג** קפד
יורה על כבוד האשה, ולשמר מאד על השלום-בית.

- כה סד** קפה
יעורר לדבר תמיד דבורי אמונה והשגחה פרטית, ולידע אשר אין טבע
כלל, כי גם הטבע זה השגחה.
- כה סה** קפז
יעורר להתאזר במדת הסבלנות, ולהשמר מפעם וקפדות, ולהיות ותרן
בממונו.
- כה סו** קפז
יעורר להצטרף לשעורים של אנשי שלומנו, ולהתחזק באמונה פשוטה
בו ותברך.
- כה סז** קפז
יורה לבעל על התמדה בכל חלקי התורה הקדושה, ולאשה — לומר
בכל יום יום תהלים'.
- כה סח** קפח
יתן פמה הוראות טכניות, ויעורר על שמחה.
- כה סט** קפט
ישבח מאד את הצלחת המדרשה, ויאחל על המשך מצליח ומשגשג.
- כה ע** קצ
יורה לשמר על השלום-בית, ולראות את הטוב בכל אהר.
- כה עא** קצ
ישבח את המקום יבנאל, וירגיל לדבר אליו ותברך, ולבקשו כל צרכיו,
כי כל תפלה שמתפללים — נשמעת ונתקבלת בכל העולמות.
- כה עב** קצא
יודה לנמצן על עזרתו לבנין בית-המדרש, ויחזקו להיות בשמחה,
ולשמח את בני ביתו, וכפי השמחה — פן יתרחב לו בגשמיות
וכרוחניות.
- כה עג** קצב
יחזק מאד על מדת השמחה בבית, ולהרגיל עצמו לדבר אליו ותברך.
- כה עד** קצג
ישמח מאד על גמר השדוה, וירגיל לדבר אליו ותברך, אשר כל דבור
ודבור הוא הצלחה נצחית שאין לתאר כלל, ויורה על התמדה בספר
הקדוש "לקוטי-מזהר"ן.

תִּכְנֵן הַעֲנִינִים

17

כה עה קצד

מִכְתָּב פְּלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוּ יִבְאָרֵם גְּדֹלַת רַבְּנוּ ו"ל, וְאִיךָ
זוֹכִים לְטַעַם אֶת טַעַם רַבְּנוּ ו"ל — רַק עַל־יְדֵי לְמוֹד סְפָרֵינוּ הַקְּדוּשִׁים,
בְּכֵן יוֹרָה לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר בְּזֶה תְּלוּיָהּ הַהִתְקַרְבוּת אֵלָיו
ו"ל.

כה עו רג

יוֹרָה בְּעִנְיָן עֲשִׂית הָאֲרוּסִין, וְקַבִּיעַת תַּאֲרִיךְ לְחַתֻּנָּה וְכו'.

כה עז רד

יוֹרָה שְׁלֵא לְפָרְסָם אֵינָה עִנְיָן, כִּי אֵין הַבְּרָכָה שְׂרוּיָה אֶלָּא בְּדָבָר הַסְּמוּי
מִן הַעִיֵּן.

כה עח רד

יִתֵּן בְּרַכַּת הַדֶּרֶךְ לְנִמְעָן, שְׁנוּסֵעַ לְצִיּוּנוֹ הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ
מְלִיץ־עֲנָסֵק זי"ע.

כה עט רה

יִבְקֹשׁ לְלַמֵּד אֶת הַבַּת אֶת הַהֲלָכוֹת וְלַהֲכִינָהּ לְחַתֻּנָּה.

כה פ רה

יִתֵּן לְנִמְעָנָת בְּרַכְתּוֹ, בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" לְרַגְלֵי גֹמֵר הַשְּׂדוּף.

כה פא רו

יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָן, שְׂיִתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹ גַּם־כֵּן בְּצִיּוּן הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ
זי"ע.

כה פב רו

יִבְקֹשׁ לְהַתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹ בְּצִיּוּן הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע —
לְהַצְלַחַת בְּנֵי־בֵית־הַכְּנָסֶת וַיִּצְיָאָה מִן הַחֹזְבוֹת.

כה פג רז

יִבְאָר, אֲשֶׁר מָה גִּשְׁאָר מִהָאָדָם: רַק זְכוּת הַרְבִּים, שְׂזוּכָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם
אֶת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וּלְקָרֵב בְּנֵי־אָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כה פד רז

יִבִּיעַ רְצוּנוֹ, שְׂיִתְחִילוּ לַעֲשׂוֹת כְּבָר אֶת הַכְּלוּנְסָאוֹת, בְּאִפְּן שְׂיִוְכְּלוּ לְהַנִּיחַ
אֶבֶן הַפִּנֵּה לְבִנְיָן הַקְּדוּשׁ וְכו'.

- כה פה** רח
 יקנה לגס הן בַּעֲבוּר בְּנִית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, וְהֵן בְּעֲנַן הַדְּפֶסֶת סְפָרֵי
 רַבְּנֵנוּ וְ"ל וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים.
- כה פו** רח
 יוֹרָה מֵה לַעֲשׂוֹת בְּעֲנַן הַחֲתָנָה, כְּדִי לְהַמְנִיעַ מֵהַלְשָׁנוֹת וּמְסִירוֹת וְכוּ',
 וַיִּחְזַק שֶׁהַפֶּל יַעֲבֹר בְּקָלוֹת.
- כה פז** רט
 יִשְׂמַח מְאֹד בְּשׂוֹב הַנִּמְצָן לְבֵיתוֹ, וַיּוֹרָה לְאִשָּׁה הַיָּאָף לְהַתְּנַהֵג עִמּוֹ.
- כה פח** רי
 יוֹרָה לְנִמְצָן לְקַחַת כַּדוּרִים לְרַפּוּאָתוֹ, וְלֹא לְהַתְּבַיֵּשׁ כָּלֵל, כִּי זֶה בְּכָלֵל
 'וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד נַפְשׁוֹתֵיכֶם'.
- כה פט** רבי
 יַעֲזֹר לְהַתְּחַזֵּק, כִּי כָּל דְּבָר טוֹב בָּא מְאֹד קָשָׁה וְעַם מְנִיעוֹת.
- כה צ** רבי
 מִכְתָּב לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוּ יִבְקָשׁם לְסִיעַ לְהַעֲבִיר אֵיזָה צְנוּר,
 שֶׁמִּפְרִיעַ לִיצִיקַת יְסוּדוֹת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ.
- כה צא** ריג
 יִסְפֹּר הַלְחָצִים וְהַסָּבֵל שְׁעוֹבֵר מֵהַכָּלֵל וְהַפָּרֹט, וַיִּמְסַר כְּמֵה הַנְּחִיּוֹת.
- כה צב** ריד
 יִחְזַק וַיַּעֲזֹד בַּחֲוִירָה שְׁעוֹמְדַת לְפָנָי נִשׁוּאָיָה.
- כה צג** ריד
 יוֹדָה לְנִמְצָן עַל עֲזָרְתוֹ, וַיְרַגֵּיל לְדַבֵּר אֵלָיו תְּבָרָךְ, כִּי 'אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב
 בְּרִכּוֹת'.
- כה צד** רטו
 יוֹרָה שְׁלֹא לְנַהֵג בְּלַחֲץ, אֲלֵא בְּיִשׁוּב הַדַּעַת גָּדוֹל, וְהַעֲקָר לְהַתְּחַזֵּק
 וּלְהַחֲזִיק מֵעַמָּד.
- כה צה** רטו
 יִקְנֶה לְהַשִּׁים יְתָבְרוֹ, שְׁיֻכְלוּ כָּכֵר לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ בְּקָלוֹת, כִּי
 מִסְפִּיק עֲבָרוֹ צְרוֹת וַיְגוֹן וַאֲנַחָה.

תִּכְן הַעֲנִינִים

19

- כה צו** יוֹדָה לְנִמְעָן עַל סִיּוּעוֹ, וַיִּרְגְּלוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית.
- כה צז** יְבָאָר, שֶׁהֶעֱקַר בְּזֵה הָעוֹלָם לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֲחֵרִים, אִף שֶׁחַיִּים קָשִׁים וּמְרִים, עִם כָּל זֹאת הֶעֱקַר לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.
- כה צח** יְדַבֵּר מִכָּף, אֲשֶׁר לֹא כָּל מֵה שְׂרוּצִים מְקַבְּלִים וְלֹא כָּל מֵה שֶׁמְקַבְּלִים רוּצִים.
- כה צט** יוֹרָה לְהִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאִם לְבָכוֹת, אֲזִי לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ וְלֹא לְפָנָי בְּשֵׁר וְנֵדָם, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרַךְ יָכוֹל לַעְזֹר.
- כה ק** יְבָאָר, אֲשֶׁר מִי שֶׁדְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הֵכִי מְאֹשֶׁר, אִף מִי שֶׁחָס וְשָׁלוֹם, מִנְתַּק עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, רַע וְמַר לוֹ מְאֹד.
- כה קא** יְעוֹרֵר שְׁלֵא לְפַל בְּיֹאוֹשׁ וּבְמִרְהָ שְׁחוּרָה, אֲשֶׁר נוֹבֵעַ מְכַפִּירוֹת, וְהַמְאָמִין הָאֱמֵתִי, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מְחַיֶּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, הוּא שׁוֹחֵק מִהֶבֶל.
- כה קב** יֵאָחַל וַיִּבְרַךְ עַל הַרְיוֹן קָל, וַיִּקְוָה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדַרְשׁ, שִׁיְהִיָּה כְּלוּל מִתּוֹרָה וְעִבּוּדָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים.
- כה קג** יְעוֹרֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵנִי.
- כה קד** יִחְזַק אֶת הַנִּמְעָן הַמְּזִכֶּה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זָכוּת הַרְבִּים תְּלוּיָהּ בּוֹ, וּלְבַסּוּף בּוֹדְאֵי יִרְאָה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
- כה קה** יוֹדָה לְנִמְעָן עַל תְּרוּמָתוֹ לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיְבָרְכוּ בְּזָכוֹת זֶה בְּשִׁפְעַע כָּל הַשָּׁנָה.
- כה קו** יִשְׂבַח הַנִּמְעָן עַל סִיּוּעוֹ לְעַנְיֵי אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיְבָרְכוּ וַיֵּאָחַל לוֹ.

- כה קז** רכח
יִבְקֹשׁ הַנִּמְצֵן שְׂיִמְשִׁיךָ בְּעִזְרָתוֹ לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ גַם הַשָּׁנָה — לְהוֹצִיאוֹת
הַפֶּסַח.
- כה קח** רכט
יִבְקֹשׁ הַנִּמְצֵן לְעֶזֶר לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִזְכוּת זֶה יִבְרַכְכֶם בְּאַרְיֵכוֹת יָמִים
וְשָׁנִים טוֹבוֹת.
- כה קט** רכט
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפֶסֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר מְזַכֵּים אֶת נְשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְאֵין זְכוּת גְּדוּלָה מִזֶּה.
- כה קי** רלא
יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת הַנִּמְצֵן, שְׂזוּכָה לְהַכְנִיס אֶת בְּנוֹ לַחֲפָה, וַיֵּאחַל בְּרַפְת
"מִזֵּל טוֹב" חֲמָה.
- כה קיא** רלב
יִנַּחֵם בְּרַפְת נַחוּם אֲבָלִים, וַיִּיעֶץ שְׁלֵא לְדַחוֹת תַּאֲרִיף הַחֲתָנָה.
- כה קיב** רלג
יִבְאֹר, אֲשֶׁר צָרִיף לְמִסֵּר נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִידַע שְׂאִין לָנוּ אֵף אֶחָד
בְּעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז נְצִלִית בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִי.
- כה קיג** רלד
יַעֲזֹר מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלִהְיוֹת וּתְרַנֵּים, כִּי כְּלִי וּתְרַנּוֹת, אֵי אֶפְשֶׁר
לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם.
- כה קיד** רלה
יִחַזֵּק אֶת הַנִּמְצֵן עַל עֲבוֹדָתוֹ הַקְּדוּשָׁה בְּעֵנִין חַנוּף הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, שְׁלֵא
יִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה, וְזֹאת צָרִיף לִידַע, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר, יֵשׁ
עָלָיו בְּקִרְת, וְהַעֲקֹר שְׁלֵא לְשִׁים לֵב לְדַבְּרֵי הַבְּקִרְת.
- כה קטו** רלו
יִבְקֹשׁ הַנִּמְצֵנָת לְהִמְשִׁיךָ בְּחַנוּף הַבָּנוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה —
מִלְּהַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר רַק זֶה מֵה שְׂיִשְׁאֹר מֵאֲתָנּוּ.
- כה קטז** רלז
יִחַזֵּק מְאֹד לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר הִיא הַיְסוּד בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחִיּוֹת.
- כה קיז** רלח
יַעֲזֹר לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר הִיא הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת, וְכֵן לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה

בו יתְּבַרֵךְ, הַמְּחִייה וּמְהִינה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה
נִזְדַּבֵּק מִבֵּית וּמְחוּץ.

כה קיח רלט

יֵאָחַל לְרַגֵּל כְּנִיסָה לְדִירָה חֲדָשָׁה, שְׂיִהְיֶה הַבַּיִת בֵּית וְעַד לַחֲכָמִים, וְיֵאִיר
בו אורו יתְּבַרֵךְ, וְיִהְיֶה מְכַנְיָסִי אוֹרְחִים.

כה קיט רמ

יֹכִיחַ הַנִּמְעָנֶת שְׂבָאָה בַת־לוּנָת בְּעֵינֵי הַמְּעוֹן, וְאֵינָה צוֹדֶקֶת כָּלֵל וְעַקֵּר.

כה קכ רמא

יְעוֹרֵר לְהַתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה וּבְאֵמוּנָה, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד בְּקִדְשָׁה, וְהֵן שׁוֹרְפוֹת
אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת הַמְּעַלִּימוֹת אֶת הַבוֹרָא יתְּבַרֵךְ שְׁמוֹ.

כה קכא רמב

יְעוֹרֵר לְדַבֵּר רק מְטוֹב וְאוֹר, וְלִידַע שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵיו יתְּבַרֵךְ,
וְאֵז בְּאֵמַת נַעֲשֶׂה לוֹ טוֹב, וְלִהְפֹּךְ — לְהַפֵּךְ.

כה קכב רמג

יִבְקֹשׁ הַבְּהִרָה לְמָה שְׁלַחוּ מִכְּתָב לְפָלוּנִית, עַל שְׂאֵינָה יְכוּלָה לְשַׁלַּח
יְלָדֶיהָ לְמַעוֹן, בְּשַׁעֲה שֶׁהִיא מוֹסְרֵת נִפְשָׁה בְּעִבּוּר הַמְּדַרְשָׁה, וְאֵין הִיא
בְּכָלֵל אֵלוֹ שְׂאֵינֵן עוֹבְדוֹת.

כה קכג רמד

יֹכִיחַ הַנִּמְעָן, עַל שְׁשַׁלַּח מִכְּתָב לְפָלוּנִית הַמוֹסְרֵת נִפְשָׁה בְּעִבּוּר
הַמוֹסְדוֹת בְּיַבְנָאֵל, וְלֹא יתְּכַן שְׁלֹא לְקַבֵּל יְלָדֶיהָ לְמַעוֹן.

כה קכד רמה

יֵאָרַח הַנִּמְעָן לְשַׁבָּת, וּיְבָאֵרוּ מְאֹמֵר אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: עוֹלָם הִזָּה אֵין
לִי, עוֹלָם הַבָּא לֹא מִגִּיעַ לִי, גִּיהֵנוּם אֲנִי לֹא צָרִיךְ, אֵז מָה נִשְׁאַר לִי? רק
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

כה קכה רמז

יֹזֶה הַמְּנַהֵג בְּעֵינֵי חֲבִישֵׁת פָּאָה לְכָלֵה אַחַר הַחֲפָה, וּיַחֲזֹק הַנִּמְעָן,
שְׂיִתְּלָה בְּטַחֲוֹנוֹ אֶף וְרַק בּוֹ יתְּבַרֵךְ שְׁמוֹ, וְיִרְגִּיל עֲצָמוֹ בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים.

כה קכו רמז

יְבָאֵר, שְׁכָל מָה שְׁעוֹשֶׂה הַשֵּׁם יתְּבַרֵךְ — הַכֹּל לְטוֹבָה, וְהַעֲקֹר לְדַבָּק
עֲצָמוֹ בְּבוֹרָא יתְּבַרֵךְ שְׁמוֹ, וְלִהְחַזִּיק מְעַמְד.

- כה קכז** רמח
מִכְתָּב כָּלִי לְאִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזְקוּ עַל אַחֲדוּת וְשִׁמְחָה
וְאַמוּנַת חֲכָמִים, וְהִתְחַדְּשׁוּת — הֵינּוּ לְשִׁפְחָת אֶת הָעֶבֶר, וְלִהְתְּחִיל
הִתְחַלְּהָ חֲדָשָׁה, וְעַל־יְדִי־זֶה יֵאִיר עֲלֵינוּ אור הַגְּאֻלָּה, שֶׁהוּא הָאֶרֶת זֵיו
שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ.
- כה קכח** רנא
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַנִּמְצָן, שְׁזוּכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וַיְבָרְכוּ לוֹ וְלִבְנֵי בֵיתוֹ, שֶׁתִּמְשֹׁךְ עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם.
- כה קכט** רנב
יְבַשֵּׁר לְנִמְצָן, שֶׁבָנּוּ עִתָּהּ יוֹצֵא לְשׁוּב לְבֵיתוֹ, בְּמִטְרָה לְהִקִּים בֵּית, וַיְבָרְכוּ
וְכוּ'.
- כה קל** רנג
יְבַאֵר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִתְחַזְּקוּת עֲצוּמָה, וּבִפְרָטִיּוֹת מִי שֶׁעוֹסֵק
בְּצָרְכֵי צְבוּר.
- כה קלא** רנד
יְבַקֵּשׁ אֶת אִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְבוֹא בְּלִמּוּד לְאִסְפָּה כָּלִית, לְשִׁמְעַ דְּבָרִים
נְחוּצִים הָעוֹמְדִים עַל הַפֶּרֶק.
- כה קלב** רנה
יַעֲזוֹר לְהִתְחַזֵּק בְּרַבְּנוּ ז"ל וְלִשְׁמַח עִמּוֹ תְּמִיד: "בְּךָ רַבְּנוּ נִגְיָלָה
וְנִשְׁמַחָה".
- כה קלג** רנד
יְבַאֵר, אֲשֶׁר עָקַר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל — אִפְלוּ שְׁכָלֵם מְדַבְּרִים עָלָיו, הוּא
מִמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת טוֹבוֹת לְכָלֵל.
- כה קלד** רנה
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהִדְפָּסָה, וַיַּעֲזוֹר אֶת הַמְדַפְּסִים לְשִׁמְחָה וְלִרְקוֹד עַל גְּדֻלַּת
הַזְּכוּת הַזֹּאת.
- כה קלה** רנו
יִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת הַדְּבִיבּוֹר וְהַשִּׁיחָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם
גְּדוֹל מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

כה קלו רנז

יעורר להתחזק בכל מיני אפנים שבְּעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אותו, וְהַעֲקָר לְהַרְגִיל עֲצָמו לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת
גְּמוּרָה, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית.

כה קלז רנח

יודה לנמְעַן על עֲזָרְתוֹ בְּכַנִּית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וַיִּחְזְקוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
וּלְהַתְּבוֹדָד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ יִזְכֶּה לְנִסִּים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמּוֹ הַבּוֹרָא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

כה קלח רנט

יעורר להיות בשמחה על אף המרירות שעוֹבְרָת, וְלִדוֹן אֶת עֲצָמו לְכַף
זְכוּת.

כה קלט רס

ישבח הספֵר שֶׁהוֹצִיא הַנְּמַעַן "נְתִיב הַחַנוּךְ", וַיֵּאחַל וַיְבָרֶךְ.

כה קמ רסא

מכתב פְּלִילִי לְכַלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִפְלִיג בְּמַעֲלַת מוֹהַרְנֵי תְּ
ו"ל, שֶׁכָּל עֲנִינּוֹ הָיָה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְאֵף שֶׁסָּבַל
בְּעִבּוּר זֶה מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, עֲנִיּוֹת וּבְזִיוּנוֹת וְכוּ' וְכוּ', לֹא תִדַּל מִפְּרִסּוֹם
שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ. וַיּוֹרָה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ
וְהַשְּׂמִחָה שֶׁצָּרִיכִים לְשִׂמְחָה בְּחַג הַקִּדּוּשׁ, וְלִקְבֹּל אֶת הַמַּחֲזִין וְכָל הָאֹדוֹת
הַרוֹחֲנִיִּים בְּלִיל פֶּסַח, וְלְהַרְגִּישׁ אֶת הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַחֲוֹשׁ שֶׁהוּא בֶּן
חוּרִין.

כה קמא רעג

יבקש את הַבַּעַל לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרִטִית וְכוּ',
וְלֵאשֶׁה יֵאמַר לְלַמֵּד עִם תַּלְמִידוֹתֶיהָ יִרְאֵת שָׁמַיִם וְאַמוּנָה, לְהַאֲמִין
שֶׁהַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

כה קמב רעד

יחזק על שמחה ובטחון עֲצָמִי.

כה קמג ערה

יתנה גִּדְּל צַעֲרוֹ מִהַסְמָ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, שְׁאִינוּ דוֹאָג לְעַרּוּב, וּמְכַשִּׁיל
בַּחֲלוּל שִׁבְתֵּי הַחֲמוּר, וְאִין שׁוּם עֲצָה אַחֲרַת נְגִדוֹ, רַק לְבָרוּחַ אֵל
הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

- כה קמד** רעז
 יבאר, שְׁכַל מְגַמְתוֹ לְרֵאוֹת אֶת הַטּוֹב בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֲשֶׁרֵי מִי
 שֶׁמְחַכָּה וְיִגִיעַ וְיִרְאֶה.
- כה קמה** רעז
 יוֹרֵה לְנִמְעָנֵת עַל שְׁמִירַת שְׁבֵת, וְאֲכִילַת מַאֲכָלִים פְּשָׁרִים, וּבִזְכוּת זֶה
 תִּהְיֶה בְּרִיאָה, וְהַכֹּל יַעֲבֹר.
- כה קמו** רעז
 יֵאָחַל עַל הֶרְחָבָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְהַצְלָחָה עִם הַבֵּן שֶׁיִּגְדֵּל
 לְתַלְמִיד חָכָם וְצַדִּיק.
- כה קמז** רעז
 יְפַלֵּג בְּמַעֲלַת שְׁלוֹם־בַּיִת, אֲשֶׁר הִיָּה הָעֵקֶר אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל, וְיִתֵּן עֲצוֹת
 לְהַשְׁלִים עִם הָאִשָּׁה.
- כה קמח** רעט
 יִשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר הַנִּמְעָן, וְיִבְאֵר שְׁכַל חַיֵּי הָאָדָם מְלֵאִים סָבָל, וְעַל־יְדֵי עֲצוֹת
 רַבְּנוּ ו"ל נִתֵּן לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.
- כה קמט** רפ
 יבאר, אֲשֶׁר עַל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּבִלְבוּלִים,
 וְהָעֵקֶר לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר כָּלֵל.
- כה קנ** רפא
 מְכַתֵּב כָּלֵלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקֶשׂם לְשָׁמֹר עַל יְלֻדֵיהֶם עִם
 מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, וּבִפְרֹט אֶת הַבְּנוֹת, כִּי זֶה עֲגִיזָן שֶׁל פְּקוּיַח נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ.
- כה קנא** רפב
 מְכַתֵּב הַמְלָצָה בְּעִבּוּר סִיּוּעַ וְעֶזֶר לְמַדְרָשֵׁת "גַּר מְלֶכָה".
- כה קנב** רפג
 יְפַלֵּג בְּמַעֲלַת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר עוֹשִׂים מֵהַפְּכָה בְּעוֹלָם, וְהֵם
 כְּמִים קָרִים עַל גֶּפֶשׁ עֵינָה, וְיִחַזְּקוּ אֶת הַמַּדְפִּיסִים, אֲשֶׁר סוּף כָּל סוּף
 הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.
- כה קנג** רפד
 יוֹדֵה לְנִמְעָן שֶׁהִחֲיָה אוֹתוֹ בְּדַבּוּרָיו, וְיִקְוֶה לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, שְׁלֹא יַעֲזֹבֵהוּ,
 וְיִוָּלִיכוּ הַלָּאָה בְּדַרְךָ גָּסִים וְנִפְלְאוֹת, וְיִוָּכַל לְבְנוֹת אֶת בַּיִת־הַכְּנֶסֶת לְשֵׁם
 וּלְתַפְאֲרָתוֹ.

תִּכְן הַעֲנִינִים

25

כה קנד **רפה**

יִוְדָה לְנִמְעָנָת לְהַמְשִׁיךְ לֹאמַר 'יוֹם תְּהִלִּים' בְּכָל יוֹם, וּלְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ
אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת, מְאֹד מְקַבְּלוֹת
בְּשָׂמִים.

כה קנה **רפו**

תְּחִזֵּק מְאֹד עַל שְׂמֵחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֹנִי.

כה קנו **רפז**

יְבֹאֵר, שֶׁהַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַמַּצְבִּים, וּלְהִמָּתִיק הַצָּעֵר
וּלְהַפְכוֹ לְשְׂמֵחָה.

כה קנז **רפח**

תְּחִזֵּק עַל שְׂמֵחָה וְאַמִּירַת תְּהִלִּים בְּכָל יוֹם, וּמָה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם
דָּבָר בְּעוֹלָם אֵינוֹ פּוֹעֵל.

כה קנח **רפט**

יְשַׂמַּח מְאֹד עַל בְּנֵי זֹוג שְׂמֵסֶתְדָרִים בֵּינֵיהֶם, וּמְאַשְׂרִים בְּחַיֵּיהֶם, וַיִּתְּנָה
טְמֵאת הַסֵּמ"ך"מ"ם, אֲשֶׁר זֶה לְעַמַּת זֶה כְּפִי כַח הַקְּדָשָׁה, כִּף עֹמֵד
לְעַמַּתוֹ כַּח הַטְּמֵאָה.

כה קנט **רצ**

יְבַקֵּשׁ לְהַכִּיֵּן אֶת הַבְּחֹרוֹת לְקִרְיַת תְּחִנָּתָן וְכוּ', וַיְחִזֵּק מְאֹד וַיֵּאחַל בְּרָכָה
וַהֲצִלָּהּ.

כה קס **רצא**

יְבַקֵּשׁ לְחַלֵּק אֶת הַמַּצְרָכִים שֶׁהַשִּׁיג שָׁנָה בְּשָׁנָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וַיִּוְדָה
לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, שֶׁדוֹאֵג לָנוּ גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמְכַל שֶׁכֵּן
בְּרוּחֹנִיּוֹת.

כה קסא **רצב**

יְבַקֵּשׁ לְדַאֵג לְבְנֵי זֹוג, אֲשֶׁר מְאֹד מְסוּרִים אֵלָיו, וּמְכִינִים אֶת הַנֶּעֱר
לְקִרְיַת הָעֵתִיד לְבָנוֹת בְּתִים נְאֻמָּנִים בִּישְׂרָאֵל.

כה קסב **רצג**

יִוְדָה לְנִמְעָנִים שְׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה, וַיְחִזְקֵם לְעֵסֶק הַלְּאָה
בְּמַצּוֹת הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים וּגְמִילוֹת חֻסְדִּים.

כה קסג רצד
 יִחְזַק מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָם.

כה קסד רצה
 יִבְרַךְ זֶוֶג שֶׁהִתְחַתֵּן, וַיֵּאחֲלֵל עַל אַחֲוָה וְרַעוּת, וַיִּלְהַשְׁמֵר מְאֹד מִהָעוֹן
 הַחֲמוּר שֶׁל פְּרִיתוּת, וְכָל שְׂאֵלָה בַּהֲלָכָה יִרְאוּ לְשֹׁאֵל אֶת הָרֵב ... וְכוּ',
 שֶׁהוּא תִּלְמִידוֹ אֲשֶׁר קִבֵּל וַעֲתוֹ בְּשִׁלְמוֹת.

כה קסה רצה
 יֵאחֲלֵל וַיִּבְרַךְ וַיִּחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.

כה קסו רצו
 יִבְאָר, אֲשֶׁר מִי שְׁעוֹסֵק בְּצַרְכֵי צְבוּר, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם לוֹ שְׂכָרוֹ
 עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׂרוּאָה נַחַת מִכָּל יְלָדָיו.

כה קסז רצז
 יִשְׁבַּח הַסֵּפֶר "פְּתַחֵי שְׁעָרִים" וְאֲשֶׁרֵי הַלּוֹמֵד בוֹ, וְאֵז אֵל רַב טוֹב הַגְּנוּז
 יִזְכָּה.

כה קסח רצז
 יוֹרָה עַל שְׁלוֹם-בַּיִת, כִּי בַּבַּיִת שֵׁשׁ שְׁלוֹם — מְכַנְיָסִים אֶת הַשְּׂכִינָה
 לַבַּיִת, וַיִּלְהַפֵּךְ — לְהַפֵּךְ.

כה קסט רחצ
 יַעֲוֹרֵר לְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶת הַזּוּלָת, וְלוֹמֵר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, אֲשֶׁר אֵין דָּבָר
 גָּדוֹל מִזֶּה, וְזֶה מְסַגֵּל לְתִשׁוּבָה.

כה קע רצט
 יִבְאָר, שְׁצַרִּיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד אֶת הַבְּנוֹת בַּפֶּרֶט, וַיִּלְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָלֵל לְחַתֵּן
 אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צְעִיר.

כה קעא ש
 יַעֲוֹרֵר לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת הַגּוֹף, כִּי כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה חוֹר קָטָן בְּגוֹף, נַעֲשֶׂה
 חוֹר גָּדוֹל בְּנִשְׁמָה.

כה קעב שא
 יוֹרָה לְשֹׁמֵר מְאֹד אֶת הַיְלָדִים עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, וְלֹא לְהַנִּיחָם, חַס
 וְשְׁלוֹם, הַפֶּקֶר, כִּי הֵם הַעֲנִינִים שְׁלֵנוּ.

כה קעג שב

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַחְזֶקֶם עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וְלִהְיוּ זֵיק עֲצָמָם בְּיַחַד, כִּי לֹא מִצָּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּלֵי הַמַּחְזִיק בְּרַכָּה, אֲלֵא הַשְּׁלוֹם וְכוּ', וְרַבְּנֵנוּ וְ"ל אָמַר: הָעוֹלָם רָאוּי שְׂיִתְמָהוּ מֵאִד עַל גְּדֹל הָאַהֲבָה שְׂיִהְיֶה בִּיגִינוּ, וְכֵן יוֹרָה לְחַמֵּל עַל הַיְלָדִים וְלִחְתָּנָם בְּגִיל צָעִיר, כִּי הַדּוֹר פְּרוּץ מֵאִד. וַיַּעֲוֹרֵר לְקַבֵּעַ עֲתִים לַתּוֹרָה, כִּי יְמִינוּ כְּצֹל עוֹבֵר, וְלִהְתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁבֵּר יִשְׂרָאֵל מִבְּקֶשׁ, מֵאִד מִקְּבֻלַּת בְּשָׂמִים.

כה קעד שז

יְבֹאֵר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים בְּכָל יוֹם הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה, וּבִפְרָט בַּחוּר, אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, וַיּוֹרָה לְהַתְּחַזֵּן לְשֵׁם שָׂמִים, וְלֹא לְשֵׁים לֵב מֵה יֵאמְרוּ הַבְּרִיּוֹת.

כה קעה שח

יְכַתֵּב אֶל כְּבוֹד מֶרֶן מִלְּפָא וְכוּ', בּוֹ יְבָרְכוּ בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וַיּוֹדֶה לוֹ עַל עֲזָרְתוֹ בְּעָבֵר, וּבִבְקָשׁוֹ אִם יְכוֹל לְסַיֵּעַ עוֹד בְּעֲנִין מְבֻנָּה בֵּית-הַסֵּפֶר לְבָנוֹת וְכוּ'.

כה קעו שט

יּוֹדֶה לְנִמְעָן עַל שְׁעוֹר בְּעָבוּר קִמְחָא דְּפִסְחָא, וַיְבָרְכוּ בְּשִׁפְעַ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה, וַיַּחְזְקוּ עַל הַפְּצָה, וַתְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת, וְלְקַבֵּעַ שְׁעוּרִים בְּגִמְרָא וּבְמִשְׁנָה.

כה קעז שי

יּוֹדֶה לְנִמְעָנָת עַל עֲזָרְתָהּ בְּעֲנִין קִמְחָא דְּפִסְחָא, וַיְבָרְכָהּ בְּזָכוֹת זֶה, שֶׁכָּבֵר יֵרָאוּ סוּף וְנֶקֶץ לְכָל צְרוּחֵיהֶם וְכוּ'.

כה קעח שיא

יּוֹדֶה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתוֹ בְּעָבוּר הָאֲשׁוּר לְבְּנֵית בֵּית-הַפְּנִסְת, וַיְבָרְכוּ בְּזָכוֹת זֶה, וַיַּעֲוֹרֵרוּ לְהִיּוֹת חֲזָק, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוֹכֵל לְשַׁבְּרוֹ, וְהַעֲקֵר לְנִצָּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת מַצּוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

כה קעט שיד

יּוֹדֶה לְהַתְּחַזֵּק, כִּי אֵלֵּפִי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְּחַזְּקוֹת רַק בְּזָכוֹתוֹ, שְׂמוּצִיא לְאוֹר סְפָרִים כָּל-כַּף קְדוּשִׁים, וַיִּתֵּן הַנְּחִיּוֹת בְּעֲנִין הַדְּפִסְת הַסְּדוּר וְכוּ'.

- כה קפ** שטו
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ לְקַהֲלָה, וְיוֹדָה לוֹ לְדַאֵג לְשָׁלוֹם בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- כה קפא** שטז
 יַחֲזֹק לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר מְחִיָּה וּמְהוָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה.
- כה קפב** שיז
 יִמְסֹר דְּרִישֵׁת שְׁלוֹם אוֹדוֹת הַבֵּן שְׁלוֹמֵד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וַיֵּאֱחָל אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף שֶׁעָשׂוּ, וַיַּחֲזֹק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע שֶׁלְּבַסּוּף הַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.
- כה קפג** שיח
 יוֹדָה עַל לְמוּד מְשֻׁנִּיּוֹת כְּסֻדְרָן, וְלִהְתַּנְהֵג בְּדַרְךְ אֶרֶץ גְּדוֹל מְאֹד, וַיִּתֵּן הַנְּחִיּוֹת כִּי־צַד לְנִהֵג בְּפַגְיֵשָׁה וְכוּ', כִּפִּי הַלְמוּדִים שֶׁלְמַד אֶצְלוֹ.
- כה קפד** שיט
 יֵאֱחָל רַב נַחַת, וְשִׁיזְכוּ לַחֲתֹן אֶת בַּתָּם בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וַיַּחֲזֹק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל.
- כה קפה** שיט
 יִנַּחֵם אֶת רוּפָא הַקְּהֵלָה עַל הָאֲבָל שֶׁפָּקְדוּ, וַיֵּאֱחָל לוֹ שִׁיבְרֹךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.
- כה קפו** שכ
 יוֹדָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לִילֵף לְנַחֵם אֶת רוּפָא הַקְּהֵלָה, וְלַנְּשִׁים יִבְקֹשׁ לוֹמֵר שֵׁם תְּהֵלִים, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת לְנַפְטָר.
- כה קפז** שכא
 יוֹדָה לְנִמְעָנִים עַל עֲזָרְתָם בְּבִנְיַת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וַיְבָרְכֵם בְּזְכוּת זֶה, שִׁימְלֵאוּ מִשְׁאֲלוֹת לְבָם לְטוֹבָה.
- כה קפח** שכב
 יַחֲזֹק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְעַל הַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.
- כה קפט** שכב
 יִזְהִיר לְבָנֵי זוּג לְשֹׁמֵר עַל שְׁלוֹם בֵּיתָם, וְלִכְבֵּד וּלְשַׂמַּח זֶה אֶת זֶה.
- כה קצ** שכג
 יוֹדָה לְבָנֵי זוּג שֶׁלֹּא לָרִיב בֵּינֵיהֶם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד לְכַבֵּד זֶה

את זה, ובזכות זה תהיה להם פרנסה בשפע, וכן ירגילם לדבר בכל יום אליו יתברך, ולעסק בתורה הקדושה.

כה קצא שכד

יודה למורה אשר מסיעת בידו להכין את הבנות לקראת עתידן, לבנות בית נאמן בישראל.

כה קצב שכה

יחזק פלה על החתן הטוב שזכתה לו, ויעוררה לומר בכל יום יום תהלים, אשר זה פועל מאד בשמים.

כה קצג שכה

יחזק בני זוג על כבוד הַדָּדִי, ועל אמונה פשוטה בו יתברך, פי "איש אמונות רב ברכות".

כה קצד שכו

יתן כמה עצות להפקד בזרע של קימא.

כה קצה שכז

יחזק מאד על תפלה ובקשה אליו יתברך, כי מה שתפלה פועלת, שום דבר אינו פועל.

כה קצו שכח

יורה לגמען לשמח על החסדים שעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא — הן במציאת אשה, הן בהלדת הילדים, הן ברכישת בית וכו' וכו', ובזכות שימן תודה והודאה, יוכל לבקש גם להבא.

כה קצז שכח

יחזק מאד שלא לפל בחלישות הדעת, פי גדול אדוננו ורב להושיע.

כה קצח שכט

יאחל נחת מהילדים וגדול קל, והעקר להתחזק, פי בנדאי לא יעזבם הבורא יתברך שמו.

כה קצט של

יאחל על הרחבה בגשמיות וברוחניות, והעקר לדבר תמיד אליו יתברך וממנו יתברך, ולכבד איש את רעהו, ואז יהיה להם תמיד טוב בחיים.

כה ר של

יורה להכניס את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבית, ולהרגיל את הילדים לדבר רק ממנו יתברך, ואז כל הברכות מצויות בתוך הבית.

כה רא שלא

יפליג במעלת האמונה הקדושה, אשר על-ידי שאדם מאמין בו? תברך
ובצדיקים, על-ידי-זה יהיה לו טוב בחיים.

כה רב שלב

יורה לחידל לריב, שזה סוד התמץ, ולהתחיל לאכל מצה, שזה סוד
השלום וכו'.

כה רג שלג

יפליג במעלת שלום-בית, ויורה לבעל להשלים עם אשתו, ולמחל
ולסלח לה, ולגור יחד באהבה, אחנה ורעות.

הספר הקדוש הזה הודפס
לעילוי נשמתם הטהורה של:
רבינו הקדוש רבי נחמן בן פייגא זי"ע, ותלמידו רבי נתן,
זי"ע

ולאור העולם מוהרא"ש הקדוש, זי"ע
וכן לכבוד אשתי היקרה מכל מרת
אורית בת בתי ביאה, ולילדיי ינון בן
אורית, ואליה בת אורית, להצלחה ברוחניות
ובגשמיות,

ולרפואת אדל בת אפרת,
להצלחת הרב ישראל דוד באך ואשתו אסתר הדסה
וכל בני משפחתו וכל
יוצאי חלציו, שיזכה להקים את "היכל קודש" בבני
ברק.

ולהצלחת "היכל הקודש" הרצליה
לכל הרבנים ולכל התלמידים.
וכן להצלחת הרב שלמה ברוך בלוי ולהצלחת בני ביתו
ברוחניות ובגשמיות.

ולהצלחת הקמת בית הדפוס "ניצני הקודש" ביבנאל
ולהצלחת כל בני ביתו ולכל אלו שמסייעים בעבודת
הקודש

שיזכה להאיר את כל העולם עם כל ספריו,
להצלחת הרב משה בן זהבה ולאשתו מרת אפרת ובתם
אדל בת אפרת
בכל מכל כל.

וכן לרפואת האישה החשובה ליאת בת יסמין
ולהצלחת בעלה אסף בן
יהודית, ולכל בני המשפחה ברוחניות ובגשמיות,
ולהצלחתו ולזיווגו הראוי מן השמיים של דוד בן פלורה
ולכל משפחתו,

לעילוי נשמת ציון בן נאג'יה וניסים בן אהרון ורוזה ז"ל

הספר הקדוש הזה הודפס לע"נ
יוליק בן טובה, שורה רוחלה (רעיה)
בת גולדה ע"ה,

וכן ת.נ.צ.ב.ה.:

גולדה בת חוה ע"ה, הניה בת חוה ע"ה,
ריטה בת זינה ע"ה, זינה בת חוה ע"ה,
חיים בן חוה ז"ל, מיכאל בן חוה ז"ל,
מיכאל קמחי בן מזאני ע"ה, פורטנה
בת קמחי מסעודה ע"ה, וזלמן טור
שפט בן חוה, אברהם בן חוה, יפה בת
מסעודה אילנה בת חוה,

ולהבדיל לזיווג הגון

לאליק ברל בן שורה רוחלה (רעיה) נ"י
ולהצלחת ולרפואתה השלימה
אביבה תח' בת שורה רוחלה (רעיה)
וגלאור בת אביבה תח'.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות ולרפואת

אזשרי בן אילה

שיזכה לרפואת הנפש ורפואת הגוף, תיקון 4
היסודות בשלמות שאין שלמות אחריו, עם
כל הנלווים אליו הנשרשים בו שכל המחלות
שלו יעלמו, ושיהיה בריא וחזק ויחזור בתשובה
שלימה כי תהילתנו אתה והעלה השם רופא
חולי עמו ישראל ואתה יתברך בכח רבינו עם
המלאך רפאל שיעמוד על ימינו עם אליהו
הנביא מלאך הברית מלאך הרפואה, מתוך
אריכות ימים ושנים ויזכה להתחתן, בית משלו
ויאריך ימים ושנים מתוך בריאות ושאתה
יתברך בעצמך תסדר לו את הכל, אמן.

זכות הכרך הקדוש הזה יהיה להצלחה
וישועה של

**מוטי מרדכי בן שמחה
ועירית בת לטיפה**

לבריאות איתנה בכל איבריהם ובכל
גידיהם בריאות הגוף והנפש והצלחה
בכל מעשה ידיהם ושמחת חיים.
אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
פנינה בת חנה רבקה
ואדיר ישראל בן פנינה
לכל הישועות בגשמיות וברוחניות בתוך
שאר חולי עמו ישראל.

הספר הקדוש הזה הודפס לזכות
החפץ בעילום שמו להצלחה בעבודה הכי קרובה לבית, בלי
טרדה של נסיעות ע"מ שיוכל לעבוד מעט שעות בבוקר
בלי שבתות וחגים ובלי שהפרנסה תיפגע,
שפע ברכה והצלחה ברווח ושמחה אמיתית,
ובזכות הבטחת הצדיק תהיה הצלחה גדולה והתפתחות
היכל הקודש תל אביב הרצליה,
ולעילוי נשמת רחמים בן שושנה, ולעילוי נשמת רבינו
ור' נתן ומהרא"ש ומרת פייגא בת אדל וסיגלית בת חנה,
ושיהיה הצלחה לבניית היכל הקודש ע"ש רבנו באומן.
ולאשתי היקרה חזרה בתשובה שלמה עפ"י דעת מהרא"ש
הקדוש ורבי נחמן בן פייגא זכר צדיקים וקדושים לברכה,
ושנוכה להתרחבות המשפחה וכלי רכב, ושנוכה לסגור את
כל החובות הקיימים, שלום בית אמיתי,
והצלחה לרב גיא בן אהובה ורעייתו בפרנסה, ושיגדלו
תלמידיו ויהיה הצלחה להיכל הקודש הרצליה, ולשגיא בן
אורלי שלום בית, ולאלירן ומיטל שלום בית, מציאת הזיווג
ליהונתן בן יצחק, מיה בת מרגלית - שתהיה בשמחה כל
החיים ותחיה רק אלוקות ושתזכה להפסיק לעבוד ושתגדל
את הילדים בבית, ושיהיה אחדות בין אנשי שלומנו ולכל
עמ"י, ושילכו עפ"י הנהגתו של מהרא"ש ויזכו לקיים את
כל העצות של רבנו ר' נחמן בן פייגא, ושכל עמ"י יהיו
באומן ראש השנה, ושכל עמ"י יתגשמו משאלותיהם
לטובה, ושתבטל כל השנאת חינום בעמ"י, ויהיה נחת גדול
מאד למהר"אש לרבינו ולר' נתן, ושייקמו את ההלכות
השולחן ערוך בלי לעבור על שום סעיף בפשטות ותמימות
וירבו בהתבודדות להקב"ה, ושכולם יזכו לאמר תיקון
הכללי ויטבלו במקווה ויהיו מקורבים למהרא"ש, ויהיו
בשמחה 24 שעות.

הספר הקדוש הזה הודפס לעילוי
נשמתו של
משה בן יחזקאל כהן.
ת.נ.צ.ב.ה

הספר הקדוש הזה הודפס לרפואת
חנה בת מזל
לשמירה ממעשי השונאים
ולבעלה ירוחם בר שלמה
שלום בית והצלחה בתורה,
לרפואת
מזל בת חנינה
ואריכות ימים וטובים ונעימים
ולרפואת
יוסף חיים בר מזל
ולתשובה מלאה
למאיר שלום בר זהבה.

הספר הקדוש הזה הודפס לזיווג הגון
חני חנינא בת כרמלה
ולרפואת
כרמלה בת תקווה ויוסף בן חנינה.

A decorative border with a repeating floral and leaf pattern, rendered in black on a light gray background. The border is rectangular and frames the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת

חיים בן סעדה

רפואה שלימה, בריאות איתנה, ושרחמים
עצומים יומשכו עליו משמים, ושהקב"ה
יעשה לו ניסים נגלים בקרוב, בזכות
הבטחת הצדיק.
ובכלליות, ברכה והצלחה לכל משפחתו.

זכות הדפסת הספר הקדוש הזה יהיה
להצלחת וישועת
החפץ בעילום שם
שהקדוש ברוך הוא ישפיע עליו שפע
ברכה והצלה ורפואה וניסים מן השמיים,
אכ"ר.
ולאביב בן קרין
לזיווג הגון משורש נשמתו.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
צבי יהודה בן מינה גולדה
לרפואת הנפש והגוף

זכות הדפסת הספר הקדוש יהיה
להצלחת וישועת

יהונתן בן יצחק וגרסיה

שיזכה לזיווג הגון ופרנסה טובה ויתפרדו
ממנו כל פועלי אוון ושיזכה להתקרב
לרבינו הקדוש.

תמיד משה בן יצחק וגרסיה - לזיווג הגון
והצלחה בפרנסה ובעבודה,

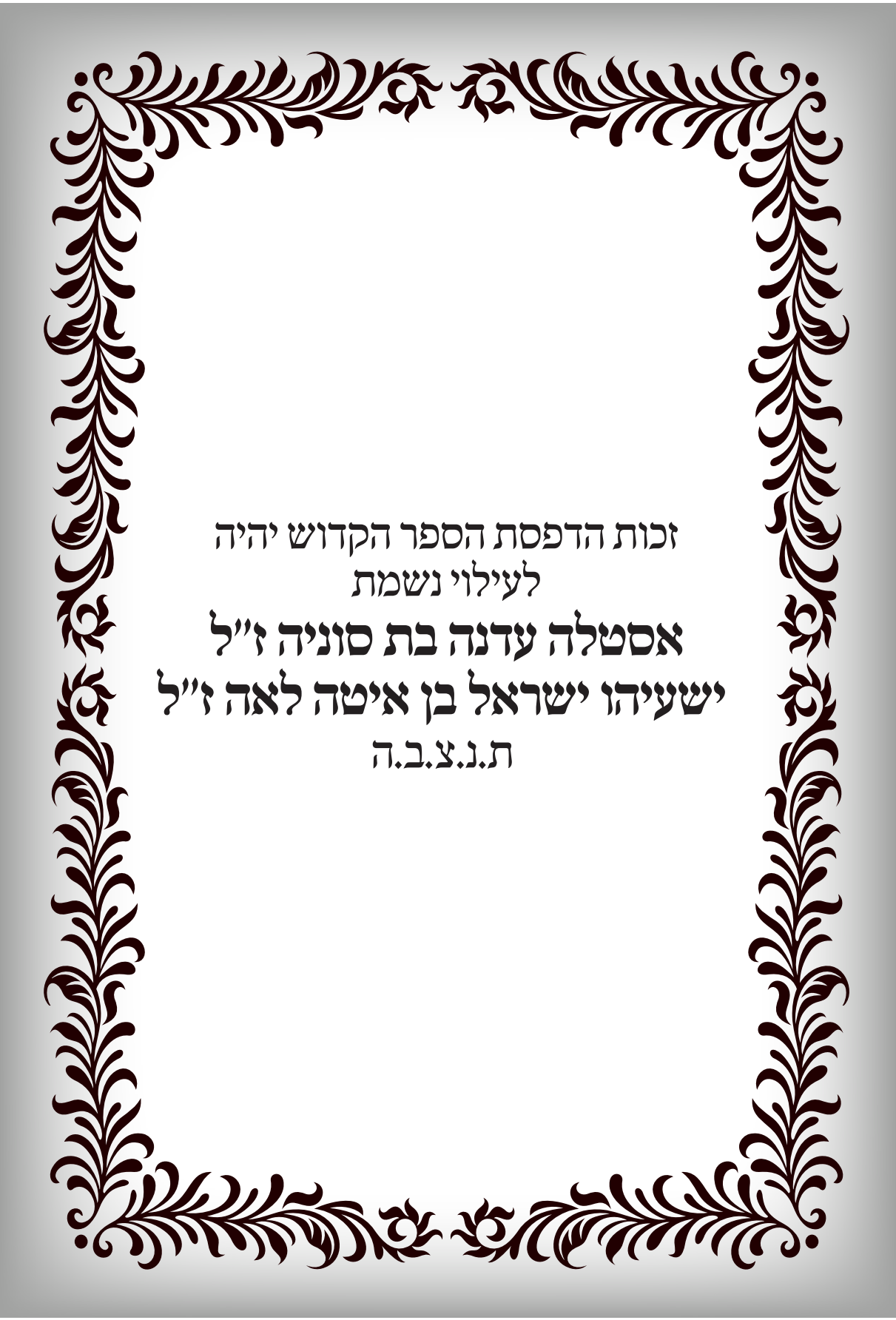
יצחק בן אברהם, וגרסיה בת ישראל
שיזכו לבריאות איתנה וחיים מאושרים
ויזכו לבנים ובני בנים אכי"ר.

וקרין בת יצחק לזיווג הגון

A decorative border with a repeating floral and leaf motif, framing the central text.

הספר הקדוש הזה נדפס לזיווג הגון
לבת ציון בת אלישבע ברכה

שבזכות זה תזכה בקרוב מאד לזיווג הגון ותזכה
לבנות ביתה בקדושה וטהרה, וברכה פרנסה
והצלחה בגשמיות וברוחניות.

זכות הדפסת הספר הקדוש יהיה
לעילוי נשמת
אסמלה עדנה בת סוניה ז"ל
ישעיהו ישראל בן איטה לאה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

זכות הדפסת הספר הקדוש
יהיה להצלחת וישועת
אלון בן רחל

שיזכה בזכות מהר"אש זי"ע לניסים נגלים מעל
דרך הטבע, וכל אויביו שונאיו ומתנגדיו יפלו
תחתיו וידו תהיה על העליונה, אכ"ר.

הספר הקדוש הזה נדפס
להצלחת וישועת
יצחק בן פלורה וכנרת בת אסתר
וילדיהם
אליה, רוני, הודיה, אורי שלמה, נחמן, עידו
בני כנרת
שיזכו לראות ניסים נגלים מעל הטבע
א.כ.י.ר.

הספר הקדוש הזה הודפס לרפואה והצלחה
לאהרון בן ישראל.

הספר הקדוש הזה הודפס
לספיר בת שולמית,
אורטל בת יעל,
גליה בת גדם,
בל בת צפרירה,
שיר בת אורלי,
למעבר בהצלחה את בחינות
ההסמכה של לשכת עורכי הדין
ופרנסה בשפע מבורכת,
וכן לאביגיל בת עליזה זיווג הגון
ופרנסה בשפע,
בר אלבר בן אילנית - פרנסה בשפע
ובריאות איתנה

הספר הקדוש הזה הודפס להצלחת
כוכבית בת יהודית
אחיקם בן שמחה
ולהצלחת ילדהם: רבקה, יעל, אודליה מרים,
אלישבע חנה, אסתר שמחה
שהקב"ה ישלח להם בן זכר עוד השנה.

הספר הקדוש הזה הודפס
לע"נ מהר"אש זצוק"ל ולרבנית ז"ל
לע"נ ישראל מאיר בן דוד, שלמה זלמן בן תמור
וישראל מאיר ז"ל, אברהם בן מסעודה, שרה
בת קאמילה, עמוס בן חנה, שרה בת מסעודה,
משה בן מסעודה, יעקב בן אירן, אילנה בת
לאה, מרים בת סוליקה, אנט בת פרלה, אליהו
בן רבקה.

ולתשובה שלמה: דוד בן רחל, כרמלה
ביסמוט, חנה בת רחל, שמעון בן רחל, אברהם
בן רחל, פרדי בן רחל, רות בת רחל, רחל בת
איבון, אליעזר שלמה בן שמחה, מלכה ליבא
בת רחל, אורן בן רות, רועי בן רות, גלעד בן רות,
עידן בן רות, ירון בן רות, עמוס בן רות, אלן בן
אנט, הנרי אהרון בן אנט,
ולזיווג הגון: שרה בת ויולט, מלכה בת סימה,
מינה בת סימה, אליעזר שלמה בן שמחה.

זכות הדפסת הספר הקדוש יהיה לרפואת
וישועת
לישי יוסף בן מזריה סופי
שיזכה לניסים נגלים מעל דרך הטבע
ומזריה בת לאורה לזיווג הגון.

זכות הדפסת הספר הקדוש יהיה
להצלחת וישועות
מזלי בת מלכה זב"ב
שתזכה לניסים ניגלים וישועות מעל
דרך הטבע בכל מה שהיא רוצה וצריכה
וכל אשר תעשה תיראה סיעתא דשמיא
והצלחה.
ולהבדיל לע"נ
מלכה הדסה בת מסעודה
ז"ל.